

ଓର୍ଜିନଲମାରିଗାର

୬୭

ତୁଳଶିଲାମପରାଣିନାଟି

୩୮

**ມນູນຍໍ....ເກີດມາທຳໄມ? ເລີ່ມ ດຣ
ຕອນ ກຣມຈູານລືມຕາ (ໃນຂົວົວປະຈຳວັນ)
ໂດຍ ຜູ້ຮຽນເຮືອງ ສຸວັດນ ພິທັກບໍ່ວົງໝັງ (ຂ້າരາຊການບຳນາງ
ອົດືດຂ້າຮການພລເຮືອນດີເດືອນຄຽກທອງຄຳ ປຶ້ມຫຼັກຈາກ ແກ້ໄຂ)**

ພິມພົບຮັ້ງທີ ๑ ຕຸລາຄາມ ແກ້ໄຂແກ້ໄຂ ຈຳນວນພິມພົບ ៥,〇〇〇 ເລີ່ມ
ສ່ວນລົບລືບທີ່ຕາມພຣະຈະບັນຍຸດລືບລືບທີ່ ພູຖອດັກຈາກ ແກ້ໄຂ

ຂໍ້ມູນຫາງປຮຮານຸກຮມ ອອສມຸດແໜ່ງໝາດ

ສຸວັດນ ພິທັກບໍ່ວົງໝັງ

**ມນູນຍໍ....ເກີດມາທຳໄມ? ຕອນ ກຣມຈູານລືມຕາ (ໃນຂົວົວປະຈຳວັນ) ກອງທຸນນິຫຼືມຮມ
ແຜຍແພວ່ພຣະລໍທ່ຽຮຮມເພື່ອການພັດນາສັງຄມ ພູຖອດັກຈາກ ແກ້ໄຂ ຈຳນວນ ៥,〇〇〇 ແນ້ວ້າ**

ISBN 978-974-225-985-3

ຈັດພິມແຜຍແພວໂດຍ

ກອງທຸນນິຫຼືມຮມແຜຍແພວ່ພຣະລໍທ່ຽຮຮມເພື່ອການພັດນາສັງຄມ ພູຖອດັກຈາກ ແກ້ໄຂ
ຕົກລະອົບ/ຕົກລະອົບ ມຸນຄົນພັດນາ ຂອຍ ແລ້ວ (ຫລັງຕາລີ່ມຸນເມືອງ) ຖ.ວິກາວຕີວັງສີຕີ (ຫອຍພ່າຍໂຍົນ ຕະໜາ)
ຕໍາບັນລຸກຸດ ອໍາເນົາລຳລຸກກາ ຈັງຫວັດປຸນໜານີ້ ເມືອງ ໂກຮ້າພໍທີ ០២-៥៣៦-៥៩៩

ຈັດຈຳທຳນໍາຍໂດຍ

D.K. BOOK DISTRIBUTOR CO., LTD.

ໜ້າ ຫອຍພ່າຍໂຍົນ ຕັກ ແຂວງເສນານີໂຄມ ເຂດຈຸດຈຳກັດ ກຽງເທິພາ ១០៨០០
ໂກຮ້າພໍທີ ០-២៤៧៤២-៣៤៣០-២ ໂກຮ້າສາງ ០-២៤៧៤២-៣៤៣៣

E-mail: dkbangkok2@gmail.com

ດວງກມລເຊີຍໃໝ່ : ៣/១ ປ.ຄະສາງ ຕ.ຊ້າງຄລານ ອ.ນື້ອງ ຈ.ເຊີຍໃໝ່ ແລ້ວ
ໂກຮ້າພໍທີ ០-៥៥២០-៦៥៥៥-៥ ໂກຮ້າສາງ ០-៥៥២៨-៤៦៣៣

ດວງກມລາມປາງ : ៦/១ ປ.ສະນາມປິນ ຕ.ທັງເຊີຍ ອ.ນື້ອງ ຈ.ລາມປາງ ແລ້ວ
ໂກຮ້າພໍທີ ០-៥៥៥៥-១៣៩៥-៥ ໂກຮ້າສາງ ០-៥៥៥៥-១៣៩៥

ດວງກມລເຊີຍຮາຍ : ៤៣/១-៤ ທອນາພິກາ ປ.ບຽງປະກາດ ອ.ນື້ອງ ຈ.ເຊີຍຮາຍ ແລ້ວ
ໂກຮ້າພໍທີ ០-៥៥៦០-៤០៨៨, ០-៥៥៦១-១៤២៧ ໂກຮ້າສາງ ០-៥៥៦០-៤០៨៨

ພິມພົບ

ບຣັ້ນທີ່ ພິມພົບສະໝັກ ຈຳກັດ ៥/៥ ດັນນເທດບາລັງສຸ່ຫຼົງເນື້ອ ແຂວງລາດຍາວ ເຂດຈຸດຈຳກັດ

ກຽງເທິພາມຫານຄຣ ១០៨០០ ໂກຮ້າພໍທີ ០២-៥៥៣-៥៦០០ ໂກຮ້າສາງ ០២-៥៥៣-៥៦០១

(ໝາຍເຫຼຸດ : ພິມພົບດ້ວຍການອມສາຍຕາ(Green Read) ເພື່ອຄວາມທ່ວງໃໝ່ໃນສຸກພາກຕ່ອທ່ານຜູ້ອ່ານ)

หน้า

คำนำ	(๖)
คำปมิธาน	(๗)
คำนิยม	(๑๒)-(๑๕)
เพราะเหตุเพียงเท่าใดซึ่งว่าสินตัณหา?	(๒๐)
๑) อารัมภบท.....	๓
๒) ทำไมต้องนั่งหลับตา?.....	๖
๓) ทำไมต้องปิดวัวชา?.....	๑๖
๔) ทำไมต้องกรรมฐานลีมตา?.....	๒๓
๕) กรรมฐานลีมตาคืออะไร?.....	๓๓
๖) วิปัสสนาคืออะไร?.....	๓๗
วิปัสสนาภูมิ ขั้นธี ๔.....	๔๐
อายุตนะ ๑๒.....	๔๔
ราก ๑๔.....	๔๗
อินทรีย์ ๑๒.....	๔๘
ปฏิจจสมุปบาท ๑๒.....	๖๑
สังจะ ๔.....	๖๔
๗) อะไรเป็นสมุทัยคือเหตุให้เกิดกิเลสตัณหา?.....	๗๐
๘) โพธิปักขิยธรรมคือองค์ตัวสู่.....	๗๗
๙) ไตรลักษณ์.....	๘๔
๑๐) พึงรู้ปรมัตถธรรม ๔.....	๘๗
จิต.....	๙๗
เจตสิก.....	๙๔
รูป.....	๙๐๐
นิพพาน.....	๙๐๔

๑๑) มนุษย์แสวงหาอะไร?.....	๑๐๙
๑๒) ทางพันทุกข์คืออะไร?.....	๑๒๖
๑๓) ปฏิบัติธรรมคืออะไร?.....	๑๓๓
การเจริญสติคืออย่างไร?.....	๑๔๕
อำนาจแห่งอารมณ์ที่หน่วงเหนี่ยวดึงจิต (จิตรำเพิงถึงอารมณ์).....	๑๖๔
ปัญหาของการปฏิบัติ.....	๑๗๓
๑๔) กรรมฐานคืออะไร? อีกที.....	๑๘๐
๑๕) วางแผนให้ว่างทำอย่างไร?.....	๑๘๘
๑๖) ละความเห็นแก่ตัวได้ไปนิพพาน.....	๒๐๔
นิโรธสัญญา ของหลวงพ่อค้าบส สุมโน	
อาศรมไฝเมรุต เชียงราย.....	๒๑๕
๑๗) รู้อะไรเป็นอะไร!!!.....	๒๒๕
ประสบการณ์ชีวิตสัมผัสนักปฏิบัติธรรม.....	๒๓๘
ขอกล่าวถึงธรรมกายลักษณะอย.....	๒๔๑
การอุทิศบุญให้เทวดา.....	๒๕๖
๑๘) ปัจจิมลิขิต.....	๒๖๐
๑๙) ของฝากจากพระธรรม.....	๒๖๘

บรรณานุกรม

พระพุทธปฏิมากรที่งามที่สุดในโลก
ประดิษฐาน ณ พิพิธภัณฑ์สถาน ประเทศไทยเดียว

พระมหาเจดีย์พุทธคยา สถานที่ตรัสรู้ ตั้งอยู่ในรัฐพิหาร ประเทศอินเดีย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พร้อมทั้งพระอโรส พระธิดา (เมื่อครั้งทรงพระเยาววัย)

(๕)

คำนำ

หนังสือมนุษย์เล่ม ๑๔ เริ่มเขียนเค้าโครงเรื่องขณะพักอยู่ที่ศูนย์อุทิyanธรรม วัดน้ำบ่อหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นที่สับปายะหลายอย่าง ได้เกิดธรรมะผุด-ผ่านเข้ามาในมโนสัมสาร จนกระทั้งเดือนเมษายน ๒๕๕๓ ได้ย้ายที่พักไปอยู่ที่วัดพรหมจริยาวาส จังหวัดนครสวรรค์ วัดปากอ่าง (อุทยานแห่งชาติน้ำตกแม่สัก) จังหวัดกำแพงเพชร เป็นช่วงลื้น ๆ จนกระทั้งได้ย้ายมาอยู่ที่วัดครรภิโยธิน จังหวัดกำแพงเพชร และได้อุปสมบทเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ตั้งฉบับกึยงพิมพ์ไม่เสร็จ

ความไม่คุ้ล่องตัวในเพศบรรพชิต ทำให้งานหนังสือล่าช้า ระยะหลัง ๆ ตั้งแต่เดือนเมษายนเป็นต้นมา ความเปลี่ยนแปลงทางธรรมได้เกิดขึ้น มีความรู้สึกว่าได้ผ่านชีวิตอย่างมากมายและรวดเร็วจนแทบตั้งตัวไม่ทัน สิ่งที่ปรากฏได้แก่ความกระตือรือร้นและขวนขวยในการงานหนังสือน้อยลงแทบจะหยุดลงหนังสือเกือบไม่เสร็จ แม้กระทั้งการพูดจาสนทนาธรรมก็น้อยลงและเลือกพูดและฟังมากขึ้น รู้เห็นชีวิตโลกคนลัตัวชัดขึ้น รู้สึกดูเหมือนโลกจะหมุนเร็วขึ้นกว่าเดิม

ท่านผู้อ่านที่สนใจธรรมปฏิบัติเรื่องชีวิตมีไม่มาก มืออยู่เท่าที่เขียนย่อໄสลงในหนังสือนี้ ขอให้ศึกษาให้ละเอียดและให้เข้าใจชัด ให้ประจักษ์ชัดด้วยตนเองให้เป็นสันทิฏฐิโก พระพุทธองค์ทรงเป็นกุคาว จึงได้ทรงตรัสสอนไว้หลายหลากรายร้อยหลายหมื่นคำสอนตามจริตคนฟัง ถ้าท่านเข้าใจตัวเองเข้าใจกฎรูปธาตุ กับนามธาตุ และนามธาตุนิพพาน ธรรมนิยามโลก มีเพียงเท่านี้จริง ๆ สังฆธรรมโลกมีกายกับใจ (จิต เจตสิก รูป) จึงให้พิจารณากายกับใจ ตามดู ตามรู้ รู้ให้เท่าทันใจของตัวเอง ให้เข้าใจตัวเอง ให้เข้าใจโลก (ไตรลักษณ์) จนจิตนิ่ง อย่ายินดี-ยินร้ายกับสุข-ทุกข์ ชอบ-ชัง ถ้าจิตไม่กระเพื่อมให้ไว ไม่เสียการทรงตัว ไม่บวก-ไม่ลบ ไม่วิพากษ์-ไม่วิจารณ์-ไม่ตัดสิน ไม่มีถูก-ไม่มีผิด หรืออย่างน้อยให้จักระเพื่อมให้วนอยลง ๆ นั่นคือ ราคะ โภสะ โมหะ ลดลงไปเรื่อย ๆ การปฏิบัติกิจลัจง ที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ กิจนี้ยิ่งกว่านี้ไม่มีอีก จึงได้ตั้งจิตอธิษฐานว่า ถ้าแม้นผู้ใดมีบุพพาริการร่วมกันมาแต่อดีต ขอให้ได้พบและได้อ่านหนังสือนี้ ศึกษาและปฏิบัติ ขอให้รู้ธรรมเห็นธรรมเจพหาน้าโดยเร็วไว และปิด

อย่างภูมิเลี้ยงให้จงได้ในชาตินี้ ต้องขออภัยที่ต้องดการติดต่อทางโทรศัพท์ หากประสังค์สันทานธรรมโปรดติดต่อไปยังเบอร์โทรศัพท์บ้านโดยอุปราชก ๐๒-๕๓๖-๖๔๒๒ ยินดีรับกิจกรรมนี้ บรรยายธรรมเป็นหมู่คณะบ้างถ้าหากไม่มีอุปสรรคปัญหาเรื่องการเดินทาง (จำพรรษาประจำอยู่วัดศรีโยธิน เปิดสอนปฏิบัติธรรมทุกวันทั้งรายบุคคล และหมู่คณะ)

ขอให้ผู้อ่านทุกท่าน “จะเป็นผู้ชวนชวยน้อยเดิม ทำกาย-ใจให้ว่างเบา เกิด และของพึงปรารถนาการไม่เกิดเกิด”

มนุษย์แสวงหาความสุข แต่สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบ ไม่มี!
“นัตติ สันติ ปรัง สุข”

เจริญธรรม

หลวงตา สุวัฒนา

กุฎิเหลือง วัดศรีโยธิน

ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง

จังหวัดกำแพงเพชร

โทร. ๐๘๕-๗๑๐-๔๑๔, ๐๕๕-๗๑๐-๒๔๐

(นายเหตุ สำนักแม่ชีวัดศรีโยธิน โทร. ๐๘๔-๕๓๔-๗๙๐๔, ๐๘๖-๘๔๐-๑๗๓๐)

ป.ล. อัตมาภาครุปสมบทใหม่อีกครั้ง โดยลาสิกขา เช้า ๐๖.๐๐ น. และแต่งนาคบัวชตอนสาย ๐๙.๓๐ น. ของวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ตรงกับวันพุทธสบดี ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๘ หลัง ณ พระอุโบสถวัดศรีโยธิน จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีพระเทพบริยดิ (อดุลย์ อุ่นโร แก่นรัตน์ยุทธโน) เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร อายุ ๕๕ ปี เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครุสิริชราทร เป็นกรรม瓦าจารย์ และพระครุปริยัติวิชราทร เป็นอนุสาวาจารย์ มีหลวงพ่อทำนำ คุณกิริ พระครุพิวิชสาร เจ้าอาวาสวัดศรีโยธิน อายุ ๔๖ ปี เป็นผู้ให้ความเมตตาอุปัถัมภ์การบวช ได้เปลี่ยนฉายจาก “กิตติป้าโล” มาเป็น “สุวัฒโน” เป็นพระโดยสมบูรณ์เรียบร้อยบริบูรณ์ด้วยอักษรบวช ชื่อ “สุวัฒโน” ซึ่งเป็นขณะกำลังตรวจทานต้นฉบับครั้งที่ ๑ พอดี เหลืออีก ๑๒ วันเข้าพรรษา มีการแก้ไขตรวจทานหลายครั้ง แม้ออกพรรษาแล้วก็ยังไม่เสร็จ การทำหนังสือเล่มนี้อาจไม่ประณีตสวยงาม คงมีข้อบกพร่องหลายแห่ง เพราะเหตุที่ไม่ค่อยล่องตัวเหมือนตอนเป็นพระราชวาราส ขอให้เจ้าเนื้อหารธรรมะในหนังสือนี้ก็แล้วกัน ต้องขออภัยและขออนุโมทนา

ธันวาคม ๒๕๕๓

คำปณิธาน

ด้วยได้จัดตั้งกองทุนนิอิชธรรมเผยแพร่พระสังฆธรรมเพื่อการพัฒนาสังคม เพื่อนำเงินมาหมุนเวียนจัดพิมพ์หนังสือธรรมะเป็นธรรมทานในการจัดตั้งห้องสมุดธรรมะประจำชุมชน จำนวนกว่า ๖,๗๐๐ แห่งทั่วประเทศ ตามที่ได้ตั้งปณิธานไว้

จึงได้นำหนังสือชุด “มนุษย์เกิดมาทำไม?” คัดเลือกเฉพาะบางเล่มที่ผู้อ่านให้ความนิยม และสมควรเผยแพร่ให้กวดขวางออกไปมาพิมพ์จำหน่าย นำรายได้เข้ากองทุนดังกล่าวส่วนหนึ่ง และพิมพ์แจกเป็นธรรมทานอีks่วนหนึ่ง ท่านจึงเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมและสนับสนุน การเผยแพร่ธรรมทานครั้งนี้ด้วย

หนังสือนี้ ได้จัดพิมพ์แจกเป็นธรรมทานไปแล้วหลายครั้ง นับตั้งแต่ พุทธศักราช ๒๕๔๖ เป็นต้นมา ปรากฏว่ามีผู้นิยมอ่านและให้ความสนใจ ติดตามอ่าน ทำให้มีกำลังใจทำงาน (ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่พระศาสนาให้เกิดความเข้าใจหลักการปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้องตามพระพุทธศาสนา ในพระไตรปิฎก ซึ่งท่านจะหาอ่านหนังสือชุดนี้ได้ที่ห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดและอำเภอทั่วประเทศ จำนวน ๘๔๙ แห่ง) จึงเห็นสมควรพิมพ์เผยแพร่ ให้กวดขวางของยิ่งขึ้นไป

หนังสือชุดมนุษย์เกิดมาทำไม? ทุกเล่มตั้งแต่เล่ม ๑ ถึง ๑๔ ได้ค้นคว้า รวบรวมเรียนเรียงขึ้นโดยอ้างอิงพระพุทธศาสนาตามพระไตรปิฎก ประกอบกับได้ปฏิบัติธรรมควบคู่ไปกับภาคปริยัติ จึงบังเกิดปัญญา รู้และเห็นแนวทางปฏิบัติเพื่อดำเนินไปสู่ทางพนัทุกชื่อรวมคพลนิพพานชั้นเจน จึงกล้าหาญออก มาประกาศพระสังฆธรรมว่า บรรดาผู้ใดที่มีผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม

ผู้เขียน มีใจอิสรภาพกว้าง จึงชอบที่จะศึกษาและผ่านการฝึก ปฏิบัติธรรมหลากหลายลัทธันัก ทั้งสมตะและวิปัสสนา ทั้งวัดบ้าน-วัดป่า และทั้งพระสงฆ์ และ俗หลั迷信กัลยาณมิตร ทำให้รู้เห็นข้อดี-ข้อเด่น-ข้อด้อย ของแต่ละลัทธันักและนักปฏิบัติหลาย ๆ ท่าน และนำมารวิเคราะห์ลงกับพระไตรปิฎกคำสอน จึงสามารถ

มองเห็นแนวทางสู่ทางพันทุกชีได้เหมือนยืนอยู่บนฝั่งแลดูกระแสน้ำที่ไหลหลาก
จึงขออธิบายว่ามีแนวทางเดียวเท่านั้นที่นำไปสู่ความพันทุกชีได้คือการเจริญสติ
ปัญญา ๔ ชีซึ่งเป็นทางสายเอกสารเดียวเท่านั้นที่ทรงตรัสว่าเป็น “เอกสารนั้น”

หลายท่านที่ปฏิบัติธรรมมานานไม่ก้าวหน้า ครั้นโอกาสสavaสanaการมี
เปิดให้ มีเหตุปัจจัยให้ได้มาอ่อนมาพับและสนทนารมณ์กันเกิดปิติเบากาย-
เบาใจเป็นสันทิภูมิโภและปัจจัตตั้งเกิดรู้ธรรมเห็นธรรม ได้เฉพาะตนก็หลายราย!
จึงคำริที่จะทำงานเผยแพร่ศาสนาเป็นธรรมทานนี้ต่อไป

ขอขอบคุณท่านผู้อ่าน ที่ได้ติดตามงานบุญและให้กำลังใจ ตลอดจน
ให้การสนับสนุนธรรมทานนี้จนสำเร็จบรรลุเป้าหมายได้ระดับหนึ่ง (จะมีเล่ม ๑๔
ตอนกรรมฐานลีมตาในชีวิตประจำวันเร็วๆ นี้) และยังคงจะต้องดำเนินงาน
เผยแพร่นี้ต่อไปอีกจนกว่าจะบรรลุปณิธานที่ตั้งไว้

สุวัฒน์ พิทักษ์วงศ์

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

○ รักษาศีล ภavana สมารถ^๑
มีสติปัญญาเกิดประเสริฐผล
ไม่ประมาทประโยชน์ท่านประโยชน์ตน
ดวงกมลแจ่มใสไปนิพพานฯ

朕เจ้าพระเจ้าตากสินปการาช

อันตัวพ่อ ชื่อว่า พระยาตาก
หนทุกข์ยาก ภูมิคุ้ม พระศานา
ถวายแผ่นดิน ให้เป็น พุทธบูชา
แด่พระศานา สมณะ พระพุทธโคดม
ให้ยืนยง คงถ้วน ห้ามปี
สมณะพรหมณ์ชี ปฏิบัติ ให้พ่อง
เจริญสมถะ วิปัสสนา พ่อขึ้นชม
ถวายบังคม รอยบาท พระศานา
คิดถึงพ่อ พ่ออยู่ คุ้กันเจ้า
ชาติของเรา คงอยู่ คุ้มพระศานา
พุทธศานา ออย่าง คุ่งคักชัตรา
พระศานา ฝากไว้ ให้คุ้กันฯ

(เจริญในศาลพระเจ้าตากลั่นเมหาราช วัดอรุณราชวราราม กรุงเทพมหานคร)

คำนิยม

អាណាពេលរៀប.../ក្រុមកិច្ច និងនីតិវត្ត
ជំពូកសាធារណ៍/ក្រសួងនាំ ក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍
និងក្រសួងសំខាន់សំខាន់/និងក្រសួង
កិច្ចការ/សំគាល់/សំគាល់និងនីតិវត្ត/និង
និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍ ដើម្បីនិងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍
និងក្រសួងសំខាន់សំខាន់នៃក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍
និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍ និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍
និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍ និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍

ទិន្នន័យនិងការពិភ័យនគរណ៍.../ក្រុមកិច្ច និង
ក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍/និងក្រសួងសំខាន់សំខាន់
និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍/និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍
និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍/និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍
និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍/និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍
និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍/និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍
និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍/និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍

និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍

(និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍)

និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍

និងក្រសួងការពិភ័យនគរណ៍

คำนิยม

หนึ่งในชื่อภาษาไทยที่น่าสนใจคือ “ก้าวเดิน” ที่มีความหมายลึกซึ้งมาก ไม่ใช่แค่การเดินทาง แต่เป็นการเดินทางทางใจ การเดินทางที่ไม่ได้มุ่งมั่นไปที่ใด แต่เป็นการเดินทางที่มุ่งมั่นไปที่ใจ เดินทางที่ไม่ได้มีเส้นทาง แต่เป็นเส้นทางของจิตใจ การเดินทางที่ไม่ได้มีเวลา แต่เป็นเวลาของชีวิต การเดินทางที่ไม่ได้มีสถานที่ แต่เป็นสถานที่แห่งความรู้สึก การเดินทางที่ไม่ได้มีผู้เดินทางคนเดียว แต่เป็นผู้เดินทางคนสองคน การเดินทางที่ไม่ได้มีความหมายแค่การเดินทางทางกายภาพ แต่เป็นการเดินทางทางใจ ที่สำคัญกว่า การเดินทางทางกายภาพ คือการเดินทางทางใจ ที่สำคัญกว่า การเดินทางทางกายภาพ

ๆ

การเดินทางทางใจ คือการเดินทางที่ไม่ได้มุ่งมั่นไปที่ใด แต่เป็นการเดินทางที่มุ่งมั่นไปที่ใจ การเดินทางที่ไม่ได้มีเส้นทาง แต่เป็นเส้นทางของชีวิต การเดินทางที่ไม่ได้มีเวลา แต่เป็นเวลาของชีวิต การเดินทางที่ไม่ได้มีสถานที่ แต่เป็นสถานที่แห่งความรู้สึก การเดินทางที่ไม่ได้มีผู้เดินทางคนเดียว แต่เป็นผู้เดินทางคนสองคน การเดินทางที่ไม่ได้มีความหมายแค่การเดินทางทางกายภาพ แต่เป็นการเดินทางทางใจ ที่สำคัญกว่า การเดินทางทางกายภาพ

การเดินทางทางใจ คือการเดินทางที่ไม่ได้มุ่งมั่นไปที่ใด แต่เป็นการเดินทางที่มุ่งมั่นไปที่ใจ การเดินทางที่ไม่ได้มีเส้นทาง แต่เป็นเส้นทางของชีวิต การเดินทางที่ไม่ได้มีเวลา แต่เป็นเวลาของชีวิต การเดินทางที่ไม่ได้มีสถานที่ แต่เป็นสถานที่แห่งความรู้สึก การเดินทางที่ไม่ได้มีผู้เดินทางคนเดียว แต่เป็นผู้เดินทางคนสองคน การเดินทางที่ไม่ได้มีความหมายแค่การเดินทางทางกายภาพ แต่เป็นการเดินทางทางใจ ที่สำคัญกว่า การเดินทางทางกายภาพ

การเดินทางทางใจ

(ก้าวเดิน) ๒

เข้าห้องน้ำแล้วกลับมา

เข้าห้องน้ำแล้วกลับมา (๓)

ก้าวเดิน

คำนิยม

กนงส์อ บัญชัย... เกติมาภารี ชี้รัฐบาลต้อง
ออกสวัสดิ์ให้กับคนทุกชั้น ขาดไม้สักก็คงที่แล้ว
มีสักก็แน่ๆมากคือ ต้องกรีดเข้ามาลื้นๆ ก็ได้
เช่นเดียวกัน ผู้ว่าหัวข้อความควรรักษาของคนที่จะ
ทราบ: ส่วนมากจะรักษาไว้ กรณีร้านอาหารเดินทาง ตามทาง
ไปอย่างเดียวจะขึ้นมาต่อสักซักหน่อยก็คงจะเป็นไป กรณีน้ำตก
ถึงทาง อย่างก็ใช้ตัวนี้เลย: เช่นนี้ก็
พ่ออย่างดูจะลงก็อี กนงส์อ เลยนี่มีเช่นนี้ด้วย
เช่นพระ: ชาวยังรู้สึกการสัมภានต่อเรื่องนี้ ไม่เห็นด้วยคืน
ก่อนๆ ที่ผู้เชยันยังคงรังสรรค์ครุฑ์ ตามยาวาภัยด้วย
พยายามจะยกความหมายกลับว่า "อย่างไรดีคุณเสือ ก็ต้อง
เชื่อเราเช่นนี้" เดชะความพยายามของเราว่า ก้าวอย่างไรด้
จะรุ่ม: ก็ต้องขอเชิญเพื่อตัวเองมาฟัง: ระหว่างบ่อก็จะชี้ แต่ก็มีบาง
อย่างพยายามที่ เก็บกันไว้ ก็เก็บไว้ต่อไปบุ้นๆ ให้หายใจ:
กรณีด้าน ด้านเรื่องดีๆ เช่นเรื่องนี้ต้องพยายามให้ดี
จะดีแค่นั้น อยู่บ้านเรา ใจความจะรู้สึกติดต่อสัมภាន ลองฟัง: ฟังดูว่า
ดีๆ กุญแจ (เพื่อที่การรับรู้ที่ดีนี่จะรู้เรื่อง: ลองฟัง: ฟังดูว่า) ฟังดูว่า
เรื่องดีๆ ก็ต้องบุ้นๆ กว้างๆ ช่วง ผู้ใดผู้หนึ่งก็หันหน้าไปฟังดูด้วย
อย่างเห็นรอง

พ.ศ.๒๕๖๔

(พ.ศ.๒๕๖๔ จัดทำโดย ภาณุรักษ์) *

ฉบับเจ้าคุณธรรม ฉบับดีกว่าแบบเดิม

* ได้รับพระราชทานโครงการ โปรดเกล้าฯ เเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะชั้นราชที่ พระราชชีรเมธี เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๗

คำนิยม

ทบ. บ้านชาก บ้านหนองบัว อ.ก.

14 / ๓ / ๕๓

ขอตื้อเรื่อง คดี รัฐวิสาหกิจ [REDACTED] กรณีดำเนินคดีด้วย "กฎหมายการค้าภายใน" และ
คดีที่สูญเสียในเดือนมิถุนายน จำนวนเงินสี่ล้านบาท ของบริษัทฯ ที่ได้รับความเสียหาย
จากผู้ต้องหาคนหนึ่ง ซึ่งเป็นพนักงานของคดีดังกล่าว คดีนี้มีผลให้ต้องปรับปรุงกระบวนการ
ทางกฎหมาย ลดลง แต่ในทางปฏิบัติ ไม่สามารถดำเนินคดีได้ตามกฎหมายที่ต้องการ ไม่ได้รับความ
ยุติธรรม จึงต้องต่อสู้อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะด้วยความพยายามหรือความพยายามที่จะให้คดีดังกล่าว
มีผลลัพธ์ที่ดี แต่ก็ต้องยอมรับว่า คดีนี้เป็นคดีที่ยากลำบาก ต้องใช้เวลาและแรงกายแรงใจ
อย่างมากในการดำเนินคดี แต่ในท้ายที่สุด คดีนี้ได้รับการตัดสินแพ้ ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่าย
จำนวนมาก แต่ก็ต้องยอมรับว่า คดีนี้เป็นคดีที่ยากลำบาก ต้องใช้เวลาและแรงกายแรงใจ

ขออภัยในความไม่สะดวก

ลูกค้า บ้านหนองบัว อ.ก.

พระศรีสากยะทศพลญาณ ประวัติพุทธมณฑลสุทธารค្រ

พระพุทธชูปีย์ปางลีลาขนาดใหญ่ ประดิษฐานเป็นองค์พระประทับ ณ พุทธมณฑล จำเกอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้เสด็จพระราชนิเวนิพิทักษณ์ ประกอบพิธีก่ออุทกษ์พุทธมณฑล ณ บริเวณตีตู้ฐานองค์พระประทับเมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ และได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๖๐

แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีฯ เสด็จประกอบพิธีสมโภช เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

ชากระนินดินบ้านนางสุชาดา ผู้ถวายข้าวมธุปายาส

เมืองพาราณสี เมืองแห่ง ๔๐ ศตวรรษ ที่เหลืองเผาศพไม่มีวันดับ

แม่น้ำเนรัญชรา

คำแนะนำอ่านหนังสือชุดมนุษย์เกิดมาทำไม?

เล่ม ๑-๑๔

- เล่ม ๑ เนื้อหาศาสนาทั่วไปเบา ๆ จุดเด่น คือ พุทธพยากรณ์นิทานธรรมะ ภาพปริศนาธรรมสอนใจ หมายเหตุที่จะนำไปสอนเด็กและเยาวชน (ทุกเล่มอ้างอิงพระพุทธธรรมจากพระไตรปิฎก)
- เล่ม ๒ แนวทางปฏิบัติธรรมทั้งสายวัดป่าและวิปัสสนาจารย์ปัจจุบัน กว่า ๒๐ ท่าน รวมทั้งหลักการฝึกสมาธิ-เจริญสติเบื้องต้น
- เล่ม ๓-๔ อ่านง่าย เป็นคำถ้าม-คำตอบ เป็นการปูพื้นฐานพระศาสนา หมายเหตุสำหรับผู้เริ่มศึกษา (มีแผ่น MP.๓)
- เล่ม ๕-๖ เนื้อหาจากสุภาษิต-พุทธภาษิต พระพุทธธรรมะ บรรยายโดยภาพการ์ตูนธรรมะประกอบทั้งลึกและตื้น หมายเหตุสำหรับจูงใจเด็กและเยาวชน แต่แฟ้มคำสอนแก่นพระศาสนา (มีแผ่น DVD)
- เล่ม ๗ เนื้อหาริ่งเล่มแรกเป็นสอดมนต์แปล ครึ่งเล่มหลังเป็นเรื่องปฏิบัติค่อนข้างลึก ควรอ่านเล่ม ๓-๔ มาก่อนแล้ว หมายเหตุแก่นักปฏิบัติ (มีแผ่น MP.๓ และ DVD)
- เล่ม ๘ เนื้อหาปรัมต์ (เล่มที่อ่านยากที่สุด) เป็นพระอภิธรรมปิฎก ควรอ่านทุกเล่มมาก่อน เป็นเล่มปฏิบัติล้วน ๆ
- เล่ม ๙-๑๐ เนื้อหาพระสูตร ทั้งลึกซึ้งและกว้าง อ่านง่ายกว่าเล่ม ๘ แต่ควรศึกษาควบคู่กัน (เล่ม ๑๐ ให้อ่านภาคผนวกท้ายเล่มก่อน)
- เล่ม ๑๑ เนื้อหาเป็นเรื่องวินัยพระ-วินัยศูนย์ (พระวินัยปิฎก) เกี่ยวข้องกับศีลพระ-ศีล พระราศ แทรกแนวปฏิบัติไว้ด้วย

- เล่ม ๑๒ เนื้อหาอ่านง่าย รวมคำสอนหัง Hammond แต่ครั้ธรา-กรรม-ทาน-คีล-สมณะและวิปัสสนา เหมาะสำหรับท่านที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ ให้อ่านเล่มนี้แล้วเดียวกันเพียงพอที่จะปิด oczy ภูมิได้แล้ว (เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มต้นศึกษา ควรอ่านควบกันเล่ม ๑๓)
- เล่ม ๑๓-๑๔ เนื้อหาละเอียดลึกซึ้ง สุขุมลุ่มลึก เป็นแก่นพระคำสอน เหมาะแก่นักปฏิบัติ เพื่อพั่นอออกจากทุกๆ

สรุป

- เล่มอ่านเบาๆ ได้แก่ เล่ม ๑-๔, ๑๒-๑๓-๑๔ (ทุกคนควรอ่าน ไม่ควรพลาด โดยเฉพาะเล่ม ๑๒, ๑๓ และ ๑๔)
- เล่มปานกลาง ได้แก่ เล่ม ๕-๖ การ์ตูนธรรมะ, เล่ม ๗ สวดมนต์ แปลเพื่อปฏิบัติ
- เล่มลึกมาก ได้แก่ เล่ม ๘-๙-๑๐-๑๑
(เหมาะสมสำหรับนักปฏิบัติขั้นสูง)

เล่มที่ควรอ่านที่สุด ก่อนอ่านทุกเล่ม คือ คำสอนการอุทิศบุญ ที่ได้ผลของพระอาจารย์เกษม อาจินธโนสีโล (แล้วปฏิบัติตาม มิฉะนั้น ท่านจะไม่มีโอกาสอ่านและศึกษาเล่มต่อๆ ไป เพราะนายเรอเขามี่อนุญาต)

(หมายเหตุ หลายคนติดต่อขอหนังสือชุดนี้อย่างมีครบถ้วนๆ (กิเลสโลภเจตสิกชนิดลีข่าวบางมากๆ) หนังสือทุกเล่มคือแผนที่ลายแทงบอกทางให้เดิน แต่ขุมทรัพย์อยู่ที่ในตัวของท่าน ท่านต้องรับรือกับเดินทันที (เดียนนี้... ที่นี่... เดียนนี้...) เดินทางเข้ามาหาที่ตัว ไม่ใช่เดินทางออกตัว เพราะ ‘อ่านหนังสือเล่มใหม่แก้มไม่เท่ากับอ่านใจตนเอง’ อ่านกาย(รูป)-ใจ(นาม)ให้ออก บอกตัวเองให้ได้ (หากรู้ผู้วิเศษให้พับ) พับแล้วพันทุกชั้น ความลังเลลงลังเลยังไงได้!)

อนึ่ง ท่านที่ประสงค์สมัครเรียนพระอภิธรรมทางไปรษณีย์ โปรดแจ้งชื่อ ที่อยู่ ส่งไปที่... ตู้ ปณ.๒๘ ปณ.ฟ.หน้าพระลาน กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๒ โทรศัพท์ ๐๒-๔๔๔-๕๐๙๑ ถึง ๒

เพราะเหตุเพียงเท่าใด ขี้อ่าก้าสินตันหา?

“...เมื่อเรอเสวยเวทนาได ๆ ไม่ว่าจะเป็นสุข ทุกข์ หรือไม่สุข-ไม่ทุกข์ ก็พิจารณาเห็นความไม่เที่ยง พิจารณาเห็นด้วยความคลายกำหนด
พิจารณาเห็นความดับ พิจารณาเห็นด้วยการปล่อยวางในเวทนา เหล่านั้น ไม่ถือมั่นสิ่งใด ๆ ในโลก

เมื่อไม่ถือมั่น ก็ไม่สะตุ้งดืนرن เมื่อไม่สะตุ้งดืนرن ก็ดับเย็น... เฉพาะ ตนรู้ว่าชาติล้วนแล้ว พระมหาธรรมกายจะบุญเจนแล้ว กิจไดทำเสร็จแล้ว กิจอื่นที่พึงทำอีก ไม่มีเพื่อความเป็นอย่างนี้อีก...”

(ตัณหาสังขยสูตรเล่ม ๑๒ มหาymกวรรค สูตร ๓๗ พระพุทธศาสนา)

(การเปลี่ยนแปลง แก่ เจ็บ ตายไป พลัดพราก สุขบ้าง ทุกข์บ้าง สงบบ้าง ฟุ้งช่านบ้าง เดี่ยวเดียว ไม่เดีบ้าง นี่แหละ คือ ธรรมะ เอาสติตามดู ให้ทัน!

ถ้าใจยอมรับได ก็ไม่เกิดทุกข์ข้อนทุกข์ ก็อยู่กับโลกได อย่างสงบ และ เห็นโลกเห็นธรรมตามเป็นจริง ว่า เป็นสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้น แล้วเปลี่ยนแปลงไป ไม่เคยอยู่นิ่ง ไม่เคยไดดังใจเรา

ให้พิจารณาเห็นในเวทนาเหล่านั้นเกิด-ดับ ยอมรับ...แล้วปล่อย วางเสีย!)

“...อย่าหลงสุข...ถึงเป็นสุขก็มีพิษอนิจจัง เห็นทุกขังอยู่ในสุข (เวทนา) ไม่ทุกข์เลยฯ”

ตบหัวขอ

๑. อาจารย์กับท

นับตั้งแต่เริ่มศึกษาและปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง (รู้จักคำว่า วิปัสสนากรรมฐาน) ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นต้นมา นับได้ว่า ๗ ปี ได้ฝ่าลังเกตเห็นว่าด้วยการให้สอดมโน นั่งภาวนาหลับตา คงมีเป็น ส่วนน้อยที่สอนให้เจริญสติปัญญา ตามแนวสติปัญญา ๔ ในมหาสติ ปัญญาสูตร (เล่ม ๑๐ หีฆนิกายมหาวรรค) ทั้งที่การเจริญสติเป็นทางสายเอกสาร (เอกสารนமธรรม) สายเดียวที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรสอนไว้

“เอกสารใน อายัง กิกขะ เม มัคโค สัตตานัง วิสุทธิยา...ฯลฯ ยทิหัง จัตตาโร สติปัญญาฯ

ดูก่อนกิกขะทั้งหลาย!

หนทางนี้ เป็นทางที่ไปอันเอกสาร เพื่อความหมัดจด เพื่อความก้าวล่วง ซึ่งความโถก ความรำไร เพื่อความอัสดงดับไปแห่งทุกข์และโอมนัส เพื่อ บรรลุญาณธรรม เพื่อกระทำพระนิพพานให้แจ้ง

หนทางนี้ คือ สติปัญญา ๔ อย่าง ฯลฯ”

(การเจริญสติปัญญา หรือ วิปัสสนากรรมฐาน มีรูปนาม ประมัตธรรมเป็นอารมณ์ ถ้าปรากฏ รูป-นาม เกิด-ดับ มุ่งตรงลงไตรลักษณ์อย่างเร็วจดวัน อย่างชาไม่เกินเจ็ดปี ถ้ายังไม่บรรลุธรรม ก็จะ เป็นเหตุปัจจัยไปภาพหน้าชาติหน้า อาจถึงอีกเจ็ดชาติ แต่การเจริญสมถ กรรมฐานที่มีสมมุติปัญญาติหรือบุคคลเป็นอารมณ์นานกว่าหนึ่น อาจถึง ๒๐ ปีหรือมากกว่านั้นถ้าเป็นมัณฑบุคคลผู้มีปัญญาน้อย)

ความคิดเห็นและความเชื่อมั่นของแต่ละสำนักสอน ต่างก็ ยึดถือและมั่นใจในการตีความคำสอนในพระไตรปิฎก และต่างก็กล่าว อ้างว่าการฝึกสอนของสำนักตนถูกร้องเหล้าตามแนวสติปัญญา และต่าง

ก็เรียกชื่อและชื่นป้ายสำเนากว่า “สำนักวิปสสนากรรมฐาน...” ด้วยกันทั้งล้วน

แต่ก็ยังคงให้มีการสอนให้สวดมนต์ นั่งสมาธิหลับตา ปิดปากฯ งดพูด! ซึ่งไม่ใช่แนวทางของวิปสสนากรรมฐาน น่าจะเขียนป้ายสำเนากว่า “สำนักปฏิบัติกรรมฐาน...”มากกว่า เพราะการสวดมนต์นั่งสมาธิเป็นเรื่องของ “สมถกรรมฐาน”

วัดซึ่งเป็นสำนักสอนให้กู้ผู้หันหน้า แห่งหนึ่งของเมืองไทย มีค่านอนใจมาก เมมแต่ชาวต่างประเทศก็ยอมเข้าไปรับการฝึกปฏิบัติ ด้วยการสอนให้นั่งหลับตา ปิดปากฯ งดพูด!

มีครูอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่ง ได้แสดงความคิดเห็นว่า สงฆ์ผู้บรรลุสมถะยานิกลำเร็วเป็นเจโตวิมุติ สามารถทำคุณประโยชน์แก่พุทธศาสนาได้มากกว่าผู้บรรลุวิปสสนาญานิกเป็นสุขวิปสสโภ

จึงไม่ควรกล่าวคำหนึ่ติเตือนว่าสมถกรรมฐานไม่ดี

ผู้เขียนขอแก้ไขว่า บุคคลทั้งกี่พุทธกาลมาถึงพุทธศักราช ๒๕๕๓ ไม่น่ามีผู้บรรลุเจโตวิมุติ และแม่ในสมัยพุทธกาลเองก็ Gleow พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ใน “ชนัญชานิฐตร” เล่ม ๑๓ พราหมณธรรม สูตรที่ ๔๗ ว่า “ภานเป็นของอันต่ำธรรม...” เพราะจะต้องไปบังเกิดบนพรหมโลกมีอายุกับที่yananและนานาจัถี ๔๔,๐๐๐ มหาภัป ไม่ได้รับฟังพระลักษณะ ยังไม่พ้นทุกข์พระยังไม่นิพพาน ถ้าเช่นได้ทราบเท่าเข้าไปในเมืองไปพบอารมณ์ที่น่าใคร่ร่าเพ้อใจ ภานเลือมเหทางกลับป่าไม่ได้ ต้องเดินกลับก็เคยมีมาแล้ว พระเทวทัตได้ภาน แต่ไปหลงลากลักการะกิเลียคนแม้ผกพรหมเองก็ยังหลงภานไว้เป็นนิพพาน จนพระพุทธองค์ต้องไปโปรดภานจึงไม่ใช่ทางพั้นทุกข์!

วัดหรือสำนักปฏิบัติที่รู้จริง คือชาพระพุทธวัจนะหรือพระไตรปิฎกจริงว่า พระพุทธเจ้าตรัสสอนอะไร จะไม่สอนให้นั่งบริกรรมหลับตาภานา ในลีลสูตร ๒๑/๑๕-๑๗ ข้อ ๑๒ ทรงตรัสให้เดิน ยืน นั่ง นอน ตื่นอยู่สหายด้วยสติ เหี้ยมด้วยสติทุกอริยาบถ ฯลฯ

ວິປັສສາ ຕ້ອງກາເພີ່ມຂົນກົມາທີ່ເກົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງໄມ້ຄວາມສອນໃຫ້ນັ້ນ ທັນທີ່ກີ່າວັດທີ່ກີ່າວັດ ປົດປາກທີ່ກີ່າວັດ ປົດປາກທີ່ກີ່າວັດ ແຕ່ສອນໃຫ້ຈົບສົດໃຫ້ຮະລືກຽູ້ທີ່ ຕາ ຖູ ແລະ ຕ່າງໆກາກ

ສວດມනັດ ກີ່າວັດ ດີວັດດັບໜຶ່ງ ແຕ່ຈະໃຫ້ດີແທ້ ເນື່ອອ່ານ ແຜນທີ່ແລ້ວຕ້ອງພາກເພີ່ມຮອກເດີນທາງທັນທີ່ ຈຶ່ງຈະດຶງເປົ້າຫມາຍ (ພັນທຸກ໌໌) ສວດມනັດເປົ້າຫມາຍການຮອກເດີນສາກາຍາແຕ່ໄໝເກີນຍາ ໄກສົງໄໝເຫຍ່າ (ໄໝ່ ພັນທຸກ໌໌) “ສວດມනັດນີ້ມີນາຍາທາ ກາວາລີເປັນຍາກີນ!” ກີນຍາໃໝ່ຈຶ່ງຫາຍ

ການັ້ນສາມາຟີ້ຫລັບຕາ ອົງການເດີນຈົງກຣມ ໃນທ່າທາງທີ່ປະຕິເຊິ້ງ ດັດພັນເນັ້ນຈົນພິດປາກຕີ ນຳເອາໄປໃໝ່ໃນເນື້ອງກີ່າວັດນີ້ໄດ້ຮອກ ເພຣະ ຂືໍ້ມະນີ້ກີ່າວັດຕ້ອງລື່ມຕາດູໂລກ ເດີນເຫັນໄປ-ມາກີ້ປົງປົກຕິໄດ້ ອູ້ກັບບ້ານ ອົງການໃນນອກທີ່ທຳກັນກົງປົງປົກຕິໄດ້

ອ່ານໃຈຕ້ວໃຫ້ເໜືອນອ່ານຫັນລື້ອ ຄ້າອ່ານອອກ (ຮູ້ວ່າພະພູທີ່ຈ້າກ ທຽນສອນຂອບໃຈ?) ຈະອ່ານໃນວັດ-ນອກວັດ ອົງການໃນ-ນອກສຳນັກປົງປົກຕິ ຍ່ອມອ່ານໄດ້ທັງນັ້ນ!

ວິປັສສາ ຕ້ອງໄຟໃໝ່ເນື່ອງແລະສົງປ ແຕ່ຕ້ອງກຳໄດ້ທຸກທີ່ທຸກເວລາ ເພຣະ ຮັຮມະເປັນ “ອກາລືໂກ”

ປຽມເຄລັງຢູ່ສູງສູງ ເລີ່ມ ອັດ ແນ້າ ແກ້ວມະນີ

“ສູ່ ກົກຂ່າວ ກົກຂຸ ລັ້ມປະາໂນ ກາລັງ ອາຄເມຍຍະ ອູ້ໄວ ອັມທາກັນ ອຸນສາສັນນີ້

ດູກ່ອນພວກເຮອທັງໝາຍ!

ເຮອພຶ້ງມີສົດລັ້ມປະໜູນຂອງອູ້ຕລອດເວລາ

ນີ້ເປັນຄໍາສອນຂອງເຮົາສຳຫວັບພວກເຮອທັງໝາຍ (ພະພູທົວຈະ)

ເລື່ນຜົມເລີກນິດເດືອຍວ ແຕ່ປັ້ງກູ່ເຂົາໄດ້ທັງລູກ!

ຈຶ່ງເກີດຄວາມຫວັງໃຢ່ວ ພະພູທົວຈະລານາເນື່ອງໄທຢ ຍັ້ງຈະມີພຣະສັກຮຽມແກ້ວຍູ້ໂຮ້ອທນອ? ອົງການໃຫ້ຈົບສົດໃຫ້ຮະລືກຽູ້ທີ່ ຕາ ບູ ແລະ ຕ່າງໆກາກ

ພຣະສ້ທຣຣມ ۳ ໄດ້ແກ່ ປຣິຍັຕີສ້ທຣຣມ ۱ ປົງປິປັຕິສ້ທຣຣມ ۱ ປົງເວັບສ້ທຣຣມ ۱

ຄ້າປົງປັຕິສ້ທຣຣມເປັນເພີ່ມສ້ທຣຣມປົງປິປັ ກົ່ນໜ້າຫ່ວງວ່າປົງເວັບສ້ທຣຣມຈະຢັງຄົງວູ້ຕ່ອໄປໄດ້ຍ່າງໄວ?

ອັນຕຣານ ۴ ຂອງເກີດຂຶ້ນເລີຍເປັນແນ່ແລ້ວຕາມນັບພູທັພາກຮົນ ກລ່ວຄືອ ປົງເວັບສ້ທຣຣມຈະອັນຕຣານອັນດັບແຮກ ຕ່ອມາໄດ້ແກ່ປົງປັຕິສ້ທຣຣມອັນຕຣານ ປຣິຍັຕີສ້ທຣຣມອັນຕຣານ ລົງອັນຕຣານ ແລະຮາຕູ ອັນຕຣານໃນທີ່ສຸດເພຣະເຫດ່ານີ້ມີຄົນກວາບໄທໜູ້ໜ້າ

ໄຄຮູ້ໄດ ກົ່ຈະທໍາລາຍພຣະຄາສນາໄນ້ໄດ້ ນອກເລື່ອຈາກພູທັບຮົມບົຣີໜ້າທັງ ۴ ທີ່ມີຢ່າງເກົ່າງຕ່ອງພຣະບຣມຄາສດາ ພຣະສ້ທຣຣມ ແລະພຣະອົງສົງໝໍ

ຮາຊລື້ທ້າຍລົງ ສັດວົ່ນຈະກັດກິນຫາໄດ້ມີ່ ມາກແຕ່ໜ່າຍໜອນໃນຕ້ວາຮັບລື້ທີ່ນີ້ແລລະທີ່ຈະກັດກິນທໍາລາຍເນື້ອຮາຊລື້ທີ່ເອງ! (ສັດໜັນມັບປົງປິປັກສູຕຣ)

ນັກບວ່ະຫຼຸດນີ້ ບວ່າດັ່ງກ່າຍດາມປຣະເພດນີ້ເປັນເພີ່ມສ້ມມຸຕືສົງໝໍ່ທ່ານ ຜ້າເໜືອງ ແຕ່ມຸ່ງເຮືອນປຣິນຢາບັນທຶກທາງໂລກທັງຕິດລາກສັກກະຮົມມີມາກແຕ່ທີ່ເປັນສາກສັງໂສ-ອົງສົງໝໍ່ ບວ່າທັງກ່າຍແລະໃຈ ມຸ່ງເຮືອນປຣິຍັຕີແລະປົງປັຕິສ້ທຣຣມນັ້ນທ່າຍກ

ພຣະສ້ທຣຣມອັນສັນບຸລຸມລືກ ລະເອີດປະຣົນຕ່າຍກຍິ່ງນັກທີ່ຈະມີຜູ້ຮູ້ເຈັ້ງເຫັນຈົງ(ກິຈຈົນຮັມສ່ວນັງ) ທຽງເຄຍນ້ອມພຣະທ້າຍໄປເພື່ອການຂວານຂວາຍນ້ອຍ ໄນເນື່ອມໄປເພື່ອແສດງຮຣຣມ ແຕ່ດ້ວຍພຣະມາກຮູນາຄຸນພຣະພູທັພຣະຄາສນາຈຶ່ງປະດິບໍ່ຈຸນດຳຮັງວູ້ຄູ່ລູກຫລານໃນກາລີ່ນີ້ ຈົງພຶ່ງເຮົ່ງຮູ້ປົງປັຕິສ້ທຣຣມນັ້ນທ່າຍກ!

ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຮມເຮືອນເປັນເພີ່ມສ້ມມຸຕືສົງໝໍ່ ດ້ວຍກຸ່ລາຈົຕາທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານທີ່ກຳລັງປົງປັຕິທ່າງໄກລອກໄປຈາກຄໍາສອນຄືອພຣະພູທັພຣະຈະໄດ້ໂປຣດໃເຄຣດິຮັບຮູນພົນຈິຈິລາຈານທັບທວນໃຫ້ຄ່ອງເຫັນວິກສັກຄວັງວ່າ ສິ່ງທີ່ຜູ້ເຂົ້າມີທັກທ່ວນນີ້ ເປັນປະໂຍ້ນໆແກ່ພຣະຄາສນາຫຼື່ວ່າ ຢ້ອງ ຄວາມປັບປຸງປັກໃຫ້ແນວທາງກິດສອນກຣມຈານຕ່ອໄປຢ່າງໄວ

ผู้เขียนยังไม่อยากให้พระลัทธธรรม อันตรธานเร็วเกินไปนัก!

ถ้ายังอยากร่วมด้วย นั่งหลับตาแก้นั่งไป แต่อย่าให้นานเกินไป นัก รีบเลื่อนชั้นตีนเข็นมาลีมตาเจริญสติกรรมฐานในชีวิตประจำวันกันเถิด เม้มจะนอนตีนอยู่ (ป่วยเจ็บ) ก็ปฏิบัติธรรมได้ เพราะ “สติจำบรรณาในที่ทั้งปวง” (แม่ความที่น้อมอย่างจะไปนั่งภาวนาหรือเดินจงกรม ก็ยัง เป็นต้นทางอยู่!)

หากข้อความใด ผิดพลาดบกพร่องด้วยประการใดๆ อันเกิด จำกความด้อยน้อยปัญญา ผู้เขียนได้รับขอมาต่อพระรัตนตรัยและครู อุปัชฌายารย์ ทั้งหลายด้วย และขออโหสิกธรรมต่อห่านผู้อ่านไว้ ณ โอกาส นี้ด้วย

ต้องขอขอบพระคุณครูอาจารย์และอุทิยานธรรมน้ำบ่อหลวง อำเภอสันป่าตอง รวมทั้งกัลยาณมิตรชาวเชียงใหม่หลายท่าน ที่ได้กรุณา อนุเคราะห์เสนอข้อมูลและวัตถุดีๆ ทำให้ผู้เขียนได้มีสัปปายะเรื่องสถานที่ และเกิดแรงบันดาลใจให้ได้เขียนหนังสือชุด “มนุษย์เกิดมาทำไม?” นี้ เพิ่มขึ้นมาอีกเล่ม อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

ขอห่านผู้อ่านทุกท่าน จงทำเหตุดี เพื่อที่จะให้เกิดมรรคผลที่ดี สำเร็จกิจในพระศาสนาอันเพิ่งบรรณาด้วยกันทุกท่านเทอญๆ

สวัสดิ์ พิทักษ์วงศ์

เมษายน ๒๕๕๓

○ อันเงินทองหล่นหายย้อนไปหา

คงย้อนมาได้พบรับสม

แต่เวลา (นาทีทอง) ย้อนไปอย่างไรมี

จะหวังซมย้อนหลังอย่าหวังเลยฯ

๒. ทำไมต้องนั่งหลับตา?

ปัจจุบัน ร้อยละเก้าสิบเก้าจุดเก้า สำนักปฏิบัติธรรมทั้งหลาย ต่างก็พากันสอนมนต์ นั่งสมาธิหลับตา

ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไม่ต้องทำ เช่นนั้น แม้กระหึ้งตัวผู้เขียน เองก็เริ่มต้นการปฏิบัติธรรมด้วยแนวทางเช่นนี้มาก่อนเหมือนกัน (เคยไปโน่นมาแล้วจึงได้นำมาบอก!)

อาจสรุปได้ว่า เรื่องนี้คงเป็นเรื่องของวิบากกรรมหรือเป็นผลของการสั่งสมอบรมมาแต่อดีตชาติ อันเป็นพื้นฐานมานานถึงชาติปัจจุบัน จะเห็นได้จากประวัติพระพุทธเจ้าและอรหันต์สาวกทั้งหลาย เมื่อครั้งเกิดเป็นพระโพธิสัตว์และบำเพ็ญบารมีจากชาติที่แล้วๆ ต่างก็เคยบวชเป็นชยีลдаเชือกหรือเคยเป็นนักบวชนอกศาสนามาก่อน เช่น เคยเกิดเป็นปริพาชก นิครณ์ พระมหาณ เป็นต้น ส่วนพระอรหันต์สาวกครั้นเมื่อมาเกิดในชาติสุดท้าย ได้พบพระลัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมให้ฟังกับบรรลุธรรม

พระโพธิสัตว์สิหัตถะ กั้ยังทรงปฏิบัติสมาธิสมถาวนาอยู่ถึงหกปี (ยังมีวิธีการทราบภายในให้ลำบากต่างๆ อีกด้วยมากมาย เช่น อดอาหารกลั้นลมหายใจเข้า-ออก กินแม็คคูตหรือกรีส อุจจาระตนเองก็เคยมาแล้วทรงตรัสรู้ว่า เพราะวิบากกรรมอดีตชาติที่เคยกล่าวล่วงเกินพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้านั่งหลับตา)

ทรงตรัสรู้ว่าทางลามกสุดโต่งลงทางไม่ให้ปฏิบัติ ได้แก่ ทางลุ่มหลงมัวเมานในasmussen และทางที่ทำตนให้ลำบาก ทรงตรัสรู้ว่าให้เดินทางสายกลางเป็นมัชฌามปฏิปทา ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าการปฏิดาจามีเม็ดนี้ทำตนให้ลำบากหรือเปล่า!

แม้ในอดีตชาติหนึ่งพระโพธิสัตว์สำเร็จมาแล้วที่จะเหล่านี้เดิน

อาการໄດ້ກີ່ຍັງໄປຫລັງຮັກພຣະນາງມຸຖຸລັກຂໍ້າມເຫັນເປົ້າຕີ່ພຣາມລື ທີ່
ເປັນຄື່ງຢັງກີ່ເຄີຍມີ ເພົ່າກີເລສີໄໝລົດ ແຕ່ມານເລື່ອມໄດ້

ພຣະສາວີບຸຕຽບກັບພຣະໂມຄັລລານ໌ ກີ່ເຄີຍເກີດເປັນພຣາມນົ້າ ຄວັງ
ພຣະສາວີບຸຕຽບ ຂັນທີເປັນຄູ້ຫໍສົນອອກຄາສານາຄັ້ນເມື່ອໄດ້ຝັ້ງຊຣມຈາກ
ພຣະວັດທະນາເກະບົດກົບຮຣລູໂສດາບັນ

ພຣະໂມຄັລລານ໌ເມື່ອຄວັງເປັນຄູ້ຫໍສົນ ໄດ້ຝັ້ງຊຣມຈາກພຣະສາວີ
ບຸຕຽບສໍາຫັກເມື່ອຄວັງເປັນຄູ້ຫໍສົນກົບຮຣລູໂສດາບັນ (ມີຂ້ອນໄສ່ເກວ່າຄູ້ຫໍສົນ
ໜ້າວັນສະຫະຮຣມກັນກົບຮຣລູຮຣມເປັນພຣະໂສດາບັນໄດ້)

ພຣະປິງຄີຍະເຕຣະ ບວກັບພຣະພຸທຮອງຄົວພຣັ້ມກັບເພື່ອນ ພ ອີກ
ສຶບທ້າຄນທີ່ບຣລູຮຣທັດແລ້ວ ຂັນທີ່ພຣະປິງຄີຍະຍັງໄມ້ໄດ້ບຣລູຮຣມອະໄຣ
ແຕ່ເມື່ອນໍາຮຣມທີ່ໄດ້ຝັ້ງຈາກພຣະພຸທຮອງຄົນໜັ້ນມາສາຍາຍຮຣມແສດງໃຫ້
ພຣາມນົ້າພາວີຝູ້ເປັນລຸ່ງຝັ້ງຕ່ອງ ຜູ້ແສດງຮຣມບຣລູຮຣທັດ ສ່ວນພຣາມນົ້າ
ພາວີຝູ້ຝັ້ງບຣລູລອນາຄາມີ

ພຣະນາງສາມາດີ ມເຫັນພຣະເຈົ້າອຸທັນແທ່ງແຄວັນວັງສະ ກຽງໂກສັ້ມພື
ພຣັ້ມດ້ວຍໜາງລັນມບຣິວາຮັ້ງທ້າວ້ອຍ ໄດ້ຝັ້ງຊຣມຈາກນາງຊູ້ຊູ້ຕາໂສດາ
ບັນ ທີ່ເປັນຫຼົງຄ່ອມຄນຮັບໃໝ່ (ຫຼື້ອດອກໄມ້) ຕ່າງກົບຮຣລູໂສດາບັນດ້ວຍ
ກັນທັງທ້າວ້ອຍຄນເໜື່ອນກັນ

ນາງກາຟົ້ອນາສິກາມ ມາຮັດວຽກຈົດຕະວັດ ແລ້ວມີພຣະໂສດາກົງກັນແນະ ແມ່ເພີ່ຍງໄດ້ຝັ້ງ
ເຫວາດຍັກໜີ້ສອງຕານຄຸງກັນບනໍ້າຫັ້ງຄາປຣາສາທິນີ້ແລ້ວພຣະພຸທຮອງຄົນ
ຂອງພຣະສັ້ມມາສັ້ມພຸທຮຈ້າ ກີ່ຍັງໄດ້ບຣລູໂສດາບັນແລ້ວຄືນໜັ້ນນາງກົດລອດ
ບຸຕຽບເປັນພຣະໂສດາກົງກັນແນະ (ຜູ້ມີຕຸ້ມຫຼູຮາຄາໂກສິ) ກີ່ເຄີຍມີປຣາກົມາແລ້ວ
ໃນພຸທຮກາລ

ແຕ່ຄືນໜັ້ນແມ່ອຸປະກິດຊີວິກຈະໄດ້ພບພຣະພຸທຮຈ້າເປັນຄນແຮກທີ່ພຣະພຸທຮອງຄົນ
ລຳເວົ້ຈບຣລູສັ້ມໂພທີ່ມານັ້ນກ່ອນຄນອື່ນໆ ແກ່ນທີ່ອຸປະກິດຊີວິກຈະໄດ້ຝັ້ງຊຣມ
ບຣລູຮຣມກົມໄມ້ໄດ້ (ບຸ້ມື້ມີແຕ່ກຣມມາບັງ ກວ່າຈະໄດ້ຝັ້ງຊຣມແລ້ວບຣລູ
ຮຣມໄດ້ກົດອື້ນຫລາຍປີ້ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ປົມເມື່ຍມືລູກແລ້ວ)

“ກິຈຈັງ ຮັ້ນມັສສວນໜ້າ ກາຣໄດ້ພັ້ງພຣະສັກຂຽມແສ່ນຢາກ” (ຮຣມບຖ
ຊູກທກນິກາຍ)

ເປັນເຮືອງທີ່ນໍາຄິດ!

ເມື່ອພີເຄຣະໜໍແລ້ວ ເໜີຕູ້ທີ່ຕ້ອງສາດມນີ້ ແລະນັ່ງສາມາເຫີຫລັບຕາ
ອາຈເປັນພຣະວ່າ

១. ດົນມື້ປັບປຸງຄານນ້ອຍລົງ (ຮຣມະໝາລົງ) ຜູ້ສອນຈຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ນັ່ງ
ຫລັບຕາແລະນໍາເອາດີບຮົງຮມມາກຳໜົດເປັນອຸນາຍລ່ວງໃຈໃຫ້ຍຸກກັບເນື້ອຕ້າ
ຕ່າງສຳນັກຕ່າງກົດທາດີບຮົງຮມແຕກຕ່າງກັນໄປເປັນກຸຽໂລບາຍຂອງເຈົ້າສຳນັກ
ນັ້ນໆ ເຊັ່ນ ພຸທ-ໂໂ, ພອງ-ຢູ່ບູ, ສັນມາອະຮະກັ້ງ ໄລ້າ ເປັນຕໍ່ານ (ຄນຍຸກໃໝ່)
ຍຸກຂຽມະໝາລົງ ເຮືອນທາງໂລກມາກເຊື່ອເຮືອງສຸຮົມຄຣາສ-ຈັນທຄຣາສມາກກວ່າ
“ສຸຮົມເທັບນຸຕຣ-ຈັນທີມເທັບນຸຕຣ-ອລຸຣິນທກຣາຫຼູ” ຈຶ່ງຂອໃຫ້ໄປຄືກໜາເຮືອງຈັນ
ທີມສູຕຣ-ສຸຮົມສູຕຣ ເລີ່ມ ១៥ ສັງຢູຕຕົນກາຍ ສຄາຕວຣົດ ສູຕຣທີ ៥ - ១០
ຄ້າຍັ້ງໄມ່ເຊື່ອເຮືອງນິກົງເປັນມິຈາທີ່ງໆມີຄວາມເຫັນຜິດເລື່ອແລ້ວ ແລະຍັງອຍາກ
ໃຫ້ໄປອ່ານມີຄັ້ງຄ້າດກ ດາບລັບສລາວະລົງພື້ນ ນາງເນື້ອສັນມາດີ່ມເລີຍ
ແລ້ວຕັ້ງທົ່ວໄວໃດ້ ສ່ວນໃນສຸວຣະນຳສາມໜາດກ ດາບສເລາມື່ອລູບທົ່ວອຳນວຍດີ
ຕັ້ງຄຣກົງເປັນພຣະສຸວຣະນຳສາມ ທ່ານຄອງໄມ່ເຊື່ອອົກນັ້ນແລລະ ເພຣະວິຊາກາ
ທາງແພທຍ໌ສມັຍໃໝ່ວ່າເປັນໄປໄມ່ໄດ້ ຈຶ່ງຂອໃຫ້ໂຍືນໂສມນສິກາຣໃໜ້ຈິດ
ກ່ອນວິຈາຮົນ)

ຮຣມະໝອງພຣະພຸທທີ່ຈຳກັດ ໄນໃຊ້ເຮືອງທີ່ຈະຕ້ອງໄປປະຕິບຸງຫຼືວິ
ພັດນາວະໄຮ້ຂຶ້ນມາໃໝ່ ບໍ່ໄວ ເດີນຂວາຍ່າງໜອ-ໜ້າຍ່າງໜອ ບໍ່ໄວ ຍກ-
ຢ່າງ -ຈດ ၅ -ຈົ່ວງ ၅

ພຣະພຸທຮອງຄົງ ທຽງສອນໃຫ້ເອາສຕິເຂົ້າໄປຮູ້ກາຍ-ຮູ້ໄລ ຕ່າງໜາກ ວ່າ
ໄມ່ໃຊ້ເຮົາ!

ດີບຮົງຮມທີ່ໄວລືຈິຕາເກີດ ມີ ၉ ວິຈິຕ ດັ່ງນີ້

“ກວັງຄຸປ້າເຂະຫະ-ມໂນທວາວ້າໜ້າຈິຕ-**ບຣິກຣມ-ອຸປະກະ-ອຸນຸໂລມ-**
ໂຄຕຣກ-ມານຈິຕ”

**ຜູ້ມື້ຄຳບັດກຣມ ເປັນຜູ້ມື້ປໍ່ງໝານ້ອຍ ເຮັດວຽກທັນຮາກົມໝານຸດຄລ
(ຫວີ່ມັນທຸດຄລ)**

ໄມ່ມື້ຄຳບັດກຣມ ມີ ຕະຫຼາມ ດັ່ງນີ້

“ກວ່າງຄຸປ່າຈະກະ-ມໂນທວາຮ້າວໜ້າຈິຕ-ອຸປະຈາກ- ອຸໂລມ-ໂຄຕຮງ-
ມານຈິຕ”

ຜູ້ໄມ່ມື້ຄຳບັດກຣມ ເປັນຜູ້ມື້ປໍ່ງໝານມາກ ເຮັດວຽກ ຂົປ່າກົມໝານຸດຄລ

**ເ. ດາວໂຫຼວງໄມ່ຈາດໃນອຸນາຍຄຳສອນ ໂດຍໄມ່ຄຶກຂາໄທແຕກລານ
ແລະໄມ່ປົກປັດໃນການເຈົ້າສົກສະນາກຣມລູ້ານເຮັນປຣິຍັດແຕ່ໄມ່ປົກປັດ
ຈຶ່ງໄມ່ມີຮຽມຮ່າຍມາແນະນໍາສັ່ງສອນ ເຊັ່ນ ວິປະສະນາກຸມ ເປັນຕົ້ນ**

**ວິປະສະນາກຸມ ๖ ໄດ້ແກ່ ຊັ້ນນີ້ ດີ ອາຍຕະນະ ເຊັ່ນ ຮາຕຸ ແລະ
ອິນທຣີຍ ແກ້ໄຂ ປົງຈິຈສູນປະກາດ ເຊັ່ນ ແລະລັ້ຈຈະ ດ ແລະໂພຮີປັກຂີຍຮຽມ
(ອົງຄົວຕະຫຼຸງ) ລາລາ ເປັນຕົ້ນ**

ຮ່ວມທັງທັນເຫັນເຂົ້າໃຈໃນກູ່ພຣະໄຕຣັກໜົນ (ຄວາມວ່າງ) ເປັນອຸນຸຈັງ
ທຸກໆໜັງ ອັນຕັຕາແລະໄຕຣັກສິກຂາ ຄື່ອ ຄື່ລ ສມາຖີ ປໍ່ງໝາ ຕ້າເຂົ້າໃຈແລະ
ປົກປັດຈິນຮູ້ແລະເຫັນຮຽມດ້ວຍຕົນຂອງຕົນເອງຈຶ່ງເກີດປໍ່ງໝາແລະຈຸດາດໃນ
ຄຳສອນ

**ບາງສຳນັກສອນແຂງກ້າວເກີນທີ່ເປັນອົງຮຽມລ້ວນ ດຸຈສອນໃຫ້ເປັນ
ກູ່ເຂົ້າໜັງທາງໜ້າພາ ຜູ້ເຮີມໄໝມກໍາລັງອິນທຣີຍໜ້ອຍຢ່ອມເລື່ອເວລານານ ຈນ
ກວ່າຈະມີກໍາລັງ ພຣະພຸທຮອງຄໍທຽບສອນອນຸບຸພົມກາ ດ ຂັ້ນ ຄື່ອ ທານ ຄື່ລ
ສວຣົກ ໂທ່ານອົງສວຣົກແລະເນກັ້ມມະ ຈຶ່ງຄວາເຮັຍນຮູ້ໄປຕາມລຳດັບອ່າຍ່າ
ທີ່ພຣະພຸທຮອງຄໍສອນ**

ການເດີນທາງຍ່ອມຕ້ອງມີເສີ່ງ!
ຈຶ່ງຕ້ອງເຮີມທີ່ທານບາຣີ

**ຕ. ຜູ້ປົກປັດສາມາຖີສມຄກຣມລູ້ານ ມັກຕິດປົຕີ ສຸຂິໃນລານ ທີ່
ນັ່ງເພິ່ນ ຈຶ່ງ ທັບຕາບປົກປັດການທັດກາວມສົບ ໂດຍທ່າງໆໄວ່ວ່ານັ້ນຄື່ອ “ທີ່ທີ່
ໜ້າໆ” ເມື່ອລຸກຈາກທີ່ນັ້ນທັບຕາບປົກປັດແລ້ວ ກິເລສ ໂກ ໂກຮ ລົງ ໄມ
ລົດ ແຕ່ກົດຕິດແລະພອໃຈໃນປົຕີ ສຸຂິໃນອົງຄົວລານ**

ເມື່ອສວດມන්තກົມື້ຄວາມສົງບສູງກົດແລະພອໄຈອູ້ເພີ່ງເທົ່ານັ້ນ ວິ່ງ
ທີ່ນີ້ທຸກໆເຕີມໄປຕິດສຸຂ ຈຶ່ງໄມ້ເກີດປັນຍາ
ເມື່ອໄມ້ຮູ້ຈັກທຸກໆ ຈຶ່ງລະທຸກໆໄມ້ໄດ້!

ຕ. ໄມເກີດຫາພຸທປະວັດໃຫ້ຄ່ອງແທ້ ພຣໂພທີສັຕິພິທັນທະ
ທລກໄປເປີຍນຳມາເຖິງ ۶ ປີ ກັບທ່ານອາພຳດາບສແລະອຸກດາບສ ພຣພຸທ
ອົງຄໍທຽບຕະຫຼາດເລົາຄືນວິບາກກຣມນີ້ ເປັນເພຣະນີ້ອົງເກີດເປັນໂຜຕີປາລາມາພ
ສັມຍພຣະກໍສປລັມມາສັ້ມພຸທີເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວລ່ວງລ່ວງເກີນວ່າ “ເອາແຕ່ນັ້ນໜັບຕາ
ຈະໝາມຮຽກ-ຜລນິພພານມາແຕ່ທີ່ໃຫນ!” ຜົ່ງລ່ວງເກີນດ້ວຍວິຈີກຣມ ມໂນກຣມ
ທຸຈົງຕ່ອພຣອຣີຢັເຈົ້າ ວິບາກກຣມໜັກຈຶ່ງຕກມາເຖິງໃນຫາຕີສຸດທ້າຍ

ດ. ປ່ຈັບັນສາສາຍຸກາລ ໄດ້ລ່ວງເລຍມາແລ້ວເຖິງ ۲۵-۲۶ ປີ
ປັນຍາມນຸ່ຍ່ຽມຫຍາບລົງເຮືອຍ ۷ (ຮຣມະຂາລົງ-ກາລີຢຸດ)

ແມ່ຈະກຣບພຣະພຸທີເຈົ້າ ຍັງຕ້ອງເອາພຣະພຸທີຮູ່ປາມຕັ້ງຕຽນທີ່
ເໝື່ອນເຕີມນຳເືັ່ນໄລ່ລົງໃນຍາຂມ ມີຈະນີ້ກິນຍາຂມໄມ້ໄດ້ ເໝື່ອນກັບຕອນ
ຈະຮັບຄືລ ກີ່ຕ້ອງຂອຕ່ອພຣະສົງໝໍ໌ຫີ່ອພຣະພຸທີຮູ່ປາມຕັ້ງຕຽນ
ເພຣະໄໝເຂົ້າໃຈວ່າຄົລຄືລີ່ມີຫຼຸດວ່າ ກຣບພຣະນິກິ່ງອະໄໝ? ຮື້ອຄືລຄືລີ່ມີຫຼຸດວ່າ
ຈຶ່ງຕ້ອງນຳເອາດຳສວດດຳກຣາບພຣມາແປລໃຫ້ຟັງ

(ບາງຄນກຣບພຣະພຸທີຂອ້ອນວອນດ້ວຍໂລກ (ລາງວັນທີ) ບາງຄນກຣບ
ພຣະກລວດດ້ວຍໂທລະ (ກ້າງວັນທີ) ບາງຄນກົກກຣບໃຫ້ວ່າມປະປະເພີນ (ອາຈົຍວັນທີ)
ຈະມີສັກກີ່ຄົນທີ່ກຣບພຣະຄວາມນອບນ້ອມ (ອກວັນທີ) ຕ່ອຄືລຄຸນສມາຫຼືຄຸນ ປັນຍາ
ຄຸນ ຄ້າວັນນ້ອມເປັນຂອບຈາຍນັ້ນດ້ວຍກາຍ-ວິຈີ-ມໂນວັນທີນັກເປັນບຸນຍົກຮີຍາ)

ແຕ່ບາງທີ່ແມ່ຈະມີຄວາມແປລໃຫ້ຮູ້ຄວາມໝາຍ ແຕ່ໝະສວດກີ່ຢັງ
ໄມ້ຮູ້ວ່າກໍລັງຄົດຂອງອູ້ ຈຶ່ງລາຍເປັນວ່າສວດແຕ່ປາກໄມ້ລັງຄົ່ງໃຈ
ເຮີຍກວ່າ “ໄມ້ເຂົ້າໃຈ-ໄມ້ເຂົ້າເຖິງໃຈ!

ແມ່ກາຮັກພັກຮຽມກີ່ເໝື່ອນກັນ ເຂົ້າຫຼ້າຍ-ອອກຫຼຸງວາ ເຂົ້າປາກອອກ
ກັນ ໄມ້ເໜື້ອໄທ້ເຂົ້າໄປຄື່ນໃຈໄດ້ເລຍ ຈຶ່ງຕ້ອງຈັບເອມານັ້ນທຳວັດຕະ-ສວດມන්ຕີ
ແລ້ວກົກທາດຳບັນຍາໃຫ້ນັ້ນສມາຫຼືໜັບຕາ ປິດປາກປິດວາຈາ ປິ້ອງກັນສມາຫຼືຮົວ

ຄນມີຄວາມທຸກໆ ກລຸ່ມໃຈອູ່ແລ້ວ ພອຖຸກບັງຄັບໄຫ້ເຂົ້າໄປປັບປຸງຕີ
ນັ້ນຫຼັບຕາເພື່ອຈະໃຫ້ເຈສັບ ເນື່ອໄມ່ສັບບົກໂຍກ (ຕັພາ)ໄຫ້ມັນສັບ ຈຶ່ງ
ເຄີຍດໜັກເຂົ້າໄປອີກ ເລຍກາລຍເປັນກລຸ່ມ ໂ ກລຸ່ມ ຂັນນັ້ນມີຕົວຕາທີ່
ນັ້ນແລຍ ມີອັຕາເຕີມ ທາ! ໂດຍໄມ່ໄດ້ຄຳນິ່ງວ່າພຣະພຸທໍທເຈົ້າຕົກສອນອະໄຮ?
ເປົ້າໝາຍຂອງພຣະຄາສາອູ່ທີ່ໃໝ່? ກາຮປັບປຸງຕີຊຣມຄືອະໄຮ?

ກລາຍເປັນຄົນຕາບອດ ຈູ່ຄົນຕາບອດ!

○ ໂຄກທຸກວັນອູ່ໃນໜັ້ນກາລີຢຸດ
ຈະສິ່ນສຸດມຸນຫຼຸ່ມຍ່າຮຣມດໍາວຍບາຍ
ກີເລສໄລ້ຫວ່າລ່າງປລັກກີເລສ
ໜ່ວງດູດດຶງກັນໄປໃຈມີມັວ
ມອງໄໝເຫັນຄືລ໌ຮຣມວ່າຈຳເປັນ
ເກີຍຮົກກາມກິນນິນບໍ່ຍິ່ງກວ່າເກີນ

ທີ່ບຸກເປົກເຈົ້າຮຸດຄື່ງຈຸດໝາຍ
ເພຣະເຫັນກັງຈັກຮ້າຍເປົ້າດອກບັວ
ມີຄວາມແກວ່ນແສນວິເຄະມາສຸມຫວ່າ
ເຫັນເຕັນຕົວທີ່ຈຳກາມວ່າຄວາມເຈົ້າ
ລຳຫວັບອູ່ສຸຂເຍັນຄວາມສວຣເລົວ
ແລ້ວຫລັງເພັນຄວາມບໍ່ (ຫລັງ) ວ່າ
ຄືລ໌ຮຣມໆ

(ພຣະທາສລືຂີຕ)

๖. ທຳມາດອ່າງສືບໆ ກັນມາ ໂດຍໄມ່ຄັ້ນຄວ້າຫາເຫດຸຜລ ໄນ
ຄືກິ່າພຣະຮຣມຄໍາສອນໃຫ້ລະເອີ້ດ ໄດ້ແກ່ ພຣະປັບປຸງກຫີ່ພຣະພຸທໍຈະນະ
ພຣະພຸທໍອງຄໍ ທຽງຕົວສ່ວ່າ “ມານເປັນຂອງອັນຕ້າທ່າຮາມ...” ຈາກ
ຮັນຫຼູ້ຈານນິສູຕຣພຣະໄຕປັບປຸງເລ່ມ ๑๐ ເພຣະກີຈີອືນທີ່ເປັນກະທຳ (ພັນຖຸກໍ່
ຄືອພຣະນິພພານ) ຍັງມີອູ່ອີກ ມານເປັນຂອງເລື່ອມໄດ້ແລະໄໝ່ພັນຖຸກໍ່ ແມ່
ພຣະສາວີບຸຕຣອັກສາວັກ ຜູ້ມີປັບປຸງມາກົກົງສອນຮັນຫຼູ້ຈານພຣາທິມິໄຫ້ໄປ
ເກີດບັນພຣມໂລກ ຈນກະທຳພຣະພຸທໍອງຄໍທຽງໄທ່ປັບປຸງໃໝ່ຈຶ່ງໄດ້ປຣລຸຊຣມ

ໄດ້ມານແສດງຖົກ໌ທີ່ອີທີປັບປຸງຫາຍີ ພຣະພຸທໍອງຄໍທຽງຕົວສ
ປະນາມວ່າ ຜູ້ແສດງຖົກ໌ເປັນຄຸລໂສເກາລີ ພາຍຕົວແລກທ່າພຍ ເຊັ່ນ ພຣະ
ປັນໂຕກາຣທວາະອຮທັນຕາວັກເຫາຂຶ້ນໄປບັນອາກາສ ໄປເຂົາບາຕົກໄຟ
ຈັນທົນບໍນຍອດໄມ້ ເປັນຕົ້ນ ຈຶ່ງທຽງທ້າມກິກຊູແສດງຖົກ໌ແຕ່ນັ້ນມາ ເພຣະ
ເຫດຸວ່າໄໝ່ໃຊ້ກາງພັນຖຸກໍ່ ແລະທຽງຕົວສ່ວ່າ ຜູ້ມີມານຕ້ອງມີປັບປຸງປະກອບ

ພຣະພຸທຣເຈົ້າ ທຽງແສດງຖາທີ່ນ້ອຍຄັ້ງມາກ ແລະ ເຄພາທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ ເຊັ່ນ ປຣາບພຍຄົມໜູ້ພຣະຢູາຕີແລະ ເຕີຍຮົດີ່ນັກບວຂນອກຄາສນາ

ແຕ່ພຣະພຸທຣອົງຄໍທຽງສຣເລີຢູ່ອຸນຸສາສນີ່ຢັ້ງປາກູຫາຣີ່ ດື່ອ ດຳສອນທີ່ອັຄຈະຮົຍ ໄກ້ເຫັນລັຈຈະຮອມຄວາມຈົງ ປົກົບຕິໄດ້ຜລສມຈົງ ພັນທຸກໜີ້ໄດ້ຈົງ (ໄມ້ໃຊ້ທຶນທັບທໝ່າ)

ແມ່ຈາເຫສານປາກູຫາຣີ່ ດື່ອ ກາຮາຫຍີ່ໃຈ ຮອບຮູ້ຄວາມຄົດ ຈົງໃຕ້ ນິລັຍບຸຄຄລົ່ອນເປັນອັຄຈະຮົຍກີ່ໄມ້ທຽງສຣເລີຢູ່ ເພຣະໄມ້ໃຊ້ທາງພັນທຸກໜີ້ ແຕ່ຄນສັມຍັ້ງຍັງຊື່ນອົບກັນຍ່ອຍວ່າເປັນຜູ້ເຄະ່າ

ຄນໃນປັຈຈຸບັນນີ້ ກົງຍັງຫລັງໃຫລກບ້າຍທີ່ປາກູຫາຣີ່ຕ່າງ ຖ້າ ເກລ່ານີ້ ໂດຍໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຫລັກຈະຮອມຄໍາສອນແທ້ຈົງນ້ອຍມາກ

ຫລັງເໝືອນພຣະເຈົ້າອ໇າຕັດຕັ້ງຫລັງຖາທີ່ພຣະເຫວັ້ນໃນສັມຍພຸທົກ ກາລັ້ນແລະ ແລະ ກົດການຮອກເວົ້າທີ່ກູ!

ນີ້ແລ້ວຈຶ່ງເປັນທີ່ມາແທ່ງກາຮາສົມນົດ-ນັ້ນສມາເຖີ້ຫລັບຕາກວານາ

“ເສັ້ນແມເສັ້ນນີ້ເດີຍວ່າ ແຕ່ກັບບັນກຸງເຂົາໄດ້ທີ້ໆລູກ!”

ຈຶ່ງຂອດາມທ່ານລັກທີ່ນ້ອຍວ່າ “ປົກົບຕິຈະຮອມເພື່ອວ່າໄວ?”

ທີ່ເຂົ້ານໜັງລືອ່າລົມເນື້ນັ້ນ ກົດວ່າຄວາມທ່ວ່າງໃຍໃນໂຍດີນັກປົກົບຕິຈະຮອມທັ້ງໝາຍວ່າ ອຍ່າມວ້າເລີຍເວລາອູ້ໆເລຍ ໜ້າທາງເດີນມືອູ້ໆ (ເອກາຍແນມຮົຄ) ພຣະບຣມຄາສດາສັມມາລັມພຸທຣເຈົ້າກີ່ໄດ້ທຽງເລ່າໃຫ້ຝັ້ງແລ້ວວ່າ ພຣະອອງຄໍ ປົກົບຕິພຣະອອງຄໍອຍ່າງໄຣ ຫລັງທາງໄປ່ອຍ່າງໄຣຕັ້ງກັບປີ (ທຽງເລ່າວ່າເປັນພຣະວິບາກກຣມໃນชาຕິກ່ອນຄັ້ງສົມມັຍພຣະພຸທຣເຈົ້າກໍສລັບປະ ພຣະອອງຄໍເກີດເປັນພຣາຮມ໌ເຊື່ອໂຫຼືປາລ ກລ່າວດູ້ຖຸກພຣະພຸທຣເຈົ້າກໍສລັບປະວ່າ “ເວົາແຕ່ນັ້ນຫລັບຕາອູ້ໆນີ້ ຈະຫາມຮຣຄຜລນິພພານແຕ່ທີ່ໃຫນ!”)

ພຣະພຸທຣອົງຄໍ ໄມ້ໄດ້ໜ້າມຫລັບຕາ ຫລັບຕາກີ່ຫລັບປັດ ແຕ່ຕ້ອງເພີຍຮປະຕັບປະປອງໃໝ່ມີສົດີຕ້າວ້ັງທຸກຂະນະທີ່ລົມທາຍໃຈເຂົາແລະອອກ (“ນອນຫລັບຕື່ນອູ້ໆ” ຈາກຄືລືສູຕົວ ۲/۱/۱ ພຣະພຸທຣຈະນະ) ແລະ ໄມ້ໄດ້ສອນໃຫ້ນັ້ນຫລັບຕາ

ເພີຍອຍ່າງເດືອຍ ທີ່ໄຫ້ປິດປາກ ປິດທູ ແຕ່ທຽບສອນໃຫ້ມີສຕິຕ້ວັຮີໃນອົຣິຍາບຄົນນັ້ນປົດປັບທຸກໆຂັ້ງເຄາໄວ້ ຈະເຂົ້າໄປຮູ້ມັນ) ຄື່ອ ຍືນເດືອນ ນັ້ນ ນອນ ອຢາກສວດມනົດທີ່ຮົວນັ້ນສມາເຂົ້າຫລັບຕາກົນ໌ໄປ ແຕ່ເມື່ອລຸກອອກຈາກທີ່ນັ້ນສວດມනົດທີ່ຮົວຫລັບຕາແລ້ວທ່ານໄຮອຍ່າ (ສ້າງຕິດຈມແຂ່ວຍໆກັບສມາເຂົ້າແລ້ວປັ້ງປຸງຢູ່ໄມ່ເກີດ) ສ້າມ່າມີສຕິທັງວັນໃນເຊີວິຕປະຈຳວັນອກຸຄລົກລົກກົງເຂົ້າທາວາຕ່າງໆ

ແລ້ວຈະໜີນຮາກທັນໄໝ?

ເຮື່ອງກາຮສວດມනົດ ສມັຍພຸທກາລພະສົງສົກທັງໝາຍຕ່າງກົງຈດຈຳສອນທາງມຸຂປາສູະ (ທາງປາກ) ຄື່ອ ທອງບ່ນເພື່ອກັນລືມ ຈົນມາຮະຍະໜັງໆ ທີ່ທຳສັງຄາຍນາຄັ້ງທີ່ ຕ ສົມັຍກັບຕະໂຮຍໝ່ອພະເຈົກນິ້ນກະພຸທົກສະກະລົງ ۶۴ຕ ຈຶ່ງໄດ້ຈົດຈາກຈາກີກລົງເປັນຕົວອັກຂະເປັນການໜັ້ນສົກຄູຕາຈາກີກລົງແຜ່ທອງແດງບຣາຈຸທີ່ບົດຄິລາສ້າງສູງປະເຈີຍໃຫຍ່ໄຫຼູ່ຮັກໜ້າໄວ້ (ກາຍໜັງຄູກທຳລາຍໂດຍມຸລືລົມໃນແຄ່ງເມີຍໆ)

ສວດມනົດກົງສວດໄດ້ ໄນໄດ້ທໍາມ ແຕ່ຄວຮັບວ່າສວດທຳໄມ່ເພື່ອອະໄຣ? ແຕ່ທາກຈະອ່ານບາກສວດມනົດນັ້ນແລ້ວຮູ້ຄວາມໝາຍໜໍາເຂົ້າໄປປະປົບຕີຈະດີກວ່າເພຣະຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພະພຸທົກເຈົ້າທຽບຕຽບສອນອະໄຣ ກົງຈຳໃໝ່ເຂົ້າໃຈແລ້ວໜໍາເຂົ້າໄປປະປົບຕີຈະຄູກກວ່າສວດມනົດໂດຍໄມ່ຮູ້ຄວາມໝາຍ ດວຍຕິກິຫາສົກຄູຕາຈຳສອນໃໝ່ເຂົ້າໃຈກ່ອນ ເນື່ອຮູ້ຄວາມໝາຍແລ້ວກົງຂຶ້ນໃຈ ອູ້ທີ່ໄຈ ສວດທີ່ໄຈ ເພີຍຮປະປົບຕີທີ່ກາຍທີ່ໄຈ

○ ມູ່ນັກຈຳອັນມອງທ່າໄວ້ໄມ່ເຫັນພໍາ ຄື່ອງປະກາງໄມ່ເຫັນນໍ້າເຍັນໄສ
ໄສ້ເດືອນມອງໄມ່ເຫັນດີນທີ່ກິນໄປ ທັນອັນກົງໄມ່ມອງເຫັນຄູຄາທີ່ດູດກິນໆ

ຂອພູດຄື່ງເຮື່ອງເດີນຈົງກຣມສັກໜ່ອຍ ຈົງກຣມເປັນການໜາລືມາຈາກຄວ່າ “ຈັງກຣມມະ” ແປລວ່າ ເດີນໄປເດີນມາ ທຽບສອນວ່າ “ເດື່ອວັນນີ້ເດີນ...ໃຫ້ຮູ້ໜັດວ່າກໍາລັງເດີນ...ລາ... ເຮອຕັ້ງກາຍອຍ່ອງຍ່າງໄວ້ໃຫ້ຮູ້ໜັດອາການອຍ່າງນັ້ນ ຖ...”

รู้อย่างนี้แล้วยังจะต้องประดิษฐ์ทำเดินอีกไหม? พระพุทธเจ้าไม่ได้ตรัสสอนให้ขาด จ้องๆ หรือบวกรรม ยกหนอ-ย่างหนอ เดินในชีวิตประจำวันนี่แหละ เดินงงกรม (เดินกลับไป-กลับมา) ให้ทั้งวันไปเลย!

“เดียวฉันกำลังนั่งกีฬูร่ว่านั่ง (ทำให้หนักได้ไม่จำกัด) หายใจเข้ากีฬู-หายใจออกกีฬู ห้องพอง-ยุบกีฬู อยู่ที่ไหนที่บ้านที่ทำงานก็ให้รู้ไป มีกาย-ใจอยู่ที่ไหน ปฏิบัติธรรมได้ที่นั่น รู้กาย-รู้ใจไป เวทนา ก็เกิดที่กาย (ทุกข์กาย-สุขกาย) เวทนา ก็เกิดที่จิต (ทุกข์ใจ-สุขใจ-เห淫ฯ) กีฬูไป เดียวเห็นทางตา ได้ยินทางหู ฯลฯ กีฬูไป ชอบ-ชัง, โลก-กรอบ-หลง, จิตขึ้นๆ -ลงๆ กีฬูไป มั่นสุขกีฬา-มั่นทุกข์กีฬา เดียว มั่นกีดับ ดีกีฬา-ไม่ดีกีฬา ตามดู-ตามรู้ไป มั่นเป็นธรรมดาวของโลก กีด-ดับ...ฯ” (มหาสติปัฏฐานสูตร)

ต้องยอมรับให้ได้!

ถ้าท่านเจริญสติทั้งวันในชีวิตประจำวัน สำรวมลังวรรรวงเพียร ประคับประคองให้มีสติรู้ตัวบ่อย ๆ เมื่อ ๆ จะดีกว่า เพาะตั้งแต่ตื่น จนกระทั่งหลับในวันหนึ่ง ๆ สามารถทำกุศลให้เกิด (ตั้งแต่เกิดจนตาย) ย่อมเป็นมหากุศลบ่อย ๆ เมื่อ ๆ ทั้งวัน เดียวเกิดทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เกิด-ดับ ๆ ทั้งวัน รู้แล้วให้หละเลีย!

อุบasa-อุบาลิกาทั้งหลาย ยังติดข้องอยู่กับโลก ยังคงเรื่อง จึงไม่ควรหนีโลก ควรเจริญสติได้ทุกอิริยาบทุกสถานที่ทุกเวลา โอกาส สัญญาภากาล ไม่มีสำนักหรือวัดให้ต้องไปปฏิบัติ แต่ท่านเหล่านั้นบรรลุธรรมมากมาย ท่านเจริญสติในชีวิตประจำวัน (การพิจารณาตามดูลมหายใจเข้า-ออก ที่วัดกับที่บ้านต่างกันตรง ไหนทั้งที่บ้านที่วัดก็มีลมหายใจให้ดูเหมือนกัน)

นี่แหละ เป็นที่มาของคำว่า “กรรมฐานลีมตา” หรือ “กรรมฐาน ในชีวิตประจำวัน”!

ผู้ทำคำสนาเลือม

กิษทั้งหลาย มูลเหตุลี่ประการเหล่านี้ ที่ทำให้พระสัทธรรมเล lokaleื่อนจนเลื่อมสูญไป สิ่งใดอย่างไรกันเล่า? สือย่างคือ

กิษทั้งหลาย พากกิษุแลเรียนสูตรอันถือกันมาผิดด้วยบทพยัญชนะที่ใช้กันผิด เนื่องจากและพยัญชนะใช้กันผิดแล้ว แม้มความหมายก็มีนัยอันคลาดเคลื่อน กิษทั้งหลาย นี้มุกรณีที่หนึ่งซึ่งทำให้พระสัทธรรมเล lokaleื่อนจนเลื่อมสูญไป

กิษทั้งหลายอีกอย่างหนึ่ง กิษุเป็นคนว่าよく ประกอบด้วยเหตุ ที่ทำให้เป็นคนว่าよくไม่อดทน ไม่ยอมรับ คำตักเตือนโดยความเคารพหนักแน่น กิษทั้งหลาย นี้มุกรณีที่สอง ซึ่งทำให้พระสัทธรรมเล lokaleื่อนจนเลื่อมสูญไป

กิษทั้งหลาย อีกอย่างหนึ่ง พากกิษุเหลาได เป็นพหุสูตร คล่องแคล่ว ในหลักพระพุทธศาสนา ทรงธรรม ทรงวินัย ทรงมาติกา (ແບ່ປາ) กิษุเหล่านี้ ไม่ได้อาจใช่สักสอนใจความแห่งสูตรทั้งหลายแก่คนอื่นๆ เพื่อท่านเหล่านั้น ล่วงลับดับไป สูตรทั้งหลายก็เลี้ยวชาดผู้เป็นมุสาวาทไม่มีที่อาศัยสืบไป กิษทั้งหลาย นี้มุกรณีที่สาม ซึ่งทำให้พระสัทธรรมเล lokaleื่อนจนเลื่อมสูญไป

กิษทั้งหลาย อีกอย่างหนึ่ง พากกิษุชั้นแรก ทำการสะสมบริหารประเทศต่อหอย่อนในไตรสิกขา เป็นผู้นำในทางธรรม ไม่เหลียวแลในกิจแห่งวิเวการรูม ไม่ประภาความเพียร เพื่อถึงลิ่งที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุลิ่งที่ยังไม่บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งในลิ่งที่ยังไม่ทำให้แจ้ง ผู้บัวชื่นภายในหลังได้เห็นพากพระเกราะเหล่านั้น ทำแบบแผนชั้นนี้ไว ก็ถือเอาไปเป็นแบบอย่าง จึงทำให้เป็นผู้ทำการสะสมบริหารบ้าบัง ประเทศต่อหอย่อนในไตรสิกขา เป็นผู้นำในทางธรรม ไม่เหลียวแลในกิจแห่งวิเวการรูม ไม่ประภาความเพียร เพื่อถึงลิ่งที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุลิ่งที่ยังไม่บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งในลิ่งที่ยังไม่ทำให้แจ้ง ตามกันลีบไป กิษทั้งหลาย นี้มุกรณีที่สี่ ซึ่งทำให้พระสัทธรรมเล lokaleื่อนจนเลื่อมสูญไป

กิษทั้งหลาย มูลเหตุลี่ประการนี้แล ที่ทำให้พระสัทธรรมเล lokaleื่อนจนเลื่อมสูญไป

(พระไตรปิฎกบาลี สมบัติ ๒๑/๑๗๗/๑๖๐)

๓. ทำไมต้องปิดวิชา?

บางสำนัก สอนโดยใช้อุบัյให้ผู้ปฏิบัติปิดวิชา (งดพูด) มีป้ายแขวนคอ นั่งสมาธิกรรมฐาน ก็สอนให้ปิดตา
จึงมีคำถามว่า “ทำไมต้องปิดวิชา?”

การกระทำทุกอย่างเป็นกรรมทั้งสิ้น โปรดจำไว้ว่า มีผลเป็นวิบากและ “ต้องตอบตนเอง ให้ได้ว่าทุกกรรมที่กระทำลงไปนั้น ทำเพื่ออะไร?” และ “ปิดวิชาคืออะไร? ปิดวิชาเพื่ออะไร?” เพราะทุกกรรมมีผลเป็นวิบากกรรมทั้งสิ้น พระพุทธเจ้าตรัสว่า “เจตนาหั้ง กัมมัง วาภิฯ เรอา(ตถาคต) กล่าวว่า “เจตนา (ความตั้งใจ) เป็นตัวกรรม” อย่าทำอะไรด้วยความไม่รู้ เหตุใดก็ผลย่อมถูกซึ่งจะล่งผลต่อการกระทำการทุกๆ จิต ๔ ดวง และおくุศลจิต ๑๒ ดวง อย่างแน่นอน

พึงทราบดูว่า พระพุทธเจ้าทรงตรัสรสสอนอะไร?

ทรงสอนไตรสิกขา คือ สามัช ปัญญา ศึกษาจัดกิเลสหายา (วิติกมกิเลส) สามัชปหานกิเลสอย่างกลาง (ปริญญาณกิเลส) ปัญญาปหานกิเลสละเอียดที่นอนตาม (อนุสัยกิเลส)

ทรงตรัสรส “ให้ละชั่ว ทำดี ทำจิตให้ผ่องใส”

ละชั่ว-ทำดี คือ ละทุจริต-ทำสุจริต ทางกายกรรม วจีกรรม มนุกรรม

ละชั่วทางวจีทุจริต คือ ละการพูดเหี้จ ส่อเลี้ยด คำหยาบ เพ้อเจ้อไรสาระ

ทำดีทางวจีสุจริต คือ พูดคำสักຈาริง ไม่พูดส่อเลี้ยด, ไม่พูดคำหยาบ, ไม่พูดเพ้อเจ้อไรสาระ

ละชั่ว-ทำดีทางวจีกรรมทำอย่างไร? ทรงตรัสรสสอนให้งดพูดปิดวิชาหรือไม่? ปรากฏมีคำสอนให้ปิดวิชาหรือให้งดพูดไว้ในพระไตรปิฎกเล่มเดียว หรือไม่?

ทรงตรัสรสอนให้พูดแต่คำสัจจริง ไม่พูดกระทำบัญชีเสียหาย
พูดแต่คำที่ໄພເຮັດນໍາພັ້ງໃໝ່ຂວາງໂລກ พูดแต่คำที่ເປັນສາປະໂຍ້ນໃໝ່ທຳໄຫ້
ຜູ້ພັ້ງເລື່ອເວລາພັ້ງ ພຶ້ງພູດສັນມາວາຈາ ວາຈາສຸກແລະໂຄບ ວາຈາສຸງຈິຕ

○ หลักการพูดดีມีอ่าย່ສາມ
ສອງພູດດີມີປະໂຍ້ນໄວ້ໂທໜ້າທັນທີ
ແມ່ເຮືອງຈົງນໍາພັ້ງໃໝ່ຂວາງໂລກ
หากພູດເຮືອງສັຈຈົງທັງພຽງພວກ

ໜຶ່ງພູດຕາມຄວາມຈົງທຸກລົງສຽງ
ສາມລົງນັ້ນນໍາພັ້ງທັງໄພເຮັດ
ແຕ່ພູດໄປໄຮ້ປະໂຍ້ນດົງໃໝ່ເໝາະ
ມີປະໂຍ້ນເໝາະເຈາະຄວາພູດເອຍໆ

ผັປປົບປັດທຣມເມື່ອມາພບກັນກິຈອັນພຶ້ງທຳຕ່ອກນີ້ມີອູ່ຢູ່ ແ ອຍ່າງ
ດືອ ๑. ພູດຫວົມມະ ແ. ຄໍາໄມ້ມີເຮືອງຫວົມມະຈະພູດ ກີ່ໃຫ້ນີ້ເລີຍ
ມີໄດ້ທຽບສອນໃໝ່ດູດ ພູດໄດ້ແຕ່ໄຫ້ພູດຫວົມມະຫວູ້ລົງທີ່ເປັນ
ປະໂຍ້ນ ໃໝ່ພູດສິ່ງທີ່ຜູ້ພັ້ງເລື່ອເວລາພັ້ງ (ເພື່ອເຈົ້າໄວ້ສາຮະ)

ການພູດຄື່ງຄວາມໄໝດີຂອງຜູ້ອື່ນເປັນ “ອຸ້ນປາໂທ” ພຣະພູທຂອງຄ
ຕຣສ້າມ ໃໝ່ສ່ມຄວາພູດອ່າງຍິ່ງ ເພຣະໄໝເປັນປະໂຍ້ນ ໃໝ່ດູດ ຄວາພູດ
ຄື່ງແຕ່ຄວາມດີຂອງເຂົາ ແລະບັນທຶກພູດແຕ່ຄວາມໄໝດີຂອງຕະແລະແມ່ສູກ
ຄວາມດີຂອງຕະກີໄໝພູດ (ຫ້ວຍນ້ອຍນໍາໄໝເຫດຕັ້ງສັນນັ້ນ ຫ້ວຍໄທ້ນໍາໄໝເຫດ
ນິ່ງຄັນນິ້ດີ ບັນທຶກຄັນນັ້ນ ຈາກສັປປຸລືສູງສູງ ២០/៣០) ທຽບສອນສັນມາວາຈາ

ມີໄດ້ທຽບສອນໃໝ່ປົດວາຈາ! (ຄໍາເບີນກວາຕຸ ๑๐ ພູດມາກຳໄດ້ເລີຍແຕ່ຄໍາເບີນ
ເຕັ້ຈຈານກຳໄໝຄວາພູດ ໂປຣດອ່ານເມຸນຫຼີຍ໌ເລີ່ມ ៥ ນ້ຳ ២៥ ແລະ ១៦)

**ທຽບຕຽບສ່ວ່າ ປົດວາຈາ ເປັນມູນຄວັຕອ(ທຳເບີນໃບ້)ຂອງເຕີຍຣີ່ຢືນອກ
ຄາສົນາ ກິກຂ່ຽວປູປັດສາມາຫານຕ້ອງອາບັດທຸກກົງ (ຈາກພຣະວິນຍົງງາກ ມາຫວາງວຽກ
ກາກ ១ ປົວຮາມາຂັ້ນນັກ ອ່ານຮາຍລະເອີຍດ້ານໜ້າ ៣០)**

ແຕ່ກົງນັ້ນແລະ ເຕັກອຸນຸປາລົກຈຳຕ້ອງເຂົາເຮີຍນັ້ນອຸນຸປາລ ກອຂອ
ກອກໄກໄປກ່ອນ ຜູ້ເຂົຍກົງຍັງເຄີຍໄປເຂົາອຸນຸປາລມາແລ້ວ ຂອນປົບປັດປົກ
ໄໝພູດແຕ່ໄລພູດມາກເຫຼືອເກີນ ເປັນກາທໍາຕະໄຫ້ລຳບາກ (ອັຕຕກິລມຕານຸ່ຍົດ)
ຫວູ້ໄມ່? ພຣະພູທເຈົ້າທຽບຕຽບສ່ວ່າ ຖາງສຸດໂຕໃຫ້ທັງມົວເມາໃນການສູ່ແລະ
ກາທໍາຕະໄຫ້ລຳບາກ ໃໝ່ຄວາດີນພຣະໄໝໃໝ່ກາງມວຽກາປົປັກາ ຖາງທີ່ຄວາ

ດູກ່ອນ...ຮາຫຸລ!

“ຜູ້ໄດ້ໄມ້ມີຄວາມລະອາຍໃນການພູດປດທັງຮູ້
ຈະມີບາປກຮອມຂອງໄຣທ່ຜູ້ນີ້ຈະພຶກກະທຳໄມ້ໄດ້”

(ຈາກ ຖຸພະຖຸໂລວາທສູຕຣ ເຄີມ ๑๓ ມັ້ນມີມປັນຄາສົກ ກິກຊຸວරຣຄ)

“ພຶກສໍາເໜີຍກວ່າ ຈະໄມ້ພູດປດ
ແມ່ເພື່ອຈະຫ້ວເຮັດເລີ່ນ...”

ເດືອນ “ມັ້ງມີມາປົກປາ” ດືອ ທາງສາຍກລາງ (ອວິຍມຣຄອງຄໍ ແລ້ວ) ຕ່າງໜາກ
ເປັນທາງທີ່ຄວາມດຳເນີນ

ຄໍາວ່າ “ວິເວກ” ຂອງພຣະພຸທ່ອເຈົ້າ ດືອ ວິເວກສົງບສັດຈາກກອງ
ກີເລສຣາຄະ ໂກສະ ໂມໝ່າ ແມ່ຈະຂັ້ງຕົວປົດຈາວາລູ່ໃນທ້ອງກຣມສູນຄົນເດືອຢ່າ
ແຕ່ມາກຳດ້ວຍອາຈາຍ (ຫົວໜ້າກີເລສ) ແລະອັນເຕວາສຶກ (ລູກໜ້ອງກີເລສ) ອີ່ຢ່າ
ນີ້ໄມ່ທຽງເຮັງກວ່າວິເວກ!

“ຜູ້ເປັນບັນທຶກມີປັ້ງປຸງາດີ ມີຕາດີ ທີ່ ກົງທຳກ່າວເໜືອນຕາບອດ
ຫຼຸ້ານວກ ມີກຳລັງດີ ກົງທຳກ່າວເໜືອນຄົນອ່ອຍເປັລີ່ຍ່ອ່ອນກຳລັງ ແຕ່ກ້າວກຸດນ
ປະໂຍ່່ານ (ສຸຈົມ) ມາຄື່ງ ແມ່ນອນອ່ອງໃກລ້ຕ້າຍ ກົງທຳກ່າວປະໂຍ່່ານ (ເຈົ້າຢູ່
ສົຕີ) ໄທ່ຈົງໄດ້!” (ກ່ຈາຍແກຣມາດ ແລ້ວ/ສຕະ)

ຄໍາໄດ້ຄຶກຂາດໍາສອນໃຫ້ເຂົາໄລສັດກົງຈະໄມ່ທໍາອ່າໄຮ ຖ້າ ທີ່ເປັນມີຈາກທິກູ້
“ກ້າລະເມີດມີຈາກທິກູ້ໃໝ່ໄດ້ ກົງເໜືອນຕິດກະຽມເມັດແຮກຜິດເລີຍ
ແລ້ວ ກະຽມເມັດຕ່ອງໆ ໄປກົງພິດທຳໜົດ!”

ສັມມາທິກູ້ ເກີດໄດ້ດ້ວຍການຄຶກຂາພັງໃຫ້ເປັນສຸຕມຍັງປັ້ງປຸງາ
ຈໍາເຂົາໃຈໃຫ້ເປັນຈິນຕາມຍັງປັ້ງປຸງາ ແລະປົກປັບຕິໃຫ້ເກີດເປັນປົກວິເວດດ້ວຍກາວານ
ມຍັງປັ້ງປຸງາ

ສັມມາທິກູ້ ດືອ ເຊື່ອພຣະປັ້ງປຸງາຕົວລົງຂອງພຣະພຸທ່ອເຈົ້າ ພຶ້ມີ
ສຸຕະໄໝ້ມາກ ໃຫ້ເປັນພຖ່ສຸຕະຫຼືວພຖ່ສຸຕ (ພັງມາກຄຶກຂາມາກ) ຈະເກີດ
ປັ້ງປຸງວ່າອ່າໄຮຄື່ອສາຮະແລະອ່າໄມີໃ່ສາຮະ ຕ້ອນມັ້ນຄົງເຊື່ອວ່າທຸກຄົນມີກຣມ
ເປັນສົມບັຕີ (ກົມມາທາຍາໂທ) ມີກຣມຕິດຕາມເປັນຂອງໆ ຕັນ (ກົມມັສສ
ໂກມມທີ) ເປັນມິຕຣີທີ່ຂຶ້ອສັຕຍົດໄປດຸຈາຕິດຕາມຕ້ວ່າປະນັ້ນ

ການປົດຈາດູ້ຜົວເຜີນ (ປັ້ງປຸງາເບາ) ກົງນ່າຈະໃ້ ແຕ່ແທ້ທີ່ຈິງ ຂະນະ
ປົດຈານ້ານພູດມາກກວ່າປຽກຕີ ເພຣະພູດທາງໃຈດ້ວຍໃຈຕິຟູ້ໜ່ານໂດຍຫາດສົຕີ

ດັ່ງນັ້ນ ການປົດຈາຈາ ຈຶ່ງຕ້ອງປົດດ້ວຍໃຈ ປົດດ້ວຍສົຕີ ປົດດ້ວຍ
ງດເວັ້ນການພູດວິຈີກຣມທຸຈົຣີ ແລ້ວໄມ່ພູດຄໍາເຫຼົ່າ ສ່ວລີ່ຍິດ ຄໍາຫຍາບ ເພົວ
ເຈົ້າໄມ່ເປັນປະໂຍ່່ານ ໄມ່ພູດຄໍ້ອຍຄໍາທີ່ໄມ່ສົມຄວາພູດ (ເຫັນຄວາມໄມ່ດື້ອງ
ຜູ້ອັນ ເປັນຕົ້ນ)

**ກາຮງດເວັນນີ້ເປັນຄືລົມຈາກກາທີ່ມີ “ວິຣຕີເຈຕລິກ” ເປັນເຈຕລິກດີ
ກາມຝ່າຍຄືລົມ ຄ້າເມື່ອໄດ້ມີເຈຕນາງດເວັນນີ້ເປັນຄືລົມແລ້ວ ຄືລົມໄມ້ໃໝ່ມະຢັງ ກັດຕາ
“ມໂນນຸພັພັງ ຄມາ ທັນມາ ມໂນເສູ້ຈາ ມໂນມຍາ” ຈົດໃຈ
ເປັນໃຫຍ່ ເປັນທົວທ້າ ຖຸກອຍ່າງປະເລືອສຳເວົງໄດ້ດ້ວຍໃຈ”
“ຄ້າໄມ້ຮັກໜ້າໃຈເລີຍແລ້ວ ຂໍ້ວ່າກາຍກວມ ວິຊີກວມ ກົມໄດ້ຮັກໜ້າ”**

(ປິຈຸມກູ້ສູ່ຕົວ ๓๔/๔๑)

“ພຶ້ງເປັນຜູ້ຮັກໜ້າອຍ່າງເດືອຍ ດື່ນ ເປັນຜູ້ຮັກໜ້າຈິຕີໄວ້ດ້ວຍລົດຕີ!”

(ອົບຍາສູ່ຕົວ ๒๔/๓๔)

**ຄ້າຮັກໜ້າຈິຕີແລ້ວ ຄືລົມຈີ່ກ່ຽວຂ້ອງກີ່ໄມ້ລະເມີດພຸທ້ອບ້ານຸ້ມັດ ແຕ່
ຄົນສັມຍັ້ນໄໝ່ໄໝ້ໃຈພະສາສນາ**

ພຣະນະຮອມບພທ ພຣະພຸທທົຈ່າທຽບຕຣັສ

“ສັຕິວິໄລກນີ້ເປັນແໜ້ນຄົນຕາບອດ ນ້ອຍຄົນນັກຈັກເຫັນແຈ້ງ ນ້ອຍ
ຄົນນັກຈັກຫຼຸດພັນ ແກ່ມີອັນນັກທີ່ຫຼຸດແລ້ວຈາກຂ່າຍມີ້ນ້ອຍຂະນັ້ນ”

ມີເຮືອງເລ່າດື່ນຄົນເປັນມີຈາທິກູ້ຈຸ້າອິນດິນຄລິດ (ໄມ້ໃໝ່ມົງຄລ ๓๘ ຂອງ
ພຣະພຸທທົຈ່າ) ພິດາເຕຣວິຈູ້ໜີ້ວ່ອ “ນາງທິກູ້ມັງຄລິກ” ປະດັບຕັກແຕ່ງກາຍ ສາຍາມ
ເຕີຍມີເສບີ່ງອາຫາກກາດີ່ມີກິນແລ່ນພວ່ອມປະວິວຫວັງຄວາມສຸກລຳຮາຽນເຊັ່ນ
ເຄຍທຳມາ ວັນນັ້ນພອອກຈາກປະສາທານາໄດ້ພບຈັນທາລໂພທິສັຕິວິ້ຫ້ວ່າ
“ມາຕັ້ງຄະ” (ພຣະທັດທິນ່ງຂອງພຣະພຸທທົຈ່າ) ຮູ່ປ່າງໜ່າເກີຍດ ຕື່ອກະເໜ້າ
ມືອໜຶ່ງດີອກຮະດີ່ມືອໜຶ່ງຮ້ອງຂອທານ ນາງເສີຍໃຈດ້ວຍຕິດວ່າໄມ້ເປັນມົງຄລທີ່
ພບຈັນທາລ ຈຶ່ງເຂົານ້າມາລັກຕາແລ້ວໃຫ້ກາບປະວິວຫວັງທໍາຮ້າຍແລ້ວລາກເວົາໄປທີ່
ກອງຂະຍະ ເລີກລົ້ມຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະອົກໄປໄທ່ຍ່າງ

ມາຕັ້ງຄະໂພທິສັຕິວິ້ຫ້ວ່າ ຈຶ່ງຕິດຈະຄລາຍທິກູ້ຈຸ້າທີ່ເປັນມີຈາຂອງນາງ
ຈຶ່ງແກລັງໄປແນອນຍຸ່ທີ່ທ່ານັ້ນ ຈາກຕົປະເພື່ອຂອງພຣະມົນເຖິງວຽກແນ
ຄ້າທາກມີຈັນທາລຕາຍທີ່ທ່ານັ້ນມີບ້ານາ ນັ້ນຈະຕ້ອງບໍາຍບ້ານທີ່ ເສຣະຈຸ້າປີດານາງ
ທິກູ້ຈຸ້າມັງຄລິກຮ້ອນໃຈ ຈຶ່ງອົກໄປໄລ່ແລະຈຳນວດ້ວຍກາຫປະຕັ້ງແຕ່ທີ່ນີ້ຮ້ອຍ
ຈົນເຖິງທີ່ນີ້ພັນ-ທີ່ນີ້ມົນ-ທີ່ນີ້ແສນກຫາປະນະ ມາຕັ້ງຄະກົມແກລັນອນໜົມດ້ວຍ
ພື້ນໃໝ່ຄ້າໄມ້ໄດ້ນາງມົງຄລິກເປັນກາຣຍາຈະໄມ້ຍ່ອມອົກໄປ ຈ້າບ້ານກລັວ
ມາຕັ້ງຄະຕາຍ ຈຶ່ງໄດ້ປະຫຼຸມກັນແລະລົງມົງຕີໃໝ່ການໃຫ້ຈັນທາລ

นางมังคลิกาถกชาวบ้านจุงมือออกแบบให้แก่จังหวัดมาตั้งคง มาตั้งคงยังไม่ยอมลูกขันจนกว่านางจะพูดจาด้วยคำไฟเราะ “ข้าแต่ท่านผู้เป็นนาย ท่านจะไปที่ใดน้องจะแบกไป...” จึงยอม ครั้นอยู่ร่วมกันก็ไม่เคยบุ่งเกียวกะรเวน แล้วมาตั้งคงก็อกกบวช เจริญล้านจนได้สม่าบทตี้เหลวตั้งที่ลังมาจากฟ้า จนชาวเมืองและพระราษฎร์ยองนางมังคลิกาให้เป็นถึง “พระมหาปชาบดี” เก็บค่ากษาปณะคนเข้ามาฝึก ๑ กษาปณะบ้าง ๑๐๐กษาปณะบ้าง ๑,๐๐๐กษาปณะบ้าง เมื่อน้ำล้างเท้าของนางยังต้องเลียถึงแสนกษาปณะ

นางคลายมิจฉาทิภูมิเรื่องชาติชั้นวรรณะ และหันมาถือมองคล ๓๙ เช่นพระโพธิสัตว์ตลอดมา (จากพระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๗ หน้า ๓๕๕-๗ มาตั้งคงขาด พระสุตตนตบีภูกุฑากนิษาย)

มิจฉาทิภูมิเกิดมาจากเหตุ ๒ ประการคือ ๑. ได้ยินได้ฟังตามๆ กันมา หรือได้รับคำบอกเล่ามาและ ๒. อยนิโสมนลิการคิดผิดคิดไม่เป็นปัญญา ถ้าหากมีโยนิโสมนลิการคิดถูก คิดเป็นปัญญา y' ออมเป็นล้มมาทิภูมิ เป็นรุ่งอรุณบุพภาคันมิตแท่งองค์มรรค (มี ๗ ประการ ได้แก่ ฉันทะ, ศีล, อัตตสัมปทา ทิภูมิสัมปทา, อัปปมาหลัมปทา, กัลยาณมิตรตตา และ โยนิโสมนลิการ)

มิจฉาทิภูมิเป็น ๑ ในมลทิน๘, เป็น ๑ ในอกุศลกรรมบํา ๑๐ ทางแห่งความชัว, เป็น ๑ ในมิจฉัตตะ ๑๐ ความเป็นغاจะที่ผิด, เป็น ๑ ในสังโยชน์ ๑๐ ผุดมัดใจลัตว์ไว้กับทุกข์ลักษณ์ทิภูมิเห็นว่ากาญเป็นตัวตน, เป็น ๑ ในโอมะ ๔ กิเลสดุจกระแส้น้ำพัดท่ำใจลัตว์, เป็น ๑ ในโยคะ ๔ ผูกลัตว์ไว้ในภาพ, เป็น ๑ ในอนุสัย ๗ กิเลสนอนในสันดาน, เป็น ๑ ในอาสวะ ๔ กิเลสย้อมใจหมักดองสันดาน เป็น ๑ ในกิเลส ๑๐ เครื่องเคร้าห์มองจิต

โสดาบันบุคคล ละทิภูมิความเห็นผิดลักษณ์ทิภูมิที่ยึดว่าตัวว่าตน และลีลพตประมาส เห็นผิดในคีลพรตปภินปติ ละโลวาเจตสิกได้ ๔ ดาว ใน ๙ ดาว ที่เหลือคือมานเจตสิก ๔ ดาว oward hayingถือตัวถือตนนั้น พระอรหันต์เท่านั้นที่จะได้

ຮັກຂ່າພຣມຈຣຍີໄວ້ດ້ວຍນໍ້າຕາ

“ກົກຟູ້ທັງໝາຍ ! ບຣະຊີຕຽບປີດ... ແນ້ຈະຖຸກໆກາຍທຸກໆໜີໃຈ ຄື່ນໍ້າຕານອງທັນ
ຮ້ອງໄທ້ອູ່ ກົງສູ້ປະພາຕີພຣມຈຣຍີໃຫ້ບົນຫຼົງບົນຫຼົງໂຄງມີ ຂໍ້ທີ່ໄໜສຣເລີນ
ເຮືອໃຫ້ເທົ່ານີ້ແກ່ທີ່ເຮືອໄດ້ມີໃນບັດນີ້ ມີອູ່ທ້າວຢ່າງ

ທ້າວຢ່າງເປັນໄຟລ໌ ? ທ້າວຢ່າງຄື່ອ

๑. ດຣມທີ່ຂ່ອວ່າ “ຄຣັກທາ”	ໃນກຸຄລດຮຣມທັງໝາຍ ກີ່ໄດ້ມີແລ້ວແກ່ເຮືອ
๒. ດຣມທີ່ຂ່ອວ່າ “ທີ່”	ໃນກຸຄລດຮຣມທັງໝາຍ ກີ່ໄດ້ມີແລ້ວແກ່ເຮືອ
๓. ດຣມທີ່ຂ່ອວ່າ “ໂອຕັປປະ”	ໃນກຸຄລດຮຣມທັງໝາຍ ກີ່ໄດ້ມີແລ້ວແກ່ເຮືອ
๔. ດຣມທີ່ຂ່ອວ່າ “ວິຣີຍະ”	ໃນກຸຄລດຮຣມທັງໝາຍ ກີ່ໄດ້ມີແລ້ວແກ່ເຮືອ
៥. ດຣມທີ່ຂ່ອວ່າ “ປ້ານູ້າ”	ໃນກຸຄລດຮຣມທັງໝາຍ ກີ່ໄດ້ມີແລ້ວແກ່ເຮືອ

ກົກຟູ້ທັງໝາຍ! ບຣະຊີຕຽບປີດ... ແນ້ຈະຖຸກໆກາຍ ທຸກໆໜີໃຈ ຄື່ນໍ້າຕານອງທັນ
ຮ້ອງໄທ້ອູ່ ກົງສູ້ປະພາຕີພຣມຈຣຍີໃຫ້ບົນຫຼົງບົນຫຼົງໂຄງມີ ຂໍ້ທີ່ໄໜສຣເລີນ
ເຮືອໃຫ້ເທົ່ານີ້ແກ່ທີ່ເຮືອໄດ້ມີໃນບັດນີ້ ທ້າວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ແລ້ວ

(ພຣະໄຕຣປົກບາລີ ສຍາມຈຸ້າ ແກ້ໄຂ/ແ/ຜ)

๔. ทำไมต้อง “กรรมฐานลีมตา”?

ขอให้มาทำความเข้าใจเลี่ยงก่อนว่า พระพุทธองค์ทรงตรัสรสอนอะไร? และเป้าหมายหลักคำสอนพระพุทธศาสนาอยู่ที่ตรงไหน?

จึงควรคึกข่ายให้เข้าใจก่อนที่จะไปปฏิบัติ

พระพุทธองค์ ทรงตรัสรสอนลัจจะ ๔ ประการ หรือเรียกว่า อริยสัจ ๔ ได้แก่ ทุกข์ ควรรู้ สมุทัย (เหตุ) ควรละ นิโรห (ดับทุกข์) ควรทำให้แจ้ง มรรค (ทาง) ควรเจริญให้มาก

เป้าหมายหลักคำสอนพระพุทธศาสนา อยู่ตรงที่เดินไปสู่ทาง พั้นทุกข์!

จะเข้าสู่ทางพันทุกข์ได้ต้องทำอย่างไร?

ต้องปฏิบัติขัด geleajit ให้บริสุทธิ์จากอาสวากิเลส จนถึงขั้นพระ อริยบุคคล ๔ คู่ ๘ บุคคล ได้แก่

๑. อรหัตมรรค-อรหัตผล (ไม่เกิดอีก)

๒. อนาคตมิมรรค-อนาคตมิผล (ไปบังเกิดบนสุธรรมชา瓦สูป พระภมภูมิ ๕ และนิพพานที่นั้น)

๓. สถาหาความมิมรรค-สถาหาความมิผล (เกิดอีกชาติเดียวแล้วนิพพาน)

๔. โสดาปัตติมรรค-โสดาปัตติผล (เกิดอีกไม่เกินเจ็ดชาติ แล้ว นิพพาน)

สถาหามีและโสดาปันบุคคลจะไม่ไปเกิด ๓ แห่ง ได้แก่ อบาย ภูมิ อสัญญาสัตตаратพรหม สุธรรมชาวาสภูมิ ๕ (รูปพรหมชั้นที่ ๑๒-๑๖)

การปฏิบัติขัด geleajit ให้บริสุทธิ์จนถึงขั้นพระอริยบุคคลทำ อย่างไร?

พระพุทธองค์ทรงตรัสรสอนไตรลิขิกา คือ ข้อพึงคึกข่าย ๓ ประการ คุณลักษณะบ้าน ทรงสอน ทาน ศีล ภาวนา

ນັກບວຂ ທຽບສອນ ຄືລ ສມາທີ ປັບປຸງ
 ຄືລ ສມາທີ ປັບປຸງ ດືອນ ອົງມຣຄມື່ອງຄົ່ງ ແລ້ວ ໄນອົງຍິລັຈ້ ແລ້ວ ນັ້ນແລ້ວ
ໂດຍສຽງ ທຽບສອນ ທານ ຄືລ ສມາທີ (ສມຄກຣມຈຸານ)
 ປັບປຸງ (ວິປະສົນກຣມຈຸານ)

ຊູຮະຂອງພຣະສາສ໏າ ມີ ໂ ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່ ດັນຄຫຼະ (ຄືກົບ
 ປຣີຢັຕີ) ແລ້ວວິປະສົນຊູຮະ (ປົກປັບຕິຈົນປຣລຸມວຣຄພລເປັນປົກວິເວັດ ແລ້ວ
 ລັ້ນສອນໜ້າບ້ານໃຫ້ຮູ້ຕາມ)

“ອ່ານແລກຍາແລ້ວຕ້ອງກິນຍາ ມີຜະນັ້ນໂຮຄກີ່ໄມ່ທ່າຍ-ອ່ານໜັ້ງລື້ອ
 ເລີ່ມໃຫ້ ກີ່ໄມ່ເຖິງກັບອ່ານໃຈຕານເວັງ!”

ຄ້າທຳຊູຮະພຣະສາສ໏າເກີນ ໂ ອຍ່າງນີ້ ໄມ່ໃຊ້ພູທນປະສົງຄົກ!
ທໍາຍ່າງໄຈຈະທຳຊູຮະຂອງພຣະສາສ໏າໃຫ້ສໍາເຮົ່ງ?

ຄວຣຄືກົບ (ສຸຕມຍັບປຸງ) ດັ່ງນີ້

ຮ. ບຸນຸກົມຍາວັດຖຸ ۱۰ ປະກາຣ ໂດຍຍ່ອມື້ ຕ ດືອນ ທານ ຄືລ
 ກາວນາ ດັ່ງນີ້

ທານ ຕ ໄດ້ແກ່ ທານມັຍ ປັຕຕິທານມັຍ (ອຸທິສບຸງ) ປັຕຕາ
 ນຸ່ໂມທ່ານມັຍ (ອຸ່ນຸ່ໂມທ່ານບຸງ)

ກາຣໃຫ້ທານພຶ່ງປະກອບດ້ວຍລັ້ນປຸງສົກສານມື່ອງຄົ່ງ ແລ້ວ ຍ່ອມມື
 ວານີສັງລົ່ມາກ ດືອນ

(ຮ) ມີຄວ້າທີ່ໃຫ້

(໢) ຂະແນໃຫ້ມີຄວາມເຕັກພານແກ່ຜູ້ຮັບ

(໣) ໃຫ້ທານເທມາະແກ່ກາລແລະເປັນປະໂຍ້ນແກ່ຜູ້ຮັບທານ

(໤) ມີຈົດເລີຍສລະອຍ່າງແທ້ຈົງໄມ່ຕິດຍືດໄມ່ເລີຍດາຍທານ

(ໆ) ໄມ່ເປີຍດເປີຍນກະທບຕານເວັງແລະຜູ້ອື່ນ-ສັຕິງອື່ນ

ຄືລ ຕ ໄດ້ແກ່ ຄືລມັຍ ໄວຍາວັຈຈັມັຍ (ຫ່ວຍເຫຼືອງນຸ່ມ ຫ່ວຍ
 ເຫຼືອລັ້ນຄົມສົງເຄຣະໜີ) ອປຈາຍນະມັຍ (ອ່ອນນ້ອມຕ່ອພຣະວັດນຕຣີຢແລະ
 ຜູ້ແໜ່ງກ່າວດ້ວຍຈົຕບຣິສຸທົ່ມີ)

ธรรมะของผู้นำ

‘เมื่อฝูงโโค่วยข้ามฟากอยู่ ท้าโคนำฝูงไปตรัสร โโคหังหมดย่อ
ว่ายตรงไปตาม ฉันได ในหมู่มนุษย์ก็ฉันนั้น
ผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้เป็นใหญ่ ถ้าผู้นั้นประพฤติธรรม ประทาน
ที่เหลือก็เป็นอันไม่ต้องกล่าวถึง’

ถ้าผู้นำตั้งอยู่ในธรรม รัฐหังหมดย่อไม่เป็นสุข’

คุณัญเจ ธรรมานานัง สัพพา ตา อุชุ
เอว เมว ม努สเสส โล เจ ชัมมัง จารติ สัพพัง รัภรรัง สุชัง เสต
อุ ชุง คัจฉติ บุงโโค เนตเต อุชุง คเต สติ
โย ໂหติ เสญชรสัมมโน ปเคว อิตรา ปชา ราชฯ เจ ໂหติ ชัมมิโ哥ฯ

(ชัมมิกสูตร เล่ม ๒๑ หน้า ๘๙ พรrophทธรawan)

ศิริบรรจันทร์

ກວານາ ດ ໄດ້ແກ່ ກວານາມັຍ (ເຈົ້າມີກວານາ) ດຽວມາເຫັນກວານາມັຍ (ສອນທຣມ) ດຽວມາສວານາມັຍ (ພັ້ນທຣມ) ທີ່ມີຈຸດກັມໍ່ທີ່ອລົ້ມມາທີ່ມີຈຸດ
ສຽງລົງເປັນຄຳສອນເຮັດວຽກວ່າ “ໄຕຮັດກົກາ” (ຄຶກຂາ ຕ ປະກາ) ໄດ້ແກ່ ທານ ຄືລ ກວານາ ອີ່ວີ ຄືລ ສມເນີ ບ້ານຢາ ໃນນັກບວ່າ ທາວພູທັນ
ສ່ວນໃໝ່ທ່ານຢູ່ໃຫ້ທານ ຮັກຂາຄືລຍັງໄໝຄູກຕ້ອງ ໄທີປ່າວ່ານໃນມຸ່ນຸ່ຍ໌ເລີ່ມ
ເຈ ມັກລ່າວ່າໄວ້ອ່າງລະເອີ້ດ ຄ້າຍັງທຳມອຍ່າງສັງຄມໂລກໆ (ໂລກາທີປີໄຕຍ)
ທີ່ອທຳບຸນູ້ຕາມຄວາມຄືດເຫັນຂອງຕຸນ (ອັຕຕາທີປີໄຕຍ) ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເກີຍຮົມ
ໄດ້ທັນຕາວ່າຢ່າງນີ້ໄດ້ກຸສລົ້ນ້ອຍ

ໜ. ກຸສລກຣມບັດ ຕ ປະກາ ໄດ້ແກ່

ກາຍກຣມ ຕ ໄດ້ແກ່ ເວັນຈາກປານາຕີປາຕພາກຊື່ວິຕລັດຕົວ ໄນ
ອທິນາຖານລັກທຽບຍໍ ໄນຜົດປະເວັນໃນກາເມລົມຈົຈາຈາຣ

ວິຈິກຣມ ດ ໄດ້ແກ່ ເວັນພູດເທິ່ງ ສ່ວນເລື່ອຍັດ ດຳທ່ານ ເພື່ອ
ເຈົ້າໄວ້ສະຮະ

ພຣະໂສດາບັນລະກາຍກຣມ ຕ ໄດ້ ແລະລະວິຈຸຈົດ ພູດເທິ່ງ ພຣະ
ສັກທາຄາມີລະພູດລ່ວມເສີ່ຍດ ພຣະອານາຄາມີລະພູດດຳທ່ານ ສ່ວນພຣະ
ອຣທັນຕົ້ນທ່ານນີ້ລະພູດເພື່ອເຈົ້າໄດ້

ມໂນກຣມ ຕ ໄດ້ແກ່ ໄມໂລກ ໄນພຍາບາທປອງຈ້າຍ ໄນມີຈາທີ່ມີ
ເຫັນຜົດຕ່ອມຄຳສອນ

ກຣມທີ່ທຳໃຫ້ລັດວິລົກເວີຍນວ່າຍຕາຍ-ເກີດ ມີທັງກຸສລກຣມ-ອກຸສລ
ກຣມນີ້ເກີດຂຶ້ນມາຈາກ ຕ ທານນີ້ທ່ານີ້ ໄດ້ແກ່ ກຣມທາງກາຍ ທາງວາຈາ
ແລະທາງໃຈ ໄນໄດ້ເກີດຈາກທີ່ອື່ນເລີຍ

ກຸສລກຣມບັດນີ້ເປັນຄືລ ແຕ່ຄ້າກະທຳທຸຈົຮົມຍ່ອມເກີດເປັນອກຸສລ
ກຣມບັດ ມີເຫດຸມາຈາກເຫດ ຕ ໄດ້ແກ່ ໂລກເຫດ ໂກສເຫດ ໂມໜເຫດ
ໃນອກຸສລມູລຈົດ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໃຫ້ເພີຍກຣມທຳມອລົກເຫດ ອໂກສເຫດ ອໂມໜ
ເຫດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນກຸສລມູລຈົດ (ເຮັດວຽກວ່າດີເຫດກະປົງສິນນິບຸຄຄລ ຄືອ ຂະນະ
ປົງສິນນິ ເກີດມາໄມໂລກ ໄນໂກຮ ໄນຫລັງ ທາດີນັ້ນຈະປຣລຸດຮມ)

อโลภเหตุ ไม่ขัดขวางต่อการพัฒนาโลกและสังคม หากแต่จะทำให้การพัฒนาโลกสมบูรณ์ขึ้น ถึงพร้อมด้วยความเพียรพยายามที่มั่นคง การงานอย่างไม่ทุกษ์ ไม่วิตกกังวล ความชayันหมั่นเพียรหาเงินตั้งหลักฐาน ไม่ใช่ความโลภ แต่ถ้าทำด้วยโลภจะหาความสุขไม่ได้เลย

นอกจากนี้ยังสอนจนตุปราริสุทธิคือลึก ๔ อย่าง ได้แก่

๑) **ปัตโนกษาสังวรศีล** ความสำรวมในพระปัญโญมากขึ้น คือห้าคีลแปด อาชีวภูมิกคีล เป็นต้น

๒) **อินทริยสังวรศีล** ความสำรวมอินทริยทวาร ๖ ทางตา หู เป็นต้น

๓) **ปัจจยสันนิสิตศีล** ความบริสุทธิ์ในการใช้สอยปัจจัยลี่ อาหารเลือกผ้า ที่อาคัยและยาภัยโรค

๔) **อาชีวปราริสุทธิคีล** ความบริสุทธิ์แห่งอาชีพ ไม่หลอกหลวงเข้าเลี้ยงชีพ

นอกจากนี้ ยังมีคีลอีกประเภทหนึ่ง เรียกว่า “อาชีวภูมิกคีล” มี ๙ ข้อ ได้แก่

๑. **กายกรรม** ๗ เป็นข้อ ๑ ถึงข้อ ๓

๒. **วจกรรม** ๔ เป็นข้อ ๔ ถึงข้อ ๗

๓. **เมื่ออาชีวะบริสุทธิ์เป็นข้อ ๘**

อาชีพชอบหรือสัมมาอาชีวะเมื่ออาชีวะบริสุทธิ์เป็นองค์หนึ่งในมรรคของด ๙ ด้วยลงทะเบียนอาชีพ ๕ อย่าง ได้แก่ ไม่ค้ามนุษย์-สัตว์มีชีวิต-ยาพิช-นำเม้า และคัตตราญา

(อาชีวภูมิกคีล ไม่ห้ามวิกลาโภษนา เมื่ออนอย่างกับอุปถัตศีลและคีลแปด)

ศีลขัดเดลา กิเลสหายาบ สมาริปราบ กิเลสอย่างกลาง หวานา ปัญญา ปahan กิเลสละ เอียด อนุสัย กิเลส ในสันดาน

คีลเป็นวิรติเจตสิก แปลว่า “งดเว้น” การงดเว้นจากความชั่ว บาปอภุค ซึ่งว่าคีล คีลไม่ใช่มะยัง ภัณฑ์ฯ

“ຕາ ບູ ດີກີ່ທຳເປັນຄົນຕາບອດ ຫຼຸ້ມນວກເລື່ອບ້າງ ມີເກົ່າດີກີ່ທຳ
ເກີດອົນຄົນວ່ອຍເປັນເລື່ອເລື່ອບ້າງ...ອຍ່າໄປທຳເວຣກຣມທຸຈົວິຕ...”!

“ປິດຫຼູ້ໜ້າຍຂວາ ປິດຕາສອງໜ້າງ ປິດປາກເລື່ອບ້າງ ນອນນັ້ນສບາຍ...”
ໄທພຶ້ງຮັກໜ້າໄລ້ວິຊ້ວ່າຍສຕິ!

ຄົນທີ່ມີຄືລຸດຸນ ສມາຮືບຄຸນ ປັ້ນຢາຄຸນ ເປັນລັດບຸຽບຈື້ອ ດັນດີ
ເປັນກໍລາຍານມີຕຽບຕາວເຕັມພົນບົນນັ້ນແຕ່ພະສັນນາສັນພຸທ໌ເຈົ້າເຮືອຍ
ລົງມາຈານເຖິງປົດາ-ມາຮາດາ ດຽວອາຈາරຍ໌ ແລະ ເປັນຕົ້ນ

“ຄົນຈະເປັນຄົນດີທີ່ໂລເລວພຣະຫາຕີຕະກລົກທ່າໄໝ ແຕ່ຈະເປັນ
ຄົນດີພຣະກາຮັກທຳດີ ຈະເປັນຄົນໜ້າກີ່ພຣະກາຮັກທຳໜ້າ” (ວາລົງຮູ້ສູງຕາ ๓/ໄຊ້ນ)
ນີ້ຄືອກຣມສູງລືມຕາໃນຫີວິຕປະຈຳວັນ!

ກຣມຕ່າງໆໜ້າງຕົ້ນນີ້ ທັ້ງທີ່ເປັນກຸສລກຣມ-ອກຸສລກຣມ ເປັນ
ປັຈຈີຍຈື້ອ ສປາວຊຣມປະກອບເກື້ອທຸນເປັນເຫດຸໃຫ້ສປາວຊຣມອຍ່າງອື່ນ
ເກີດຂຶ້ນ ເຮືອກວ່າ “ກຣມປ່ັຈຈີຍ” (ປັຈຈີຍໂດຍກຣມຈື້ອ ເຈຕານາ) ຜົ່ງມີ
ສ່ວນສັນພັນຮົມສືບເນື່ອງກັບ “ເຫດຸປ່ັຈຈີຍ” (ປັຈຈີຍໂດຍເຫດຸ) “ອາຮັມມະນຸປ່ັຈຈີຍ”
(ປັຈຈີຍໂດຍເປັນອາຮັມໂນ) ແລະປັຈຈີຍອື່ນໃນປັຈຈີຍ ໩໔ ໃນຄົມກົງວິມຫາ
ປັງຈຸານ ຍັງມີອີກເຫັນ ອາເສວນປັຈຈີຍ (ທຳບ່ອຍ ໑) ວິປາກປັຈຈີຍ (ຜລ
ຂອງກຣມ) ອາຫາປັຈຈີຍ (ເຄື່ອງຫລ່ວເລື່ອເລື່ອງຮູປ-ນານ) ອິນທຽຍປັຈຈີຍ (ເປັນ
ໄຫດ່) ມຣຄປັຈຈີຍ (ໂດຍເປັນມຣຄ) ສັນປຸຍຸຕຕັປັຈຈີຍ (ໂດຍປະກອບກັນ)
ວິປປຸຍຸຕຕັປັຈຈີຍ (ໂດຍແຍກກັນ) ອັດຕືປັຈຈີຍ (ໂດຍມີອູ້) ນັດຕືປັຈຈີຍ (ໂດຍ
ໄມ້ມີອູ້) ວິດຄຕປັຈຈີຍ (ໂດຍປຣາສຈາກໄປ) ອວິດຄຕປັຈຈີຍ (ໂດຍໄມ້ປຣາສຈາກ)
ໆລະຫວ່າ ເປັນຕົ້ນ (ອ່ານຮາຍລະເວີຍດີໃນນຸ່ຫຍ່ເລີ່ມ ດ ອົກທຣມເຊີງແນວປົງປົບຕິ)

ຄໍາມີພື້ນຄວາມຮູ້ຕາງໜີ້ບ້າງ ຈະໜ້າຍໃຫ້ກາຮັກເຈົ້າມາສັນຖົ໌ພລ
ໄດ້ເຮົວ ເພຣະຜູ້ປົງປົບຕິຈະຕ້ອງຜ່ານເຂົ້າໄປຮູ້ຢາຄນ “ນາມ-ຮູປປົງຈະທູການ”
ແລະ “ບໍ່ຈັດຍຍປົງປົບຕິທູການ” ຮູ້ແຍກຮູປ-ແຍກນາມແລະຮູ້ຮູປ-ນາມເກີດຈາກ
ເຫດຸປັຈຈີຍອ່າງໄຣ

ນີ້ເປັນກາຮູ້ຢານທີ ๑-๒ ໃນຢານ ๑๖ (ໂສຟສຢານ) ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງໄໝຄວາມອ່ານຜ່ານຂໍ້ມາລາຍໄປ (ດ້ຽຍລະເອີຍໃນມຸນໜູ້ຍິ່ລ່ວມ ๒, ๙, ๑๒)

ເຮື່ອງຂອງກາທິຫານ ຮັກພາສີລ ປັບປຸດຕົວຢ່າງໄວ ໄດ້ຮັບຮວມໄວ້
ແລ້ວໃນທັງສືອຸດມະນຸ່ຍໍເກີດມາທຳໄນ? ຖຸກລ່າມທັ້ງ ๓ ເລີ່ມ ຈຶ່ງໄໝຂອງ
ກລ່າວຖື່ນອື້ນ ແຕ່ຈະເໜັນໄປທີ່ກາທິເຈົ້າງວານາ (ກຣມຈານລືມຕາ) ມາກກວ່າ
ຂໍ້ອື່ນ ເພຣະວ່າທານ ຄືລ ມີມາກ່ອນຕັ້ງສູ້ ສອນໄທເປັນຄົນດີຂອງໂລກ ແລະ
ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າໃຫ້ກາທິຮັກພາສີລມີໃໝ່ເພື່ອຕ້ວອົງ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ມີເມຕຕາຕ່ອຜູ້ອື່ນ
ໄມ້ເປີຍດີເປີຍນັ້ນຜູ້ອື່ນ ທຳແລ້ວໃຫ້ຈົດໃຈເປາສນາຍ ໄມຍິດຄື້ອໃຫ້ມັນຫັກກີຈະ
ອູ້ໃນລັ້ງຄມອ່າງເປັນສຸຂ (ຄ້າທຳດີແລ້ວ ຕິດຕີ ຈະຖຸກໜີ)

ສ່ວນກາທິເຈົ້າງວານານີ້ທຳໃຫ້ຄົນພັນຖຸກໜີ ເກີດປັ້ງຢາມອອງໂລກ
ຕາມທີ່ເປັນຈົງ

ກາທິນູ້ໃຫ້ກາທິຮັກພາສີລ ໄມໃຊ້ອູ້ທີ່ເນີນທອງວັດຖາຍນອກທີ່ອ
ເຫດຖາກຮົນທີ່ກະທຳ ແຕ່ມ່າກຸຄລຈິຕເກີດທີ່ໃຈ (ພຶ້ງໃຫ້ມີເຈຕລິກຝ່າຍດີ່າມ
ປະກອບທັ້ງ ๒๕ ດວງ) ຕ້ອງຮູ້ເອງວ່າກຸຄລຈິງ ຈ ນັ້ນມັນເບາກາຍ-ເບາໄຈ
ມັນປລອດໂປ່ງໂລ່ງໃຈ ຄ້າຍັງຍືດວ່າເປັນເຮາທຳອັນນັ້ນມັນກີໄມ້ໃໝ່ກຸຄລແທ້ ຂອງແທ້
ຕ້ອງເປາສນາຍ ຄ້າຍືດກີໄມ້ສຸນຍາ ຄ້າຍັງຍືດເອົາບຸ້ນຄວາມດີອູ້ ກົງຍັງຖຸກໜີ່ອູ້
ບຸ້ນຍັນນີ້ພພານ (ເພຣະຍັງຕ້ອງກັບມາເກີດເພື່ອຮັບວິບາກບຸ້ນຄວາມດີອູ້ອື້ນ)
ກຸຄລແທ້ຕ້ອງວາງໄດ້ ວາງໄດ້ກີໄປນີ້ພພານ

ກາທິເຈົ້າງວານາ

ຄື່ອ ບຸ້ນທີ່ສໍາເລົດດ້ວຍກາທິເຈົ້າງວານາ ອົງກາກຝຶກອບຮມຈິຕ ເຈົ້າງ
ປັ້ງຢາມໃຫ້ເກີດ ມີ ໂ ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່

ຮ. ສມຄວານາຫຼືສມຄຮມຈານ ຄື່ອ ກາກຝຶກອບຮມຈິຕໃຫ້
ເກີດຄວາມສັບປະກິດທີ່ກີເລສີນວຽນໜ້ວຂົນນະ ໂດຍມີ
ສມມຸດືບັນຍຸດທີ່ອຸບຸຄລເປັນອາຮມໝີ ៤០ ວິທີ ໂດຍເຫັນວ່າ ຮູ່ປ ເລີ່ມ
ກລິນ ຮສ ສັນຜັສ (ກາມຄຸນທັ້ງໆ) ເປັນຖຸກໜີ ຈຶ່ງທີ່ຖຸກໜີປັດສູ່ໃໝ່ອົງກໍ
ມານ ເມື່ອອົກຈາກມານ ກີເລສັຍຄົງເດີມ ເພຣະມານເສື່ອມໄດ້ ແມ່ໄປເກີດ
ບັນພຣມໂລກຄານກີເສື່ອມໄດ້ ໄນເພັນຖຸກໜີ (ມັນເກີນທັບທຸກໜີ) ໄນຊຸດຮາກຄອນໂຄນ

๒. วิปัสสนาภานา คือ การฝึกอบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นสภาวะธรรมตามความเป็นจริง โดยเพียรพิจารณา รูปนาม เป็นอารมณ์ จนดับกิเลสรู้เห็นไตรลักษณ์เป็นพระอิริยบุคคล (ปัญญาจากการเจริญวิปัสสนาไม่เลื่อมใจติดตามตัวไปทุกชาติจนถึงนิพพาน)

เรื่องภานาทั้ง ๒ นี้ ได้รวมรายละเอียดไว้ในมนุษย์เล่ม ๙ และ ๑๗-๑๓ ค่อนข้างมากแล้ว โปรดหาอ่านก็ได จะได้กล่าวเน้นถึงเฉพาะ “กรรมฐานลีมตา” (ในชีวิตประจำวัน)

บำเพ็ญทาน คือ สมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน เพื่อเพียรละวิปลาสความเห็นผิดว่าตัวเราไม่งาม นี้เที่ยง นี้สุข มีเป็นตัวตน จึงให้ได้เพียรละให้ได้ ละสักกายทิภวี (ความเห็นว่าเป็นตัวตน) วิจิกิจชา (ความลังเลงสัยในพระพุทธ พระธรรม พระสังฆฯ ฯลฯ) สีลพตปramaส (การลุบคลำคือล) ละการราคะ ละปฏิชิชะ (ขัดเคืองใจ) ละรูปราคะ ละอรุปราคะ ละอุทัยจะ манะ และ อวิชชา ให้จงได้

โลภมูลจิตมี ๕ เป็นโลภะประกอบด้วยความเห็นผิด ๕ และปราศจากความเห็นผิด ๕ พระอิริยโสดาบันห่านและโลภะประกอบด้วยความเห็นผิด ๕ (และความเห็นผิดว่าเป็นตัวตน) ได้

ขอให้รู้เป้าหมายตรงนี้เอาไว ละได้อย่างนี้จะสุคโตลีนไหหลเข้า กระแล้มีมีอ่อนกลับเป็นสุคโตไหหลเรื่อยจนข้ามโภจะ จนถึงฝั่งพระนิพพาน

นี้เป็นเป้าหมายสูงสุดในพระศาสนาที่พึงดำเนิน!

โดยสรุป ก็ว่า “เจริญสมถะนั้งหลับตาນั่งดี แต่ยังดีไม่พอ จึงให้จับเอาอารมณ์ที่หลับตาบนั้นแหลก มาทรงอยู่ในขณะที่ลีมตา

นี้แหลก เรียกว่า “กรรมฐานลีมตา”!!!

ຜູ້ຊື້ໜຸ່ມທັງພົມ

“ອານນໍ້າ! ພວກຊ່າງໜັກຍ່ອມໄຟ່ພ່າຍາມທຳກະໜັກທີ່ຍັງເປີຍກ
ຍັງດີບອຸ່ນຍູ້ອ່າງທະນຸຄົນອມ ຊັນໃດ ເຮຍ່ອມໄຟ່ພ່າຍາມທຳກະພວກເຮອ
ອ່າງທະນຸຄົນອມຈັນນັ້ນ

ອານນໍ້າ! ເຮົາຈັກໝານແລ້ວໝານອີກໄຟ່ມີທຸດ

ອານນໍ້າ! ເຮົາຈັກໜີເຫັນແລ້ວ ສີໄທອີກໄຟ່ມີທຸດ ຜູ້ໄດ້ມີມຽດຄຸລ
ແກ່ນສາຣ ຜູ້ນັ້ນຈັກທຸດໄດ້”

(ພຣະໄຕຣປິຖຸກນາລີ ສຍາມຮັງ ๑๕/ມັງກອນ/๓ດັ່ງ)

“ຄົນເຮົາ ຄວາມອຸ່ນຍູ້ສູງຢູ່ໄດ້າ ທີ່ຄອຍສີໄທ ຄອຍກລ່າວຳ
ໝານອຸ່ນເສມວັນ ວ່າຄົນນັ້ນແຫລະຄືຜູ້ຊື້ໜຸ່ມທັງພົມລະ, ຄວາມບັນທຶກທີ່
ເປັນຫັນນັ້ນ, ເນື່ອຄົນທາກັບບັນທຶກ ຈົນດັນນັ້ນອຸ່ນຍ່ອມມີ ແຕ່ດີທ່າເດືອຍາ ໃນ
ມີເລວເລຍ.”

(ພຣະໄຕຣປິຖຸກນາລີ ສຍາມຮັງ ២៥/ມັງກອນ/១៦)

ຕັບອວິທີ່

ຮຽມທາຍາທ

“ກີກຊັ້ນທ່າຍ ! ພວກເຂອທ້າຍທ່າຍ ຈົນພາກັນເປັນ
ຮຽມທາຍາທ (គື່ອ ລັບມຽດກະຮຽມ) ຂອງເຮົາເຄີດ
ອຍ່າໄດ້ເປັນ ອາມີສຫາຍາທ (គື່ອລັບມຽດກະລິ້ງຂອງ) ເລຸ...
ຄວາມເປັນຫ່ວງຂອງເຮົາ ໃນເຂອທ້າຍມີອຸ່ນວ່າ ທໍາ
ອຍ່າໄວເສີຍສາວກທ້າຍທ່າຍຂອງເຮົາ ພຶ້ງເປັນຮຽມທາຍາທເຄີດ
ອຍ່າໄດ້ເປັນອາມີສຫາຍາທເລຸ”

(ພຣະໄຕຣປິງກບາລີ ສຍາມວັນ ១២/៤១/៤១)

๕. กรรมฐานลืมตาคืออะไร?

การเจริญภารณะจะเกิดได้ต้องเป็นไปตามลำดับแห่งคำสอน กล่าวคือ พึงเริ่มนั่นที่สัทหรา ๔ ได้แก่ ความเชื่อในพระปัญญาตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า เชื่อภูมิแห่งกรรมของสัตว์โลก (หาอ่านรายละเอียดในมนุษย์เล่ม ๑๓ หน้า ๑๗) จึงจะเข้าหาทาน คือ การเลี้ยงสละสิ่งของภายนอกกายให้ได้เลี่ยก่อน เพื่อขัดมัจฉริยะความตระหนึ่นถี่เหนียว

พระพุทธเจ้า ทรงตรัสสอนชาวบ้านผู้ครองเรือน ๓ ขั้น ได้แก่ ทาน คือ ภารณะ สอนนักบัวซเป็น ๓ ขั้นเช่นเดียวกัน ได้แก่ คือ สามัญ ปัญญา รวมเรียกว่า “ไตรสิกขา”

ทราบได้ที่ทานบารมียังไม่เจริญ จะเข้าหาคือบารมีไม่ได้เลย เมื่อทาน คือ ไม่มี สามัญย่อไม่เกิดและจะเจริญภารณะไม่ได้

ทาน คือ การเลี้ยงสละ เริ่มเลี้ยงสละสิ่งของนอกตัวเป็นทานในทศบารมี เลี้ยงสละสูงขึ้นมาเป็นสละอวัยวะในร่างกายเป็นทานในอุปบารมี และเลี้ยงสละสูงสุดได้แก่ เลี้ยงสละชีวิตเพื่อผู้อื่นได้เป็นประมัตถบารมี พระโพธิสัตว์บำเพ็ญบารมีครบทั้ง ๓ ระดับ รวม ๓๐ ทัศ จึงตรัสรู้เป็นพระลัมมาลัมพุทธเจ้า ระดับอรหันต์สาวก คงบำเพ็ญบารมี ๑๐ ทัศ

ถ้ายังเลี้ยงสละให้ทานทรัพย์สินเงินทองสมบัตินอกกายไม่ได้ ก็จะเลื่อนขึ้นไปเลี้ยงสละทานที่สูงขึ้นไปไม่ได้ (เลี้ยงสละระดับสูง เช่น ธรรมทาน อภัยทาน ตลอดจนกระทั่งถึงการเลี้ยงสละล่วงร่างกายของตน)

คนที่ไม่เคยบริจาคทาน หรือบริจาคทานแต่สิ่งของที่เหลือใช้แล้ว ยอมจะเลื่อนขั้นเลี้ยงสละทานสูงขึ้นไปยาก

แต่ถ้าเคยบริจาคสิ่งของที่กำลังใช้อยู่ ของที่รักห่วงเหงนมาก (ดังพระเวสสันดร บริจาคช้าง บริจาคลูกเมีย้อนแลนยากรที่ปุกชนคนธรรม ดาทำไม่ได้ แต่พระองค์ทรงทำได้) ก็จะถึงอุปบารมีและประมัตถบารมีได้ง่าย และยอมถึงความพันทุกข์ได้ง่ายขึ้น เพราะมีเมตตาต่อมนุษย์สัตว์

เพื่อนร่วมโลก นี้เป็นการเจริญทางและศีลปารมีขั้นสูง เมื่อไม่เปิดเบียน สัตว์โลกแล้ว ก็จะเข้าหาการเจริญภารนาต่อไป

ดังนั้น ผู้จะเข้าฝึกกรรมฐาน เจริญสมาธิสมถะ-วิปัสสนากรรมฐานได้นั้น เพราะเหตุที่ได้สั่งสมอบรมในงาน คือ ภารนา มาดีแต่อดีต จะเจริญภารนาได้ดีและสำเร็จมรรค-ผล ดังภารนาถึงความพั้นทุกข์ได้เร็ว (อนุปากาโน บรินพพายติฯ ผู้ลักษณะยีดมั่น ยอมน้อมนิพพาน-เวลาลีสูตร ๑๙/๑๒๓ พระพุทธเจดีย)

กรรมฐานลีมตา คือ การเจริญภารนาวิปัสสนาโดยเจริญสติ เข้าไปกำหนดรู้แจ้งด้วยปัญญาว่า รูปนาม กายใจ นี่เมื่อไร-เข้า เห็น รูปนามแสดงสภาพธรรมเกิด-ดับ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ เกิดจนตายหรือตั้งแต่ลีมตาตื่นจนกระทั่งหลับไปในชีวิตประจำวัน

การเจริญสติ คือ สติปัฏฐาน ๔ อย่าง ได้แก่

พิจารณาเห็นกายในกาย (กายานุปัสสนา) เช่น

อริยานบท ๔ ในชีวิตประจำวัน ยืน เดิน นั่น นอน (ตื่นอยู่)

อริยานบทเดิน เป็นอริยานบทหาย เจริญสติง่าย เพราะพิจารณาเห็นความเคลื่อนไหว มีพระบาลีในสติปัฏฐานลีมตา

“คัจฉันโต วา คัจฉามีติ ปชานาติฯ เมื่อเดิน...ก็รู้ชัดว่าเดิน”

ให้ฟังสังเกตความเคลื่อนไหวกายไปข้างหน้า ด้วยอาการเฝ้าหานไปของธาตุลม ให้ลังเกตรูปกายเดินส่วนใดเคลื่อนไปก่อน ให้กำหนดรูปกายเดินส่วนนั้น เช่น รู้รูปกายส่วนที่กำลังปรากฏกำลังยก-ย่าง-ย้าย-หยอด-เหยียบ-ยัน

ยกรู้-ย่างรู้-ย้ายรู้-หย่อนรู้-เหยียบรู้-ยันรู้

ให้ลังเกตดูอาการกายที่มีการเคลื่อนไหวที่ปรากฏชัดที่สุดเท่านั้น ที่ไม่ปรากฏชัดให้ทิ้งไป เช่น

ยกรู้ รู้ว่ายกเป็นอาการของรูปขณะหนึ่ง

ย่างรู้ รู้ว่า>y่างเป็นอาการของรูปอีกขณะหนึ่ง...ย้ายเป็นอาการของรูปอีกขณะ

ປ່ອມູນາທີ່ເຂົ້າໄປຮູ້ວ່າ ເປັນຄະລະຂະນະ ເຮືຍກວ່າ ຂົນິກປ່ອມູນາ ຄື້ອ
ປ່ອມູນາເຫັນຮູ່ປ່ອງກົງໂດຍຄວາມໄມ່ເຕີຍເປັນເປົ້າຢັ້ງແປ່ງໄປ

ຮູ່ປ່ອຍກໍາມດໄປ ຮູ່ປີໄໝໆ ອື່ອຮູ່ປ່ອຍ່າງຈຶ່ງມີ...ຢ້າຍ...ໜ່ອນ...ເຫຍືຍ...
ຍັນ...ຈຶ່ງມີ

ຮູ່ປ່ອດີຕໍ່ທໍາມດໄປ ຮູ່ປີໄໝໆຈຶ່ງມີ

ຮູ່ປ່ອດີຕໍ່ດັບໄປແລ້ວໄມ່ໃຫ້ຮູ່ປ່ອງປັຈຈຸບັນ ຮູ່ປ່ອງປັຈຈຸບັນໄມ່ໃຫ້ຮູ່ປ່ອດີຕໍ່ ແຕ່
ເປັນຮູ່ປ່ອນຄະລະຂະນະກັນ (ເປັນຂົນິກ) ແລະກີ່ໄມ່ໃຫ້ຮູ່ປ່ອນາຄຕ ເປັນຄະລະ
ຂະນະກັນ

ບາງທີ່ອາຈເຫັນກາຍລ່ວນບົນໂຍກໜ້າຍ-ຂວາ ແຕ່ລະຂະນະໆ ບາງທີ່
ອາຈເຫັນກາຍລ່ວນບົນ-ລ່າງໄກ-ຕຶ້ງຄະລະຂະນະ ພ

ນີ້ແທລະຈຶກລ່າວວ່າ “ຮູ່ປີໄໝໆເຫຍືຍ”! (ສ້າງຮູ່ປ່ອຍ ກີ່ໄມ່ມີກາຣເດີນ)

ປະກາຮສຳຄັນ ອື່ອ ອຢ່າທີ່ອາຮມັນປັຈຈຸບັນ!

ມີສຕີຣະລືກອູ່ພ້ອມເພີຍປະກັບປະຄອງ!

ເມື່ອກຳລັງເດີນ ສ້າມີເລີຍມາກະທບໜູ່ຂະນະທີ່ນີ້ ກີ່ເປັນຮູ່ປ່ອທີ່ນີ້
ຄວາມຮູ່ສັກທີ່ໄປຮູ່ລົກຮູ່ອາກາຮອງເສີຍກະທບໜູ່ຂະນະທີ່ນີ້ ມັນກີ່ດັບໄປ
ຂະນະທີ່ນີ້ ທາງຕາ...ຈຸນູກ...ລື້ນ...ກາຍກີ່ທຳນອນດີຍ່າກັນ

ເມື່ອກຳລັງເດີນອູ່ ຈິຕົດໄປໃນເຮືອງຮາວຕ່າງ ພ ປັຈຈຸບັນອາຮມັນ
ໄມ່ໄດ້ອູ່ທີ່ຮູ່ປ່ອດີແລ້ວ ແຕ່ໄປອູ່ທີ່ຈິຕ ໃຫ້ເຈົ້າຈົຕານຸ້ປ໌ສັນາ ອື່ອ ກຳທັດ
ພິຈາຮານາຈິຕໃນຈິຕ ນ້ອມກຳທັດເຂົ້າມາທີ່ຈິຕ ອຢ່າໄປດູທີ່ອາຮມັນ **ເມື່ອສັຕິ**
ເກີດທີ່ຈິຕກີ່ຕາມຮູ່ທີ່ຈິຕ ຈິຕະລືກຮູ່ແລ້ວ-ມັນກີ່ດັບໄປແລ້ວ...ຈິຕທີ່ຄິດເຮືອງຮາ
ເປັນຈິຕທີ່ເກີດຂຶ້ນໄໝ່ ໃຫ້ຮູ່ລືກຮູ່ແລ້ວຮູ່ອີກ...ຮູ່ແລ້ວຮູ່ອີກ

ໄມ່ໄດ້ໄປກຳທັດໃໝ່ມັນທາຍ ແຕ່ໃຫ້ກຳທັດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມັນເປັນຂອງ
ມັນຍ່າງນີ້ເປັນຫຼຽມດາ ມັນເປັນຫຼຽມມະ ເມື່ອເລີຍໄມ່ມາກະທບໜູ່...ເມື່ອຈິຕ
ໄມ່ຄິດກີ່ໃຫ້ກຳທັດຮູ່ປ່ອດີຕ່ອໄປ

ສ້າງຖຸກ່າງໆເວທນາເກີດ...ກີ່ໃຫ້ກຳທັດ**ເຈົ້າຈົຕານຸ້ປ໌ສັນາ** ພິຈາຮານາ
ເວທນາໃນເວທນາ ເວທນາຍ່ອມເກີດໄດ້ທັງກາຍແລະຈິຕ ເວທນາເກີດທີ່ກາຍ
ເຮືຍກຸກ່າງໆກາຍ ເວທນາເກີດທີ່ຈິຕເຮືຍກຸກ່າງໆໃຈ (ສຸເວທນາກີ່ເກີດໄດ້ທັງກາຍ-

จิตเหมือนกัน)

รู้เท่านา ให้รู้ถึงความไม่เที่ยง มันเปลี่ยนแปลงมันไม่แน่ มันไม่สุข-ทุกข์ คงที่ตลอดไปหรอ กอย่าไปปีย์มัน!

รูปเป็นทุกข์ นามเป็นทุกข์ ไม่ใช่เราทุกข์! (ไม่มีเรา)

ขณะนั้น กันกระบวนการสัมผัส (ผัสสะ) ที่นั้น รู้ลึกเขึ้นหรือนิ่ม (อ่อน) ก็กำหนดรู้ นั่นมันสักว่าเป็นชาตุกระบวนการ (ปัจจุบัติ ชาตุเดิน)

ผิวภายนอกของ รู้ลึกร้อนหรือเย็น ก็กำหนดรู้ (ชาตุไฟ)

ตาเห็นรูป...ทุกได้ยิน...จมูกได้กลิ่น...ลิ้นรู้รส...ก็กำหนดรู้ไปกำหนด
รู้ว่า เป็นสิ่งที่กำลังปรากฏ เกิดแล้ว-ดับแล้ว เป็นแต่ละขณะจะิตที่เกิด^๒
แล้วดับ เกิดอีก-กอดับอีก ฯลฯ เอาสติตามรู้มันไป (ธรรมานุปัสนา)

ขณะยืน เดิน นั่ง นอน... ขณะเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รู้รส รู้
ภายนอกของ สัมผัส เย็น-ร้อน, อ่อน-แข็ง, หย่อน (ไหว)-ตึง ก็ระลึก
รู้ว่าเป็นแต่ละขณะๆ เกิดแล้วดับแล้ว เกิดใหม่อีกดับอีก

“ยังกิญจิ สมุทัย รัมมัง สัพพันตัง นิโรตะ รัมมังฯ สิ่ง
ใดเกิด ลิ้งนั้นดับ”

ที่เกิดแล้วไม่ดับไม่มีในโลก (นัตติ ชาติสัส อมรณังฯ ที่เกิด^๓
แล้วไม่ตายไม่มี)

ประการสำคัญ อย่าทิ้งอารมณ์ปัจจุบัน คือ “สิ่งที่กำลังปรากฏ”
มีสติระลึกพร้อมเพียรประคับประคองอยู่!

พึงเห็นเองให้เป็นสันติญาณโก ปัญบติเอง-เห็นเอง!

กรรมฐานลีมตาในอารมณ์ ๖ รูป เลี้ยง กลิ่น รส สัมผัส
เรื่องราวคิดนึก

ทวาร ๖ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

วิญญาณ ๖ เห็น ได้ยิน รู้กลิ่น รู้รส รู้สัมผัสกาย รู้เรื่องรา
คิดนึก

ทั้งวันตั้งแต่ตื่นจนหลับ ทั้งชาติตั้งแต่เกิดจนตายไป!

๖. วิปัสสนาคืออะไร?

วิปัสสนา แปลว่า เท็นแจ้ง, เห็นวิเศษ เป็นชื่อของปัญญาเป็นความรู้ที่ทำให้เกิดปัญญาความเห็นแจ้ง เข้าใจถึงสภาพภาวะของลั่งทั้งหลายตามเป็นจริง (หรือเป็นประมัตต์) มีจิตตั้งมั่นในสัมมาสมารถ (ไม่นิ่งดิ่งอับปนาแต่เป็นเพียงแค่ขณะกิสมารถ) กำหนดพิจารณาฐานรูป-นาม เป็นอารมณ์เกิดปัญญาอย่างรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงเป็นทุกๆ จนเห็นไตรลักษณ์และเกิดปัญญาณ จนวิมุติหลุดพ้นจากสมมุติปัญญาติ ละเวงความเห็นผิดในตัวตนเรา-เขา ดับกิเลสเบဏบางลงเรื่อยๆ จนเป็นสุจฉาทปหานดับอาสวากิเลสสิ้นเชิง จนอยู่กับทุกๆ ได้อย่างไม่ทุกๆ

ส่วนสมการกรรมฐาน หรือ สมารถ (เพ่ง, จ้อง, น้อม, ดึง) คือการทำจิตให้เกิดความสงบนิ่งดึงอารมณ์เดียว ด้วยอาการเพ่งจ้อง, น้อมในบัญญัติเป็นอารมณ์ (ด้วยอับปนาสมารถเป็นเอกในอารมณ์เดียวจนเอกคัดตา) ด้วยเห็นว่ากามคุณทั้งท้าเป็นทุกๆ จึงต้องการจะหนีทุกๆ โดยปิดตา-ปิดหู- ปิดปาก หนีทุกๆ จนไปติดปีติ สุข สงบใน mana (แต่ไม่เห็นสภาพธรรมในไตรลักษณ์เกิด-ดับ ไม่เป็นปัญญา แต่ก็กดข่มนิวรณ์ได้ชั่วขณะใน mana เพื่อหนีทุกๆ จึงไม่รู้จักทุกๆ)

วิปัสสนา ไม่ใช่เป็นเรื่องของการกระทำเหมือนอย่างเช่น สมารถ หรือสมรถ ซึ่งจิตสงบด้วยอับปนาสมารถ (วิปัสสนาปัญญา คือ อาทุธ ตัดวัฏภพ พันทุกๆ, สมรถสมารถ คือกำลัง-ทาน-คีล-สมรถสมารถ ยังต้องเกิดยังไม่พันทุกๆ) วิปัสสนา ไม่ใช่การล่วงการล่วงเดาเคราะห์

แต่วิปัสสนาเป็นตัวปัญญา มีสติระลึกรู้ด้วยจิตตั้งมั่นเพียงขณะกิสมารถ “วิปัสสนาถ้าขาดขณะกิสมารถ วิปัสสนาเกิดไม่ได้ (ขณะกิสมารถ วิปัสสัน ลัมภวติฯ)” เพื่อเจริญสติเพิ่ยรห์ให้เกิดปัญญา ตามดู-ตามรู้ จนรู้เท่า-รู้ทัน-รู้ถูก เท็นแจ้งเข้าใจถึงสภาพธรรมทั้งหลายตามเป็นจริงโดยเอกสารคือตัวปัญญาเข้าไปรู้ รูป-นาม ว่าไม่ใช่ตัวใช่ตนของเรา (ตัวตน

ของคนอื่นก็ไม่เม) เกิดแล้วก็ดับ แล้วเกิดใหม่อีกแล้วก็ดับอีก ฯลฯ เป็น เช่นนี้จะกวน่าจะนิพพาน อย่างนี้เรียกว่า รู้ทุกข์เห็นทุกข์

ผู้เจริญวิปัสสนาเรียกวิปัสสนานิกาย มีวิปัสสนานเป็นยานเดินทาง ผู้บรรลุธรรมเป็นอรหันต์ฝ่ายลุขิปัลสโกรหรือปัญญา มุตติ

ส่วนผู้เจริญสมถะเรียกสมถานิกายมีสมถะเป็นยาน บรรลุธรรมอรหันต์เรียกอรหันต์เจโตวิมุตติหรืออุกูโตภาควิมุตติ (บรรลุทั้งสองทาง)

นอกจากนี้ยังมีอรหันต์อีก ๓ แบบ ได้แก่ เทวิช (ปัญญา ๓) ฉพกัญโญ (อภิญญา ๖) และปฏิลัมภิทากญาณหรือปฏิลัมภิทัปปัตโต (ผู้บรรลุปฏิลัมภิทาก ๔ คือ แตกงานในอรรถ-ในธรรม-ในนิรุกติภาษา-ในปฏิภาณให้พริบ)

การเจริญสติวิปัสสนากธรรมฐาน มีสมถะเกิดร่วมอยู่ด้วย วิปัสสนาน อมสมถะดุจหัวกะทิ(มั่นคง) กล่าวคือ มีสามารถตั้งมั่นกิด อธิคีด อธิจิต และอธิปัญญา ดังพระพุทธเจ้าในสติสูตร ๒๓/๑๙๗ (พลิกไปดูหน้า ๑๕๙)

วิปัสสนा มีรูป-นามเป็นอารมณ์ ได้แก่ วิปัสสนากุณิ เป้าหมาย ของวิปัสสนา คือ วิปัสสนากญาณ (ญาณ ๑ หรือ โลฟลญาณ) เกิด ปัญญารูป-นามที่ไม่ใช่ตัวตนเจริญสติทางจิตเป็นอุเบกษา รู้เห็นพระไตรลักษณะ ให้เจริญขึ้นเป็น “ฉพกุเบกษา” (อุเบกษาทวาร ๖) จนกิด ญาณ “ลังชา รูป-นาม” (ญาณที่ ๑๑ ในญาณ ๑๙ โปรดศึกษาในหนังสือมานุษย์เล่ม ๒ หน้า ๓๓) มีสติระลึกรู้ว่ามรณรูป-นามขณะจะจับ ว่า “เป็นแต่ลิ่งที่กำลังประกาย” เกิดแล้วก็ดับ พึงศึกษา “อวัมมณเป็จจัย” ในปัจจัย ๒๔ ในคัมภีร์มหาปัญญา (ดูรายละเอียดมานุษย์เล่ม ๘) ด้วย รูปารมณ์หรืออารมณ์ทางทวาร ๖ เป็นเหตุให้สภาวะธรรมอื่นเกิดขึ้น เพราะเหตุที่มีอารมณ์ ๖ ทวาร ๖ และวิญญาณ ๖ รูปนามจิตเจตสิกจึงเกิดขึ้นทั้งที่เป็นกุศล-อกุศล มีปัญญา รู้เท่านั้นสภาวะธรรมเหล่านี้เรียกว่า วิปัสสนาน วิปัสสนាត้องรู้เห็นสภาวะเกิด-ดับของรูปนามลงพระไตรลักษณ์ ถ้าไม่รู้เห็นพระไตรลักษณ์ไม่ใช่วิปัสสนาน

ผู้ชี้ชวนวิงวอน!

“กิกซุทั้งหลาย! กิจอันได้ที่ศาสตราผู้อึนดู แสงห้าประโยชน์
เกือกุล อาศัยความอึนดูแล้ว จะพึงทำแก่สาวกทั้งหลาย
กิจอันนั้น... เราได้ทำแล้วแก่พวกรหอทั้งหลาย”

“กิกซุทั้งหลาย! ...นั่นโคนไม้ ...นั่นเรือนว่างทั้งหลาย พวกรหอง
เพียรพยายาม อย่าได้ประมาท

พวกรหอทั้งหลาย อย่าได้เป็นผู้ต้องร้อนใจในภายหลังเลย...
นี่แล... เป็นเวลาเครื่องพร้าสอนพวกรหอทั้งหลายของตถาคต”

(พระไตรปิฎกบาลี สยามวรุ๊ ๑๘/๖๗๔/๔๔ สัลเลขสุชา)

ตัวอวิชชา

ວິປັສສະນາກົມ ๖ (ກົມທີ່ຕັ້ງແທ່ງວິປັສສະນາປັບປຸງຢາຮູ້ເຫັນຄວາມໄມ່ໃຊ້
ຕ້ວຕານ ດາວ ສັດຕິ ຜູ້ທຳມົງ-ຜູ້ຫຍາຍ ອັນເປັນສມມຸຕີບັບປຸງຕົ້ນ)

ໄດ້ແກ່ ຂັ້ນທີ່ ៥ ອາຍຕະນະ ເຕ ຮາຕຸ ແລ ອິນທີຣີ ແຕ
ປົງຈຈສມຸປາທ ເຕ ແລະ ສັຈຈະ ແຕ

ວິປັສສະນາກົມ ເປັນກົມທີ່ແທ່ງການທຳລາຍອວິຊາ ທຳລາຍຄວາມໄມ່ຮູ້
ເປັນວິທີດັບຖຸກ໌ ໄທ້ວິຊາດັບຖຸກ໌!

ສຽງລົງເຫຼືອ ២ ໄດ້ແກ່ ຮູບກັບນາມ (ຮູປຣຣມ ກັບ ນາມຮຣມ)

ຂັ້ນທີ່ ៥ ໄດ້ແກ່ ຮູບຂັ້ນທີ່ ນາມຂັ້ນທີ່ (ນາມເວທນາຂັ້ນທີ່
ສ້າງຢາຂັ້ນທີ່ ສັງຂາງຂັ້ນທີ່ ແລະ ວິຫຼາຍານຂັ້ນທີ່) ຂັ້ນທີ່ ៥ ກົມທີ່ ຈິຕ ເຈຕສຶກ
ຮູປ ເປັນປຣມຕະຮຣມ ຕ ພຶ້ມາຄືກໍາເຊາເຮີຍນູ້ປົງປົງຕົ້ນໃຫ້ທີ່ຂັ້ນທີ່ ៥ ໄປ
ປຣມຕະຮຣມທີ່ ແຕ ຄື່ ນິພພານ

ຮູບຂັ້ນທີ່ ៥ ໄດ້ແກ່ ມາກູ້ຕຽບ ແຕ ຮາຕຸດິນ ນໍ້າ ໄພ ລມ ແລະ
ຮູປອາຄີຍອື້ນ ແຕ ຮູປ ຮວມເປັນ ແລ ຮູປ

(ມາກູ້ຕຽບ ៥ ດຸຈູ່ພື້ນ ແຕ ຕ້າພັນຮັດກາຍໄວ ພຣ້ອມທີ່ຈະຈກ
ກັດໄດ້ຖຸກເວລາ ຍາງໄດ້ຂາດຄວາມສມດຸລຮາຕຸໄດ້ຮາຕຸທີ່ ກົມທີ່ຈະເລັບປ່າຍໄໝ້
ໄມ່ສ່າຍ ຈຶ່ງລ່າວວ່າຮູປເປັນທຸກ໌ ຮູບຂັ້ນທີ່ໄມ່ຮູ້ເຮື່ອງຮາວອະໄໄຣ ທີ່ຮູ້ສຶກໂນຸ່ນ໌
ເພົ່າມະນີ່ນາມຂັ້ນທີ່)

ບທສວດມນົດຫຼື້ອ ກາຣສຸດຕຄາຕາ (ຂັ້ນທີ່ຈະຈົດສົງລົງທະນິກາຍ)

“ຂັ້ນທີ່ທ້າເປັນຂອງໜັກ ກາຣະ ຮະວ ປັບປຸງຈັກຂັ້ນທີ່

ຄນແບກຂອງໜັກໄປ ກາຣາ ຮະໂຣ ຈະປຸຄຄໂລ

ແບກຂອງໜັກເປັນທຸກ໌ ກາຣາທານັ້ນ ທຸກໆຂັ້ນໄລເກ

ວາງຂອງໜັກເປັນສຸ່ໃນໂລກກາຣັກນິກເບປັນ້ນ ສຸ່ໜັ້ງ

ເນື່ອວາງກາຣະໜັກໄດ້ແລ້ວ ນິກຂີຕປີຕວາ ດະຮຸງ ກາຣັງ

ໄນ່ຈັບລວຍກາຣະອື່ນເອົາ ອັນຫຼັງ ກາຣັງ ອະນາທີຍະ

ຄອນຕັ້ນຫາພວ່ອມຮາກແກ້ວ ສມູລັງ ຕັ້ນໜ້າ ອັກພູຍທະ

ເປັນຜູ້ໜ້າຍທີ່ຈະບ່ອນແລ້ວ ນິຈລາຕີ ບຣິນິພູໂຕຕີ່”

“ฯลฯ...ว่าโดยย่ออุปทานขันธ์ทั้ง ๔ เป็นตัวทุกข์!
รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เป็นทุกข์
ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร
วิญญาณ

ให้กำหนดครอบรู้อุปทานขันธ์...ว่าขันธ์ไม่เที่ยง ไม่ใช่ตัวตน
สังขารทั้งหลายทั้งปวง (คือ รูป-นาม) ไม่เที่ยง ธรรมทั้ง
หลายทั้งปวง ไม่ใช่ตัวตน, ดังนี้

พวกเราทั้งหลายถูกครอบงำแล้ว โดยความเกิดและความตาย
ความโศก ความร้ายรำพัน...ถูกความทุกข์หยั่งลงแล้ว มีความทุกข์เป็น
เบื้องหน้าแล้ว ทำไฉนหนอ การทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งลินนี่ จะพึง
ปรากฏชัดแก่เราได้” (ศึกษาบทสวดมนต์แปลในมนุษย์เล่ม ๗)

อรุปพระมหาอรุปภูมิ ๔ ชั้น เห็นว่าอรุปขันธ์เป็นทุกข์ จึงเจริญ
อรุปปานเพิกรูปดับกายสังขารไปบังเกิดเป็นอรุปพระมหาเมตตามาชันธ์ ๔
ไม่มีรูปขันธ์ ตรงกันข้ามกับอสัญญาสัตตาพรหม ซึ่งเป็นอรุปพระมหาชั้น
หนึ่งในอรุปพระมหา ๑๖ ชั้น เห็นว่านามขันธ์ ๔ เป็นทุกข์ จึงเจริญจุตุตต
มาณอรุปปาน ๔ เพิกนามสังขารไปบังเกิดเป็นอสัญญาสัตว์พากลสัตว์ไม่มี
สัญญา ในอรุปพระมหาชั้นที่ ๑๑ มีแต่รูปขันธ์ ๑ ไม่มีนามขันธ์

ความสำคัญอยู่ตรงที่เข้าไปยึดขันธ์ (อุปทานขันธ์ด้วยโลภและ
ทigmū) ด้วยเห็นผิดจากความจริงว่าสุขสวายาม-เป็นสุข-มีตัวตน แన่นอน
จึงเป็นทุกข์ ทำอย่างไรจะพ้นทุกข์ก็ต้องทำปัญญาให้เกิดรู้เห็นคลาย
ความยึดถือเลีย!

นิพพานพันจากขันธ์เสียแล้ว จึงชื่อว่า “ขันธ์วิมุติ” ขันธ์เป็นอัตตา
นิพพานจึงไม่ใช่ขันธ์ ไม่ใช้อัตตา

พึงถามตัวของท่านว่าจะคลายการยึดถือขันธ์หักกันบ้างหรือยัง!
(หรือยังอย่างไปเกิดเป็นเทราชาชั้นคุณิต เทว达ก์มีทุกข์ เพราวยังไม่พ้นขันธ์)

นามขันธ์ ๔ ได้แก่

๑) **ວິญญาณຂັ້ນນີ້** ໄດ້ແກ່ ຈິຕ ແກ ດວງທີ່ອລັກປະນະ
ວິญญาณຂັ້ນນີ້ທີ່ຈົດຫົວຈົດຫົວໄຈ ເປັນຮາຕູວີ້ ສກພວັນ ຮູ້ແລ້ວຢ່ອມຄົດ
ນຶກ (ຈະຫຸມຄົດຢ່ອມໄມ້ໄດ້ ແຕ່ກົງຮູ້ເຫັນຄົດ) ເພວະຈົດແປລວ່າຢ່ອມຄົດ

ວິญญาณທີ່ຈົດຫົວຈົດຫົວໄຈເປັນນອຣມາຈີທີ່ຢ່ອມໄປເຊົ້າວິມານົນ (ທາງປລາທຫວາງ
ນ) ຄ້າວິญญาณດັບຢ່ອມຮູ້ວິມານົນໄມ້ໄດ້ ວິญญาณມີ ລົງໄດ້ແກ່ ຈັກຂົວວິນຍານ
(ທາງຕາ) ໂສຕວິນຍານ (ທາງໜູ້) ຂານວິນຍານ (ທາງຈຸງກ) ຂົວຫວິນຍານ
(ທາງລື້ນ) ກາຍວິນຍານ (ທາງກາຍທຸກອຸ່ນໆຂອງກາຍ) ມໂນວິນຍານ (ທາງໃຈ)
ທາງມໂນຫວາງ

ວິນຍານເປັນມິນທຽຍເປັນໄຫຫຼູໃນໜັ້ນທີ່ຂອງຕະນາ ທຳໄໜ້ເຫັນ
ໄດ້ຍືນ ໄດ້ກລິນ ຮູ້ລ ຮູ້ສົມຜໍສກາຍ ຮູ້ຄົດນຶກທາງໃຈ
ຄ້າວິນຍານດັບຄື່ອງ ຄພກໄມ້ໄດ້ເຫັນໄດ້ຍືນ ເລກ

ວິນຍານເກີດໄດ້ເພຣະມີກຣມເປັນປ່ອງຈັຍທຳປ່ອງຈັຍບຸນຸ່ງ-ບາປ
ດ້ວຍອວິຈາດວາມໄມ້ຮູ້ແລ້ວບຸນຸ່ງ-ບາປເກີດເປັນສັງຂາຣ ຕ ທຳໄໜ້ເກີດວິນຍານ-
ນາມຮູ້

໒)-໔) ນາມຂັ້ນນີ້ ๓ ເປັນນາມຮາຕູທີ່ປຽງແຕ່ງຈົດຫົວວິນຍານ
ຂັ້ນນີ້ ໃຫ້ທຳບຸນຸ່ງ - ບາປ ໄດ້ແກ່

ເວທນາຂັ້ນນີ້ ອື່ນ ທຳໄໜ້ຮູ້ສຶກສຸຂ ຖຸກໜີ້ ໄມ່ສຸ້ໄໝ່ຖຸກໜີ້ (ເປັນເຈຕະສຶກ
ຮ ດວງ)

ສັນຍາຂັ້ນນີ້ ອື່ນ ທຳໄໜ້ຮູ້ຈຳ ຈຳໄດ້ ພມຍຮູ້ທັກກຸກລ-ອກກຸກລ (ເປັນ
ເຈຕະສຶກ ອ ດວງ)

ສັງຂາຣຂັ້ນນີ້ ອື່ນ ທຳໄໜ້ກົດນຶກ ປຽງແຕ່ງບຸນຸ່ງ-ບາປ (ເປັນເຈຕະສຶກ
ອື່ນ ແລ້ວ ດວງ)

ຂອອົບຍາຍທາຫາຂອງສັງຂາຣຂັ້ນນີ້ສັກໜ່ອຍ (ມີຄນຄາມກັນມານັກ)

ສັງຂາຣຂັ້ນນີ້ ๑ ເປັນ ๑ ໃຫ້ຂັ້ນນີ້ ៥ ເປັນສກພປຽງແຕ່ງຈົດໃຫ້
ເປັນກຸກລ-ອກກຸກລ-ກລາງໆ (ອັພຍາກຕ) ມີເຈຕະສຶກຈຳນວນ ៥໐ ລັກປະນະ

ສັງຫຼາຍ ແລະ ອຍ່າງ ດື່ອນ ສພາພຫວີ່ວິວລຶງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກເຫດຸປ່າຈັຍທັງ
ທລາຍປຽບແຕ່ງຂຶ້ນ ມີ ແລະ ໄດ້ແກ່

ຮ. ອຸປາທິນກສັງຫຼາຍ (ສັງຫຼາຍທີ່ກຣມຢືນດີຄຣອງດ້ວຍຕົນຫາແລະ
ທິກູ້ຈີ ໄດ້ແກ່ ນາມຂັ້ນ ແລະ ຮູບທີ່ເກີດແຕ່ກຣມທັງໝົດ)

ເບ. ອຸປາທິນກສັງຫຼາຍ (ສັງຫຼາຍທີ່ກຣມໄມ່ຢືນດີຄຣອງດ້ວຍຕົນຫາ
ແລະທິກູ້ຈີ ເຊັ່ນ ຮູບທີ່ມີໃຊ້ເກີດແຕ່ກຣມແລະໂລກຸຕ່ຕຣ່ຽວມສພາພັນໂລກ
ທັງໝົດ ດື່ອນ ມຣຄ ແລະ ພລ ແລະ ນິພພານ ອ ເວັ້ນແຕ່ວັນຊາດ ດື່ອນ
ນິພພານ ເປັນໂລກຸຕ່ຕຣ່ຽວມແຕ່ໄມ່ໃຊ້ອຸປາທິນກສັງຫຼາຍ

ສັງຫຼາຍ ຕ ດື່ອນ ສພາປຽບແຕ່ງກາຍເຮັກກາຍສັງຫຼາຍ ໄດ້ແກ່
ລມຫາຍໃຈເຂົ້າອຸກ ອ ປຽບແຕ່ງຈົງເຮັກກາຍສັງຫຼາຍ ໄດ້ແກ່ ວິຕກ ວິຈາຮ,
ປຽບແຕ່ງຈົຕເຮັກກົດສັງຫຼາຍ ໄດ້ແກ່ ສັນນູາແລະເວທນາ

ຜູ້ເຂົ້ານິໂຮສມາບັດ ດັບສັນນູາເວທຍິດນິໂຮ ດື່ອນ ກາຣດັບວິຈ ກາຍ
ແລະ ຈົຕສັງຫຼາຍ

ສັງຫຼາຍ ຕ ໃນຄວາມໝາຍຂອງປົງຈິຈສົມປັບາຖ ດື່ອນ ເຈຕານທີ່ເຕັ້ງ
ກຣມ ແຕ່ງກາຍເຮັກກາຍສັງຫຼາຍ ໄດ້ແກ່ ກາຍສັນນູາເຈຕານ ຈົງໃຈກະທຳ
ກາຍກຣມ ແຕ່ງຈົງເຮັກກາຍສັງຫຼາຍ ໄດ້ແກ່ ຈົງໃຈກະທຳ
ຈົງໃຈກະທຳກາຍກຣມ ອ ແຕ່ງຈົຕເຮັກກົດສັງຫຼາຍ ໄດ້ແກ່ ມໂນສັນນູາເຈຕານ ຈົງໃຈ
ກະທຳກຣມທາງໃຈທີ່ອມໂນກຣມ ເປັນໂນສັນນູາເຈຕານ ອ

ເຈຕານແຕ່ງກຣມທີ່ວິວວິ່ຈໍາທຳ ໄດ້ເກີດສັງຫຼາຍເຮັກກາຍກວ່າ ເຈຕານ ແລະ
ໄດ້ແກ່ ເຈຕານກະທຳດ້ວຍອກຸຄລົງຈົຕ ແລະ ມາກຸຄລາກາມວາຈຈົຕ ແລະ ຮູ່ປາ
ວຈຈຸກລົງຈົຕ (ຮູ່ປານ) ແລະ ອູ່ປາວຈຈຸກລົງຈົຕ (ອູ່ປານ) ແລະ

ເພຣະວິວວິ່ຈໍາທຳ ໄມເຮັດ ຈຶ່ງທຳໃຫ້ສົ່ຕວິ່ງໂລກທຳກຣມດ້ວຍເຈຕານ ແລະ
ເກີດ-ຕາຍໃນວັນກຸ້ສົງສາວໃນ ຕະ ນຸ້ມ

ສັງຫຼາຍ ຕ ທີ່ວິວວິວວິ່ຈໍາທຳ ຕ ດື່ອນ ເຈຕານທີ່ເປັນຕົວການໃນການ
ທຳກຣມ ເປັນອົກນັຍໜຶ່ງຂອງສັງຫຼາຍໃໝ່ກຸ້ສົງສາວ ໄດ້ແກ່

ຮ. ບຸ່ນນູາກສັງຫຼາຍ ໄດ້ແກ່ ກາມວາຈຈຸກລົງ ແລະ ຮູ່ປາວຈຈຸກລົງ

ເປັນຝ່າຍນຸ່ງ

๒. **ອປຸ່ນຢູ່ນາກສັງຂາර** ໄດ້ແກ່ ອກຸສລເຈຕານທັງຫລາຍເປັນຝ່າຍບາປ

๓. **ອານັນຍູ້ນາກສັງຂາර** ໄດ້ແກ່ ສພາມໜັ້ນຄົງໄມ່ຫວັນໃຫວໃນ
ກຸ່ມລເຈຕານທີ່ເປັນອຽຸປາຈາຣ ແລະ (ອຽຸປານ ແລະ)

ເມື່ອນັບກາຍສັງຂາර ວິສັງຂາර ແລະ ຈິຕະສັງຂາຮົກ ຕ ເຂົ້າດ້ວຍ
ກັນຈຶງຮວມ ເປັນ “ສັງຂາຣ ລໍ”

ຄວາມໝາຍຂອງສັງຂາຣໃນປົງຈົສມຸປາທ ເປັນປັຈຈີຍໃຫ້ເກີດ
ວິຢູ່ນາກ-ນາມຮູ່ປຸ່ນ ເລະ

(**ປຸ່ນຢູ່ນາກສັງຂາຣ** ເປັນປັຈຈີຍໃຫ້ເກີດວິຢູ່ນາກ ໂຕ ໄດ້ແກ່ ມາຫ
ກຸ່ມລວົບກາຈິຕ ແລະ ຮູ່ປາຈຈົກລວົບກາຈິຕ ແລະ **ອປຸ່ນຢູ່ນາກສັງຂາຣ** ເປັນ
ປັຈຈີຍໃຫ້ເກີດວິຢູ່ນາກ ໂດ ໄດ້ແກ່ ອຸເບກຂາສັນຕິຮັນອກຸສລວົບກາຈິຕ ແລະ ສ່ວນ
ອານັນຍູ້ນາກສັງຂາຣ ເປັນປັຈຈີຍໃຫ້ເກີດວິຢູ່ນາກ ແລະ ໄດ້ແກ່ ອຽຸປາຈຈົກລ
ວົບກາຈິຕ ແລະ ຮວມເປັນ ໂຕ ດວງ ແລະ ລ່ວງຜົດຕ່ອໄປໃນປັດຕິກາລຕັ້ງແຕ່
ປົງສັນຍົງກະຕະທັງຕາຍດ້ວຍ)

ສັງຂາຣ ແລະ ໃນຄວາມໝາຍໜ້ຍຕ່າງ ຖ້າ ໄດ້ແກ່

๑. **ສັ້ນຊັຕສັງຂາຣ** ຄື່ອ ສັ້ນຊັຕຮຣມ ໄດ້ແກ່ ຮູ່ປຮຣມ-ນາມ
ຮຣມທີ່ເກີດເພົາມມີປັຈຈີຍປຸງແຕ່ງ ເຊັ່ນ ອັນຈາ ວຕ ສັງຂາຣ ເປັນຕົ້ນ

๒. **ອກສັ້ນຊັຕສັງຂາຣ** ຄື່ອ ສັງຂາຣທີ່ເກີດແຕ່ກຣມປຸງແຕ່ງໜີ້ນ ໄດ້ແກ່
ຮູ່ປຮຣມ-ນາມຮຣມທີ່ເກີດແຕ່ກຣມມີໃນກຸມົມ ຕ (ກາມກຸມົມ ຮູ່ປຸກຸມົມ ອຽຸປຸກຸມົມ)

๓. **ອກສັ້ນຊັຕກສັງຂາຣ** ຄື່ອ ເຈຕານແຕ່ງກຣມດ້ວຍກຸ່ມລ-ອກຸ່ມລ
ເປັນສັງຂາຣໃນປົງຈົສມຸປາທ

๔. **ປົຍຄາກສັງຂາຣ** ຄື່ອ ກາຮປະກອບຄວາມເພີຍຮາຖາກຍ-ໄຈ
ພຶ່ງອ່ານເຮືອງປົງຈົສມຸປາທປະກອບຄວາມເຂົ້າໃຈ

ເພຣະເທົ່າມືວິຊາ ຈຶ່ງເປັນປັຈຈີຍໃຫ້ເກີດສັງຂາຣ ຕ (ນຸ່ງ-ບາປ- ມານ)

ວິຊາຄວບປຳສັດວົ່ວເຖີດອູ້ກັບໂລກ ທ່ານອຣດກຄາຈາຮຍ
ທ່ານເປົຍບວິຊາໄວ້ຫລາຍຍອຍ່າງ

- ແມ່ນບຸຮູ້ກະໂດດລົງເຫັນເພື່ອຫວັງໃນຕັ້ງເທິງ
- ແມ່ນແມ່ນແມ່ນເຫັນເຫັນແສງໄຟບິນເຂົາກອງໄຟ
- ແມ່ນເລີຍນໍາຜົ້ງບັນຄົມດາບ ເພື່ອຫວັງໃນຮັນນໍາຜົ້ງ
- ແມ່ນຄົນຕື່ມຢາພີ່ຊ ເພື່ອຫວັງຄວາມຕາຍ
- ແມ່ນຄົນທີ່ເດີນຫຼົງທາງເຂົາໄປໃນນົມແກ່ປົກຈາ ໄລາ ລະນັ້ນ

ນາມຂັ້ນທີ່ ๓ ນີ້ ຮ່າມເປັນເຈຕິກ ສັແ ລັກຂະນະທີ່ເກີດໃນຈິຕ໌ທີ່
ວິຖຸນານຂັ້ນທີ່ ເກີດ-ດັບ ພ້ວມຈິຕ ມີລັກຂະນະເດີຍກັນກັບຈິຕ ຈະເກີດຂຶ້ນ
ໂດຍໄມ້ມີຈິຕໄມ້ໄດ້ເລີຍ

ນາມຂັ້ນທີ້ ๔ ໄດ້ແກ່ ຈິຕແລະເຈຕິກເກີດຂຶ້ນປະກອບພ້ອມກັນນີ້
ຊື່ວ່າ “ສັມປູດຕັບປ່ອງ” ເປັນຫຼຽມທີ່ອຸດຫຼຸນພ້ອມກັນເວລາດັບກົດັບ
ພ້ອມກັນກລົມກລືນສົນທີເປັນ ๑ ໃນປ່ອງ ແລະ ໃນຄົມກົງມາປັງຈານ ແຕ່
ດ້າເປັນຫຼຽມທີ່ໄມ່ປະກອບກັນເຮີຍກວ່າ “ວິປູດຕັບປ່ອງ” ເຊັ່ນ ເມື່ອ
ປົກລົນວິຖຸນານທຳກັນທີ່ເກີດ ກັມມະຫຼຸບກົດຕ້ວຍ ແຕ່ເວລາດັບວິຖຸນານ
ດັບແລ້ວ ๑๗ ຂັນແລະ ຮູບປຶງດັບກາຍທັງໄມ່ກລົມກລືນກັນ ນີ້ເປັນ ๑ ໃນ
ປ່ອງ ແລະ ພຶກງົດຕັບກາຍທັງໄມ່ກລົມກລືນກັນ ນີ້ເປັນ ๑ ໃນ

ທີ່ມັນຮູ້ເຫັນຍາພເຮຣະມີຕ້ວຍືດຄື່ອມັນຂັ້ນທີ່ ອື່ນ ຕ້ວ່າ “ອຸປາການຂັ້ນທີ່”
ຢຶດຂັ້ນທີ່ດ້ວຍອຳນາຈິກເລີສໄດ້ແກ່ ຢຶດກາມຄຸນທ້າ ຄວາມຄືດເຫັນຜິດແນວທາງ
ປົກປັບຕິຜິດແລະຢຶດຄື່ອຕ້ວຍືດ້ວຍວ່າເປັນເວົາ ໄມ່ຢຶດຕ້ອງວາງ ຈະວາງໄດ້ຕ້ອງເຈີຍ
ສຕິວິປັສສນານີ້ແລະຄື່ອກຮມສູງລືມຕາໃນຫຼົວຕປະຈໍວັນ! (ພຶກລະອຸປາການ
ຂັ້ນທີ່ ๔ ແມ່ນຄຳກາລະກິມະຫຼາງທັງ ๔ ກິ່ງໂປົນຂຶ້ນໄປເກະໄໝ່ແອ່ນ
ເກລື່ອມາມອຸດຸດນັ້ນ) (ອ່ານຮາຍລະເຄີຍດໃນໜຸ່ຍໍ່ເລີນ ๘ ອົກຫຼຽມເຫີງແນວບົງບັດຕິ)

ໂດຍສູງ ຈິຕ ເຈຕິກ ຮູບ ນີ້ເປັນປຽມຕະຫຼາມ (ຫຼຽມອຳນົຍື່ທີ່ມີ
ອູ່ຕາມເປັນຈິງອູ່ຄູ່ໂລກ) ເມື່ອຮັມກັບນິພພານອື້ກ ๑ ຈຶ່ງເຮີຍກວ່າ “ປຽມຕະ
ຫຼາມ ແລະ”

ທໍາຍ່າງໄຮຈິງຈະບົງຫາຮັດການ “ຈິຕ ເຈຕິກ ຮູບ” ໄທ້ເຂົາສິ່ງ
“ນິພພານ!”

ເຄຍພຸດໄວ້ໃນແລ່ມກ່ອນໆ ແລ້ວວ່າ ເຈຕລິກນາມຂັ້ນນີ້ ຕ ດື່ ດື່ ອີ
ເຈຕລິກ ແລ້ວ ເປົ້າຢັບເປັນຜູ້ກຳກັບໃຫ້ວິຫຼາຍຸານຂັ້ນນີ້ (ຈິຕ ໄກ ດວງ) ແລະ
ບທບາທຖິ່ນ ແລ້ວ ບທບາທ ເປັນບທບຸ້ງ ແລ້ວ ບທ ບທບາປ ອະ ບທ ແລະ
ບທກລາງໆ ອີກ ອັນ ບທ (ພວ້ມທີ່ຈະເຂົ້າວ່າມກັບທັງບທບຸ້ງແລະບທບາປ)
ທຳໄໝສັຕິກ-ຕາຍາ ໄນ ໂຮງຈົບປຽບສິນ

ທໍາອ່າງໄຣຈຶ່ງຈະຄວບຄຸມຜູ້ກຳກັບ (ເຈຕລິກ ແລ້ວ) ໄທ້ຫຍຸດກຳກັບ
ກາຮແສດງ ພຣີໄທ້ກຳກັບແຕ່ເຄີພາບທບຸ້ງເທົ່ານີ້ (ເມື່ອໄໝສັຮ່ວງກີ່ໄໝ
ຄວາມທຳລາຍ)

(ນາພິກາ ຄ້າຍັງໄໝຫຍຸດໄໝລານອູ້ຕ່າບໄດ ກົງຄົງເດີນອູ້ຕ່າບ
ນີ້ ກຣມຄ້າຍັງໄໝຫຍຸດກະທຳ ກົງຄົງຕ້ອງເກີດອີກ!)

ຈິຕໄໝໃໝ່ເຈຕລິກ ແລະຈິຕກີ່ໄໝໃໝ່ປັບຂັ້ນນີ້ ແຕ່ຈິຕເປັນວິຫຼາຍຸານຂັ້ນນີ້
ຈິຕຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ ເປັນຂັ້ນອີກຂັ້ນທີ່ຕ່າງໜາກຈາກຮູ່ປັບຂັ້ນນີ້ ແລະເຈຕລິກນາມ
ຂັ້ນນີ້ ຕ

ຄ້າເຈຣິຍສຕິເກີດປັນຍຸາຈະເທັນຈິຕ ຢ່ວຍວິຫຼາຍຸານຂັ້ນນີ້ວ່າ “ໄໝໃໝ່
ເຮົາ!” ແຕ່ເປັນເພີ່ງ “ຈິຕເປັນຜູ້ຮູ້!” (ໃໝ່ເຊຍ ຈໍ ໄນຕ້ອງຄິດຫອບ-ສັງ ວິຈາຮັນ
ຫຸ້ວີຕັດລິນ “ຜູ້ຈະໄໝຄິດ ຜູ້ຄິດຍັ່ງໄໝຮູ້”)

ພຣະອຣ້າຫັນຕໍ່ທ່ານກີ່ຂັ້ນນີ້ທ້າ ເກີດ-ດັບ ແໜ້ອນປຸ່າຊັນ ແຕ່ຂອງ
ທ່ານເປັນຂັ້ນນີ້ລ້ວນໆ ໄນມີກິເລສເຄື່ອງບັນດັບບັນຫາໃຫ້ທ່ານນັ່ງນີ້ ເປັນ
ວິສະຂອງຂັ້ນນີ້ (ໄໝຕັກເປັນທາສອາມນົກິເລສແໜ້ອນກັບປຸ່າຊັນ)

ນີ້ແລະ ດື່ ດື່ ດື່ ດື່ ດື່ ດື່

ແຫ່ຈິງ ຂັ້ນນີ້ທ້າທີ່ວ່າເປັນຕ້າວຸກຂັ້ນນີ້ ຂັ້ນນີ້ທ້າມີໄດ້ມີແກ່ນສາຮ
ສາຮອະໄຮເລຍ ເປັນເພີ່ງກາຮປະໜຸກກັນຂອງສ່ວນປະກອບ ທີ່ມີແຕ່ຄວາມ
ໄໝເຫີ່ງ (ອນິຈຈັງ) ເກີດ-ດັບ ສືບຕ່ອກກັນວ່າງວຽດເຮົວ (ຫັ້ວໜຶ່ງລັດນິ້ວມີອ
ຈິຕ ເກີດ-ດັບ ຫົ່ງແສນໂກ້ງໝີນະຫຼວງທີ່ໄໝທີ່ລັ້ນລັ້ນຄວັງ)

ເປັນສະພາທີ່ຫາເຈົ້າຂອງມີໄດ້ ໄນເປັນອອງໄຄຣ ໄນມີໄຄຣເປັນເຈົ້າຂອງ
ໄໝເປັນໄປຕາມຄວາມປරາດນາ ໄນເຂັ້ນຕ່ອກກັນບັນດັບບັນຫາຂອງຜູ້ໄດ້ (ອນັຕຕາ)

ว่างเปล่าจากความเป็นคนตัวตนเรา-เขา ว่างเปล่าจากผู้หญิง-ผู้ชาย ว่างเปล่าจากความมีความเป็นนั่นนี่ที่สมมติกันขึ้นมา

แต่เป็นสภาวะธรรมอันเป็นไปตามเหตุ-ปัจจัย ขึ้นกับเหตุ-ปัจจัย

“แม่ร่างกายของตนเองส่วนหนึ่ง ก็ไม่มีใครเอาไปได้เลย นับ
ประสาจะไรกับลิงอื่น ซึ่งอยู่นอกกาย” (ทรัพย์สมบัติภายนอก ที่ต่าง^{ดัน}
ดัน ranasengha อรักษารหงส์ วิรากเหล็กเอาไปไม่ได้เลย!)

ในเรื่องอเหตุกิจิ กล่าวถึงจิตที่เกิดโดยไม่ต้องอาศัยเหตุประกอบ
จิต (มี ๑๙ ดาว ส่วนสเหตุกิจิ จิตที่อาศัยเหตุประกอบมี ๗๑ ดาว
รวม ๘๙ ดาว สเหตุกิจิได้แก่ ประกอบด้วยเหตุเดียวเอกสารเหตุ คือ
โมหมูลจิต ประกอบด้วยสองเหตุเป็นทวิเหตุ คือ โลภเหตุและโถสเหตุ
อันมีโมฆะเหตุเข้าร่วมโลภเหตุ เข้าร่วมกับโถสเหตุจึงเป็นเหตุสองรวม ๑๒๙
ดาว ส่วนเหตุประกอบที่เป็นญาณปัญญาประกอบสัมปชุตด้วยได้แก่
มหาภุคญาณสัมปชุตจิตเป็นติเหตุกิจิต ประกอบด้วยเหตุ ๓ อโลภ
อโถส อโมห ในกามาวรจิต ๒๔ รูปาวรจิต ๑๕ อรูปาวรจิต ๑๒
และโลภุตรจิต ๙ ซึ่งเป็นวิบากกรรมจากอดีตชาติ ทำให้เห็น ได้ยิน รู้
กลิ่น รู้รส รู้สัมผัส นี้เป็นกรรมเก่า แต่เมื่อลังถึงใจแล้วเกิดเวทนาเป็น
ชอบ-ชัง ยินดี-ยินร้าย ถ้ารู้ไม่ทันด้วยสติว่าเวทนาไม่ใช่เรา ก็จะกระทำ
เป็นกายกรรม วจกรรม มโนกรรม เป็นโมแหะอวิชชา เป็นอภุคกรรม
ใหม่เป็นวิบากในชาติต่อไปอีก (กัมมสุตร ๑๙/๑๔๔)

เมื่อเห็นทางตา ได้ยินทางหู ฯลฯ เป็นต้น จึงให้ห้องไว้ว่า “ของเร้า” ยอมรับให้ได้ ไม่ว่าดี-หรือไม่ดี “เกิดทางไหน-ดับทางนั้น” เกิดแล้ว-ดับแล้วมีสติรู้เท่าทัน เว้นก็ไม่เกิด มันก็จบ!

เพราະເຫດຖີ່ມື້ຫວາຽ ຄື່ອ ຕາ ຖູ ແລ້ວ ຈຶ່ງຕໍ່ອງຮັບອາຣມົນຄື່ອ ຮູບ
(ສື່) ເລີ່ຍໆ ແລ້ວ ຕລອດຊື່ວິຕ ແຕ່ເຮົາຈະໃຫ້ການຕ້ອນຮັບອາຣມົນທີ່ເປັນ
ອາຄັນຕະກະກີເລີສສຕານໄດ

ຈິງພຶກສີ “ໂຄນີໂສມໜສີກາງ” ໄທ້ຈົງໜັກ!

“ປກສສຣມທັງ ກົກຂວາ ຈິຕຕັ້ງ ຕັ້ງຈະໂຂ ອາຄັນດຸເກທີ ອຸປັກກີລຶ່ງສູງໆ ດຣມຈາຕິຈິຕິຜ່ອງໄສ ແຕ່ເຄົ້າໜອງດ້ວຍອຸປັກກີລຶ່ງສຈຣມາ”
(ເອກນິບາຕ ແກ່/ຈ ພຣພູທ່ຽວຈະນະ)

ຝຶກທຳເໜີນເນື່ອຍໆ ນີ້ແລະ ຄື່ອ ກຣມຈູານສືມຕາໃນຫຼົງຕປປຈຳວັນ ຄ້າຢືດຈິຕຈນຈິຕມີປົມຄູາຈນດີ່ງໜັ້ນເປັນ “ກົມືຍາຈິຕ” ນີ້ເປັນຈິຕຂອງພຣະອຣີຍ ເຈົ້າ ຜົ່ງເກີດຈາກ “ລົ້ງຄຸປະກາ” ເປັນອຸປະກາຫາທາງທວາຣ ๖ (ໄໝ່ໂຮບ-ໜັງທາງ ຕາ ຫຼູ ແລະ)

ເປັນກຣມຈູາທີ່ຄວາມເຈົ້າໃຫ້ມາກມີໃໝ່ຫຼື້ອ?

ຕາ ຫຼູ ຈຸນູກ ລື້ນ ກາຍ ນີ້ເປັນຮູບ ຮູ່ອ ຮູປຣຣມ ຮູ່ອ ທວາຣ
(ດັ່ງລົດເປັນນາຍທວາຣເບີນຍາມເຝັ້ນໄວ້ທຸກທວາຣທຸກປະຕູ)

ເທິ່ນ ໄດ້ຍືນ ໄດ້ກລິ່ນ ລື້ມຣສ ຮູ່ສັ້ນຝັກສູກຕ້ອງທາງກາຍ ນີ້ເປັນນາມ
ຫຼື້ອ ນາມທຣຣມ ຮູ່ອ ວິຄູນຄູານ

ສ່ວນເຮືອງຮາວຄິດນີ້ກໍ່ຫຼື້ອຄວາມໝາຍ ເປັນທຣຣມອາຮມັນ ເຮົາກວ່າ
ທຣຣມາຮັນທາງໃຈ ແລະກາຮູ້ເຮືອງຮາວຄິດນີ້ກໍ່ຫຼື້ອຄວາມໝາຍ ເປັນນາມ
ທຣຣມ ຮູ່ອນາມຂັ້ນນີ້ ຮູ່ອມໂນວິດແນາດຫາຕຸ ຮູ່ອຈິຕໃຈ

ຕາເທິ່ນຮູບ ຫຼູ ໄດ້ຍືນເລື້ຍງ ຈຸນູກໄດ້ກລິ່ນ ລື້ນຮູ່ຣສ ກາຍຮູ່ສັ້ນຝັກ
ນີ້ເປັນນາມເຂົ້າໄປຮູ້ຮູບ

ສ່ວນຈິຕໃຈຫຼື້ອວິຄູນຄູານ ເຂົ້າໄປຮູ້ຮູບເຮືອງຮາວຄິດນີ້ກໍ່ຫຼື້ອຄວາມໝາຍ
ນີ້ເປັນນາມຮູ້ນາມ

ສັຕ້ອງໂລກມີກາຫາໃຫ້ລ້ອສາຮູ້ຄື່ນັ້ນໄດ້ຄນະລະ ๖ ກາຫາ ໄດ້ເກີ່ມ ກາຫາ
ຕາ ກາຫາຫຼູ ກາຫາຈຸນູກ ກາຫາລື້ນ ກາຫາກາຍ ກາຫາໃຈ ໃຊ້ທາງທາ ຫຼູ
ຈຸນູກ ລື້ນ ກາຍ ໃຈ ສື່ອສາຮົ່ງກັນໄດ້ ຕາມອງຕາຍ່ອມລ້ອຮູ້ຄື່ນັ້ນໄດ້ ແມ່
ໄດ້ຍືນເລື້ຍງຄນສັຕ້ອງກີ່ສາມາຄະຮູ້ລື້ກື່ນັ້ນອຳນວຍກັນໄດ້ ແລ້ວລົງໄປຮູ້ສົກທີ່ທວາຣໃຈທັງໝາດກ່ອນໃຫ້ເກີດເວທນາແລ້ວກີດໄປໃນອາຮມັນ
ກາມ ພຍບາຫາ ແລ້ວກີດໂປ

ความยินดีพอใจในการคุณหั้งห้า มี รูป เลียง ฯลฯ เป็นต้น นี้เหมือนเลิงติดตั้ง เมื่อันปลาติดเบ็ด จิตติดข้อง (สังโยชน์) ในอารมณ์ ของโลกสมมุติ เมื่อติดข้องแล้วก็กลัวว่าตนจะต้องจากอารมณ์ที่น่ารัก น่าใคร่พอใจไป รักตัวรักตนของตน และต่อเมื่อไม่เคยได้ทำบุญความดีไว้ จึงเป็นเหตุให้คุณกลัวความพลัดพรากจากของรักของชอบใจ เกิด เป็นโถสะแล้วก็กลัวความตายก็ เพราะเหตุสมุทัยดังกล่าว

การคุณห้าเป็นลิงเย้ายวนจิต!

ส่วนพระอนาคตมี ตัดราคะ โถสะ ได้แล้ว จึงไม่กลัวตาย และคนที่มองเห็นความว่างอย่างท่าน “มิฆราช” ท่านก็ไม่กลัวตาย เพราะท่านว่างจากการมรณ์ทาง ตา หู ฯลฯ เลี้ยแล้ว!

○ กายแพ้เตี้ยวไม่แพ้ ใจไม่แก่เจ็บตายตามกายหนา
กายนี้ไม่น่าก์เน่าเร็ก็ล่า ไปสวรรค์ชั้นฟ้าพระนิพพานฯ

การเจริญวิปัสสนา คือ การมีสติระลึกธุ้อารมณ์แยกรูป-นาม ว่าเข้าเกิด-ดับ เกิดที่ไหน-ดับที่นั่น เกิดที่ต่า-ดับที่ต่า เกิดที่หู-ดับที่หู ฯลฯ เกิดที่จิต-ดับที่จิต รูปนามขณะอดีตดับไป-รูปนามขณะปัจจุบัน เกิดใหม่-ดับอีก-เกิดใหม่อีกฯลฯ อดีตกับปัจจุบันเป็นคนละขณะกัน ปัจจุบันกับอนาคตเป็นคนละขณะกัน มันเปลี่ยนแปลงเป็นไปตลอดกาล ตลอดเวลาเป็นนัตถิปัจจัยไม่เหลืออยู่เลย ผลของการระลึกธุ้ได้อย่างนี้ ยอมละตัวตนเราเข้าออกได้

สภาวะของการมองเห็น ได้ยิน... ฯลฯ ทางทวาร ๖ ไม่ว่าเทวดา คนลัตต์ มีสภาวะธรรมประกอบด้วยขันธธชาตุอยاتنانะ รูป-นาม เมื่อัน กันหมดแต่ต่างกันที่ “ผัสสะกระทบ” รูป...เลียง ฯลฯ นี่แหลบปุตุชน กับพระอริยเจ้าต่างกันที่ตรงนี้ พึงเอกสารติเข้าไปรับช่วงให้ทันปัจจุบันตรงนี้ “...เชอพึงพิจารณาเห็นความไม่เที่ยงของสุข...ทุกข์...อุเบกษา เวหนานนน...” เพราะมันอนิจจังไม่แน่นอน

**ขันธ์ห้า รูป-นาม มีลักษณะพิเศษ ๓ ประการ คือ อนิจจังไม่
เที่ยง ทุกข์เป็นทุกข์ทั้งหมด ไม่ได้ อนัตตาไม่ใช่ตัวใช่ตนของเรา-เขา
รูปกับนาม มีเหตุปัจจัย เกิด-ดับๆ ไม่ใช่เรา...เห็น ไม่ใช่เรา...
ได้ยิน ฯลฯ เป็นแต่รูปกับนาม ไม่ใช่ตัวตนเรา-เขา!**

กายเป็นทุกข์ไม่ใช่เราทุกข์ แต่เป็นรูปทุกข์

ใจทุกข์ ไม่ใช่เราทุกข์ แต่เป็นนามทุกข์!

ที่เป็นทุกข์ เพราะเราไปยึดเอาไว้ รูปกับนามเป็นตัวเรา แล้วยัง^๑
ไปยึดรูปนามของคนที่รัก ทรัพย์สินสิ่งของที่รักอีก เพราะมองไม่เห็นความ
ไม่เที่ยง (ลัณฑติปิดบังอนิจจัง เพราะจิตเกิด-ดับเพียงชั่วลัตติวิมือเดียว
วินาทีละหนึ่งล้านล้านครั้งหรือแสนโกฐิชนะ) **เป็นทุกข์** (อวิยาบถบังทุกข์)
เป็นอนัตตา (مانลัณญาบังอนัตตา)

จึงทุกข์มาก ยิ่งไม่ได้ดังใจเราต้องการ ยิ่งทุกข์มากขึ้น จึงให้
เข้าใจว่าขันธ์ห้ารูปนามนี้เป็นทุกข์ เพราะมันเกิด-ดับๆ ไม่ควรเข้าไปยึด

ถ้าไม่ยึดก็ไม่ทุกข์ พระพุทธเจ้าจึงทรงสอนให้รู้ตรงนี้ รู้แล้วให้
หยุดยิ่ด แล้วปล่อยวางเสีย (รูป-นามเขาก็ทำงานของเข้าไป เกิด-ดับๆ)
ถ้าปฏิบัติด้วยการเจริญวิปัสสนากรรมฐานจนอยู่เห็นอขันธ์ได้ก็เป็น
“ขันธ์วิมุตติ”

พึงเพียรประดับประดองให้มีสติกำหนดรู้อารมณ์กระทบ โดย
โยนิโสมนลิการทำใจให้แยกคายะลึกนึกถึงอยู่กับกุศลความดีที่ได้เคย
ทำไว้ อย่าให้เป็นเหตุให้เกิดอกุศลโดยอยนิโสมนลิการเลย!

รูปขันธ์กับนามขันธ์ อาศัยปัจจัยกันเกิด จะเกิดขึ้นเพียงลำพัง
อย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ถ้าไม่มีรูปขันธ์ นามขันธ์ก็เกิด
ขึ้นไม่ได้ (ยกเว้นอรูปพระมหาที่มีเพียงนามขันธ์สิ่ แล้วอสัณญาลัตตาพระมหา^๒
อสัณญาลัตว์เป็นรูปพระทั้งที่ ๑๑ ที่มีเพียงรูปขันธ์หนึ่ง)

รูปขันธ์กับนามขันธ์เกิด-ดับทุกขณะวิถีจิตตลอดชีวิต การเกิด-
ดับนี้ทรงตัวสเรียกว่าตายเหมือนกันกันว่าเป็น “ชนิกมรณะ” เพราะเหตุที่มี

กรรมฐานในชีวิตประจำวัน (กรรมฐานลีมตา)

ตั้งแต่ตื่นจนกระทั่งหลับ สามารถเจริญสติวิปัสสนากรรมฐานได้ตลอดเวลาด้วยสติปัญญา ๕ อข่าย

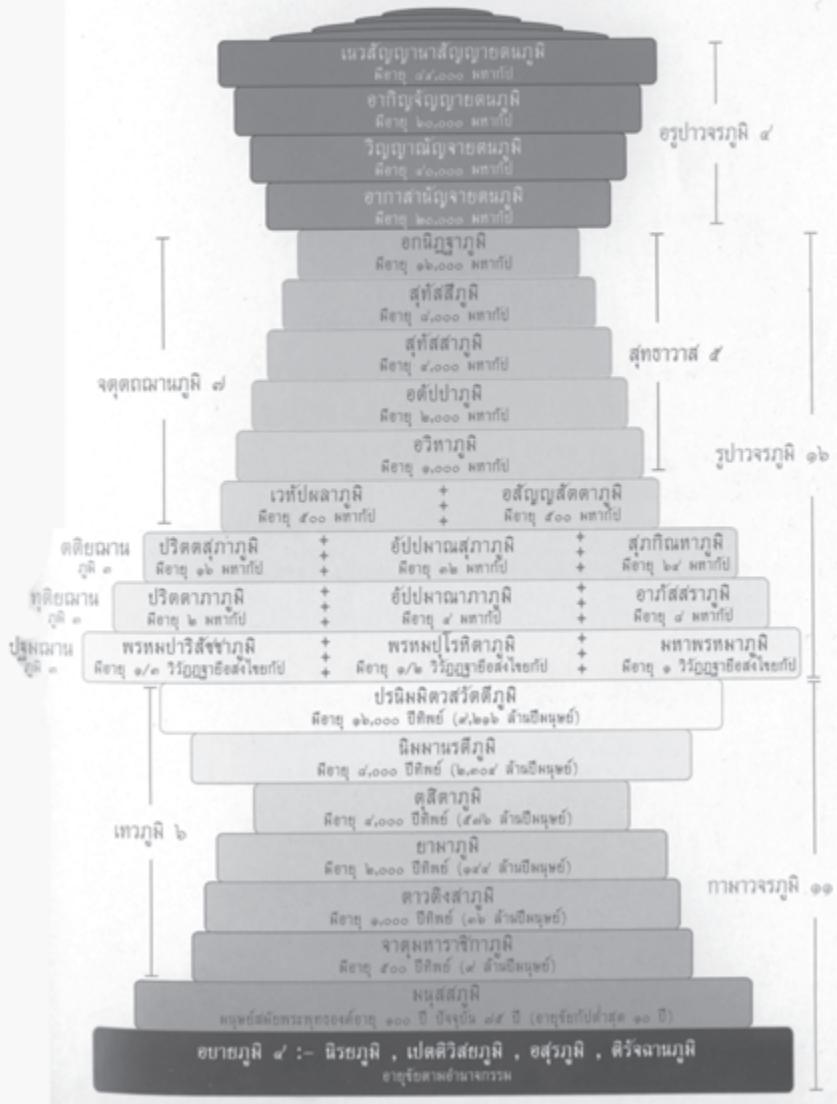
๑. กายานุปัสสนาสติปัญญา ด้วยอธิบายอด ๕ อิน, เดิน, นั่ง, นอน

๒. เวทนา牟ปัสสนาสติปัญญา เจริญสติด้วยระลึกเข้าไปรู้สึกว่า เดียว呢...สุข ด้วยระลึกเข้าไปรู้ว่า เดียว呢...ทุกๆ เดียว呢...ไม่สุขไม่ทุกๆ (เวทนา牟ปั้นที่กากะ-เวทนา牟ปั้นที่อิค)
๓. จิตตามนุปัสสนาสติปัญญา เจริญสติด้วยระลึกเข้าไปรู้สึกว่า เดียว呢...จิตเป็นถุคล (จิตบุญ) เดียว呢...จิตเป็นถุคล (กำหนัด راكะ โภษ โนะะ)
๔. ธรรมานุปัสสนาสติปัญญา เจริญสติด้วยระลึกเข้าไปรู้สึกทาง อารามณ์ ๖ ท่าว ๖ วิญญาณ ๖ รูป เปียง กลิ่น รส สัมผัส รัมมารามณ์ ทางด้า บู ชนูก ลิ้น กาย ใจ เมื่อเห็น ได้อิน รู้กลิ่น รู้รส รู้กระบวนการสัมผัส รู้นึกคิดเรื่องราว ฯลฯ ...เมื่อคิดก็ให้รู้ให้ออกมานอกคิด คุยก็คิด เห็นคิด (ไม่อินตี้-ไม้อินร้าย)...เห็นคิดแล้วไม่ทุกข์

อภิธรรมໂຄດກະວິທະຍາລືບ ມກາວິທະຍາລືບຢ່າງເຫຼົາສັງກຽນຮາຊີວິທະຍາລືບ

ວັນກາສງສ່າງ ແລະ ຖຸມີ

ขณะนิกรณะ เด็กทางกึ่งกลางเป็นหนุ่มสาว แก่ชรา ส่วนการที่ตายไป ชาติหนึ่งๆ เรียกว่า “สมมุติมรณะ”

ทำอย่างไรจึงจะถึงพระนิพพาน อย่างพระอรหันต์ เรียกว่า “สมุทธธรรมรณะ” ไม่เกิดอีก!

รูปขันธ์ที่ไม่มีนามขันธ์ คือ ศพ คนตายมีแต่รูปร่างกาย ไม่มี ใจนามขันธ์

ศพหรือคนตาย มีตา หู จมูก ลิ้น กาย แต่ไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่ได้กลิ่น ไม่รู้สึก ไม่รู้กระบวนการลัมผัสกาย

ที่เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รู้สึก รู้ลัมผัสทางกาย เพราะมี นามขันธ์หรือวิญญาณขันธ์ วิญญาณขันธ์ทางตา (จักษุวิญญาณ) ทางหู (เสตวิญญาณ) ทางจมูก (จานวิญญาณ) ทางลิ้น (ชีวหายิญญาณ) ทาง กาย (กายวิญญาณ)

คนที่ยังไม่ตาย แต่ไม่มีวิญญาณทางตา เพราะตาบอดจะมอง ไม่เห็น ไม่มีวิญญาณทางหู เพราะหูหนวกจะไม่ได้ยิน ฯลฯ เป็นต้น (เพราะ ปลาหมูเปลี่ยนไป วิญญาณจึงเข้าไปอาศัยไม่ได้)

รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส นี้เป็นรูปธรรม หรือ รูป หรือ อารมณ์ หรือ รูปารมณ์

(“รูปที่น่ารัก เสียงที่น่าฟัง น่าโกรธ น่าพ้อใจ ฯลฯ เป็นหน้า ใบอวิริยินัยของพระอวิริยเจ้าหั้งหลาย”)

เรื่องของความคุณ (รูป เสียง ฯลฯ) นี่ เรื่องเดยมีมาแล้ว พระ นันทะพุทธอนุชาต่างพระมารดา (พระราชโโหรสของพระนنانางมหาปชาบดี) อภิเชกสมรสกับนางชนบทกัลยาณี แต่ไม่เห็นได้ส่งตัวเข้าเรือนหอ พระพุทธเจ้าก็จับพระนันทะบัวและสอนให้หักอาลัยกามต่อเจ้าสาวได้ จนสำเร็จ และอดีตชาติหนึ่ง พระพุทธองค์เกิดเป็นพระโพธิสัตว์ฟ่อค้า พระนันทะเกิดเป็นลาหนุ่มนุ่มนิลินคำไปขายต่างเมือง ไปพบนางสาวา หลังรักไม่ยอมกลับ พระโพธิสัตว์ต้องใช้อุบัյหลอกกล่าวว่าจะหาลาสาวาสาย

กว่านี้ให้เมื่อกลับไปบ้านแล้ว แต่จะจัดอาหารให้เฉพาะเพียงอิมลำหรับตัวเดียว ผลสุดท้ายลางนุ่มนึกหักอาลัยต่อเจ้าสาวนางสาวเมียลงได้ นี่ก็เป็นอดีตชาติหนึ่งที่พระองค์ทรงเล่าให้กิจขุหังหลายฟังว่า “ความรัก เป็นทุกชีวิต”

นี่แหล่ะ! คือ ปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน กรรมฐานลีมตา ในชีวิตประจำวัน!

พึงเพียรใช้ “โญนิสมนลีกิริ” พิจารณาอารมณ์กระทบ
อายตันะ ๑๒ ได้แก่

อายตันะภายนอก ๖ (พากิจรายตันะหรือรูปอวารณ์ ๖) ได้แก่
รูป (ลี) เลียง กลืน รส สัมผัส รั้มมารมณ์
มีชื่อเรียกว่า “รูปอวารณ์” หรือ “อวารณ์” นี้เป็นรูป ยกเว้น
รั้มมารมณ์ เรื่องราวคิดนึก เป็นนาม

(ประยิบเหมือนใจที่ค่อยเข้าไปปล้นบ้านร้างอายตันะภายนอก)

อายตันะภายใน ๖ (สพายตันะหรือรูปทวาร ๖) ได้แก่ ตา
หู จมูก ลิ้น กาย ใจ (หทัยวัตถุ)
มีชื่อเรียกว่า “วัตถุ” หรือ “ปลาท” หรือ “อินทรี” หรือ “ทวาร”

(อินทรีทวาร ๖ ก็เรียก) นี้เป็นรูป (ยกเว้นมองวิญญาณหรือมนินทรี
นี้เป็นนาม)

อายตันะเป็นเหตุให้วัฏฐลังสารีย์ด้วย เพราะเป็นบ่อเกิดแห่ง
วัฏฐะ ๓ ได้แก่ กิเลสวัฏฐ์-กรรมวัฏฐ์-วิปากวัฏฐ์

(ประยิบได้กับบ้านร้าง ถูกอายตันะภายนอกที่ประยิบเหมือนใจเข้ามาปล้นบ้านร้าง
ทำให้เดือดร้อนหรือท่านประยิบเหมือนลมปลวกมีหกรู มีพญาโคชา (เที้ย) อาศัยอยู่ในจอมปลวก
จะไม่ให้พญาโคชาออกต้องปิดทึ่งหกรู พญาโคชาออกไปภายนอกไม่ได้ ท่านประยิบพญา
โคชาเหมือนจิต การปิดทวารทั้ง ๖ คือ การมีสติกันกิเลสแต่ไม่ใช่ปิดตาหู ฯลฯ)

สรุปลง เหลือ ๒ คือ รูป กับ นาม

รูป เลียง กลืน รส สัมผัส ตา หู จมูก ลิ้น กาย
นี้เป็นรูป

ส่วน ดั้มมาร์ณ์กับใจ นี้เป็นนาม (นามนี้ทำให้เห็น ได้ยิน ฯลฯ) ทรงตัวส่วนไว้ในกัมมสูตร จะห้ามไม่ให้จิตเห็น ได้ยิน ฯลฯ ไม่ได้ เพราะเป็นวิบากกรรมเก่า แต่เมื่อเห็นได้ยิน ฯลฯแล้ว เจ้ากิเลสเข้า สัมผัสล้มพันธ์กับอารมณ์ของจิตนี้เหละจนกลายเป็น “คุรัก-คู่เดือน, คู่สร้าง-คู่สม” นี้เป็นกรรมใหม่ เกิดให้กระทำอุกาทางกายกรรม วจี กรรม มโนกรรม เป็นบุญ-บาป ดี-ชั่ว ก็อยู่ที่ตรงนี้แล้วสังสมเอาไว้ ไม่น่าเกิดอีก

ทั้งรัก-ชัง มีโภษเท่ากัน เพราะเป็น “เวทนา” “ถ้าดับเวทนา
ไม่ได้ ความเกิดใหม่ย่อมมี” (สพายตันตะวิังค์สตร ๑๔ สตร ๔๗)

เพียงเพียรใช้โภนิโสมนลีการพิจารณาตรวจสอบที่อารมณ์กระทบ!

พึงเห็นชัดด้วยตานของตานเองให้เป็นสันทิภูมิโก! เลวน้อยเข้ามาให้เป็นอุปนัยโก!

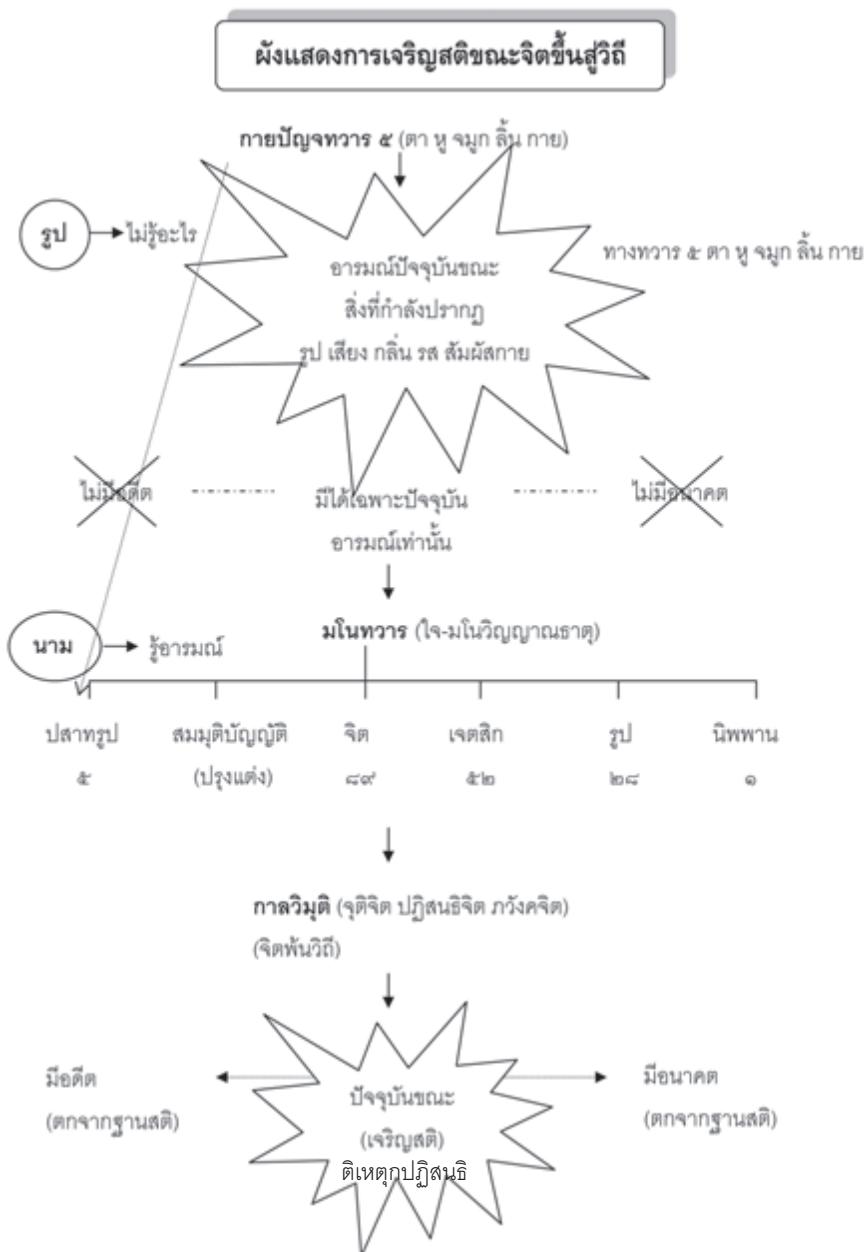
(ยาระงับสรรพทุกข์ มีตัวยา ๖ ชนิด ได้แก่ เปลือกตันไม้มรรค-ไม้มีชี๊ด แก่นตันชั่งหัวมัน๑ รากตันอย่างนันเงอ๑ ใบตันไม้มีกู-ของกู๑ ดอกไม้มอยาก (ตันเหลา๑) ผลตันตายกก่อนตาย๑ อย่างละ ๖ ชั้ง ไล่หม้อหัวใจต้มภาวนาน้ำด้วยคacaoอนอาตรรพ์ว่า “เกิด-ดับๆ ๆ” กินทั้งวันต่างน้ำ้ รักษาได้ทุกโรคหายแลฯ)

อายตัน ก็มีสภาวะเช่นเดียวกันกับขันธ์ ๔ เป็นแต่รูปกับนาม
(อุปมาเห喻เมื่อนั่นตัวยาระงับทุกขอ ด้วยไม่รู้ไม่เชื่อ ซึ่งหัวมัน มันเป็นอย่างนั้นเอง ไม่มีอ้อสัลวิมานะ
ตัวภูของมันไม่ใช่เรา) รู้แล้วก็วาง ดีกว่างเสีย-ไม่ดีก็ให้วางเสีย!

ຈັດປະສົງຕົວ ແລ້ວ/ເຫັນເອົາ “...ຕາ ທີ່ ໄລາ ຍ່ອມເປີ້ນກຸດໄປໃນຮູບປະກິດ ເລື່ອຍ່າ ໄລາ ອັນເປັນທີ່ພວໂມໃຈ

...หากมีเสาหลักคือ สติให้แก่ใจ...

...ຕາ ໜູ ໄລ່າ ຍ່ອມໄນ້ເຊີດໄປໃນຮູບ ເລື່ຍາ ໄລ່າ ອັນເປັນທີ່
ພວໃຈ...ຍ່ອມໄນ້ເປັນຂອງປະກິຄູລ ມີຄວາມສໍາຮວມ ສັງວະລະວັງ ຍ່ອມໄນ້ເປັນ
ທຸກໆໆ ດັນນິ້ນ”

ນີ້ແລ້ວ! ທີ່ເຮັດວຽກວ່າ “ອາຮມນີ້” (ຮູບ, ເລື່ຍງ ລາລາ) ມີວິທີກໍາໄລ
ດີ່ຈິຕ (ໃຫ້ປັບເຫັນ, ໄດ້ຍືນ ລາລາ)!”

ລາລາ ແລະ ຈິຕົກໍ່ຂອບທີຈະ “ຮັບພື້ນຖານອົງອາຮມນີ້” ເລີຍອີກດ້ວຍ!

ຮາຕຸ ១៨ ໄດ້ແກ່

ອາຍຕະນະກາຍນອກ ລາ ອາຍຕະນະກາຍໃນ ລາ ແລະ ວິຫຼຸງຄູານຮາຕຸ ລາ
ອາຍຕະນະກາຍນອກເປັນຮາຕຸ ອາຍຕະນະກາຍໃນເປັນຮາຕຸ ວິຫຼຸງຄູານ
ເປັນຮາຕຸ (ຂັ້ນນີ້ ຊະ ມຶກຍາແລະ ໄຈົກເປັນຮາຕຸ ເປັນຮູບຮາຕຸ-ນາມຮາຕຸ)

ວິຫຼຸງຄູານຮາຕຸ ລາ (ນາມວິຫຼຸງຄູານ ລາ) ໄດ້ແກ່

ຈັກຊີວິຫຼຸງຄູານຮາຕຸເຫັນ ໂສຕວິຫຼຸງຄູານຮາຕຸໄດ້ຍືນ ຜານວິຫຼຸງຄູານ
ຮາຕຸຮູ້ກີ່ນ ຜົນກາຍວິຫຼຸງຄູານຮາຕຸຮູ້ຮສ ກາຍວິຫຼຸງຄູານຮາຕຸຮູ້ສັມຜັກກາຍ
ມໂນວິຫຼຸງຄູານຮາຕຸຮູ້ຄິດນີ້ກາຍມໂນທາວອຮູ້ໃຈ

ວິຫຼຸງຄູານຮາຕຸ ລາ ນີ້ເປັນນາມ ສ່ວນທີ່ເປັນ ຕາ ຫຼຸ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ
-ຮູບ ເລື່ຍງ ກລິນ ຮລ ສັມຜັກກາຍ ເຢັ້ນ-ຮ້ອນ-ອ່ອນ-ແເງິ້ນ-ຫຍ່ອນ-ຕຶງ
ນີ້ເປັນຮູບ

ສຽງ ຮາຕຸ ១៨ ລົງເທີລືອ ២ ໄດ້ແກ່ ຮູບກັບນາມ

ຮູ້ແລ້ວໃຫ້ປ່ອຍວາງເສີຍວ່າໄມ້ໃໝ່ເຮົາ!

ຂັ້ນນີ້ ອາຍຕະນະ ຮາຕຸ ໄມ້ໃໝ່ເກີເລສ ແຕ່ເປັນທາງເດີນຂອງກີເລສ

ຄວາມຕາຍ ຄື່ອ ກວາວທີ່ ຕາ ຫຼຸ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ ໃລ ພູດທໍາໜ້າທີ່
ຮູບກັບນາມຫຼຸດທໍາງໆ ໃນຫຼາຍຕີປັຈຈຸບັນ ທີ່ເຄີຍພບເຄຍເຫັນກັນກີຈາກກັນ ແລ້ວ
ວິຫຼຸງຄູານກີໄປທານນາມຮູບທໍາງໆຫຼາຍຕີໃໝ່ອີກ

ຄວາມຈົງຈາກ ແມ່ນັ້ນທີ່ຍັງໄມ້ຕາຍ ຮູບກັບນາມກີເກີດ-ດັບອູ່ແລ້ວ
ແຕ່ເຮົາໄມ້ເຂົ້າໄປຮູ້ເຂາເອງ ຈິຕເກີດ-ດັບວິນາທີ່ລະຫັ້ນໆລ້ຳນ້ຳຄົ້ງ ຂັນທີ່ເຫັນ
ໄດ້ຍືນ ລາລາ ຈິຕຈະເກີດ-ດັບຄື່ງ ១៧ ຂັນແລະ ຮູບເກີດ-ດັບ ១ ຂັນ
ພຣ້ອມຈິຕດວງສຸດທໍາຍ ຈຶ່ງໃຫ້ຮູ້ຕຽນນີ້ວ່າໄມ້ໃໝ່ຕ້າງໃໝ່ຕ້ານຂອງເຮົາມີແຕ່ຮູບກັບ
ນາມເຂາທໍາໜ້າທີ່ເປັນຂົນກົມຮະນະ ວິທີທີ່ທີ່ນີ້ກີຕາຍໄປແລ້ວໄມ້ຮູ້ວ່າກີ່ຮ້ອຍໆ
ຄົ້ງ ນີ້ເປັນຄວາມຕາຍປຽມຕົ້ນ ແຕ່ທີ່ຕາຍໂດຍຮູບ-ນາມຫຼຸດທໍາງໆໄປເກີດ

ชาຕີໄໝໆເຮືອກວ່າ ຕາຍໂດຍສມມຸຕີ

ຈຶ່ງໃຫ້ເຂົ້າໄປຮູ້ຕຽນນີ້ວ່າໄໝໆໃຊ້ເຮົາ! ແລະ ຄ້າຈະທຳໃຫ້ຮູ່ປະນາມຕາຍໂດຍ
ສມຸຈະເຈນທມຣະຂອງພຣະອຣໜັດຕີແລ້ວນັ້ນແລ້ລະໄໝໆເກີດອີກ

ໂລກທັນໂລກໄໝໆມີອ່ອໄຮທີ່ໄໝໆໃຊ້ຮາຕຸ ມີຮາຕຸອູ້ເພີຍງ ໂ ຮາຕຸເກົ່ານັ້ນ
ຄື່ອ ຮູປປາຕຸ ແລະ ນາມຮາຕຸ!

ນິພພານຮາຕຸ ເປັນນາມຮາຕຸແລະເປັນຮາຕຸບຣິສຸທີ່ສູງສຸດ!

ນິພພານຮາຕຸ ຄື່ອ ວ່າງໆ!

**ພຣະພຸທຣເຈົ້າຕັ້ງສ່ວ່າ ທີ່ຈົ່າກົດມີແຕ່ຮູ່ປັບນາມ ແຕ່ເຮົາກົມອງໄໝໆອອກ
ດ້ວຍລັ້ພັ້ນຢູ່ຕະຫຼາດຈຶ່ງທຽນແສດງແຍກອອກໃຫ້ເຫັນຫັດວ່າເປັນແຕ່ລ່ອຍ່າງໆ
ເປັນຂັ້ນຂັ້ນບ້າງ ຮາຕຸບ້າງ ອາຍຕະນະບ້າງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃຫ້່ຍື່ນວ່າມັນເປັນແຕ່
ລ່ອຍ່າງໆ ທຳໜ້າທີ່ເປັນເຫຼຸດຈັດຢ່າຍອາຄີກັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວດັບໄປລ່າຍໄປ ຄ້າ
ເຂົ້າໃຈຕຽນນີ້ໄດ້ເຮົາກົຈະເຫັນໄຕຣລັກຊົນ ເຫັນໄຕຣລັກຊົນກົດເຂົ້າໄປອູ້ໄກລ໌
ນິພພານແລ້ວ ຖຸກຊົກນ້ອຍລ່າ ຈນໄໝ່ເຖິງ ຈະອູ້ໃນຫຼົງຕົປປະຈຳວັນກັບຖຸກໆ
ອ່າຍ່າງໄໝ່ຖຸກໆ ສຸຂທຸກໆມັນກົດອູ້ກັບຮູ່ປະນາມຂັ້ນອ້າຍຕະນະຮາຕຸນີ້ແລ້ລ
ເປີ່ຍີນແປ່ລົງຕລອດເວລາ ພຶກເຫັນເອງ! (ເຫັນດ້ວຍກຣມຈູານລືມຕາ)**

ອິນທຣີຢີ ۲۲ ໄດ້ແກ່

ອິນທຣີຢີ ຄື່ອ ດາວໂຫຼນເປັນໄທ່ຢູ່ ເປັນ ۱ ໃນປັຈຍ ۲۴ ໃນຄັ້ນກົງ
ມາຫປ່ງງານເຮົາກົຈະ “ອິນທຣີປັຈຍ” (ຄວາມທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເປັນພິເຕະຈະຮູ້
ເຫັນສກວາຮຽມໄດ້ຢ່າງຂຶ້ນ)

ອິນທຣີຢີໄວ້ປັບສົນກຸມ ۶ (ຄາມນົ່ວຍການເຈົ້າປັບສົນ) ມີ
۲۲ ປະກາດ ໄດ້ແກ່

ວິປັບສົນກຸມ ۶ ໄດ້ແກ່ ຂັ້ນທີ່ ອະ ອາຍຕະນະ ອົງ ຮາຕຸ ອັດ ອິນທຣີຢີ ۲۲
ປົກົງຈະສຸມປະກາດ ۱۲ ລໍຈະ ۴ ທາວ່ານ່າຍລະເອີຍດໄດ້ໃນໜັນລື່ອມນຸ່ຫຍ່ງໆ (ເລີ່ມ ۲ ທັນ ۳۲)

(۱) **ອິນທຣີຢີທວາງ ۶** ຄື່ອ ດາວໂຫຼນເປັນໄທ່ຢູ່ໃໝ່ທີ່ມີ ۶ ປະກາດ
ໄດ້ແກ່ ຈັກຂຸນທຣີຢີ ໂສຕິນທຣີຢີ ຊານິທຣີຢີ ທີ່ຈົ່າກົມທຣີຢີ ແລະ ມັນທຣີຢີ
(ກາຍານຸ່ປັບສົນ-ຈົດຕານຸ່ປັບສົນ) ຕ່າງກົດເປັນໄທ່ຢູ່ເພະໜ້າທີ່ຂອງຕານາ ເຊັ່ນ
ຕາເປັນໄທ່ຢູ່ໃນການເຫັນ ຫຼຸເປັນໄທ່ຢູ່ໃນການໄດ້ຍິ່ນຫາລາ ເປັນຕົ້ນ ອູ້ແລ້ວນຳ

ເຄົ້າປິ້ເຈົ້າຈົງວິປະສົນ

ໂສຕາປັນສູຕຣ ១៧/២២៤ “...ເມື່ອ ໄດ້ຮັ້ງດີ່ງຄວາມເກີດ-ດັບ
ຄຸນ-ໄທ່ແລະອຸບາຍເຄື່ອງສັດດອກແຫ່ງອິນທີຣີ ៦ ປະການນີ້ຕາມເປັນຈິງ
ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຮົຍກວຽຍສາກນີ້ວ່າເປັນໂສດາບັນ ມີຄວາມໄຟຕົກຕໍ່ເປັນຮຽມດາ
ເປັນຜູ້ເຖິ່ງທີ່ຈະຕັ້ງສູ່ເປັນເບື້ອງໜ້າ” (ພະພູທົຈະນະ)

(២) **ເວທນິທີຣີ ៥** (ເປັນໃໝ່ໃນເວທນາ) ມີ ៥ ປະການ ໄດ້ແກ່
ລຸ້າທີຣີ ທຸກຂົນທີຣີ ໂສມນ໌ສິນທີຣີ ໂທມນ໌ສິນທີຣີ ອຸເບັກຂົນທີຣີ
(ເວທນານຸ້ມປັສົນ-ຈົດຕານຸ້ມປັສົນ)

ໂປຣດໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ ຄຳວ່າ “ເວທນາ” ຜົ່ງມີປາກົງໃນຄຳສອນອູ່
ໃນ “ເວທນານຸ້ມປັສົນ” ແລະທຸກຂົນທີຣີໃນ “ໄຕຮັກໜັນ” ໃນອຣີຍລັຈແລະ
ປົກົງຈສູນປາທົກມີແສດງໄວ້ ເວທນາໃນກາຍເຮົຍກ “ທຸກໆຂໍ້ກາຍ-ສຸກາຍ” ເວທນາ
ໃນຈົດຕັ້ງ “ໄທມນ໌ສ-ໄສມນ໌ສເວທນາ” (ອຸເບັກຂາຫວີ່ອທຸກໝາຍສຸຂະເວທນາ ໄນສຸ່-ໄມ່
ທຸກໆຂໍ້ກົງຢູ່ທີ່ຈົດ) ໃຫ້ພຶ້ງຂ້າໄປຮູ້ເຫັນສກາວຮຽມເກີດ- ດັບໄມ່ເຖິ່ງອູ່ຕົລອດເວລາ!

ພຶ້ງເພີຍຮະວາງ ສັດດອກໃຫ້ພິຈາດນາຄົ່ງຄວາມໄມ່ເຖິ່ງ ຄຸນ-ໄທ່
ໃນເວທນານັ້ນ ງາ! (ຈູ່ຕັ້ນທາລັ້ງຂອງສູຕຣ)

(៣) **ອິນທີຣີ ៥** ເປັນສກາວຮຽມໃນໂພນິປັກຂົຍຮຽມແສດງຄວາມ
ແກ່-ອ່ອນຂອງຜູ້ປະລຸງຮຽມ ມີ ៥ ປະການ ໄດ້ແກ່ ສັກທີຣີ ວິຣີຍິທີຣີ
ສົດິນທີຣີ ສາມັກທີຣີ ປັນຍຸນທີຣີ

ອຣ້ານຕສູຕຣ ១៨/២១២, **ສັກຂົດຕສູຕຣ** ១៨/២១៧ “...ເມື່ອ ໄດ້ຮັ້ງ
ດີ່ງຄວາມເກີດ-ດັບ ຮູ້ຄຸນ-ໄທ່ແລະອຸບາຍເຄື່ອງສັດດອກແຫ່ງອິນທີຣີ ៥
ປະການນີ້ຕາມເປັນຈິງ ເມື່ອນັ້ນເຮົາຮົຍກວຽຍສາກນີ້ວ່າເປັນໂສດາບັນ ມີ
ຄວາມໄຟຕົກຕໍ່ ເປັນຜູ້ເຖິ່ງທີ່ຈະຕັ້ງສູ່ເປັນເບື້ອງໜ້າ” (ພະພູທົຈະນະ)

(៤) **ອິນທີຣີ ៣** ຄວາມເປັນໃໝ່ໃນຊື່ວິຕແລະເປັດ ມີ ៣ ປະການ
ໄດ້ແກ່ ຂື່ວິຕິນທີຣີ ບຸຮັສິນທີຣີ ອົຕຄືນທີຣີ

(៥) **ອິນທີຣີ ៣** ໃນມຽດຄຸນພິພານ ເປັນໃໝ່ໃນກາຣະລືກູ້
ຮູ່-ນາມເຂົ້າສູ້ໂຄຕຮູ່ໂລກື່ຢູ່ານ ມີ ៣ ປະການ ໄດ້ແກ່ ອັນຍຸຕ້າຍຸ້ສາມີ
ຈົດທີຣີ (ໂສຕາປັ້ຕິມາຮົດຈົດ) ອັນຍຸ້ທີຣີ (ໂສຕາປັ້ຕິພລຈົດເຖິງ

ອຣທັຕມຣຄຈິຕຣວມ ၁ ດວງ) ອັນຢາຕາວິນທີ່ຢີ (ອຣທັຕພລຈິຕ)

ສຽງ ອິນທີ່ຢີທາງທາວ ၁ ອິນທີ່ຢີໃນຫຼົງຕົປແລະເພີ ၃ **ນີ້ເປັນຮູບ**
ສ່ວນມືນທີ່ຢີ ເວທິນທີ່ຢີ ແລະ ອິນທີ່ຢີໂພຣີປັກຂີຍຫຣວມ ແລະ ອິນທີ່ຢີໃນ
ມຣຄຜລນິພພານ ၃ **ນີ້ເປັນນາມ** (ຫຼົງຕົທນທີ່ຢີເປັນທີ່ຮູບແລະນາມ)

ສຽງລົງມື ၂ ດື່ອ ຮູບ ກັບ ນາມ ຮູບ-ນາມທີ່ໄມ້ໃຊ້ເຮົາ!

ຮູບປັນນາມແລ້ວໃຫ້ພຶ່ງເພີຍຮະສັກກາຍທີ່ກູ້ຈີວ່າ ມັນໄໝໄດ້ເປັນຕົວຕົນ
ຂອງເຮົາ ກີ່ຈະຖຸກໜ້າຂີຍລົງ!

“**ສັພເພ** ສັງຂາຮາ ອົນຈາຈາ ສັງຂາຮົກື່ອ ລ່າງກາຍ-ຈິຕໃຈ ແລະ
ຮູບປັນນາມຫຣວມ ທັ້ງໝາດທັ້ງລື້ນ໌ ມັນໄໝເທິ່ງ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ-ດັບໄປ ມີ
ແລ້ວຫາຍໄປ...

ສັພເພ ສັງຂາຮາ ຖກຂາຈາ ສັງຂາຮົກື່ອ ລ່າງກາຍ-ຈິຕໃຈ ແລະ
ຮູບປັນນາມຫຣວມ ທັ້ງໝາດທັ້ງລື້ນ໌ ມັນເປັນຖຸກໜ້າທີ່ນຍາກ ເພຣະເກີດຂຶ້ນ
ແລ້ວແກ່-ເຈັບ-ຕາຍໄປ...

ສັພເພ ຂັ້ມມາ ອັນຕຕາ ၅ ບັນຫຼັກທັ້ງໝາຍທັ້ງປວງ ທັ້ງທີ່ເປັນ
ສັງຂາຮົກື່ອສັງຂາຮົກ ທັ້ງໝາດທັ້ງລື້ນ໌ ໄນເຊື້ອຕົວໄໝເຊື້ອຕົນ ໄນຄວວົງວ່າເຮົາ,
ວ່າຂອງເຮົາ, ວ່າຕົວວ່າຕົນຂອງເຮົາ”

ຮູບ-ນາມ ເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ່-ດັບໄປ ຮູບ-ນາມ ປຽງແຕ່ງເປັນ “ສັງຂາຮົກ
ຫຣວມ” ດ້າຫຼຸດປຽງແຕ່ງ (ໄໝທຳກຣມດຳ-ກຣມຂາງ) ຈະເປັນ “ວິສັງຂາຮົກ
ຫຣວມ” ນັ້ນແລະນິພພານ!

“ລ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ ແມ່ລ່ວນໜຶ່ງ ກີ່ຍັງໄໝເມື່ອໄດ້ເລຍ
ນັບປະລາວຂໍໄກກັບລົງອື່ນທີ່ອູ່ນອກກາຍ”

○ ມີເງິນທອງກອງລັ້ນພື້ນກູ້ເຂາ
ຈະຍື້ອເອາຊີວິຕ ໄວ້ກໍໄວ້ພລ
ອັນຄວາມຕາຍໝາຍທີ່ວຸກຕົວຄົນ
ຕິດລົນບັນເທ່າໄຮ້ເປີມໄມ້ຄື່ນ ၇

ປົງຈົສມູປາທ ໄຂ ໄດ້ແກ່

ປົງຈົສມູປາທ ເປັນຫຣມທີ່ເກີຍວ່າເນື່ອງກັນດຸຈສາຍໂສ່ ເປັນປ່ຈຍ
 ທີ່ອຸປາກະໄໝປັບຈຸບັນຫຣມເກີດຂຶ້ນແລ້ວທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໄໝຕັ້ງອ່ອງໆ ມີ ໄຂ ອົງຄໍ
 ຫຣມ (“ອີຫັນປ່ຈຍຕາ” ກາວແປ່ປ່ຈຍ ທີ່ວ່າງເຊີກອຍ່າງໜຶ່ງວ່າ “ບັຈຢາກການ ໄຂ”
 ເປັນວາກາທີ່ເປັນປ່ຈຍແກ່ກັນ) ທີ່ສົ່ງສົດຄຸລົ່ງເປັນເຫດຖຸເປັນຜລື້ງກັນແລ້ວກັນໄໝມີ
 ເປັນຕົ້ນເປັນປລາຍ ແສດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນແທ່ງທຸກໆທັງອຸ້ນໂລມ-ປົງໂລມ
 ໄມຮູ້ວ່າໜີ້ແກ້ໄຂເກີດເປັນອະໄຣ (ແມ່ວິຫຼາກົກເປັນທັງເຫດຖຸແລ້ວເປັນທັງຜລມາ
 ຈາກທະນາຄານແດ່ວຍ)

“ເຍ ຊົ່ມມາ ເຫດປ່ປກວາ ເຕັ້ນ ເຫດຸງ ຕາຄາໂຕ
 ເຍ ສັ້ນ ໂຍ ນິໂຣໂໂຈ ຈ ເວັ້ນ ວ໌ ມາຫາສມໂນ່າ
 ຫຣມໄດ້ເກີດແຕ່ເຫດຖຸ ຕາຄາຕຕວລສເຫດຖຸແລ້ວຄວາມດັບເຫດຖຸ”

ພຣະສັນມາສັ້ມພຸທຣເຈົ້າທຽບແສດງເຫດຖຸແລ້ວຜລຂອງພຣະຄາສනາທີ່ມີ
 ເຫດຖຸຜລອອົບປາຍໄດ້ (ຜູ້ຄາສනາອື່ນໄມ້ມີແລ້ວອ້າງວ່າສັຕິໂລກເກີດມາພຣະ
 ພຣະເຈົ້າສ້ວງ ຄ້າຫາກຄາມຕ່ອງໄປວ່າ ພຣະເຈົ້າເກີດມາຈາກອະໄຣ ກີຈະໄໝ
 ສາມາຄອອົບປາຍໄດ້ແຕ່ພຸທຣຄາສනາອົບປາຍໄດ້)

ບຸຄຄລາຫຼື້ຈູານ

- ①. ອວິຫານ ອຸປາການເກີດມາເກີດມາ
- ②. ສັງຫຸກ ຂີ່ອ ດັນຕາບອດດຳລັ້ງເດີນທາງ
- ③. ວິຄູ່ຄູາ ເກີດມາເກີດມາ
- ④. ນາມຮູບ ເກີດມາເກີດມາ
- ⑤. ອາຍຕະນະ ເກີດມາເກີດມາ

๖. ຜັສສະ ແພລເກົ່າແລະແພລໄໝມ່ກະທບກັນເນົ່າເພອະ
໗. ເວທານາ ມີອາກາຮປວດແພລ
໘. ຕັ້ນຫາ ອຢາກໄດ້ຍໍາ ໄປເຖິ່ງເສາະຫາ
໙. ອຸປາຫານ ໄດ້ຢາມາຄືອໄວ້
໑໐. ກາພ ໄສ່ຢາທີ່ແພລ
໑໑. ຂາຕີ ອາການໄໝຈຸກກັບຍາ ແພ້ຍາ
໑໒. ຂ່າວ ມຣະ ທັ້ງແພລເກົ່າ-ແພລໄໝ່ ພາກັນເນົ່າເພອະເລອະເຫວະ
ເຫຼຸກິດ-ຜລເກິດ ເຫຼຸດັບ-ຜລັບ
ໝາດວິຊາ ຕັ້ນຫາກົມດທີ້ຕັ້ງ
- ເພຣະມີວິຊາຈຶ່ງເກີດເປັນອຸປາຫາ ເຂົ້າໄປຢຶດຂັ້ນທີ່ເປັນອຸປາຫາ
ຂັ້ນທີ່ ເປັນທຸກໆ ທຳໄໝຍືດວ່າເປັນຕົວຕານເຮົາ-ເຂົາ
ເມື່ອຄ້າພູດຄື່ງວິຊາ ຍ່ອມໝາຍຄື່ງສປາພົຮຣມອືກ ۱ ຕັ້ງ ຄ້າ
ພູດຄື່ງຕັ້ນຫາຫົວ້ວອຸປາຫານໜ່າຍ່ອມໝາຍຄື່ງວິຊາດ້ວຍ

“ພຶ້ງສລັດອາລີຍອຸປາຫາຂັ້ນທີ່ທີ່ ດູຈຳຄ້າວາສລະກິ່ງຕົ້ນມະໜາງ
ທີ່ ແລ້ວ ກິ່ງ ທີ່ໄໝເນື່ອສະຣະ (ຄູກໄໝຈະໃຫ້ກິນ) ແລ້ວບິນໂພຂຶ້ນຄູ່ອ່າກາຄີໄປເກະ
ຕົ້ນໄໝວົ້ນ ເຫັນຢຸມອອງດູຕົ້ນມະໜາງຈະນີ້ນ”

“ຕັດອົດີຕ ປິດອານາຄຕ!” ໄນຝູ້-ໄນ່ແພບ-ໄນ່ເສີຍກາຮທຽງຕ້ວ່າ-ໄນ່ປະກ
-ໄນ່ລ່ບ-ໄນ່ວິຈາຮນ໌-ໄນ່ຕັດລືນ

ປົງປັບຕິຮຣມ ຄື່ອງ ກາຮທໍາລາຍອອງຄໍ້ຮຣມ ۱້ ອົງຄົນ໌ ຈາກວິຊາ
“ຄວາມໄໝຮູ້” ເປັນ “ຮູ້” ຮູ້ຄື່ອງ ວິຊາ ເປັນປຸ້້ນຢາ ຈຶ່ງຕ້ອງແກ້ໂດຍສ່ວັງ
ປຸ້້ນຢາໃ້ເກີດຂຶ້ນ ປຸ້້ນຢາຈະເກີດໄດ້ຕ້ອງຄືກໍາ “ວິປ້ສສນາກູມທີ່ ۶” ດ້ວຍ
ສຸຕະ-ຈິນຕະ-ກວານນາມຢ້າງປຸ້້ນຢາ (ຢ້າງໂລກໄໝໃໝ່ຄວາມສໍາເຮົງແຫ້ຈິງ)

“ປຸ້້ນຢາເປັນແສງສ່ວ່າງໃນໂລກ” (ປຸ້້ນຢາ ໂລກສົມ ປັບໂຫໂຕ) ປຸ້້ນ
ໂຫໂຕສູງຕາ ۱᳚/៦᳚

“ປຸ້້ນຢາໄໝເກີດແກ່ຜູ້ໄໝພິຈາຮນາ” (ນຕຸຕື ປຸ້້ນຢາ ອົມາຍໂຕ)

ຮຣມປາທ ແຕ່/ຕື່ຕ

ທີ່ເນັ້ນປົງຈຳສຸມປະກາດແລະປັຈຈີຍ ແລະ ໄວ້ຫລາຍແທ່ງ ເນື່ອຈາກ ທຽບຕົວສັເສດງໄວ່ວ່າ

“ຜູ້ໃດເຫັນປົງຈຳສຸມປະກາດ ຜູ້ນັ້ນແຫັນຮຽມາ ຜູ້ໃດເຫັນຮຽມ ຜູ້
ນັ້ນແຫັນຕາຄຕາ” (ຢີ ປົງຈຳສຸມປະກາທີ່ ບໍລສຕີ ໂສ ຂົມມັ້ງ ບໍລສຕີ ...ຢີ ຂົມມັ້ງ ບໍລສຕີ
ໂສ ມັງ ບໍລສຕີໆ ມາຫະຕົກໂທປມສູຕຣ ຕະ/ເມສດ, ວັກກລິສູຕຣ ດຕ/ເມສ)

ຄ້າຖານເຂົ້າໃຈແລະເຫັນສັດດ້ວຍຕົນເອງ (ຕາປົງຄູາ) ທ່ານຈະສັດ
ອາລັຍ (ອනາໂໂຍ ຄື່ອ ນີພພານ) ໃນເວທນາ-ຕັນຫາ-ອຸປາຫານ ໄລ
ຈະສັດອາລັຍໃນເວທນາ ຕັນຫາ ອຸປາຫານ ພຶ້ງພິເຄຣະຫຼຸດທີ່

“ຜັສສະ —→ ເວທນາ”

“ຄຸມຜັສສະໄດ້ ຄຸມໂລກໄດ້” (ອະນັກສູຕຣເລ່ມ ๑๔)

“ຄ້າດັບເວທນາໄມ້ໄດ້ ດວມເກີດໃໝ່ຢ່ອມມື” (ສ່າຍຕະວິກັງຄສູຕຣ ເລ່ມ ๑๔)

ຜັສສະ ນີ້ຈະທຳມາໄມ້ໃກ້ຮາກທບໍໄມ້ໄດ້ ເພຣະມື ຕາ ຫຼູ ຈມູກ ລື້ນ
ກາຍ ໃຈ ແຕ່ໄທ້ຄຸມກາຮກຮາບວ່າ ຈົງຮະວັງ! ເພຣະມັນຈະເກີດ “ເວທນາ”
ເປັນສຸຂ ທຸກໆ

ເວທນາເປັນທັງຮາຄະແລະປົງສິ່ນ! ຄ້າດັບເວທນາໄມ້ໄດ້ ດວມເກີດ
ໃໝ່ຢ່ອມມື!

ພຣະພຸທຣເຈົ້າ ທຽບສອນໃໝ່ “ເອົາສຕີຮັບໜ່ວງເຂົ້າໄປດັບເວທນາ” ນັ້ນ
ເລື່ອ ເພຣະຄ້າດັບເວທນາໄມ້ໄດ້ ກີ່ຈະເກີດຕັນຫາ-ອຸປາຫານ-ກັບ-ໜັກ-ໜັກ
ມຣະນະ ກລ່ວຄື່ອ “ດວມເກີດໃໝ່ຢ່ອມມືເພຣະເຫດທີ່ດັບເວທນາໄມ້ໄດ້”

“ເຫັນຮູບແລ້ວ ມັວໄສ່ໃຈອາມນັ້ກ ສຕິກີ່ຫຼຸດລອຍ...” (ອກ້າຍແກຣ ๓໨໬/ເມຕັກ)

ຄຳພູດປລອບໂຢນຄນທີ່ກຳລັງເປັນທຸກໆວ່າ “ຕັດໃຈເລີຍແດວອ!” ນັ້ນ
ຈຶ່ງໄທ້ຕັດຕຽງທີ່ “ຜັສສະ —→ ເວທນາ” ວ່າມັນໄມ້ເຖິງ ມັນອັນຈັງ!

ທີ່ມັນດັບເວທນາໄມ້ໄດ້ ເພຣະຄຸມຜັສສະໄມ້ໄດ້ ກີ່ເພຣະມືຕ້ວອວິ່ຈ້າ
ເປັນຕົ້ນເຫດ ຈຶ່ງຕ້ອງທຳລາຍອວິ່ຈ້າໃໝ່ເກີດເປັນວິ່ຈ້າ ດ້ວຍສຸຕມຍັ້ງຄູາ
ຈິນຕາມຍັ້ງຄູາ ແລະກວານາມຍັ້ງຄູາ ແລະປົງບັດທີ່ໃໝ່ເກີດເປັນປົງເວັບ
(ມຣະຄົມ) ເຈີນສຕີໃໝ່ເກີດປົງຄູາເປັນປຽກຕີໃນຫີວິຕປະຈຳວັນ

“ດູກ່ອນກິກຊູ້ທັງໝາຍ! ເຮືອຍ່ອມໄນ່ເພີດເພີນ ໄນໄມ່ເມາຫມກອູ່
ໜຶ່ງ...ລົພ້າຍຕະນະ...ຜັສສະ...ເວທນາ...ຕັ້ນທາ...ໆລາໆ...ເມື່ອໄນ່ເພີດເພີນ ໄນ
ເມາຫມກອູ່ໜຶ່ງ...ສັພ້າຍຕະນະ...ຜັສສະ...ເວທນາ...ຕັ້ນທາ...ໆລາໆ... ນັ້ນທີ່ຈະ
ຄວາມເພີດເພີນນີ້ຍ່ອມຕັບ.....ສັພ້າຍຕະນະ...ຜັສສະ...ເວທນາ...ຕັ້ນທາ...ໆລາໆ...
ຍ່ອມຕັບ ອຸປາຫານ...ກັບ...ໜາຕີ...ໜາວ ຍ່ອມຕັບ ກອງທຸກ໌ຈຶ່ງດັບສິນໄປດ້ວຍ
ອາກາຮອຍ່າງນີ້...ນີ້ຄົວຄວາມດັບປັບໄປແທ່ງຽຸປະ-ເວທນາ-ສັຫຼຸງ-ສັ້ງຂາ-ວິຫຼຸງຄູານ
ຕັ້ງນີ້ແລ້າ” (ສັງຢຸຕະນິກາມທາວຽກ ១៩/១៩៤៥)

ສັຈະ ៥

ພຣະສັມມາສັມພຸທຣເຈົ້າທຽບຄັນພບແລະຕຣະສູ້ສັຈຈຣມທັ້ງ ៥ ທີ່
ມີອູ່ກ່ອນແລ້ວດ້ວຍຮຣມນີ້ທີ່ມີອູ່ຈົງຈາກຮຣມຈາຕີ ຊຶ່ງເປັນຮຣມອັນ
ປຣະເສີຈູ້ຈຶ່ງເຮັດວຽກວ່າ “ອຣີຍລັ້ງ” ຄວາມຈົງຈາກປຣະເສີຈູ້ ແລະ ປຣການ ໄດ້ແກ່

១. **ທຸກ໌** ດຽວຮູ້ໄດ້ແກ່ ຂັ້ນນີ້ ៥ ຄື່ອ ຮູບກັບນາມ ໄດ້ແກ່ ຈິຕ
ເຈຕີກ (ຍກເວັນໂລກເຈຕີກແລະໂລກຸຕ່ຕຣຈີຕ) ຮູ່ປັບປຸງທຸກ໌ ຍິ່ງອູ່ໜານຍິ່ງ
ທຸກ໌ມາກ ຈຶ່ງຄວາມຮູ້ວ່າຂັ້ນນີ້ ៥ ເປັນທຸກ໌ ຮູ່ດ້ວຍປັນຍາວ່າ ເກີດ-ແກ່-ເຈັບ-
ຕາຍ ເປັນທຸກ໌ ຂັ້ນນີ້ທ້າມເປັນທຸກ໌ ອຸປາຫານຂັ້ນນີ້ເຂົ້າໄປຢືນດັບຂັ້ນນີ້ເປັນຕົວທຸກ໌
ໆລາໆ ເປັນປຣົງຄູາຍກີຈປຣົງໄຫຼຸຍຮຣມອັນຄວາມອົບຮູ້ (ມີໜີ້ຮູ້ເພີ່ງຈິນຕາ
ຄູານຄວາມຈຳໄດ້) ໃນອົງຄົມຮຣດູ້ແລ້ວທຳກິຈໃຫ້ເຖິງນິໂຮດດັບທຸກ໌ໄດ້ ຮູ່ທຸກ໌
ອ່າຍ່ານີ້ແລ້ວໄໝ່ໄໝ່ທຸກ໌ ນັ້ນຄືວິ້ສກາວຮຣມທີ່ປຣາກງູ້ໃນຂັ້ນນີ້ອ່າຍຕະນະຫາຕຸ ແກ້
ທະລຸຕລອດຄື່ງທຸກ໌ເວທນາແລະທຸກ໌ຂັ້ນໃນໄຕຣລັກໝົດທັ້ງສິນ

២. **ສມຸ້ຍ** ດຽວຮະ ໄດ້ແກ່ ໂລກເຈຕີກໃນໂລກມຸລຈິຕ ຄື່ອ ກີເລສ
ຕັ້ນທາ ອຸປາຫານ (ຫົວໂລກ ໂກຣດ ພລ) ອັນເປັນເຫດຸໃຫ້ທຸກ໌ ເກີດແລະ
ຄວາມຮູ້ຄຸນ-ໂທະແລະຄວາມສັດອອກແລະໄມ່ຄື່ອນ້ນໃນເຫດວຸກສລທັ້ງປວງ
ໃຫ້ພື້ນປະປາຕັພທຣມຈຳພວກສມຸ້ຍ ອຸກສລທັ້ງປວງທີ່ກ່ອທຸກ໌ (ໄດ້ແກ່
ອວິຈ້າແລະຕັ້ນທາ ຕ-ກາມ-ກັບ-ວິກາພ)

ການທີ່ຈະສັດລະເຫດວຸກຮູ້ຈັກຕ້ວເຫດ (ສມຸ້ຍ) ນີ້ເລີຍດ້ວຍ
ພຣະພຸທຮອງຄົງທຽບແສດງເຫດໄວ້ທ່າຍຮູປແບບມີໜີ້ເຮັດວຽກມາກາມຍ ເປັນຕົ້ນວ່າ

ກິເລສ ຕັ້ນທ່າ ນິວຮັນ ດັນຄະ ໂຢຄະ ໂອຂະ ອຸນຸສັຍ ສັງໂຍ່ຈົ້ນ ໄລາ (ຄວາມອ່ານ່າຍລະເອີ້ນໃນມູນໝາຍ໌ແລ້ມ ດ ອົກປະກາດເຊີງແນວບົງບັດຕີ)

**ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈີງຈະໄໝ່ອຢາກເກີດ ແຕ່ທີ່ຢັງອຢາກເກີດອີກເພຣະຍັງໝື່ໄໝ່ຈີງ
ວ່າເກີດເປັນທຸກ໌ ຍັງຮູ້ແຕ່ປາກຍັງສວດມານົດແຕ່ປາກອອກກຳນັນ ໄໝ່ລົງໄປເປົ້າໃຈ
ຄ້າເຫັນເອງເປັນສັນທິກູ້ຈະໄໝ່ອຢາກເກີດອີກ!**

๓. **ນິໂຮ** ຄວາມທຳໄໝ່ແຈ້ງ ໄດ້ແກ່ ຄວາມດັບ ສັບ ເຢັນ ດືວ
ນິພານ (ວ່າງ)

ພຶ້ງທຳໄໝ່ປະຈັບໃຫ້ເປັນສັຈົກາຕັພພຮຣມ (ນິໂຮ) ດືວ ທຣມ
ທີ່ຄວບປະລຸ ເປັນທີ່ດັບໄປແທ່ທຸກ໌ ເປັນສັຈົກີກີຍາທຣມ (ກິຈພຶ້ງທຳໄໝ່ແຈ້ງ)
ອັນປະຈັກໝັ້ນແຈ້ງ (ທີ່ກຳລັງປາກູ້)ເປັນວິຊາແລະວິມຸດ

(ປັບປຸງສັງເກດທີ່ “ຕ່ທັງຄົນໂຮ” ຄວາມດັບຂໍ້ວຸນຍະທີ່ເກີດ-ດັບທາງ
ຕາ ຫຼຸ ໄລາ ເມື່ອມີສົດິນທີ່ແກ່ກໍາຕ່ອນເນື່ອກັນໄປເວື່ອຍໆ ຈຶ່ງໃຫ້ເພີຍຮ
ຮະລຶກຮູ້ແລະໄໝ່ເຮີມຕຽດທັງຄະນິ້ນ)

๔. **ມຣດ** ດືວ ທາງທີ່ຄວບປົງບັດຕີຄວາມເຈີບປຸງເປັນ ๑ ໃນປັຈຈີຍ
ໜະ ໃນຄັນກົງມາປັບປຸງສູງສຳເນົາ ເປັນທາງສູ່ສຸດຕິແລະ
ນິພານດ້ວຍກາເວົວຕັພພຮຣມ ດືວ ກາວນາທຣມທີ່ພຶ້ງລົງມື່ອກະທຳໄໝ່ເປັນ
ມຣດໄໝ່ແກ່ ມຣດມື່ອງຄົ້ນ ດ ຍ່ອລົງເໜືອ ๓ ໄດ້ແກ່

គື່ລ ສັ້ນມາກັ້ມມັນຕະ ສັ້ນມາວາຈາ ສັ້ນມາອາຊີວະ

ສັ້ນມາອາຊີວະ ດືວ ອາຊີພທີ່ສຸຈົມໃນກາຍກຣມ ๓ ວິຈິກຣມ ແລະ
ກລ່າວົກ້າວົກ້າ ໄມ່ຕ້ອງທ້າມ ແລະ ອ່ຍ່າງໄໝ່ແກ່ ໄມ່ຄ້າມນຸ່ງໝົດ-ສັຕິວົມມື່ວົງ-ນໍ້າເມາ-
ຍາພິ່ງ ແລະ ຄ້ຕຽວງູ້

ສມາຖີ ສັ້ນມາວາຍາມະ ສັ້ນມາສົຕີ ສັ້ນມາສມາຖີ

ປັບປຸງ ສັ້ນມາທິກູ້ສົມ ສັ້ນມາສັກປັປະ

ອຣີມມຣດອງຄົ້ນ ດ ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ກັບບຸດຄາລຸ້ມເຈີບປຸງທາງຄຸລົງຈີຕາແລະ
ເກີດໄດ້ກັບໂລກຸຕຕະຈິຕເທົ່ານັ້ນ

ສັຈະຫີ່ອອຣີສັຈົ່ງ ແລະ ໂດຍສຽນ ໄທ້ພຶ້ງປົງບັດມຣດມື່ອງຄົ້ນ ດ

ຢ່ອເໜືອ ຕ ໄດ້ແກ່ ຄືລ ສາມາທີ ປັນຍາ ເປັນຈີຕ ເຈຕລິກຝ່າຍກຸຄລ ພຶ້ງ
ປົກປັດຕິຈົລິຍູໄໝເມື່ອກໍາລັງເປັນໄໝໜູ່ເປັນພະເປັນອິນທີ່ຢີ້ ໄທ້ຄວບຄຸມສຸກທີ່
ເກຫຼຸໄທ້ເກີດທຸກໆໜີໄທ້ດັບເປັນນິໂຮຈ

ກລ່າວຄືອ ໄທ້ເຂາຈີຕ ເຈຕລິກຝ່າຍກຸຄລຄຸມ ຈີຕ ເຈຕລິກຝ່າຍກຸຄລ
ຈນພັນຈາກທຸກໆໜີ ຈນຄື່ງຄວາມດັບ ວ່າງ ສນບ ເຢັນ ແມ່ຈີຕເຈຕລິກຝ່າຍກຸຄລ
ກີ່ມີໃຊ້ເລາ ຄືລ ສາມາທີ ປັນຍາກີ່ໄມ້ໃຊ້ເຮາ ມຣຄກີ່ໄມ້ໃຊ້ເຮາ ມຣຄເປົ່ອອີຍ
ສັຈົງ ເປັນສິ່ງທີ່ມີອູ້ຈຸຈົງ ເປັນສກາວຫຮຽມອັນໜີ່ທີ່ມີອູ້ຈຸຈົງ ແຕ່ໄມ້ໃຊ້ເຮາ
ພຶ້ງເພີຍຮລະຕົວຕານເລີຍ!

ລະໄດ້ກົດັບທຸກໆໜີ ໄດ້ ດັບທຸກໆໜີໄດ້ກົງຄື່ນິໂຮຈ!

“ທຸກໆໜີ ແຕ່ຄົນທຸກໆໜີໄມ້ມີ ສຸມຫຍມີແຕ່ຜູ້ສ໌ຮ້າງເທດໆໄມ້ມີ ນິໂຮຈ
ຄວາມດັ່ນມີ ແຕ່ຜູ້ດັບທຸກໆໜີໄມ້ມີ ມຣຄທາງດັບທຸກໆໜີ ແຕ່ຜູ້ເດີນທາງໄມ້ມີ...

ໃນໂລກນີ້ມີແຕ່ທຸກໆໜີເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ້-ດັບໄປ ນອກຈາກທຸກໆໜີ
ໄມ້ມີອຸ່ນໄວເກີດ-ໄມ້ມີອຸ່ນໄວດັ່ບ...” (ວິຊາຄວິດຝາກທີ່ສ່ວນປາລັ້ນທີ່ວັນ)

ໂລກຈະລ່ວງໄປກີກັບໆ ຄວາມຈິງກົມື່ອູ້ອ່າງນີ້!

ສັຈະ ແ ເປັນແຕ່ເພີຍສກາວຫຮຽມ ໄນໃຊ້ຄົນໄມ້ໃຊ້ສັຕົວ!

ມີແຕ່ເກີດ-ມີແຕ່ດັບ!

ຄວາມເຮັມຕົ້ນທີ່ສັມມາທິງົງຈີ້ຂັ້ນພື້ນຈານ ໄດ້ແກ່ ສັກຫາ ແ ເຊື່ອກຣມ
ຜລຂອງກຣມ ລັຕວໂລກມີກຣມຂອງຕານ ແລະເຊື່ອພຣະປັນຍາຕວລ້ວລູ້ພຣະພຸທົນເຈົ້າ
ມີທລວຕຖຸກົມມລກຕາສັມມາທິງົງຈີ້ ۱۰ ປະກາຣ ກລ່າວຄືອ ເຊື່ອນຣາ-ສວຣົກ
ໜາຕີນີ້ມີ-ໜາຕີໜ້າມີ ມຣຄ-ຜລນິພພານມີ ເປັນຕົ້ນ (ອ່ານຮາຍລະເອີຍດເວື່ອງລັ້ມມາ
ທິງົງຈີ້ໃນນຸ່ມຍ່າຍເລີ່ມ ຕາ ຮ້າ ຕາ)

ເນື່ອເຮັມຕົ້ນດ້ວຍສ້າຫາສັມມາທິງົງຈີ້ຖຸກ ກົຍ່ອມເກີດວິຕກຖຸກົກົກ ເປັນກຸຄລ
ວິຕົກໃນສັມມາສັງກັບປະ ຈະເກີດຕາມ ແລະມຣຄອື່ນໆ ໃນຄືລ ສາມາທີ່ເປັນ
ສັມມາຍູກຂອບກົຈະເກີດຕາມ ດຸຈໂປກີ້ຮາໄຟເຈີດຕູ້ກລາກຈູງດ້ວຍຫວຽກຈັກ
(ສັມມາທິງົງຈີ້) ອະນັ້ນ

ສັມມາທິງົງຈີ້ຂັ້ນສູງ ພມາຍຄື່ງ ວິຊາ ພມາຍຄື່ງ ຢາণປັນຍາ

เข้าไปรู้สึกจะ ๔ (ความจริงของโลก ๔ ประการ รู้ทางดับทุกข์ด้วยคือ สมารถ ปัญญาเพื่อดับอวิชชา ดับอวิชชาได้ก็ไม่เกิดอีก ไม่เกิดได้ก็ดับทุกข์ได้

แต่ถ้ายังไม่มีสัมมาทิฏฐิ สัมมาธรรมรุคองค์อื่นๆ ในคือ สมารถจะเกิดไม่ได้ และปัญญา ก็เกิดไม่ได้ จะมีแต่อกุศลวิตก เช่น การวิตกพยาบาลวิตก วิหิงสาวิตก (คิดเปลี่ยนเป็นยัง) หากความสงบไม่ได้เลย จึงมีคำกล่าวว่า

“ถ้าละเมิดมิจฉาทิฏฐิไม่ได้ เท่ากับว่าติดกรະดุมแรกผิดเสียแล้ว กรະดุม (มรรค) เม็ดอื่นๆ ก็พิດหงษ์หมด”

ให้พึงระมัดระวัง “มิจฉาธรรม” จะนำไปทุกติ เพราะเหตุแห่ง มิจฉาทิฏฐิองค์แรก และมิจฉาธรรมรุคองค์อื่นย่อมจะเกิดตาม...ทำสมารถก็ เป็นมิจฉาสมารถ เพราะมิจฉาทิฏฐิเป็นเหตุ

คือ สมารถ (สมณะ) สอนให้เป็นคนดี ล้วนวิปัสสนาปัญญา ทำให้ พ้นทุกข์!

เมื่อคือบริบูรณ์ดี ย่อมมีสมารถดี สติมาปัญญา y อุ่นเกิด แต่การที่คนจะเข้าหาคือได้ ต้องเริ่มที่สัมมาทิฏฐิ เชื่อกรรมแล้วจะเข้าหาทานคือและภาระ

“เมื่อเมื่อจิตตั้งมั่นในอริยมรรคองค์ ๔ แล้ว มีสัมมาทิฏฐิในสติ ปัญญา ๔ ย่อมรู้คุณอันยิ่ง อันวิเศษอย่างอื่น...มีความตรัสรู้เป็นเบื้องหน้า มีนิพพานความลึกลับแห่งรากะ โภษะ โมะะในที่สุด...”

สัมมาทิฏฐิเป็นปัญญา ปัญญาเกิดได้ ๓ ทาง ได้แก่ สุตมายปัญญา (ฟัง) ๑ ใจตามยปัญญา (คิด-จำ) ๑ และภาระนามยปัญญา (เข้าใจรู้-เห็นสภาวะธรรม) ๑

ข้อสังเกต นักปฏิบัติวิปัสสนา เมื่อปฎิบัติไปได้ถึงระยะหนึ่ง จะเกิดภูณปัญญา rishi-yanam ก็ได้-ดับ ให้พึงระมัดระวัง “วิปัสสนูปกิเลส” คือ กิเลสซึ่งดีที่เบาบางมาก ๆ เช่น โภกาลแสงสว่าง ปีติ ปัลลังกิ

(ความปลาบปลื้ม สงบระงับ) สุข (พอใจ) น้อมไปในความสงบ มุ่งเพียรไม่พักและจะเกิดความอยากจะให้คุณอื่นมาหัวเหินเหมือนกับตน บางที่ธรรมะผุด-ธรรมะผ่านถึงกับพูดในใจก็มี พูดให้คุณอื่นฟังโดยไม่ประเมินผู้ฟังก็มี ถ้าสติอ่อนก็จะติดอยู่กับกิเลสดีนี้นาน แต่ถ้าเพียรเมื่อสติปรับอินทรีย์ให้สมดุล เอาปัญญาไปศรัทธาและเอาสามาธิไปความเพียรให้เสมอ ก็นำให้เท่าทันกิเลสมัน ก็จะผ่านจุดนี้ไปได้

“...ปฏิบัติมารถเปลี่ยนประการประسانกัน ทุกขณะจะิตทุกคืนวันให้ถูกต้องคล่องสัมมาฯ”

วิปัสสนปกิเลส เกิดขึ้นได้นี้ นับว่าดีอยู่ส่วนหนึ่ง นั่นหมายความว่าปฏิบัติมาถูกทางแล้ว แต่จะต้องเพียรประคับประคองด้วยสติรู้ให้เท่าทันและแก้ไขให้ได้ ท่านจะก้าวหน้าต่อไป แต่ก็มีบางที่แก้ไขไม่ทัน หรือไม่ยอมแก้ไขหรือมองว่าตัวเองบรรลุธรรมแล้ว ไม่เข้าหากลยานมิตร ครูอาจารย์ถึงกับวิปลาสเลียจริตก็มี อย่าลืมอุทิศบุญให้บ่ออย่า จะเลือกเจริญอนุสติหนึ่งในอนุสติสิบที่ถูกจริตมาบริกรรมบ้างก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้เพียรเพิ่มสติตัวรู้ให้มากขึ้น (อ่านวิธีแก้ไขหนังสือมนุษย์เล่ม ๒ หน้า ๓๓ และ๙๙ เรื่องอุปกิเลส ๑๐) อย่าให้ติดอยู่เพียงแค่นั้น หนทางเดินยังมีอยู่อีก!

ชีวิต คือ การเดินทาง มั่นราบเรียบ มั่นชรุขระปั่ง มั่นกระแทกกระเทือนบ้างต้องอดทน มั่นต้องเดินต่อไป จะหนีออกนอกเส้นทางไม่ได้ถ้าหนีก็ไม่ถึงเป้าหมายต้องยอมรับสภาพ

สภาพความเป็นจริง ของสภาวะธรรม มั่นมีเหตุ มีปัจจัยของมั่นเช่นนั้นเอง นี่แหลกคือหลักแห่งความจริงอันประเสริฐ เป็นอริยสัจจธรรม ทรงตัวสร้างค่านพบ ทรงรู้ ทรงกระทำทางเดิน บอกทางซึ่งทางเดินให้แล้ว

ท่านออกเดินทางแล้วหรือยัง?

ຜູ້ຕ້ອງຕິດຕ່ວຍສຕຣີ

ທ່ານອານනໍ້າ ທຸລຄາມວ່າ

“ຂ້າແຕ່ພະວອງຄູ່ເຈົ້າຢູ່ ຂ້າພະວອງຄົກ້າໜ້າ ຈະປັບປຸງບັດໃນ
ມາດຸຄາມ (ສຕຣີ) ອຍ່າງໄຮ?”

ພຣະຜູ້ມື່ພຣະກາຄເຈົ້າຕັຮສ່ວ່າ

“ອານනໍ້າ! ກາຣໄມ່ພບປະກັນ”

“ຂ້າແຕ່ພະວູ້ມື່ພຣະກາຄເຈົ້າ! ເນື່ອຍັ້ງມີກາຣພບປະກັນ ຈະພຶ່ງ
ປັບປຸງໂຍ່າງໄຮເລ່າ?”

“ອານනໍ້າ! ກາຣໄມ່ພູດດ້ວຍ”

“ຂ້າແຕ່ພະວອງຄູ່ເຈົ້າຢູ່ ເນື່ອຕ້ອງພູດດ້ວຍ ຈະພຶ່ງປັບປຸງບັດ
ອຍ່າງໄຮເລ່າ?”

“ອານනໍ້າ! ຄ້າຕ້ອງພູດດ້ວຍ ພຶ່ງມີສຕິແລ້”

(ພຣະໄຕຣປິງກບາລີ ສຍາມຮູ້ ១០/១៦៤/១៣២)

ຕັບອວິຫຍາ

๓. อะไรเป็นสมุทัยเหตุให้เกิดกิเลสตันหา?

กิเลสตันหาเป็นสมุทัยเป็น ๑ ใน สัจจะ ๔ เกิดจากเจตสิก ฝ่ายอกุคลที่เกิดที่ในจิต ชื่อ “โลกเจตสิก” เกิดเป็นตันหาคือ ความอยาก เป็นโสมนัสพอใจยินดี เป็นราคะความกำหันด์ในการคุณห้า รูป เลียง กลิ่น รส สัมผัส ที่น่ายินดีพอใจและติดยึดในสุขเวทนาอารมณ์ที่น่า ใครร่น่าพ้อใจ การคุณเปรียบเหมือนเหยี่ยวล่อสัตว์ในโลกนี้ (อุปมาเหยี่ยว ล่อแห่งมารดุจพวงดอกไม้มารที่อาบด้วยยาพิช) มีสุขน้อย มีทุกข์มาก!

เรื่องการเป็นเรื่องที่ดีนرن เรื่องกินก็ต้องแล้วหา เรื่องเกียรติ เป็นเรื่องที่ต้องแบกไว แบกแล้วยึดว่าเป็นตนและสิ่งที่เนื่องด้วยตน แล้ว ก็เห็นแก่ตัวแต่ตน!

ความอยากความพอใจทำให้ติดอยู่ในภพ รูปภพ อรูปภพ เวียนว่ายอยู่ใน ๓๑ ภูมิไม่มีที่สิ้นสุด

สาเหตุเกิดจาก ๒ ประการ ได้แก่

๑. ประสบภัยอารมณ์น่าพอใจแล้วขาดสติ

อารมณ์ ๖ ได้แก่ รูป เลียง กลิ่น รส สัมผัส เรื่องราวคิดนึก ที่น่าพอใจ

กระบวนการทัศนคติ ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

เกิดรู้สึกทางวิญญาณ ๖ ได้แก่ ทำให้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รู้รส รู้สัมผสกาย รู้เรื่องราวคิดนึก ที่เป็นสุขเวทนาน่าพอใจ

แล้วติดยึดหลงไปว่าเป็นของเรา!

ติดยึดแล้ว หวงเหงน avarice วิราษะ หมดไปแล้วอยากได้ใหม่อีก เมื่อไม่ได้ก็เกิดโถลงซัดเคือง เป็นทุกข์!

ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะความไม่รู้ อวิชชา-ตันหา-อุปทาน! ไม่รู้ เว่องของขันธ์ ธาตุ อายtan...ฯลฯ....!

ขอให้พิจารณาดูที่ตัว “ผัลลัง” ตัวกระทบ อารมณ์ตัวหน่าวง วิญญาณ ให้ออกไปกระทบกับอารมณ์ตรงที่ปลាមรูปทาง ตา, หู ฯลฯ

(ຈິຕົກົງຮໍາພຶ້ງຫາອາຮມັນ ອາຮມັນກົງທຸກໆນ່ວງຈິຕົ!) ທັນທີທີ່ເຫັນ, ໄດ້ຢືນ ໄລະ
ເວທນາ ຕັນຫາ ອຸປາຫາ ໄລະຫຼາກີດທັນທີ ເກີດຂອບ-ຊັ້ນ ຂຶ້ນມາທັນທີ ທຳໃໝ່
ສຸ-ທຸກໆ ເຂົ້າປ່ອງສຸ-ທຸກໆ ຜອບ-ຊັ້ນໃຫ້ທັນລຶ່ງຄວາມປັ້ງປຸງແປ່ງວ່າໄມ່ມີ
ອະໄຣແນ່ນອນ ເກີດເຕື່ອຍົກດັບ ທີ່ໄມ່ດັບພວະເຮົາໄປຢືດພຣະເວທນລົງມີ
ຕັນຫາ ອຸປາຫາ ກາວ ປາຕີ ຜຣາ ຈຶ່ງເກີດຕຽນນີ້ ຈົງດັບເວທນສຸ-ທຸກໆ ເທິ່ນ
ຄຸມຜັສສະຕັກຮະບປີເທິ່ນທັນກ່ອນທີ່ຮູ່ປຸງ ເສີຍ ໄລະ ຈະລັງຕຶງໃຈ

ເອົາສຕິຮັບຊ່ວງໃຫ້ທັນ!

ຄນແຮງທີ່ເດືອດຮອນວຸ່່ນວາຍ ເປັນທຸກໆກັນທຸກວັນນີ້ພຣະອະໄຣ? ກີ
ພຣະເຈົ້າຕົກີເລັສຕັນຫາ (ຄວາມອຍກາ ຄວາມໂລກ ຄວາມໂກຮົງ ຄວາມໜລງ)
ກີເລັສຕັນຫາເປັນແຫຼຸດໃຫ້ທຸກໆ

ກີເລັສຕັນຫາເປັນເຄຣືອງເຄຣືອງເຄຣືອງເຄຣືອງໃຈ ຕ້ອງເອົາພຣະຫຣຣມ
ໜໍາຮະລ້າງສິ່ງສົກປຣກເຄຣືອງເຄຣືອງເຄຣືອງເຄຣືອງໃຈ

ກີເລັສຕັນຫາເກີດທີ່ໃຫນ?

ກີເລັສຕັນຫາເກີດທີ່ໃຈຂອງຄນ ຕ້ອງເອົາພຣະຫຣຣມໜໍາຮະໃຈຂອງຄນ!

“ມໂນ ບຸພັງ ຄມາ ຮັ້ມມາ ໃຈຖື່ງກ່ອນໃຈເປັນໃຫຍ່ ໃຈເປັນຫັ້ງໜ້າ

ມໂນ ເສົງຈາ ໃຈປະເສົງຈູ້ທີ່ສຸດ

ມໂນ ມຍາ ທຸກອຍ່າງ (ທັງດີແລະໜ້າ) ລຳເຮົງແລ້ວດ້ວຍໃຈ”

ຄຸມຜັສສະຕັກທີ່ເທິ່ນ ເອົາສຕິຮັບຊ່ວງໃຫ້ທັນ! (ຜັສສະເຈຕລິກ-ສຕິເຈຕລິກ
-ປັງຄູນທຣີຢີເຈຕລິກ!)

ຮູ້ແລ້ວລະ ຮູ້ແລ້ວວາງເສີຍ ວາງເສີຍໄດ້ໄໝ່ໜັກ ໄນທຸກໆ ໄນເດືອດ
ຮອນວຸ່່ນວາຍ!

ທີ່ເດືອດຮອນວຸ່່ນວາຍອູ່ນີ້ ເພຣະປຸງຜັສສະ ຄຸມຜັສສະໄໝໄໝໄດ້ພຣະ ພລງ
ເກີດຕັນຫາຄວາມອຍກາ ແມ່ກຮະທັງອຍກາດີ ຄວາມອຍກາທຳໃໝ່ຝຶ່ງເປັນນິວຮົນກັນຄວາມດີ
ອຍ່າຫລັນມັນ!

ນິວຮົນ ແຫຍ່ອຄວາມຫົ່ວ່າຂອງຈິຕົຕ້ອງປຣາບດ້ວຍສມາຟີ ແລ້ວເດີນອາຮມັນ
ວິປັສສາເຂົ້າໄປ ຮູ້ເຢຍກູບ-ນາມ ເປົາອົກໄປ
ຕໍ່ຍ້ນມີນິວຮົນຄຣອບງໍາ ນັ້ນແຫລະຕັນຫາ!

○ ออย่าหลงเหยื่อเชือญากระยะกจิต
 ออย่าหลงติดรสนheyioเชือตันหา
 ออย่าหลงนอนหลงกินลิ้นเวลา
 ออย่าหลงว่าชีวิตเจ้าจะยาวนาน
อย่าหลงตันหา...หยุดอยากได้...ไปนิพพาน!

“คนล้วนมากติดอยู่ในความอยากเหมือนกติดบ่วง ตัดอยากได้... จึงตัดเครื่องผูกได้” (ป้าไถียสูตร ๑๕/๖๑ อิจฉาสูตร ๑๕/๖๑ พันธุณสูตร ๑๕/๔๔)

๒. เกิดจากความคิดวิตกหมายมุ่นไปในอกุศล (อกุศลวิตก)

อกุศลวิตก ๓ ได้แก่ การวิตก (ตรีกกรรม) พยาบาทวิตก (ตรีกพยาบาท) วิหิงสาวิตก (ตรีกทางเบี่ยดเบี้ยน)

แม้จะทำตนหลีกออกจากหมู่ เป็นผู้มีปักติอยู่ผู้เดียวลำพัง (ในป่า เข้าหรือถ้ำ) ถ้าเหลือสติกำหนดเพลิดเพลินทางอารมณ์ ก็ติดตรีกกรรม เป็นอกุศลวิตก พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า “นี่เป็นการอยู่ด้วยเพื่อนสอง” แม้จะเข้าไปอยู่ในถ้ำป่าเขาก็ตาม ถ้าคิดหมายมุ่นไปในอกุศล ก็ไม่นับว่าหลีกเร้นออกจากหมู่ ยังมีอกุศลเป็นเพื่อนอยู่

จึงให้ทั้งเพื่อนสองเสียได้ด้วยสติ! (เพียรระลึกรู้สึ่งที่กำลังประภาภูปัจจุบnar อารมณ์ตามความเป็นจริงว่านี้ก็เป็นธรรมะอย่างหนึ่ง)

การคิดนึกตรึกไปในกาม (รูปส้าย เสียงไฟเรา ฯลฯ) ย่อมเกิดราคะ กำหนดยินดีพ้อใจเป็นโลภากิเลส ถ้าตรึกพยาบาท ย่อมเกิดเป็นโถสากิเลส ตรึกไปในทางเบี่ยดเบี้ยน ย่อมเกิดเป็นโมหะกิเลส แล้วลุ่หลงไปในกามและพยาบาท ทำให้จิตเครัวหมอง

“**การคุณห้าควรแก่ผู้ใด ทองและเงินก็ควรแก่ผู้นั้น**” มันุษย์ทั้งโลกจึงวิงหาเงินเพื่อหาการคุณอารมณ์ เพื่อสุข渺茫” เพื่อสันองตันหา (ความอยาก)!

คิดว่าความร้าย ดี ความสุข! คนมีปัญญาห้อยจะคิดเช่นนั้น

ກາມຄຸນທີ່ເປັນສິ່ງເຢ້າຍວິໄຈ ຈະເອົາຫະຈີຂອງຕົນໄດ້ແຕ່ໄກ໌
ເພີ່ງໄດ ອູ້ທີ່ໃຈຂອງຜູ້ນັ້ນ!

ອກຸຄລວິຕາເປັນເຫດ ດວມທຸກໆທີ່ເຮົ່ວໜ້ອນເປັນຜລ!

ຈຶ່ງໃຫ້ຮົດ ອອກມາອູ່ນອກຄິດ ໜຶ່ງຄິດແລ້ວໄໝທຸກໆ!

“ທຸກໂຂ້ ປາປໍສະ ອຸຈາໂຍໍາ ການສັ່ງສມບາປ ນຳທຸກໆມາໃຫ້”

“ສູ່ໂຂ້ ບຸ້ນ້ສະ ອຸຈາໂຍໍາ ການສັ່ງສມບຸ້ນ ນຳສູ່ມາໃຫ້”

ຊື່ວິຕາມນຸ່ອງ ແລະ ສັດວິໄລກ ກີ່ເປັນໄປຕາມກະແສກີເລສແລະແຮງ
ກຣມເກື່ອງພັດພາຊັກນໍາໄປ ຈຶ່ງຜູກມັຈຈຸຮາຊັກຈຳຈັດ ອຸກມາຮ້ອມລ້ອມ ອຸກ
ຕັ້ນທາທີມແທງ ອຸກສັ່ງໂຍ້ໜ້ວຍຮັດ ຈຶ່ງຜູກຮາຄະເຮົ່ວໜ້ອນແພດເພາໄມ່ອ່າຈ
ຕ້ານທານໄດ້ ຍ່ອມມື່ຜລເປັນທຸກໆຂໍ້ອູ່ເນື່ອນນິຕິຍໍ

ຄົນທີ່ເກີດມາດ້ວຍປົງລົນນິຈິຕດ້ວຍໂລກະເຫດພະລິກຣົມເກ່າ ມີ
ຈິຕໂສມນັ້ນສຳໄໝປະກອບດ້ວຍປົງລົນນິຈິຕດ້ວຍໂລກະເຫດພະລິກຣົມ
ເປັນອກຸຄລ ມັກຕຽກໄປໃນທາງອກຸຄລ ກາມ ພົມບາທ ຮາຄະຕັ້ນຫາຮຸນແຮງ
ມາກຈະທຸກໆມາກ ລະວາງໄດ້ຍາກ ເພະເຫດແໜ່ງກາຍີດຄື້ອຕັ້ນທີ່ສັ່ງສມ
ມາເປັນພື້ນຖານ ຄ້າຍິ່ງຍອມໃຫ້ຈິຕໄຫລໄປກັບກີເລສຕັ້ນທາຍີ່ທຸກໆມາກຂຶ້ນໄປເອິກ
ທີ່ເປັນເຫັນນີ້ ກີ່ເພະນິ້ມມີຄວາມໄມ້ຮູ້ ເປັນວິຊາ-ຕັ້ນເຫາ-ອຸປາການ!
ໄມ້ຮູ້ຂັ້ນນີ້ ອາຍຕະນະ ຮາດູ...ລາດ...ຈຶ່ງທຸກໆ!

ມັນສຸກໄໝ້ຫົວສຸຂເຢັ້ນ!

○ “ຄວາມເວີຍຄວາມສຸຂ...

ແກກີສມ...ລັນກີສຸຂທຸກເວລາ

ຄ້າເພີ່ຍະເພາດວ່າຕັ້ນທາກີນ່າສຸຂ

ເຂາວ່າສຸຂ(ກາມ)ສຸຂແນ້ວຍ່າເຫຼວໄປມັນ

ໃຄຣ ၅ ທຸກຄົນຂອບເຈົ້າເຜົ້າວິ່ງຫາ

ແຕ່ຄູ່ທ້າວັດແທ້ກີເຄລັງໃຈ

ຄ້າກີເລສເພາເຮົາກີສຸກເກວິຍົມໄໝ້ມໍາ

“ສຸຂເຢັ້ນ” ທີ່ວິ້ວ່າ “ສຸກໄໝ້” ໃຫ້ແນ່ວຍ່າ

(ພຸທົກກາສລົງຈິຕ)

ທາງແກ້ໄຂ

ຮ. ເຈົ້າສົງສົມ ນ້ຳມົມຈິຕໂຍນໂສມນລືກາຮ ດິດໃຫ້ຜູກ ດິດໃຫ້ເປັນ
ນ້ຳມົມເຂົ້າມາພິຈາຮນາວ່າ

“สักว่าเห็น...ได้ยิน ฯลฯ เกิดแล้ว-ดับแล้ว เปลี่ยนเปล่งรอดเร็วไม่เที่ยง ไม่ใช่ตัวตน บางครั้งบัญชาไม่ได้ เป็นอนิจจัง ทุกชั้งอนัตตา” ไม่มีใครเป็นเจ้าของ

การเจริญสติ เลือกไม่ได้ที่จะไปภาคภูมิ ให้เป็นประจักษ์เฉพาะรูปนั้น-นามนี้ (เช่นจะดูเฉพาะจิต) ไม่สามารถจำกัดลงได้ เพราะมีเหตุปัจจัยของเข้า ไม่ว่าจะเป็นรูป ๒๙ จิต ๔๗ เจตสิก ๕๙ ทั้งภายใน-ภายนอก อย่างไรก็ตามเป็นของเรา-ของเขา

จงทำกรรณสูนลีมตา แต่อาย่าเลือกลีมตา จงลีมตาให้หัว ไม่ว่าในกาย ในเวทนา ในจิตหรือในธรรม บางคนว่าจะเลือกเอาเฉพาะจิตอย่างนั้นแคบเกินไป สติปัญญาไม่เลือกเจริญเฉพาะเจาะจงตรงนั้นตรงนี่ อย่าเจาะจงดูเฉพาะนาม รูปภายนอกควรเพียรพิจารณาดูด้วย เพราะรูปกาย-นามกายเข้าอยู่ด้วยกันแยกไม่ได้ จงทำความรู้ลึกตัวให้หัวพร้อมทั้งลิบพิศหน้า-หลัง ทั้งเบื้องหนึ่ง เบื้องบน และเบื้องล่าง

กาย เวทนา จิต ธรรม เข้าอยู่ด้วยกันทั้ง ๔ ล้วน!

พึงเจริญมรณานุสติ “ทุกคนต้องตาย ต้องทิ้งกายไว้ในโลกนี้ เมื่อส่วนหนึ่งของกายยังเอ้าไปไม่ได้ แล้วสมบัติของนอกรากกายจะเอากะไรไปได้เล่า!”

“เมื่อร่างกายจะแตกดับ ถูกทุกข์เวทนนำไปบีบคั้น ให้วิเข้ามาหาตัวผู้รู้ให้จิตอยู่กับจิต...ให้สติอยู่กับใจ

ร่างกายมันทุกข์ทรมานอย่างนี้ มันจะเป็นของเราได้หรือ? ให้มันเบื่อ...ให้มันหน่ายให้คลาย...ให้ปล่อย...แล้ววาง!”

ถ้าขาดปัญญา ก็จะโลภไม่ได้!

ขณะที่พระติสสร gere เดินบินทางจากเข้าเจติยบรรพต เข้าไป ในเมืองอนุชาปุระ และเห็นหญิงคนหนึ่งส่งเสียงหัวเราะ ท่านเหลียวมองพิจารณาระลึกถึงความเป็นอสุกรกรรณสูน เห็นแต่โครงกระดูกเดินไปอย่างนี้ เรียกว่า เดินเจริญสติปัญญา ซึ่งทุกขณะเวลาที่ยืน เดิน นั่ง

นอน จะต้องตั้งใจไปทำ ไปนั่ง ไปเดินอีกไหม? พระติสสเถระท่านก็ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน!

นี่แหล่ะที่เรียกทำกรรมาธิการสุขภาพจิตในชีวิตประจำวัน!

๒. ใช้ชั้นติความอดทนและมีวิริยะความเพียรที่จะละ พึงใช้ความอดทนข่มกิเลสสอนจิตให้เห็นถึงทุกข์โทษภัยของต้นหารากคีเลส เพียรประดับประดองจิตอย่างให้ตักเป็นท่าสกิเลสอารมณ์เหล่านั้น หลีกเลี่ยงเล้นทางโศจร (อบายมุข) สร้างบรรยายกาศกำลังใจให้เข้มแข็ง

ให้พึงตรีกอจากกาม (เนกขัมมวิตก)! (สัญชาติเต่าเมื่อมีภัยมาใกล้ตัว จะหดหัว-หางหึ้งลีข้า เข้ากระดองมองไม่เห็นเร็นกาย รอนก่าวผองภัยไปพ้นตัว หากเราหดบ้างเหมือนอย่างเต่า ไม่หลงมัวเมานลึกล้ำยิ่ง เห็นอะไรอย่างได้ตามใจตัว จะปัดหัวก็ เพราะจิตเป็นพิษอยู่ฯ) ประพฤติลั้นเดชทั้งกาย วาจา ใจ

“ไม่หื่นออม-ไม่เพง-ไม่จ้อง-ไม่ตั้ง-ไม่บริกรรม-ไม่กำหนด-ไม่กังวล-ไม่พะวง-ไม่ส่งลั้ย-ลด-ละ-วาง-ว่าง-ไม่วิจารณ์-ไม่ตัดลิน-ไม่ผิด-ไม่ถูก”

แต่ให้ฝึกเกตดูรู้ตามอารมณ์ปัจจุบันที่กำลังปรากฏ เพียรเข้าไปเห็นเอง เกิดแล้ว-ดับไปแล้ว ไม่ใช่เรา เป็นอนิจจัง-ทุกข์-อนัตตา! (รายละเอียดแนวทางเจริญสติโปรดหาอ่านในนุชย์เล่ม ๑๓ ตอนประกันชีวิตปิดอบายภูมิ จะรู้ลึกและกว้างขึ้น)

ปัญญาเกิดได้ ๗ ทาง ได้แก่ สุตมายปัญญา ๑ พึงฟังธรรมมาก จินตามยปัญญา ๑ คิดดี, คิดเป็น ตรึกไปในทางกุศลแล้วนำไปปฏิบัติ ภานามยปัญญา ๑ พึงเจริญสติให้เกิดปัญญาปฏิเวช

“คนมีปัญญา ย่อมหลอกิเลสได้” (ปัญญาทางโลกนอกจาระ กิเลสไม่ได้ ได้แต่เพิ่มกิเลส จึงต้องเพียรใช้ปัญญาทางธรรม)

‘ກິກຊູທັງໝາຍ!

ກິກຊູທັງໝາຍ ຈັກໄມ່ບໍ່ຢູ່ຜົດລຶ່ງທີ່ໄມ່ເຄີຍບໍ່ຢູ່ຜົດ
ຈັກໄມ່ເພີກຄອນລຶ່ງທີ່ບໍ່ຢູ່ຜົດໄວ້ແລ້ວ
ຈັກສາມາຫານຄຶກຂາໃນສຶກຂາບທີ່ບໍ່ຢູ່ຜົດໄວ້ແລ້ວ
ອຍ່າງເຄື່ອງຄົດອູ່ເພີ່ງໄດ້
ຄວາມເຈົ້າຢູ່ກີບເປັນລຶ່ງທີ່ກິກຊູທັງໝາຍຫວັງໄດ້
ໄມ່ມີຄວາມເລື່ອມເລຍອູ່ເພີ່ງນັ້ນ’

ຈາກອປຣະນິຍົຮຣມ ຂ້ອ ۲ ໃນ ۴ ຂ້ອ

(ພຣະໄຕຈົປົງກາລີ ສຍາມຮັກ ເມຕ/ເມດ/ເມດ)

๙. ໂພນປັກຂີຍທຣາມ ຄືອ ອອກຕັຮສູງ

ເນື່ອງຈຸບັນສະນາກຸມີ ๖ ແລ້ວ ພຶ້ງຢູ່ໂພນປັກຂີຍທຣາມ (ທຣາມອັນເປັນ ຜ່າຍມຣຄຄູານ ๔) ທຣາມອັນເປັນອອກຕັຮສູງມີ ๓๗ ປະກາດ ປະກາດ ໄດ້ແກ່

ຮ. ສຕິປັງຈຸານ ๔ ໄດ້ແກ່ ຄວາມມືສຕິຕາມຮູ້ ກາຍໃນກາຍ ເວທນາ ໃນເວທນາ ຈົດໃນຈົດ ທຣາມໃນທຣາມ

ເອາລົດໄປຕັ້ງໄວ້ທ່ຽວປັ້ນນີ້ເຈີຍກາຍານປັບສຳນາໃຫ້ຮູ້ອສກາ ຕັ້ງໄວ້ທ່ຽວໆ
ເວທນາຂັ້ນນີ້ເຈີຍເວທນານຸ່ປັບສຳນາໃຫ້ຮູ້ຖຸກໝີ ຕັ້ງໄວ້ທ່ຽວໆ
ຈົດຕານຸ່ປັບສຳນາໃຫ້ຮູ້ອນິຈັງ ຕັ້ງໄວ້ທ່ຽວໆ
ສັນນູ່ຂັ້ນນີ້ແລະສັງຂາງຂັ້ນນີ້ເພື່ອເຈີຍ
ທຣາມານຸ່ປັບສຳນາໃຫ້ຮູ້ອນັຕຕາ

ໃຫ້ເອາລົດໄປຕັ້ງໄວ້ທ່ຽວປັ້ນນີ້ ຂັ້ນນີ້ ແລ້ວ

ພື້ນມືສຕິຕາມດູ້ຕາມຮູ້ ຮູ່-ນາມ ເກີດ-ດັບ ທີ່ໄມ້ເຊື່ອເຮົາ ເຈີຍສົມ
ໄມ້ໃຊ້ການນັ້ນໜັບຕາເພິ່ນ-ຈຳຈັດຈະເອາ ແຕ່ເຈີຍສົມເພື່ອເກີດປັ້ນມາຮູ້ແລ້ວລະ
ຄລາຍຄວາມເຫັນພົດໃຫ້ເຫັນຄູກວ່າກາຍນີ້ໄໝ່ງໆມາ ໄມ່ເຖິງ ເປັນທຸກໝີ ໄມ່ໃຊ້
ຕັ້ງໃຊ້ຕົນຂອງເຮົາ ມີແຕ່ງປັບນາມເກີດແລ້ວກົດັບແລ້ວ

(“ກາຍໄຫວ-ໃຈຮູ້ ຮະລີກດູ້ທັ້ງຮູ້-ທັ້ງໄຫວ”, “ມີ່ວິດເຫຼວເສຍເວທນາໄດ້ອູ່
ພຶ້ງພິຈານາໃຫ້ເຫັນຄວາມໄໝ່ເຖິງ...”, “ເກົ້າອື່ນຕົວໃຈ-ໄຄຮັກລັງຄຮອງ”,
“ຮູ້ຄົດ...ດູ້ຄົດ...ເຫັນຄົດ...ພຶ້ງອອກມາອູ່ນອກຄົດ...ເຫັນຄົດແລ້ວໄໝ່ທຸກໝີ!” “ເດືອນ
ນັບເທິ...ນອນນັບທົ່ວອີ້ນ ເຝັ້ມອອກລມທາຍໃຈ ເຄລື່ອນໄຫວດ້ວຍສົມ” “ຄົດເປັນໜູ້
ຮູ້ເປັນແນວ ຄົດອອກມາແລ້ວຖືກແມວກິນໜ່ວຍ...ຄົດອອກມາແລ້ວຈໍາໄດ້ທັ້ງແນວ
ແລະທຸ່ນ”)

ເປັນທາງສາຍເອກສາຍເດືອຍທີ່ທຽບຕັຮສົນວ່າເປັນທາງແກ່ຄວາມ
ພັ້ນທຸກໝີ!

໢. ສັນມັປປ່ານ ๔ ໄດ້ແກ່ ເພີຍໄມ່ໃຫ້ກິລັສເກີດ ເພີຍຮລະ
ກິລັສທີ່ເກີດແລ້ວ ເພີຍຮລະບຸ່ນກຸ່ຄລຄວາມດີ ເພີຍຮກ່ານບຸ່ນກຸ່ຄລຄວາມດີ

ເພີຍປະປັບປະໂຄງໂດຍມີສົດເປັນພື້ນເລື່ອງ!

ຄວາມເພີຍຂູ້ນທຳມາຫາກິນສຸຈົກສົງໄຟລັ້ມມາອາຊີພ
ໄມ້ໂຄລະ ອຍກໄດ້

ຕ. ອິທີບາທ ۴ ໄດ້ແກ່ ຄວາມພອໃຈໃນການທີ່ກຳ (ທຳກຳໃຫ້
ສູນກູນ-ມີຄວາມສຸກັບງານ) ຄວາມເພີຍປະປັບປະໂຄງ ມີຈົດຕັ້ງມັ້ນແນ່ວ
ແນ່ໜັ້ນຄົງ ມີປັ້ງຄູາດຳເນີຕົກຕອງຮອບຄອບ

ອິທີບາທເປັນອົງຄົດຮຽມທີ່ໃຫ້ກິຈການໄປສູ່ຄວາມລໍາເວົ້ຈັດປະປາການ
ໂດຍອາຄີສກາພແວດລ້ອມເປັນອາຮມນີ້ປັດຈຸກເປັນພິເຕະກະຮະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດ
ຄວາມພອໃຈ ຄວາມເພີຍກະຮະຕີອ້ອຽວັນທີ່ຈະຄິດຈະກຳດ້ວຍກຳລັງໄຈແລະສົດ
ປັ້ງຄູາ

“ພວໃຈ-ໄຟຂໍຢັ້ງ-ໝໍ້າຕັ້ງຈົດ-ຄິດໄຕຮ່ວມຮ່ວມ”

(ຈັນທະ-ວິວິຍະ-ຈິຕະຕະ-ວິມັງສາ)

ແ. ອິນທຣີຍ ۴ ໄດ້ແກ່ ຄວາມເປັນໄຫຍ່ ແລ້ວ ອຍ່າງ ໃນສັກຫາ
ວິວິຍະ ສົດ ສາມາຝຶ ປັ້ງຄູາ

ກ. ພລະ ۴ ໄດ້ແກ່ ຄວາມມີພລະກຳລັງ ແລ້ວ ອຍ່າງ ໃນສັກຫາ,
ວິວິຍະ ສົດ ສາມາຝຶ ປັ້ງຄູາ

ເມື່ອມີຄວາມເປັນໄຫຍ່ແລ້ວຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຄວາມມີກຳລັງດ້ວຍ
ກິຈການຈຶ່ງສຳເຮົ່ງ

ພຶ້ງເຮັມຕົ້ນທີ່ມີສັກຫາ ۴ ມັ້ນຄົງ ໄດ້ແກ່ ເຊື່ອກຣມ ເຊື່ອຜລາກຣມ
ເຊື່ອວ່າລັດວິໄລກມີກຣມເປັນຂອງຕານ ແລະເຊື່ອພະປັ້ງຄູາພະພຸກຫຼາຈ້າ (ປົກ
ທາອ່ານຮາຍລະເອີຍດີໃໝ່ທັງລື່ອມໜູ້ຍົງລ່າມ ۴)

ຂ. ໂພ໗ສົມງົດ ۷ ຄື້ອ ອົງຄົດຮຽມໃໝ່ມີປັ້ງຄູາເຂົ້າໄປຮູ້ວິວິຍີສັ່ງ ۴
ໄດ້ແກ່ ຄວາມມີສົດຮະລືກໄດ້ໃນວິປລສະນາຄູານ ຄວາມເພີ່ນສອດສ່ອງຫຮຽມ
ພິຈາຮານາຽຸປ-ນາມແಡລວ່ວດລ່ອງວ່ອງໄວ ຄວາມເພີຍປະປັບປະໂຄງຂອງລະ
ອກຖະລຄວາມເກີຍຈຄວ້ານແລະລ້ວ້າງກຸລ ຄວາມປັດຈຸບັນໄຈ ມີປັ້ງຄູາ
ສັບກາຍເຍັນໃຈຄວາມແກ່ກາງນາມ ມີສາມາຝຶຈົດຕັ້ງມັ້ນ ແລະຄວາມມື້ອເບກຂາ

(ຕັດຕະມັນສັບສົດຕາເຈຕະສິກ) ວາງໃຈເປັນກາລາງຕາມຄວາມເປັນຈິງ (ຕາມກົງຂອງກຣມ) ທໍາລາຍນິວຮົນໃຫ້ໂທມດໄປ

“...ອະໄວເລ່າ ເປັນອາຫາຣໃຫ້ສົດສັນໂພຜະນົງຄໍ...ອຸເປົກຂາລັ້ມໂພຜະນົງຄໍ ທີ່ຍັ້ງໄໝເກີດໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫວີ້ວີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າບົວລົງວຽນ...”

...ຮຣມທັງຫລາຍທີ່ເປັນເຫດຸແກ່ສົດສັນໂພຜະນົງຄໍ...ອຸເປົກຂາລັ້ມໂພຜະນົງຄໍ ມືອຢູ່...

...ກາຮກຮ່າທຳໃໝ່ມາກີ່ງ “ໂຢືນໂສມນສຶກາຣ” ໃນຮຣມເຫດຸນັ້ນນີ້ເປັນອາຫາຣໃຫ້ສົດສັນໂພຜະນົງຄໍ...ອຸເປົກຂາລັ້ມໂພຜະນົງຄໍ ທີ່ຍັ້ງໄໝເກີດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫວີ້ວີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າບົວລົງວຽນ”

ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຄຶກຂາ “ໂຢືນໂສມນສຶກາຣ” (ຄິດວາກ, ຄິດຕື່, ຄິດເປັນ ຄິດເປັນບັນຍາ) ໃນຫນັ້ນສື່ອມນຸ່ມຫຼີ່ຢືນເລີ່ມ ໂ່າ ໜ້າ ແກສອ

ສຽງປອງຄໍຮຣມ ລ ປະກາຣ ເຫດຸທໍາໃຫ້ “ອວິຈ່າ” ແຕກ ລ ເສື່ອງໄດ້ເກີ ຈັນກະຈ ລັກທາາ ວິວຍະຈ ລຕີຈ ສມາຟີຈ ປັນຍາາ ວິຈ່າ (ຢາານທັສສະ) ອ

ເນື່ອຜູ້ຈາດຄົບສັດບຸຽນ (ກໍລະການມືຕຣ) ເປັນເຫດຸໃຫ້ເກີດກາຮົງຮຣມບົວລົງວຽນ ໂຢືນໂສມນສຶກາຣບົວລົງວຽນ ສູຈົມ ຕ່າງໆ ດັ່ງນັ້ນນີ້ສົດສັນປັບປຸງບົວລົງວຽນ ສໍາວົມອິນທີ່ຢືນສັງວົບບົວລົງວຽນ ສົດປັບປຸງການທັງ ອ ບົວລົງວຽນ ໂພຜະນົງຄໍ ລ ບົວລົງວຽນ ວິຈ່າ (ຢາານທັສສະ) ບົວລົງວຽນ ວິມຸຕີຢາານທັສສະບົວລົງວຽນ

ຕໍ່ານານປະວັດພະພຸທ້າບາທີ່ຮ່ອຍ ອຳເກົວແມ່ວິມ ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ກ່າລ່າວ່າພະພຸທ້າເຈົ້າກຸລັນໂໂ ເສົດຈຳມາເຫີຍບັກ້ອນຄີລາວສູງເປົາຕ ຖຽນຕົວສ ວ່າ “ອັປະກິຈໂຈ-ຈົງເປັນຜູ້ມີກາຣະນໍ້ອຍເກີດ” ພະພຸທ້າເຈົ້າໂກນາຄມເສົດຈຳມາເຫີຍບັນຫຼອຍທີ່ ໂ ຖຽນຕົວສ ວ່າ “ສັລລະຫຸກວຸດຕິ-ຈົງທຳຄວາມວ່າງເບາໃຫ້ຄື່ງພ້ອມເກີດ” ພະພຸທ້າເຈົ້າກັບສັປະເລັດຈາເຫີຍບັນຫຼອຍ ຕ ຖຽນຕົວສ ວ່າ “ອັປະດັພໂກ-ຈົງເປັນຜູ້ມີຂ່າວ່າຂ່າຍກາຣເກີດເກີດ” ແລະພະສົມໂຄມລັ້ມມາລັ້ມພຸທ້າເຈົ້າໄດ້ເສົດຈຳໄປເຫີຍບັນຫຼອຍ ອ ຖຽນຕົວສ ວ່າ ເນື່ອຄະສານາ

ລ່ວງແລ້ວໄດ້ສອງພັນປີຈະມີຜູ້ຄົນມາສັກກາරກາບໄທ່ວ່ອຍພະບານີ້ ແລະ ອານາດຕາກາລເບື້ອງທຳພະຄົວອາຮີຍເມຕ ໄຕຣີຍີພະພຸທນເຈົ້ອງຄົກໍທີ່ກໍາໃນກ້າທ ກັບປັນີ້ ຈະມາເຫີຍບໍ່ເປັນຮອຍທີ່ ຕະ ແລະຈະທຳໄທ່ວ່ອຍພະບາຫເປັນຮອຍ ເດືອງດັ່ງເດີມ

ທີ່ນໍາມາກລ່ວນີ້ ຂອງໄທ່ຈຳພຸທໂຮວາທທັ້ງ ๓ ພະຮອງຄົກໍທີ່ວ່າ

“ຈະເປັນຜູ້ມີກາຮະໜ້ອຍເຄີດ”

“ຈະທຳຄວາມວ່າງເປາໄທ໌ສິ່ງພຽ້ງມື້ອມເຄີດ”

“ຈະເປັນຜູ້ມີຂວ່າງຂວາຍກາຮເກີດເຄີດ”

(ປິຣດທາອ່ານຄຳສວດພຽ້ງມື້ອມຄຳແປລໃນໝູ້ໜູ້ຢູ່ເລີ່ມ ດ ບທກຣັນຍີເມຕສູ່ຕວ)

**ທຸກຄຳສອນມີຄວາມໝາຍເປີດເສົ່ງຈອຍູ່ໃນຕ້ວເອງແລ້ວທ່ານພຶກເພີຍຮ
ພິຈາຮານາໃຫ້ແທງທະລຸເປັນປົງລົງເວົາເອງເຄີດ ເພຣະທຸກຄຳສອນເປັນອອງຄົກໍ
ແທ່ງກາຣຕຣັສູ້ທັ້ງລື້ນ ຈຶ່ງໃຫ້ພິຈາຮານາກວມຮູຈານສື່ມຕາປະຈຳວັນ!**

ອາລັຍ ຄື່ອ ເສີຍໃຈ-ໄຈເສີຍ ເປັນທຸກໆ ພຶກສັດອາລັຍເສີຍດ້ວຍ ກຳລັງ
ແທ່ງອອງຄົກໍຕຣັສູ້ ๓๗ ປະກາຣ ເປັນປ່ອງປູ້ “ດຸຈດັ່ງຄວາມປ້ອງປູ້ດີ ສັດ
ອາລັຍໃນກິ່ງມະໜາງປ່າກຈາກລູກໄມ້ແລ້ວໂພບິນຂຶ້ນສູ່ອາກາຄໄປເກະຕິ່ນໄມ້ອື່ນ
ແລດູຕິ່ນມະໜາງຈະນີ້ນີ້”

ອາລັຍ ຄື່ອ ທຸກໆ ແຫດ່ອງທຸກໆ ຄື່ອ ລ່າງກາຍແລະຈິຕໃຈ ຄື່ອ ຂັ້ນຮີ
ທັ້ງ ៥ ໄດ້ເກີ່ມ ຮູບກັບນາມເປົ້າຍີບໄດ້ກັບຕົ້ນມະໜາງທີ່ປ່າກຈາກລູກໄມ້ (ໄມ້ມີ
ສະຮະແກ່ນສາຮີເດືອງ)

ອາລໂຍ ຄື່ອ ອະອາລັຍ ແປລວ່າ ໄນອາລັຍ ມາຍເຖິງ ດວມ
ສັດ ດວມພັນອາລັຍ ພັນທຸກໆ ຄື່ອ ຕັບເຢັນເປັນນິພພານ

ອົງຄົກໍຮຽມ ๓๗ ປະກາຣນີ້ ເປັນອອງຄົກໍແທ່ງກາຣຕຣັສູ້ ພຶກພິຈາຮານ
ທັ້ງອນຸໂລມ-ປົງລົມ ພິຈາຮານາກລັບໄປ-ກລັບມາເພີຍຮວບຮຸມກຳລັງທໍາລາຍ
ອກຸລສັດວ່າຍົດຮຽມທັ້ງ ๓๗ ຂໍ້ອ ຈນກະທຳທິ່ງໄລ່ເຮືອຍເປັນສຸດໂຕມຸ່ງເຂົ້າງໆ
ກະຮະແສມຮຽມຄູານ-ຜລຄູານ (ສມ້ຍພະຈຳເຈົ້າໂຄກມທາງໆ ໄດ້ທຳວັງລ້ອ

ธรรมจักรมีกิจจำauważ ๓๗ ซึ่ง ແກນຄວາມໝາຍໂພທີປັກຂີຍຫຣວມ ๓๗
ປະກາດ ເປັນປະຕິນາຫຣວມລືບມາຈນປັງຈຸບັນ)

๗. ມຣຄມືອງຄໍ ๘ (ດູຮຍລະເວີດຂ້ອສັຈະ ๔ ໃນວິປັສສະນາກຸມ)

ຂອກລ່າວຶ້ງ ມຣຄມືອງຄໍ ๘ ໃນຂ້ອ ສັນມາວາຈາລັກໜ່ອຍ

ພຣະວິນຍີປົກ ມາຫວາຮວຣຄ ກາດ ๑ ປວຣණາຂັ້ນອະກະ

“...ພຣະພຸທົນເຈົ້າເຂົ້າ ພວກຊ້າພຣະພຸທົນເຈົ້າ ບຣວດາທີ່ນັ່ງ ຕີ່ ທີ່ນີ້
ເປັນກິກຊຸ່ເຄຍເຫັນຄົບຫາກັນມີຈຳນວນມາກດ້ວຍກັນ ໄດ້ຈຳພຣະຫອຍູ້ໃນ
ອວາສແທ່ງທີ່ນີ້ໃນໂກສລ໌ຫນບທ

ພວກຊ້າພຣະພຸທົນເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ປົກກິ່າກັນວ່າ ດ້ວຍວິທີອຍ່າງໄວໜອ
ພວກເຮົາຈີ່ຈະພຣ້ວມເພື່ອຍັງກັນ ປຽບອອງດອງກັນ ໄນວິວາກັນ ອູ້ຈຳພຣະຫ
ເປັນພາສຸກ ແລະ ໄນຕ້ອງລຳບາກດ້ວຍບົນຫາບາຕ ພວກຊ້າພຣະພຸທົນເຈົ້ານັ້ນ ໄດ້
ປົກກິ່າກັນຕ້ອງໄປວ່າ ຫາກພວກເຮົາຈະໄນ້ພຶ່ງທັກທາຍປຣາຄຮຍ້ື່ງກັນແລະກັນ

ແຕ່ຜລປຣາກູ ຄົວ ຄວາມຍາກລຳບາກຕ່າງໆ ນານາ ເພຣະກາຣ່າໄໝ
ພຸດຈາບອອກລ່າວັກນ ກີ່ເລຍໄໝໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອກັນ

ພຣະພຸທອອງຄໍ ຈຶ່ງກຽງຕົວສໍາມ!

“ດູກ່ອນ ພວກເຮອທີ່ໜ່າຍ! ເຫຼື ໄນໄມ້ຈະບຸຮູ້ພວກນີ້ ຈຶ່ງໄດ້
ຄື່ອງມູຄວຕຣ (ປີດວາຈາ, ມູຄະແປລວ່າໃນ) ທີ່ງພວກເດີຍຮົລີ່ງ (ນັກບວຂນອກ
ສາສນາ) ຄື່ອກັນ... ຮູບໃດສາຫານ ຕ້ອງອາບັດທຸກກູ້”

ກາຣປົດວາຈາ ດູ້ເໜືອນປົງປົບຕິເຄຣ່ງຄວັດວິນຍ ແຕ່ໄໝໃໝ່ ຊ້າວ້າຍ
ອາຈເຂົ້າຂ່າຍສື່ລັພພຕປຣມາສ (ລູບຄລໍາຄືລພຣຕ) ກີ່ໄດ້ ແລະນ່າຈະເຂົ້າຂ່າຍ
ອັຕຕກີລລມຖານຸໂຍຄທໍາຕນໃຫ້ລຳບາກອີກດ້ວຍ ຈຶ່ງໄໝເປັນສັນມາວາຈາມຮວຄ
ໃນອອງຄໍ ๘

๙. ไตรลักษณ์

เมื่อวิวัปสนาภูมิและโพธิปักษิยธรรมแล้ว พึงรู้ไตรลักษณ์ด้วยสรรพสิ่งทั้งปวงที่เกิดมาแล้วอาศัยเหตุปัจจัยปัจจุบันแต่งเรียกว่าสังขารธรรม เป็นธรรมที่มีปัจจัยปัจจุบันแต่งไม่ว่าจะมีวิญญาณของหรือไม่มีวิญญาณของก็ตาม ย่อมตกอยู่ในกฎแห่งสามัญลักษณะเป็นกฎแห่งความเสมอ กันทุกรูปนาม ทุกโลกหรือเรียกชื่ออีกอย่างว่า “ไตรลักษณ์” ไตรลักษณ์ คืออะไร?

ไตร แปลว่า สาม, ลักษณ์ คือ ลักษณะหรืออาการเป็นเครื่องกำหนด

ไตรลักษณ์ หมายความถึง ลักษณะที่เป็นพื้นฐานธรรมชาติธรรมดาวความจริงของโลก ๓ ประการ ได้แก่

๑. อนิจจังหรืออนิจตา แปลว่า ไม่เที่ยง ไม่แน่นอน แต่เรา วิปลาสคลาดเคลื่อนกลับมองเห็นว่ามันเที่ยง ต้องได้แน่ ต้องสมหวัง ตามที่คิดไว้แน่ๆ เมื่อไม่แน่นันจึงทุกข์! พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า ไม่เที่ยง เกิด-ดับ ตลอดเวลา

พระพุทธองค์ตรัสว่า “...อนาคตยังมาไม่ถึง...จึงไม่ควรพะวงถึงสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ให้เห็นธรรมที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าในที่นั้นๆ”

อย่าแสลงายไปหาอนาคต จงเห็นว่าเป็นไฟมันทุกข์จึงให้อยู่กับปัจจุบัน

“หวังมาก ผิดหวังมาก (Most hope Most hopeless) นี่น่าจะเห็นชัดที่สุด จึงไม่ควรหวังอะไรๆ หวังน้อย ผิดหวัง น้อย ไม่หวังเลย...ย่อมไม่ผิดหวัง”

ความไม่เที่ยงหรืออนิจจังนี้ ถ้าเรายอมรับความจริงนี้ได้ ก็ไม่ทุกข์ อนิจลักษณะ เป็นความไม่มีมิติรูปร่าง เห็นได้ด้วยวิวัปสนา

ປັບປຸງຈາກອນນິມິຕສາມາຟ ສາມາຟພິຈາຮາດຮ່ວມອັນໄມ່ມືນິມິຕ ຮູດພັນໄດ້ ດ້ວຍກາරກຳທັນດອນຈະລັກຊະນະ

๒. ທຸກຂັງຫີ່ອທຸກຂົຕາ ແປລວ່າ ທັນອຸໝ່ໄມ້ໄດ້ ກລ່ວຄືອ ທຸກສິ່ງໃນໂລກລ້ວນ “ເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອຸໝ່ ໄນໜັນ-ກົດບັນໄປ” ແຕ່ເຮັກວິປາລາໄປເຫັນວ່າ ມັນໄມ່ທຸກໆ ມັນມີສຸຂ ເມື່ອໄມ່ສຸຂົດັ່ງທີ່ຄິດໄວ້ຈຶ່ງເປັນທຸກໆ ສກວະເຫຼັນນີ້ກີ່ເຖິງກັບວ່າມັນເປັນອົງຈັງດ້ວຍ ເພຣະມັນໄມ່ເຖິງແທ່ແນ່ອນມັນເກີດ-ດັບ

ທຸກຂະລັກຊະນະນີ້ ເປັນຮຽມທີ່ໄມ່ມີຄວາມຕັ້ງປະກາດ ເຫັນໄດ້ດ້ວຍ ວິປະສົນປັບປຸງຈາກອັປປັນທິຕສາມາຟ ອື່ນ ສາມາຟອັນພິຈາຮາດຮ່ວມທີ່ໄມ່ມີຄວາມຕັ້ງປະກາດ ຮູດພັນໄດ້ດ້ວຍກາրກຳທຸກຂະລັກຊະນະ

ຄ້າເວົ້າຫຼັກໆ ຈະອຸໝ່ກັບທຸກໆຂໍອ່ຍ່ງໄມ່ທຸກໆ!

ພຣະພຸທຮອງຄໍ່ ທຽບຕັ້ງສອນ

“ກີກໍ່ຫັ້ງໜ້າຍ! ພຶ້ງເຫັນສຸຂ ໂດຍຄວາມເປັນທຸກໆ ພຶ້ງເຫັນທຸກໆ ໂດຍຄວາມເປັນຜູ້ລູກຄຣ ພຶ້ງເຫັນອຸເບກຂາວເຫານາ (ອທຸກຂມສຸຂເວການາ) ໂດຍຄວາມເປັນຂອງໄມ່ເຖິງ (ອົງຈັງ)”

ຕ. ອັນຕຕາຫີ່ອອັນຕຕາ ແປລວ່າ ໄມ່ໃຊ້ຕັ້ງຕນ ກລ່ວຄືອ ມີຕັ້ງຕນແຕ່ໄມ່ໃຊ້ຕນ ມັນເປັນເພີ່ຍງຮາຕຸ້ນນັ້ນປະໜຸກກັນ ເປັນສົ່ງຮ່ວງກາຍເກີດ-ດັບໆ ອຸໝ່ຕຸລອດເວລາ ແຕ່ເຮັກວິປາສຄລາດເຄີ່ນໄປກລັບເຫັນວ່າ ເປັນຕັ້ງຕນຂອງເຮົາ ເຮົາເຂົ້າໄປຢີ່ດັນແລະຢີ່ດຳມາຫລາຍແສນໜາຕີເປັນອານຸພາດ ແລ້ວ (ພຣະອົງບຸຄຄລທ່ານັ້ນໜ່າມ່ອງເຫັນໄດ້ ປຸ່ຽນຄຸນໜ່າມອ່ານຸພາດ)

“ແກ່ຈົງ ພຣະພຸທຮອງຄໍ່ໄຈ້ມີໄດ້ສອນວ່າ ອັນຕຕາໄມ່ມີຕັ້ງຕນ ແຕ່ມີຕັ້ງຕນເປັນເພີ່ຍງຂັ້ນນີ້ທ້າຄືອຂອງວ່າງເປົ່າຈາກສະະ ຈຶ່ງເຮີຍກວ່າອັນຕຕາ ບັງຄັບບັນຫາສັ່ງກາຣໄດ້ ງ່ານີ້ໄດ້”

ຄນທຸກໆພຣະຄິດ ຈະໜຳມີຕົກໄມ່ໄທ້ຄິດໄມ້ໄດ້ ຈິຕຍ່ອມຄິດ ແຕ່ກາຣເຂົ້າໄປຢີ່ດີນີ້ກີ່ດີດມາເປັນຕັ້ງຕນນັ້ນແທລະຈຶ່ງທຸກໆ ຈຶ່ງສອນໃຫ້ອກມາອຸ່ນ ນອກຄິດ ດູ້ຄິດ ອູ້ຄິດ ເຫັນຄິດ ເຫັນຄິດແລ້ວໄມ່ທຸກໆ (ຄິດດັບ-ທຸກໆດັບ) ຜູ້ໄດ້ກຳໄຈໃຫ້ຄວາມເປັນກລາງໄດ້ ຜູ້ນັ້ນຈະພັນຈາກທຸກໆທີ່ກັງປວງໆ

ຄນທີ່ໄມ່ເຂົ້າໃຈ ໄນຄຶກຂາກງູ້ຮຽມຊາຕີ ຕ ປະການນີ້ ຢ່ອມເປັນ
ທຸກໆພະແນກໄວ້ເຖິງທັນລັກຂະນະປັກຕິຂອງຊາຕີຂອງໂລກ

ອັນຕຕລັກຂະນະ ເປັນຄວາມວ່າງ ເທັນໄດ້ດ້ວຍວິປັສສນາປັ້ງຢູ່ຈາກ
ສຸ່ນູ່ຫາສາມາຟ ສາມາຟັ້ນພິຈາຮາເຫັນຄວາມໄໝມີຕ້ວາຕົນຫລຸດພື້ນໄຕ້ດ້ວຍ
ການກຳທັນດອນຕຕລັກຂະນະ

ລັກຂະນະເຫັນນີ້ ຕ ອຍ່າງ ຈຶ່ງເຮີຍກວ່າ “ໄຕຣລັກຂະນົນ” ໄຕ
ລັກຂະນະມີຮຽມທີ່ເປັນສັງຂະປຽງແຕ່ງກັນເຂົ້ນຄື່ອ ສັງຂາຮັ້ງປົງເປັນສາມັ້ນ
ເສມອກັນທຸກຮູ່ປະນາມທຸກໂລກຈຶ່ງເຮີຍກວ່າ “ສາມັ້ນຢູ່ລັກຂະນະ” (ຢກເວັ້ນແພະ
ລັກຂະນະທີ່ ຕ ຄື່ອ ອັນຕຕາອຍ່າງເດືອຍທີ່ໄມ່ມີລັກຂະນະ ແລ້ວ ອຍ່າງຕົ້ນ)

ທີ່ນ່າສົນໃຈຍ່າງຍິ່ງ ລວງທາຫຸ່ານໜຶ່ງ ທ່ານຍືນຍັນໜັກແນ່ນວ່າ
ໄຕຣລັກຂະນົນເປັນທາງເດີນສູ່ນີ້ພັນ ແຕ່ນີ້ພັນໄໝໃໝ່ໄຕຣລັກຂະນົນ ຄ້າ
ນີ້ພັນເປັນໄຕຣລັກຂະນົນ ກີ່ໄມ່ຕ້ອງເດີນໄຕຣລັກຂະນົນ ກີ່ໄມ່ຕ້ອງພິຈາຮາໄຕຣ
ລັກຂະນົນ ນີ້ພັນກັບໄຕຣລັກຂະນົນເປັນຄນະລະຍ່າງກັນ! ໂປຣດີກີ່ຈາກຮາຍລະເອີ້ດ
ເຮື່ອງປະມັດຕະຮຽມລື່ມໃຫ້ເຂົ້າໃຈ (ຈົຕ ເຈຕສຶກ ຮູ່ປ ໄນໃໝ່ນີ້ພັນ ແຕ່ນີ້ພັນ
ເກີດທີ່ຈົຕ ເຈຕສຶກ ຮູ່ປ ນີ້ພັນແໜ້ນອັນນົນ ນີ້ພັນແໜ້ນອັນໄຕຣລັກຂະນົນ!)

ໄຕຣລັກຂະນົນ ບໍ່ໄວ້ ສາມັ້ນຢູ່ລັກຂະນະ ເປັນຫຼັກ “ຮຽມນີ້ຍຳມາ”
ປຣກງູ່ອຸ່ນຕາມຊາຕີທີ່ແນ່ນອນເປັນໄປຕາມກູ່ແໜ່ງຊາຕີ

ຮຽມນີ້ຍຳມາ ມີ ຕ ໄດ້ແກ່

ຮ. ຮຽມທັງປົງໄໝເທິ່ງ (ສັພເພສັງຂາຮາ ອົນຈາ)

ເບ. ຮຽມທັງປົງເປັນທຸກໆໆ (ສັພເພສັງຂາຮາ ທຸກຂາ)

ຕ. ຮຽມທັງປົງເປັນອັນຕຕາ (ສັພເພີ້ມມາ ອັນຕຕາ)

ແມ່ວສັງຫຼັກຮຽມທີ່ວິສັງຂາຮັ້ງປົງກີ່ໄໝໃໝ່ຕົນ (ນີ້ພັນໄໝໃໝ່
ຕ້ວຕົນ ແຕ່ນີ້ພັນເທິ່ງ ນີ້ພັນເປັນປະມສູ່)

ໜັກຄວາມຈົງແໜ່ງຮຽມນີ້ຍຳມາກູ້ຮຽມຊາຕີນີ້ ແນໍພະພຸທ໌ເຈົ້າ
ຈະອຸບັດທີ່ໄໝກີ້ຕາມ ລັກທັງ ຕ ນີ້ກົດມີອຸ່ນປັນຊາຕີ ພຣະພຸທ໌ເຈົ້າ
ເປັນແຕ່ທຽງຄົ້ນພບແລະນຳມາເປີດແຜຍແສດງເກ່ເວົ້າໄໝ ແລະລັກຄວາມຈົງ

ນີ້ຜູ້ມີປັນຍາ (ພູານ) ຍ່ອມພິຈາຮາເຫັນຮູປ່ານມາຂັ້ນທີ່ທ້າດກອງຢູ່ໃນກວ່າແກ່ງໄຕຣລັກຊົນໃນວິປະສົນສາຍານ ນໍາອອກຈາກທຸກໆໜີ່ໄຕ້ (ໂປຣດອ່ານວິປະສົນສາຍານ ១៦ ທີ່ວີ່ໂລພລົງຄານໃນທັນສື່ມນຸ່ຍ່ ເລີ່ມ ២ ທັນ ៣ ແລະ ເລີ່ມ ៤ ທັນ ៤ ຕັ້ງຈີ)

ພຣະພຸທ່ອງຄົດ ທຽງກະຈາຍລົງວະກາຍ ທີ່ເປັນກລຸ່ມກ້ອນເບີນຄະນະ (ມັນລົງຍາ) ອອກເປັນຂັ້ນຮີ ៥ ບ້າງ ອາຍຕະນະ ១២ ບ້າງ ຮາຕຸ ១៨ ບ້າງ ອິນທີ່ຢີ ២២ ບ້າງ ເພື່ອຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າເປັນອນິຈັງ ຖຸກຂັງ ອັນຕຕາ ແກ້ລົກທຽມກົດກອງຢູ່ໃນກວ່າ ເດີຍາກັນ (ໂລກທຽມ ៥ ໄດ້ແກ່ ລາກ ຍັກ ສරລະວິມ ສຸຂ ເລື່ອມລາກ ເລື່ອມຍັກ ນິນທາ ທຸກໆໜີ່)

ທໍາອຍ່າງໄວທັນອ ເຮົາຈຶ່ງຈະມອງເຫັນຍ່າງທີ່ພຣະພຸທ່ອງຄົດທຽງເຫັນບ້າງ!

ຄ້າທ່ານຮູ້ຮູປ-ຮູ້ນາມ ເຂົາເກີດ-ດັບ ທ່ານກົງພອຈະເວີມມອງເຫັນແລ້ວ! ເຫັນຄຽງຜູ້ວິເຄີຍແລ້ວ! (ຂະນະກຳລັງອ່ານອຸ່ນ້ຳ ຮູປ-ນາມກຳລັງປຣາກວູໃໝ່ທີ່ເກີນໄວ້?)

ຈະຕ້ອງໄປວັດທີ່ວິວສຳນັກປົງບັດຈະໄປຫາເອະໄຣ ດຽວມະ ດືອ ຮູປ-ນາມ ເຂົາເກີດ-ດັບ ຂະນະນີ້ເດີຍວິ່ນ້ຳ ທໍາໄນ້ໄນ້ປະຈັບຢູປ-ນາມ ກຳລັງປຣາກວູ ທາງທວາງ ៦ ເກີດ-ດັບ ທີ່ລະທວາຮັ້ງວັນຕັ້ງແຕ່ຕົ່ນຈະກະທັ່ງໜັບໄປ ມື້ຂັ້ນຮີ ៥ ທີ່ໃຫນ ມື້ເກີດ-ດັບ ທີ່ນັ້ນ ມື້ໄຕຣລັກຊົນທີ່ນັ້ນ ໄນເສີຍດາຍເວລາທີ່ເອາແຕໄປນັ່ງໜັບຕາ ປິດວາຈາ ເດີນຈົກມຈົດໆ ຈົ່ອງໆ ພຣີ່ວ!

ຄື່ນແນ້ມທ່ານຈະປົງບັດໃດ້ສາມາຝຶດີ ໄດ້ອົກລົງຍາເພີຍງິດເກີດຕາມ ຄ້າໄຕຣລັກຊົນຍັນໄໝເກີດ ກັນວ່າຍັນໄໝເປັນສັ້ມມາສາມີ ສັ້ມມາມຮຽດ ແຕ່ ຄ້າຜູ້ໃດພິຈາຮາເຫັນອິຈັງ ຖຸກຂັງ ອັນຕຕາ ພຣ້ອມກັນໃນຂະນະເດີຍາກັນ ທຸກຂະນະຈົດ ຜູ້ນໍ່ຍ່ອມຄື່ນຮຽມ

“ຜູ້ພິຈາຮາໄຕຣລັກຊົນ” (ເກີດ-ດັບໆ) ອູ່ອຍ່າງໄໝມີກລາງວັນກລາງຄືນ ທ່ານທັ້ງໝາຍເຫັນນີ້ ດືອ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄື່ອງຢູ່ແຈເປີດປະຕູພຣະນິພານໄວ້ໃນກຳມື້ອແລ້ວ” (ກັກເທກຮັດຕະຫຼາດ)

ເດືອນ ໃນໂລກລ້ວນອິຈັງ...ຖຸກຂັງ...ອັນຕຕາ!

ຈັບສກວະປັງຈຸນຂະໜະໃໝ່ໄດ້...ທີ່ນີ້ເດີຍວິ່ນ້ຳ...ງາ...ງາ ຍັງມີອາລັຍອູ່ອົກ່າຍ!

ทำไมจึงต้องมารู้ใจตรัลักษณ์?

เพราะว่า ใจตรัลักษณ์เป็นธรรมชาติเป็นความจริงเป็นเรื่องของความไม่เที่ยงแท้แน่นอนของโลกและตัวเราเอง เมื่อรู้ก็จะเห็นความจริงเห็นอย่างนี้มันเป็นปัญญา ก็ไม่หลงไปกับมัน ไม่หลงไปกับสมมุติตัวตนเราเข้า มันก็ทำให้ทุกข์น้อยลงจนกระทั่งไม่ทุกข์เลยให้รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงอันนี้

โลกและสัตว์โลกตกลอยู่ภายใต้กฎแห่งพระใจตรัลักษณ์ มีสภาพไม่คงที่ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เกิด-ดับ ตลอดเวลา ไม่อยู่ในสถานะใดของใคร บางครั้งคับบัญชาไม่ได้ คาดหวังไม่ได้

รู้แล้วก็ไม่ไปหลงกับมัน!

“ปัญญาเป็นแก้ววิเศษของคน คนมีปัญญาแม้จะตกทุกข์ก็ยังหาความสุขพบ แม้จะไร้ทรัพย์ก็ยังมีชีวิตอยู่ได้”

ใจตรัลักษณ์เกิดเพราะมีปัญญา ปัญญาเกิดได้ด้วยการเจริญสติ!

ใจตรัลักษณ์ คือ สิ่งที่มีอยู่จริง ๆ สิ่งที่มีอยู่จริงเป็นธรรมะ ถ้าพปฏิเictก์เท่ากับพครอบครุผู้วิเศษ เท่ากับได้พบรรรณะสิ่งที่มีอยู่จริงแล้ว

สิ่งที่มีอยู่จริง คือ เกิด-ดับ เกิดขึ้น-ตั้งอยู่-ดับไป เกิด-ดับ...ฯ เพียงนิดเดียวๆ สั่น震ลั้น เกิดแล้วก็ดับไม่มีเกณฑ์ ไม่มีกลางวัน ไม่มีกลางคืน

สิ่งที่มีอยู่จริงในโลก มีแต่รูปกับนามเท่านั้น จะประจักษ์หรือไม่ประจักษ์เขาก็เกิด-ดับตลอดเวลา ถ้าได้พบสิ่งที่มีอยู่จริง เกิด-ดับ อยู่ตลอดเวลา ก็สามารถดับทุกข์ทางใจได้ ละการยึดมั่นอะไร ในโลกเลี้ยงได้ไม่อัลัยในโลก

พบใจตรัลักษณ์ คือ พครอบครุผู้วิเศษ ท่านก็พ้นทุกข์ทางใจในโลก

ท่านพบครอบครุผู้วิเศษนี้แล้วหรือยัง ให้พยายามเข้าไปเห็นเอง! (สั่นทิฐิโก เห็นชัดด้วยตัวเอง)

กฎธรรมชาติกับกฎหมายเดินสวนทางกัน กฎธรรมชาติปล่อยวาง

**ເປັນວິມຸຕີ(ພັນ) ແຕ່ກົງທໍາມາຍກລັບຢືດຄຣອງ ເປັນສມມຸຕີ(ຢືດມັນ) ຍອມຮັບ
ຮຽມຈາຕີໄດ້ກົງທຶນີພົພພານ!**

ເຫຼຸດທີ່ທຸກໆເພຣະວ່າໄມ່ຍ່ອມຮັບຮຽມຈາຕີຂອງໄຕຣລັກຊົນ ຈຶ່ງຖຸກ
ໂລກຮຽມທັງແປດຄຣອບຈຳ!

“ຄນສະຍໜ່າງກິ່ງພຸທກຣາລ ຍິ່ງຈຸດຕະເກີຍເປີດໄຟຟ້າຫວີ່ແຕ່
ຈະເພີ່ມດວງຄາທີຕຍ່ອົກກີ່ງມີດີ່ຂຶ້ນໄປອົກ ເພຣະແສງສວ່າງປົດບັງລູກນ້ຳຕາ
ຍ່ອມແລ້ໄມ່ເຫັນອົນຈັງ ຖຸກຂັ້ງ ອັນຕຕາ” ຈຶ່ງໄມ່ເຫັນທາງເດີນໄປນີພົພພານ!

ເຮີມແຮກຄື່ອພບ ຈຸດຈັບຄື່ອຈາກ ມີອຸ່ປະຈຳໂລກ!

ລັກຊົນແປະປະຈຳໂລກທີ່ມີອຸ່ປະຈິງ ໂ ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່

๑. **ສາມັນຍຸລັກຊົນະ** (ໄຕຣລັກຊົນ ๓) ມີ ๓ ໄດ້ແກ່ ອົນຈັງ
ໄມ່ເຖິງ ๑ ທຸກຂັ້ງທັນຍູ້ໄມ້ໄດ້ ອັນຕຕາໄມ້ໃໝ່ຕ້ວຕານເຮາເຂາອ ເປັນສກາວຮຽມ
ທີ່ເປັນໄປຕາມຮຽມດາຂອງໂລກເປັນຮຽມນິຍາມມີອຸ່ປະຈຸໂລກ

ພຣະພຸທຮອງຄໍທຽນດັນພບວ່າ ເປັນລົງທີ່ມີອຸ່ປະຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
ເປີ່ຍັນແປ່ງໄປໃນທີ່ສຸດ ເດີຍວັດີບ້າງ ໄມເດີບ້າງ ເປັນເຫັນເນັ້ນປັບປຸງໜ້າໄມ່
ໄດ້ເລີຍ ຄ້າຜູ້ໄດ້ຍ່ອມຮັບຕຽນນີ້ໄດ້ຍ່ອມເຂົ້າລື່ມຮຽມ ເຕຍປະຈັກໜ້າບ້ານໄໝ່

๒. **ວິເສະະລັກຊົນະ** ຢ່ວີ ລັກຊົນະປຣມຕົກ ມີ ๓ ໄດ້ແກ່ ເຢັນ
ທີ່ອ້ວັນ (ເຕີໂຈ່າຕຸ) ອ່ອນຫວີ່ເຊັ້ນ (ປັງວິ່ຈາຕຸ) ພຍ່ອນຫວີ່ອຕິ່ງ (ວາໂຍ່ຈາຕຸ) ອ່
ວິເສະະລັກຊົນະນີ້ຢ່ອມເກີດ-ດັບ ຕາກອຸ່ປະກາຍໄດ້ກົງແທ່ສາມັນຍຸລັກຊົນະ

ລັກຊົນະປຣມຕົກ ๓ ສຽງລົງ ຄື່ອ ຮາຕຸ ๓ ດິນ ໄຟ ລມ
ໂດຍມີ່ຈາຕຸນໍ້າ (ອາໂປ່າຕຸ) ເປັນຕ້ວປະສານເກາະກຸມໄວ້ ລວມເປັນຈາຕຸ ແລ້ວ
ຫວີ່ ມາກຸງຕຽບປະ (ໃຫ້ເວົາວິເສະະລັກຊົນະນີ້ເຂົ້າມີຈົກາຍໃນກາຍນີ້)

ຮູ້ລັກຊົນະທັງ ๒ ປະຈຳໂລກ ຈະທຳໄໝເຂົ້າໃຈຕ້ວຕານຂອງເຮົາວ່າໄມ້ໃໝ່
ເຮົາ ມີຕານທີ່ໄມ້ໃໝ່ຕ້ານ ໄມໃໝ່ເຮົາ-ໄມ້ໃໝ່ເຂົ້າ ໄມໃໝ່ຜູ້ຫຼົງ-ຜູ້ໜ້າ ຈະລະສມມຸຕີ
ບັນຍຸຕີແລະເສີ່ປຣມຕົກ ບັນຫາລົງຍູ້ທີ່ລະ ຈະລະສມມຸຕີອຍ່າງໄຣ?

ຮູ້ສມມຸຕີແລ້ວເພີ່ຍຮລະ ຈະເພີ່ງຄື່ວິມຸຕີ!

ຕ້ວງໝັ້ງ ຄື່ອ ຈິຕກັບເຈຕລິກ ທີ່ເຂົ້າໄປຮູ້ຮູ້

ຈົດ ເຈຕລິກ ໄປຮູ້ຮູ່ ຈນຮູ້ຄືນິພພານ!

ອນຸປໍສສນາ ຕ

ອນຸປໍສສນາ ດືອກ ການຕາມຮູ້ພິຈາຮານເທິນຄວາມເກີດ-ດັບຂອງນາມຮູ່
ເກີດບໍ່ຢູ່ຢາຫລຸດພັນ ເທິນຄວາມວ່າງໝາດຄວາມຍືດມັ້ນ ອອນຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຜິດເພີ່ນໄປຈາກຄວາມຈິງ (ວິປລາສ) ເລີ່ມໄດ້ ມີ ຕ ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່

(**១) ປໍ່ຢູ່ຢາຫລຸດພັນໂດຍຄວາມເປັນອນິຈັງ** ເທິນອນິຈັຕາ (ໄໝ
ເຖິງທີ່ຖຸກປຶດບັງດ້ວຍສັນຕິ) ແລ້ວອອນນີມີຕົບເປັນອນິມີຕວິໂມກໍ່ ລຸດ
ພັນດ້ວຍໄມ້ຄືອນມີຕ ອາຄັ້ຍອນິຈານຸປໍສສນາ

(**២) ປໍ່ຢູ່ຢາຫລຸດພັນໂດຍຄວາມເປັນທຸກໍ່** ເທິນທຸກຂັຕາ (ເປັນ
ທຸກໍ່ທີ່ຖຸກປຶດບັງອົບຍາບຄ) ແລ້ວອອນຄວາມປຣາຮາເປັນອັປປົນທີຕວິໂມກໍ່
ລຸດພັນດ້ວຍກາໄມ່ທ່ານປຣາຮາ ອາຄັ້ຍທຸກຂານຸປໍສສນາ

(**៣) ປໍ່ຢູ່ຢາຫລຸດພັນໂດຍຄວາມເປັນອັຕຕາ** ເທິນອັຕຕາ (ໄໝໃໝ່
ຕ້ວຕົນທີ່ຖຸກຈຳແລະປຶດບັງໄວ້ຈະລົ້ງຢາ) ແລ້ວອອນຄວາມຍືດມັ້ນເປັນສຸຫຼຸງຕ
ວິໂມກໍ່ ລຸດພັນດ້ວຍເທິນຄວາມວ່າງ ອາຄັ້ຍອັຕຕານຸປໍສສນາ

ເຈີ້ນສຕິປໍ່ງຈູນທັງ ۴ ຕາມຮູ້ເທິນກາຍ ເວທນາ ຈົດ ຮຽມ ເກີດ-
ດັບ ເປັນອນິຈັງໄມ່ເຖິງ ເປັນທຸກໍ່ທນອຢູ່ໄມ້ໄດ້ ແລະເປັນອັຕຕາ ໄມ້ໃໝ່
ຕ້ວໃໝ່ຕົນບັງດັບບໍ່ຢາສັ່ງກາຍໄມ້ໄດ້

“ເຈີ້ນກາຍານຸປໍສສນາແກ້ສຸວິປລາສ ເຈີ້ນເວທນານຸປໍສສນາແກ້
ສຸວິປລາສ ເຈີ້ນຈົດຕານຸປໍສສນາແກ້ນິຈວິປລາສ ເຈີ້ນຫັ້ມມານຸປໍສສນາແກ້
ອັຕຕວິປລາສ ລະຕ້ວລະຕນເລື່ອ!”

ເຈີ້ນສຕິປະຈຳວັນ ດຸຈມີກອງດິນ ៦ ກອງ (ທ່າວ ៦) ອູ້ກ່າງ
ສື່ແຍກທີ່ທັນທາງໄຫຼຸ່ງ ເກວິຍແທ້ອຣຕັກມາແຕ່ທີກໍ່ທັງ ៤ (ສຕິປໍ່ງຈູນ ៤)
ຍ່ອມກະທບກອງດິນ ៦ ກອງທີ່ອູ້ກ່າງສື່ແຍກນັ້ນທຸກທີ່ຄົນໄດ້ ການເຈີ້ນ
ສຕິກົດນັ້ນແໜ່ມອັກນັ້ນ ເມື່ອພິຈາຮານເທິນກາຍໃນກາຍ ເວທນາໃນເວທນາ ຈົດ
ໃນຈົດ ຮຽມໃນຮຽມ ອູ້ ຍ່ອມກຳຈັດອຸກຸລຮຽມ (ອົກົດມາແລະໂທມນັ້ນ)
ອັນລາມກາເລີ່ມໄດ້ (ຄືວິໄຫ້ເຈີ້ນສຕິປໍ່ງຈູນທັງ ៤ ທຳລາຍເໝີຍບໍ່ຢ່າງກອງດິນ ៦

ກອງ ກິເລສ ຮູບ ເລີຍງ ໄລາ ນັ້ນເລີຍໃຈ

ເຮືອງນີ້ທຽງຕັດສໄວ້ຢ່າງນີ້ກັບພຣະວານທີ່ເມື່ອງກົມມີລະ ໃນກົມມີລສູຕຣ

“ຮູບນາມເຖິ່ງຫຣີ້ວິໄມເຖິ່ງເລ່າ? ໄມເຖິ່ງ” (ຄ້າເຖິ່ງກີ່ມີການ
ເຄື່ອນໄຫວ ໄມເມື່ອແກ່...ໄມ່ເມື່ອຕາຍ!)

ສິ່ງໃດໄມ່ເຖິ່ງເປັນສຸຂຫຣີ້ວິເປັນທຸກໆເລ່າ? **ເປັນທຸກໆ**

ສິ່ງໃດໄມ່ເຖິ່ງເປັນທຸກໆໆ ລວມທີ່ຈະຢືນດີກີ່ວ່າຕັວຕົວຂອງເຮົາ?
ໄມ່ຄວຣຍືດຄືອ່ວ່າຕັວຕົວຂອງເຮົາ!

ຕັ້ງແຕ່ຕື່ນອນ ຈົນກະທັງໝັ້ນໄປ ໄທ້ເພີຍຮາມດູ-ຕາມຮູ້ໃຫ້ເຫັນ
ຄວາມໄໝເຖິ່ງເປັນເປົ້າແປງໄປໂພຢູ່ຕລອດເວລາ ເຄຍເຫັນບັນ້າໃໝ່ ອູ່ໃຫ້
ໂມຈະໄປປະລາ ອູ່ເຂາແຕ່ອ່ານຄລ່ອງປາກ ໄທ້ລັ້ງໄປສຶກໃຈ!

ມີຄົນຄາມວ່າ ທໍາອຍ່າງໄຣ ຈຶ່ງຈະກຳຈັດອົກືດາ (ໂລກ) ແລະ ໂກມນັ້ນ
(ເລີຍໃຈ ໂກສະ) ອອກເລີຍໄດ້ເລ່າ? ຫຣີ້ວ່າທໍາອຍ່າງໄຣຈຶ່ງຈະໄມ່ຮູ້ສຶກຍິນດີ-
ຍິນຮ້າຍເລ່າ?

ຕອບວ່າ “ສຕີ ເຕັ້ນ ນິວາຮັນ້າ ສຕີເປັນເຄຣື່ອງກັນກຳຈັດນິວຮັນ”
“ເກ້າວື້ດີນຕຣີໃຈ-ໄຄວກຳລັ້ງຄວອງ!”

ກາຮອຢູ່ກັບໂລກ ຍ່ອມທີ່ສມມຸຕີບໜູ້ຜູ້ຕີໄມ້ໄດ້ ແຕ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງ
ວ່າ “ອະໄຮສມຸຕີ (ບໜູ້ຜູ້ຕີ)-ອະໄຮວິມຸຕີ” (ປຣມຕົກ)

“ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນເປັນຊຣມດາ ລ້ວນດັບໄປເປັນຊຣມດາ”

“ຊຣມະເກີດ-ຊຣມະດັບ”

ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ພມາຍລຶ່ງ ຖວາທັ້ງ ๖ ຕາ ທູ້ ໄລາ ເກີດ ສິ່ນັ້ນ
ຄືອ ຖວາ ๖ ຕາ ທູ້ ໄລາ ດັບໄປເປັນຊຣມດາ

ດີກເອາ-ໄມ່ດີກເອາ ຍ່ອມຮັບໃຫ້ໄດ້ ເພຣະມັນເປັນຊຣມະ ເປັນເຂົ້ນ
ໜັ້ນເອງ (ຕົຕາ ເຂົ້ນໜັ້ນເອງ)

ອາຍຕະນະ **๑២** **ເປັນມາຫາສຸຫຼະ** ເປັນໂອຈະທັງນໍ້າແຫ່ງກິເລສໄຫ້
ຄ້າຂ້າມໄມ້ໄດ້ກົບ ເປັນທີ່ໝາກລົມຂອງສັຕ່ວງ ๓๑ ກົມ ຈະຕກນຽກຫຣີ້ວ່າ
ສວຣຣົ່ງຫຣີ້ວິນິພພານ ອູ່ທີ່ອາຍຕະນະເກົ່ານີ້ ທີ່ສັຕ່ວງທັ້ງໝາຍໝາກຈາມອູ່ກົກ

เพราะจิตเข้าไปยึดอย่างหนาแน่นว่าเป็นเรา!

ให้เพียรเอาสติเข้าไปประลึกรู้ปัจจุบันขณะว่าเป็นแต่เพียงสิ่งที่กำลังปรากฏ เป็นอารมณ์ปัจจุบันขณะทางทวารเท่านั้นว่า เกิดแล้วก็ดับไปแล้วไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย อารมณ์ความคิดหงหงลายลั่วน กิต-ดับ

การปฏิบัติธรรม ไม่ใช่ไปหาที่ข้างนอก แต่อยู่ที่ในตัวเรานี่ ที่ตา หู ฯลฯ นรา-สวรรค์ ก็อยู่ที่นี่ นิพพานก็ที่นี่!

ดังนั้น จึงพึงควรที่จะยอมรับสภาพของความไม่เที่ยง ไม่ใช่ตัวตนนี้เอาไว้สอนจิตให้มีปัญญา วางแผนตัวให้ถึงอนาคตเสีย จิตก็จะไม่ทุกข์ดีก็ยอมรับ ไม่ดีก็ยอมรับมัน ยอมรับมันให้ได้ทั้งดีและไม่ดี ดีก็เอามาดีก็เอา ดี-ไม่ดีก็ให้วาง สุขก็เอา ทุกข์ก็เอา (สุข-ทุกข์ก็ให้วาง) ยอมรับสภาพ แต่ไม่ยึดว่าเป็นตัวตนของเรา เพราะมันตกอยู่ในสภาพความเป็นจริงที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปเป็นอนิจัง ทุกข์ อนัตตา ตลอดเวลา

ถ้ายังได้ก็จะไม่ทุกข์ ถ้ายังวางไม่ได้ยังยึดอยู่ย่อมทุกข์แน่ เพราะว่ามันบังคับบัญชาไม่ได้ มันอนัตตา มันไม่ใช่ตัวใช่ตนของเรา

ลองดูลมหายใจที่ปลายโพรงจมูกดูซิ! มันคงที่ที่เห็น เดียวเข้า-เดียวออก เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มันอนิจังตลอดเวลา บังคับมันไม่ได้ ถ้ายังคับมันให้เที่ยงให้นิจัง มันจะเกิดทุกข์ขึ้นทันที

นี่แหลมันบังคับบัญชาไม่ได้ตามต้องการ มันอนัตตา!

๑๐. พึงรู้ปรัมตاثธรรม ๔

ปรัมตاثธรรม คือ ลภภาวะที่มีอยู่โดยปรัมตถ์ ซึ่งเป็นลิ่งที่เป็นจริงโดยความหมายสูงสุด จนถึงปรัมตถประโยชน์อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งคือ นิพพาน (ธรรมที่ทรงกันข้าม คือ บัญญัติธรรมหรือสมมุติ บัญญัติ มนุษย์หลงและติดสมมุติ จนหาวิมุติไม่พบ ถ้าจะพบวิมุติต้องรู้ปรัมตಥธรรม)

ปรัมตಥธรรม มี ๔ เรียกว่า “ปรัมตಥธรรม ๔” ได้แก่ จิต เจตสิก รูป นิพพาน (ลิ่งใดที่นอกเหนือไปจาก รูป นาม (จิต เจตสิก) นิพพาน ลิ่งนั้นเป็นบัญญัติหรือสมมุติบัญญัติ ทรงตัวส่วนนี้ไม่ให้ติด สมมุติ ให้รู้สมมุติจนเห็นวิมุติหรือปรัมตถ์ ทำลายอัตตาณุทิฏฐิความเห็นผิดว่ามีตัวตน ทำลายอุปahan จนะทั้งเห็นสามัญญาลักษณะของความยึดถือในรูป-นามเลี้ยดี)

๑. **จิตปรัมตถ์** คือ ชาตุรู้ เป็นสภาพธรรมชาติที่ออกไปปรู้ภารมณ์ รู้ภารมณ์ที่ปัส�ุรูปและมโนทวารทางทวาร ๖ (หางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) แล้วคิด

(จิตแปลว่า ธรรมชาติย่อ้มคิด คนฟังช้านอยากสนใจ เมื่อไม่สนใจ เครียด เมื่อรู้ว่าเป็นธรรมชาติของจิตย่อ้มคิดก็ให้พึงรู้คิด ดูคิด เห็นคิด เห่านี้ก็พอ คิดเกิด-เดี้ยวคิดก็ดับ แล้วเกิดอีก ก็พึงตามดู ตามรู้ แค่นี้ก็พอ อย่าไปคิดว่าจะหยุดคิด)

จิตหรือวิญญาณ (วิญญาณขันธ์เป็นนามขันธ์) อาศัยรูปขันธ์ เป็นที่อยู่ จะเกิดขึ้นloy ไม่ได้ วิญญาณเกิดจากอวิชาและสังขาร คือ เต้นนำทำกรรมเพระความไม่รู้ความจริง เป็นเหตุปัจจัยทำให้name-รูปเกิด (โปรดดูปุณฑิจสมุปบาท เรื่องปัจจัยอาศัยกันเกิด)

จิตอสีรัง ไม่มีรูปว่าง เอกจัง ไปดวงเดียว (เกิด-ดับทีละทวาร)

ທຸຽມ ໄປໄດ້ໄກລ ດູກຫາສັງ ອາຄັ້ຍຄູຫາ ຂຶ້ວ່າ ຮ່າງກາຍເປັນທີ່ອາຄັ້ຍ ຈິຕ ຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍໄມ່ມີຮູບເປັນທີ່ອາຄັ້ຍໄມ້ໄດ້ ຈິຕຈຸຕິຕາຍແລ້ວເກີດຂຶ້ນທັນທີ່ໄມ່ຮະໜວງຄົ່ນເປັນອັນຕຽບປັບປຸງ ຈິຕເກີດ-ດັບອູ່ຕລອດເວລາຈານກວ່າຈະນິພພານ ຈິຕເກີດ-ດັບວິນາທີ່ລະໜຶ່ງລ້ຳນ້ຳນ້ຳຄົ່ງ (ໜຶ່ງແລນໂກສູງຂະນະ ຈິຕເກີດດັບ ຂະນະທີ່ນີ້ເປັນ ຕ ອຸ່ນຂະນະ ຂຶ້ວ່າ ອຸປາທະ-ສູ້ຕີ-ກັງຄະ)

ຈິຕກລັບກລອກເວົ້າເໝືອນລົງ ພຶ້ມຕາມຮູ້ຈິຕໃຫ້ທັນ ຈິຕເກີດໂລກ ຈິຕ ໂກຮົດ ຈິຕຫລັງໄປ ຕ້ອງເຄາສຕິຕາມດູ້ຕາມຮູ້ໄປໃຫ້ທັນ ໄມ່ທັນມັນຖຸກໍ!

ເຮົາຕ້ອງໄມ່ຕົກອູ່ໃນອຳນາຈຂອງຈິຕ ແຕ່ຈິຕຕ້ອງອູ່ໃນອຳນາຈ (ສຕີ) ຂອງເຮົາ ເມື່ອສຕີຄວບຄຸມຈິຕໄດ້ເຮົາກີໃຊ້ຈິຕໄດ້!

ຈິຕໄສເປັນບຸ້ນຍຸ-ຈິຕຊຸ່ນເປັນບາປ!

ຈິຕໄມ່ມີຕົວຕານ ຢ້າໄມ່ມີໜັກໃຫ້ຈິຕຢຶດ ກົງຈັບຈິຕໄດ້ຍາກ!

ພຣະເທູ້ທີ່ຈິຕວິຈິຕ ພຣະເທູ້ກຳນີ້ດີ(ກຳນີ້ດີ)ວິຈິຕ ກຳນີ້ດີ ວິຈິຕພຣະກຣມວິຈິຕ (ຕັ້ນທາວິຈິຕ-ສັນນູ້ງວິຈິຕ-ຈິຕວິຈິຕ) ຈຶ່ງ ທຳໄໜ້ຈິຕມີຄື່ນ ສົ່ງ ລັກໜີນະ (ເປັນວາກາຮ່ອງໃຈ) ໄດ້ແກ່

(១) **ອກຸຄສລົມ** ມີ ១២ ລັກໜີນະ ໄດ້ແກ່ ຈິຕໂລກ ៨ ຈິຕໂກຮົດ ២
ຈິຕຫລັງ ២

ອກຸຄສລົມຈິຕເກີດພຣະມີຄວາມຫລົງ (ໂມຮະ) ຂຶ້ວ່າ ຄວາມໄມ່ຮູ້ຄວາມ
ຈົງ (ອວິຈິຫາ) ທຳໄໜ້ເກີດເປັນໂລກະ ໂທສະ ໂມຮະ ພລັງຮັກ-ຫລັງໜັງ

ພຶ້ງແກ້ດ້ວຍການເພີຍຮັຈເຮົາຢູ່ສຕີໃຫ້ກຸຄສລົມຈິຕເກີດແລ້ວຫຸດຫລັງຮັກ-
ຫລັງໜັງເສື່ຍ!

(២) **ກາມາວຈຮິຕ** ມີ ២៤ ລັກໜີນະ ໄດ້ແກ່ ມາກຸຄສລົມຈິຕ ມາ
ວິບາກ ແລະ ມາກີຣີຢາ ມີຍ່າງລະ ៩ ຮວມເປັນ ២៤

ກຸຄສລົມຈິຕເກີດພຣະມີວິຈິຫາ ຂຶ້ວ່າ ສຕີ-ລັມປັບປຸງຄູ່ ເປັນປັ້ງປັບປຸງ
ເກີດໄດ້ ຕ ທາງ ໄດ້ແກ່ ພັກຄຶກ່າ (ສຸຕມຍັປັງປຸງ) ຈຳ-ເຫັ້ນໃຈ (ຈິນຕາມຍ
ປັງປຸງ) ແລະ ນໍາເຂົາໄປປັບປຸງບັດ (ກາວນາມຍັປັງປຸງ)

(๓) ອະຫຼຸກຈິຕ ມີ ແລ ລັກຜະນະ ໄດ້ແກ່ ອຸປະລົງວິປາກຈິຕ ແລ ອຸປະລົງວິປາກຈິຕ ທ ອະຫຼຸກກົງຍາຈິຕ ຕ ອະຫຼຸກຈິຕ ເປັນຈິຕທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍໄໝ່ອາຄັຍເຫດປັຈຈຸບັນຫາຕີ (ເຫດ ນ ໄດ້ແກ່ ໂກ ໂກໂຮງ ພົມ ໂກ ໄນໂກຮງ ໄນໜ່າຫັນ) ແຕ່ເກີດຈາກພລກຮຽມເກົ່າໃນອົດື່ຕ່າຕີ ສັ່ງສົມ ມາລື່ງໃນຫາຕິນີ້ໃຫ້ເຫັນ ໄດ້ຢືນ ລາຫ ສິ່ງທີ່ດີປັ້ງ ໄນເດີປັ້ງ

ກົມມສູງ ແລ/ຮ່າງ

“ທວາຣ ນ ມີ ຕາ ຫຼຸງ ຈຸກ ລື້ນ ກາຍ ໃຈ ວັນເປັນທີ່ຕັ້ງແໜ່ງເວທນນີ້ ເປັນກຮຽມເກົ່າ (ອະຫຼຸກຈິຕ)

ກຮຽມທີ່ກະທຳດ້ວຍກາຍກຮຽມ ວິຈິກຮຽມ ມໂນກຮຽມນີ້ເປັນກຮຽມໃໝ່ (ພຣະພູທ່າວຈະ)

ກຮຽມທັງອຸປະລົງ-ອຸປະລົງ-ອັພຍາກຕເປັນເຫດປັຈຈັຍໃຫ້ເກີດຕື່ງກັນແລະກັນທຽງຕ້ອງສ່ວ່າເປັນ “ກົມມປ່ອຈັຍ” ເປັນ ອ ໃນປ່ອຈັຍ ແລ ທຳໃຫ້ສັກວິໄລກຕ້ອງເກີດ-ຕາຍໆ ກຮຽມຝ່າຍອຸປັມກົມ ຝ່າຍເບີຍດເບີຍກົມ ກຮຽມທີ່ໃຫ້ພລາຕິນີ້ກົມ ໃຫ້ພລາຕິຫັນກົມ ບຸຄຄລທີ່ເປັນຄູ່ເວຣ (ເວຣີ້ນັ້ງ)ກົມ ພຶກອຸທິສ ບຸນູໃ້ເນື່ອງໆ ດ້ວຍຜູ້ທີ່ເຈີ້ມເຫວານສົຕີປະຈຳຍ່ອມມີເຫວາດັກຂາ (ອ່ານດໍາລົກການອຸທິຄຸນູ້ທີ່ໄດ້ພລຂອງຫລວງຢູ່ເກ່ຍມ ອາຈິນແລ້ໄລ) ພຣະພູທ່ອງຄ່ອງທຽງອນຸປູາຕີໃຫ້ທໍາເຫວາພລີ (ເຫວາທີ່ສະ ທັກຂີ່ານຸ່ມທ່ານຄາຕາ) ໄນໃຊ້ເກີດກຮຽມ ແຕ່ຜ່ອນກຮຽມໄດ້

ຈິຕໃນຂໍ້ອ (၁) ຄື່ນ (၃) ຮວມເປັນກາມວາຈຈິຕ ແລ ລັກຜະນະ ເປັນກົມທີ່ເສວຍກາມຄຸນ ແລ ຮູປ ເລື່ຍ ກລິນ ຮສ ສັມຜັສ ມີຮູປກົມ ແລ ເຫວົງກົມ ນ ມນຸ່ຫຍໍ່ ອ ແລະ ອບາຍກົມ ແລ ຮວມເປັນ ແລ ກົມ ເປັນກົມທີ່ມີໜັນນີ້ ແລ ເຮີຍກວ່າ “ປັ້ງຈໄວກາຮກົມ”

ຂອ້ສັງເກດ ອະຫຼຸກກົງຍາຈິຕ ຕ ໄດ້ແກ່ ປັ້ງຈໄວກາຮວ້າໜັນຈິຕ (ທວາຣ ນ) ມໂນກາຮວ້າໜັນຈິຕ (ມໂນວິຈູ້ນູານ) ແລະ ພລືຕຸປາທ (ຈິຕຍື່ມຂອງພຣະອຣ້ຫັນຕີ) ປະກອບດ້ວຍອັນຸສມານາເຈຕລືກ (ເຈຕລືກກາລາງໆ) ຖຸກດວງຢັກເວັ້ນຈັນທະເຈຕລືກ ເພົະພຣະອຣ້ຫັນຕີທ່ານໄໝ່ມີຈັນທະຄວາມພອໄລໃນໂລກຄນສັກວິດສົງຂອງເດືອ ອົກແລ້ວ ເຫັນ ໄດ້ຢືນ ກົມເປົ່າເພີ່ງກົງຍາທີ່ໄໝ່ມີຜລ

ເປັນວິບາກຈິຕ ທ່ານໄມ້ເວິບາກຈິຕອີກແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງໄມ້ເກີດ ວິປາກະປ່ອຈັຍເປັນ
ທີ່ນີ້ໃນປ່ອຈັຍ ແລະ ທີ່ທຽງແສດງໄວ້

ທ່ານຢ່າງໄຣຈຶ່ງໄມ້ໃຫ້ເກີດເປັນວິບາກຈິຕ? ທຽງຕັບສິ້ນເຂົ້າອາວົາຄົມາ-
ໂຄມນັສ (ໄລກ-ໂກຮູ) ອອກຈາກໂລກ (ທວາຮ ๖) ເລື່ຍ!

ເກົກີເລສອກຍ່າງໄຣ ນີ້ແທລະ ອື່ນ ຈາກກຣມຮູ້ຈາກລືມຕາໃນ
ຊື່ວິຕປະຈຳວັນ!

(᳚) ອູປາວຈຮກຸສລົຈິຕ ມີ ១៥ ລັກໜະນະ (ຕາມອົງຄໍມານ ᳚) ໄດ້ແກ່
ມහາກຸສລຽງປາຈິຕ ມາທາວິບາກຮູປາຈິຕ ມາທາກີຣີຢູ່ປາຈິຕ ມີຍ່າງ
ລະ ᳚ ລັກໜະນະຮ່ວມເປັນ ១៥ ໄດ້ແກ່ ອູປຸກູມີ ១៦ ຂັ້ນ ເປັນພຣໝມມີຮູປ-ນາມ
១៥ ຂັ້ນ ແລະພຣໝມມີຮູປມີມື່ນາມ ១ ຂັ້ນ ເຮັດວຽກລັບຜູ້ນູ້ສັຕິພຣໝມ
ເຮັດວຽກສັຕິທີ່ມີຂັ້ນຮີ ១ ຂັ້ນຮີ

(᳚) ອູປາວຈຮກຸສລົຈິຕ ມີ ១២ ລັກໜະນະ (ຕາມອົງຄໍອູປມານ
᳚) ໄດ້ແກ່ ອູປາວຈຮກຸສລົຈິຕ ອູປາວຈວິບາກຈິຕ ອູປາວຈກີຣີຈິຕ ມີ
ຍ່າງລະ ᳚ ລັກໜະນະ ຮ່ວມເປັນ ១២ ໄດ້ແກ່ ອູປພຣໝມກູມີ ᳚ ຂັ້ນ ເປັນ
ພຣໝມໄມ້ຮູປ ມີແຕ່ນາມຂັ້ນຮີ ᳚ ເຮັດວຽກສັຕິທີ່ມີຂັ້ນຮີ ᳚ ຂັ້ນຮີ

(᳚) ໂຄງດຕຣຈິຕ ມີ ᳚ ລັກໜະນະ ໄດ້ແກ່ ໂຄງດຕຣກຸສລົຈິຕ ᳚
ແລະໂຄງດຕຣວິບາກຈິຕ ᳚ ເປັນຈິຕທີ່ເປັນໂຄງດອດ ທີ່ພັ້ນແນ້ວໂຄກທັງ ៣
ໄດ້ແກ່ ກາມໂຄກ ຮູບໂຄກ ແລະອູປໂຄກ ພ້ອມ ກາມກພ ຮູປກພ ອູປກພ
ຫຼື ມະນຸຍືໂຄກ ແຫວໂຄກ ພຣໝໂຄກ ພ້ອມໂຄກ ຂັ້ນໂຄກ ສັຕວໂຄກ ໂອກາສໂຄກ

ຂ້ອສັງເກດ ໂສກຄແຈຕລືກວິຣຕີ ៣ ອື່ນ ສັນມາກັມມັນຕະ ສັນມາ
ວາຈາ ສັນມາອາຊີວະ ຈະເກີດໄດ້ກັບເລພະໂຄງດຕຣຈິຕທ່ານັ້ນ ຈະໄມ້ເກີດໃນ
ກາມວາຈຈິຕເພຣະເຈຕລືກວິຣຕີນີ້ເປັນຕື່ລ

ເຈຕລືກທີ່ເກີດກັບໂຄງດຕຣຈິຕ ໄດ້ແກ່ ອັນຍຸສມານາເຈຕລືກ ៣
ແລະໂສກຄແຈຕລືກໄຝ່ງດີ່ງມາ ២᳚ ຍກເວັນອັປປັນຍຸນາ (ກຽມາ-ມຸທິຕາ) ២
ເພຣະອັປປັນຍຸນາເຈຕລືກ ២ ມີສມ່ມຸດືບຜູ້ຕົບຄວລເປັນອາຮມ໌ ແຕ່
ໂຄງດຕຣຈິຕເປັນກີຣຍາຈິຕມີໜີພພານເປັນອາຮມ໌

ถ้าเป็นพระอิริยบุคคลที่ได้ถูก ๔ คุณกับโลกุตรจิต ๙ จะมีโลกุตรจิตถึง ๔๐ ลักษณะ และเมื่อนั่งบรรมจิตทั้งหมดจะมีถึงจำนวน ๑๒๑ ลักษณะ โดยพิสดารโดยนัยแห่งปัญญาภานุหารีภูมิหรือเรียกว่า สุขวิปัสสโน สำเร็จอรหัตเจโตธรรมุติ ส่วนผู้สำเร็จปัญญาภูมิหรือเรียกว่า สุขวิปัสสโน ที่เจริญวิปัสสนาภานุกิจ จิตมีเพียง ๙๙ ลักษณะ ดังกล่าวแล้ว

เราเข้าใจผิดว่าจิตนี้เป็นเรางึงเห็นผิดเป็นลักษณะที่ภูมิจิว่ากาย-จิตนี้เป็นเรา แต่พระพุทธเจ้าทรงตรัสสอนว่าไม่ใช่เรา เพราะเปลี่ยนแปลงไม่เที่ยงแท้แน่นอน เป็นอนิจจังเกิด-ดับ ตลอดเวลา

จิตตายมี ๒ ได้แก่ ๑.จิตตายจากกิเลส ๒.จิตตายจากความดี

จิตไม่ตายมี ๒ ได้แก่ ๑.นิพพาน ๒.ไม่ตายจากความดี

๒. เจตสิกปรมัตถ์ คือ สภาพธรรมที่ประกอบกับจิต (เกิดในจิต) ปรุงจิตเป็นอาการของจิต รู้ อารมณ์เดียวกันกับจิต เกิด-ดับพร้อมกับจิต จะเกิดโดยลำพังไม่ได้ (ดุจจิต คือ หลอดไฟ เจตสิกเป็นแสงไฟ) มี ๕๒ ลักษณะ (ทั้งที่เป็นกลาง-บุญ-บาป) ได้แก่

(๑) **อกุศลเจตสิก** (ฝ่ายบาป) มี ๑๔ ลักษณะ ได้แก่

ก. **โลภะเจตสิก** มี ทิฏฐิ (มิจชาทิฏฐิเห็นผิด) مانะ (ถือตัว)

ข. **โหสะเจตสิก** มี อิสสَا (อิจชา) มัจฉริยะ (ตระหนึ้นถึ่น) (ง่วงซึม) มิทธะ (หาดหู่) กุกุจจะ (เดือดร้อนรำคาญ)

ค. **โมหะเจตสิก** มี อหิริกะ (ไม่ละอาย) อโนตตัปปะ (ไม่เกรงกลัว) อุธัจจะ (ฟุ้งซ่าน) วิจิกิจชา (สงสัย)

ทุกครั้งที่อกุศลเจตสิกเกิด จะมีเจตสิกฝ่ายเป็นกลาง (อัญญา สมانا) อีก ๓ ดวง เกิดร่วมด้วย

อกุศลเจตสิก เกิดขึ้นเพราะได้ลั่งสม “โลภะเจตสิก” มาแต่อดีตชาติเป็นผลกรรมมา จึงเป็นสมทัย คือ ต้นเหตุในอิริยสัจ ๔

ຄົວນເມື່ອໄດ້ຕາມທີ່ໂລກ (ອຍາກ) ກົ້າໂລກ ເມື່ອໄມ້ໄດ້ຕາມທີ່ໂລກ ກົ່ໂກຮຣເປັນໂທສະແລກທິ່ງໂກຮຣ ທັ້ງທິ່ງໂລກ-ທິ່ງໂກຮຣ ຈຶ່ງເປັນໂມහະ (ອວິຈໍາ) ໂມ່ຮູ້ຄວາມຈົງໃນອວິຍສັຈ ແລະ ຂັ້ນທັ້ງປົງ

ຄວາມໄມ່ຮູ້ຂ້າງຕົ້ນນີ້ ເປັນມິຈາກທິກູ້ລື ອື່ອ ເຫັນຜິດ ເພຣະໄໝເຊື່ອ ພຣະປ່ານູ້ຢາຕັ້ງສູ່ຂອງພຣະພຸທ໌ເຈົ້າ ຂາດຄຣັກຫາໄມ້ເຊື່ອກູ້ຂອງກຣມ ນຽກ-ສວຣົດ ໄລ່າ ຈຶ່ງເກີດ-ຕາຍາ ວະເວີຍນເປັນວັນກູ້ກູ້ ເມື່ອມາເກີດເປັນມະນຸ່ຍົກ ເປັນມະນຸ່ຍົກໜັ້ນຕໍ່າ ມີຖຸກໜົມກາກວ່າສຸຂ

ຕ້ອງແກ້ດ້ວຍພຶ່ງມີຄຣັກຫາເປັນລັ້ມມາທິກູ້ລື ທຳປ່ານູ້ໄທເກີດໂດຍ ເຮີມຕົ້ນ ທີ່ພັ້ນໄທເປັນສຸຕມຍັ້ງປ່ານູ້ ຈິນຕາມຍັ້ງປ່ານູ້ ແລະ ຈນຶ່ງກວານນາມຍັ້ງປ່ານູ້ ພຣະໂສດາບັນບຸດຄລະມິຈາສັກກາຍທິກູ້ລື ວິຈິກິຈາ ສີລັພຕປ່າມາສ (ມາງຍືໃນຄືລພຣຕ)

ສາເຫດຖືທີ່ເກີດໂລກເຈຕລິກ ເພຣະມີຄວາມຄົດນີ້ກ່າວືໃນທາງອຸປະລົມ ເປັນອຸປະລົມວິຕກມາແຕ່ອຸດືຕ່າຕິລັ້ງສ່ວນມາ ເຊັ່ນວິຕກຕຽກນີ້ກົດຍູ່ແຕ່ໃນການຄຸນ (ຮູ່ປູ້ ເສີຍງ ໄລ່າ ເປັນຕົ້ນ) ແລະ ທາດໃນໆມາໄດ້ປະສົບກັບອາຮມົນທີ່ນ່າພອໄລ ແລ້ວຢືດເອາ ເຊັ່ນ ເຫັນຮູ່ປູ້ດີ ໄດ້ຍືນເສີຍງທີ່ດີ ໄລ່າ ເປັນຕົ້ນ (ເປັນສາເຫດຖືທີ່ທ່ານໃຫ້ວັດທ່ຽວລຳນັກປົງປັບຕິທ່າຍແກ່ທ່ານບ່າຍສອນກຣມຈູານປິດຕາປິດປາກ ປິດຫຼູ ດູງພຸດ)

ຈຶ່ງໃຫ້ແກ້ ດ້ວຍການເຈຣີນສົຕີຂະນະທີ່ຄົດນີ້ກົດຕົກໄປໃນການ ແລະ ເມື່ອ ຄຣາວຍາມທີ່ມີອາຮມົນໄດ້ ທັ້ງທີ່ນ່າພອໄລ-ໄມ່ພອໄລ ມາກະທບທວາຮ ໄທ້ຂອບ-ຂັ້ງ ຍືນດີ-ຍືນຮ້າຍ ເປັນໂລກະ-ໂທສະ-ໂມහະ ທິ່ງໄປກີ້ໂຮ້ ຕາມດູ-ຕາມຮູ້ປູ່ ໄທ້ເທົ່າທັນແລະຮູ້ຄູກ ອື່ອ ຮູ້ວ່າເກີດແລ້ວ-ດັບປັບແລ້ວ ໄມ່ເຖິ່ງ ໄມ່ໃຊ່ເວາ!

ຮູ້ວ່າມີແຕ່ຮູ້ປັບນາມ ເກີດ-ດັບ ເກີດທວາຮໄທນ-ດັບທີ່ທວາຮ້ານ ມີ ແຕ່ຮູ້ປັບນາມ ໄມ່ໃຊ່ເວາ ຂອບ-ຂັ້ງ ໄມ່ໃຊ່ເຮຍືນດີ-ຍືນຮ້າຍ (**ກຣມຈູານລືມຕາ** ອື່ອ **ການເຈຣີນສົຕີປະຈຳວັນ**)

ເຂຍືນດີ-ຍືນຮ້າຍ ອອກເລີຍ ໄມ່ໃຊ່ເວາ ເພຣະບັນກົດປັບປຸງຈາໄທເປັນ ດັ່ງໄລໄມ້ໄດ້ເລີຍ ທີ່ເປັນທຸກ໊ເຊື້ອດ້ວອນກົງພຣະເຮົາໄມ່ຍອມຮັບ

‘ห้องและเงิน	ควรแก่ผู้ใด
กามคุณเห้า	ก็ควรแก่ผู้นั้น
กามคุณเห้า	ควรแก่ผู้ใด
ห้องและเงิน	ก็ควรแก่ผู้นั้น’

“ยัสส โซ ชาตรูประชตัง กับเบติ
ปัญจตสสภามาคุณา กับปันติ
ยัสส ปัญจกามาคุนา กับปันติ
ตัสสปี ชาตรูประชตัง กับเบติฯ”

สัตตสติกขันธะ วินัย ๗/๑๒๒

ຈຶ່ງໃຫ້ອມຮັບຕຽນນີ້ ຍອມຮັບໄດ້ກີຈະປ່ລ່ອຍວາງ...ວ່າງ!

ຄໍາຢືນຢັງອີກວ່າ “ເນື່ອໄດ້ດັ່ງໃຈ ກົດໃຈ ສູງໃຈ” ນີ້ແກ່ໄໝແນວີກເໜີ້ອນກັນ ເດືອນມັນກີເປົ້າຢືນແປລັງອີກ ອຍ່າໄປຢືນມັນ ເດືອນກີຈະເປັນເຮົາອີກ ຮູ໌ໄດ້ອ່ອຍ່າງນີ້ແລ້ວ ຄືວ ທະຮະມະ (ເຫັນທະນາກີເຫັນພະພຸທ່າເຈົ້າ ເຫັນພະພຸທ່າເຈົ້າ ຄືວ ເຫັນທະຮະມະ)

“ຫຍຸດສ້າງ (ໄລກະ) ຫຍຸດທໍາລາຍ (ໂທສະ) ຫຍຸດກຣມ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອສິ້ນກຣມ” ນິພພານອຍ່າທີ່ຕຽນນີ້!

ກຣມໄຟຝ່າ-ໄຟ່ຂວາ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອສິ້ນກຣມ

(໢) **ກຸສລເຈຕສີກ** ມີ ໂດຍ ໄດ້ແກ່ ສັກ ສົມ ຕົກ ອົບ ວິໄຕ ພັນຍາ ປັບປຸງ (ອມໂທ) ຕັດຕະມັດຕະຕາ ກາຍ-ຈິຕປັບສັກທີ ກາຍ-ຈິຕລຫຼູຕາ ກາຍ-ຈິຕມຸຫຼູຕາ ກາຍ-ຈິຕກັມມັນຍາຕາ ກາຍ-ຈິຕປາຄຸນຍາຕາ ກາຍ-ຈິຕອຸ້ກູຕາ ແລະ ຄືລເຈຕສີກອີກ ๓ ຄືວ ວິໄຕເຈຕສີກ ໄດ້ແກ່ ສັນມາວາຈາ-ກຳມັນຕະ-ອາຊື່ວະ (ວິໄຕເຈຕສີກຈະເກີດພວ່ອມໃນໂລກຸຕຕະຈິຕພະເປັນຄືລ)

ອັປປັນຍາເຈຕສີກອີກ ໢ ໄດ້ແກ່ ກຽມ ມຸກິຕາ (ສ່ວນແມຕຕາ ຄືວ ອົບ ວິໄຕເຈຕສີກ ແລະ ອຸບເບກຂາ ຄືວ ຕັດຕະມັດຕະຕາ)

ກຸສລເຈຕສີກ ຈະເກີດໄດ້ຕ້ອງເຮັມຕົ້ນທີ່ສັກ ເຈຕສີກ ໄທ້ເກີດເປັນສັນມາທິກູ້ ແລ້ວກຸສລເຈຕສີກອີ່ນຈະເກີດຕາມ ຮວມທັງເຈຕສີກຝ່າຍເປັນກາລາງໆ ກີກີດຮ່ວມມືດ້ວຍ

(໣) **ເຈຕສີກຝ່າຍເປັນກາລາງ ເຂົ້າໄດ້ກັບຈິຕກຸສລ-ອກຸສລ** ເຮັກຊື່ວ່າ “ອັນຍຸສມານາເຈຕສີກ” ມີ ๓ ແປ່ງເປັນ ໢ ພວກ

ກ. **ເຈຕສີກທີ່ເກີດກັບຈິຕຖຸກດວງ** (ສຽງຈິຕຕາສາທະຮະມະ) ມີ ໩ ໄດ້ແກ່ ຊົວຕິນທີ່ຢູ່ ມນລືກາຮ ເຈຕນາ ສັນຍາ ຜັສສະ ເວທනາ ເອກັດຕາ (ດິງກາມຄົນເດືອນ) (ພຶ່ງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ “ຜັສສະ” ແລະ “ເວທනາ” ທີ່ເກີດກັບຈິຕທັງກຸສລ-ອກຸສລ ກະທບກວາຮຄົ້ງໄດ້ ຂອບ-ໜັງ ເກີດທັນທີ່ ໄທ້ເຈົ້າສົຕິຕຽນທີ່ກະທບຕຽນນີ້ແລະດັບເວທනາ ລູ້-ຖຸກ້່ ໄທ້ເຕີ “ຄຸມຜັສສະໄດ້ຄຸມໂລກໄດ້-ດັບເວທනາໄດ້ກີດບັນຫາດັບອົງຫ້າ”)

ຜັສສະ ຄືອ້າ ຕັກຮະທບ ເນື່ອມີເຫດຸມາກະຮບໄໝວ່າເຫດຸດີຫີ່ອໜ້າສົດຕິກວານຮັບຂ່າງໃຫ້ທັນຈະໄດ້ຮູ້ເຫດຸດີໜ້າໄດ້ທັນເຫດຸກາຮນ໌ ແລະມີທາງຫັກຫ້າມໄຈໄມ້ເຫັນເຮັດວຽກແຫຼ່ງທີ່ຈະທຳໃຫ້ເລີຍ

ໆ. ເຈຕສຶກທີ່ເກີດກັບຈົດບາງດວງ (ປົກຄະນະ) ມີ ၁ ໄດ້ແກ່ ຜັນທະ ວິຊຍະ ວິຕກ ວິຈາර ປີຕີ ອົບືໂມກໍ່ (ນ້ອມເຂື່ອ)

[ຂໍອສັງເກດ ມີເຈຕສຶກທີ່ເກີດໃນລາວນຍູ່ ၃ ໄດ້ແກ່ ວິຕກ ວິຈາර ປີຕີ ຜົ່າງຈາກເກີດໄດ້ ກັບທັກຄຸລົງຈົດແລະອຸກຄຸລົງ ສ່ວນອົບືໂມກໍ່ເຈຕສຶກນັ້ນເປັນວິປໍລສູງປົກລົງ ການນັ້ນສາມາເຖິງ ຮະວັງອາຈີມີຈຳລາສົດຕິເກີດຮ່ວມແລ້ວຢັ້ງມີອົບືໂມກໍ່ເຈຕສຶກນົ້ມເຂົ້ອ ແລະເອັກຄົດຕາ (ດິງ) ເກີດຮ່ວມເຂົ້າມາອີກ ແຕ່ຄໍາມີສົດເຈຕສຶກໄຟກຸດເປັນຕົວໜ້າເຂົ້າມາແກນ (ເປັນຕັດຕຽມໜ້າຕົກຕາເຈຕສຶກເປັນກາລາງ ၅) ມີຈຳລາສົດຕິກີດໄມ້ໄດ້ແໜ່ອນກັນ “ເກົ້າອື້ນຕົວໃຈ ໄກສະກຳກຳລັງຄອງ” ກຸດລໜ້າອຸກຄຸລ ຈຶ່ງໃຫ້ຕ້ອງຮະວັງ!]

ອນິ່ງ ອຢ່າກັງລາເຮືອງຂໍ້ອຂອງຈົດ ເຈຕສຶກ ຮູ່ປ ດ່ອຍໆ ຮູ່ໄປ ເລາ ປົງປັບຕິຮຽມຈົງໆ ແລ້ວ ພອມີຕົວໜ້າ ຄືອ້າ ສົດຕິເກີດ ເຂົ້າຈະຮູ້ໄດຍ້ທ່ວພຣ້ອມທັກຍາຍ-ໄຈ ໄມຕ້ອງໄປຮູ້ແທງຕລອດຄົງກົບວ່າຈົດເຈຕສຶກ ຊ້ອຍະໄຣ ເກີດກີ່ ດວງໆ (ໄມ້ຕ້ອງຈໍາເຂົາໄປສອບໄລ່ນໍ້າມັນປຣີຢັຕີ) ເຂົາແຕ່ເພີ່ຍງຮູ້ວ່າເປົົນກຸດລ ທີ່ອຸກຄຸລ ເພີ່ຍງຮູ້ເຫັນຫັດເອງວ່າໄມ້ໃໝ່ເຮົາເປັນແຕ່ສ່ວນກາຮຽມເກີດ-ດັບເຮົວມາກ ນິດເດືອຍໆ ທີ່ນີ້...ເດືອຍ້ນີ້...ໆ (ເຂົາໄປປົງປັບຕິ)

ໂດຍສຽນ ເຈຕສຶກເກີດ-ດັບພຣ້ອມຈົດ ຮູ້ວ່າຮມ່ນໄດ້ຢັກບັນຈົດ ເຊັ່ນ ຈົດຮູ້ວ່າຮມ່ນຮູ່ປ ເຈຕສຶກຮູ້ວ່າຮມ່ນຮູ່ປ ເຈຕສຶກຮູ້ວ່າຮມ່ນຮູ່ປ ຈົດຮູ້ວ່າຮມ່ນເລື່ອງ ໂລາ ດຽວມ່າຕິຂອງຈົດຢ່ອມຮ່າງພື້ນທະນາຄານທັງທຸລະກົດ ອາຮມ່ນທີ່ນ່ວ່າຈົດຢ່ອມຮ່າງພື້ນທະນາຄານທັງທຸລະກົດ ເມື່ອຈົດຮູ້ວ່າຮມ່ນແລ້ວຈະຄູກົງເລັດທັງນ່ວ່າ ໄປໃຫ້ຍືນເດີ-ຍືນຮ້າຍ ຈອບ-ສັງ ອຍ່າງໄຣ ອູ້ທີ່ໂຍຸນໂສມນສຶກາຮ ສົດຕິເກີດຮັບຂ່າງທັນມັນທີ່ໄມ້ ຮູ້ທ່າທັນມັນທີ່ໄມ້ນີ້ແລລະ!

ຈົດເດີມປົງສູຫົ່ມຕາບເທົ່າທີ່ກິເລສຍັງໄມ້ເກີດ ພອມາສົມຜັດລັບພັນຮີ (ກະຮບ) ຮູ່ປທີ່ຕາ ເສີ່ຍກໍ່ທີ່ນີ້ ຂລາ ເທົ່ານັ້ນ ກິເລສົກກີດທີ່ຈົດ ມັນກົງທຸກໆໆ ດົກກົງທາຫາທາງພັນຖຸກົງ

พระพุทธองค์ทรงสอนให้อาจิตพันอุกมาจากกิเลส จึงให้ภารนาให้เกิดปัญญา ให้เบื่อหน่ายคุลายกำหนดด้วยมโนใจ จิตก็หลุดพ้น จิตก็บริสุทธิ์ กิเลสเกิดไม่ได้อีก หลุดพ้นเป็นพระอริยบุคคลเป็นขั้นๆ ไป กิเลสเกิดน้อยลงๆ จนกระทั่งหมดไปสิ้นเชิงสภาพที่อยู่ เรา ปروعแต่งไม่ได้อีกต่อไป จิตก็พัฒนาขึ้นเป็นกิริยาจิต พัฒนาภิกจิต เป็นจิตบริสุทธิ์

ลีมตามหั้งปัญญาจักขุและมังสะจักขุເຄີດ!

๓. รูปปรมต์ คือ สภาวะที่เป็นรูปร่าง หรือ ร่างกาย หรือ ชีวิตรูป (ชีวิตินทรีรูป) รูปขันธ์เกิดได้เพราะนามขันธ์ คือ จิตหรือ วิญญาณเป็นเหตุปัจจัย โดยสภาวะใหญ่ๆ มีอยู่ ๔ เรียกว่ามหาภูรูป ๔ ได้แก่ ชาตุลี ดิน น้ำ ลม ไฟ

รูปปรมต์ เป็นสภาวะที่แปรปรวนแตกสลาย เพราะปัจจัย เช่น อุตุ ความร้อน-เย็น ร้อนจัด-หนาวจัด คนลัตัวท่อนอยู่ไม่ได้ก็ตายแตกสลายไป รูปโดยปรมต์ถูกโดยอาการ ๓ อย่าง ดังนี้

อาการเคนแข็งหรืออ่อน แสดงความเป็นปรมต์ของชาตุดิน (ปฐวีชาต)

อาการเย็นหรือร้อน แสดงความเป็นปรมต์ของชาตุไฟ (เตโอชาต)

อาการตึงหรือหย่อนไว แสดงความเป็นปรมต์ของชาตุลม (瓦โยชาต)

ท่านเคยเข้าไปรู้อาการดังกล่าวข้างต้นบ้างไหม? จะเข้าไปเห็นธรรมะพึงเห็นชัดด้วยตนเอง เห็นเองด้วยสันทิภูจิโภองค์แห่งพระธรรมคุณให้เป็นวิปัสสนาปัญญา

ส่วนอาปีชาตุหรือชาตุน้ำ ไม่แสดงรูปปรมต์ ไม่สามารถสัมผัสได้แต่ชาตุน้ำจะเกาะกุมอ่อนอาบ ดูดซึมหรือซ่านไป ผนึกพูนเข้าด้วยกันกับทั้งอีก ๓ ชาติ รวมเป็นมหาภูรูปทั้ง ๔ หรือ ชาตุ ๔ ชาตุ ๔ นี้ยังมีชาตุที่เกิดร่วมด้วยกันทุกครั้ง ซึ่งเป็นรูปที่แยกจากกันไม่ได้ (อวินิโภครูป) อีก ๔ ชาตุ ได้แก่ วรรณชาตุ (ลี) คันธชาตุ (กลิน) รสชาตุ (รส) โวชาตุ (โวชารส) รวมเป็นอวินิโภครูป ๘ แยกออกจากกันไม่ได้

(**ຮາຕູທັງ ๔** ອຸປະມາດຸຈຢັກໝືນແປລັງຮ່າງເປັນສ່ວາງມາຫລອກລວງ ດັນໄມ້ມີປັ້ງຢູ່ກິ່ງທັງໃໝ່ໃນທຽດທຽງສັນຈາກໂຍກຍໍາໄປມາແລ້ວກິ່ງຢັກໝືນຈັບກິນ ພ້ອມຂອງອຸປະມາດຸຈູ້ພື້ນ ແລ້ວ ພັນຮັດກາຍໄວ້ ພ້ອມທີ່ຈະຈັກກັດໄດ້ທຸກເວລາ ຄ້າຂາດກາຮັມດຸລືໄປເພີ່ມຮາຕູໃດຮາຕູໜຶ່ງເຈັບປ່າຍໄໃ້ແລ້ວ ຈຶ່ງ ກລ່າວວ່າຮູ່ປະນາມເປັນທຸກໆໜີໃຫ້ຄ່າຍຄອນຄວາມເຫັນຜິດວ່າເປັນຕ້າວນອອກເລີຍ)

ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີຮູ່ປະລະເລີຍດໍທີ່ອາຄີຍຮາຕູສື່ຫົວໝາຍຫາວູດຮູ່ປະລະ ແລ້ວ ເກີດອີກ ເຮີກອຸປາທາຮູ່ປະລະ ຢ່ວມຫຼຸດຮູ່ປະລະ ມີ ໂດຍ ຮູ່ປະລະ ໄດ້ແກ່

๑-๔ ຮູ່ປະສາທ ພ້ອມ ປະສາທຸປະລູນ ແລ້ວ ເປັນຮູ່ປະຄວາມໃສຂອງປະສາທ ໄດ້ແກ່ ຕາ ທູ້ ຈມູກ ລື່ນ ກາຍ

๖-៥ ໂຄຈຮູ່ປະລະ ພ້ອມ ວິສັຍຮູ່ປະລະ ແລ້ວ ໄດ້ແກ່ ຮູ່ປະລະ ເລີ່ມ ກລື່ນ ຮສ ສັນຜັກຮະທບກາຍ

๑๐-๑๑ ກວາຮູ່ປະລະ ຮູ່ປະສາວະແໜ່ງເພີ່ມເພີ່ມ ແລ້ວ ຄື່ອ ອິຕືນທີ່ຫົວໝາຍ ພ້ອມ ອິຕືນກວາຮູ່ປະລະ ບຸ້ຮຸລິສິນທີ່ຫົວໝາຍ ພ້ອມປຸ້ຮຸລິສິນກວາຮູ່ປະລະ

๑២ ທ້າຍວັດຖຸຮູ່ປະລະ ກ້ອນເນື້ອທ້າວໃຈ

១៣ ຂຶວີຕຮູ່ປະລະ ຮູ່ປະລະທີ່ເປັນຂຶວີຕ ພ້ອມຂຶວີຕທີ່ຫົວໝາຍ (ມີທັງຮູ່ປະລະແລະນາມ)

១៤ ອາຫາຮູ່ປະລະ ຮູ່ປະລະຄື່ອອາຫາທີ່ເປັນຂ້າວ-ນ້ຳ ກາຫຍາບາລີ່ເຮີກ ກາພື້ກາຮາຫາ ພ້ອມ ກາພື້ກາຮາຫາເປັນໂອຫາ ທີ່ລ່ວມເລື່ອເລີ່ມຮູ່ປະລະທັງໝົດ

២៨ ຮູ່ປະລະ

ທຽບຕຽບສ່ວ່າ “ອາຫາເປັນໜຶ່ງໃນໂລກ” ເປັນຄວາມໝາຍໃນແ່ງ ປາກທີ່ອ່ານວ່າ “ອາຫາເປັນໜຶ່ງໃນໂລກ” ເປັນຄວາມໝາຍໃນແ່ງ

ປາກທີ່ອ່ານວ່າ “ອາຫາເປັນໜຶ່ງໃນໂລກ”

(ຍັງມີໜຶ່ງໃນອາຫາທາງຮຽມອີກ ៣ ໄດ້ແກ່ ຜັກສາຫາຮາ(ເກີດຈາກກາຮະກບຂອງນາມຮູ່ປະລະ ອື່ອ ອາຫາ) ១ ມໂນສັນເຈຕນາຫາຮາ(ເຈຕນາມີຄວາມໜ້ວງຕັ້ງໃຈຮອບເປັນອາຫາໃຫ້ເກີດເປັນວິບກາສັ່ນຂາຮາໃນປະລິຈິຈສຸປະກາທ) ១ ວິຫຼຸງຢາຍນາຫາຮາ(ຈົດເປັນອາຫາໃຫ້ເຈຕລິກແລະຮູ່ປະລະເກີດ) ១ ນາມອາຫາ ນີ້ລ່ວມເລື່ອເລີ່ມນາມຂ້າທີ່ຈົດເຈຕລິກໃຫ້ກ່າວຮຽມເປັນວິບກາກຮຽມທັງຮູ່ປະລະແລະນາມອາຫາຮຽມເປັນ ៤ ເປັນອາຫາບັນຍັດເປັນໜຶ່ງໃນປັ້ງຈັຍ ២៤ ທີ່ກ່າວແສດງໃນຄົ້ນກົງປົງຈູານເປັນໜຶ່ງໃນກອງຮຽມນຳເກີດ)

**คนที่หิวบ่อยเป็นพระตัณหาความอยากที่เกิดจากนามอาหาร๓
นักปฏิบัติธรรมจะหิวพระรูปอาหารอย่างเดียว เพื่อสังเคราะห์อัตตภาพ
ร่างกายเท่านั้น!**

๗๙ ๑๔ รูปข้างต้นนี้ (รวมมหาภูรูป ๔ ด้วย) มีชื่อเรียกว่า “สภารูปหรือสัมมัสนรูป” เป็นรูปที่มีสภาระเฉพาะมีลักษณะที่ใช้พิจารณา กำหนดเจริญกรรมฐานได้ง่าย เห็นง่าย เพราะมีลักษณะเป็นอนิจัง ทุก ขั้น อนัตตา (นิปั้นนรูปป์เรียก)

ส่วนอีก ๑๐ รูป เห็นสภาระยากไม่ใช้เจริญสติเรียกว่า “อสภารูปหรือสัมมัสนรูป” หรืออนิปั้นนรูปป์เรียก มี ๑๐ รูป ได้แก่ อัชฌาการ (อากาศห่อหุ้มโลก) ปริจันนาการ (ซองว่าง ๆ ของวัตถุ เช่น หน้าต่าง) กลิณคاتุมากการ (อากาศเพิกกลิณ) ปริเณทรูป (อากาศคั่นรูปภายในร่างกาย) รูปพวกนี้นำมาเป็นอารมณ์เจริญกรรมฐานไม่ได้

๑๕ ปริจันทรูป คือ อากาศธาตุแทรกอยู่ตามซ่องว่าง

๑๖-๑๗ วิญญาณติรูป ได้แก่ กายวิญญาณติรูป วจิวิญญาณติรูป ได้แก่ ภาษาภายใน ภาษาพูดอันเกิดจากจิตชาโยวัย (ชาตุล้มอันเกิดจากจิตสั่ง)

๑๘-๒๐ วิการรูป ได้แก่ ลثุตา (ເບາ) มุทุตา (ອ່ອນສlays) กัมมัญญาตา (ครรภ์การงาน) รูปวิการเป็นอาการของรูป ๑๙ เกิดด้วย เจตสิกลหุตา-มุทุตา-กัมมัญญาตา เมื่อคนตายรูปนี้ดับจึงหนักและเข็งทื่อ

๒๑-๒๔ ลักษณะรูป ๒๑ ได้แก่ อุบัติรูป (เกิดก่อ) สันตติรูป (ลีบต่อ) ชรตา (แก่ทรุดโกร姆) อนิจตา_rup (ปราวนแปรแตกสลายไป)

ลำดับที่ ๒๕-๒๘ เป็นลักษณะอาการของรูป ๒๕ รูป ที่เป็น สภารูปอันเกิดจาก เรายเข้าใจผิดไปว่า กายหรือรูปร่างกายของเรานี้เป็นเรา (ลักษณะทิภูมิ) แล้วยึดเอา

**พระพุทธองค์ทรงตรัสสอนให้ปล่อยความว่า “ไม่ใช่ตัวตนของเรา”
ไม่มีเรา (อนัตตา) รูปร่างกาย ชีวิตนี้แก่แล้วแก่เลย เรียกร้องทางคืน
ไม่ได้!**

ตอนการรرمูจานเลิมตา (ในชีวิตประจำวัน)

ນບຸເປັນ...ເກີດມາກໍໄນ? ເຊັ່ນ 04

ຮູ້ກາຍນີ້ແກ່ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ເກີດ ດ້ວຍ “ລັກຂອນະຮູປ ແ” ອຸປັຕິ-ສັນຕະຕິ-ຊາຣາ-ອນິຈົຕາ (ຈົຕເກີດ-ດັບ ຕ ຂະນະດ້ວຍອຸປາທະ-ສູງຕີ-ກັງຄົຂະນະ) ຈະ ບັນດັບໄມ້ໃຫ້ແກ່ໄມ້ໄດ້ (ແຕ່ຮູປໄມ້ຮູ້ສຶກຂະໄຣ ຮູປຮັບອາມນີ້ໄມ້ໄດ້ແຕ່ຮູປປູກຈິຕ ວິ) ພະພຸທຮອງຄົງທຽບຕັ້ງລວງ-ຮູປໄມ້ເຖິງ-ເປັນທຸກໆໆ-ໄມ້ເຫັ່ນຕົວຕັ້ງຕົວທີ່ຂອງເຮົາ!

“ຈຶ່ງມາດູອັຕຕາພອັນວິຈິຕຣ ມີກາຍເປັນແພລ...ມີຮູປອັນວິຈິຕຣ...ມີ ກະຮູກອັນຫັນໜັງໜ່ອທຸ້ມໄວ້ງານ... ໃບໜ້າທີ່ຮູບໄລ໌ດ້ວຍຈຸ່ານເຈີມຕູ້ງາມ... ພມ ສລວຍດຳທີ່ແຕ່ງໝາກ... ຕາທີ່ເຢີມດ້ວຍຍາຫຍຸດ... ”

ແຕ່ກົງພວທີ່ຈະຫລອກຄົນໂງໃຫ້ຫລງໄດ້ ແຕ່ຈະຫລອກຜູ້ແສວງຫາຜົ່ງ ພະນິພພານໄມ້ໄດ້” (ຮູ້ປາລສູ້ຕຣ ຕາ/ແຄຕ)

ຮູປທຳບຸນຸ່ງ-ບາປໄມ້ໄດ້ ລ້າງບາປໄມ້ໄດ້ ບຸນຸ່ງ-ບາປທີ່ຈະຫລອກລ້າງບາປຕ້ອງ ທຳທີ່ໃຈຕ່າງທາກ!

ຈົຕເປັນນາຍ-ກາຍເປັນປ່າວ!

“ສຶ່ງອັນແປນທີ່ກັກໃນໂລກນີ້ ມີຄວາມພອໃຈ (ຕັ້ນທາ) ເປັນເທດ” (ຕັ້ນທາ ສູ້ຕຣ ແມ່/ແຄຕ)

๔. ນິພພານປຣມຕົກ ດື່ອ ຄວາມດັບເຢີນ ເປັນສຸພາຫີ່ວ່າງໂດຍ ດັບກີເລສຕັ້ນທາແລະກອງທຸກໆໆ ເປັນອີສຣາພສມບູຮົນດັບເຢີນຈາກຄວາມ ຕ້ອງການ (ຕັ້ນທາ) ທັ້ງປວງ ເປັນຫຮຽມທີ່ພັ້ນຈາກໂລກທັ້ງສາມ (ການໂລກ ຮູປ ໂລກ ອຮູບໂລກ) ເປັນຫຮຽມຫາຕີທີ່ຢັງຄວາມເຮົ່າຮັນໃຫ້ດັບ (ດັບຄວາມເກີດ- ແກ່-ເຈັບ-ຕາຍ) (ການດັບຂອງພຣະອຣີຍໂສດາບັນຈະເກີດອີກໄມ່ເກີນເຈັດຫາຕີ ການດັບຂອງພຣະອຣັນຕີໄມ່ເກີດອີກ) ນິພພານອູ່ນອກຂັ້ນຮັນອກຕັ້ງຕົນ (ພທິທຮາ) ນິພພານໄມ່ເກີດ-ໄມ່ຕາຍ **ນິພພານ ດື່ອ ວ່າງໆ ແໜ້ອກຮຽມ!**

ນິພພານມີ ແ ໄດ້ແກ່ ນິພພານມີຂັ້ນຮັນເໜືອ (ສອຸປາທີເສລນິພພານ) ດື່ອ ກີເລສນິພພານ ແຕ່ຢັ້ງມີຫຼົງຕົວດໍາວັງຂັ້ນຮັນອູ່ປາງແກ່ເຮົາກອຸປະຮິວເວກ (ດັບ ກີເລສ) ທຸກໆຂົນໂຮ (ດັບທຸກໆໆ) ຂັ້ນຫົວມຸຕີ (ພັ້ນຂັ້ນຮັນ) ກີເຮົາກ ແລະ **ນິພພານ ໄມ່ມີຂັ້ນຮັນເໜືອ** (ອຸປາທີເສລນິພພານ) ດື່ອ ຂັ້ນຮັນນິພພານ ດັບຂັ້ນຮັນຫຼົງຕົວ ຮ່າງກາຍແລະກີເລສທັ້ງປວງ

ນິພພານມີຄວາມໝາຍອູ່ ແລະ ປະກາດ

- ຮ. ນິສຣະ ພາສັຕົງພັນຈາກທຸກໆ ແກ້ວມະນີ
- ເຂ. ວິເວກະ ສັດຈາກທຸກໆ ວ່າງໆ
- ຕ. ອລັງຂະ ໄນປ່ຽນແຕ່ງ ໄນດຳ-ໄນ່ຂາວ-ໄນ່ເປັນວິບາກ
- ອ. ອມຕະ ໄນຕາຍເພຣະໄນ່ມີເກີດອື້ກ

ນິພພານ ມີດຳເຮົາກທີ່ມີຄວາມໝາຍເດີຍກັນອຶກຫລາຍຊື່ອ ເຊັ່ນ ເອກັນຕົນນິພພານ (ຄວາມໜ່າຍລື້ນເຊີງ) ວິສຸທີ (ບຣິສຸທີ) ວິຣາຄະ (ຄອລາຍ ກຳໜັດ) ທີ່ປັ້ງ (ເກາະທີ່ພັນຈາກໂອນະທ່ວມທັບ) ອຸປະສະ (ຄວາມສົງບ) ເໝັ້ນ (ເກະຍມ) ອມຕັງ (ໄນ່ຕາຍໄນ່ເກີດອື້ກ) ເລັ້ນ (ຫລບກັຍ) ອກິຄູ້ງຢາ (ຄວາມຮູ້ຍິ່ງ) ສົມໂພທີ (ຄວາມຕັບສົງ) ເສຣູ້ໂຄງ (ຄວາມສະເໝີ) ໂມກໂໂງ (ເຄື່ອງຕັບສົງ) ອຸນຸຕົຕໂໂ (ໄນ່ມີສິ່ງໃດເປົ້າຢືນໄດ້) ອາສລົວຣາຄນິໂຣໂໂ (ສຳຮອກດັບໄນ່ເໜືອ) ຈາໂໂ (ຈາກະສລະກີເລສເປັນຈາໂໂ) ປັກິນສສັກໂໂ (ຄວາມສົ່ງຄື່ນ) ມຸຕົໂໂ (ຄວາມປລ່ອຍວາງ) ອນາລໂຍ (ໄນ່ອາລີຍ) ວັງ (ຄົນດີປ່ຽນຮານ) ນິໂຣໂ (ດັບເຢັ້ນ) ແລ້ວ

ພຣະອຮ້ານຕີ ມີລິຕເປັນໂລກຸຕະຕະ ມີໂສກຄະເຈຕົກປະກອບ ແຕ່
 ດວງ ເວັ້ນອັປປັມໝູ້ຢາເຈຕົກ (ພຣະມິຫາຣົຣມ) ຄື່ອ ກຽມາ ມຸທິຕາ
 ເຈຕົກສີເລີຍ ແລ້ວ ດວງ ໄນມີເນີຈິຕິນັ້ນ ເພຣະເຫດວ່າ ຂັ້ນປັມໝູ້ຢາມີບໍ່ຢູ່
 ລັດວຸດຄຸລເປັນວາມຮົນ ໄດ້ພັ້ນນາຈິຕິຈາກອັປປັມໝູ້ຢາຈະເປັນກີຣີຢາໄນ່ເປັນ
 ບໍ່ຢາເປັນປາປັກແລ້ວ (ແຕ່ໄນ່ໄດ້ໜ່າຍຄວາມວ່າທ່ານໄນ່ມີພຣະມິຫາຣົຣມກີ່ຫາໄນ່
 ທ່ານໄນ່ອາລີຍໃນສັຕິກິດທັງໝາຍແລ້ວ ຈນໄດ້ຊື່ວ່າ “ອນາລໂຍ” (ໄນ່ອາລີຍ ດື່ອ
 ນິພພານ) ເຫດຖື່ຍັງອາລີຍເພຣະວ່າຍັງມີອູ່...ຍັງມີຕົວຕານຂອງຕົນແລະສິ່ງທີ່
 ເນື່ອງດ້ວຍຕົວດ້ວຍຕົນ ພຣະອຮ້ານຕີທ່ານວ່າງຈາກຄວາມມີຕົວຕານເລື່ອແລ້ວ!

“ເນື່ອໃດ...ເຫັນດ້ວຍບໍ່ຢາວ່າ ສັງຫຼາກທັງປວງໄນ່ເຖີ່ງ...ສັງຫຼາກທັງປວງເປັນທຸກໆໆ...ຮຣມທັງໝາຍທັງປວງໄນ່ໃຊ້ຕົວຕານ (ໄນ່ເປັນໄດ້ດັ່ງໃຈເຮາ)
 ເນື່ອນັ້ນ...ຍ່ອມທຳຍ່າຍໃນທຸກໆໆທີ່ຕົນຫລັງ...ນັ້ນແຫລະເປັນຫາງ

ແທ່ງພຣະນິພພານ໌ ລັ້ພເພ ສັ້ງຂາວາ ອນິຈຈາ (ທຸກໆໆ, ອັນຕັຕາ) ຍະຄາ
ບໍ່ຢູ່ຢາຍະ ປໍລສຕີ ອະຄະ ນີ້ພົບນິທະຕີ ທຸກໆເຊ ເລສະມັກໂຄ ວິລທິຍາໆ”

“ຂັນແດໄຈຕີໄມ້ມີຕ່ວງ...ນີ້ພພານກີ່ປຣາກູ້ອູ້່ ດັ ຈິຕນັ້ນ...ພອຕ້ວງ
ເກີດຂະແດໄດນີຈິຕນັ້ນ...ສັ້ງລາວວັງກີ່ພລັນປຣາກູ້ແທ່ນໆ”

ຄຸນຂອງພຣະນິພພານ ມີ ຊະປະການ (ພຣະນິພພານ) ໄດ້ແກ່

១) ສັນຫຼັກໂໂ (ພຶ່ງເຫັນຫັດດ້ວຍຕານເອງ)

២) ອກລິກໂໂ (ໄມ້ມີກາລ ປົງບັດເມື່ອໄດບຮຣລຸເມື່ອນັ້ນ)

៣) ເອທີປໍສລືໂໂ (ເຫື່ນໃຫ້ມາດູລສກາວຮຣມເກີດ-ດັບ ຕລອດເວລາ)

៤) ໂອປັນຍິໂໂ (ນ້ຳມາໄວ້ທີ່ຈະກຳໄຈໃຫ້ສິ່ງຄວາມວ່າງໆ ນັ້ນ)

៥) ປັຈັດຕັ້ງ ເວທີຕັພໂໂ ວິຫຼຸງຫຼູ້ (ພຶ່ງຮູ້ໄດ້ເລີພະຕນ ທຳແທນ
ໃຫ້ກັນໄມ້ໄດ້)

ນີ້ພພານ ພັ້ນຈາກຂັ້ນນີ້ ອູ້່ກ່າຍນອກຂັ້ນນີ້ ເහນີ້ຂັ້ນນີ້

ຖຸກຂົ້ມື ແຕ່ຄົນຖຸກຂົ້ມືໄມ້ມີ

ສມຸຫຍັກື ແຕ່ຜູ້ສ້າງເຫດຖຸກຂົ້ມືໄມ້ມີ

ນິໂຮ ຄວາມດັບຖຸກຂົ້ມື ແຕ່ຜູ້ດັບຖຸກຂົ້ມືໄມ້ມີ

ມຣຣຄ ທາງດັບຖຸກຂົ້ມື ແຕ່ຜູ້ເດີນທາງໄມ້ມີ

ໄມ້ມີຄົນສັຕ່ງ ໄມ້ມີຫຼົວຕົວ ໄມ້ມີໂຄຣເກີດ-ໄມ້ມີໂຄຣດັບ ມີແຕ່ຖຸກໆ
ເກົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນ ຕັ້ງອູ້່ແລ້ວກີ່ດັບໄປ ນອກຈາກຖຸກໆໄມ້ມີອະໄຣເກີດໄມ້ມີອະໄຣ
ດັບ (ວິຊາເຄີຍີຕາ)

ໂລກນີ້ຈະລ່ວງໄປກີ່ກັບໆ ຄວາມຈິງກົມື້ມີອູ້່ຢ່າງນີ້ ຈນກະທຳທັງເລືອນ
ຫາຍໍ່ເປົາກາຄວາມທຽງຈໍາ!

“ສຶ່ງໄດ້ສຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແບ່ນຮຣມດາສຶ່ງທັ້ງມາລົ່ວມດັບໄປແບ່ນຮຣມດາ”

“ຢັ້ງກິ່ງຈີ ສມຸຫຍັກືມັງ ສັ້ພັນຕັ້ງ ນິໂຮ ຮັ້ມມັງ”

ເກີດຂຶ້ນ-ດັບໄປ!

ທຸກໆອ່າງເປັນເພີ່ງແຕ່ສກາວຮຣມ ຈົງອ່າງເອາຕ້ວເອາຕນໄປ (ປົງບັດ)

ດັບຖຸກໆ!

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

“จิตธรรมดากับจิตบริสุทธิ์ ต่างกันมาก...จิตบริสุทธิ์ ไม่มีที่ตั้ง
จึงกล่าวว่า “นิพพานัง ประมัง สุญญัง” นิพพานสูญจากความสมมุติ
ไม่มีเหลืออยู่ในจิต (ไม่ใช่สูญแบบโลกๆ)

...แต่ผู้อธิบายว่า สิงสมมุติทั้งหลายสูญลืนแล้วจากจิตจากใจนั้นแหล่ง
คือ ผู้บริสุทธิ์ แต่ผู้นี้จะสูญไปไม่ได้...

...จิตบริสุทธิ์ ไม่ตายไม่สูญ ถ้ามีสูญ จะเอาอะไรมาบริสุทธิ์...
จะเอาอะไรมาศักดิ์สิทธิ์วิเศษ?...

พระพุทธเจ้ามิได้ทรงแสดงความสูญไว้กับจิตพระอรหันต์และ
จิตของลัตต์วีโลก

ผู้นี้แล เป็นผู้ทรงคุณสมบัติอันยอดเยี่ยม จึงกล่าวว่า “นิพพานัง
ประมัง สุข”

ผู้นี้แล เป็นสุขอาย่างยิ่ง นอกสมมุติทั้งปวง เป็นวิมุติ เป็นสุข
เหนือกว่าและไม่ใช่สุขเวทนา” (จากหนังสือพระอรหันต์ พระอรหันต์ของหลวงตา
พระมหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี ที่ระลึกงามหาอุดมคงคล
เจริญอายุครบ ๙ รอบ ๗๖ ปี ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๒)

ขอกล่าวถึงสามาบติไว้ลักษณะอย

สามาบติ คือ คุณวิเศษหรือธรรมวิเศษอันบุคคลบรรลุเข้าถึงขั้น
สูง มี ๔ เรียกสามาบติ ๔ ได้แก่ รูปман ๔ อรุปман ๔ (ภาน ๔
กเรียก) มีนิโรธสามาบติเป็นที่ ๔ สามาบติมี ๒ ดังนี้

๑. นิโรธสามาบติ หรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สัญญาเวทย์นิโรธ
คือ สามาบติที่ดับเวทนาและสัญญา เข้านิโรดดับวิสัยสัมาร กายลังขาร
จิตลังขาร ดับไปตามลำดับ กล่าวคือ ดับวิจิคิอ วิตก วิจาร สภาพ
ปฐุแต่งเวลา ดับลมหายใจเข้า-ออก สภาพปฐุแต่กายและดับสัญญา
เวทนาสภาพปฐุแต่งใจ เรียกว่าดับสภาพปฐุแต่คือ สัมาร ๓ มีได้
เฉพาะในพระอริยบุคคลขั้นอนาคามีและอรหันต์ ที่ได้รูปман ๔ อรุป

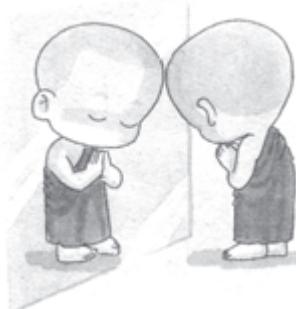
มาน ๔ ต่อ กันขึ้นไปโดยลำดับจนถึงโนธสมabaติเป็นข้อที่ ๙ เรียกว่า “อนุบุพวิหารี หรือ อนุบุพนิธี ๙” แปลว่า ธรรมเครื่องอยู่ที่ ประณีตต่อ กันขึ้นไปโดยลำดับ (ส่วนมากพระอริยเจ้าท่านเข้าโนธเพื่อ ดับทุกเวทนา เข้าครั้งหนึ่งๆ ได้ไม่เกินเจ็ดวัน)

๒. ผล sama-batī คือ -sama-batī ของพระอริยบุคคลขั้นสุดาปัตติ ผลและสาทารามิผลที่ได้รูปโภณและอรูปโภณที่มีนิพพานเป็นอารมณ์ ไม่สามารถเข้าโนธ sama-batī ได้ บุญชนที่ไม่เป็นพระอริยบุคคลแม้ได้มา ก็เข้าผล sama-batī ไม่ได้ เพราะไม่มีนิพพานเป็นอารมณ์

ขอกล่าวถึงพระอรหันต์สุขวิปัสสโก

ท่านที่บรรลุปัญญาวิมุติที่มีวิปัสสนา นำ (วิปัสสนาภานิกก) ท่าน เรียกว่าพระอรหันต์สุขวิปัสสกะ เพราะได้มา紀錄ดับต่ำไม่ถึงจตุตถามาน ด้วยเสวยองค์ความเพียงแค่สุขเวทนา จึงเรียกว่า “สุขวิปัสสกะ” หรือ “สุขวิปัสสโก” เนื่องจากเป็นผู้ที่มีปัญญานิรីยนำเป็นพื้นฐาน

ส่วนผู้ที่มีสามาธินทรียนำเป็นพื้นฐาน (สามาธินิกก) จะลำเร็ว พระอรหันต์เจโตวิมุติ หรืออุภา托ภาควิมุติ (ลำเร็วทั้งสองทาง)

๑๑. มនຸ່ຍີແສວງຫາອະໄຮ?

ນກຫາເຫັນ...ຄນຫາອາຫາຣ...ຕ່າງກັນຕຽງໃຫນ?

- ສັຕ່ວົມນຸ່ຍີໜໍມືອນກັນໜັ້ນມີລື່
ອົກລືບພັນເຫຼື່ອຕະຫຼາດປະຢູວາງຕົ້ນ
  - ແຕ່ລົງທຶນນີ້ຊື່ທຳຄວາມຜິດແຜກ
ຄືອົລືດຮຽມນຳມີນຸ່ຍີສຸດດີແກ້
- ກິນໂນນທີ່ຜອງກໍຍໍ່ໄມ່ປະສົງຄໍ
ສື່ອຍ່າງຄອງເໜືອນກັນໄມ່ຜັນແປ່ງ
ໃຫ້ຄົນແຕກຕ່າງກັບສັຕ່ວົມຍ່າງໜັດແນ່
ແຕ່ຈະແຍ່ແຄ່ລັດຕົວກໍ່າຊາດຮຽມໆ

ເກີດມາພອ້ວ້າພາກີເຮີມເລົາເຮື່ອນເຂີຍນ່ວ່ານ ດຶກຫາຫາຄວາມຮູ້ໄສ້ຕ້າ
ຈົນຈບກາຮົມກິນສູງ ບາງຄົນກີ່ເພີ່ຍພາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປෙຈນຄົງເຮື່ອນ
ຈບປະປິບປຸງເອກ ແລະປະປິບປຸງໄປເດີວົງຍັງໄມ່ພອຈະຕ້ອງເຂົາໃຫ້ໄດ້ຫລາຍໆ
ໄປເພື່ອປະກອບອາຊີ່ພຳມາຫາກິນ ຫາລາກ ຍຄ ເກີຍຣຕີແລະບຣິວາຣ ຫລາຍ
ຄົນທຳກຳນັດເຫັນທີ່ຍ່ອຍຫາມຮູ່ໝາຍຄໍາ ເພື່ອເກີຍຣຕີຍົກ ຂຶ້ວເລື່ອງ ລາກແລະ
ບຣິວາຣ ເພື່ອຄວາມມື້ນໍາມີຕາທາງສັງຄມດ້ວຍສັບປຸງ ຕ ໄດ້ແກ່ ກາມສັບປຸງ
(ລືບເພົ່າພັນໝົງ) ໂຄຈຣສັບປຸງ(ຫາກິນ) ມຣຄຣສັບປຸງ(ກລັວກັຍ) ແຕ່ຮຽມ
ສັບປຸງຕົວທີ່ ๔ (ອາຫາຣຂອງໃຈ)ໜັ້ນ ຢັ້ງໄມ່ແນ່!

ມනຸ່ຍີ່ ສັຕ່ວົມໂລກນີ້ ແມ່ເຫັດາບນເຫວໂລກທີ່ພຣໝໂລກ ຕລອດ
ຈົນກະທັງດີ່ສັຕ່ວົມໃນອບາຍກຸມືກົມືຕາມ ຕ່າງແສວງຫາ “ສຸຂເວທນາ”
ມනຸ່ຍີ່ໃນໂລກນີ້ ເລີ່ມເລາທັ້ງໝົວໃຕ່ເພື່ອ “ສຸຂເວທນາ”

ວ່າໄດ້ຍສຽບ ສັຕ່ວົມໂລກທັ້ງ ຕ ກຸມື (ອບາຍກຸມື ແລະ ມනຸ່ຍີ່ ເຫວກຸມື
໖ ພຣໝກຸມື ແລະ ພຣໝກຸມື ແລະ ພຣໝກຸມື) ປະກາດນາຄວາມສຸຂ ແລະອາຈັກລ່າວໄດ້ວ່າ ທຸກກຸປູປ່-ນາມ
ທຸກໝື່ວິຕປະກາດນາສຸຂ-ເກລື່ຍດທຸກໝົງ!

ຄວາມສຸຂໃນອາຮມຄົນ ແລະ ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່ ສູນ ເສີ່ຍ ກລືນ ຮສ
ລັມຜັກຍ ດີດນີກ ທີ່ນໍາພອໃຈ

ໃນຫວາຣ ແລະ ໄດ້ແກ່ ທາງຕາ ທູ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ ໃຈ ທີ່ນໍາພອໃຈ

ທາງໃຈ ລ ໄດ້ແກ່ ເມື່ອໄດ້ເຫັນ ໄດ້ຍືນ ໄດ້ກລິນ ຮູ້ວັດ ຮູ້ສັນຜັກຍ
ຮູ້ຄົດນຶກທາງໃຈ ທີ່ນ່າພອໃຈ

ທາງຕຽບກັນຂ້າມ ແກ້ໄຂດຖຸກ໌ ໃນຮູປ ເສີຍງ ກລິນ ຮສ ສັນຜັກຍ
ຄົດນຶກ ທີ່ໄໝນ່າພອໃຈ

ເກ້ໄຂດຖຸກ໌ ໃນທາວາ ລ ທາງຕາ ທູ ຍລາ ທີ່ໄໝນ່າພອໃຈ

ເກ້ໄຂດຖຸກ໌ ທາງໃຈ ທີ່ໄດ້ເຫັນ ໄດ້ຍືນ ຍລາ ສິ່ງທີ່ໄໝນ່າພອໃຈ

ຄວາມສຸຂເວທນາ ເປັນເວທນາລະເອີ້ດປະປະນິຕ ມີເຕີໃນເທິງໂລກ
ພຣະໂລກ ແລະ ມຸນໜີ່ຢູ່ໜ້າສູງ

ຄວາມຖຸກ໌ເວທນາ ເປັນເວທນາຫຍາບ ມີເຕີໃນອົບາຍຄູມ ມຸນໜີ່ຢູ່
ແລະ ເທິພາດາຖຸກ໌ໜັນ

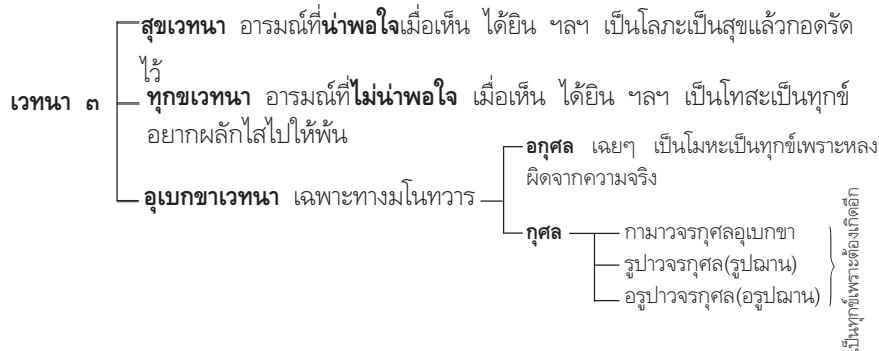
ອຣຣກຄາຊຣມບຖ ໄດ້ແສດງໄວ້ວ່າ ເມື່ອຮັກພຸທ່ອກາລ ມຸນໜີ່ແລະ
ເທິວດາຕ່າງແສວງທາວ່າອ່າໄຮທອເປັນມັງຄລ ເປັນຄວາມຕ້ອງກາຣ ທຸມເຄີຍງ
ກັນອຸໝືລົບສອງປີ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງກົວ ຮູປສ່ວຍບ້າງ ເລີຍໄຟເຮະບ້າງ ເປັນມັງຄລ
ບ້າງ ບ້າງກົວ ຕ້ອງກລິນ ຮສ ສັນຜັກຍ ທີ່ນ່າຮັກນ່າໄຕຮັນ່າພອໃຈ ຈຶງຈະ
ເປັນມັງຄລ ໂດຍສູປົກຄື່ອ ມຸນໜີ່ແລະ ເທິວດາປຣາຕາຄວາມສຸຂທາງຕາ ທູ
ຈຸນູກ ລື້ນ ກາຍ ໃຈ ໄດ້ແກ່ ກາມຄຸນທ້າ ໃນຮູປ ເສີຍງ ກລິນ ຮສ ສັນຜັສ
ໃນອາຮມັນທີ່ນ່າພອໃຈ ເມື່ອໄປເຝັ້ມພະພຸທ່ອງຄົງທຽບຕົວສ່ວ່າ

“ເຮົາໄໝ່ແລ້ວເຫັນລົງໄດ້ທີ່ຈະຄຣອບງໍາຈົດບຸຮູ່ໄດ້ ແໜ້ອນ ຮູປ ເສີຍງ
ກລິນ ຮສ ສັນຜັສ ຂອງບຸຮູ່ໄໝ່ເລີຍ...” ເລີວທຽບຕົວສັນມັງຄລສູງຕຣ ຕະ ປຣກາຣ
ທາໄໝສຸຂເວທນາທັງໝາຍໄໝ່ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ມຸນໜີ່ແລະ ເທິວດາຕ່າງກົວປຣາຕາ
ຄວາມສຸຂ

“ເຮົາໄໝ່ແລ້ວເຫັນລົງໄດ້ທີ່ຈະຄຣອບງໍາຈົດສຕຣໄດ້ ແໜ້ອນ ຮູປ ເສີຍງ
ກລິນ ຮສ ສັນຜັສ ຂອງບຸຮູ່ໄໝ່ເລີຍ...” ເລີວທຽບຕົວສັນມັງຄລສູງຕຣ ຕະ ປຣກາຣ
ທາໄໝສຸຂເວທນາທັງໝາຍໄໝ່ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ມຸນໜີ່ແລະ ເທິວດາຕ່າງກົວປຣາຕາ
ຄວາມສຸຂ

ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີເວທນາອີກປຣະເກຫົນທີ່ນອກເຫັນໄປຈາກສຸຂ
ແລະ ຖຸກ໌ ໄດ້ແກ່ “ອຸເບກຂາເວທນາ” ຜຶ້ງເກີດໄດ້ແຕ່ເພາະທາງໃຈທ່ານັ້ນ (ມໂນ
ທວາຮ) ມໍາຍຄື່ອງ ຄວາມຮູ້ລຶກທາງໃຈທີ່ເຊຍ ລ ທີ່ໄໝ່ສຸຂໄໝ່ທຸກ໌

ຈຶ່ງຮົມເປັນເວທນາ ຕ ໄດ້ແກ່ ສຸຂເວທນາ ທຸກຂ່າວທනາ ອຸປະກາຫາ ເວທນາ

ສຸຂເວທນາແລ້ວນີ້ອີງອານີສາຕັຍວັດຖຸສິນຂອງປະກອນ ທ້າໃໝ່ຄວາມສຸຂ
ທີ່ຢືນຢັນໄມ່ ພະພຸທຮອງຄໍທຽບຕັ້ງສ່ວ່າ ໃຫ້ເພີ້ງເຫັນສຸຂໂດຍຄວາມເປັນທຸກໆ ພຶ້
ເຫັນທຸກໆໂດຍຄວາມເປັນລູກຄະເລີຍດແກງ ເຫັນອຸປະກາຫາເວທນາໂດຍຄວາມເປັນຂອງໄໝເທິ່ງ

ສຸຂທຸກໆອຸປະກາຫາເວທນາ ເກີດໄດ້ເລີ່ມຕົວມີເຫດສົດ ຮະລິກູ້ສຶກຕ້ວ
ທີ່ໄໝເປັນປັນຍາ ເປັນຄວາມຫລັງພິດວິປາສຄລາດເຄລື່ອນໄປຈາກຄວາມຈິງ
ເວທນາອາຕັຍ ຜັສສະ(ພຶ້ງພິຈານາປົງຈິຈສຸມປະກາດ ๑២) ຄຸມັພັສສະໄຕ້ກີ່ຄຸມ
ໂລກ(ທວາຣ ๖) ໄດ້ ຄຸມັພັສສະໄດ້ ກົດັບເວທນາ ຕັ້ນທາ ອຸປາຫາ ໄລ່າ

ເນື່ອໃດເກີດເວທນາ ສັນນູ້ງຈົດຈຳໄວ້ ສັງຂາຮັນຮົງເກົ່າໄປປຽງແຕ່ງ
ທໍາກຣມຕ່ອໄປທັງກຸຄລແລະອກຸຄລເພື່ອແສວງຫາສຸຂແລະອຢາກພລັກໄສທຸກໆ
ອອກໄປໃຫ້ພັນໆ ດ້ວຍຄວາມໄມ່ຮູ້ຈີ່ໄດ້ທໍາອກຸຄລກຣມຕ່າງໆ ຍ່ອມມື່ຜລເປັນ
ອກຸຄລວິບາກ ສັຕກົລໂລກຍ່ອມເປັນໄປຕາມກຣມ (ຄ້າດັບເວທນາໄມ້ໄດ້ ຄວາມ
ເກີດຢ່ອມໄໝເມື່ອ)

ສັງເກຕງ່າຍ ๗ ພະພຸທຮອງຄໍທຽບຕັ້ງສຸຂໍສອນ ກາຍານຸປ້ສສນາ
ອົຣິຍາບຄປຣພ ຍືນ ເດີນ ນັ້ນ ນອນ ດົນໂດຍສາຮຣາມລົ້ມປະຈຳທາງຈະ
ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ ເນື່ອຍືນນານໆ ກົດທຸກໆອຢາກນັ້ນ (ຄນແຢ່ງກັນທາທີ່ນັ້ນ
ເພະໜີທຸກໆທີ່ຢືນ) ຈຶ່ງແສວງທາທີ່ນັ້ນເພື່ອແສວງທາຄວາມສຸຂ ດັ່ງພວຍໄດ້

นั่งทุกข์ก็หายกลับได้สุขจากนั้น ฯลฯ อธิบายถ้อยคำอื่นๆ ก็เหมือนกัน ทุกคน แสวงหาอธิบายถือที่เป็นสุขหลักเหลี่ยงอธิบายถือที่เป็นทุกข์ตลอดทั้งวันและตลอดทั้งชีวิตตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย แต่หากลับมองไม่เห็น (เพราะว่า ต่างมีกรรมเป็นของตัว กรรมได้แก่ ภาระกรรม วิจกรรม มโนกรรม มีทั้งสุจริต-ทุจริต กฎกรรม-อกุศลกรรม จึงให้เพียรสร้างคีลปารามี เป็นลำดับต้น เพราะคีลปิดบ้าปอกุศลกรรม คีลเป็นท่าหยั่งลงมหาสมุทร คือพระนิพพาน คีลเป็นบ่อเกิดไปสู่ความก้าวหน้าภาระนามยปัญญาได้เร็ว)

พระพุทธองค์ จึงทรงตรัสสอนให้เข้าไปพิจารณาอธิบายถือที่เปลี่ยนมันปิดบังทุกข์ ให้ดูทุกข์ รู้ทุกข์ เห็นทุกข์ มันเกิดขึ้น-กำลังจะดับ-ดับไปแล้ว-และกำลังจะเกิดใหม่อีก ความทุกข์มันไม่เที่ยง

“ความทุกข์ เกิดขึ้นต่อจากลำดับแห่งความสุข...

...ความสุข เกิดขึ้นต่อจากลำดับแห่งความทุกข์...”

พึงพิจารณาผ่านสังเกต เวทนาได้กำลังเกิด...กำลังจะดับ...ดับไปแล้ว...และกำลังจะเกิดใหม่อีก...พึงพิจารณาให้เห็นถึงความไม่เที่ยง! (เวทนา奴ปัลสนา)

“...เชือเสวยเวทนาได...พึงพิจารณาเวทนานั้น ถึงความไม่เที่ยง...ไม่ถือมั่น...พึงสลัดออก ย่อมเบื่อหน่ายคลายกำหนัด รู้คุณ-โทษ..การเกิด-ดับ ไม่ตื้นrun ไม่แสวงหา ก็ดับเย็นเป็นนิพพาน” (จุฬาตัณฑาสังขยสูตรเล่ม

๑๒ สูตร ๓๗)

เมื่อเห็นความไม่เที่ยง ย่อมเบื่อหน่าย (สุขก็ไม่แน่ ทุกข์ก็ไม่แน่) ละคลายตัวตน ละคลายเวทนาขั้นธ์ ละคลายทุกขั้นธ์ ทั้งท้าขันธ์ก็ไม่เที่ยงเหมือนกัน

คนที่ปราณสุขเวทนา ซึ่งว่าปราณาขั้นธ์ ผู้ปราณาขั้นธ์ ไดขันธ์หนึ่ง ซึ่งว่าปราณาขั้นธ์หงหงด (ขันธ์หงหง)

คนปราณสุขเวทนา คือคนที่ดับเวทนาขั้นธ์ยังไม่ได!

“ถ้าดับเวทนาไม่ได ความเกิดใหม่ย่อมมี...” (สพายตันวิวัังคสูตร เล่ม

๑๔ ສພາຍດນວຮຣຄ)

ທຸກໆມີຢູ່ ແຕ່ຄົນທີ່ເຂົ້າໄປເຫັນທຸກໆໜີ້ນແສນຍາກ!

“ຄວາມໜັງໃນສູງເວທນາ ອຸປະມາດຸຈັດສູນ້າເຟ້າແທນນມອງດູດອກທອງກວາວຄິດວ່າເປັນເຂົ້ນແນ້ວລືແຕງສົດອັນໂລ່ຈະ ເນື້ອດອກທອງກວາວລ່ວງຫລຸນລົມມາກີບວິກະໂຈນເຂົ້າໄປທາຫວັງຈະໄດ້ກິນ ແຕ່ກົລິ້ນຫວັງ ແລ້ວກົແທນມອງດູດອກທອງກວາວຄິດວ່າອື່ນທີ່ຢູ່ບຸນຕົ້ນຕ່ອໄປ ໂດຍມີຄວາມໜັງວ່າດອກຕ່ອໄປຄົງຈະເປັນເຂົ້ນແນ້ວລືແຕງວັນໂລ່ຈະໄດ້ກິນຂະນິນ!”

ທຽບສອນອົບເວສນໂຄຕປຣິພາຊກ ໄນໄທ້ເຂົ້າໄປຢືນດັ່ງນີ້ມີນີ້ໃນເວທນາທີ່ກ່ອໄທເກີດພາຫຼາຍຕົບປາປາກຣມທຳຂ້າວທັງຫລາຍທີ່ຈະເກີດຕາມມາ

ແຕ່ມ່ນຸ່ງຍື່ນໂລກຫລຸສມມຸດີ ຕິດສມມຸດີ ຈຶ່ງໄມ້ຄື່ງວິມຸດີ
ນີ້ແລະ ຈຶ່ງເປັນທີ່ມາຂອງກາຮສອນກຣມฐานລືມຕາ !!!

ເຮືອງຂອງຄວາມຄິດປຽບແຕ່ງຂອງສັງຫຼັກຂັ້ນນີ້ ສັງຫຼັກເຈຕລິກມີ ៥໦ ລັກນັ້ນ ຍ່ອມຄິດນີ້ກີ່ໄປໃນຮຽມາມຄົນ

ຮຽມາມຄົນມີ ៦ ໄດ້ແກ່ ຈິຕ ເຈຕລິກ ຮູປ ບັນຫຼັດ ສມມຸດີ ແລະ ນິພພານ

ປຸ່ງໆຜູ້ຄົນທີ່ມາດ້ວຍກີເລສ ຍ່ອມເຂົ້າໄປຢືນດັ່ງຕົວຕາມວ່າເປັນສູງ ວ່າເຖິງ ວ່າເປັນຕ້ວເຮົາຂອງເຮົາ ທີ່ສຳເຫັນວິມຸດີຈະພັນຈາກຈິຕ ເຈຕລິກ ຮູປ ແລ້ວກົຈະສິ່ງນິພພານຈະເຫັນວ່າຄວາມຈິງມັນຄື່ອ ອສຸກ ໄມ່ງມາ ອົນຈັຈັງ ໄມ່ເຖິງ ທຸກໆໜັງ ເປັນທຸກໆໜີ້ ອັນຕຕາ ໄມ່ໃຊ້ຕ້າໃຫ້ຕົນ

“ຈິຕເຕ ອສັງກິລົງເຊື້ອ ສຸດຕິ ປາກິກັງຂາ່ ຖ້າຈິຕໄມ່ເຕົ້ວໝອງ ສຸດຕິ ເປັນທີ່ຫວັງໄດ້”

ຄ້າດັບເວທນາໄດ້ ກົດບຈິຕ ເຈຕລິກ ຮູປ ໄດ້ ກົດບຂັ້ນນີ້ໄດ້ ພັນຂັ້ນນີ້ຄື່ງຂັ້ນຫວິມຸດີ!

ດັບຂັ້ນນີ້ໄດ້ ດັບທຸກໆໜີ້ໄດ້...ກົດນິພພານ!

“...ເນື້ອໄດ້ອົບຍສາວກ ຮູ້ໜັດທີ່ຄວາມເກີດ-ດັບ ຮູ້ຄຸນ-ໂຖ່ ແລະ

ອຸບາຍເຄື່ອງສັດດອກແກ່ເວທນິທຣີຢັ້ງທ້າປະກາຮາຣ (ລູ້ຂິນທຣີຢັ້ງ ຖຸກຂິນທຣີຢັ້ງ ໄສມນ໌ລົສິນທຣີຢັ້ງ ໂໂມນ໌ລົສິນທຣີຢັ້ງ ອຸເບກຂິນທຣີຢັ້ງ) ນີ້ຕາມຄວາມເບີ່ງຈົງ ອຣີຍ ສາງກນີ້ ເຮີກວ່າເປັນພະລົດາບັນມີຄວາມໄມ່ຕົກຕໍ່ ເປັນຜູ້ເທິ່ງທີ່ຈະຕັ້ງສູ່ ເປັນເປື້ອງໜ້າ...” (ອຣທັນທສູຕຣ ດັ/໢ໝ່ ພຣະພຸທຮວຈນະ)

ເຫດມື້ ๖ ໄດ້ແກ່ ກຸສລເຫດູ ຕ (ອລິກະ ອໂທສະ ອໂມທະ) ແລະ ອກຸສລເຫດູ ຕ (ໄລກະ ໂທສະ ໂມທະ)

ເຫດູທີ່ດັບເວທນາໄມ້ໄດ້ ກີ່ພະວະມີອກຸສລເຫດູ ຕ ໄມມີກຸສລເຫດູ ຕ ຈຶ່ງໃຫ້ເພີຍໃນທານຕີລາວານາໃຫ້ເປັນກຸສລເຫດູ ຕ ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແລະເພີຍ ປະກາດອກຸສລເຫດູ ຕ ໃຫ້ເບາບາງແລະລື້ນໄປ

ຄ້າທ່ານປົງລົນນິຈິຕເກີດມາດ້ວຍກຸສລເຫດູ ຕ ເປັນຕີເຫດູກປົງລົນນິ ບຸດຄດ ມີບຸພພາຊີກາຮັກຈະພຶກຶ່ງການບຽນລຸ່ມຮ່ວມໃນชาຕິນັ້ນ !

ພຣະລັມມາລັ້ມພຸທທເຈົາຖຸກພຣະອອງຄໍ ກຣງຕັ້ງສອນເປັນພຣະຄາຕາວ່າ “ອັປປກິລໂຈ...ສັລລຸກວຸດຕິ...ອັປປຄັ້ງໂກ! ຈັງເປັນຜູ້ມີກາຮົກຈິນໜ້ອຍເກີດ... ປລ່ອຍວາງວ່າງເບາເກີດ...ພຶກຶ່ງເປັນຜູ້ໄມ່ເກີດວ່າງຂອງໃນສຸກຸລ ໄມ່ນອນເກີດໃນ ຄຣວົງກີ່ອກເກີດ!”...ໄມ່ພຶກຶ່ງເປັນຜູ້ຂວາຍເກີດໃນລັ້ງເລາຍ (ໃນໂຄລ) ອັນຫະຍະ (ໃນໄຊ) ແມ່ໂອປປາຕິກະເທພພຣມໜັ້ນໄດ້ຂັ້ນທີ່ກ່ອຍໄປໄດ້ພຶກຶ່ງປຣາດາເລຍ ເພຣະກາຮົກເປັນທຸກໆ ພຶກຶ່ງທຳກິຈພັ້ນທຸກໆເຄີດ

ມນຸ່ຍໍແສງຫາຄວາມສຸຂ ແຕ່ສຸຂອື່ນຍິ່ງກວ່າຄວາມສົງໄມ່ມີ!

“ນັຕື ສັນຕີ ປຮັງ ສຸ້ຫັ້ງ ສຸ້ອື່ນ ຍິ່ງກວ່າ ຄວາມສົງ ໄມ່ມີ”

(ຮຣວມປທ ແກ້ໄ/ຕ້າ ພຣະພຸທຮວຈນະ)

“ຮຣວມທີ່ປົງປັດຕິແລ້ວ ນຳສຸຂມາໃຫ້ ຮັ້ນໂມ ສຸຈິດໂນ ສຸມາວຫາຕີ”

(ວິຕທສູຕຣ ແກ້ໄ/ຕ້າ ພຣະພຸທຮວຈນະ)

“ຄ້າກຳຈັດຕ້ວງອອກເລີຍໄດ້ ນັ້ນແລລະ ຍອດແກ່ຄວາມສຸຂາ ອັດສມີ ມານ໌ລົສລົວນິໂຍ ເອຕັ້ງ ເວ ປຣມ້າງ ສຸ້ຫັ້ງ” (ມຸຈຈັນທສູຕຣ ແກ້ໄ/ຕ້າ ພຣະພຸທຮວຈນະ)

ບທສຽງປະກາດສູງລົມຕາ

ທ່ານຜູ້ອ່ານຈະຍັງງານ ອູ້ ຂອສຽງປະກາດສູງລົມຕາໃນຫີວິຕປະຈຳວັນອີກທີ

ຮ. ຜູ້ທີ່ເຮີ່ມຕົ້ນໃໝ່ ໃຫ້ເຮີ່ມຕົ້ນດ້ວຍພິຈາຮາດ້າລົມຫາຍໃຈ (ອານາປານສຕີ)

ຮ.1 ນັ້ນໃຫ້ສາຍ ຍືນ ເດີນ ນັ້ນ ນອນ (ຕື່ນອູ້)...ໃນທ່າສາຍງານ ສໍາຫັບຜູ້ຝຶກໃໝ່ ເຮີ່ມປິດວາງເປົ້ອກຕາລງເບາງ (ຄົງປິດຄົງປິດ...ຄົງອ່າງ) ປິດຕາເນື້ອໄປປິດຕາໃຈຕື້ອ ຕາປັນຍາເຂົ້າໄປດູເນື້ອຕັກຍາຍໃຈນີ້ງານ ຈະເຫັນລົມຫາຍໃຈປາກງົດຂຶ້ນມາເອງ (ເຮີ່ມຮູ້ຮູ່ປລມທີ່ກາຍ) ເອາຄວາມຮູ້ສຶກເຂົ້າໄປດູລົມຫາຍໃຈ (ໃຫ້ດູເຫຍງານ ໄມ່ຕ້ອງທ່ອງດຳບັນດາກຣມ) ອຢ່າໄປເປັນລົມທີ່ໂບນັກົນ ດູແກ່ມືອນຍືນອູ້ບັນຳຝ່າຍືນດູກຮະແລນໍາກຳລັງໃຫລດ ດູແກ່ມືອນນັ້ນດູຈອທີ່ວິວ ວ່າງງານ ເອາຄວາມຮູ້ສຶກໄປຈັບກະຮະແສລມ ລົມເຂົ້າຮູ້-ລົມອອກຮູ້ ດູໄປເຖື່ອຍາ...ດູປັບຈຸບັນຂະນະ...ດູຈະເຫັນຂັ້ດ...ລົມອັນທິ່ນ...ຕ້າສຕີຮູ້ລົມກົງອີກອັນທິ່ນ ນີ້ເປັນປັນຍາສົມມາທິກູ້ຈົດຂຶ້ນແລ້ວ ປັນຍາຮູ້ຜູ້ກວ່າລົມເປັນຮູ້ປອນທິ່ນ ສຕີເປັນໜາມຮູ້ອີກອັນທິ່ນ ເປັນເຫດູເປັນປັຈຈີກັນເຕີດ

ຮ.2 ຕ້ອໄປໃຫ້ພິຈາຮາດ (ວິຈາເຈຕະສີກ) ດ້ວຍຈິນຕາມຢັນຍາປັນຍາ (ສົມມາສັກປະປະ ອີດຖາກຄິດໜອບ) ອື່ນ ປັນຍາຈາກການຄິດວ່າ ອັດລົມຫາຍໃຈນີ້ທັນອ ເດື່ອຍເຂົ້າ-ເດື່ອຍອກ ອູ້ໄໝຄົງທີ່ ເປົ້ອຍນແປລງຕລອດເວລາ (ອນິຈຈັງ) ເປົ້ອຍຈາກລົມວິ່ງເຂົ້າ ມາເປັນວິ່ງອກ...ດູໄປ...ຮູ້ໄປ ໃຫ້ເປັນປັຈຈຸບັນ ຂະນະ

ການທີ່ລົມຫາຍໃຈມັນເຂົ້າແລ້ວມັນຕ້ອງອກ ເຂົ້າໄໝອກ ລອງດູກີ້ໄດ້ອຢ່າໄໝມັນອກ ມັນຈະຮູ້ສຶກຍ່າງໄຣ ມັນອີດອັດໃຫ້ໃໝ່ ມັນທີ່ໄມ້ໄດ້ໃຫ້ແກ່ ? ອາການທີ່ຮູ້ສຶກຍ່າງນີ້ ພຣະພຸທະເຈ້າຕ້ອນສ່ວ່າມັນເປັນ “ທຸກໆຂັ້ງ” ແປລວ່າ ທັນອູ້ໃນສະພາບເດີມໄມ້ໄດ້

ຄ້າພິຈາຮາດໃຫ້ດີ່າ ຈະຮູ້ວ່າທຸກຂັ້ງທັນອູ້ໄມ້ໄດ້ນີ້ແລະມັນຄື່ອງການໄມ້ເຖິ່ງ (ອນິຈຈັງ)

ໄມ່ເຖິ່ງ (ອນິຈັງ) ກົດືອ ເປັນທຸກໆ (ທຸກໜັງ)
ພິຈາຮານໄມ່ເຖິ່ງ...ເປັນທຸກໆ...ຕ່ວໄປເວື່ອຍໆ

ກຳຫັດພິຈາຮານວິຣິຍາບດ ດ ກົດເມືອນກັນ ຮູບໜຶ່ງດັບໄປ-ຮູບ
ໄກມີຈຶ່ງເກີດເບີນ ຍືນ ເດີນ ນັ້ນ ນອນ ໄມ່ມີລຶ່ງໄດ້ເຖິ່ງ ມັນເປັນທຸກໆ

១.៣ ໃຫ້ພິຈາຮານດ້ວຍຈິນຕາມຢັ້ງຢູ່ ອີ່ໄປ ວ່າທີ່ລົມຫາຍໃຈ
ເຂົ້າແລ້ວຕ້ອງຫາຍໃຈອອກ ເມື່ອມັນໄມ່ເຖິ່ງເປັນທຸກໆນີ້ນັ່ນນະ່າ
ມັນບັງຄັບ
ບັນດາບັນດາມັນໄດ້ຫົວໂປລ່າ ມັນໄດ້ດັ່ງໃຈເຮົາຫົວໂປລ່າ ບັງຄັບມັນວ່າຫາຍໃຈ
ເຂົ້າແລ້ວ ຈົກຍ່າອອກ ທີ່ຫາຍໃຈອອກແລ້ວ ຈົກຍ່າເຂົ້ານະ ມັນບັງຄັບ
ບັນດາໄມ່ໄດ້ໃຫ້ໄກ? ມັນຄາດຫວັງຕັ້ງໄລໃຫ້ເປັນດັ່ງໃຈໄມ່ໄດ້ໃຫ້ໄກ? ນີ້ແລ່ລະ
ມັນໄມ່ໃຊ້ຕ້ວ່າໃຊ້ຕົນຂອງເຮົາ ມັນເປັນ “ອັນຕາ”

“ຜູ້ໄດ້ບໍາເພື່ອແລະເຈີຍອານາປານສຕິ ກາຍແລະຈິຕຂອງຜູ້ນັ່ນຍ່ອມ
ໄມ່ທີ່ວັນໆໄຫວດີ່ນຽນ” (ອານາປານກຳ ៣០/១៧ ພຣະພຸທ່າຈະນະ)

ອິນິຈັງ ທຸກໜັງ ມັນບັງຄັບບັນດາໄມ່ໄດ້ ເພຣະມັນໄມ່ໃຊ້ເຮົາ ໄມ່ໃຊ້
ຕ້ວ່າໃຊ້ຕົນຂອງເຮົາ ອຍ່າງນີ້ແລ່ລະ ພຣະພຸທ່າຈະນະ ທຽບຮອງຄໍທຽບຕັ້ງສ່ວ່າເປັນ “ອັນຕາ”
ແປລວ່າ ໄມ່ໃຊ້ຕ້ວ່າໃຊ້ຕົນຂອງເຮົາ (ໄມ່ມີຕົວຕະ-ໄມ່ມີຕົວກູ...ຂອງງູ)

ຈຶ່ງຕົກອູ້ໃນກູ້ພຣະໄຕຮັກພະນັກງານ ៣ ອຍ່າງ ດື່ງ **ໄມ່ເຖິ່ງ** (ອິນິຈັງ)
ເປັນທຸກໆ (ທຸກໜັງ) ໄມ່ໃຊ້ຕ້ວ່າໃຊ້ຕົນເຮົາເຂົ້າ (ອັນຕາ) ອຸກຫັກຮັກຕະສູງຕາ
ປະກອບ (ໜ້າ ៤៥)

ອັນຄຸດຕະນິກາຍ ຕິກິນິບາຕ ២០/២៧

“... ຕາຄາຕເກີດຂຶ້ນຫົວໄນ້ກີ່ຕາມ ດາວຸຄວາມຕັ້ງອູ້ແໜ່ງຫຮຽມ
ທຳນອງແໜ່ງຫຮຽມອັນນັ້ນ ກົດຕັ້ງອູ້ແລ້ວ ຄື່ອຂ້ອທີ່ວ່າສັງຫາທີ່ປວງໄມ່ເຖິ່ງ...
ເປັນທຸກໆ...ຫຮຽມທີ່ປວງໄມ່ໃຊ້ຕົວຕະ ຕາຄາຕຕັ້ງສູ້ເຂົ້າໃຈທຳນອງຫຮຽມນັ້ນ
ຄວັ້ນຕັ້ງສູ້ແລ້ວ ເຂົ້າໃຈສັດແລ້ວ ກົບອກ ແສດງ ບັນຍຸຕີ ຕັ້ງໄວ້
ເປີດເພຍ ແຈກແຈງ ທຳໃໝ່ຍ່າຍ ຄື່ອຂ້ອທີ່ວ່າ ສັງຫາທີ່ປວງໄມ່ເຖິ່ງ...ເປັນທຸກໆ
ຫຮຽມທີ່ປວງໄມ່ໃຊ້ຕົວຕະ”

ກົງພຣະໄຕຣລັກໝົນນີ້ ເປັນກົງພຣະວຣມນິຍາມປະຈໍາອູ້ຄູ່ກັບໂລກພຣຸທົດເຈົ້າຈະອັບຕິຕະລູ້ຫວູ້ໄວ້ໄມ້ ກົງນີ້ມີຄູ່ອູ້ກັບໂລກອູ້ແລ້ວຕລອດເວລາ (ເປັນເອົາທີປະລິສິໂກເປັນຫວຣມທີ່ເຮີຍກົງອູ້ໃຫ້ເຂົ້າໄປດູ) ແລະເກີດກັບທຸກລ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງລັກໝົນ (๓๑ ຖຸມີ) ຮວມທັງສຽງພື້ນທັງໝາຍທີ່ມີຫີວິຕ (ວິຫຼຸງຫຼາຍຄຣອງ) ແລະ ໄນມີຫີວິຕ (ໄໝມີວິຫຼຸງຫຼາຍຄຣອງ)

ທຸກສຽງພື້ນທັງໝາຍ ຕາກອູ້ກາຍໄຕເກົງພຣະໄຕຣລັກໝົນ “ເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ້-ດັບໄປ”

ກາຍ ໄນເຖິງ ເປັນທຸກໆ ໄນໃຊ້ຕົວໃຊ່ຕຸນ

ໃຈ ໄນເຖິງ ເປັນທຸກໆ ໄນໃຊ້ຕົວໃຊ່ຕຸນ

ເວທະນາ ສຸຂ ທຸກໆ ໄນສຸຂໄມ້ທຸກໆ ໄນເຖິງ ເປັນທຸກໆ ໄນໃຊ້ຕົວໃຊ່ຕຸນ ລາຫາ (ດູຈຸ່ມ-ມາຫັດຄັນທາສັ້ນຍຸດສູງ)

ການພິຈາລະນາດູລມຫາຍໃຈນີ້ຈະອູ້ທີ່ໃໝ່ແລວໄດ ອົງຍາບຄຸດໄນ້ຈຳກັດຢືນ ເດືອນ ນັ່ງ ແມ່ນອນດູ້(ອນຕື່ນອູ້ ສຍານສສ ຜັກສ ສັກສູງ ໂຮງ/ຮູ້) ກີ່ສາມາດກາຮະທຳໄດ້ ໃນບ້ານ-ທ້ອງພຣະ ນອກບ້ານ-ນອກທ້ອງພຣະ ໃນວັດ-ນອກວັດ ອູ້ທີ່ກຳນົດ ໃນຄຣັວ ໃນທ້ອງໜ້າ ກະທຳໄດ້ໜົດ ດູ້ໄປຮູ້ໄປ ຈະຫັບຕາ-ລື້ມຕາໃຫ້ພິຈາລະນາດູ້ໄປ ເມື່ອເພັລວິປັກ໌ໃຫ້ໜີ (ຊ່າງມັນ) ແລ້ວເວີມພິຈາລະນາໄໝ່
“...ສຕີ ເຕັ້ນ ນິວາຮັດໆໆ ສຕີເປັນເຄື່ອງກັ້ນກີເລັນນິວຣົດ໌” (ອົທີປັ້ງຫາ
ຮູ້ແລ້ງ/ຮູ້ພຣະພັກຫຈະ)

“ຜູ້ໄດ້ໄນ້ເຫັນຄວາມເກີດ-ດັບ ແມ່ນມີອາຍຸຕັ້ງຮ້ອຍປີ ສັກແກ້ນຄວາມເກີດ-ດັບມີຫີວິຕອູ້ເພີ່ຍງວັນເດືອຍໝັ້ງປະເສົງສົງເສີຍກວ່າ...” (ກັກທັກວັດຕະຫຼາດ)

**ເ. ເມື່ອເຫັນພຣະໄຕຣລັກໝົນແລ້ວ ນັ້ນຄືອ ເຫັນອຣິຍລັຈ ອ ເຫັນທຸກໆ (ຄວາມເກີດ-ດັບ) ເຫັນເຫຼຸໄທ້ເກີດທຸກໆ (ສມຸທັຍ) ກລ່າວ່າຄືອ ເຂົ້າໄປຮູ້ເຫັນວ່າຮ່າງກາຍ-ຈິຕິໃຈ ຄືອ ເຫຼຸຂອງທຸກໆ ເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ້-ດັບໄປ ພິຈາລະນາເຂົ້າໄປຮູ້ອ່ອຍ່າງນີ້ເປັນສັ້ນມາທິກູ້ລື ເປັນອຣິຍມຣົດ ເປັນທາງເຂົ້າໄປດັບທຸກໆເທົ່າ
ຖື່ງຄວາມດັບທຸກໆ (ນິໂຮຈ)**

ພຣະພຸທຮອງຄໍທຽງທຽງທັສຫລັກວ່າດ້ວຍເຫດຸແລະຜລເປັນສອງຄູ່ຄືອສມຸທ້ຍເປັນເຫດຸ ທຸກໆເປັນຜລ ມຣຄເປັນເຫດຸ ນິໂຮຈເປັນຜລ ເມື່ອມີເຫດຸ ທຸກໆກົງຢ່ອມມີເຫດຸດັບທຸກໆ (ປຣມສຸຂິພພານ) ເຫດຸກຸຄລມີຜລເປັນສຸຂ ເຫດຸ ອກຸຄລມີຜລເປັນທຸກໆ

ເຫັນໄຕຮລັກຊົນ ກີເຫັນອວິຍສັຈ ເຫັນອວິຍສັຈ ກີເຫັນຂັ້ນນີ້ ດີ (ຮູປເວທນາ ສົງຄູາ ວິຫຼຸງຄູາ) ມັນອນີຈັງ ໄນເຖິງ ເປັນທຸກໆ ໄນໃໝ່ ຕັ້ງຕະເວາເຂາ ຂັ້ນນີ້ ດີ ລ່າງກາຍ-ຈິຕິໄຈ ໄນໃໝ່ຕັ້ງຕະເວາເຂາ ເປັນອັນຕຕາ ໄນໃໝ່ຕັ້ງກູ...ຂອງກູ ແລະ ໄນມີລຶ່ງທີ່ເນື່ອດ້ວຍກູ!

“ຄ້າກຳຈັດຄວາມມີຕັ້ງກູອອກໄປເລີຍໄດ້ນັ້ນແລະ ດືອຍອດແກ່ງຄວາມສຸຂ ອັດສມີມານັ້ນສສ ວິນໂຍ ເອຕັ້ງ ເວ ປຣມັງລຸ້້ອ້າງໆ” (ມຸຈຈົນລົງສູງຕະ ແລ້ວ ພຣະພຸທຮວຈນະ)

“ຂັ້ນນີ້ທ້າເປັນຂອງໜັກ ດັນແບກຂອງໜັກໄປເປັນທຸກໆໃນໂລກ...ຄວາມຂອງໜັກເປັນສຸຂໃນໂລກາ ກາຣາເວ ປັບປຸງຈັກຂັ້ນຮາ ກາຣາໂຮຈບຸຄຸຄໂລກາຣານັ້ນ ທຸກໆຂັ້ງໂລເກ ກາຣານິກເຂັ້ມັນສຸຂ້າງ” (ກາຣສູຕະສູງຕະ)

ຕ. ເຫັນອັນຕຕາເປັນກາວນາມຍັງປູງປັບປຸງ ດ້ວຍສັມມາສັ້ງກັບປະດັ້ນຫາພິຈາຮານາ ແລະເຫັນດ້ວຍສັມມາທິກູ້ຈີເປັນຕົວນຳໃຫ້ເປັນປູງປັບປຸງແລະເອາສັມມາຄືລ-ສັມມາສາມາຮີເປັນຕົວໜຸນໜ່ວຍໃຫ້ເກີດຄູານ ເຫັນຮູບເຫັນນາມມີເຫດຸປັບປຸງຈັຍເກີດ-ດັບອູ່ຕລອດເວລາ ຄູານເຂົ້າໄປຮູວ່ານີ້ເປັນຮູບ ນີ້ເປັນນາມເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ່-ດັບໄປ ໄນໃໝ່ຕັ້ງໃໝ່ຕັ້ງມີສັກພເປັນອັນຕຕາ ຕັດອັຕຕາຕົວຕະອອກໄປເປັນຜລຄູານ ຄ້າຍັງເຫັນອັຕຕາກີເປັນນິຈຈາທິກູ້ຈີ ແຕ່ຄ້າເຫັນອັນຕຕາກີເປັນສັມມາທິກູ້ຈີແລ້ວ

ດ. ກາວນາເຈີຍສົດຕ່ອໄປ

ດ. ຕາມຮູ່ເວທນາ ສຸຂ ທຸກໆ ໄນສຸຂ່າໄໝທຸກໆ ທຸກໆເວທນາ ເກີດທີ່ກາຍເຮີຍກຸກໍາກາຍ ເກີດທີ່ໄຈເຮີຍກຸກໍາໃຈ (ໂກມນັ້ນເວທນາ)

ສຸຂເວທນາເກີດກາຍເຮີຍກຸກໍາກາຍ ເກີດທີ່ໄຈເຮີຍກຸກໍາໃຈ (ໂສມນັ້ນເວທນາ) ໄນສຸຂ່າໄໝທຸກໆເກີດທີ່ໄຈເຮີຍກຸກໍາເບັກຂາເວທນາ ລ້ວນເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ່-ດັບໄປ ທັ້ງລື້ນ

**ແ.ຂ ตามຮູຈີຕ ຈິຕຄິດບຸນຸ ພຣີອຄິດບາປ (ຈິຕໄສບຸນຸ-ຈິຕ່
ໜຸ່ນ ຈ ບາປ) ຮູຈີຕຸກສລ-ອກສລ ເວທະນາກີເກີດທີ່ກາຍທີ່ຈິຕນີ່ ຈິຕກີເກີດອູ່
ກັບກາຍ ເນື້ອຮູຈີຕພື້ນຮູກາຍແລະຮູ້ເວທະນາດ້ວຍ**

**ແ.ຕ ตามຮູ້ອໍາຮອມ ໄດ້ແກ່ ຕາມຮູກາຍ-ຕາມຮູ້ໃຈ ຕາມມູ້ເວທະນາ
ຕາມຮູກິເລສ ຕາມຮູ້ກຸຄລ-ອກສລທີ່ກຳລັງເກີດທີ່ກາຍ-ໄຈ ດ້ວຍສົດຄວາມຮະລືກ
ຮູ້ເຖິງຮູ້ທັນອາຮມໂນທີ່ກຳລັງປ່າກູພາທາງທວາຮ່າງ ລ ດື່ນ ທາງທວາຮາ ມູ້ ຈົນ
ລືນ ກາຍ ໃຈ**

ເນື້ອອາຮມໂນ ລ ອຍ່າງ ມີ ຮູປ ເລີຍງ ກລິນ ຮສ ສັນພັດກາຍ ເຮືອງ
ຮາວຄິດນີກ ມາກະທບສັນພັດ (ພັດສະເຈຕສິກ) ທວາຮ ລ ທຳໃຫ້ເຫັນ ໄດ້ຍືນ
ໄດ້ກລິນ ຮູ້ຮສ ຮູ້ສັນພັດກາຍ ຮູ້ເຮືອງຮາວຄິດນີກ ໃຫ້ພຶ່ງເຂົ້າປ່ຽນເຖິງຮູ້ເຖິງຮູ້ທັນ
ອາຮມໂນແລ້ວນັ້ນ ອຍ່າໃຫ້ຈິຕເລີຍກາທຮງຕ້ວ ອຍ່າບວກ-ອຍ່າລົບ ໄມຍືນດີ-
ໄມຍືນຮ້າຍ ໄມ່ອອບ-ໄມ່ຊັງ (ເຂອກົງສາຄວາມໂລກ-ໂທມນັສຄວາມໂກຮອອກ
ຈາກໂລກທວາຮ ລ ເລີຍໄດ້ ດູກົມມສູຕຣ ຕະ/ເຕະ) ເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ່-ດັບໄປ-
ທັ້ງລື້ນ ເປັນອົນຈັງ-ທຸກໜັງ-ອັນຕຕາ !

ກາປົງປົງບັດຕິດນີ້ເປັນກາເຈຣົງສຕິປົງລູ້ານ ແລ້ວ ເນື້ອໄດ້ເຈຣົງສຕິປົງລູ້ານ
ແລ້ວ ຂຶ້ວວ່າໄດ້ເຈຣົງສຕິສັນໂພຮິທັງຄ ແລະ ໂພຮິປັກຂີຍຊຣໝມ ຕາມ
ປະກາດແລ້ວເປັນຮົມມານຸ້ມສັນສຕິປົງລູ້ານແລ້ວ

**ແ. ຜົມສັນມາທິງລູ້ເຫັນພຣະໄຕຣັກໜ້ນ ອຣຍລັຈ ແລ້ວ ຂຶ້ນນີ້ ດີ ເປັນ
ອັນຕຕາ ມີຄືລສະອາດບຣິສຸທີ່ດ້ວຍກາຍກຣມ ວິຈິກຣມ ມໂນກຣມສຸຈົວິຕ
ໄມ່ລັງເລັສງສ້າຍແລະໜາບໜຶ່ງປະກຳທັບຈິຕອູ່ໃນພຣະພຸທ້ອເຈົ້າ ພຣະຊຣມ ພຣະອຣີຍ
ສົງໝ ໄມ່ພຶ່ງພາສຣະນອື່ນອົກ ຍ່ອມໄທລເຫຼົ້າສູ່ກະແລ່ພຣະໂສດາປັດຕິມຣຄນູານ
ມີພຣະນິພພານເປັນອາຮມໂນ (ເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ່-ດັບໄປ)**

“ສຕິຍາ ວິມຸຕຕີ ປົງສຣນັ້ງໆ ວິມຸຕຕີ (ຄວາມຫຼຸດພັ້ນທຸກໆ) ເປັນ
ທີ່ຢືດເຫັນຢ່າວຂອງສຕິ” (ອຸດົນກາພຣາມໂນສູຕຣ ຕະ/ເມຕະ ພຣະພຸທ້ວາຈະນະ)

**໖. ຈິຕພຣະອຣີຍບຸດຄຄລ ຕອ ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່ ໄມ່ກລັວ ອ ໄມ່ຕາກໃຈ ອ
ໄມ່ເງິ່ງ ອ ໄມ່ເກີຍຈຄວ້ານ ອ ໄມ່ທລງ ອ ໄມ່ເຟຸ່ງ ອ ໄມ່ເລີຍໃຈ ອ ໄມ່ເຕີຈ ອ**

ໄມ່ທີ່ວ(ອຍາກ) ๑ ໄມ່ທ່າຍໄລ້ມ່າຕາຍ ๑

“ສຶ່ງໄດ້ສຶ່ງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນເປັນຮຽມດາ ສຶ່ງທັ້ງມວລລ້ວນັດບໍ່ໄປເປັນ
ຮຽມດາໆ ຍັງກີ່ງລື ສມຸຖຍ້ມ້ມັງ ສັພັນຕັ້ງ ນິໂຮຍ້ມ້ມັງ” (ຕາຕະຫຼາດ ୧୯/
୯୯୯ ນີ້ ທຳໄໝທ່ານອ້ານຸ້າໂຄນທ້ານຸ້າໄດ້ບ່ຽວຮູ້ໂຄດາບັນ ແລະເນື່ອອຸປະກິສະນາໄປເລົາໄຟ້
ສຫາຍັກຂຶ້ອໂກລິຕະ ພັງຕ່າງກົບຮຽ້ໂຄດາບັນ ວິນຍແລ່ມ ୫/୧୯)

ໜ. ກຣມຮູ້ຈຸນສື່ມືຕາ ຕ້ອງປົງປັບຕົວປັບສົນາ

ວັບສົນາ ๓ (ວິໂມາກົ່າ ດວມາຫຼຸດພັນ ๓)

ໜ. ອົນຈານນຸ້າປັບສົນາ (ອົນມືຕະວິໂມາກົ່າ) ຮຸດພັນດ້ວຍເຫັນຮູ້ປ່ານ
ໄມ່ເຖິງ ໄມ່ເຄື່ອນມືຕ ຄອນວິປລາສເສີຍໄດ້

ໜ. ຖຸກຂານນຸ້າປັບສົນາ (ອັປປັນທີໂມາກົ່າ) ຮຸດພັນດ້ວຍເຫັນຮູ້ປ່ານ
ນາມເປັນທຸກົ່າ ໄມ່ທຳຄວາມ ປະລາດນາ ຄອນທີ່ຕັ້ງຕັນຫາເສີຍໄດ້

ໜ. ອັນຕານນຸ້າປັບສົນາ (ສຸ່ນຸ້າວິໂມາກົ່າ) ຮຸດພັນດ້ວຍເຫັນຮູ້ປ່ານ
ເປັນອັນຕາ ໄມ່ຍືດມັນໜົມດັ່ງຕາມ ຄອນອັຕຕາຕ້ວຕະເລີຍໄດ້

ວັບສົນາ ເປັນຕົວປຸ່ນຸ້າ ຄອນກີເລສໂລກ ໄກຣີ ລົງ ລະອັຕຕາ
ຕ້ວຕະໄຫ້ພັນຈາກຂໍ້ເປັນຂໍ້ເວົ້ວມຸົງຕີ

ສມາຮີ-ສມຄະ ເປັນບຸ່ນຸ້າຕີອາຮມ໌ນັບປັດຂໍມ່າຮມານຕະໄໝໃໝ່
ລຳບາກບ່ານພຣ່າມໂລກເປັນອັຕກີລົມຄານຸໂຍດ (ຕຶ້ງກິນໄປ) ເປັນທິນທັບໜ້າ
ກີເລສໂລກໄກຣີລົງໄມ່ລົດ

ທານ-ຕື່ລ ເປັນການພຈຈົດເສຍກາມຄຸນທຳໄໝນຸ້ບີ-ສວರົບສົມບັຕີ
ເປັນການສຸ່ຂໍລົລິການໂຍດຕິດຫລັງສຸຂ (ຫຍ່ອນເກີນໄປ)

ບາປ້ວ້າວຸກສລອບປຸ່ນຸ້າກີລັງຂາຍທີ່ຈະທຳໄໝໄປເກີດໃນຍ່ໂລກກີໄມ່ໄປ
ແມ່ການ ຕື່ລສມາຮີສມຄະວັນເປັນປຸ່ນຸ້າ-ອ່ານຸ້າກີລັງຂາຍໄປເກີດໃໝ່ນຸ້ບີ-
ເຫຼວໂລກ-ພຣ່າມໂລກກີໄມ່ໄປເອົກເໜີ່ອນກັນ

ຄ້າຍັງອຍາກຈະໄປ ກົງຫລັງພົດ ຍັງຫລັງທາງອູ່ ເພຣະຍັງຕ້ອງເກີດ!

ອຢ່າພື້ນໜົມທາງປົງປັບຕົວເພີ່ມທານ-ຕື່ລ-ສມາຮີສມຄະ ພຶ່ງປົງປັບຕົວໃໝ່
ຮຸດພັນອອກມາ ໃຊ້ເປັນບາທຸານຂໍ້ມາໄໝພັນອອກມາດ້ວຍວັບສົນາປຸ່ນຸ້າ

(เป็นมัชณิมาปฏิปทา ทางสายกลาง) และอย่าพึงหลงเข้าไปปฏิบัติในสันกิริปสสนาเพียงแต่ป้ายชื่อว่าสันกิริปสสนา แต่ยังสอนให้หันหลังตา-ปิดขวา อญ্তเลย ท่านอาจหลงทางอีกเหมือนกัน!

ເຄຍຄາມຕັວເອງບ້າງໄໝ໌?

ເຄຍຄາມຕັວເອງບ້າງໄໝ໌? ວ່າ ໃນໂລກນີ້ຂໍໃຈຄວາມຈົງ ອະໄຣ
ຄືອສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ

ພຣະສັນມາສັນພຸຖະເຈົ້າ ທຽງຕຽບສ່ວ່າ ສິ່ງທີ່ແນ່ນອນຄືອ ສິ່ງທີ່ໄຟແນ່ນອນ
ສິ່ງທີ່ແນ່ນອນຄືອ ນີ້ພັນຄືອ ຄວາມວ່າງໆ

ສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ ຄືອ ຄວາມຕາຍ ຕາຍແລ້ວຕ້ອງເກີດອຶກ

ສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ ຄືອ ຄວາມທຸກໝົງ ທຸກໝົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເກີດ-ທຸກໝົງເທົ່ານັ້ນທີ່
ດັບ ນອກຈາກທຸກໝົງໄໝ໌ມີຂໍໃຈເກີດນອກຈາກທຸກໝົງໄໝ໌ມີຂໍໃຈດັບ

ທຽງຕຽບສະເໜຸ ແລ້ວ ໄດ້ແກ່ ເຫຼຸເກີດແລະເຫຼຸດັບ ພລເກີດແລະພລດັບ

ເຫຼຸເກີດ ຄືອ ສມຸ່ຫຍ່ ເຫຼຸເກີດ ທຸກໝົງ

ພລເກີດ ຄືອ ນີ້ໂຮງ ມຣຄ ເຫຼຸເກີດ ນີ້ໂຮງ

ເຫຼຸດັບ ຄືອ ທຸກໝົງ ທຸກໝົງ ເປັນພລຂອງ ສມຸ່ຫຍ່

ພລດັບ ຄືອ ມຣຄ ນີ້ໂຮງ ເປັນພລຂອງ ມຣຄ

ຄວາມຕາຍ ເປັນສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ ຄືອ ຕ້ອງນອນແນ່ໆ !

“ນັຕືກ ຂາຕສສ ອມຮັນໆໆ ທີ່ເກີດແລ້ວໄໝ໌ຕາຍໄໝ໌ມື່” (ປັບມອາຢຸສູຫວາ

(ຕີ/ຕີ)

ຄວາມເກີດ ກົດເປັນສິ່ງແນ່ນອນດ້ວຍ ຄືອ ຕ້ອງເກີດແນ່ໆ!

“ຄ້າດັບເວທນາໄໝ໌ໄດ້ ຄວາມເກີດໃໝ່ຍ່ອມມື່”

○ ເມື່ອເກີດແລ້ວຕ້ອງແກ່ແນ່ໃຫ້ເໝນ
ສິ່ງແສນຮັກແສນຮ້າງທ່ານທີ່

ສິ່ງໃດໆ ລ້ວນແປລືຢັນໄປໄໝ໌ຄທີ່
ໄໝ໌ວັນນີ້ກົວໜ້າຈົງໜາເວຣາ

○ ອັນຄວາມຕາຍຫາຍນາຮີ້ນີ້ມີພື້ນ
ຈະເກີດຕີ-ຕາຍດີອູ້ທີ່ເຮົາ
○ ຕົ້ນເຄີ່ງຄຽດຄຸມຜັສສະລະໃຫ້ໄດ້
ໂລກທັ້ນໜົມດທັ້ນກາຍໃຈວາຈາ

ມີຫົວໜົງກີ່ຢ່ອຍຍັບລົງອັບເຈາ
ຈະຫາຍເສົ້າຕໍ່ອັກກຳຈັດຕັວອັຕາ
ອຍ່າປ່ລ່ອຍໃຫ້ຮະບົບໂລກໂຄກພວ
ສໍາຮວມກາຍາຄືນສູ່ດິນໃຫ້ລື້ນກຣມໆ

ເວທນາເປັນຜລ ມີຜັສສະເປັນເທິງ
ຜັສສະເປັນຜລ ມີອາຍຕະນະ ຕາ ທູ້ ເປັນເທິງ
ອາຍຕະນະເປັນຜລ ມີນາມຮູປ ເປັນເທິງ
ນາມຮູປເປັນຜລ ມີວິຫຼຸງຄູານ ເປັນເທິງ
ວິຫຼຸງຄູານ(ປົງສິນທີຈິຕ) ເປັນຜລ ມີສັ້ງຂາຮ(ເຈຕານາເຈຕລິກ) ເປັນເທິງ
ສັ້ງຂາຮເປັນຜລ ມີອວິ່ຈ່າ ເປັນເທິງ
ຄ້າຈະດັບ ເວທນາ ຕົ້ນຄຸມຜັສສະ ອາຍຕະນະ ນາມຮູປ ວິຫຼຸງຄູານ
ສັ້ງຂາຮ...ແລະອວິ່ຈ່າ
ຄ້າຈະຄຸມຜັສສະໄດ້ ຕົ້ນຄຸມອາຍຕະນະ ນາມຮູປ ວິຫຼຸງຄູານ ສັ້ງຂາຮ
ແລະອວິ່ຈ່າ

ຄ້າຈະຄຸມອາຍຕະນະ(ຕາ ທູ້ ແລ້ວ)...ຕົ້ນກຳຈັດອວິ່ຈ່າ
ຄ້າຈະກຳຈັດອວິ່ຈ່າ ຕົ້ນທຳປັ້ງຄູາໃຫ້ເກີດ
ປັ້ງຄູາເກີດໄດ້ ຕ ທາງ ສຸຕມ້ຍ(ຝຶງດີ) ຈິນຕມ້ຍ(ຄິດດີ) ກາວນາມ້ຍ
ປົງປັບຕິດ(ທໍາໃຫ້ເກີດປັ້ງຄູາ)
ປັ້ງຄູາຂັ້ນຕົ້ນ ດືອ ສົມມາທິກູ້(ເໜີນ) ແລະສົມມາສັ້ງກັບປະປະ(ຄິດ)

ຄືວຄວາມຄິດກັບຄວາມເຫັນ ຄືວຄິດເຫັນຫຼຸກ
ຄິດເຫັນຫຼຸກວ່າ ໃນໂລກນີ້ໄໝເມືອຂ່າຍແນ່ນອນ(ອນິຈັງ) ມີແຕ່ຖຸກັງ
(ການອູ້ໃນສະກາພເດີມໄໝໄດ້) ແລະອັນຕຕາ(ໄໝໃຊ້ຕ້ວໃໝ່ຕັນປັງຄັບບັນຫຼາໄໝໄດ້
ໄໝອູ້ໃນອໍານາຈ)

...ຍັງອໝາກເກີດອີກໄໝ?

ຄ້າເຫັນວ່າເກີດເປັນທຸກໆ ພຶ້ງເຈີ່ງວິຫຼຸງກາວນາປັ້ງຄູາໃຫ້ເກີດດ້ວຍການ

ເຈົ້າຢູ່ສົກລັບປະດູສົກສູງຕາ ແລະ ໄກສະ (ຫັນສື່ອມນຸ່ມຍິ່ງເຄີ່ມ ຕາ ມັນ ၃၀) ເມື່ອສົກເກີດຢ່ອມມື້ທີ່-ໂວຕັບປະ ແລະ ມື້ອິນທີ່ສ່ວຮ່າມບູຮັນນີ້ເປັນຄືລົມອົງຈິຕເກີດຂຶ້ນ ອົງປ່ານບູຮັນແລະບຸານຍ່ອມເກີດຈົນຄື່ງ ໂກງຸຽນບຸານພັນຈາກການເກີດອືກ ກີ່ພັນຈາກທຸກໆ!

ພັນທຸກໆໄດ້ ດ້ວຍມື້ຄືດຖຸກຂອບສົມມາສັກປະ ແລະ ເຂົ້າໄປຮູ້ເຫັນຮູ້ຂອບດ້ວຍລົ້ມມາທີ່ງຈີ້ວ່າ

“ນາມຮູ່ປະເກີດ-ດັບ ໄນເທິ່ງ ເປັນທຸກໆ ເປັນອນັຕຕາ...”

“ສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນເປັນຮ່ວມດາ ສິ່ງນີ້ທີ່ມາລື ລ້ວນດັບໄປເປັນຮ່ວມດາ”
ເປັນອນັຕຕາ!

ຄາມຕ້າວເອງອີກທີ່ວ່າ ເຫັນອນັຕຕາດ້ວຍຕາປ່ານບຸາແລ້ວຫີ່ອຍັງ?

ເຄຍຄາມຕ້າວເອງບ້າງໜ່າຍ?

“ຜູ້ໃດເຫັນປົງຈົສມຸປາກ ຜູ້ນີ້ເຫັນຮ່ວມ...ໄຍ ປົງຈົສມຸປາກ
ທັງປໍລັດ ໂສ ທັນມັງ ປໍລັດ

ຜູ້ໃດເຫັນຮ່ວມ ຜູ້ນີ້ເຫັນປົງຈົສມຸປາກ...ໄຍ ທັນມັງ ປໍລັດ
ໂສປົງຈົສມຸປາກທັງ ປໍລັດ” (ມາຫັກຕົກໄກປມສູງຕາ ១២-២៤)

ປົງຈົສມຸປາກ ຄື່ອ ຮ່ວມຮັບເປັນຫ່ວງໂສ່ຫຼືວີ່ເປັນເຫດຸບັງຈັຍ
(ເປັນເຫດຸ-ເປັນຜລ) ອາສີຍກັນເກີດຂຶ້ນ ມີ ເຕ ປະກາດ

ອວິ່ຈາ ທຳໄໜເກີດ ສັ້ງຂາຣ (ເຈຕານາກະທຳກວມ ២៧ ໄດ້ແກ່
ອກຖຸລົງຈີຕ ២២ ມາກຸລຸລົງຈີຕ ດ ຮູ່ປາງຈົງຈີຕ ແລະ ອູ່ປາງຈົງຈີຕ ດ

ສັ້ງຂາຣ ທຳໄໜເກີດ ວິ່ງສູງ (ປົງຈົນທີ່ຫີ່ວິປາກຈີຕ ១៩ ໄດ້ແກ່
ມາກຸລຸລົງວິປາກຈີຕ ດ ສັ້ນຕີຣັນຈີຕ ២ ຮູ່ປາງຈົງຈີຕ ແລະ ອູ່ປາງຈົງຈີຕ ດ

ວິ່ງສູງ ທຳໄໜເກີດ ນາມຮູ່ປ (ນາມໄດ້ແກ່ ເຈຕັກ ດີ້ ຮູ່ປໄດ້ແກ່
ຮູ່ປ ២៨)

ນາມຮູ່ປ ທຳໄໜເກີດ ສຳຫັກຕະນະ (ອາຍຕະນະວາຍໃນ ດ ໄດ້ແກ່ ຕາ
ໜີ ຈມູກ ລື່ນ ກາຍ ໄຈ)

ສຳຫັກຕະນະ ທຳໄໜເກີດ ຜັສສະ (ຜັສສະ ດ ໄດ້ແກ່ ຜັສສະກະທບ

ລັ້ມຜັສທາງ ຕາ ຫຼູ ຈມູກ ລຶ້ນ ກາຍໃຈ)

ຜັສສະ* ທຳໄທ້ເກີດ ເວທນາ (ເວທນາ ۶ ໄດ້ແກ່ ເວທນາເກີດຈາກ ການໄດ້ເຫັນ ໄດ້ຍືນ ໄດ້ກັບລຶ້ນ ຮູ້ຮັສ ຮູ້ສັມຜັສກາຍ ຮູ້ຄົດນຶກທາງໃຈ)

ເວທນາ ທຳໄທ້ເກີດ **ຕັ້ນຫາ** (ຕັ້ນຫາ ۶ ຂອບ-ຊັ້ງ ເນື້ອໄດ້ເຫັນ ໄດ້ຍືນ ໄດ້ກັບລຶ້ນ ຮູ້ຮັສ ຮູ້ສັມຜັສກາຍ ຮູ້ຄົດນຶກທາງໃຈ)

ຕັ້ນຫາ ທຳໄທ້ເກີດ ອຸປາຫານ (ຢືດນັ້ນຄືອນັ້ນ)

ອຸປາຫານ ທຳໄທ້ເກີດ **ກພ** (ກພ ۳ ໄດ້ແກ່ ກາມາວຈະກພ ۱۱ ຖຸມ ຮູປາຈະກພ ۱۱ ອຽປາຈະກພ ۴ ຖຸມ)

ກພ ທຳໄທ້ເກີດ **ชาຕີ** (ກາຮົດທີ່ອການີດ ۴ ໄດ້ແກ່ ເກີດໃນ ຄຣວົງ-ໄນ້ໄຂ່-ໄນເຄົາໂຄລ-ໂວປປາຕິກະ)

ชาຕີ ທຳໄທ້ເກີດ **ໜຣາມຮຣະຫລາ** ແລ້ວວິບາກກຣມນໍາເຂົາວິຊ໏າ ໄປເກີດໃໝ່ເອົາໄຟໄຟ ໄມຮູ້ຈັກຈັກລຶ້ນ

ເຫດຸອດີຕີ ອື່ນ ອວິຊ໏າ ສັ້ນຂາຮ ເກີດເປັນຜລປ່ຈຸບັນ ອື່ນ ວິຫຼຸງຄູານ ນາມຮູປ ສົ່ພ້າຍຕະນະ

ເຫດຸປ່ຈຸບັນ ອື່ນ ຜັສສະ ເວທນາ ຕັ້ນຫາ ອຸປາຫານ ເກີດເປັນ ຜລອນາຄຕ ອື່ນ ກພ ຊາຕີ ຜຣາມຮຣະຫລາ

“ຄຸມຜັສສະໄດ້ ຄຸມໂລກໄດ້...”

“ດັບເວທນາໄດ້ ຄວາມເກີດໃໝ່ຍ່ອມໄຟ່ນີ້...”

ຄຸມຜັສສະ ຂະແວບກະທບສັມຜັສ ທາງຕາ ຫຼູ ຈມູກ ລຶ້ນ ກາຍ ໄຈ...ນີ້ເປັນກຣມເກົາ (ກັມມສູຕາ ۱۹/۱۴)

ດັບເວທນາ ຂະແວບກະທບສັມຜັສແລ້ວເກີດຂອບ-ຊັ້ງ ເນື້ອໄດ້ເຫັນ ໄດ້ຍືນ ຮູ້ກັບລຶ້ນ ຮູ້ຮັສ ຮູ້ກະທບສັມຜັສກາຍ ຮູ້ຄົດນຶກທາງໃຈ (ມີສຕີຮະລືກ ຮູ້ຕັ້ງໄຟ່ນີ້ຂອບ-ໄຟ່ນີ້ຊັ້ງ ແລ້ວປັບອ່ຍງວາງ ຮູ້ອາຮມນົນແຕ່ໄຟ່ໆທຳນິ່ງປະຕາມອາຮມນົນທີ່ຮູ້) ຂອໍໃຫ້ປັບຄວາມເຂົ້າໃຈເຮືອງອາຮມນົນໜ່ວງຈິຕ ທີ່ອີຈິຕົກຕໍ່ພຶ້ງຖືອາຮມນົນໃໝ່ ຂັດຈະມອງເຫັນສກວຫຮຽມຕາມເປັນຈິງຢ່າຍຂຶ້ນ ຕາມດູຮູ້ເຫັນວ່າ ເປັນຄວາມ

ໄມ່ເຖິງ(ອນຈັງ) ຖຸກໜັງ(ເກີດແລ້ວ-ດັບປຸປະເລືດ ທນອຍ່ສາພາດເດີມໄມ້ໄດ້) ເປັນ
ອນຕົຕາ(ໄມ້ໃຊ້ຕົວໃຫ້ຕານ ໄມ່ອຢູ່ໃນອໍານາຈົບປັບປຸງຈາກ)

ຮູ້ເຫັນດັ່ງນີ້ ຂໍ້ອວ່າ ເທັນທຽມ

“ຜູ້ໃຊ້ເທັນທຽມ ຜູ້ນີ້ຂໍ້ອວ່າ ເທັນພຣະຕາຄາຕພຸທນເຈົ້າ ໂຍ ຮັມມັງ
ປໍລສຕີ ໂສ ມັງ ປໍລສຕີ

ຜູ້ໃຊ້ເທັນພຣະຕາຄາຕພຸທນເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ຂໍ້ອວ່າ ເທັນທຽມ ໂຍ ມັງ ປໍລສ
ຕີ ໂສ ຮັມມັງ ປໍລສຕີ” (ວັກລືສູຕົວ ๑๙/๑๒๑)

“ດວງຕາເທັນທຽມ” ເທັນອະໄຮ?

ເທັນສກວທຽມທີ່ກຳລັງປຣາກູ້ ທີ່ລະຂອະທາງທວາຣໄດ້ທວາຮນີ້
ທີ່ລະທວາຣ (ລັ້ນແສນລັ້ນ ນິດເດືອຍ...ฯ ແກີດແລ້ວດັບແລ້ວ...ເກີດໄໝ່ອີກ...ກີ
ດັບປຸປະເກີດຈາກຈາກ)

ຜັສສະກະທບທວາຣດ້ວຍອາຮມນີ້ໜ່ວງຈິຕ ຈິຕກີ່ຈຳເປີງຕຶກອາຮມນີ້
ເກີດວິບຸງລາຍນີ້ທີ່ທວາຣມີປລາຖຽມເປັນທ້າຄ້າຍ ທຳໄໝເທັນ ໄດ້ຍິນ ໄລາ ແລ້ວ
ກີດັບປຸປະເກີດຈາກຈາກ

“ຄຸມຜັສະໄດ້ ຄຸມໂລກໄດ້” (ອັນກສູຕົວ)

“ດັບເວທນາໄດ້ ຄວາມເກີດໄໝ່ຍ່ອມໄມ່ໄມ່” (ສພ້າຍຕະນວິກັງຄສູຕົວ)

“ກຣມໄມ່ດຳ-ໄມ່ຂ່າວ ມົວນາກໄມ່ດຳ-ໄມ່ຂ່າວ ຢ່ອມເປັນປຸປະເກີດຈາກ
ກຣມ” (ກຸກຸໂຮວທສູຕົວ)

“ສິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນທຽມດາ ສິ່ງທັ້ງມາລັວດັບປຸປະເກີດຈາກ

“ອາຮມນີ້ບຣດາມີໃນໂລກ ສຕີເປັນເຄື່ອງກັນອາຮມນີ້ແລ່ນັ້ນ”

....ກົກ້າເປັນຜູ້ປັບປຸງບັນດາແລ້ວ...ເພື່ອຄວາມເບ່ອໜ່າຍ ດລາຍກຳກຳນັດ ດັບ

ໄມ່ເໜີອແໜ່ງຜູ້ສະ...ເວທນາ...ຕົນເຫາ ໄລາ

...ກົກ້າສ່ວນຄວາມແລ້ວເພື່ອທີ່ຈະເຮັຍກ ຜູ້ປັບປຸງບັນດາວ່າ “ເປັນຜູ້ປັບປຸງບັນດາ
ສມຄວາມເກີດຈາກຈາກ” ໂກສົກຈະໄມ່ພື້ນງາງຈາກມຣຄ ພລ ນິພພານ (ມາ
ປຣິນິພພານສູຕົວ ๑๐/๑๔๕)

๑๒. ทางพั้นทุกข์คืออะไร?

ทุกข์ คือ ความปราถนาสิ่งใดไม่ได้สิ่งนั้นเป็นทุกข์ การเข้าไปยึดมั่นถือมั่นในสิ่งทั้งปวงเป็นทุกข์ ขันธ์ทำได้แก่ ร่างกายจิตใจ นั่นเป็นตัวทุกข์ คิดเป็นทุกข์!

ทางพั้นทุกข์คืออะไร? ทำอย่างไรจะพันทุกข์?

คนส่วนใหญ่ไม่รู้ทาง (มารค) และเดินหลงทาง เดินไม่ถูกทาง!

คนเราที่มั่นทุกข์ ที่เดือดร้อนวุ่นวายทุกวันนี้ก็เพราะกิเลส! แก้ด้วยกิเลสมันแก้แบบโภกฯ มันแก้ไม่ได้ ต้องแก้ด้วยธรรม!

ความทุกข์มันอยู่ที่ไหน? ทุกข์มันอยู่ที่หัวใจของคน ต้องเอาพระธรรมชำระบำรุงใจคน!

ถ้ารู้จักและเข้าใจตัวเอง (จิต เจตสิก รูป) ก็สามารถดับตัวเองได้ ดับทุกข์ได้ อยู่กับทุกข์อย่างไม่ทุกข์ อยู่เหนือทุกข์คือ ดับเย็นเป็นนิพพาน!

ถ้าไม่ตอกเป็นทางสกิเลสหรือทางของอารมณ์ (รูป เลียง กลืน รส สัมผัส และความคิดนึก) มีจิตใจเป็นกลางไม่ติดสุข-ไม่ติดทุกข์ ไม่บาก-ไม่ลบ ไม่เลียกรหงตัว ไม่กระเพื่อมให้หัว นั่นแหละ

ทางพั้นทุกข์ คือ ทางเดินให้พ้นจากอำนาจกิเลสมันหลอก!

ตรงนี้ คือ ความว่างจากกิเลส จึงว่างจากทุกข์ (ไม่ถูกกิเลสใช้จนหัวปักหัวป่า)

อารมณ์ไม่ใช่กิเลส แต่เป็นรูปภายนอก ครั้นมาล้มผัลลัมพันธ์ กับรูปธาตุและนามธาตุภายในเข้า จึงเกิดอาการกระเพื่อมให้ผิดเพี้ยน ไปจากสภาพจิตเดิม วิปลาสคลาดเคลื่อนไปเกิดเป็นกิเลสโลกโกรหลงขึ้น

ที่เป็นทุกข์กันทุกวันนี้ เพราะใจเรามิยอมรับความเปลี่ยนแปลง สุขบ้าง-ทุกข์บ้าง ดีบ้าง-ไม่ดีบ้าง อยากให้มันเป็นไปดังใจของเรา เมื่อไม่ได้ดังใจ มันก็ตื่นร�� จึงทุกข์!

บางคนเคร้าໂຄສເລີຍໃຈເປັນທຸກໆມາກພຣະທຳດີໄມ່ເຫັນໄດ້ດີ ທຳໄມ່
ຄນ້ວ່າໄດ້ດີ ທີ່ຄົດເຫັນນີ້ພຣະໄມ່ເຂົ້າໃຈເຮືອງອງກຣມຕ້ອງໄປຄຶກຂາເຮືອງກຣມ
๑៦ ວ່າກຣມມີທັງອຸປ່ມກາກກຣມ ກຣມເບີຍດເບີຍແລກກຣມຕ້ອນກົມື
(ຫ້ອງນິ້ນແກ້ໄຂລືອມນຸ່ຍໍ່ເລີ່ມ ๑ ພ້າ ๔๔)

ຈຶ່ງໃຫ້ອູ່ຢູ່ກັບຄວາມຈົງ ໄທເຂົ້າໃຈຄວາມຈົງ (ສັຈະ ๔) ຍອມຮັບ
ຄວາມຈົງ!

ຈະກວ່າມນຸ່ຍໍ່ຈະຈລາດຊື້ນ ແລ້ວຝຶກຈິຕກລັບຄືນສູ່ຄວາມປຣິສຸທົ່ງ
ຕາມສັກພາດເດີມຂອງມັນ

ທຸກໆທີ່ຕ້ອງແກ້ທີ່ຕ້ອງຂອງເຮົາແກ້ທີ່ຄນອື່ນໄມ່ໄດ້ ທຸກໆທີ່ຂອງໃຈ
ຄນ້ນຕ້ອງແກ້ເອງ ໄມ່ໃຊ້ໄປແກ້ທີ່ຄນອື່ນ

“ຄນຕິດດີ ແກ້ຍາກກວ່າຄນຕິດໜ້ວ”

ຈິຕທີ່ຢືດດີ ຢ່ອມເປັນໄປໃນລື່ງໝົມ (ກາມໝົມ ຖູປ່ງໝົມ ອຽປ່ງໝົມ ໂຄງດຕຽມ)
ຈະທຳຄຸນໃຫ້ເໜືອນດັ່ງເຫັນກັນນໍາໃນກຣມປັນໜົມ້ອຈາບປຸນຫຼືວ່າເຫດອນກວິຕີທີ່
ໄມ່ເຄຍເຮີຍກ່ອງເຂົ້າປຸນຄຸນຫຼືວ່າເກີຍຕິຍຄ!

ສັຕິໂລກເກີດມາພຣະກຣມ ມີກຣມເປັນສົມບັດແລະວົບຕີ (ກົມມ
ທາຍາໂທ) ຍອມຮັບເລີຍ!

ແມ່ແຕ່ກຣດິນຣນທີ່ຈະທຳຄວາມດີ ເຊັ່ນ ເຊີຍຈະນັ່ນສາມາຮັກທ່ານ່ອຍ...
ເຊີຍຈະເດີນຈກກຣມລັກທ່ານ່ອຍ ລອງຝຶກໃຫ້ສັກເຕູດ “ຕັວເດີຍວາ” ວ່າໃຈຮີ່ວາ?
ເຊີຍມັນຄືອະໄວ? ແລະຕົວຮູ້ທີ່ເຂົ້າໄປຮູ້ເດີຍວ່ອຍຫຼືຫົນ? ລອງແຍກໃຫ້ອອກ
ແລ້ວຈະຫຼຸດເຊີຍວາ ແລ້ວມາພິຈານາວ່ອຍ໌ຮູ້ ຮູ້ແລ້ວຈະຫຼຸດອຍາກນັ່ນ ອາຍາກ
ເດີນ ພູດອຍາກໄດ້ກີ່ໄມ່ດິນຣນ ໄມ່ຢືດຄືວ່າຈະຕ້ອງໄປນັ້ນ ໄປເດີນຈກກຣມ

ໃຫ້ຮູ້ເຂົ້າໄປທີ່ຮູ້!

ເມື່ອໄມ່ດິນຣນ ແລະໃຈຍອມຮັບໄດ້ເລີຍແລ້ວ ກີ່ໄມ່ມີວ່າໄຈເວາ ຈະ
ໄດ້ ຈະເລີຍ ມັນກີ່ຈະວາງຈາກກຣມຢືດຄືອ ມັນເປັນຫຼຣມະມັນຕ້ອງເປັນເຂຍ່າ
ນີ້ເອງ ເຊັ່ນນີ້ເອງ (ຕົຕາ) ຮູ້ຈັກທຸກໆ ຄຸ້ນເຄຍກັບທຸກໆບ່ອຍໆ ກີ່ຈະໄມ່ທຸກໆ
ກັບມັນ ຈນອູ່ກັບທຸກໆຂໍອ່າງໄມ່ທຸກໆ

ເນື່ອງວາງຈາກກາຮີດກາຮີດ ວາງລົງໄດ້ມັນກົງວ່າງ ບາງຄົນເຂົ້າໄລໄປວ່າ
ຄວາມວ່າງເປັນເຮື່ອງຂອງນິພພານ ເປັນເຮື່ອງເຂົ້າໄຈຢາກ ເປັນເຮື່ອງໄໝເກີຍກັບ
ຊື່ວິດປະຈຳວັນ (ອຸ່ນຸປາທາໂນ ປຣິນິພພາຍຕີ່າ ຜູ້ໄມ່ຢືດມັນ ຍ່ອມນ້ອມນິພພານ)
ຄວາມວ່າງ ເປັນເຮື່ອງນິພພານໃນຊື່ວິດປະຈຳວັນ ດຽວເຂົ້າໄຈ
ນິພພານເສີຍໄໝ່ແກ່ ຊື່ວິດຂອງເຮົາໄໝວ່າໜາຕິນີ້ ຜ້າຕິຫັນ໏ ອົງລົງຫຼາຍ່າຍິ່ງ ນິພພານ
ເປັນຊື່ວິດຂອງເຮົາ!

**ນິພພານທຸກຂະນະຈີຕ ແກີດ-ດັບ (ຕທັກຄນິໂຮງ) ພຶກເພີຍຮມືສີ
ເຂົ້າໄປຮູ້ໃຫ້ກະຈະພບນິພພານຂ່ວຂະນະ ສິ່ງໄດ້ເກີດ-ສິ່ງນັ້ນດັບ**

ນິພພານ ອົງລົງ ນິໂຮງ ແປລວ່າ “ດັບ” ມີ ຂໍໄດ້ແກ່ ຕທັກຄນິໂຮງ
(ດັບຂ່ວຂະນະ)① ວິຂ້າມການນິໂຮງ (ກົດໝົມໃນມານ)① ສມຸຈເຈທນິໂຮງ (ດັບ
ເຕີດຂາດ)① ປົງປັປສັຫີ (ດັບດ້ວຍໂລກຸຕຸຮົດ)① ແລະ ນິສສຣນິໂຮງ (ດັບ
ດ້ວຍສັດວົດອອກອ່າຍ່າຍືສະ່ະ)①

ແຕ່ກິນ້ຳແລະ ດັບ
ຄົນທີ່ປະກາດທີ່ໄດ້ ດັບ
ຈະໄປນິພພານຍັງມີຢູ່ອີກເຍວະ ແລະ ແກ່ມບາງຄົນຍັງກລວນິພພານເອງເສີຍດ້ວຍ
ເພຣະວ່າໄຣ? ເພຣະຍັງໄໝເຫັນກ້າຍໃນວັນກະສົງສາງ ເກີດມາທຳໄມ? ເກີດມາ
ເພື່ອທີ່ຈະຕາຍ ຕາຍແລ້ວຈະໄປ໌ເຫັນ?

ຄົນສ່ວນມາກຍັງອີກເກີດ ເພຣະໄມ່ເຂົ້າໄລ ໄນ ໄນ ໄນ ໄນ ໄນ
ຊັດດ້ວຍປັ້ງຄູ່ວ່າ “ເກີດເປັນທຸກໆໆ”!

ຄົງພຸທົກກາລ ແມ່ນາງວິສາຂາມທາອຸປາສີກາ ບຣຣລູໂສດາບັນ ຕັ້ງແຕ່
ອາຍຸເຈັດຂວາບ ແຕ່ງ່ານມີລູກເຕີມບ້ານຫລານເຕີມເມືອງ ແຕ່ນ່າງໄມ່ປະກາດ
ໄປນິພພານເຮົາ ປະກາດຂອງເສາຍທີ່ພຍວິມານບົນເກວໂລກຖຸກໜັກກ່ອນ

ອຍານີ້ກົມາແລ້ວໃນຄົງພຸທົກກາລ

ກົມາແລ້ວໃນຄົງພຸທົກກາລ ແຕ່ງ່ານມີລູກເຕີມບ້ານຫລານເຕີມເມືອງ
ໄປຫຼົງຕົບປະຈຳວັນທີ່ນີ້ ທ່ານເຄຍມີຄວາມວ່າງນັ້ນໄໝ່ມີ? ອົງລົງຫຼາຍ່າຍິ່ງ
ເກີດໄປທັງວັນອ່າຍ່າຍິ່ງນີ້ໄປຕລອດຊື່ວິດ!
ເກີດໄປທັງວັນອ່າຍ່າຍິ່ງນີ້ໄປຕລອດຊື່ວິດ!

ຄວາມແກ້ໄຂປັ້ງທາຊື່ວິດປະຈຳວັນດ້ວຍຄວາມວ່າງ (ກຣມຈານລືມຕາ)

ยังไม่ต้องไปให้ถึงนิพพานก็ได้
ว่างจากอะไร?

สัญญาณ สูตร พระไตรปิฎก เล่ม ๑๙ หน้า ๕๖
“อ่านที่! โลกว่างเปล่า โลกว่างเปล่า ดังนี้ ด้วยเหตุเพียง
เท่าไรเหรอ?

อ่านที่! เพราะว่างเปล่าจากตน หรือจากของๆ ตน จึงเรียกว่า
โลกว่างเปล่า

อะไรเล่าว่างเปล่าจากตน หรือจากของฯ ตน?

จักชุ...ว่างเปล่าจากตน หรือจากของฯ ตน

รูป...ว่างเปล่าจากตน หรือจากของฯ ตน

จักชุวิญญาณ...ว่างเปล่าจากตน หรือจากของฯ ตน

สุขเวทนา ทุกขเวทนา หรือ อทุกขมสุขเวทนา เพราะจักชุ
ล้มผัสด...ก็ว่างเปล่า...

ใส่ตะ...นานะ...ชีวหา...กายะ...มโน...

เลียง...กลิน...รล...ล้มผัสด...คิดนึกเรื่องราว...ฯลฯ

มโนวิญญาณ...ว่างเปล่าจากตน หรือจากของฯ ตน

สุขเวทนา ทุกขเวทนา หรืออทุกขมสุขเวทนา เพราะมโน
ล้มผัสด...ก็ว่างเปล่า...

อ่านที่! เพราะว่างเปล่าจากตน หรือจากของฯ ตน

ฉะนั้น จึงเรียกว่า โลกว่างเปล่า!”

ว่าง คือ เห็นอธิรอม เป็นอธิรอม ว่างไม่ใช่ไม่มีอะไร แต่จะต
ว่างจากการยึดถืออะไร (ตัวภู) และกำลังรู้สึกว่า (ที่นี่...เดียวนี่ๆ) ได
เข้าถึงความว่างน้อย!

พระอ่านที่บรรลุธรรมกายหลังพุทธบรินิพพานแล้ว ๓ เดือน
ก็ด้วยได้เข้าถึงความว่างขณะจะเอนกายลงนอน

“ถ้ามี “ว่าง” (สัญญาณ) บ้านเมืองก็สงบเหมือนป่า”

ຄ້າຮູ້ຈັກທຳໃຫ້ທັງບ້ານທັງເມືອງໃຫ້ເປັນປ່າກັນບ້າງກົຈະດີ!

“ອູ້ງກັບໂລກ ແຕ່ໄມ້ຕິດໂລກ...ແໜ້ວນບ້ວນໄມ້ຕິດນຳ...”

“ຄວາມເກີດຍ່ອມມື່ເກີ່ມື້ມີອຸປາຖານ (ຢຶດມັ້ນ) ບໍ່” (ກຸດທຸລສາລາສູ່ຕົຮ ເລີ່ມ

ລະ ມໍາ ແລະ ພຣະພຸທ່ຽວຈະນະ)

“ອຸ້ນປາຖາໂນ ປຣິນິພພາຍຕີ່ ຜູ້ມີເຄື່ອມໜັ້ນ ຍ່ອມໂນ້ມື້ນິພພານໆ”

(ເວສາລື່ສູ່ຕົຮ ເລີ່ມ ລະ ມໍາ ແລະ ພຣະພຸທ່ຽວຈະນະ)

ໝາດຄວາມຍື່ດັ່ນເຄື່ອມໜັ້ນວ່າເປັນເຮົາ ກົງໝາດວັດທະນາ ເປັນອັນຕາ
ໄມ້ເກີດອືກ ເມື່ອໄມ້ເກີດອືກ ກົງໄມ້ມີຕາຍ ໄມ່ຈາລີປ່ອບາຍກູມີໄດ້ອືກເລຍ ສິ່ງ
ໃດເກີດ-ສິ່ງນັ້ນດັບປ!

ຄ້າວ່າງແລ້ວ ສຸຂ ສົງບ ເຢັນ ຄ້າໄມ້ວ່າງ ກົງສະດຸ້ງ ດິນຮນ ແສວງທາ
ເປັນທຸກໆ!

ໂປຣດອຍ່າກລັວນິພພານໃນຊີວິຕປະຈຳວັນກັນແລຍ!

ນິພພານທຳໃໝ່ໄໝເໜີນແກ່ຕ້ວ່າ ໄນເນົາກາຣຖຸຈິຕຄອຮັບປັ້ນ ໄນເປີຍດເບີຍນ
ກັນ ມີເມືຕາຕ່ອກັນແລ້ວເປັນສຸຂໃນໂລກ

ປັບປຸງຫາຍູ້ທີ່ວ່າ ດາວເປົ້າຈຸບັນເທິ່ນແກ່ຕ້ວແກ່ຕົນແລ້ວຍື່ດັ່ນຕາຕ້ວ
ຕົນແລ້ວກົງເປັນທຸກໆ! ທີ່ພຣະພຸທ່ອງຄົງທຽງຕຣວ້ສວ່າ “ອຸປາຖານຂັ້ນນີ້” ອື່ກາ
ເຂົ້າປີຢີດຕົວຕານເປັນທຸກໆ!

ອຸປາຖານຂັ້ນນີ້ ຄື ກາຣຍື່ດເວາຂັ້ນນີ້ວ່າເປັນຕົວຕົນ ຂັ້ນນີ້ ແລະ ໄດ້ແກ່
ຮູ່ປັ້ນນີ້ ແລະ ນາມຂັ້ນນີ້ ແລະ ໄດ້ແກ່ ເວທາຂັ້ນນີ້ ສັນນູາຂັ້ນນີ້ ສັງຂາຂັ້ນນີ້
ວິຫຼຸງນູາຂັ້ນນີ້

“ອຸປານານາຍຊ່າງຜູ້ປະກອບຮອຍນີ້ໃຫ້ວິ່ງໄດ້ ຜ່ານປາໂງຄິດວ່າ
ຮອຍນີ້ໄວ້ໄດ້ສີຊີວິຕ ແຕ່ຜູ້ໜລາດ ຜູ້ມີປັນຍາຍ່ອມຮູ້ວ່າຮອຍນີ້ໄວ້ໄດ້ສີຊີວິຕ
ໄມ້ຄັ້ນໄດ ດາວໂກ່ຍື່ດຕົວຕົນຂັ້ນນີ້ທ້າວ່າເປັນຕົວຕົນ ແຕ່ຜູ້ໜລາດຜູ້ມີຈິຕມີ
ປັນຍາຍ່ອມຮູ້ຕາມເປັນຈິງ (ເຖິງສພາພຮຣມຮູປ-ນາມທີ່ກຳລັງປຣກູ) ເປັນ
ເພື່ອຍແຕ່ຮູ່ປັກນາມ ເກີດ-ດັບຕາມເຫຼຸ່ມຈັຍ ເກີດຂຶ້ນ- ຕັ້ງອູ້-ແລ້ວດັບປິປ
ໄມ້ເທິ່ງ ເປັນທຸກໆ ໄນໃຊ້ຕົວຕົນ ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຍັງໂງ”

ยี่ดว่าเป็นตัวเป็นตนและก็ยีดสิ่งที่เนื่องด้วยตนอีกมากมาย โดย
หาวี่ไม่ว่า....

“สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเป็นธรรมด้า   สิ่งทั้งมวลล้วนดับไปเป็น
ธรรมด้าฯ

ยังกิญจิ สมุทัยธัมมัง ลัพพันตัง นิโรธธัมมัง”
(สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เกิดขึ้นเป็น
ธรรมด้า-ดับไปเป็นธรรมด้า!)

“แม้แต่ร่างกายของตนเองล้วนหนึ่ง ก็ยังไม่มีใครเอาไปได้เลย
นับประสาอะไรกับลิ่งอื่นที่อยู่นอกกาย”

จะละอุปทานขันธ์ ดูจั่งควรจะกิงมะชา ๕ กิ่งที่ปราศจาก
ลูกไม้ และโพขึ้นสู่อากาศ ไปเกาะกึงไม้ต้นอื่นเหลี่ยมมองดูกิงมะชาอัน
ไร้สาระจนนั่น!

“คนengoเข้ายอมเดือดร้อนว่า บุตรของเรามีอยู่ ทรัพย์ของเรามี
อยู่ ก็ตนของตนยังไม่มี บุตรและทรัพย์จักมีแต่ที่ไหน” (ธรรมบท ๒๕/๒๓)

จะละอุปทานขันธ์ได้ ต้องทำลายอวิชชาความไม่รู้ ต้องคึกขา
วิปัสสนากుมิ ๖ ต้องเดินสู่ทางวิปัสสนา!

เกิด-ดับ คือ ไตรลักษณ์ ถ้าเข้าไปแลเห็นอยู่ทุกขณะจะจิต จะ
คลายตัวออกจากเบื้องหน่ายคลายกำหนด เห็นความไม่ดี เห็นทุกข์ เห็น
โทษก็จะคลายความรักตัวตนเอง จนว่างเปล่าทุกขณะจะจิต

“รูป เวหนา ฯลฯ เที่ยงหรือไม่เที่ยง...

สิ่งใด ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ย่อมไม่ควรยีดถือว่าเป็นตัวตนของเรา...”

พระปัญจวัคคีย์ฟงธรรมเทศนานี้แล้วก็บรรลุธรรม!

“ผู้ใดพิจารณาไตรลักษณ์อยู่อย่างไม่มีกลางวัน-กลางคืน ผู้นั้น
ได้ถือกุญแจเบิดประตูพระนิพพานไว้ในกำมือแล้ว (จากภัทเทกรัตตกา พระพุทธ
วงศ์)

ຄວາມຈິງ ການປົງປັບຕິຕາມຄໍາສອນຂອງພຣະພູທັບເຈົ້ານີ້ ໄນມີ ອະໄຮລໍາບາກ ໄນມີອະໄຮຢູ່ງຍາກ ການປົງປັບຕິຕາມທາງຂອງພຣະພູທັບຄົ່ນໄໝ ທຸກໆ ເພະທາງຂອງພຣະອົງຄົ່ນ ດືອ “ປລ່ອຍວາງ” ໃຫ້ມົດທຸກລົງທຸກອຍ່າງ

ຈຸດໝາຍສູງສຸດ ຂອງການປົງປັບຕິກາວນານີ້ ທ່ານລອນໄຟປລ່ອຍວາງ ອຳຍ່າແບກຄືອະໄຮໃໝ່ມັນໜັກ ທີ່ມັນເລີຍ ແມ່ນຄວາມດີກົງໃຫ້ທີ່ ຄວາມຄຸງຕ້ອງກົງໃຫ້ທີ່

ຄໍາວ່າ “ທີ່” ບໍ່ໄວ້ “ປລ່ອຍວາງ” ໄນໃຊ້ໄນ້ຕ້ອງປົງປັບຕິ ແຕ່ໜໍາຍ ຄວາມວ່າ ໃຫ້ປົງປັບຕິກາລະ

ໃຫ້ປົງປັບຕິກາປລ່ອຍວາງ
ລະກາກປລ່ອຍວາງ ນັ້ນແລລະ!

ອັນຊີວິຕອີສະນັ້ນແຈ້າ-ເໜີອນເຮືອເປາແລ່ນໜ້າມກະເລໄຫຼຸງ

๓. ปฏิบัติธรรมคืออะไร?

ธรรมหรือธรรมะ คือ ธรรมดานิรธรรมชาติของโลกที่เกิดขึ้น-ตั้งอยู่ชั่วขณะ-แล้วดับไปในที่สุด (ธรรม แปลว่า ทรงอยู่ คำสอนอย่างเดียว คือ รูปกับนาม)

โลกหรือจักรวาล ก็อยู่ในสภาพธรรมอันเดียวกันนี้ และแม้แต่ชีวิตคนสัตว์ เทพพรหมก็ตกอยู่ในสภาพเดียวกัน เกิดขึ้นแล้ว ย่อมแตกดับเสื่อมลายไปในที่สุด

ธรรมะ ความหมายอย่างเดียวที่สุด แปลว่า “หน้าที่”

หน้าที่หรือธรรมะ ของมนุษย์ สัตว์ ที่ต้องอยู่ร่วมกัน เกิดขึ้นมาแล้วจะอยู่เพียงลำพังโดยเดียวไม่ได้ จึงต้องมีหน้าที่ต่อกัน (แม้แต่สัตว์สุนัข แมว ฯลฯ ก็ยังรักลูกห่วงห่วงลูกของมัน)

จึงแสวงหา สร้าง สะสม ห่วงเหน อา raksha จนวิวัฒนาการเปลี่ยนไปในที่สุด

ความทุกข์จึงได้เกิดขึ้นมา เพราะเหตุดังกล่าว

คนส่วนใหญ่ เข้าใจไปว่า การปฏิบัติธรรม คือ การทำใจให้สงบ จึงเอาแต่นั่งหลับตา ปิดปากปิดวาจา งดพูด (จึงไม่เห็นสภาพธรรม เกิด-ดับ) เพื่อที่จะหนีทุกข์ แล้วก็ไปติดลุขในองค์ภาน เนื่องหนีทุกข์จึงไม่รู้จักทุกข์ เมื่อไม่รู้จักทุกข์แล้วจะละทุกข์ได้อย่างไร?

การปฏิบัติธรรม คือ การปฏิบัติให้พ้นจากอำนาจของกิเลสที่มันหลอก!

การปฏิบัติธรรม เป็นเรื่องธรรมดานิรธรรมชาติที่เข้าไปรับรู้ ในขันพื้นฐานอย่างเดียว คือ การอยู่ร่วมกันอย่างไรด้วยความปรกติสุข ไม่เบียดเบียนกัน ไม่ทำลายกัน ทำหน้าที่ต่อกันอย่างเมตตาให้เป็นปรกติสุข เช่น พ่อแม่-ลูก สามี-ภรรยา ครู-ศิษย์ เพื่อน-เพื่อน นายกับบ่าว (นายจ้าง-ลูกจ้าง) พระสงฆ์-ชาวบ้าน (โปรดทราบ ลิงคากลัฏทรในหนังสือมนุษย์เล่ม ๑ หน้า ๘๗ เรื่องทิคทก)

ขันพื้นฐานนี้ ได้แก่ การให้ทาน เลี้ยஸละ เอ้อเพื่อแบ่งปัน มี เมตตาเอ้อารีย์ต่อกัน ความมีเมตตามีเป็นคือ คือเป็นธรรมคำจุนโลก “เมตตาปักกัณภิกา โลโก” (เมตตา คือ อโหสะเจตสิก)

ขันสูง เป็นการปฏิบัติเพื่อการเลี้ยஸละมากขึ้นไปอีก (แม้ของรักหรือสิ่งที่ทำยาก) จนถึงขั้นปล่อยวาง ปล่อยวางให้หมดทุกสิ่งอย่าง อย่าถืออย่าแบกอะไรให้มันหนัก ทิ้งมันเสีย แม้ร่างกายและความดีก็ให้ทิ้ง

คำว่า “ทิ้ง” หรือ “ปล่อยวาง” ไม่ได้หมายความว่า ไม่ให้ปฏิบัติอะไรแต่หมายความว่า “ให้ปฏิบัติการละ การปล่อยวาง” นั่นแหล่ะ เมื่อมีอารมณ์เดี๋มาระบท ก็ให้วาง อารมณ์ไม่เดี๋มาระบทก็ให้วาง สุขก็ให้วาง ทุกข์ก็ให้วาง จะเจ็บ จะตาย ก็ให้วาง!

(ยามเจ็บใช้ก็รักษาไป หายก็เอา ตายก็เอา!)

ให้พิจารณาเห็นถึงความไม่เที่ยง (เห็นสภาวะธรรมเกิด-ดับ) เมื่อเข้าใจสภาพความจริงแล้วจะไม่ทุกข์ เพราะเป็นความสงบและปัจจุบัน การปฏิบัติธรรมนั้นเพื่ออะไร?

“...เพื่อที่จะใช้ในเวลาที่เห่านั้น เมื่อถึงเวลาที่จะตาย ให้ทำจิตให้เป็นหนึ่ง นิ่ง หยุดเพ่ง แล้วปล่อยวาง...” (หลวงปู่ดู้ดาย อตุโล)

ถ้าปฏิบัติธรรม ก็เป็นเรื่องที่ต้องภาคเข้าหาตัว (ลดละโลภ โกรธ หลง) **ถ้าหากโลก** ต้องเป็นเรื่องนอกตัว เป็นเรื่องของคนอื่น เรื่องโลก มีแต่เรื่องยุ่งของคนอื่น เป็นเรื่องไม่มีวันจบ จะไปแก่ให้เขาไม่ได้หรอก แต่ปฏิบัติธรรมที่ตัวเรา ปฏิบัติได้ แก้ไขได้ มีวันจบ

ต้นเหตุที่ทำให้ปล่อยวางไม่ได้ คือ “ตัวยึดมั่นถือมั่น” ความยึดถือตัวตนและสิ่งที่เนื่องด้วยตน จึงเกิด “ความเห็นแก่ตัวแก่ตน” ขึ้นมา จึงทำให้ปล่อยวางไม่ได้

คนที่ไม่เห็นแก่ตัวแก่ตน เนื่องมาจากเพราเดยบวิจารณ์เลี้ยสละสิ่งของ แม้แต่ของที่รักทางเห็นมากก็เคยเลี้ยสละมาแล้ว จะปล่อยวางได้ร่าย เห็นธรรมง่าย

พึงถอนความยึดมั่นเป็นตัวเป็นตน เป็นผู้หญิงผู้ชาย เป็นเรา เป็นเขา เป็นสัตว์บุคคลตัวตนเราเขา ให้ปล่อยแล้วก็วางเลี้ย!

“จงมองดูโลกดูจะเป็นของว่างเปล่า จะพ้นจากป่วงแห่งมาร”

...ว่างเปล่าทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เมื่อขณะเห็น-รูป,
ได้ยิน-เสียง, รู้-กลิ่น, ลิ่ม-รส, สัมผัสสูกต้อง-กาย, คิดนึก-ทางใจ
ตั้นหา เมื่อจะเกิด ย่อมเกิดที่ความอยากในรูป เสียง กลิ่น รส
ลัมผัส

ตั้นหา เมื่อจะละ ย่อมละที่ รูป เสียง กลิ่น รส ลัมผัส
พึงละที่เวหนาเมื่อได้เห็น ได้ยิน รู้กลิ่น รู้รส รู้ลัมผัส รู้คิด

รู้นึก

...ให้เข้าไปรู้ถึงความไม่เที่ยง เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

...ให้เข้าไปรู้ให้ทันต่ออาการเวหนาสุข-ทุกข์, รัก-ซัง, ยินดี-ยินร้าย, โกรก (อภิชญา)-โกละ (โภมนัล) เอามันออกให้มันว่าง อย่าให้ลงไปถึงใจ!

...เกิดทางทวารไหన-ดับทางทวารนั้น เกิดทางตา-ดับแล้วทางตา,
เกิดทางหู-ดับแล้วทางหู ฯลฯ (นี่เป็นกรรมเก่า ยอมรับเสียว่าของเรา!)
...ให้เข้าไปรู้ให้ทัน...นิดเดียว ๆ เกิด-ดับ ๆ รู้แล้ว ละเสียว่า
ไม่ใช่เรา เป็นแต่รูปกับนาม!

ดับเวหนาได้ ก็ดับทุกข์ได้ ก็ถึงนิโรธถึงนิพพาน คือ ภาวะที่
ตั้นหาดับ กิเลสดับ!

ขอ้ำว่า การปฏิบัติธรรมไม่ใช่ให้ไปทำ! (จะไปทำนั่นคือ
ตั้นหาความอยากเต็ม ๆ เลย)

คนเราชอบคิดไปว่า การปฏิบัติธรรม คือ การไปที่ลามกปฏิบัติ
แล้วประดิษฐ์คิดพัฒนาตัวเอง ยืน เดิน ในท่าแปลกๆ บังกีหงด
พูด นั่งหลับตาบริกรรม Kavanaugh อย่างนั้นอย่างนี้ ให้ดูที่ตรงนั้นตรงนี้ นี่
แหลกกำลังเข้าอนบล (ไม่เลื่อนชั้นสักที) แต่ไม่เคยรู้ว่าในชีวิตประจำวันก็ยัง

เดิน นั่ง นอน พูด คิด กิน ถ่าย ฯลฯ ทั้งวันตั้งแต่ตื่นจนกระทั่งหลับไปเป็นธรรมะอย่างไร รูป-นาม เกิด-ดับอย่างไร ไม่เคยรู้ เล่าวจะลงวังตัวตนได้อย่างไร? ธรรมะพระพุทธเจ้าไม่ต้องไปประดิษฐ์หรือพัฒนาขึ้นมาใหม่ (ถ้าอย่างนั้นก็ต่างเกินพระพุทธเจ้า!)

เมื่อความคิดอยากแล่นออกไป ให้กำหนดให้หันความคิด เช่น จิตคิดวิตกตระกิจกรรมใดๆ ก็ตาม แม้อาการที่จิตคิดตระกิจกรรมภายในร่างกายในอิริยาบถต่างๆ ก็ให้กำหนดรู้ว่าจิตคิดเกิดขึ้นเป็นนามเกิดขึ้นก่อน อาการภายในร่างกายเคลื่อนไหว เหียดคุ้ย เคลื่อนไหว จึงเกิดก็ให้รู้ว่ารูปเกิดขึ้น ตามดูตามรู้ไป เกิดแล้วก็ดับไปแล้ว แล้วก็เกิดขึ้นใหม่อีกดับอีก ทางทวาร ตา หู ก็เหมือนกันให้ตามรู้อย่างนี้ไปทั้งวันจนกระทั่งหลับไป

แม้อารมณ์ความคิดทั้งหลายก็ต่างล้วนเกิด-ดับ เช่นเดียวกัน

ปฏิบัติธรรม ไม่ใช่จะหงุดหงิดอยู่ไม่ได้ หรือจะเอาอะไร (แต่ไม่ใช่เกียจที่จะละลีกธุรูตตามสภาวะที่เป็นจริง) แต่ให้รู้และยอมรับกฎของธรรมชาติ ว่ามันเป็นอนิจจังเปลี่ยนแปลงเกิด-ดับ ตลอดเวลา

“ถ้ายอมรับได้ การปฏิบัติก็เสร็จ กิจอย่างอื่นไม่มีอีกแล้ว!”

จะบริกรรมว่าอะไร จะดูลมหายใจ หรือดูห้องพอง-ยุบ ก็ให้รู้ตามไปทั้งวัน ไม่ใช่ปิดสายตาเฉพาะตอนที่นั่งหลับตาหรือตอนเดินในทางจักร姆 แล้วพอเลิกทำแล้วทั้งวันทำอะไรร้อยสูตร ก็เดิน นั่ง ดื่ม กิน ถ่าย ฯลฯ รู้อะไรบ้าง ถ้าไม่รู้ความจริงอกุศลก็เข้าทั้งวันกลับไม่รู้ตัวเลย วันหนึ่ง ๆ ปิดบัญชีงบดุลกลับขาดทุนบานเลย! (อกุศลเกิดมากกว่ากุศล = ขาดทุน)

แล้วจะหนีนรกทันไหม?

จึงขอให้มีตาทำ “ธรรมฐานเลิมตาในชีวิตประจำวัน” คือ เจริญสติทั้งวัน อย่าไปรือว่าจะต้องไปทำที่สำนักปฏิบัติหรือที่ไหนห้องพระรูป-นาม เข้าเกิด-ดับทั้งวัน ตั้งแต่ตื่นจนกระทั่งหลับ ตั้งแต่เกิดจนกระทั่ง

ຕາຍ ອາຮມນົ່ງກະທບທວາຣ ທອບ-ໜັງ ຍິນດີ-ຍິນຮ້າຍ ເກີດທັງວັນ ເຂົ້າປຽບ
ໃຫ້ທັນ ໄທເພີຍເຄາສົຕິເຂົ້າປັບຊ່ວງໃຫ້ທັນ

ອາຮມນົ່ງ ກະທບທວາຣ ເກີດວິຫຼຸງຄູາຄຸນ ຫາວເທນາ ຕັ້ນທາ
ນ ຮູ້ເຖ່າທັນກີເລສັ້ນປັ້ງໄໝ່ມ? ຂັນທີ່ຢືນ ເດີນ ນັ້ນ ນອນ ດິດນຶກ ເຫັນຍຸດ
ຄູ້ ເຫັນຍ້ວ້າຍແລ້ວວາ ແມ່ກະປວົບຕາ

ຄ້າຮູ້ເທ່າຮູ້ທັນຈົນຮູ້ຄູກວ່າຮູບ-ນາມເຂາທໍາທັນທີ່ກັນເກີດ-ດັບ
ປັບປຸງແປງອູ່ຕົລັດເວລາ ຮູ້ແລ້ວລະ ຮູ້ແລ້ວວາງ ດີກີ່ຫ່າງ-ໄມ່ດີກີ່ຫ່າງ ລະວາງ
ເລື່ອຍ ອຍ່າຍື່ດື່ອເຄາມາ ເພຣະວ່າມັນໄມ້ໃໝ່ເຮົາ ຍອມຮັບມັນເລື່ອຍ ແລ້ວກົງວາງ
(ອຸເປັກຂາທວາຮວ່າ)

“ສມາຟີການາຂຄະເຄລື່ອນໄໝວ ມີພັ້ນມາກກວ່າສມາຟີການາຂຄະເຄລື່ອນໄໝວ
ອູ່ນີ້ເປັນພັນແທ່”

ປົງປັບຕິຮຽມ ຕ້ອງຮູ້ວ່າອ່າໄສຮະ-ອະໄຣໄມ່ໃໝ່ສາຮະ (ສາຕັກ
ສັນປັບປຸງຄູາ) ມີສົຕິປັບປຸງຄູາ (ອສັນໂມໜ້າສັນປັບປຸງຄູາ) ແລະ ໄຫຼຸ້ນທີ່ຄວາໂຄຈະ
ໄປໃນການທັງໝາຍດ້ວຍວ່າຄວາມ່າຍຄວອຍຢ່າງໄຣ (ໂຄຈະສັນປັບປຸງຄູາ) ຄວາມ
ເລືອກຮັບໃນທີ່ສັບຍາ (ສັບປາຍະສັນປັບປຸງຄູາ) ໂປຣດິກິຂາເຮືອງສັບປາຍະ ລະ
ໃໝ່ທັນສື່ອມນຸ່ຍໍ່ເລີ່ມ ๓๓ ທັນ ๑๐๘ ແລະ ๔

ຄົນທີ່ຝຶກໃໝ່ ດັກຕ້ອນໃໝ່ຮູບແບບສົມຄະໄປກ່ອນ ຕ່ອເນື່ອອິນທີ່ຢືນແກ່
ກລັມາກັບເຂັ້ນ ກົດຕ້ອນທີ່ຮູບແບບ ໄທເຄາສົຕິໄມ່ໃໝ່ເຄາຮູບແບບ! (ທີ່ຈິງກີ່ໄມ່ໄດ້
ໃໝ່ຍື່ດື່ອເຄາສົຕິ ແມ່ສົຕິກີ່ໄມ່ໃໝ່ເຮົາ!)

ຜູ້ຝຶກໃໝ່ ຄວາມມືອນນຸ່ສົຕິ ๑๐ ເປັນອາຮມນົ່ງໄວ້ປ່ອຍໆ ເນື່ອງໆ ເສມອ
ເຂົ້ນ ດັກລັກຮາຈະຈົບເຈີ່ງພຸທ່ານນຸ່ສົຕິ ຮ່ວມມານນຸ່ສົຕິ ສັ້ນມານນຸ່ສົຕິ ເໝາະທີ່ສຸດ
ທີ່ອරາດຈະຈົບເຈີ່ງສຸກກະຮົມສູນເໝາະທີ່ສຸດ ດັກຮາດຈະຈົບເຈີ່ງໄມ່ຄວາມເຈີ່ງ
ເມຕຕາວັບປັນພູມຄູາພຽມວ່າທາ ດັກຈົບໄທ່ເຈີ່ງອນນຸ່ສົຕິໄດ້ ຄວາມຫາວ່ານ
ຮາຍລະເຍື່ດໃໝ່ທັນສື່ອມນຸ່ຍໍ່ເລີ່ມ ๘

ຕ້ອນຝຶກໃໝ່ໃໝ່ໜ້າງຸກາຮວບ ຮັບກັບກີເລສື່ໄມ່ໃໝ່ອງຈ່າຍ ຄ້າໄມ່ເພີຍ
ຝຶກໃໝ່ໜ້າງຸກົກຈະລູ້ຂໍ້ກົດຕັ້ງກີເລສື່ໄມ່ໄດ້!

ໂປຣດອຍ່າລືມວ່າ ເປົ້າໝາຍຂອງກາປົງບັດຕິອຸຍ່ທີ່ “ວິປໍລສະນາຜູານ” ໂປຣດີກິຫາໂສພສ່າງຜູານ (ຜູານ ១៦) ທ່ານຕ້ອງທຳອຸບເກຂາໄທ້ເປັນ “ອັພັງຄູປະກາວວວ” (ຈີ່ປະ ແປລວ່າ ຈຳນວນທິກ) ແລະ “ລັ້ງຂາຮູປະກາວຜູານ” ໄທ້ຈຳໄດ້!

“ຢ່າ ຮັ້ນມາ ເຫຼຸ້ມປໍປາກວາ ເຕັ້ນ ເຫຼຸ້ມ ຕັດາຄໂຕ ໍຍລັບຈ
ໂຍນໂຣໂຮຈ ເວັງ ວາທີ ມາຫາສມໂນ່າ

ສິ່ງໄດ້ເກີດແຕ່ເຫຼຸ້ມ ຖຽນແສດງເຫຼຸ້ມແລກຊັບຂອງສິ່ງນີ້ ພຣະພຸທົກ
ອັກົງຄົງທຽບຕະຫຼອນອຍ່າງນີ້” (ວິນຍັດ)

(ເຫຼຸ້ມີ້ ៦ ຄື້ອ ໂກໂກ ໂກໂກ ໄນ ໂກໂກ ໄນ ໂກໂກ ໄນ ໂກໂກ
ທຳໄທ້ເກີດເປັນຜລຄືວິບາກນໍາໄປເກີດອືກ)

“ສິ່ງໄດ້ສິ່ງໜຶ່ງ ມີການເກີດຂຶ້ນເປົ້ານີ້ແລ້ວມາຮົມດາ ສິ່ງນີ້ທີ່ມາລັວນດັບ
ໄປເປົ້ານີ້ຮົມດາ”

ຢັ້ງກິດຈີ ສມຸຍຮັ້ມມັງ ສັ້ນພັນຕັ້ງ ນິໂຮມຮັ້ມມັງ (ຕັດາຄຕູ້ຕຽ
១៩/៤៧៨ ພຣະເຄຣຄາຕາ)

“ຜູ້ໄດ້ພິຈາດນາໄຕຮັກໜົນວ່ອຍ່ອຍ່າໄນ້ມີກາລາງວັນກາລາງຄືນ ຜູ້ນີ້
ຄືກຸງແຈເປີດປະຕູພະນິພພານໄວ້ໃນກຳມືອແລ້ວ” (ກັກທະກັດຕັກຄາ)

ຕາມຮູ້ແລະພິຈາດນາອຍ່າໄທ້ຂາດຕອນໃນປັຈຸບັນຂຶ້ນໜີ້ແລ
ເພວະທ່ານທີ່ຫຼຸດພັນໄປຈາກໂລກແຕ່ງຄວາມຢູ່ເຫີຍກາຍໃນໄຈ ທ່ານກຳ
ອຍ່າງນີ້ທີ່ນີ້! ພິຮະລຶກຮູ້ “ອາຮມຄົງປັຈຸບັນຂົນແນ” ວ່າເປັນ “ສິ່ງທີ່ກຳລັງ
ປຣາກງູ້” ເກີດແລ້ວກົດັບ ມີແຕ່ຮູ້ປັກນາມ ເຂົາເປັນປັຈຸຍກັນເກີດ!

“ຕັດອດືຕ-ປິດອານາຄຕ...ທີ່ນີ້ເດື່ອຍົນີ້ ຈຸ...Here and now!”

ອືດືຕືກື່ອປັ້ງຫາ ອນາຄຕເປັນຄວາມຜົນ ປັຈຸບັນຄື່ອມາຍາ ອືດືຕ
ເປັນປັ້ງຫາທີ່ໜັກທຸມມາ ແຕ່ພຣະອົງເຈົ້ານີ້ທ່ານວ່ອຍ່ເຫັນອກາລ
(ອກາລືກົກ) ແນີ້ໂລກ (ໂລກຸຕະ)

ເມື່ອຮູ້ ກີ່ເຂົ້າຍ່ອຍ່ເຫັນຮູ້!

ຮູ້ວ່າຜລເກີດແຕ່ເຫຼຸ້ມ ດັບເຫຼຸ້ມໄດ້ກີ່ໄມ້ຕ້ອງເກີດອືກ!

ແນ້ວທານ ສຸຂ ທຸກໜີ້ ກີ່ເໜືອນກັນ ເກີດແລ້ວ ດັບໄປແລ້ວ ໄນມີ

อะไรคงที่ลักษณะอย่าง รู้ให้ทันถึงความเปลี่ยนแปลง อย่ามีดือดอย่าถือมั่น เพราะมันไม่เที่ยงสักอย่างเดียว!

ฟังดูเหมือนง่าย เเต่ไม่ง่ายอย่างที่คิด เพราะพื้นฐานการลั่นสมอบรมปัญญาแต่อดีตไม่เหมือนกัน

ดูเหมือนว่าคุณมายืนเป็นยุคธรรมชาติ (กาลียุค) เป็นยุคของความเลื่อมแห่งปัญญา (ยุคเมือง) ได้แก่ ๑. กฤษดาภุค คนดีบริบูรณ์ ๒. ไตรдаภุค คนดี๓ คนไม่ดี๑ ๓. ทวารภุค คนดี-ไม่ดีกำกังกัน ๔. กาลียุค คนไม่ดี๓ คนดี๑ เป็นยุคแห่งความกาลีทำลายล้างกัน ยุคธรรมชาติ

จึงพึงเร่งความเพียรหมั่นศึกษาและประกอบคุณความดี บุญทานการภาครุ่วให้มาก เมื่อไปเกิดใหม่จะได้มีทุกข์มากนัก!

○ มัจฉราชนายให้ภู่เอ้าไปแน่
คืนและวันพลันดับล่วงลับไป

○ อันทรัพย์ลินถินล้านหั้งบ้านช่อง
เป็นสมบัติของตัวๆ ได้ซื้อวาก

○ อันความดีคือสัจสมบัติแท้
จะสกัดติดแน่นแทนร่างกาย

○ มีเงินทองกองล้นพั่นภูเขา
อันความตายหมายทั่วทุกตัวคน

เว้นเสียแต่เร็วช้าอย่าสังลั้ย

เราก็ใกล้มรณามาทุกวัน

อิกเงินทองไร่นามหาศาล

ก็มาพาลจากกันเมื่อวันตาย

ถึงกายแก่ชีพดับไม่ลับหาย

ถึงชีพวายซื้อยังอยู่เชิดชูอยู่ฯ

จะยื่อเอาชีวิตไว้ก็ไว้ผล

ติดสินบนลักเท่าไรซึพไม่คืนฯ

“ชนใดกระทำญาติพากพ้องให้เป็นที่รักไว้ในความรู้สึกมากเพียงใด
เท่ากับได้ปลูกหนามคือความโศกไว้ให้ยามากเพียงนั้น”

พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ในวิสาขสูตรว่า “ความรักเป็นทุกข์” ดังนั้นจึงไม่ควรมีความรักผูกพันในสิ่งใด แม้กระทั่งในชีวิตของตัวเอง!

“ผู้ไม่มีอะไรจะรักเป็นสุขในโลกฯ เยกั้ง บี้ยัง นัตถิ กุหิญจิ โล
เก” (วิสาขสูตร ๒๕/๑๗๐)

“ຄວາມຕາຍເປັນທຸກຂົ້ນແຄ່ຂົນແດຍວ ແຕ່ກາຣເກີດເປັນທຸກຂົ້ນລອດຊີວິຕ”
 “ຄວາມຕາຍເປັນທຸ້ນມີຕົກແລະຄົຕູ້ ຈົງຈັງດູໃຫ້ດີນາທີ່ທອງ!”
 “ໄນ້ທ່ອນໜຶ່ງ ແລະໄນ້ມີອີກທ່ອນໜຶ່ງ ອາຈປະສົບພບກັນໃນມາສົມທຽບ
 ແລ້ວພຣາກຈາກກັນໄປຈັນໄດ ກາຣພບປະກັນແຮ່ງຜູ້ມາເກີດກົດຈັນນີ້ນີ້”
 “ຄນເປັນອັນນາກ ໄດ້ພບກັນໃນເວລາເຍັນ ພອຄື່ງເວລາເຫັນ ກີ່ໄມ້ໄດ້
 ເຫັນກັນ...”

“ຊີວິຕວອຄອຍເວລາຕາຍອູ້ໆເໜີ້ອນລູກຈຳງວອໃຫ້ໜົມເວລາທຳການຈະນີ້ນີ້”
ທ່ານເປັນຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຮອເວລາເລີກງານໃຫ້ໄໝ?
 ສິ່ງທີ່ຮູ້ລ່ວງໜັນໄໝໄດ້ ດີ ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່

๑. ຈະຕາຍວັນໃໝ່
๒. ທີ່ເກີ
๓. ເນື້ອອາຍຸເທົ່າໆໄໝ
๔. ດ້ວຍເຫຼຸອວ່າໄຣ
៥. ຕາຍແລ້ວຈະໄປເກີດທີ່ໃໝ່?

ພຶ້ງໃໝ່ຍໍອມຮັບກົງຄວາມຈົງຈວ່າທຸກຄົນຕ້ອງຕາຍ ໄກສະລຶກນີ້ກີ່ສິ່ງປ່ອຍໆ
 ທຸກວັນ ມຽນານຸ່ສຕິນ້ອມນິພພານ ແລະ ມັນສັ່ງສມບຸຜູ້ກຸລຄວາມດີໄວ້ໃໝ່
 ມາການ ຈະໄມ້ກັບຄວາມຕາຍ

○ ເຫັນໜັນອູ້ໆເນື້ອເຫັນ	ສາຍຕາຍ
ສາຍອູ້ໆສຸຂລົບຍ	ບ່າຍໜ້ວຍ
ບ່າຍໜ້ວຍເຈິງກາຍ	ເຍັນດັບ ຂື່ພາ
ເຍັນຍັງໜຍອກລູກດ້ວຍ	ຕໍ່ມ້ວຍສັ້ງຂາວ່າ

(ໂຄລົງໂລກນິຕີ)

○ ຈົນປັບສັດບຸຮູ່ຂໍ້ວິ	ບຸຜູ້ກຣວມ
ຈະລະຫັກພາລອັນ	ຂ້ວວ້າຍ
ຈະສ້ວັງລືບບຸຜູ້ທຣວມ	ທຸກເນື່ອ
ຈະນຶກນິຕົຍ໌ຂື້ພຄລ້າຍ	ດຸຈດ້ວຍພອງໝລ

(ໂຄລົງໂລກນິຕີ)

“ຈະກົບທຳຄວາມເພີຍຮັບເຕີວັນນີ້ ໄດ້ເລົາຈະຮູ້ວ່າຄວາມຕາຍຈະມີໃນວັນພຽງນີ້”

ອັນເຊົາ ກິຈຈາກຕັ້ງປັ້ງ ໂກສ້າມູນາ ມຣັນສຸວົ” (ກັກທະກວັດສູຫວົ ๑๕/ໜັງ)

“ເລືອນໄຟລຸກໂພລອງຍູ່ ໃຢ່ມວິເຮັນເຮັງບັນເທິງຂອ່ໄຮກັນໜ້ອ... ຄວາມມືດປົກລຸມຍູ່ ໃຢ່ມໄໝແສວງຫາປະທີປັເລຸ!”

ໄຟລຸກໂພລອງ ດ້ວຍໄຟຣາຄະ ໄຟໂທສະ ໄຟໂມໜະ

ຮົ່ນເຮັງບັນເທິງ ດ້ວຍຄວາມປະປາກ ລືມນີ້ກວ່າຕານເອງກີຈະຕ້ອງຕາຍ
ຄວາມມືດ ດ້ວຍວິຊາຄວາມໄມ່ຮູ້ ຄວາມຈົງຂອງໂລກ ທີ່ເກີດແລ້ວ
ຕ້ອງດັບປິດມືດເໜີ້ອນຄົນຕາບອດ

ປະທີປັ ສ່ວ່ງດ້ວຍປັ້ນງານ “ແສງສ່ວ່ງ ໄດ້ເສມອດ້ວຍປັ້ນງານໄໝ່ມີ”

ແສວງຫາປະທີປັ ດ້ວຍກາວານາມຍັ້ນງານ ເຈີ້ງວິປໍສສນາກຣມສູ້າ
(ລືມຕາໃນໜີ້ວິທປະຈຳວັນ!)

“ອ່ານໜັງລື້ອເລີ່ມໃຫ້ນ ໄນໄໝເທົກກັບອ່ານໃຈຕານເອງ!”

ອ່ານໃຈຕານເອງ ຄືວ ກຣມສູ້າໃນໜີ້ວິທປະຈຳວັນ (ລືມຕາ!)

ເພີຍປະຕັບປະຄອງໃຈ ເພີຍເອາໄຈຈົດຈ່ອຍຸກັບງານ...ການອ່ານໃຈ
“ຈິຕໃສ-ບຸ້ນ ຈິຕຊູ້ນບາບ” ດັນລ່ວງທຸກໆໃດໆດ້ວຍຄວາມເພີຍ! (ພະພຸກຫວາຈະ)

ຟັງດູແໜ້ວອ່ານຈ່າຍ ແຕ່ກາຣປລ່ອຍວາງຍາກທີ່ສຸດ!

“ປົງປັບຕິຍາກ ໄນໃຊ້ປົງປັບຕິໄນ້ໄດ້ ຄ້າຄ່ອຍທຳ ມັນກີຈະຄ່ອຍໄປ
ເໜືອນກາຍືຕິຈິນທີ່ວ່າ ໜ້າທາງໜົນລື້ ຈະໄປຖື່ງໄດ້ກີດ້ວຍກາຣເຮີມຕົ້ນ...
ຈາກກໍາວົງກໍາວົງ ດັ່ງນັ້ນ...ຍາກກົກທຳໄປ...ງ່າຍກົກທຳໄປ ແລ້ວຈະສໍາເຮົາເອງ!”

ທໍາອຍ່າງໄຣຈຶ່ງໄມ່ຍາກ?

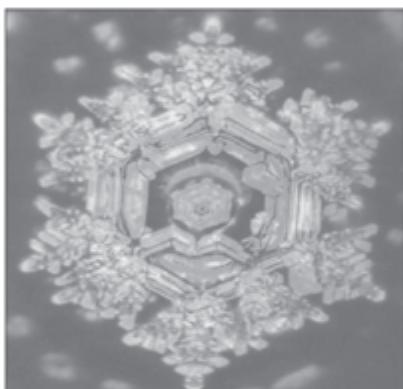
ຈຶ່ງຕ້ອງສຶກຫາຄຳສອນທີ່ພະພຸກຮອງຄົງທຽບຕະຫຼາດສອນໄວ

ອິນທຣີຢ ຕະ ແລະ ພລະ ຕະ ເມື່ອເກີດຮ່ວມກັບລັດປັ້ນງານ ດ ອິທີບາທ
ດ ສັ້ນມັປປຣານ ດ ໂພຜລັງຄ ດ ແລະອຣີມຣາຄອງຄ ດ ຮວມເປັນ ຕາມ
ປະກາກ ເປັນໂພຮີປັກຂີຍຫວົມ ເປັນອອງຄແກ່ກາຣຕະຫຼາດສູ້ (ປົກຄ່ານ່າຍລະເອີຍດ
ໃນມຸນໜີ້ເລີ່ມ ດ ປຣີຈະທ ດ ເວັງໂພຮີປັກຂີຍສັ້ນຄະ ບໍ່ ໜ້າ ແລ້ວ)

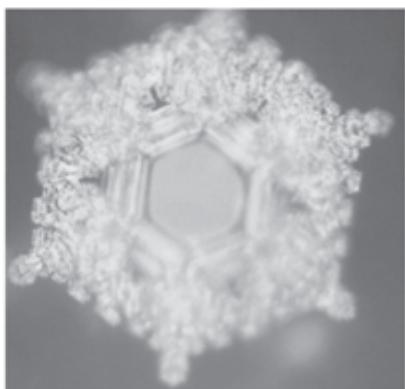

ภาพประกอบคำอธิบาย-ทำไม้อธิพะหรหันเต็จกล้ายเป็นพระธาตุ ภาพขยายเกล็ดน้ำแข็ง ภายนหลังบริกรรม

ซึ่งทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เมื่อใช้กล้องขยายอัญญาลีดน้ำแข็ง จึงปรากฏ
ตัวภาพข้างล่าง จึงสันนิษฐานว่า เมื่อว่างกายมนุษย์มีส่วนประกอบของน้ำและของเหลวประมาณ
๖๐-๗๐% จึงไม่แปลกใจเลยว่า ทำไม้อธิพะหรหันเต็จกล้ายเป็นพระธาตุ
ผู้ปฏิบัติธรรมจึงดูผ่องใส มีสุขภาพดี
ส่วนผู้ที่มักโกรธ-โลภ-หลง จึงมีสุขภาพไม่ดี มักมีโรคภัยเบื้องเบียน

๑. บริกรรมค่าสาด ด้วยสมาร์-พลังที่แน่นแฟ้น

๒. บริกรรมด้วยพลังแห่งความประณามาดี

๓. บริกรรมด้วยค่าด่า-เกรี้ยวกราด

๔. บริกรรมด้วยเพลงรุนแรง-กระแทกกระทัน

พระพุทธองค์ทรงตรัสสอน เรื่องสติไว้ในมหาสติปัฏฐานสูตร
พระสูตรตันติปัฏก เล่มที่ ๑๐ สูตรที่ ๙ ความว่า

“ເອກາຍໂນ ອຍັງ ກິກຂເວ ມັດໂຄ ສັຕະນັງ ວິສູທິຍາ...
ລາຫ...ຍິທັ້ງ ຈັຕາໂຣ ສຕີປັບປຸງຈານາ”

“ດູກອ່ານກິກຊູທັງໝາຍ! ພະນາກນີ້ເປັນກາທີ່ໄປອັນເອກ ເພື່ອຄວາມ
ໜົມຈົດ...ເພື່ອຄວາມກ້າວລ່ວງໜຶ່ງຄວາມໂຄສ່ວນຮໍາໄຣ ເພື່ອຄວາມອັສດົງດັບ
ໄປແໜ່ງທຸກໆແລະໂທມນັສ ເພື່ອບຽນຄູ່ມະນຸຍາມຮຽມ ເພື່ອກະທຳພະນິພານ
ໃໝ່ແຈ້ງ...ພະນາກນີ້ຄື້ອ ສຕີປັບປຸງຈານ ແລະ ອຍັງ”

ສຕີປັບປຸງຈານ ແລະ ອຍັງ ຄື້ອ

๑. ສຕີຕາມຮູ້ກາຍ (ກາຍານຸ່ມປັບປຸງຈານ ສຕີປັບປຸງຈານ)
๒. ສຕີຕາມຮູ້ເວທະນາ (ເວທະນານຸ່ມປັບປຸງຈານ ສຕີປັບປຸງຈານ)
๓. ສຕີຕາມຮູ້ຈິຕ (ຈິຕານຸ່ມປັບປຸງຈານ ສຕີປັບປຸງຈານ)
๔. ສຕີຕາມຮູ້ມະນຸຍາມ (ມະນານຸ່ມປັບປຸງຈານ ສຕີປັບປຸງຈານ) ໄດ້ແກ່ ກາຣ
ຕາມຮູ້ໜັ້ນ໌ ດາຕຸ ອາຍຕະນະທວາຣ ໬ ຮູ້ກີເລສີໂວຣັ້ນທາງທວາຣ ໬ ລາຫ ຕລອດ
ຖິ່ງອົງຄົມແກ່ກາຣຕັ້ງສູ່

ສຕີ ຄື້ອ ຄວາມຮັກນີ້ໄດ້ ຄວາມໜາຍອຍ່າງແຄບ ໄດ້ແກ່ ຄວາມ
ຮັກນີ້ໄກໄດ້ເຖິງລັກໝະນະທີ່ປ່ຽກງາຫທວາຣ ໬ (ກາຍ-ໄຈ)

“ຄວາມຮູ້ສຶກຕັ້ງ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຍ່ໝ່ຍິ່ງໃໝ່” (ເອກນິບາຕ ເລີ
๒๐ ພັ້ນ ๑๖ ພຣະພູທຣວຈນະ) **ທ່ານຮູ້ສຶກຕັ້ງເປັນແລ້ວທີ່ຢ້າງ!** ຕາໃຈ ດູຈໂຄແມ່
ລູກອ່ອນກຳລັງເລີ່ມໜູ້ໜ້າໝໍາເລື່ອງແລດູລູກນ້ອຍ ລະນັ້ນ

ສຕີບັນຫຼຸດ ຄື້ອ ສຕີແກ່ອງຄົມຕັ້ງສູ່ (**ສຕີສົມໄພຜະນົງຄົມ**) ຈະ
ປະກອບດ້ວຍກາຣຄົນຄວ້າວິຈີຍຫາຫາຕຸ້ງໃນຮູບກັບໜາມ (**ຮັມມວິຈີຍ**) ມີຄວາມ
ເພີຍປະດັບປະຄອງ (**ວິຮີຍະ**) ມີຄວາມເບາສບາຍ ອົມເວີບແຜ່ໜ້າໄປ (**ຢືຕີ**)
ມີຄວາມສົງປະຈັບ (**ປັບປັບ**) ມີຄວາມໄໝເຟັງເປັນໜຶ່ງ (**ເອກັດຕາ-ສມາຮີ**)
ແລະມີຄວາມເປັນກາລາຍອຍ່າງໄໝ່ອກີ່ຈາກ (**ຍືນດີ**) ແລະໂທມນັສ (**ຍືນຮ້າຍ**) ມີ
ຄວາມວາງເຈຍດ້ວຍຮູ້ (**ອຸເບັກຂາ**) ພອຮູ້ແລ້ວກີ່ໜົມດາລັຍ ລະຄລາຍ

**ສຕິທີບໍລິນຸຽນດ້ວຍອອງຄໍ ລ ນີ້ເປັນສຕິທີກ່ອໄຂເກີດປັ້ງຄູາດັບຖຸກໆ
ດັບກີເລສ (ຊັ້ນໂລກເປັນທຸກໆ ດັບຊັ້ນໂລກເລື່ອໄດ້ຍ່ອມເປັນສຸຂ ດັ່ງຄຳກລ່າວ
“ນີພພານັ້ນ ປຣມັງ ສຸຂໜ່າ”)**

ສຕິຕາມຮູ້ກາຍ ໄດ້ແກ່ ດວມມີສຕິຮູ້ລຶກຮູ້ໃນວິວຍາບດ ອ ຢືນ ເດືອນ
ນັ້ນ ນອນ ທີ່ຮູ້ ຕາມຮູ້ດູລມຫາຍໃຈເຂົ້າ-ອອກ ຕາມດູຕາມຮູ້ກາຍເຄີ່ອນໄຫວ
ເປັນຕົ້ນ (ກາຍໄຫວ-ໃຈຮູ້ ຮະລຶກຮູ້ທັງຮູ້-ທັງໄຫວ!) ສັກວ່າ...ເປັນເພີ່ຍງຫາຕຸມາ
ປະຮຸມກັນ ຮູ້ວ່າໄມ້ໃຊ້ເຮົາ ແລ້ວລະເລີຍ

ສຕິຕາມຮູ້ເວທນາ ໄດ້ແກ່ ດວມມີສຕິຮູ້ລຶກຮູ້ໃນຄວາມຮູ້ສຶກ ສຸຂ ທຸກໆ
ທີ່ຮູ້ເຈය ລ ໄມ່ສຸຂໍໄມ່ທຸກໆ (ສຸຂ-ທຸກໆໄມ່ແນ່!) ວ່າມ້ນແປລື່ຍນແປລົງ ຕລອດ
ເວລາ ຮູ້ແລ້ວພຶ່ງລະເລີຍ

ເວທනາ ເກີດທີ່ກາຍ (ທຸກໆກາຍ) ກົມື ເກີດທີ່ຈິຕ (ໄທມນັ້ນສ) ກົມື!

ສຕິຕາມຮູ້ຈິຕ ໄດ້ແກ່ ດວມມີສຕິຮູ້ລຶກຮູ້ຈິຕວ່າເປັນກຸຄລ-ອກຸຄລ
ຈິຕຊັ້ນ-ຈິຕຜ່ອນໄສ ເປັນຕົ້ນ (ໂຄແມ່ລູກອ່ອນເລີ່ມທູ້້າ ຂໍາເລື່ອງແລດູລູກນ້ອຍ,
ຈິຕໄສເປັນບຸນຍຸ-ຈິຕຊັ້ນເປັນບາປ!) ຈິຕເກີດ-ດັບອູ່ຕລອດເວລາ ເປັນອົນຈັງ
ໄໝເຖິງ ຮູ້ແລ້ວໄໝເພີ່ງລະເລີຍ

ສຕິຕາມຮູ້ຮຽມ ໄດ້ແກ່ ດວມມີສຕິຮູ້ລຶກຮູ້ໃນຮຽມ ຄື່ອ ຮູ່ປະນາມ
ຂັ້ນຮູ້ ອາຍຕະນະ ຮາຕຸ ກີເລສ ລາລາ ໃຫ້ມີສຕິຕາມດູຕາມຮູ້ກາຍ-ຕາມດູຕາມ
ຮູ້ໃຈອູ່່ ວ່າໄມ່ເຖິງ ເປັນທຸກໆ ໄມ່ໃຊ້ຕ້ວຕານເຮົາເຂາ (ມືຕາດີ-ຫຼຸດີ ກົມືທຳເໜີອຸນ
ຄຸນຕາບອດ-ຫຼຸ້ນວາ) ຮູ້ແລ້ວໄໝເພີ່ງລະເລີຍ

ບທຮັມມານຸປ້ສສນາ ອຣີຍສັຈບຣາພ

“ກຕມ້ນູຈ ກົກຂເວ ທຸກໆນິໂຣໂໂຈ ອຣີຍສັຈຈັ້ງໆ ດູກ່ອນກົກ່າ
ທັ້ງໜ່າຍ! ດວມຈະງົນໄປຈາກຂໍ້ເສີກ ຄື່ອ ດວມດັບຖຸກໆ ໂຍ ຕັ້ສຳເຢວ
ຕັ້ນຫາຍ ອເສລວິວາຄນິໂຣໂໂຈ ຈາໂໂຈ ພົກນິສລັກໂໂຈ ມຸຕຕີ ອນາລໂຍ່
ດວມສໍາຮອກດັບໄໝເໜືອ ດວມສລະ ດວມສົງຄົນຍື່ດື້ອທັ້ງປົວ ດວມ
ປລ່ອຍວາງ ດວມໄໝອ່າລັ້ນໃນຕັ້ນຫານັ້ນນັ້ນແລລະ...

ຕັ້ນຫານັ້ນ ເມື່ອຈະເກີດ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນທີ່ຄວາມອຍກາໃນຮູປ ເລີຍ

(ອາຮມນົ້ວ ၁)...

ເມື່ອຈະລະ ຢ່ອມລະເລີຍທີ່ຄວາມອຍກໃນຮູບ ເລີຍງ
(ອາຮມນົ້ວ ၁)...

ສໍາຮອກດັບໄຟ່ເຫຼືອ ທີ່ອາຮມນົ້ວທີ່ເປັນ ຮູບ ເລີຍງ
ກລິນ ຮສ ສັນພັສ ຂັ້ມມາຮມນົ້ວ

ສະອາຮມນົ້ວ ທີ່ເປັນ ຮູບ ເລີຍງ ກລິນ ຮສ ສັນພັສ
ຂັ້ມມາຮມນົ້ວ

ສົງຄືອາຮມນົ້ວ ທີ່ເປັນ ຮູບ ເລີຍງ ກລິນ ຮສ ສັນພັສ
ຂັ້ມມາຮມນົ້ວ

ໄຟ່ອາລີຍອາຮມນົ້ວ ທີ່ເປັນ ຮູບ ເລີຍງ ກລິນ ຮສ
ສັນພັສ ຂັ້ມມາຮມນົ້ວ..."

ອັນທີ່ຈົງ ກາຍ ເວທາ ຈິຕ ດຣມ ທັ້ງ ၄ ຖັນນີ້ ເຂມືເຂົາເປັນ
ເຂາກິດ-ດັບ ຮວມອູ້ດ້ວຍກັນ

ພຣະພຸທຮອງຄໍທຽບແຍກແຍະອອກມາໃຫ້ດູໃຫ້ເຫັນຈ່າຍໜີ້ ໃນກາຍກົມື
ເວທາ ໃນກາຍກົມືຈົດ ໃນເຈີຕົກມືເວທາກົມືເກີດທີ່ກາຍແລະຈົດ ໃນກາຍເຈີຕົກ
ມືດຣມ ຄື່ວ ຮູບນາມຂັ້ນໜີ້ທ້າ ອາຍຕະນະ ດາວຸ ອິນທຣີຢ ສັຈຈະ ປົງຈິຈສຸປ
ບາທ ກົມືເກີດທີ່ກາຍທີ່ຈົດນີ້ ເຄົາສົຕິຕາມດູເຂົ້າໄປໃນກາຍ ເວທາ ຈິຕ ດຣມ
ຫົວ່ວ ຮູບນາມອັນນີ້

(ສັບຫຼາຕີເຕົ່າເມື່ອມີກໍຍມາໄກລີຕົວ ຈະຫດຫວ່າດ້ານທີ່ ທັ້ງສື່ໆ ເຊົ້າ
ກະດອງມອງໄຟ່ເຫັນເວັ້ນກາຍາ ຮອຈນກວ່າຜອງກໍຍໄປພັ້ນຕົວ ຄໍາຄົນເຮັດ
ຫດບ້າງເໜີອນຍ່າງເຕົ່າ ໄຟ່ເພີດເພີນມ້ວມເກົ່າຍ້່ວ ເຫັນອະໄຮອຍກ
ໄດ້ຕໍາມໃຈຕົວ ຈະປະວັດຫົວພະວະຈົດເປັນພື້ນເອຍໆ)

"ເມື່ອບຸຄຄລ ໄດ້ເຈີຍແລ້ວ ໄດ້ກະທຳໃໝ່ມາກແລ້ວ ທີ່ສົດປັບປຸງ
ພຣະສັກທຽບຈົງຈະຕຶ້ງອູ້ໄດ້ນານ ໃນເມື່ອຕາຄຕາບປຣິນພພານແລ້ວໆ ຈຕູນນັ້ນ
ສົດປັບປຸງນານັ້ນ ກວາວິຕຕາ ພຖຸລົກຕັ້ຕາ ຕາຄາເຕ ປຣິນພພຸເຕ ລັກນັ້ນໂມ
ຈີ່ງຈົດໂກ ໂທຕິ່າ" (ພຣາມຄູ້ຕຣ ອົ/ຂົດ ພຣະພຸທວາຈະນະ)

ພຣະພຸທຮອງຄໍທຽງຕວະລັບສອນເຊື່ອການເຈົ້າສົ່ງສົ່ງ ໃນພຣະໄຕຣປິງກາຫລາຍເລີ່ມ ເຊັ່ນ ວິນຍເລີ່ມ ۴-ຊັ້ນມຈັກກັບປວັດຕະນຸຕຣ, ອັ້ນສົມເຖິງ
ເຖິງຕາດາ ເລີ່ມ ۵- ໂປ້ງລູປາທສູຕຣ, ເລີ່ມ ۶- ມາຫາສຕີປິງຈານສູຕຣ, ທັນຢູ່
ຫານີສູຕຣ, ເລີ່ມ ۷- ສຕີປິງຈານສູຕຣ, ມາຫາ-ຈູ່ພື້ນທະນາສັ່ງຂຍສູຕຣ, ສັ່ນເລີ່ມ
ສູຕຣ, ມາຫາທັດສີໂທປມສູຕຣ, ເລີ່ມ ۸- ມາຫາຫຼຸງລາວທສູຕຣ, ອຸປາລີວາທສູຕຣ,
ກຸກໂລວາທສູຕຣ, ເລີ່ມ ۹- ປຸ່ນໂຄມວາທສູຕຣ, ຂັ້ນກັສູຕຣ, ສຳພັນຕະນີກັງຄສູຕຣ,
ຈູ່ພື້ນສູນຍູ້ຕາສູຕຣ, ກັ້ຕເທກຮັດຕະສູຕຣ ແລ້ວ ເລີ່ມ ۱۰- ພັນຍັນສູຕຣ, ອິຈາ
ສູຕຣ, ອຸປັກກີເລສູຕຣ ແລ້ວ ເລີ່ມ ۱۱- ວັກກລືສູຕຣ, ຕັດາຄຕະສູຕຣ ເລີ່ມ ۱۲
- ກັ້ມສູຕຣ, ເວສາລືສູຕຣ, ທາຮຸ້ນນົມສູຕຣ, ປັດຄັຍຫສູຕຣ ແລ້ວ ເລີ່ມ ۱۳-
ໂສຕາປັນນສູຕຣ, ປຸ່ນມອຮ້ນຕະສູຕຣ, ປຸ່ນມັງສັງຂືດຕະສູຕຣ ເລີ່ມ ۱۴- ເອກນິປາຕ
ສັບປຸງສູຕຣ, ອຸປປາທສູຕຣ, ກາວວັດຕະສູຕຣ, ແກສຸດຕະສູຕຣ ແລ້ວ ເລີ່ມ ۱۵
- ຊັ້ນມີກສູຕຣ, ວິປັລາສູຕຣ, ວລາຫກສູຕຣ ເລີ່ມ ۱۶- ນິເພີຝຶກສູຕຣ, ນັຍ
ວິກຈຸ່ງສູຕຣ ເລີ່ມ ۱۷- ສຕີສູຕຣ, ທີ່ຈານສູຕຣ, ວິນິພັນຍັນສູຕຣ ເລີ່ມ ۱۸- ບຸກ
ທກນິກາຍສູຕຣ ۱۹- ປຶ້ງ ໜ່ວ (ພຣາມັນພວກຮີກັບຕື່ອງ ۱۶ ດັນ) ເລີ່ມ ۲۰
- ປຸ່ນສັ້ນວິທາມຮົດ ສຕີປິງຈານສູຕຣ ເລີ່ມ ۲۱- ປຸ່ນມູງຈູ້ສູຕຣາລາ (ໄດ້ຮັບຮົມ
ເນື້ອຫຍ່ອໄວ້ໃນໜັກສົ່ວນນູ່ຍີ່ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມ ۴ ຈັກປຶ້ງ ເລີ່ມ ۲۲)

ສຽງຢ່ອ ວິປະສົນນາງມີ ໬ ໄດ້ແກ່ ຮູ່ປ ກັບ ນາມ
ຮູ່ປ ໄດ້ແກ່ ຄື່ອ ຕາ ທູ້ ຈມູກ ລື່ນ ກາຍ ໄຈ (ທວາ ໬ ທີ່ວິວ
ອາຍຕະນະກາຍໃນ ໬)

ຮູ່ປ ໄດ້ແກ່ “ສກາພປຣາກງາຫາທວາ” ຄື່ອ ຮູ່ປ (ສີ) ເລື່ຍງ
ກລື່ນ ຮສ ສັ້ນຜັສ ເຊື່ອງຮາວຄິດນີ້ກ່າວມໝາຍກຸລ-ອກຸລ (ອາຮມັນ ໬
ທີ່ວິວ ອາຍຕະນະກາຍນອກ ໬)

ນາມ ໄດ້ແກ່ “ສກາພຮີ” ຄື່ອ ເຫັນ ໄດ້ຍິນ ໄດ້ກລື່ນ ຮູ່ຮສ ຮູ່
ສັ້ນຜັສ ຮູ່ເຊື່ອງຮາວຄິດນີ້ກ່າວມໝາຍກຸລ-ອກຸລທາງໃຈ (ວິມູນານ ໬)

ສກາພນາມຮູ່ປ ທຳໄຫ້ເກີດ ນາມ ເຫັນ ໄດ້ຍິນ ແລ້ວ ຮູ່ເຊື່ອງຮາວ...
ນິດເດີຍວາ ໦ ແລ້ວດັບ...ແລ້ວເກີດອີກ-ດັບອີກ...ລາລາ ລົງໄຕຣລັກໜົນທັ້ງໝາດ

ตาเห็นรูป تاอย่างหนึ่ง เห็นก็อย่างหนึ่ง รูป ก็อย่างหนึ่ง มันเป็นแต่ละอย่าง มันซ่อนกันอยู่แยกให้ออก หู จมูก ลิ้น กาย ใจ กะ เช่นเดียวกัน ถ้าเห็น ได้ยิน ฯลฯ แล้วไม่รู้แยกออกแต่ละอย่างมันก็ไปรู้แล้วปรงแต่งว่าเห็น ได้ยิน นั่นนี่ คนสัตว์เรื่อยไป กิเลสก็ลากอาเจ้าไป เป็นอดีตเป็นอนาคต ไม่อยู่กับปัจจุบันอารมณ์

ตา, หู ฯลฯ ไม่ใช่กิเลส รูป, เสียง ฯลฯ ก็ไม่ใช่กิเลส แต่ กิเลสเกิดที่ใจ(วิญญาณ)ที่เข้าไปเห็น, ได้ยิน ฯลฯ ปรงให้ชอบ-ชัง... แล้วยืด...แล้วทุกข์ จึงให้วางเสีย!

ให้รู้เห็นธรรมตรองนี้ให้ชัด!

สภาพนามรู้นาม ทำให้เกิด ยินดี-ยินร้าย-หลง, รู้สุข-ทุกข์-ไม่สุขไม่ทุกข์, รู้จำ, รู้ปรง (วิตก-วิจารณ์)...รู้ให้ทันว่ากิเลสกำลังลากอาไป รู้ทันกิเลสก็ดับ

เอกสารติปัญญาเข้าไปรับช่วงให้ทัน!

นิดเดียวๆ ๆ...แล้วดับไป...แล้วเกิดอีก...ดับอีก...ฯลฯ ลงไตรลักษณ์ห้างหมด พึงเห็นเอง!

สมมุติกับวิมุติซ่อนกันอยู่ วิญญาณ ๙ ปัจจุบัน อารมณ์ ๖ ทางทวาร ๖ แต่ละขณะมีสมมุติกับวิมุติซ่อนกันอยู่ (ปัญญาติกับประมัตต์ซ่อนกันอยู่) ให้รู้ให้ทันหมายกิเลส จะมองอาโคลนตามหรือดวงดาวก็ตรงนี้

จงโยนิโสมนลิการให้จด!

○ ส่องคนยลตามช่อง

คนหนึ่งมองเห็นโคลนตาม (**สมมุติ**)

คนหนึ่งตาແຮມคอม (**โยนิโสมนลิการ**)

มองเห็นดาว (**วิมุติ**) อยู่พราวยา

ให้รู้เห็นธรรมตรองนี้ให้ชัด! ว่าไม่ใช่เรา!

พระพุทธองค์ ทรงตรัสว่า

“สติเป็นเครื่องกันภัยเลสนิวรณ์ (กาม พยาบาทฯ) สติ เตลังนิวรณ์”

สติกั้นภัยเลสได้ ก็เท่ากับว่า ละเครื่องร้อนรัดผูกมัดได้แล้ว เมื่อจะเดือดรุณ์ทันจากทุกๆ

ปกตินเราไม่ค่อยมีสติอยู่กับตัว มักแพลงบ่อย (ลืมตาแต่ลืมตัว)

“จงอย่าลืมตัว แม้คนหิ้งโลกจะลืมเรา!”

แต่เมื่อได้ถ้ารู้ตัวว่าแพลงไปแล้ว นั่นเท่ากับว่า ท่านมีสติรู้ตัวแล้ว วันหนึ่งๆ รู้ตัวได้บ่อยๆ จะดีขึ้น (ให้มีความเพียรประคับประคองอยู่กับอารมณ์ปัจจุบันที่กำลังปรากฏ!)

โกรธก็ให้รู้ว่า...กำลังโกรธ เมื่อมีสติ โกรธก็หาย (นามรู้นาม) ให้ทำตัวรู้กำหนดรู้ ให้รู้ตัวบ่อยๆ เนื่องๆ

การคุณห้าเป็นสิ่งเยี่ยวน สิ่งเยี่ยวนมีหัวใจ (กำหนด) ปฏิฉะ (ขัดเคือง) จะเอาชนะใจตนเองได้เพียงใด?

ปุณโณวาทสูตร เล่มที่ ๑๕ หน้า ๔๐๘

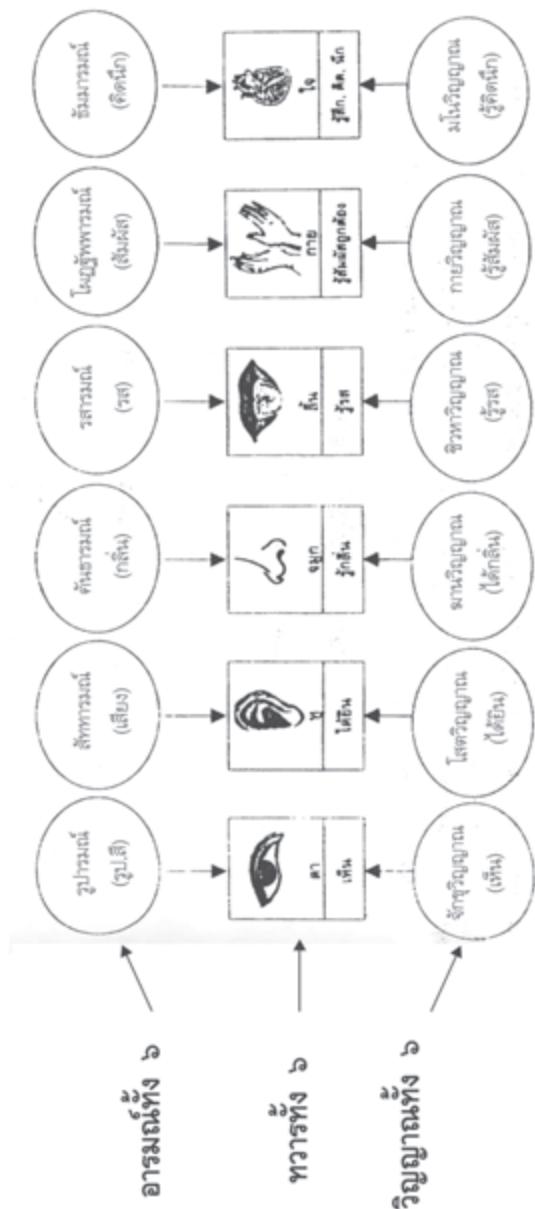
“เมื่อได้เชอเห็นรูป ได้ยินเสียง...ฯลฯ เชอไม่พึงติดเพลิดเพลิน นั่นทิราศในรูป เสียง...ฯลฯ และธรรมารมณ์ที่น่าประทันนารักใคร่ชอบใจ เมื่อดับความเพลิดเพลิน (เวทนา) ได้ ก็ดับทุกๆได้” (พระพุทธเจน) (โปรดดูปฏิจจสมุปบาท ๑๒ ที่หน้า ๖๑ ประกอบ)

จะมีสติรู้ตัวทั้งวัน ตั้งแต่ตื่น...จนกระทั่งหลับ ตั้งแต่เกิด...จนกระทั่งตาย!

แท้จริง สติปัญญาทั้ง ๔ มีอยู่ตลอดเวลา แต่ได้ให้ความสนใจเพียงไดหรือไม่ กายมีอยู่ เวทนา ก็มีอยู่ในกาย เวทนา ก็มีอยู่ในจิต จิตก็รับผัสสะกระบวนการอารมณ์ทั้งวัน-คืนที่กายผันแผล อาการ (เวทนา) ของกายและจิตแสดงอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่ตื่นจนหลับ นี่แหล่ะคือ ธรรมะ!

เราให้ความสนใจอารมณ์ (ผัสสะที่กระบวนการ) เหล่านี้บ้างไหม?

อย่างปล่อยให้ไม่จะไปเปล่า!

๕. หยาดน้ำ ๖. ยาวยา ๗. วิญญา ๘. หายาก ๙. ภายนอก ๑๐. ภายนอก

โดยรูปแบบที่แสดงให้เห็นว่าแต่ละอย่างมีความต่างกันอย่างไร

จากในวันที่ ๑๐/๐๘/๒๕๖๗ "เมื่อเรารู้เห็นไป" ได้ยังไง... "เรา" เรียนรู้เพื่อตัดเหล็กเหล็กใหม่ที่เราเคยใช้... "เรา" ประทับใจ... "เรา" ประทับใจ... "เรา" (พระพ่อเจ้าฯ) ประสบความสำราญมาก แล้วคราวนี้เราได้รู้ว่า "เรา" คือตัวของเราเองคือได้ ก็ต้องรู้สึก... "เรา" (พระพ่อเจ้าฯ)

“ພຶ້ງເຄົາສົດຕິຕາມຮັກໜ້າຈົດ!” ເພີ່ຍປະກັບປະຄອງເຂົາໃຈຈົດຈ່ອຍໆ
ກັບງານ!

ແລ້ວຍ່າງນີ້ຢັ້ງຈໍາເປັນຈະຕ້ອງເຂົ້າໄປນັ່ງສມາຟີທີ່ທ້ອງພວະທີ່ລຳນັກປົງປົກ
ຫົວໆທີ່ວັດອີກໄໝໆນີ້? ຈະຕ້ອງໄປເດີນຈາກຮົມອີກໄໝໆນີ້? ມັວແຕ່ໄປນັ່ງເຝັ້ນ
ນັ່ງຈັ້ງມັວແຕ່ໄປເດີນເຝັ້ນຈັ້ງ ຈະ ຈັ້ງ ອູ້ທີ່ໄໝໆນີ້? ທ່ານພຸທ່ອທີ່ອັນ
ກັນທັນ່ອຍ ກົງກາເຫັນພຽມາໄວ້ທີ່ໃຈ ເວັດ (ສຳນັກປົງປົກ) ມາໄວ້ທີ່ກາຍ
ທີ່ໃຈ ເວັຈກຣມມາໄວ້ທີ່ກາຍທີ່ໃຈດີໄໝໆນີ້! (ສົດຈຳປະກາຄນາໃນທີ່ທັງປວງ)

ທຳສາມາຟີເດີນຈາກຮົມທັງວັນໄປເລີຍ!

ການທຳຈົດໃຫ້ສັບ ຈຶ່ງໄມ້ໃຊ້ເຮືອງຈ່າຍ ຈົນຕ້ອງຫາອຸບາຍກັນຄົ່ງຮ້ອຍ
ແປດວິທີນີ້ແຫລະ (ມີຫລາຍອຸບາຍຫລາຍສຳນັກມາກເຫຼືອເກີນ!)

ການເຈົ້າສົດໃໝ່ໄຟເປັນເຮືອງຂອງການທຳກ່ຽວຂ້ອງຈັດແຈງຕາມລຳດັບ ອຳ
ໄປກັງລ່ວງວ່າຈະໄດ້ອະໄຣ ຈະເຂາວະໄຣ ວິປັສສນາເປັນເຮືອງຂອງການໃຫ້ຕາມ
ດູຕາມຮູ້ ພຶ້ງເຫັນເອງ (ສັນທິກູ້ຈືກິໂກ)! ເຊີ້ນເຂົ້າມາພືສູຈນ (ເອທີບໍລິກິໂກ)!

ໄມ້ຈຳກັດເວລາ (ອກາລ, ອກາລິໂກ)! ໄມ້ຈຳກັດສະຖານທີ່ ທີ່ໄຫວເວລາ
ໄດ້ກົກໍກຳທັນດໄປ ຕາມດູ້ເໜືອນດູ້ລະຄຣ ແຕ່ອຍ່າໄປເລີ່ນລະຄຣເລີ້ຍເອງ ໄມ້ໃຊ້
ໃໝ່ໄປນັ່ງເຝັ້ນຈັ້ງວ່າຈະເອາ ກາຣທີ່ຕັ້ງໃຈວ່າ ເດີວຈະໄປນັ່ງສມາຟີ ເດີວຈະໄປ
ເດີນຈາກຮົມ ນີ້ແຫລະເຂົ້າໄປເລີ່ນລະຄຣເຕີມາ ເລຍ ກົດໄດ້ແຕ່ສມາຟີ-ສມຄະ
ເທັນໜັນເອງ ແລ້ວດີດຳມານແລ້ວກົດຕົດສູ່ ຕິດສູ່ແລ້ວກົດໄມ້ໄປໜໍ່ແກ້ທຽກ ໂນ່ນ!
ໄປພຣ໌ມໂລກ ແລ້ວມາເກີດອີກ...ກົທຸກໜີ້ອີກ! ພຣພຸທ່ອງຄ້ອງທຽບຕັ້ງສ່ວ່າ “ພຣ໌ມ
ໂລກເປັນຂອງອັນຕໍ່າທ່າມ!” (ປົກລົງວ່ານັ້ນຢູ່ຫຼານສູງ ໃນນຸ່ມໜີ້ແລ່ມ ۱۰ ໜ້າ ۱۰۳)

“ຄວາມຮູ້ສຶກຕົວ (ສົດ) ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຍ່ອນໜີ້ໃໝ່ໄທໝ່ (ພັ້ນທຸກໜີ້)”

ພຶ້ງມືສົດຕົຽດທັງວັນ!

ສົດສຳຄັນມາກ ສົດແນບແນ່ນເປັນເງາຂອງປົມປູາ ກາຣຈະມືສົດ
ຕ້ອງມີຄວາມເພີ່ຍ ປະດັບປະຄອງຈົດ ຄ້າຂາດຄວາມເພີ່ຍຮົກເພລອສົດ

ຂອເຕືອນ ນັກປົງປົກທ່າກເດີນຄູກທາງທຸກຄົນຈະຕ້ອງພບອຸປິເລສຫວີ້ອ
ວິປັສສູນປົງປົກເລສມາກບ້າງນ້ອຍບ້າງ ຈຶ່ງຂອໃຫ້ຮູ້ແລະທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເອາໄວ້ (ປົກ
ລົງວ່ານີ້ແກ້ໃໝ່ນຸ່ມໜີ້ແລ່ມ ۲ ໜ້າ ៣៨-៣០ ວິທີເກົ່ວປຸລາລ)

ໂພຜະເງົດ ຄືອງຄົວຕະຫຼາດ ແຕ່ມີອົງຄົວຮຽມບາງອົງຄົວສັຕິທີຢ່ອນທີ່ອ
ອິນທຣີຢ່າດສົມດຸລິຍໍ (ອິນທຣີຢ່າສົມຕາ) ຈະກາລາຍເປັນວິປ່ສສູນປົກລົສ ເຊັ່ນ
ປັຕິ-ປັສສັທີ-ອຸເປກຂາ (ເຄີຍຫດໜູ້)-ວິວິຍະກຳລ້າ (ປັດຈາກເພີຍຮອຍຢ່າງແຮງກຳລ້າ)
ສຸຂົນກັນຕີ (ຫລັງພອໃຈ) ອົງຄົວຮຽມບາງອົງຄົວຍັງເປັນອົງຄົວມານເກີດໝາຍານ
ຫຍ່ງຮູ້ໄປທ່ວ່າຈິງບ້າງໄມ່ຈິງບ້າງ ດ້ານາດໂຍນິໂສມນສຶກເລີຍແລ້ວຈະເກີດ
ວິປ່ສສູນປົກລົສ ທຳໄທຫລັງທຳມາຈົມແຂ່ອຍູ້ແລະພອໃຈອູ້ແຈ້ນ້ຳ ວ່າຕານຮູ້ຮຽມ
ເຫັນຮຽມວິເຕະແລ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ຮ່ວມມາໂລກີ່ຢ່າງ

ພຣະພູທຮອງຄົວທຽບຕະຫຼາດ "...ເຮົາ (ຕາຄາຕ) ເປັນຜູ້ໄມ່ເພີຍຮ (ໄມ່
ລອຍ-ໄມ່ວິວິກີຈົນາ)-ໄມ່ພັກ (ໄມ່ຈົມ-ໄມ່ໂທມນັສ)...ຍ່ອມໄມ່ທຸກໆ..."

ຜູ້ໄມ່ເພີຍຮ ຄືອ ຜູ້ໄມ່ລອຍ ຈີຕີໄມ່ລອຍພູ້ຂຶ້ນດ້ວຍວິວິກີຈົນາ (ໄລກະ)

ຜູ້ໄມ່ພັກ ຄືອ ຜູ້ໄມ່ຈົມ ຈີຕີໄມ່ຈົມລົງດ້ວຍໂທມນັສ (ໄທສະ)

ເປັນຜູ້ໄມ່ຕິດອູ້ທັງສອງຜົ່ງ(ນອກ-ໃນ) ຍ່ອມໄທລັງລູ່ມາສຸກ ຄືອ
ພຣະນິພພານ

ພຶ້ງປັບອິນທຣີເຂົາສົດຄຸມວິວິຍະກັບສມາຮີແລະເຂົາສົດຄຸມຄວ້າທ້າ
ກັບປັ້ງປູ້ໃຫ້ເສັມອັກນ

ພຶ້ງມີສົດຕ້ວຮູ້ເຂົາມາອູ້ທີ່ສູ້ານສົດ (ສູ້ານທັ້ງ ๔) ໃຫ້ມາກ ອຍ່າຫລັງ
ຕິດຈົມແຂ່ອຍູ້ກັບຄວາມສຸຂ ປືດອິມໃຈ ອຍ່າຫລວງເລຍ ທົດໜູ້ ສົບຮະໜັບ
ອຸເປກຂາສັນໂພຜະເງົດຕ້ອງໄມ່ໃຊ້ວ່າງແຈຍຈົມແຂ່ອຍູ້ນິ່ງ ກຳນົດຮູ້ອາມົນທີ່
ກຳລັງປາກູ້ໃຫ້ທັນອູປົກລົສ ພຶ້ງຮູ້ອູ້ແຕ່ອາກເກີດ-ດັບເຖິ່ນໜັນແລະຕ້ອງເພີຍຮ
ຮະລິກຮູ້ຕ້ວອູ້ເສັມອ ແລ້ວຈະລະເລີຍວ່າ ແມ່ສົດຕິກີໄມ່ໃຊ້ເຮົາ ສົດເກີດແລ້ວກົດັບແລ້ວ

"ພຶ້ງພິຈາറນາເວທນາໃຫ້ເຫັນຄົງຄວາມໄມ່ເທິຍງ..ຄວາມຄລາຍກຳນົດ..
ຄວາມປລ່ອຍວາງ...ຄວາມເປັນແລ້ງແປລັງອູ້ຕລອດເວລາໃນເວທນາແລ່ານັ້ນ ໄມ່ຄືອ
ມັນລຶ່ງໄດ້ ໃນໂລກ.." (ດັນທາສັ້ນຍຸຕົຮເລີ່ມ ๑២ ມາຍມກວຽກຮູ້ຕ່າງ ພຣະພູທຮວຈນະ)

"ອາຕາປີ ສັ້ນປ່າໂນ ສົດມາ" ມີຄວາມເພີຍຮ ມີສົດສັ້ນປ່າຍູ້ນະ
ສາມສິ່ງນີ້ຕ້ອງໄປດ້ວຍກັນ

ອາຕາປີ ດືອນ ດວຍພະຍົບ ປະລິບປະຄອງດ້ວຍສົດ ເອົາໃຈຈດຈ່ວ
ອຸຍຸກັບງານກຣມຈູນ

(ເພີຍໃຫ້ເໜືອນພຣະໂພທີສັຕົວ ພຣະຊາຕີທີ່ເປັນແມ່
ກະຮະແຕ ລູກທາກນໍ້າພຣະໂພທີສັຕົວແມ່ກະຮະແຕເຫາຫາງວິດນໍ້າເພື່ອຫາລູກ ຈະ
ທ້າວສັກເກເທຣາຊ້ວນອາສນໍຕ້ອງລົງມາຂ່າຍ ຮ້ອງໃຫ້ເໜືອນກັບພຣມຫາຜະນກ
ວ່າຍໍ່ນໍ້າກາລາສຸມຖາວແນ້ມອງໄມ່ເຫັນຝ່າງ!)

“ວິວີຍິນະ ຖຸກໝໍຈັດຕິ ດັນຈະລ່ວງທຸກໆໜີໄດ້ດ້ວຍຄວາມເພີຍຮ”

ສັມປັກໂນ ດືອນ ສັມປັກງູນ ໄດ້ແກ່ ຊັ້ນວິຈະຍະ ເປັນປັງງູນ
ເພື່ອສອດສ່ອງເລືອກເພື່ນຮຽມ

“ປັງງູນ ໂລກສສມີ ປັບໂຫໂຕາ ປັງງູນເປັນແສງສວ່າງໃນໂລກ”

ສຕິມາ ດືອນ ສຕິ ດວາມຮະລຶກນີ້ໄດ້ ດວາມໄມ່ເພຸລອ

“ສຕິມາ ສຸຂະ ວິທາວີ່າ ຜູ້ມີລົດຍ່ອມອູ້ເປັນສຸຂ”

ອວິຈາເປັນສຸມ້ທີ່ທໍາໄດ້ເກີດສັງຂາຣ...ວິຄູງງູນ...ນາມຮູປ...າລາ

ສຕິເປັນເຫດູ້ໄກລ້ຂອງປັງງູນ ປັງງູນເປັນວິຈາຕ້າວແກໍໄມ່ໄທ້ອວິຈາ
ສັງຂາເກີດ ມີສຕິແລ້ວອວິຈາໄມ່ເກີດ ສັງຂາຣໄມ່ເກີດ (ຮູປ-ນາມໄມ່ເກີດ) ມີ
ສຕິແລ້ວອວິຈາເກີດໄມ່ໄດ້

ເກົ້າອື້ຈີມທີ່ນີ້ເດືອຍວ່າ ຄ້າກຸລລົດຮຽມເຂົ້າໄປນັ້ນ ອຸກຸລລົດຮຽມເຂົ້າໄມ່ໄດ້
(ວິຈາ ດືອນ ແສງສວ່າງຂັ້ນໄລ່ອວິຈາ ດວາມມື່ມອນນອນຮກາຣ)

ໃຫ້ເຂົ້າໄປຮູ້ວ່າ...ເດືອຍນີ້...ໆ “ເກົ້າອື້ດົນຕຽ່ງໃຈໄກຮັກກຳລັງຄວອງ!”

ມີຄວາມພາກເພີຍຮປະດັບປະຄອງເຂາສຕິສັມປັກງູນໄປອບຮມໃຈ
ໄມ່ປ່ອລ່ອຍໃຈໃຫ້ໜ້າໄປກັບກີເລສໃໝ່ມາຮູກວານໃຈໃຫ້ເດືອດຮ້ອນ

“...ບຸຮຸ່ງຜູ້ເຫັນຄາບວະນາມເກີດໃນນາ ພຶກແສງຫາວາກໄປຕັ້ງແຕ່ຍອດ
ແລ້ວກົດຕັດເລື່ຍ ບວບນິ້ນກົດເຫື່ຍວແໜ່ງຄື່ງຄວາມໄມ່ມີບັງງູນຕິ ແຕ່ນິ້ນເຫາ
ບວບນິ້ນໃນນານີ້ ພຶກລ່ວງວ່າ ອັນຕຽບນານໄປແລ້ວຫຼຸກທຳລາຍແລ້ວລັນໄດ້

...ກົດຕັດເຫື່ຍວແໜ່ງຄື່ງຄວາມໄມ່ມີບັງງູນຕິ ໄດ້ຢືນ ເປັນເຕັ້ນ
ກົດນິ້ນແມ່ເໜືອນກັນ ດູຈຄາບວະນາມໃນນາ ຖຸກອົບຍົມຮອດຕັດວາກແລ້ວ ຕັ້ນທາ

ກີດຶງຄວາມເບີນໄປໜີໄດ້...ຍ່ອມໄມ່ປ່ຽກງວັດຖຸທີ່ຕັ້ງແລ່ລ້ານັ້ນ ດຸຈເກາບວບຂມ
ໃນນາໄມ່ປ່ຽກງວັດຍຸ້ຈະນີ້ນ

ລອນນຶກຄື່ງ ນິການເຕັກເລື່ອງຄວາມເປົ່າຊຸ່ຍໍກັບຮັງວັດຖຸທອງຄຳດູ້
ເກາບວບຂມ່ຈ່າງອກການເລື່ອຈົງ ໆ ເຊິ່ງ!

ເຕັກເລື່ອງຄວາມຕາມປັກຕິອູ່ດີ່ຈຸດ ເຄຍເປົ່າຊຸ່ຍໍໄພເຮົາມາກ ທັລັງ
ຈາກອູ່ມາໄມ່ໄດ້ຈຸດ ໄນປັກຕິ ໄດ້ຮັງວັດທອງຄຳດູ້ທີ່ເທົ່ານັ້ນແລະວັນນາ ທີ່ນີ້
ໄມ່ເປັນອັນຕີ້ອ້າທຳກ່ອນໄວ້ ພະວັກພະວອຍຸ້ກັບທອງນັ້ນແລະ ກລັວ
ຈະຫາຍ ເປັນຫ່ວງຈນໄມ່ເປັນອັນກິນອັນນອນ ທີ່ນີ້ເປົ່າຊຸ່ຍໍໄມ່ໄພເຮົາມາ
ເພຣະຫາຄວາມວ່າງໄມ່ໄດ້ເລຍ (ເພຣະຕັນກາມມັນພາຍີດວ່າເປັນເຮົາ ແລະມີຂອງ
ທີ່ເນື່ອງດ້ວຍເຮົາ) ຕົ້ອງເຂົາດູ້ທອງຄຳໄປຄື່ນ ທ່ານເຄຍເປັນອ່າງນີ້ບ້າງໄໝໆ
ເກົ່າມີປ້າຍຸ້າ ເຕັກເລື່ອງຄວາມເບີນຄົນມີປ້າຍຸ້າ!

ພຣະພຸທອງຄົງທຮງຕຣສ “ສຕີປ້າຍຸ້າ ອ ເມື່ອບຸຄຄລ ໄດ້ເຈີບີໄດ້
ກະທຳໃຫ້ມາກ...ເພື່ອຄວາມກໍາວຸລ່ວເລື່ອໜຶ່ງຄວາມໂຄກຄວາມວ່າໄຣ...ເພື່ອອັດດັ
ດັບໄປແກ່ທຸກໆແລະໂທມນັ້ສ...”

...ເພື່ອຄວາມກໍາວຸລ່ວເລື່ອໜຶ່ງຄວາມໂຄກ...ເພື່ອຄວາມດັບໄປແກ່ທຸກໆ
ແລະໂທມນັ້ສ...ອ່າງໄຮເລ່າ!

ຄັ້ງທີ່ ສຸພຣະມເທພບຸຕຣ ພິຈາຮານເຖິງມຣະແທ່ຕນຈະຕ້ອງຈຸຕີ
ແລ້ວໄປເກີດໃນນຽກຕາມນາງອັປສຣບຣິວາຮ້າຮ້ອຍໄປເຫັນເດີຍວັກນໃນໄມ້ຫັນ້
ຈຶ່ງທັງໂຄກທັງທຸກໆແລະໂທມນັ້ສຢືນນັກ ແລ້ໄມ່ເຫັນຜູ້ໄດ້ອື່ນຈະໜ່ວຍໄດ້ ຈຶ່ງໄປ
ເຝົ້າພຣະບຣມຄາສດາ ເພື່ອຝົ້າຮຣມ

ສຸພຣະມເທພບຸຕຣ ພັງຮຣມແລ້ວບຣລູໂສດາປັຕິພລ ພຣ້ອມທັ້ງ
ບຣິວາຮອັປສຣ້າຮ້ອຍໄມ່ຕ້ອງໄປບັງເກີດໃນນຽກກຳຈັດວິຊາແລະໂທມນັ້ສອກ
ເລື່ອໄດ້ດ້ວຍສຕີປ້າຍຸ້າ ອ ພຣະບຣມຄາສດາສັ້ມມາລັ້ມພຸທົຈ້າ ທຮງຕຣວ່ສວ່າ

“ນອກຈາກ...ປ້າຍຸ້າເຄື່ອງຮູ້ (ສັ້ມປ້ັບປ້າຍຸ້າ)

...ຕປະເຄື່ອງແກກິເລສ (ຄວາມເພີຍປະປັບປະຄອງ)

...ความสำรวมอินทรีย์ (สติระลึกธุร)

...ความลับดั่นทุกสิ่งอย่าง (กำจัดอภิชานและโถมนัส)

...เรามองไม่เห็นความสวัสดีของสัตว์ทั้งหลาย..."

ถ้าหากท่านไม่อยากไปบังเกิดในราบทึ่งสุพรหมเพบุตร
ท่านก็คงต้องรีบศึกษาและเรียนสติปัญญาให้เป็นพระอริยบุคคลขึ้นพระ^๔
โสดาบันในชาตินี้ได้

ถ้ายังไม่บรรลุโสดาบันอยู่ตราชได ท่านก็ยังปิดอబายกูมิไม่ได
อยู่ตราชบันนั้น!

ท่านก็ยังประมาณอยู่!

ทำไมจึงว่ายังประมาณอยู่?

เพราะยังเลี่ยงกับการที่จะต้องไปเกิดในราคนะซี!

เกิดมาเป็นมนุษย์ ก็ทุกข์อย่างมนุษย์!

ไปเกิดเป็นเทวดา ก็ทุกข์อย่างเทวดา!

“จะรีบทำความเพียร เสียแต่วันนี้ คราวเล่าจะรู้ว่าความตายจะ^๕
มีในวันพุธนี้ฯ อัชเชา กิจมาตัปปัง โก ชัยญา มรณัง ลุเวฯ”
(ภทเทกรัตน์สุตร เล่ม ๑๔ หน้า ๒๗๗)

“ผู้เกียจคร้านหย่อนความเพียร ถึงมีชีวิตตั้งร้อยปี ก็ถูกคน
พากเพียรแต่เมื่อชีวิตเพียงวันเดียวไม่ได้”

“ความพิราภยาม พากເຂອດต้องทำเอง ตถาคตเป็นเพียงผู้ชี้บอก
เท่านั้น” (ธรรมบท เล่ม ๒๔ หน้า ๒๔๕-๔๖)

จงเพียรประคับประคองโดยมีสติเป็นพี่เลี้ยง!

“ปฏิบัติยาก ไม่ใช่ปฏิบัติไม่ได้ ถ้าค่อยทำมั่นก็จะค่อยๆ ไป
เหมือนกาชาดjinที่ว่า หนทางมีนลี่จะไปถึงได้ก็ด้วยการเริ่มต้น

...จากการก้าวทีละก้าว ดังนั้น...ยกก็ทำไป...ง่ายก็ทำไป...แล้ว
จะสำเร็จเอง...”

ກາຮຈະຮົບສົດຕືກື້ອ ອຍ່າວີ?

ສຕີ ຄື່ອ ອະໄຣ? ສຕີ ຄື່ອ ດວມໄມ່ປະມາທ ເປັນອັປປມາທະຫວຽມ

ສຕີ ເປັນໂສກຄະຫວຽມ (ຫຮຽມະຝ່າຍດີຝ່າຍກຸຄລ) ແພລວ່າ ດວມ

ຮະລືກໃດ ສຕີເປັນຫວຽມເອກ

ສຕີ ເປັນເຈຕສຶກຫວຽມ (ຫຮຽມທີ່ປະກອບຈິຕໃຫ້ເປັນກຸຄລ) ຝ່າຍດີ

ສຕີ ເປັນໃໝ່ (ອິນທີຣີ ເຮັກ ສຕິນທີຣີ) ທາງຮະລືກຮູ້ກຸຄລ

ສຕີ ເປັນກຳລັງ (ເຮັກ ສຕິພລະ) ຂອງກຸຄລເພື່ອກາຮົ້າແຈ້ງແຫ່ງປ້ນໝາ

(ເກີດຈາກກາຈຈົດຈຳ ສ້ນໝາຄວາມຈຳ ສ້ນໝາເກີດກ່ອນ-ໝາວນປ້ນໝາຍ່ອມ
ເກີດຕາມ)

ສຕີ ເປັນເຫດຖຸໄກລ້ (ເປັນເພື່ອນ) ຂອງລັມປັບປຸງໝາ (ຄວາມຮູ້ຕ້າວ)

ສຕີ ຮັກຂາຈິຕ ສຕີເປັນຫວຽມເຄົ່ອງຕື່ນ ເປັນເຄົ່ອງຍິດເໜື່ອຍວຂອງໃຈ
ຄນມີສຕິຢ່ອມຍື່ອເປັນສຸຂ ຄນມີສຕິເທົ່າກັບມີລຶ່ງນໍາໂຫຍດອູ້ຕລອດເວລາ ສຕິມີ
ປະໂຍ່ນໃນທີ່ທັງປວງ ສຕິຈຶ່ງເປັນຫວຽມຂອງລັຕບຽວ (ລັປຸງວິສຫວຽມ ๙)

ສຕີ ເປັນເຫດຖຸໄກລ້ຂອງລັມປັບປຸງໝາ ແລະເປັນທີ່ພື້ນພົງຂອງທີຣີ (ລະຍາ
ບາປ) ແລະໂອຕຕັປປະ (ເກຮັກລ້ວບາປ) ເພຣະສຕີເປັນເຄົ່ອງກັ້ນນິວຮົນ
ອາຮມົນທີ່ທ່າຍ ເປັນບຸພພນິມິຕແໜ່ງການເກີດມຣຄສມັງຄີ ສຕີເປັນເຄົ່ອງ
ກັ້ນນິວຮົນກີເລສ (ກາມ ພຍາບາທ ຈ່ວ່າໝື່ມຫດໜຸ່ງ ລັງເລັສງສັຍ ຜຸ່ງໜ່ານ) ສຕີ
ຈຳປරາດນາໃນທີ່ທັງປວງ

ຄນມີສຕີ ຍ່ອມເປັນຄນຂໍ້ນ (ມີຄວາມເພີຍຮ)

ສຕີເປັນເຫດຖຸໃຫ້ເດີນທາງໄປຄື່ນຄວາມວິມຸຕິຫລຸດພັນຈາກທຸກໆທັງປວງ
(ອາສະວະກີເລສ)

ສຕິສູຕຣ ພຣະໄຕຣປິກູກ ເລີ່ມທີ່ ເໜີ ໜ້າ ๑៨៧

“...ເນື່ອສຕິມີຍູ່ ຫີຣີ-ໂອຕຕັປປະ ຍ່ອມເກີດ

...ເນື່ອທີຣີ-ໂອຕຕັປປະມີຍູ່ ອິນທີຣີສັງວຽ (ຄືລ) ຍ່ອມເກີດ

...ເນື່ອອິນທີຣີສັງວຽ (ຄືລ) ມີຍູ່ ອົບຄືລ (ອໂກສະ-ເມຕຕາ) ຍ່ອມເກີດ

...ເມື່ອອົທືລື (ອໂທສະ-ເມຕຕາ) ມີອູ່ **ສັມມາສມາຮີ** (ອົທືຈິຕ) ຍ່ອມເກີດ
...ເມື່ອລົ້ມມາສມາຮີ (ອົທືຈິຕ) ມີອູ່ **ສັມມາທິກູ້ສີ** (ອົທືປ່ຽນງານ) ຍ່ອມເກີດ
...ເມື່ອລົ້ມມາທິກູ້ສີ (ອົທືປ່ຽນງານ) ມີອູ່ **ງາຄ** (ນີພີທາວິວາຄະ) ຍ່ອມເກີດ
...ເມື່ອງາຄ (ນີພີທາວິວາຄະ) ມີອູ່ **ວິມຸຕຕິງານທີ່ສະນະ** ຍ່ອມເກີດ
...ເມື່ອວິມຸຕຕິງານທີ່ສະນະມີອູ່ **ສັມມາວິມຸຕຕິຢ່ອມເກີດ**...

ສຕີ ເມື່ອມີຄວາມເປັນໄທໜູ່ເປັນອິນທຣີຢີເຍກວ່າ “ສຕິນທຣີ” ແລະ
ເມື່ອມີກຳລັງເປັນພລະເຮີຍກວ່າ “ສຕິພລະ”

ສຕິນທຣີ ເມື່ອເກີດຮ່ວມກັບອິນທຣີທັງຫລາຍ ເຊັ່ນ ສັທທິນທຣີຢີ
ວິຣຍິນທຣີຢີ ສມາຂິນທຣີຢີ ປ້ານຸ້ນທຣີຢີ ກົດຶ່ງພຣ້ອມດ້ວຍຄວາມເປັນໄທໜູ່
ເປັນອິຍມຣຄໃນອົງຄໍ ໝ

ສຕິພລະ ເມື່ອເກີດຮ່ວມກັບກຳລັງຮຽມທັງຫລາຍ ເຊັ່ນ ສັທຫາພລະ
ວິຣຍາພລະ ສມາຂິພລະ ປ້ານຸ້າພລະ ກົດຶ່ງພຣ້ອມດ້ວຍພລັງເປັນກຳລັງເປັນ
ອິຍມຣຄໃນອົງຄໍ ໝ

ຮຽມເທົ່ານີ້ ເປັນອົງຄໍແຕ່ການຕວ້າສູ້ (ພໍ່ນຖຸກໜີ)

ແທຈິງ ສຕິຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ໄໝໃໝ່ອງຈ່າຍ ສຕິຈະໄປທ່ານີ້ໄປສ້າງສຕີ
ຍ່ອມໄໝໄດ້ ສຕິເຈາລະເກີດ ເຂົກ້າກິດຂອງເຂາເອງ ເພຣະສຕິເປັນອັນຕຕາ ບັງຄັບ
ບັນກາຣ ເພິ່ນຈັ້ອງ ທ້ອງແມ່ແຕ່ນ້ອມເພື່ອຂອ້າໃຫ້ສຕິເກີດນັ້ນທຳໄໝໄດ້

ການໜ້ອມເພື່ອຈາດ້ວຍໂລກເຈຕສິກນັ້ນ(ເປັນອຸກຸຄລ) ໄໝໃໝ່ໜ້ອມໃນ
ໂຍນິໂສມນສີກາຮື່ງເປັນກຸສລ!

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງກຳລ່ວວ່າ ການເຈົ້າສຕິວິປສະນາກຣມຈຸານໄໝໃໝ່ກາຣໄປທ່າ
(ນັ່ງຫລັບຕາຫວີ້ຕັ້ງໃຈໄປເດີນຈົງກຣມເພື່ອຈະເຂາ) ແຕ່ທ້າກເປັນກາເພີຍຮ
ຮະລືກຮູ້ຕົວເຂາໃຈຈົດຈ່ອຕາມດູ-ຕາມຮູ້ໃນກາຍ-ໃຈ, ຕາມສັງເກຕ, ດູຮູປ-ນາມ
ໃຫ້ເຫັນຮຽມຮ່ວມກີ່ມີການເປີ່ຍນແປລັງຕລອດເວລາ (ໃຫ້ດູເໜືອນດູລະຄວ) ອູ້ແລ້ວ
ຕ້ອງຍອມຮັບສວາຫຣມຕຽນໃໝ່ໃຫ້ເວົ້າ ມີເກີດ-ຕ້ອງມີດັບແລະສິ່ງທີ່ດັບເປັນ
ແຕ່ຮູ້ປັກນາມ ທີ່ໄໝໃໝ່ເຮົາ!

ການທີ່ຕັ້ງໃຈວ່າເດື່ອງຈະໄປທ່າ ໂປ່ນໆ ໄປເດີນຈົງກຣມນັ້ນນັ່ນ ນັ່ນມັນ

**เลี้นทางพระอริยะ
(สติสูตร ๒๓/๑๙๗)**

นิพพาน

๙. โลกุตตระ (วิมุติ)

อรหันต์

อนาคตมี

....ศรัทธา* ๔ + ทานบารมี
(ทสวัตถุ ๑๐ ประการ)

**๘. ญาณ (ปัญญา)
(วิมุติญาณทั้สสนะ)**

สกทาคามี

โสดาบัน

**๑. สัมมาสติ(ระลึก,
นึกได้, ไม่เหลือ)**

**๗. ญาณ (ปัญญา)
(นิพพิกวิรากะ - เมื่อ^๑
หน่ายคลายกำหนด)
ญาณ ๑๑ โකควรญาณ**

อธิปัญญา

**๒. หิริ-โโตตับปะ
(ละอายชั่ว-กลัวบาป)**

อธิจิต

**๓. อินทรียสังวาร (คีล)
(สำรวมทวาร ๖)**

อธิคีล

**๔. อธิคีล (เมตตา-อโหสัง)
(วิรัติงดเว้นบาปทั้งปวง)**

**๖. สัมมาปัญญา (ทิฏฐิ)
(รู้ปัสสนะ-อริยมรรค-
ยถากุณญาณทั้สสนะ)
มหาสติรู้ทันไตรลักษณ์**

๕. สัมมาสามัช (อธิจิต)

สติรู้ทันปัจจุบัน

เป็นต้นหา ไม่เห็นธรรมหรอก ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า “ห่านรู้สึกตัวเป็นแล้ว หรือยัง?” “เห็นอารมณ์ปัจจุบันขณะหรือยัง?” “เห็นสิ่งที่กำลังประกฎ ทางทวารหรือยัง?”

อย่างไรก็ตาม เหตุปัจจัยที่ทำให้สติเกิดได้มี ๗ ประการ ได้แก่

๑. เดยประสบความรู้สึกประทับใจ-เบิกบานใจอันยิ่งใหญ่ไม่วันลีม (โอพาริกวิญญาณสติ)
๒. เดยประสบความสุขที่สุดในชีวิตไม่มีวันลีม (จิตวิญญาณโถสติ)
๓. เดยประสบเหตุแห่งความทากซ์ที่สุดในชีวิตไม่มีวันลีม
๔. เพราเหตุแห่งความปลาบปลื้มยินดีในทรัพย์อย่างไม่มีวันลีม
๕. เพราเกิดจากความรู้สึก (อภิชามาโนโถสติ)
๖. เดยประสบเหตุการณ์เดียวกันนี้มาก่อน จึงระลึกนึกได้ (สภาพนิมิตโนโถสติ)
๗. เดยประสบเหตุการณ์ตรงกันข้ามกันมาก่อนก็ระลึกนึกได้ (วิสภาคณนิมิตโนโถสติ)
๘. เพราเหตุมีคำพูดของคนอื่นมากะตุนเตือน (ภาษวิญญาณโนโถสติ)
๙. เพราเหตุแห่งการได้ทำเครื่องกำหนดหมายเตือนความจำ เอ้าไว (ลักษณะโคงสติ)
๑๐. เพราเหตุแห่งการตามเพียรระลึก (สภาพโนโถสติ)
๑๑. เพราจำได้แม่นยำ (มีปัญญาดี)
๑๒. เพราเหตุการนับโดยอนุโลม-ปฏิโลม (พรณโนโถสติ)
๑๓. เพราเหตุแห่งความทรงจำท่องปั่นสาหาย (ญาณโนโถสติ)
๑๔. เพราเหตุแห่งการawan (ภาวนานโนโถสติ)
๑๕. เพราเหตุแห่งการจดบันทึกเตือนความจำ
๑๖. เพราเหตุแห่งการระลึกถึงทรัพย์ที่ตั้งไว้ (อุปนิชปนโนโถสติ)
๑๗. เพราเหตุแห่งการที่ได้เคยรู้เห็นมาแล้วแต่ก่อน จึงระลึกนึกได้ (อาจเป็นอดีตชาติก็ได้)

**ສັຫຼຸງາເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນ ສຕິປັ້ງສັຫຼຸງາຢ່ອມເກີດພາຍຫລັງ (ພະສູຕັ້ນຕ
ປິກ ສຶລ້ອນທົວຮົກ ໂປ່ງຮູ້ປາກສູ່ຕົວ ເລີນ ๑)**

(**ສັຫຼຸງາ ๑๐ ໄດ້ແກ່** ๑. ອສຸກສັຫຼຸງາ ๒. ອນິຈຈສັຫຼຸງາ ๓.
ອນັຕຕລສັຫຼຸງາ ๔. ວິວາດລສັຫຼຸງາ ๕. ລາກທີ່ນີ້ວັນສັຫຼຸງາ (ເບື້ອໜ່າຍ) ๖. ປະການ
ສັຫຼຸງາ ๗. ນິໂຮສັຫຼຸງາ ๘. ສັພພໂລເກ ອນກົຣຕສັຫຼຸງາ (ຄວາມໄຟ/
ເພລິດເພີ່ມໃນໂລກ) ๙. ສັພພລັ້ງຂາເຮັສອນິ້ນສູ້ສັຫຼຸງາ (ໄຟ່ນ່າປ່ຽນຮານໃນ
ລັ້ງຂາຮ່າງປ່າຍ) ๑๐. ອານາປານສສຕິສັຫຼຸງາ (ກຳທັດທມາຍລົມຫາຍໃຈ)

ສຽງ ສຕິເກີດພະເທຸ ๖ ປະການ ໄດ້ແກ່ ປຸພເພກຕປູ້ສັຫຼຸງາ
ເຕັມທຳບຸງຄວາມດີໄວ້ເລັ້ວແຕ່ກາລກ່ອນຕ ອັຕຕລສົມມາປັນໂນີ້ ຄື້ອ ກາຣຕັ້ນຂອຍໆ
ໃນບຸງຄວາມດີໃນชาຕີປັຈຈຸບັນຕ ມີກໍລາຍານມີຕົກແນະນຳຕ ມີຄວາມພາກເພີ່ຍ
ປະດັບປະໂຄງດ້ວຍສຕິດ ໂຢືນໂສມນສຶກາຮ ສູຕະຈະເປັນພູ້ສູ່ຕົວ

“ສຕິຍາ ວິມຸຕິ ປົກສຽງໆ ວິມຸຕິ ເປັນທີ່ຢືດເຫັນຢ່າວ (ຈຸດໝາຍ)
ຂອງລົດ”

“ມັນສສ ສຕິ ປົກສຽງໆ ສຕິເປັນເຄວີ່ອງຢືດເຫັນຢ່າວ (ຈຸດໝາຍ)
ຂອງລົດ” (ອຸນດາພວກມະນຸ້ຕົວ ๑๗/໢້າ໢ ພະພູກຂວາຈະ)

ກົມສູ່ຕົວ ๑๙/ຮແຈ

“...ເຫັນ ໄດ້ຍືນ ຮູ້ກຳລິ່ນ ຮູ້ສ ຮູ້ກະທບສົມຜັສທາງກາຍ ນີ້ເປັນ
ກຽມເກົ່າ... (ທາງຫວາງ ຕາ ຫຼຸ ຈຸມກ ລື້ນ ກາຍ)

หากແຕ່ເນື່ອລົງຄື່ມໃນທວາງໃຈແລ້ວຄືດປຽບເຖິງຮູ້ສຶກອົກື່ຈາ (ຍືນດີ)
-ໂທມນັ້ນສ (ຍືນຮ້າຍ) ແລ້ວແສດງອອກມາທາງກາຍກຽມ ວິຈິກຽມ ມໂນກຽມ
ນີ້ເປັນກຽມໃໝ່...” (ພະອີຍບຸດຄຸລທ່ານໄມືຄືດປຽບຈຶ່ງມີກຽມໃໝ່ໄມ່ເປັນ
ชาຕິກຸຄລ-ອກຸຄລຈິຕ ແລະໄໝມີຜົກກຽມເປັນວິບາກຈິຕ ອັກແຕ່ເປັນກົມຍາຈິຕ
ຈຶ່ງໄມ່ເປັນຜລໃຫ້ເກີດເປັນກຽມໃໝ່ໃຫ້ເກີດອີກ!)

ກຸກຸໂຮວາຫສູ່ຕົວເລີນ ๑๗ ສູ່ຕົວທີ່ ۷

“...ກຽມໄມ່ດຳ-ໄມ່ຂາວ ມີວິບາກໄມ່ດຳ-ໄມ່ຂາວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
ລື້ນກຽມ..” (ລື້ນກຽມຄື້ອ ກົມຍາຈິຕຈຶ່ງເປັນຜລໃຫ້ເກີດເປັນກຽມໃໝ່ໃຫ້

เกิดอีก!)

“เมื่อได้เสวยเวทนาโดยยิ่ง (สุข ทุกข์ ไม่สุข ไม่ทุกข์) พึงพิจารณาเวทนานั้นถึงความไม่เที่ยง....”

หลักสูตรเล่ม ๑๔ สูตรที่๔

“...คุณผัสสะได้ คุณโลกได้...” (คุณโลกทั้ง ๖ โลก คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ)

สฝายตนนิวัังคสูตรเล่ม ๑๔ สูตรที่ ๔

“ถ้าดับเวทนาไม่ได้ ความเกิดใหม่ ยอมมี...” (ถ้าดับเวทนาได้ ก็ไม่ต้องเกิด)

ความจริง จะว่าเกิด-ไม่เกิด ก็ไม่ใช่ เพราะถ้าเชื่อว่าไม่เกิดอีก ก็เป็นขาดสูญ (อุทเดททิภูณิ) ถ้าเชื่อว่าเกิดอีกเที่ยง (ลัสรตทิภูณิ) มันก็สุดโต่งทั้งสองทาง

เมื่อยามยืนอยู่นอกลัสรตทิภูณิและอุทเดททิภูณิก็หลุดออกจาก (จาก มิจฉาทิภูณิ) พบรความจริงว่า

“...ลังhaar ไม่เที่ยง ไม่คงทน เปลี่ยนแปลงไป ไม่มีอะไรเหลือ มัน “อนัตตา” ไม่อยู่ภายในตัวอันตัวใดๆ”

สัตวบุคคลตัวตน หญิงชาย เราเข้าไม่进สังขารรูป-นาม

นี่คือ สภาพความจริง แท้จริงเป็นประมัตต์เป็นอภิธรรม เป็นธรรมอันลึก ธรรมอันยิ่ง ธรรมอันสูงสุดที่มีอยู่ในโลก

ถ้ายอมรับและเข้าใจ ก็บรรลุจุดหมาย บรรลุธรรม

มันเป็นสักว่า...สังขาร เกิดแล้วก็ต้องไปแล้ว รูป-นามขันธ์ทั้งมันไม่เชื่อมติดต่อกับกิเลสได้อีก เรียกว่า “ดับขันธ์”

พระอริยเจ้าท่านดับเวทนาได!

ภาพสมมุติแสดงการเจริญสติในชีวิตประจำวัน

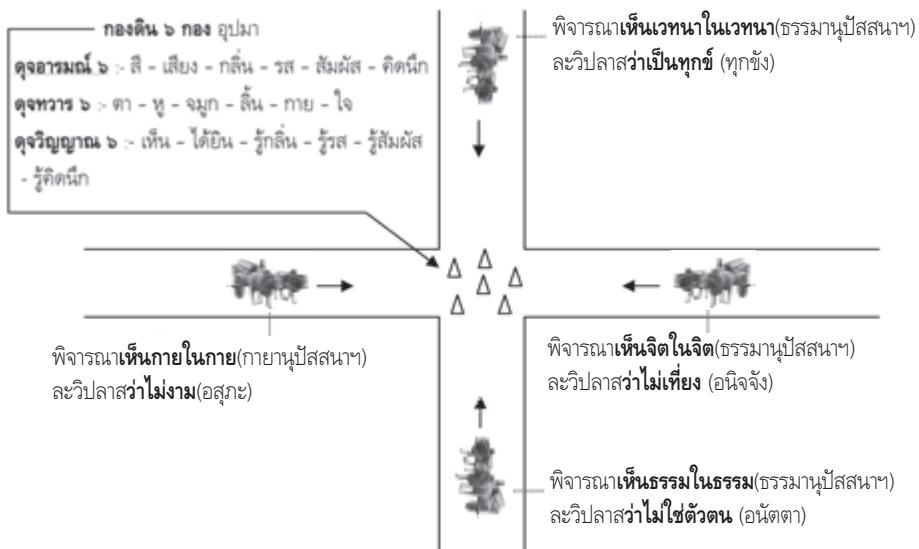
(ลังบุตตานิกาย มหาวาราวรค เล่ม ๑๙ กิมมิลลัฟต์ พระพุทธาจนะ)

“...ดูก่อนอาบน้ำและภิกษุหงษ์หลาย!

...อุปมาดูจากองค์น ๖ กอง ออยที่หนทางใหญ่สีเพรง เมื่อเกรวียน
(สติปัฏฐาน ๕) ผ่านมาแต่ทิศทั้งสี่ ย่อมกระทบ (ผัสสะ) กองคืนทั้ง ๖
กอง (ขันธ์ อายุตนะ ชาตุ) ที่อยู่กลางสีแยกนั้นทุกทิศ

...ถ้าผ่านมาทางทิศตะวันตก ทางทิศเหนือ ทางทิศตะวันออก
ทางทิศใต้...

ย่อมกระทบกองคืนนั้น ดูเจริญสติปัฏฐานทั้ง ๖ อุปมา
เหมือนการเหยียบย่างทำลายกองคืนทั้ง ๖ นั้น ย่อมกำจัดอุคุลกรรม
(ยินดี-ยินร้าย) อันลามกเลี้ยดได้...

หมายเหตุ คำอธิบายเพิ่มเติม:-

- ๑) คนยุคปัจจุบันมีทั้งตัณหาและทิฏฐิกล้าด้วยกันทั้งสี่ (บุคคล ภัยคุก ธรรมะขาลง) ควรเจริญสติปัฏฐานทั้ง ๕ ฐาน ไม่ควรเลือก

พิจารณาเฉพาะฐานได้ฐานหนึ่ง แต่หากถูกจริตฐานได้ฐานหนึ่ง วิสภาวะธรรมที่กำลังประภูบอยๆ เนื่องๆ พึงพิจารณาแนวทางนั้น กรรมฐานของใครของมัน (ไม่ใช่ดูจิตอย่างเดียวเหมือนที่มีผู้แนะนำแล้วก็ตามๆ กันไป)

๒) สติเป็นส่วนเจตสิกธรรม เป็นอนันตata บังคับบัญชาสั่งการไม่ได้ จะบังคับให้เกิดเฉพาะฐานจิตหรือฐานได้ฐานหนึ่งไม่ได้ มีฉะนั้นจะเป็นอัตตาตัวตนบ่งการสั่งการ จิตอยู่เนื่องด้วยกาย ในจิตยอมมีโสมนัส-โถมนัสเวทนา หั้งกายจิตและเวทนา คือ ธรรมานุสสนา สติจะเกิดเด่นชัด (กระทบผัสดะ) ทางทวารได ให้ระลึกฐานนั้น ไม่ใช่ไปเพ่งจ้องหรือโน้มจะເຂາເเฉພະฐานจิตหรือฐานได้ฐานหนึ่ง สติเป็นอนันตata จะเกิดหรือไม่เกิดก็พิจารณาว่าันเป็นธรรมะอย่างหนึ่ง มันดี-ไม่ดีก็เป็นธรรมะเกิด-ดับ ถ้ารู้ว่าເผลอก็ให้รู้ว่านั้นแหลมมีสติเกิดแล้ว

พึงพิจารณาให้เห็นว่าไม่ใช่ตัวตนของเรา พิจารณาสภาวะธรรมที่ปรากฏให้เห็นถึงความไม่เที่ยง เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ให้ทดลองนึกถึงคำว่า “พุทธ” หรือ “สัมมาอรหัง” หรือ “พองหนอ-ยุบหนอ” หรืออะไรก็ได เป็นคำที่ถูกจริต มีความหมายไม่เป็นการเย้ายวนราศหรือโගสะขัดเคืองใจ ให้นึกไปเรื่อยๆ และพึงลังเกตดูว่า ชัดที่สุดที่ตรงไหน ที่ตรงนั้นแหลมคือฐานแห่งจิต

เมื่อจิตค่อยลงบลงทีละน้อยๆ อาการที่จิตแล่นไปสู่อารมณ์ภายในอก หรือจิตจะรำพึงนึกถึงอารมณ์ภายในอกจะค่อยๆ ลดความรุนแรงลง ถึงแม้จะแล่นออกไปก็ไม่นาน ก็จะรู้สึกตัว (สติเกิด) ได้เร็วขึ้น

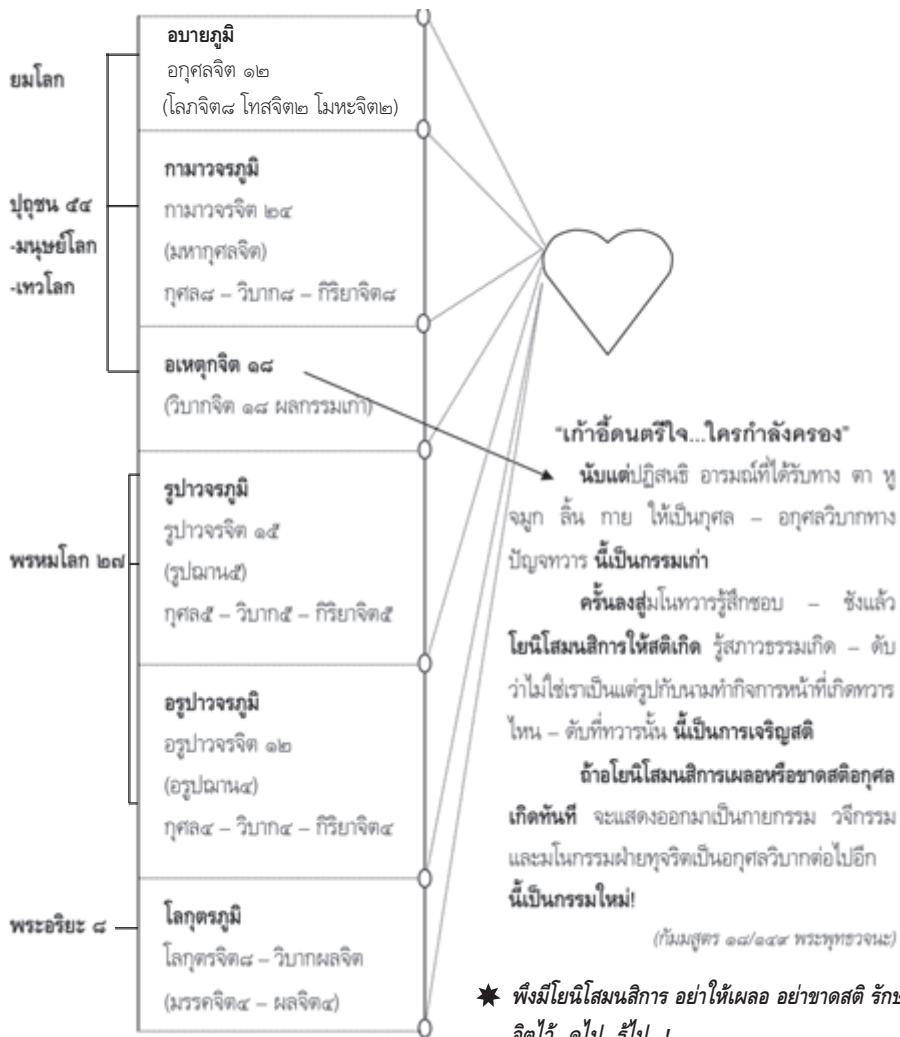
ถึงตอนนี้ คำบริกรรมที่นึกถึงก็จะขาดหายไป ก็ไม่ต้องย้อนกลับไปบริกรรมอีก เพียงรักษาจิตไว ในฐานที่กำหนดเดิมไปเรื่อยๆ ให้ลังเกตดูความรู้สึกที่ฐานนั้นๆ ให้สังเกตดู (แตะเบาๆ) ว่า ใครเป็นผู้บริกรรม? ใครเป็นผู้รู้ (จิต) และอะไรคือสิ่งที่ถูกรู้ (อารมณ์)

เมื่อเมื่ออารมณ์อะไรกระทบเข้ามา ก็ให้รู้ แล้วก็ให้ละเลีย มาดูจิตที่ฐานเดิมเช่นนี้เรื่อยไป ประคองจิตอย่างให้เสียการทรงตัว อย่างปูรุ่งแต่ยินดี-ยินร้าย ขอบ-ซัง พอใจ-ไม่พอใจ จนกระหั้งจิตไม่กระเพื่อมให้

ແລ້ວຈະຈິດສະຕິພິຈາລາດວ່າສິ່ງທັງປວຍອ່ອມເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ່-ແລ້ວດັບໄປເປັນ
ຮຽມດາ ໄນສາມາດເປັນຕົວຕະໂອງເດືອຍ່າງແທ້ຈິງ ໃຫ້ລະໃຫ້ຄລາຍເລີຍ!

ຜັງສມມຸດແສດງຈົດ-ເຈຕສິກເສວຍອາຮມໝໍ

(ກໍາມມສູຕຣ ๑๙/๑๔๙ ພຣະພຸຖ້າວຈະນະ)

ຮວມ ៤៧ ຈີຕ ໂດຍຫາຕົມື ແລະ ຂາຕີ ໄດ້ແກ່ ຂາຕີອກຸຄລ ກຸຄລ ວິບາກ ກີຣີຍາ...
 ໂດຍກຸມືມື ແລະ ກຸມື ໄດ້ແກ່ ກາມາວຈ ຮູປາວຈ-ອູປາວຈ ໂລກຖຽມຸມື
 ພມາຍເທິງ
 ເຈຕລິກເປັນປ່ອງຈັຍໃຫ້ຈີຕເກີດ ແລະ ຈີຕກີເປັນປ່ອງຈັຍໃຫ້ເຈຕລິກເກີດ
 ຈຶ່ງຕາງເປັນ “ສຫຫາຕັ້ງປ່ອງຈັຍ” (ເກີດພ້ອມກັນ) ຜຶ່ງກັນແລກກັນ ຄ້າ
 ມໂຍນີໂສມນສຶກກາຮມີສົດຕິເກີດຮະລຶກຮູ້ສ່ວນກາຮມທີ່ກຳລັງປາກກູ້ ເກີດ
 ຂັ້ນ-ແລ້ວດັບປໍປ່ອງ ພິຈານາເຫັນຄວາມເປົ້າຍແປລ່ງແປລ່ງເຈຕລິກໄຝຍກຸຄລ
 ຢ່ອມເປັນປ່ອງຈັຍໃຫ້ຈີຕຝ່າຍກຸຄລເກີດ ນີ້ເປັນກາຮຈີຕຝ່າຍສົມຕິປ່ອງຈັຍ

ឧໍານາຈແໜ່ງອາຮມ່ນທີ່ໜ່ວງເໜີ່ຍົວດີ່ງຈີຕ (ຈີຕຝ່າຍສົງອາຮມ່ນ)

ຄໍາວ່າອາຮມ່ນທາງໂລກ ພມາຍຄວາມຄື່ງ ຄວາມຮູ້ລຶກທາງໃຈທີ່ຢືນດີ-
 ຍືນຮ້າຍ ຂອບ-ຊັ້ນ ສປາຍ-ໄມ່ສປາຍ ຜຶ່ງຄວາມໝາຍເຊັ່ນນີ້ທາງຮຽນຮ່າຍກ່າວ
 ເວທານາ (ແຕ່ຄໍາວ່າເວທານາທາງໂລກກລັບປໍປ່ອງຈັຍ ນ່າສັກສາ ນ່າສັງເວຊ ຜຶ່ງ
 ຕ່າງກັບຄວາມໝາຍທາງຮຽນຮ່າຍ)

ສ່ວນ “ອາຮມ່ນ” ທາງຮຽນຮ່າຍ ດື່ມ ອະນຸມ່າຕິທີ່ຈີຕ ເຈຕລິກ ຍືນດີ-
 ພອໃຈໃນ ຮູ່ປຸກ (ລື-ແສງ) ເລື່ຍງ ກລິນ ຮສ ສັນພັສທາງກາຍ ເຮືອງຮາວຄິດນີກ
 -ຄວາມໝາຍ ເຮືອງກ່າວ “ອາຮມ່ນ ៦ ຖວາວ”

ຮຽນໝາຕິທີ່ຈີຕ (ວິຫຼຸງຍານ ៦) ຍືນດີພອໃຈທີ່ຈະດູ (ໄດ້ເຫັນ) ພັງ
 (ໄຕ້ຍືນ) ດົມກລິນ ຮູ້ວັດ ຮູ້ວ້າຍາກລັມຜັສທາງກາຍ ຮູ້ເຮືອງຮາວຄິດນີກ-ຮູ້ຄວາມ
 ພມາຍ ອະນຸມ່າຕິນີ້ ເຮືອງກ່າວ “ອາຮມ່ນ ៦”

ຮຽນໝາຕິທີ່ໜ່ວງເໜີ່ຍົວດີ່ງຈີຕ (ວິຫຼຸງຍານ ៦) ໄທ້ຍືນດີພອໃຈໃຫ້
 ອອຍກເຂົ້າປ່ອງ ພັງ ດົມກລິນ ຮູ້ວັດ ຮູ້ລັມຜັສທາງກາຍ ຮູ້ເຮືອງຮາວຄິດນີກ-ຮູ້ຄວາມ
 ພມາຍ ອະນຸມ່າຕິນີ້ເຮືອງກ່າວ “ອາຮມ່ນ ៦”

(“ຮູປາຍຕັ້ນ ວິຫຼຸງຍານຮາຕຸຍານັ້ນ ຕັ້ງ ລັ້ມປ່ອງຕະການໜີ້ຈ ຮັ້ນມານັ້ນ
 ອາຮມ່ນປ່ອງຈັຍນ ປ້ັຈໂຍ” ປັ້ນຈາກອາຮມ່ນ ຢ່ອມເປັນປ່ອງຈັຍແກ່ ວິຫຼຸງຍານຮາຕຸ

๖ แก่ส่วนพิจารณาธารณเจตสิกหั้ง ๗ ให้เกิดร่วมเป็นธรรมที่ล้มปยูต
ด้วยอารมณ์ปัจจุบัน ธรรมหั้งหลายมีจิตและเจตสิกและรูปธรรมหั้ง ๙
จึงเกิดโดยอำนาจแห่งอารัมณปัจจัย หั้งอดีต ปัจจุบัน อนาคต และกาลวิมุติ)

(เจตสิกหั้ง ๗ ได้แก่ เจตนา มนลิกการ ผัสสะ เวทนา สัญญา
เอกสารคดตา และชีวิตินทรีย์)

ส่วนเจตเปรียบได้กับสัตว์ ๑ ชนิด ผูกด้วยเชือก มี ๔ จระเข้
นก สุนขบ้าน สุนขจังจาก ลิง แต่ละวิสัยสัตว์ต่างก็วิ่งไปสู่ที่อยู่แห่งตน
เปรียบเหมือนดาวก๊ซอบชอนใช่ส្មោយากดอยากเห็นแล้วเลือยกลับลง
เหมือนผงที่เข้าตา จะเข้าครอบเมียบๆ อยู่ในถ้ำยืนๆ เปรียบเหมือนหมูชوب
ฟังเสียงเย็นๆ เพราะ นกชوبบินสู่อากาศเปรียบเหมือนจมูกชوبสูดอากาศ
สดชื่น สุนขบ้านชوبกินอาหารเหมือนลิ้นหาลิ้มรส สุนขจังจากชوبนอน
เฝ้าแหงกินศพและนอนป่าช้าเปรียบเหมือนกายที่ชوبสัมผัสสบายทางกาย
ส่วนลิงซูกชนลิงโลಡเหมือนใจไม่เคยหยุดนิ่ง (ฉบับปานสูตร ๑๙/๒๓๑)

“การเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รู้สึก รู้สัมผัสกาย รู้คิดนึก...นี้
เป็นกรรมเก่า

เมื่อมนสิกการอย่างไร (โดยมีวิตกตวีกนึกคิด วิจารพิจารณาอธิไมกซ์
น้อมเป็นเจตสิกสัชชาตเข้าไปร่วม) ให้รู้สึกแล้วกระทำการมแสดงออกมาน
ทางกายกรรม วิจกรรม มโนกรรม...นี้เป็นกรรมใหม่” (กรรมสูตร ๑๙/๑๔๙)

เจตนาเจตสิกเข้าไปปุรุ (สังขะ) จิตให้เกิดร่วมเป็น “สหชาต
กัมมปัจจัย” ให้รัก-ชัง แล้วสั่งออกไป “เจตนาหั้ง กัมมัง วามมิฯ” เราก
กล่าวว่าเจตนาเป็นตัวกรรมแล้วเพาะพืชพันธุ์ไว้เป็นกรรมพีชัง ส่วนจะ
ให้ผลชา-เรืออย่างไรกรรมมีถึง ๑ อย่าง ยอมเป็นไปตามกฎ “นาน
ชลิกกัมมปัจจัย” ในปัจจัย ๒๔ มี สมบัติ ๔ และวิบัติ ๔ เป็นต้น
(คติ, กາລ, อุปचີ, ປົມຍະຄົມ)

กาย วาจา เป็นอัพยากตะ ไม่ดี-ไม่ชัว แต่จะดี-ชัวอยู่ที่ใจเป็น

ຜູ້ສັ່ງ ພຣະພຸທຮອງຄົງທຽບຕັ້ງສ່ວ່າ “ເຈຕານທັງ ກົກຂະເວ ກັມມັງ ວາມນີ້ ເຮັກລ່າວວ່າ ເຈຕານເປັນຕົວກຣມ” (ນີ້ພີເພີກສູຕົຮ ໜ້າ/ແມ່ນ ພຣະພຸທຮຈະນະ)

ພຶ້ງຮູ້ຈັກຈິຕ ۱۰ ດວງ ທາງທວາຮ ۴ ມີເຊື່ອວ່າ “ກວົປ່ຽນທວາຮວ້າໜ້າ ຂະນິຈິຕ” ຂະນະທີ່ອາຮມນີ້ທັງ ສີ (ປໍ້າງຈອາຮມນີ້ ສູປ, ເລີ່ຍງ ໄລາ ເປັນຕົ້ນ ກະທບຜັສສະທີ່ທວາຮທັງ ສີ ທີ່ຕາ ຫຼຸ ໄລາ ແລ້ວລົງສູງໃຈ ດື່ອ “ມໂນທວາຮ” ດ້ວຍມໂນທວາຮວ້າໜ້າ ຂະນິຈິຕ ມັນມີຈິຕ ແລ້ວແປ່ງກັນປຽງ ດື່ອ ຖຸຄລຈິຕແລະ ອຸກສຸຄລຈິຕ ນີ້ແໜ່ລະຈິຕບຸ້ນຸ່ງ-ຈິຕບາປ ດຸຈ “ຕະບູ້/ຕົງຈິຕ” ຕະບູ້ກີ່ຈິຕ ເຈຕສຶກ ໄນຈິຕນັ້ນແໜ່ລະຕອກຍື່ດເອາໄວ້ແໜ່ນໜາ ເກີດເປັນຕັ້ນໜາ ອຸປາທານຍື່ດມັນ ລະຍາກ ຈຶ່ງໃຫ້ພຶ້ງໂຢນີໂສມນສຶກກາຮັກທີ່ວ່າ “ເກຳອົດນຕົງຈິຕ ອົງ ມັນ) ກຳລັງຄວອງ (ໃຈງູ!)”

ໃຫ້ພຶ້ງຮູ້ແລ້ວລະຕົວກູ້ເສີຍ ໄນມີຜູ້ທັງຜູ້ໜ້າ ສັຕ່ວົບຄຄລຕົວຕະນ ເຮ-ເຂາ ມັນມີເຕັ້ງປັບນາມເຂາທຳກັນ ເກີດແລ້ວ-ດັບປັບແລ້ວ ເກີດ ທວາຮໄໝ-ດັບທີ່ທວາຮນັ້ນ ນິດເດືອຍວ່າ ນີ້ແໜ່ລະທີ່ເຮີຍກ່າວ່າ “ດັບກ່ອນດັບ-ຕາຍ ກ່ອນຕາຍ” ທັດເອາໄວ້ຂະນະທີ່ຍັງມີລົມຫາຍີໃຈອູ່!

“ສ້າລະໄຕທີ່ກໍ່ກຣມດຳ-ກຣມຂາວ ມີວິບາກໄມ່ດຳ-ໄນ່ຂາວ...ຍ່ອມ ເປັນໄປເພື່ອລົ້ນກຣມ” (ກຸກຸໂຮວາສູຕົຮ ເລ່ມ ๓ ສູຕົຮທີ່ ๗)

ຂອໃຫ້ມາພິຈານາດູ “ອາຮມນີ້” ອີກທີ່ ວ່າມີອີຫຼືພລຫວີ້ອຈຳນາລ ທັນໜ່ວຍເຫັນຢັງຈີຕອຍ່າງໄຣ ທຳອຍ່າງໄຣຈຶ່ງຈະມີສຶກກາຮ ໃຫ້ກາຍກຣມ ວິຈິກຣມ ມໂນກຣມ ເປັນກຣມຝ່າຍສຸຈິຕ (ທາງກຸຄລດ້ວຍໂຢນີໂສມນສຶກກາຮ) ແລະ ຂັ້ນສຸດທ້າຍຈະທຳອຍ່າງໄຣຕ່ອໄປອີກທີ່ຈະລົກສຸຄລກຣມຫວີ້ອກຣມຂາວນີ້ ເພື່ອໄປສູ່ທາງແໜ່ງຄວາມລົ້ນກຣມ (ພິ້ນ, ແກ້ວ, ວິມຸຕີ) ດັ່ງກຸກຸໂຮວາສູຕົຮຂັ້ງຕົ້ນ

ຈິຕີກີໄມ້ໃຊ້ອາຮມນີ້ ອາຮມນີ້ກີໄມ້ໃຊ້ຈິຕ ສ້າຮູ້ຈັກແຍກຈິຕກັບອາຮມນີ້ ໄດ້ ກົ້ມດວຸ່ນວາຍ ກົ້ມຍູ້ສຶບາຍ!

ເຄີ່ອງບິນກັບທົ່ວທຳກ້ອນທີ່ເມື່ອ ມັນຄົນລະວ່າງກັນ!

(ມີອລະອຸກສຸຄລກຣມດຳຄົວ ບາປ້ວ່າໄດ້ແລ້ວ ແມ່ກຸຄລກຣມຂາວທີ່ ເປັນບຸ້ນຸ່ງກີ້ຕ້ອງລະດ້ວຍ ເພົະບຸ້ນຸ່ງບັງນິພານ!)

อารมณ์ “อุปมาประดุจการโฆษณาลินเด้ย่อ้มดึงดูดความสนใจให้คนเข้าไปดู ไปฟังดูได้ จิตอุปมาดุจคนก็ถูกอารมณ์ดึงดูดหน่วงเห็นี่呀ให้ไปประชุมอยู่พร้อมกันที่ ‘อารมณ์นั้น’” นี้เป็นอารมณ์ของจิต!

อารมณ์หงษ์หลายอุปมาเหมือนเป็นเลนาอำเภอ จิตเปรียบเป็นพระราชาๆ ต้องไม่หูเบา อย่าเชื่อง่าย จิตไม่ได้สร้างสุขทุกข์ แต่อารมณ์มาหลอกทางหาก ถ้าจิตรำพึงไปตามอารมณ์ก็หลงอารมณ์ ไม่ลงบไม่มีกำลัง

การที่จิตรำพึงถึงอารมณ์อดีต อารมณ์อนาคต อุปมาเหมือนกับตัวเองถูกจับไปกรงขัง ถ้าอยู่กับ “ปัจจุบันขณะได้” เมื่อใดนั่นแหล่ะอกมาจากคุกตารางเหล้า!

อารมณ์เป็นสิ่งภายนอก มันเข็นๆ - ลงๆ เดียวสบายนเดียวไม่สบายน มันเรื่องของอารมณ์ภายนอก อย่าให้ลงมาถึงใจ!

สถิ เตสัง นิវารณัง! เอาสถิกันกิเลสไว้

อารมณ์ นี้สั่งสมมาแต่อดีตพาอดีตชาติหลาย ๆ ชาติ ที่ปฏิสนธิจิต (เกิด) รับไม่ว่างผลัดสั่งต่อมากจากจุติจิต (ตาย) และภวังคจิต (องค์แห่งภาพ) ตอนมรณะลั่นนกกาลเขี้ยวสุริสิและภวังคจิตรับต่อมากสู่ปัวตติการลภีหน้าที่รักษาพชาติต่อไปจนกว่าจะจุติจิต (ตาย) เป็นสันตติสิบต่อ เช่นนี้ไม่รู้จักจบสิ้น (วัฏภะ) ชาติแล้วชาติเล่าจนกว่าจะนิพพาน นี้เป็นอารมณ์ของจิต!

อารมณ์ของภวังคจิตนี้ เป็นอารมณ์เดียวกันกับจิตดาวสุดท้ายของชาติก่อน เป็นกรรมที่รับรู้มาจากกรรมอารมณ์ กรรมนิมิตอารมณ์ หรือคตินิมิตอารมณ์ อันได้อันหนึ่งขณะไกลัต้าย เมี้ยขณะนอนหลับจิตตกภวังค์ก็รักษาอารมณ์อันนี้เอาไว้ (เบรียบทเมื่อน HARD DISK สมองกลบันทึกข้อมูลของ Computer แต่จิตวิจิตรยิ่งกว่านั้นมากมายหลายล้านໃກ້ງທៃនັກ)

จิตเป็นธรรมชาติที่ย่อ้มคิดตลอดเวลา จิตเป็นธรรมชาติที่รำพึงถึงอารมณ์และไม่ว่างจากอารมณ์ จิตจะถูกคำนำเจาะอารมณ์ดึงดูด

ເຫັນຢັງໃຫ້ເຂົ້າໄປຫາຍູ້ຕລອດເວລາ ເວັນແຕ່ຂະໜະຫລັບ ແຕ່ຄ້າຫາກຫລັບ ໄມສົນທ ກົຈະຜົນໄປນັ້ນແສດງວ່າ ຄຽງຫລັບຄຽງຕື່ນ ດືວ່າ ຕື່ນຈາກວັງຄົ່ງໄປຮັບຮູ້ອາຮມົນທັງໆ ທີ່ຢັ້ງຫລັບທາງມໂນທວາຮົດນີ້ກີ່ໄປຕາມກຣມໃນອົດຕື່ທີ່ໄດ້ໄປຮັບຮູ້ມາແລ້ວມາປຸງແຕ່ງຕ່ອຕອນຫລັບ (ພຣະອຮ້ານຕີ່ໄມ່ຜົນ) ນີ້ແກ່ລະໜ້າທີ່ຂອງວັງຄົ່ງຈົດທີ່ເກີບກຣມອາຮມົນເວົ້າໄວ້

ໃນວັນທີນີ້ ຕັ້ງແຕ່ລື່ມຕາຕື່ນຂຶ້ນມາຈະກະທຳໜ້າຫລັບໄປ ຈະບັງດັບໃຫ້ເຫັນ ໄດ້ຍິນ ພລາ ເຊພະແຕ່ອາຮມົນທີ່ໄດ້ ຈະ ເລືອກໄມ້ໄດ້ ເກີດແລ້ວ-ດັບໄປແລ້ວ ຂ້ວຂະະຈົດຕິດເດືອຍ... ມີເຕີ່ງປັກນາມ ອາສັກວົບດຸດຄລົດຕົວຕານທັງໝົດໄມ້ໄດ້ເລີຍ!

ອາຮມົນຮັກ-ຊັງ ນີ້ແກ່ລະທີ່ມີວຳນາຈາກຫນ່ວງຈົດ!

ອາຮມົນຈຶ່ງມີວຳນາຈາກຫນ່ວງຈົດຕິຈີ ຈຶ່ງໄດ້ພາກັນເພີຍຮ່າງວັງອາຮມົນໃຫ້ຈະສົບ ໃຫ້ຈົດຍູ້ເຫັນອາຮມົນນີ້ແກ່ລະ!

ອາຮມົນມີວຳນາຈາກທຳໃຫ້ຈົດວັງຄົ່ງໄປຫາຍູ້ປະຕິບັດ ເລື່ອງ ພລາ ຕຽບຂ້າມກັບພຣະອຮ້ານຕີ່ ທ່ານມີອາຮມົນ (ຫວົມອາຮມົນ) ມີວຳນາຈາກທຳໃຫ້ຈະສົບ ໃຫ້ຈົດຍູ້ເຫັນອາຮມົນນີ້ແກ່ລະ!

ຄ້າຈົດຍູ້ເຫັນອາຮມົນ ຈົດຍູ້ອມສົບ! ທີ່ໄມ້ສົບກີ່ພຣະຕາກເບີນທາສຂອງອາຮມົນ!

ຈົດຈະສົບ ພຸດຸດັ່ງໄດ້ດ້ວຍຈົດມີອາຮມົນເດືອຍເປັນທີ່ຍືດເຫັນຢັງ!

ຈົດຈະມີອາຮມົນເດືອຍເປັນທີ່ຍືດເຫັນຢັງໄດ້ຕ້ອງມີສົດ! ແລະຕ້ອງເປັນສົມມາສົດເຖິ່ງນັ້ນ! (ມີໃໝ່ຈົດມີສົດ ທີ່ເຂົ້າໄປຮູ້ເຫັນເຮືອງຈາວນອກຈູານສົດ ເຊັ່ນເຫັນນຽກ-ສວຽບຕົ້ນ ເປັນຕົ້ນ)

ມີອົງຈົດສົບເປັນອາຮມົນເດືອຍ ສາມາດຍື່ອມແກ່ກຳລັ້າ (ອິນທີຣີ) ຍ່ອມເກີດເປັນປັ້ງປັງ ເຈີນປັ້ງປັງດ້ວຍວິປັສສະປັ້ງປັງ ມີສົດ ຮູ້ເຫັນກາຍເວທນາ ຈົດ ຫວຽມ ເຫັນຮູ້-ນາມ ເກີດ-ດັບ ເປັນສົດແປ່ງສົບຕ່ອງເປັນສັນຕິ (ລັ້ນຕານະ ດືວ່າ ລັ້ນດານ ແປ່ລວ່າ ສືບຕ່ອງ)

ພຣະພຸທຮອງຄໍ ທຽບຕົວສອນສົດປັ້ງຈູານ ແລ້ວ ເປັນທາງສາຍເອກ (ເອກາຍນມຣຣຄ) ສາຍເດືອຍເປັນທາງທີ່ພັ້ນທຸກໆ!

“ຢານີ ໄສຕານີ ໂຄກສົມີ ສຕີ ເຕ ລັງ ນິວາຮັນ້າ ອາຮມໝໍ
ບຣດາ ມີໃນໂລກ ສຕີເປັນເຄຣື່ອງກັ້ນກີເລສອາຮມໝໍແລ່ວໜີ້ນ (ນີວຽດນົກມາ
ພຍາບາທ ວິຈິກິຈຈາ ອືນມີທະ ອຸ້ມ້ຈັກກຸຈະ)” (ອຸທິບໍ່ນູ້ຫາ ແລ້ວ/ແລ້ວ ພຣະພູທ່ຽວຈະ)
ພຶ່ງມີສຕີ່່ມອາຮມໝໍ ສຕີທີ່ຂ່າມອາຮມໝໍເຕັ້ອງແກ່ລ້າ ເປັນສຕິທີ່ກີ່ຢີ
ຈຶ່ງຈະຂ່າມອ່ຍ່ “ຄົດເປັນຫຼູ້ (ອາຮມໝໍ) ຮູ້ເປັນແມວ (ສຕິທີ່ກີ່ຢີ ຄື່ອແມວວ້ວນ)!”

ມີສຕິເນື່ອງໆ ປັນຍາຍ່ອມເກີດຝ່າຍ່ ຮູ້ເຫັນຄຸນ-ໄທ່ຈ ດວມຄລາຍ
ຄລາມສລັດອອກ ຍ່ອມເບື້ອໜ່າຍ ດລາຍກຳໜັດ ເຫັນກາຣເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອ່ຍ່-
ດັບໄປຂອງຈົດທີ່ອອກໄປກະທບ (ຜັສສ) ອາຮມໝໍ (ປັນຈາຮມໝໍ) ໄດ້ແກ່ ຮູ່
(ລື-ແສງ) ເລີຍ່ ກລື່ນ ຮສ ສັມຜັສກາຍ) ແລ້ວລັງສຸ່ມໂນທວາເປັນ
ທະຮມາຮມໝໍໃນໂນວິຫຼຸງໝາດ ໃຫ້ຂອບໜັງ ຍືນດີ-ຍິນຮ້າຍ (ອວິຈົມາ-ໂທມນັສ)
ເປັນເຫັນໜີ້ທັງວັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈຸນຫລັບໄປ ຕັ້ງແຕ່ເກີດຈົກຈະຖົ່ງຕາຍໄປ ແລ້ວໄປ
ເກີດຈາຕີໄໝກີເປັນອ່າຍ່ເດີຍກັນໜີ້ອີກ ໄມຮູ້ຈັກຈົບຈັກລື້ນ ເວັນໄວ້ເລີຍແຕ່
ພຣະອຣີຍເຈົ້າຂໍ້ນພຣະວ່ອຮ້ານຕົ້ນຂົມສະວະເຫັນໜີ້

ອາຮມໝໍ ๖ ຈຶ່ງເປັນປ່ຈັຍສຳຄັນ ຈຶ່ງກຳລ່າວວ່າ “ອາຮມໝໍມີອຳນາຈ
ໜ່ວງເໜີ້ຍ່ວດູດຮັ້ງຈົດໃຫ້ເຂົ້າໄປຮັບຮູ້”

ຕ້ວອຍ່າງເຊັ່ນ ວິຫຼຸງໝາດທາງຕາຖຸກຽບດູດໃຫ້ເຂົ້າໄປຮັບຮູ້ ແມ່ນຕ້ວ
ຄນຍື່ນຈະໂກທ້າອອກໄປດ້ວຽວອກທ້າຕ່າງ ທ້າຕ່າງເປົ້າຢືນໄດ້ກັບທວາຣາ
(ຈັກຊູປລາທຽບ) ຄນຍື່ນຈະໂກທ້າເປົ້າຢືນໄດ້ກັບວິຫຼຸງໝາດທາງຕາ (ຈັກຊູ
ວິຫຼຸງໝາດ) ວິວກາຍນອກທ້າຕ່າງເປົ້າຢືນໄດ້ກັບຮູປ (ລື, ແສງ)

ວິຫຼຸງໝາດທາງໜີ ຈຸນູກ ລື້ນ ກາຍ ໃຈ ກົກທຳນອງເດີຍກັນ ຈັນໜັນ
ຕາກົກດຶງຮູປມາໃຫ້ເໜີນ ຮູປກົກດຶງຕາໃຫ້ອອກໄປດູ...ລາຫ ຫູ ຈຸນູກ
ລື້ນ ກາຍ ໃຈ ກົກທຳນອງເດີຍກັນ ແລ້ວເກີດເປັນເວທນາ ສຸຂ ຖຸກ໌ ວິນເວີຍນ
ແລ້ວໆ ເລ່າໆ ອູ່ຍ່ອຍ່າງນີ້ທັງວັນ...ທັ້ງໝົວຕ ຈຶ່ງໃຫ້ລື່ມຕາດູ! (ຕາໃຈ ຕາປັນຫຼຸງ)

ພຣະພູທ່ຽວຈົດໃຫ້ຕາກເປັນທາສ່ອງອາຮມໝໍ!

ອາຮມໝໍ ๙ ອ້ອງຮູປອາຮມໝໍ ๖ ອ້ອງ ອາຍຕະນະກາຍນອກ ๖ ກົກເຮີຍກ
ໄດ້ແກ່ ຮູປ (ລື, ແສງ), ເລີຍ່, ກລື່ນ, ຮສ, ສັມຜັສກາຍ, ເຮື່ອງຮາວຄິດນິກ-
ຄລາມໝາຍ (ຮັມມາຮມໝໍ)

ທວາຮ ۶ ທີ່ອ ປສາທຽບ ۶ ທີ່ອ ອາຍຕະນະພາຍໃນ ۶ ກີເຮີຍກໄດ້ແກ່ ຕາ ຫຼຸ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ ໄຈ (ມໂນທວາຮ)

ວິລູ່ຄູານ ۶ ທີ່ອ ມໂນວິລູ່ຄູານຮາຕຸ ۶ ເປັນຮາຕຸຮູ້ສຶກທຳໄໝ້ ເຫັນໄດ້ຢືນ ຮູ້ກິລິນ ຮູ້ຮັສ ຮູ້ສົມຜັສກາຍ (ເຢັ້ນ-ວັນ, ອ່ວນ-ເຂົ້າ, ຕິ່ງ-ຫຍວນໜ້າເວ) ຮູ້ເຮືອງຮາວຄົດນິກ-ຮູ້ຄວາມໝາຍ

ຕາກີໄມ້ໃຊ້ເຫັນ ເຫັນກີໄມ້ໃຊ້ຕາ ຖົກີໄມ້ໃຊ້ເສີຍ ເລີຍກີໄມ້ໃຊ້ຫຼຸ ລາຫ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ ໄຈ ກີເໜີອນກັນ ມັນເປັນແຕ່ລະອຍ່າງໆ ຂອນມັນ!

ຜັສສະ ۶ ຄື່ອ ຕ້າກະທບ ທີ່ອ ຕ້າສັມຜັສໃຫ້ອາຮມັນກັບທວາຮ ພບກັນໂດຍມີວິລູ່ຄູານເຂົ້າໄປປັບຮູ້ ເກີດເປັນ...ເວທນາ ۶ ຕັນທາ ۶ ອຸປາຫານ ۶ ກພ ຬາຕີ ທ່ານຮະ ເປັນວິ່ຈ້ານຳໄປປົງສິນທີ ນຳໄປເກີດອີກ

ຕອນທີ່ກະທບຜັສສະຮ່ວ່າງອາຮມັນກັບທວາຮແລະວິລູ່ຄູານ ນີ້ ສຳຄັນຢູ່ນັກ ຄ້າເຈຕານາ-ມນລືກາ ຕົກົກົດນິກໄມ້ດີ ເວທນາກີເກີດໄມ້ດີ ຕັນທາ ອຸປາຫານ ກພ ຬາຕີ ລາຫ ໄມ້ດີ ກີເກີດຕາມມາ

ຈະຕາກອງຢູ່ໃນອໍານາຈເປັນທາສຂອງອາຮມັນແຮ້ວ່າໄມ້ກົດຕອນນີ້ແລ້ວ!

ຄ້າປ່ຽງ (ລັ້ງຂະຕະ) ກີມີຕົວມີຕົກກົດກອງຢູ່ໃນອໍານາຈອາຮມັນ ຄ້າໄມ້ ຕາກອງຢູ່ໃນອໍານາຈຂອງອາຮມັນກົດລື່ງຄວາມໄມ້ປ່ຽງ (ອລັ້ງຂະຕະ) ກີໄມ້ມີຕົວຕານ (ອນຕັຕາ) ກີພັນຖຸກົງ ຄື່ອ ດັບເປັນນິໂຮຈ ຄື່ອ ນິພພານ!

ທາງທີ່ສກວ່າຫຼວມຈະປາກົງໄດ້ ຈະຕັ້ງເປັນຄວາມມື່ສຕິຮະລືກົ້ວ້າ ດ້ວຍປັ້ງປຸງ (ໄມ້ໃຊ້ລັ້ງປຸງ) ທາງທວາຮໄດ້ທວາຮທີ່ໄໝ້ໄໝ້ (ໄມ້ເພິ່ງ-ໄມ້ຈັ້ງ, ໄມ້ເຂົ້ມ) ເກຳນັ້ນ ອະໄຮກີໄດ້ທີ່ກຳລັງປາກົງຂະແໜ່ຍວ່າ ຕາມປັກຕິ ທີ່ລະທວາຮ ຂະນະກະທບຜັສສະນິດເດືອຍ່າ ຖ້າ ເກີດແລ້ວກີດຕັບໄປແລ້ວ!

“ຜັສສະເປັນແຫຼຸ ເວທນາເປັນຜລ

ແຕ່ສຕິເປັນໃໝ່ ປັ້ນຍິ່ງ

ມີວິມຸຕີເປັນແກ່ນ” (ມູລສູຕະ ແກ້າ/ຕາຕະ ພຣະພູທ່າວຈະ)

ຄ້າຄຸມຜັສສະໄດ້ ກີຄຸມໂລກ (ທວາຮ ۶) ໄດ້!

“ອກົງຈົມາ (ຊອບ) ແລະໂທມນັ້ສ (ຊັ້ງ) ເປັນຜລຂອງຜັສສະເປັນແຫຼຸ”

(ກລທວາຫຼວມຈຸນສືມຕາ ແກ້າ/ຕາຕະ)

ຄໍາມືໂຍນໂສມນສຶກາຮ ເກີດຂຶ້ນພຣັອມດ້ວຍລັມມາສຕີ ປັນຈູາຍ່ອມ
ເກີດ ຮູ໌ເຫັນສກວາຮຮຽມທີ່ “ກຳລັງປຣາກງູ” ວັດ-ນາມ ຮູປ-ຈິຕເຈຕລິກເກີດ
ຂຶ້ນພຣະເຫຼຸດປັຈຈັກທໍາທຳທຳທີ່ແລ້ວກົດັບ ເກີດທີ່ທວາຮໄຫ່-ດັບທີ່ທວາຮນັ້ນ ເກີດ
ທີ່ຕາ-ດັບທີ່ຕາ ເກີດທີ່ຫຼູ-ດັບທີ່ຫຼູ ລາ ຈະເຂົ້າໄປປະຈັກຍົກລົງໃໝ່ປະຈັກຍົກ
ຮູປນາມເຂົກເກີດແລ້ວ-ດັບແລ້ວ ນິດເດືອວາ ຂ້ວຂະແໜ່ນິ່ງ ແລ້ວເກີດໃໝ່-
ດັບໃໝ່ເອົາ ເປົ່າຍແປ່ງໄໝຄົງທີ່ ໄນເອຸ້ນໃນອານັຕີຂອງໂຄຣ ບັນການບັນຫຼາ
ໄນ້ໄດ້ເລີຍ (ເປັນອັນຕົຕາ)

ຮູ໌ໄດ້ຍ່າງນີ້ ເຫັນສກວາຮຮຽມຍ່າງນີ້ ເປັນປັນຈູາ ເປັນວິປ່ລສນາ
ຈູາຄົນ!

ກາຈະເຂົ້າສຶ່ງຮຽມໄດ້ຕ້ອງຮູ໌ຈັກອາຮມົນທີ່ກຳລັງປຣາກງູຍ່າງນີ້ແນະໜີ່ງ ຈີຕິທີ່ອກໄປ
ຮັບອາຮມົນ ຮູ໌ແລະເຫັນສກວາຮຮຽມທີ່ກຳລັງປຣາກງູຍ່າງນີ້ແນະໜີ່ງ ຈົ!

ແຕ່ຕັ້ງຮູ໌ເຫັນດ້ວຍໄຈເປັນກາລາ ໄນມີຍິນດີ (ອວິ່ຈານ)-ໄນ້ມີຍິນຮ້າຍ
(ໂກມນັ້ນ) ເປັນມາກຸກົມຢາງູານສົມປຢູຕຈິຕ ເປັນອັພຍາກຕ່າຮຽມ ເປັນ
ຮຽມທີ່ເປັນກາລາ ໄນເປັນກຸຄລ໌ທີ່ອກຸຄລ໌ ແຕ່ເປັນວິບາກ-ກົມຢາຈິຕ (ຈິຕ
ພຣະອົງຍເຈົ້າ) ເກີດຂຶ້ນໄດ້ດ້ວຍຄໍາຈາຈຂອງອາຮມົນ (ອາຮມົນປ່ລຈັຍ ເປັນ ๑
ໃນປ່ລຈັຍ ๒๔) ທີ່ມີກຸຄລ໌ເປັນອາຮມົນດ້ວຍຄໍາຈາຈຂອງມາກຸຄສລຈິຕ ๘ ດວງ
ເປັນຄາວັນຜົນປ່ລຈັຍໃໝ່ເກີດອັພຍາກຕ່າຕິ

“ໂຍ ອັມມັງ ປ່ລສຕີ ໂສ ມັງ ປ່ລສຕີ

ໂຍ ມັງ ປ່ລສຕີ ໂສ ອັມມັງ ປ່ລສຕີ

ຜູ້ໄດ ເຫັນຮຽມ ຜູ້ນັ້ນ ເຫັນເຮົາ (ຕກາຄຕ)

ຜູ້ໄດ ເຫັນເຮົາ ຜູ້ນັ້ນ ເຫັນຮຽມ” (ວັກກລິສູຕຣ ๑๗/๑๒ ພຣະພູກຮວຈນະ)

“ໂຍ ປົງຈິຈສມຸປປາທັງ ປ່ລສຕີ ໂສ ອັມມັງ ປ່ລສຕີ

ໂຍ ອັມມັງ ປ່ລສຕີ ໂສ ປົງຈິຈສມຸປປາທັງ ປ່ລສຕີ

ຜູ້ໄດເຫັນປົງຈິຈສມຸປປາ ຜູ້ນັ້ນ ເຫັນຮຽມ

ຜູ້ໄດເຫັນຮຽມ ຜູ້ນັ້ນ ເຫັນປົງຈິຈສມຸປປາ” (ມາຫັກຕົບໂທປມສູຕຣ
๑໨/໢່າວ ເຕັກາຕາ)

ທ່ານອ່ານມາຄື່ງຕຽນນີ້ ພຶ້ງລະທັກກຣມດຳ-ກຣມຂາວເລີຍ ເພື່ອວິບາກ
ໄມ້ດຳ-ໄມ້ຂາວ ທ່ານຈະລືບກຣມລືບຖຸກໆໃນຫາຕີນີ້ (ທີ່ວ່າຍັງໄມ້ອຍກລືບກຣມ!)

ພື້ນໂຍນໂສມນສຶກົກ (ຄິດດີ ຄິດເປັນ ຄິດບວກ) ຂະແນນເມື່ອ ເທິ່ນ
ໄດ້ຢືນ ໄດ້ກິລິນ ຮູ້ລສ ຮູ້ລັ້ມຜັສກາຍ ເຢັນ-ຮ້ອນ ອ່ວນ-ແໜຶງ ຕິ່ງ-ຫຍ່ອນໜ້າເຫຼວ ວ່າ
“ນີ້...ເປັນຂອງເຮົາ” (ກຣມເກົ່າຂອງເຮົາ) ທຳໄຈຍອມຮັບໃຫ້ໄດ້ ດີ-ໄມ້ດີກັບເຂົາ!

ມັນເປັນວິບາກກຣມເກົ່າ ແລ້ວພື້ນຄິດດີ-ພູດດີ-ທຳຊື່ ໃນກຣມໄໝ່!

ກຣມ **ໃຫ້ແກ້ວຍກ່າວກ່ອ** ເວົ້າ **ໃຫ້ຕັດຍ່າຕ່ອ!**

ໃຫ້ແກ້ທີ່ຜັສສະ “ຄຸມຜັສສະໄດ້ ຄຸມໂລກໄດ້” (ອັນກສູງຕະເລີມ ۱۵ ສູງຕະ
ທີ່ ۱۵ ພະພູກ່າວຈະນະ)

ເວົ້າ **ໃຫ້ຕັດຍ່າຕ່ອ** “ໃຫ້ກໍຍົການ ພຶ້ງທຳເຈົ້າມະຕາໄໝມີປະມານ
ຮັກຜູ້ອື່ນດູຈຸກບຸຕຣາຄະເດີຍທີ່ເກີດແຕ່ຕ່ອກ” (ກຣນີຍມະຕສູງຕະ ແກ້ໄ/۱۱ ພະພູກ່າວຈະນະ)

ສ້າງກຣມໄໝ່ທາງກາຍກຣມ ວິຈິກຣມ ມໂນກຣມ ໃຫ້ດີ ໄກ
ເປັນ “ກຸຄລກຣມບັດ ۱۰” (ກາຍກຣມ ۳ ໄມ່ຈ່າ ໄມ່ລັກ-ໄມ່ຜິດປະເວັນ,
ວິຈິກຣມ ۴ ໄມ່ປັດ ໄມ່ສ່ວເລີຍດ ໄມ່ກຳທ່າຍບ ໄມ່ເພື່ອເຈົ້າ, ມໂນກຣມ ۳
ໄມ່ໂລກ-ໄມ່ໂກຮ-ໄມ່ເປີຍແຜ້ງອື່ນແມ່ຕານເອງ) ທຳຊື່-ພູດດີ-ຄິດດີ ນີ້ເປັນ
ກຣມໄໝ່!

ເທິ່ນ ໄດ້ຢືນ ແລ້ວ ທັ້ງວັນ ຍັງຈະຕ້ອງໄປຫາທີ່ (ສໍານັກປົງປັບປຸດ) ນັ່ງ
ຫລັບຫຼັບຕາເຈົ້າສົຕືອີກໄໝ່ ອູ້ທີ່ບ້ານ ທີ່ທຳການ ກົມື່ນັ້ນ ມີເດີນ ແລ້ວ
ກົມື່ໃຫ້ເຈົ້າສົຕືອີກຢູ່ຕລອດເວລາ!

ນີ້ແທລະ! ກຣມຈຸນລືມຕາ ໃນຫຼົງປະປະຈຳວັນ!

(ຮອຮມະເຮືອງອໍານາຈແທ່ງກຣມທີ່ທີ່ນ່ວ່ງຈົດທຣີຈົຕົກໍພຶ້ງຄື່ງກຣມ ນີ້ໄດ້ຜູດຊື່ນ
ຜ່ານມາຄລໍຍແນີຕີໄປ ແລ້ວຕີ່ນີ້ຈາກກວັງຄົດອນຕີລາມຂອງວັນທີ ۱۷ ມກມາດມ ແກ້ໄຕ໌ ປະ ທີ່ພັກ
ອຸທຍານຮອຮມນ້ຳບ່ອຫລວງ ຕຽກກັບວັນເວທີຕົ້ນຫຸ້ນສາມຄ່າ ເດືອນສາມ ປີ້ຂາລ (ຄ້ານັບແບບເກ່າຈະ
ເປັນປີ້ລຸ ຈະຫຸ້ນປີ້ຂາລ ຕ່ອເນື່ອຕອນສັງກຣນຕີເດືອນມະຫຍານ ເທິ່ນວ່າສໍາຄັນນັກ ຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າ
ບອກບ້ານທີ່ກີ່ວິ່ງ)

ปัญหาของการปฏิบัติ

ส่วนมากมีปัญหาว่า คนมักเข้าใจไปว่าการปฏิบัติคือ การที่จะต้องไปทำ และทำอย่างไรให้เจ็บจะสงบ อยากให้สงบ เพราะโลกข้างนอกวุ่นวายจึงหลีกไปหาความสงบข้างใน เดยสงบแล้วมีความสุข (สุขในองค์ mana ได้แก่ วิตก วิจาร ปิติ สุข เอกัคคตา) แล้วก็ติดสุข อยากให้ความสงบสุขเกิดขึ้นนอก พอไปทำแล้วไม่สงบตามต้องการ ความวุ่นวาย ฟุ้งซ่านเกิด และเบื่อหน่ายห้อถอยในที่สุด

พระพุทธเจ้า ทรงตรัสสอนว่า...ผลย่ออมเกิดแต่เหตุ ดับเหตุได้ผลก็ดับ...

จังคันหายเหตุ เหตุคือความอยาก อยากที่จะให้สงบ ความอยากคือตัณหา (โลภเจตสิก) ปรุ่งแต่งตัวสังขารขันธ์ ด้วยเดยจำได้หมายรู้ในสัญญาขันธ์ว่า สุข-ทุกข์ ในเวทนาขันธ์ ทำให้ชอบ-ไม่ชอบ ยินดี-ยินร้าย อภิชานา-โภมันส์ในสัญญาณขันธ์ หรือเกิดที่ในจิต

เมื่อปรุ่งกันทั้งนามขันธ์ ๔ เช่นนี้ ด้วยความไม่รู้เท่าทัน นิวรณ์ กิเลสได้แก่ กาม พยาบาท อุทัยจล ฯลฯ ฟุ้งซ่านไปใน Karma ระหว่างพยาบาทโภสั�บั่ง หลงไฟลไปกับโลภและโกรธปฏิบัติความขัดเคืองใจ

เดยบอกแล้วว่า เจ้านามขันธ์ ๓ เวทนา สัญญา สังขารขันธ์ นี้สำคัญนัก ปรุ่งให้เกิดอย่างแม่นในการปฏิบัติ-การทำบุญกุศลความดี แล้ว ปรุ่งให้ยึดให้ติดตี ทึ้งบุญกุศลความดีไม่ได้ เกิดปรุ่งเสริมเพิ่มแต่ให้ความไม่สงบเกิดขึ้น ฟุ้งซ่านมากขึ้นไปตามความอยากที่จะให้มันสงบแต่ก็ยังไม่สงบ ติดดีลະຍາກ จะไม่ยก手ให้วางดีเสีย!

“ธรรมทั้งหลายเกิดแต่เหตุ พระพุทธองค์ทรงตรัสเหตุและความดับเหตุ”

การดับเหตุ พระพุทธองค์ทรงตรัสอีกว่า

“สติเตสัง นิวรณ์ฯ สติกันกิเลสนิวรณ์”

ปัญหาประการต่อมาคือ ท่านรู้สึกตัวเป็นแล้วหรือยัง?

เก้าอี้นั่นตรีใจ ไดร์กำลังครอง! จิตไม่เป็นบุญ-จิตชั่วนี้เป็นบาป
ถ้ามีสติครองใจ กิเลสนิวรณ์อกศลิจิตทั้งหลายก็เข้าไม่ได้ ความสงบ
ความว่างจึงเกิด ความสงบเกิด เพราะจิตว่าง ๆ จากกิเลสทั้งหลาย (ไม่
ตั้งความคาดหวัง ยอมไม่ผิดหวัง)

รายงานต์เกียร์ว่าง เครื่องหมายดัดทำงาน

แต่จิตว่าง ๆ คือ จิตกำลังทำงาน!

“พึงให้ออกมาอยู่นอกคิด...รู้คิด...ดูคิด...เห็นคิด
เห็นคิดแล้วไม่ทุกข์!”

“ผู้รู้ไม่คิด (มีสติ) ผู้คิดยัง (เมโลสติ) ไม่รู้!”

ยังไม่รู้สิ่งที่กำลังปรากฏทางทวาร ๖!

ถ้ารู้ (มีสติลัมปชัญญา) ก็จะ...วาง...วาง ว่างด้วยปัญญา

ว่างแต่รู้เท่าทันต่อสภาพธรรมที่กำลังปรากฏ คือ อารมณ์ปัจจุบัน

ขณะ ได้แก่ สภาวะของรูปธรรม-นามธรรม

รูปกับนามที่กำลังปรากฏ!

อารมณ์เดี๋บ้าง...อารมณ์ไม่เดี๋บ้าง นี่คือ สภาพธรรมที่กำลังปรากฏ
เกิดแล้ว-ดับไปแล้ว เกิดใหม่อีกแล้ว-ดับไปอีกแล้ว นิดเดียว...ๆ! เกิด-
ดับ...ๆ ไม่ใช่เรา เป็นแต่รูปกับนามกำลังทำงาน จิตเกิด-ดับ
ตลอดเวลาและตลอดไปจนกว่าจะนิพพาน!

**ตีก็เป็นสภาวะธรรมอันหนึ่ง...ไม่ตีก็เป็นสภาวะธรรมอันหนึ่ง
(อย่าเลือกรับอารมณ์)!**

ตีก...รับเอา...ไม่ตีก...รับเอา...นี้เป็นกรรมเก่า! (รูปใช้นี้อย่าหนีนี้)
กรรมเก่ารับเอาทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ใช้หนึ่นี้คือให้ตัดกรรมตรง
นี้อย่าต่อ เวลาให้แก่ แก้ต่องนี้อย่าก่อ อย่าก่อกรรมใหม่ทางกายกรรม
วจิกรรม มโนกรรม!

“ถ้าดับเวหนาໄໝໄດ້ ຄວາມເກີດໃໝ່ຍ່ອມມື...”

ຫລວງປູດລົງ ອຕຸໂລ

“ຈິຕົດິດ...ຈິຕົກີດ ຈິຕົໄມ່ຄິດ...ຈິຕົໄມ່ເກີດ

ຈິຕົຄິດ...ຈິຕົຖຸກທໍາລາຍ ຈິຕົໄມ່ຄິດ...ຈິຕົໄມ່ຖຸກທໍາລາຍ

ຈິຕົໄມ່ປຽງແຕ່ງ...ຈິຕົໄມ່ແສວງຫາ...ຈິຕົໄມ່ປ່ຽນາ...

ຈິຕົໄມ່ກຳນັດ...ຈິຕົໄມ່ຖຸກທໍາລາຍ

ທຶ່ງໜົມດ...ຮູ້ໜົມດ” (ທຶ່ງເລຍ...ຮູ້ເລຍ...ໄດ້ເລຍ)

“ໄມ່ທຶ່ງເລຍ...ໄມ່ຮູ້ເລຍ...ໄມ່ໄດ້ເລຍ

ທຽງຈິຕ...ເຂົ້າມຣົຄຈິຕ...ແຈ້ງຈິຕ...ພິຈາຮານາຈິຕ...ຮູ້ຮຽມໃນຈິຕ...

ແລ້ວຄົນອມມຣົຄຈິຕ

...ຈະກຳໄຟ້ໜີ້ໜີ້ໜີ້ໜີ້...

“ຄຸມຜັສສະໄດ້...ຄຸມໂລກໄດ້...”

“ຜູ້ໄດ້ເຫັນປົງຈົຈສຸມປປາກ (ຜັສສະ) ຜູ້ນັ້ນເຫັນຮຽມ (ເວັນາ...

ຕັ້ນຫາ...ອຸປາການ ພລາ ອວິຈ່າ) ຜູ້ໄດ້ເຫັນຮຽມ ຜູ້ນັ້ນເຫັນປົງຈົຈສຸມປປາກ...”

“ຜູ້ໄດ້ເຫັນຮຽມ (ຮູປ/-ນາມເກີດ-ດັບ) ຜູ້ນັ້ນແກ້ໄນຕາຄຕາຈຳ”

ຂອພູດສິ່ງ ກາຣໃຫ້ານ-ຮັກໜາຄືລສັກໜ່ອຍ

ໜາຍຄະຫຼອບຖາວຍສັງໝາກ ແລະທ້ວຽນຸ້ມເກົ້ວດ...

ໜາວພຸທຮພັນຫຼືແທ້ ຕ້ອງຕອບຕ້າວເອງໃໝ່ໄດ້ວ່າ...ທຸກກຽມທີ່ທໍາລັງໄປ
ທຳໄປເພື່ອອ່ານີ?

ຂອບຄວາຍສັ້ງໝາກ ເພຣະຮູ້ມາວ່າໄດ້ບຸ້ນູ້ມາກ ມີ້ານີສົງລົມມາກໃ່
ໃໝ່ເກີດ? ແລະທ່ານີ້ມີຕ້ອງທ່າ ຂໍ ວັດ ຄໍາໄດ້້ອ້ານີສົງລົມມາກຈິງກີ້ກໍທໍາໃໝ່ມາກກວ່າ ຂໍ
ວັດດີໃໝ່ເກີດ? ບຸ້ນູ້ອຸ່ນທີ່ໃໝ່ແທ້? (ອ່ານມຸ່ນຸ່ຫຍ່ ເລີນ ๑២-๓)

ພຣະໄຕຣປົງກ ແສດເຮືອງໜາດກຕ່າງໆ ໄວ້ຫລາຍແທ່ງ ແຕ່ຈະຍກ
ມາໃໝ່ດູລັກ ໨-໩ ເຮື່ອງ

ທາສາເໝີ້ນໃຈຄນໃ້ບ້ານເຄຣະໜີ ເຊົ້ວນທີ່ຂະນະອອກໄປເປື້ອອາຫານ
ບປິໂຕ ທາຂ້ອ້ອນນມື່ໄດ້ ແລ້ວ ກໍລະນ ພາກລັບສວນທາງກັບພຣະບິນທີບາຕ ແລ້ວ

องค์ เกิดปิติศรัทธาเลื่อมใส จึงเข้าไปน้อมถวายขหมัดถวัทั้ง ๔ ก้อน (ไม่เหลือไว้กินเลย) และตั้งความปรารถนาขอเกิดในตรากุลมังคุ้ง และขอให้เป็นเหตุปัจจัยแก่การบรรลุธรรมในอนาคตภายหลัง พระทั้ง ๔ องค์ท่านเป็นพระป่าเจ้าพุทธเจ้า พ่อรับบินทباتแล้วท่านก็เทหะกลับภูเขา นั่นหมู่ลักษณะ ชายเข็ญใจมีปีติปลาบปล้ม ต่อมตาลายลงได้เป็นเกิดเป็นอรสักษัตริย์กรุงพาราณสี ชื่อพระมหาทตถุมาร ฯลฯ

การกิจกรรม บุรุษเข็ญใจรับจ้างเลี้ยงชีวิต ภารภานั่มข้าวต้มกับใบผักกาดลองเป็นข้าวยาดูเบรี้ยวไปให้สามีจะไปทำงาน

ขณะนั้นพระกัสสปะเพรเจ้าออกนิโรธสมາบัติ ได้มาเยือนที่ประตูรเรือนเพื่อจะโปรด นายกากกิจและภารภานั่มเป็นอย่างยิ่ง จึงเอ้าข้าวยาดูเบรี้ยวถวายแก่พระเดรสนั่น

ต่อมามาอีกเจ็ดวัน นายกากกิจได้รับแต่งตั้งเป็นเครชชี ทั้งนี้ด้วยอำนาจส่วนตัวของทิภูลักษณ์มารดาที่ยังทรง (กรรมให้ผลชาติปัจจุบัน) ฯลฯ

ท่านอนาถปินทิกเครชชี (สุทัตตะเครชชี) ยกจนลงถวายทานด้วยปลายข้าวต้มอันมีน้ำผักลองเป็นที่สอง

พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า “คุณพบดี! ทานเครื่องของหรือประโยชน์ใดตาม ถ้าให้ทานโดยความเคารพ ทำความ nobhomm ให้ด้วยมือตัน ให้ของมีประโยชน์แก่การบริโภค เชื่อเรื่องกรรมและผลของกรรมการให้ทานผู้ให้ทานนั้นไปเกิดในตรากุลได้ จิตของผู้ให้ทานนั้นย่อมน้อมไปบริโภคอาหารอย่างดี ผ้าอย่างดี ยานอย่างดี การมีคุณห้าในรูป เลี้ยง ฯลฯ อย่างดี

แม่บริการ บุตร ภารภานั่ม ก็ย้อมเชือฟัง เงี่ยหูฟังรับใช้เฝ้าปวนนิบัติได้ ฯลฯ...

ข้อนี้จะเป็นเหตุใด? ทั้งนี้เป็นเพราะผลแห่งกรรมที่ตนกระทำโดยเคารพในทาน...”

ส่วนเรื่องของการรักษาคือ

“...รับคือ แต่ไม่รักษา...เป็นการลูบคลำคือ” เรียกว่า ลูบคลำคือพรต เป็นสีลับพดปรมາส เป็นกิเลสสังโภชั่นผูกมัดสัตว์ไว้กับโลก “...แม่ไม่ขอ...ไม่ได้รับคือ แต่รักษาภายใน วาจา ใจ เรียบง่าย สุจริต...นั้นแหล่งเป็นคือ

...ที่เคยแต่จะรับคือจากพระสงฆ์นั้น...ไม่ใช่!” (มະยังกັນແຕ...ไม่ใช่คือ!) นิพธิกสูตร ๒๒/๔๒

“เรากล่าวว่าเจตนาเป็นตัวกรรมฯ เจตนาหัง ก้มมัง วatham”

ทุติยาปุตตอกสูตร ๑๕/๑๓๐

“ทำกรรมได้ไว้ ด้วยกายวาจาและใจ กรรมนั้นแหล่ง เป็นสมบัติของเรา จะพาเราไป”

“ถ้าตามรักษาจิตได้ กาย วาจา ก็ได้เชื่อว่าได้รักษา”

คือตามพุทธบัญญัติจะกิริโวยข้อ ถ้ารักษาจิตได้ก็ไม่ละเมิด พุทธบัญญัติ

ทั้งหมดทั้งปวงนี้ ที่ได้กระทำลงไป ไม่ว่าจะเป็นกายกรรม วจกรรม มโนกรรม (คิด) ต้องตอบตัวเองให้ได้ว่า...ทำไปเพื่ออะไร ทำไปทำไม? ใช้มหากศลจิตดวงไหนทำ? (อ่านมุขย์แล้ว ๓ หน้า ๔๑)

เพราะเมื่อกระทำการลงไปแล้ว ผลย่อมเป็นวิบากกรรมเกิดขึ้น และจะต้องได้ไปเสวยวิบากกรรมนั้นแน่นอน “กรรมที่ทำลงไปแล้ว ที่ไม่ให้ผลไม่มี!”

เดยสะกิดเตือน คนหลงไว้หลายประเภท

ทางเดิน (มรรค) มี ๒ ทาง ได้แก่ ทางถูก และ ทางผิด

ทางผิด คือ เดินแล้วหลงทาง (มิจฉามรรค) เป็นมิจฉาทิฏฐิ ไม่เชื่อในกฎของกรรม ไม่เชื่อว่าทำดีได้ดี-ทำชั่วได้ชั่ว ไม่เชื่อพระบัญญา ตรัสรู้พระลัมมาสัมพุทธเจ้า

คนเดินหลงทาง เช่น หลงสวัดมนต์โดยไม่รู้ความหมายว่า

ສອນຂອໍໄຮ ລົງນັ້ນທັບຕາກວານາໂດຍໄມ່ມີຕ້ວງຮູ້ຄືອ ສຕີ ລົງເພິ່ນ ຈຶ່ງ ນ້ອມ ຈະເຂົາບຸນຸກຄລຄວາມດີ ລົງມານສຸຂ ລົງອຍກໄປເກີດບນລວຽກຄໍ່ທີ່ວີ ພຣະມໂລກຊັ້ນໄດ້ຂັ້ນໜຶ່ງ ທຳບຸນຸ້ງຮ່ວງຂອເກີດອີກ ລົງບູ້ຈາດລອງວັນເກີດ ໂດຍ ໄມເຄີດໃໝ່ວັນຕາຍ (ມຣະນາຸສົມ) ລົງໄປ້ກາຄຽ-ອາຈາຣຍ໌ນອກກາຍ-ໄຈຕານແອງ (ຄືກ່າບປະຮີຍຕີແຕ່ມ່ປົບປັດ) ລົງໄປ້ກາຄຽອາຈາຣຍ໌ມາພາຍກຣນີໃໝ່ ລົງ ປົບປັດຮຽມສຸດໂຕ່ລາມກທີ່ສອງທາງ ລົງທາງເກີດ-ຕາຍໆ ອູ້ໃນວັນກຽງທີ່ທັງ ๓๑ ກຸມື ເລຸ່າ

ທາງຖຸກ ດື່ອ ສັນມາມຮຣຄ ເປັນເອກາຍນມຣຄ ດື່ອທາງສາຍເອກ ທາງສາຍເດືອວີ່ທີ່ດັບຖຸກໜີ່ໄດ້

ທາງສາຍເອກ ໄດ້ແກ່ ສຕີປົບປັດ ແລ້ວ ວິປັສສະນາກຸມ ແລ້ວ ອວິຍສັຈ ແລ້ວ ເປັນທາງປະເລີງຈູ້ເປັນອວິຍມຮຣຄ ໄດ້ແກ່ ຄື່ລ ສມາທີ ປັບປຸາ ຢີ້ວ່າ ທານ ຄື່ລ ສມດກຣມຈຸານ ວິປັສສະນາກຣມຈຸານ ເລຸ່າ

ດັ່ນັ້ນ ດັ່ນັ້ນ ດັ່ນັ້ນຕ້ອງການຄືກ່າບໄ້ເກີດສິ່ງແລກວ້າງດື່ງແກ່ພະ ຕາສານາ ພຶ້ງຄືກ່າບພະວິທີຣມປົກ (ປຣມຕະຫຣມ ແລ້ວ ຈິຕ ເຈຕສີກ ຮູ່ປິພພານ) ທັ້ງ ແລ້ວ ປຣີຈະເຫດຂອງອກີ້ມມັກຕະລັງຄະຫ

ຄວາ່ນພຣະສູຕຣ (ພຣະສູຕຕັ້ນຕປົກ) ປະກອບດ້ວຍ

ທານສູຕຣ ຄື່ລສູຕຣ ເວສາລືສູຕຣ ກຸກກົໂຮວາທສູຕຣ ກັມສູຕຣ ມັນຍຸ ຜ້ານສູຕຣ ມທາປຣິນິພພານສູຕຣ ມທາສຕີປົບປັດຈຸານສູຕຣ ມທາເວທລລສູຕຣ ຈູ່ພະມຫາຕັນທາລັງຂຍສູຕຣ ຂັ້ນກັກສູຕຣ ສຳພ່າຍຕນວິກັງຄສູຕຣ ໂຄຕມືສູຕຣ ວິຊາສູຕຣ ປຣມບທເລ່ມ ແລ້ວ ສຕີສູຕຣ ປຸ່ນໂນວາທສູຕຣ ຜັນສູຕຣ ລັ້ງຄັຍທສູຕຣ ກຸ່າທລລສາລາສູຕຣ ສຸບູ້ບູ້ສູຕຣ ກາວັດຕະສູຕຣ ຊຸທທກນິກາຍເລ່ມ ແລ້ວ (ພຣາມນີ້ ພາວົກປົກປົງຢີ່ ۱៦ ດນ) ຕາດາຄຕສູຕຣ ກັກທເກຣວັດຕສູຕຣ ມທາທດຄືໄປມ ສູຕຣ ວັກກລືສູຕຣ ກຣນີເມຕຕສູຕຣ ກັຈຈາຍນເຄຣຄາຕາ ໂສຕາປັນນສູຕຣ ປຸ່ມ ລັ້ງຂີຕຕສູຕຣ ປຸ່ມອຮ້າທ່ານຕສູຕຣ ກາຮສູຕຕສູຕຣ ປັຕໂໂຕສູຕຣ ພຣາມນ ສູຕຣ ນາຄືຕຕສູຕຣ ມັນກັກທສູຕຣ ກລທວຽກສູຕຣ ອິວິຈ່າສູຕຣ ອຸນຄາ ກພຣາມນສູຕຣ ມານສູຕຣ ອິຈຈາສູຕຣ ເລຸ່າ ເປັນຕົ້ນ

การศึกษาพาระอภิธรรมให้เข้าใจต้องเป็นคนมีปัญญากล้า เพราะเป็นธรรมปรมัตถ์ลึกซึ้งยากจะเข้าใจ แต่ถ้าได้ศึกษาพาระสูตรประกอบด้วยจะช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น

มีหลายคนคิดว่าศึกษาพาระอภิธรรมเพียงพอแล้ว บางทีก็เข้าใจอภิธรรมผิดพลาดไป เช่น เจ้ากรรมนายเรวในพระอภิธรรมไม่มี แต่ในพระสูตรต้นปีกุนมีแสดงไว้เช่นคำว่า “เวรีัง” ในพระสูตรธรรมบท ๒๗/๑๙ “ทิโซ ทิสัง ยันตัง ภยริ วรริ ปน วรีังฯ คนคู่เรอกัน พบกันเข้า ย่อมทำความพินาศแก่กัน” เป็นต้น (มีอาจารย์สอนพระอภิธรรมท่านหนึ่งกล่าวว่าเจ้ากรรมนายเรวไม่มี คนตายไปแล้วจะมาจดจำและมาทำอะไรได้ ท่านเข้าใจของท่านอย่างนั้น ซึ่งไม่ถูกต้องตามพระสูตรที่กล่าวมานี้ ท่านคงจะลืมไปว่าเจ้ากรรมนายเรวของพระพุทธเจ้ายังมีดังเช่น พระเทวทัตและโรคปักขันธิกาพาธ เป็นต้น

ดังนั้น คนที่เรียนอภิธรรมแล้วย่อมมีแผนที่เดินทางแล้วอยู่ในเมืองแต่ถ้าได้ศึกษาพาระสูตรไปพร้อมกันด้วยย่อมเป็นผู้ที่มีฐานกว้างไกล มีความรอบคอบซ่างพินิจพิเคราะห์ซ่างสังเกตเครื่องหมายแม่นยำ ย่อมสามารถเดินทางถึงจุดหมายได้ง่ายและรวดเร็วกว่า เพราะบางที่แผนที่กับการออกเดินทางจริงอาจจะไปพบเจอทางร่วมทางแยกแตกต่างกันไม่เหมือนกันทุกคน

ปัญหาสำคัญที่สุดประการหนึ่งก็คือ พุทธภูมิ เป็นภูมิที่จะต้องบำเพ็ญบารมีแสนนานและยากบรรลุธรรมทุกคน เกิดมาก็ไม่รู้ว่าได้เคยประณนาอธิษฐานบารมีอะไรไว้ในอดีตชาติแสนนานบ้าง (เล่นผับบังภูเขา) จึงให้อุดช่องว่างของปัญหา คือ เหวี่ยงแทกันเอาไว้ก่อน (จะได้หรือไม่ ก็ซ่างดีกว่าไม่ทำอะไรเลย) กล่าวคือ ให้บอกลาหรือบอกคืนพุทธภูมิเสีย เพราะเรื่องเดยมีมาแล้วในประวัติพระอิริยสงฆเจ้าท่านก็เคยทำแบบนี้แล้ว ก็สำเร็จ พิชิบอกคืนหรือลาพุทธภูมิ ได้เคยเขียนไว้แล้วในมนุษย์เล่ม ๓

๑๔. กรรมฐานคืออะไร? อีกที

กรรมฐานคือ ที่ตั้งแห่งการทำงานของจิต มี ๒ แนวทาง ได้แก่

๑. **สมถกรรมฐาน** เป็นบัญญัติ เป็นมรดกของพากวาสรา
พระมหาตั้งแต่เริ่มปฏิสัมเนชิบโนลักษัณ์เดิมในอัคคัญญาสูตร เดิมมี ๓๖ ประการ
ต่อมาพระพุทธเจ้าเพิ่มอีก ๔ ประการคือ พุทธานุสติ ธรรมานุสติ สังฆานุสติ
และอุปสมานุสติ จึงเป็นสมถกรรมฐาน ๔๐ ประการ มีการภาวนा ๓
อย่าง ได้แก่ บริกรรมภาวนารหีอุบัติกรรมนิมิต ๑ อุคคหภาวนารหีอ
อุคคหนิมิต ๑ อัปปนาภาวนารหีอปฎิภาคนิมิต หรือเรียกว่า บริกรรม
สามัชชี อุคคหสมາชีและอัปปนาสามัชชี

จิตตั้งมั่นดีแล้วจะเห็นนิมิตต่าง ๆ แม้กระทั่งพระพุทธเจ้า นรกร
สวรรค์ มีบัญญัติเป็นความนัดด้วยสติและสามัชชีสามารถลงบนิรவัตต์ ๔
ดุจหินทับหญ้า “ไม่ถึงดับมอดไป จุดหมายคือ การได้манจุติไป
ปฏิสันธิในพระโลก ยังต้องวนเวียนนวัตต์ต่อไป ดังเช่น อาฬารดาบส
อุทกดาบส การเทวินดาบสเสวยวิบากยานานนับหลายพันหลายหมื่น
กัป(ตั้งแต่ ๑-๔๔,๐๐๐ มหากัป) ถึงวิบัติใหญ่แก่ผู้เสวยทำให้ไม่มี
โอกาสได้พังครรມจากพระพุทธเจ้า

๒. **วิปัสสนากรรมฐาน** เป็นปรัมัตถ์ เป็นมรดกของพระพุทธ
เจ้าที่ทรงค้นพบด้วยพระองค์เอง มีเฉพาะในโลกที่มีการอุบัติพระพุทธเจ้า
เท่านั้น ใช้ลัมมารวบองค์ ๙ อันมีลัมมาทิภูติ เป็นตัวนำด้วยตาปัญญา
เข้าไปรู้เห็นปรัมัตถ์คือ จิต เจตสิก รูป นิพพาน ว่าโดยสังเขปมี ๓
ประการ ได้แก่ อันตตาญาณปัสสนา๑ อนิจญาณปัสสนา๑ ทุกขญาณปัสสนา๑

สัมมาทิภูติ(เห็น) เป็นตัวดำเนินด้วยตาปัญญาเป็น
ตัววิปัสสนา สัมมาลังกับปะ(คิด) เป็นตัวภาวนा ว่ารูป-นาม ไม่เที่ยง
เป็นทุกข์ ไม่ใช่ตัวตน(อนตตา) เมื่อร่วมกันเข้าจึงเป็นวิปัสสนาภาวนा คือ
ตัวปัญญาในอธิษฐานขององค์ ๙

วิปัสสนา ไม่ใช่เกaatตำรา พึงหาของจริงมาได้คร่าวๆ(สิ่งที่
ปรากฏทางหารทั้งหก) สมจะเป็นกำลังแต่วิปัสสนาเป็นอาวุธ เป็นปัญญา
หาของจริงสิ่งที่มีอยู่จริงให้พบ!

การเจริญวิปัสสนาต่างกับสมถกรรมฐาน ตรงที่จิตต้องไม่นิ่งเพ่งจ้อง
หรือน้อมจะเอาเช่นสมถะ (ต่อสู้กับทุกข์กัดข่มทุกข์) จิตต้องคิด แต่คิด
ด้วยสัมมาสังกัปปะ คิดถูกชอบในคีล สามารถและปัญญาภารานา คิดฝ่าย
กุศล คิดเนกขัมมะ คิดเพียรออกแบบพยาบาทเป็นตัวนำทาง โดยมี
สัมมาคีล สัมมาสามารិเป็นเสบียงกองหนุนเพื่อทางทางกำจัดเหตุแห่งทุกข์
(ขุดรากถอนโคน) **วิปัสสนาเป็นตัวปัญญาเป็นอาวุธประทัดประหารกิเลส**

แต่ถ้าเอามารិและลติเป็นตัวนำก็เป็นสมถะมีแต่กำลังขาดปัญญา
กำจัดอนุลักษณ์กิเลสในลั้น dane (เป็นพินทับหน้า) โลก โกรธ หลงไม่ลด

คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ **วิปัสสนาภารานา** หรือ
วิปัสสนากธรรมฐานเท่านั้น ส่วนสมถกรรมฐานเป็นสมบทิช่องพรหมหรืออินดู
ซึ่งมีอยู่ก่อนแล้วคูโลกด้วย ทาน คีล สามารិ-สมถภารานา และตายเกิด^๑
อยู่ในวัฏภพสงสารมีอยู่ก่อนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ ส่วนวิปัสสนา^๒
ภารานาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบคือ อันตตา ไม่ตาย-ไม่เกิดอีก

**ผู้กล่าวธรรมสอนธรรมหรือ ธรรมกถิก ได้แก่ บุคคลผู้มีการ
ศึกษาเรียนรู้พระอภิธรรม ปรัมตถาธรรม จิต เจตสิก รูปและนิพพาน
บุคคลนอกจากนี้ไม่ควรกล่าวธรรมสอนธรรม**

**องค์ธรรมที่มีอุปาระเกื้อกูลให้ถึงความตรัสรู้แจ้งโพธิปักขิยธรรม
เป็นบุพนิมิตรุ่งอรุณแห่งปัญญา ๗ ประการ ได้แก่**

๑. กัลยานมิตรสัมปทา อันมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคำสอน
หรือพระพุทธawan ได้แก่ พระไตรปิฎก เป็นต้น เป็นประธาน อริยสั่ง
สาวก และผู้กล่าวธรรมสอนปรัมตถาธรรม ได้เป็นที่สุด

๒. ฉันทะสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยองค์ธรรมแห่งอิทธิบาท
ความสำเร็จทั้ง ๔ (อิทธิบาท ๔)

ຕ. ຕືລສັນປາ ຄຶ້ງພວ້ມດ້ວຍຄືລືໃນອົງຄ້ອງວິຍມຣອຄລັ້ມມາກັມມັນຕະສົມມາວາຈາ ແລະສົມມາອ້າວ້າ (ກາຍກຣມ ۳ ວິຈີກຣມ ۴ ມິໂນກຣມ ۳ ໃນແໜ່ຍສຸຈຸຕົກສູລາກຣມບັດ ۱۰)

ແ. ທິກູ້ສັນປາ ຄຶ້ງພວ້ມດ້ວຍປັ້ງປຸງໃນອົງຄ້ອງວິຍມຣອຄ (ສົມມາທິກູ້ຈື້ງ-ສົມມາສັງກັບປະປະ)

ເ. ອັດສົມມາປະໂຫຼສັນປາ ຄຶ້ງພວ້ມດ້ວຍຄວາມມືເຈຕນາມນັສິກາຮົມ ຂຶ້ວ ຂອດື່ງຄວາມພັນທຸກໆ

ບ. ໂຢີນໂສມນສິກາຮົມ ຄຶ້ງພວ້ມດ້ວຍກາຮົມດີດີດີເປັນຄົດເປັນປັ້ງປຸງ ດີດຝ່າຍກຸຄລເປັນປະໂຍ້ນ

ຕ. ອັປປາທສັນປາ ຄຶ້ງພວ້ມດ້ວຍຄວາມໄມ່ປະມາກ ມີສົຕີ ຮະລິກິນີກໄດ້ ໄນ່ທຳນາຍ ໄນ່ເພື່ອ ຮະລິກູ້ ສາພຄວາມຈິງອັນປຽມຕົກ ລົງສູ່ພະໄຕຮັກຊັ້ນປະຈັກໜີ້ສັດແກ້ໄຈໂຍ້ຍ່ອຍ່າງໄມ່ມີກາລາງວັນແລກກາລາງຄືນ ດ້ວຍຄວາມເພີຍປະປັບປະກອງຈົດຕັ້ງມິ່ນ

ຈຳນວນຜູ້ບຽນລຸ່ມພັນ ມີນັບໄມ່ຄ້ວນໄມ່ສາມາຮັນບໍໄດ້

ຜູ້ຄຶ້ງພວ້ມດ້ວຍໂສດາປັບຕິມຣອຄ ຈະໄມ່ປັບປຸງສົນນີ້ໃນຄວາງກົກົກຕ່ອງໄປ ຈະໄມ່ເກີດໃນມານຸ່ມຍົງໂລກອີກ ແຕ່ຈະປັບປຸງສົນນີ້ໃນເຫົວໂລກແລກນິພພານໃນເຫົວໂລກ
(ກຣນີ່ຍິແມຕຕູ້ຕົວ ໨ຕົວ/໑໐)

ບຸຄຄລືຜູ້ໄດ້ບຽນລຸ່ມຮອຄຜລ ແລະ ປະເທດ ໄດ້ແກ່

ຮ. ຜູ້ໄດ້ຂ່າວ ໄດ້ແກ່ ນາງກາເພື່ອໄດ້ຝັ້ງຂ່າວວ່າພະພູທີ່ເຈົ້າຈະແສດງ ຮັຮມ ກົບຮຽນໂສດາບັນ

ແ. ຜູ້ໄດ້ເຫັນຮູບ ໄດ້ແກ່ ພຣະຮາມທາກັບປິປິນະ ແລະມເທສີພວ້ມ ບຣວາຮ ເພີຍ່ໄດ້ເຫັນພະສົມມາສັມພູທີ່ເຈົ້າ ກົບຮຽນໂສດາບັນ

ຕ. ຜູ້ໄດ້ຝັ້ງເສີຍງ ໄດ້ແກ່ ມີຄາລເຕຣ່ງໝື ໄປຝ່າພະພູທີ່ເຈົ້າດ້ວຍ ຈຳໃຈ ພັດທະນາທຳມ່ານໍໄມ່ເຫັນພະພູທີ່ເຈົ້າ ບຽນໂສດາບັນ

ແ. ຜູ້ໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຝັ້ງເສີຍງ ໄດ້ແກ່ ນາງວິສາຂາ ແລະອනາຄ ບິນທິກເຕຣ່ງໝື

៥. ຜູ້ໄດ້ລັງມືອປົງປັດ ໄດ້ແກ່ ສາວກລັ້ງໂມ ຜູ້ໄດ້ຝ່າງພຣະຫຣວມ ແລະ ລົມມືອປົງປັດທີປຣລຸ່ຽມມີມາກາມໄມ້ອ່າຈນັ້ນໄດ້

ບຸຄຄລໄດ້ບຣລຸ່ຽມຮຄຜລ ແ ບຸຄຄລ (ປົງປັດ ຂ) ໄດ້ແກ່

១. ທຸກຂາປົງປັດ ຂີປປາກິລູ້ວູາ ໄດ້ແກ່ ຜູ້ປົງປັດຕິລຳບາກ ບຣລຸ່ຽມໄດ້ເຮົາ ເຊັ່ນ ພຣະເວຕະ ເປັນຕົ້ນ

២. ທຸກຂາປົງປັດ ທັນຮາກິລູ້ວູາ ໄດ້ແກ່ ຜູ້ປົງປັດຕິລຳບາກ ບຣລຸ່ຽມໄດ້ໜ້າ ເຊັ່ນ ພຣະມາຫລືວະ ເປັນຕົ້ນ

៣. ສຸຂາປົງປັດ ຂີປປາກິລູ້ວູາ ໄດ້ແກ່ ຜູ້ປົງປັດຕິຕິ່ງໆຢ່າຍ ບຣລຸ່ຽມໄດ້ເຮົາ ເຊັ່ນ ພຣະອັຄສາວກແລ້ພຣະມາຫລືສາວກ

៤. ສຸຂາປົງປັດ ທັນຮາກິລູ້ວູາ ໄດ້ແກ່ ຜູ້ປົງປັດຕິຕິ່ງໆຢ່າຍ ບຣລຸ່ຽມໄດ້ໜ້າ ເຊັ່ນ ປກຕິສາວກໂດຍທ່ວ່າໄປ

នອກຈາກນີ້ ຍັງມີຜູ້ປຣລຸ່ຽມ ຕ ປຣະເກຫ ໄດ້ແກ່

១. ອຸດໝດີຕັ້ງລູ້ວູາ ໄດ້ແກ່ ບຸຄຄລຜູ້ໄດ້ຝ່າງຫຣວມເພີ່ງຫວ້າຂໍອຫຣວມ ກີໄດ້ປຣລຸ່ຽມ ເຊັ່ນ ພຣະພາທີຍະ ເປັນຕົ້ນ

២. ວິປັຈິຕັ້ງລູ້ວູາ ໄດ້ແກ່ ບຸຄຄລຜູ້ໄດ້ຝ່າງຫວ້າຂໍອຫຣວມ ແລະ ຂໍຍາຍ ຄວາມປະກອບຈຶ່ງໄດ້ປຣລຸ່ຽມ ເຊັ່ນ ນາງວິສາຂາ ແລະ ອນາຄາບິນທິກເສຣະຈູ້ ເປັນຕົ້ນ

៣. ໄນຍບຸຄຄລ ໄດ້ແກ່ ບຸຄຄລຜູ້ໄດ້ຝ່າງຫຣວມແລະ ແສດງຮາຍລະເວີ່ດ ປະກອບມາກແລະ ພຶກຝົນອຍ່າມາຈຶ່ງໄດ້ປຣລຸ່ຽມ ເຊັ່ນ ພຣະມາຫລືວະເຄະ ເປັນຕົ້ນ

ສ່ວນບຸຄຄລປຣະເກຫປປາກຫປປະ ໄນໄສມາຮຖາເຂົ້າຄື່ງມຮຄຜລໃນຫາຕີ ນີ້ ແຕ່ຈະເປັນອຸປະນຸຍໃນຫາຕີຕ່ວ່າໄປ

ບຸຄຄລຜູ້ໄໝ່ອ່າຈນປຣລຸ່ຽມໄດ້ ៥ ປຣະເກ

១. ບຸຄຄລຜູ້ຕິດອູ້ງກັບກິຈຈາກຮານທາງໂລກ

២. ບຸຄຄລຜູ້ເຊັ່ນຂອບກາຮູດຄຸຍທາງໂລກ

៣. ບຸຄຄລຜູ້ເຊັ່ນຂອບຄລຸກຄລື່ມ໌ເພື່ອນຟູ້

ຕ. ບຸຄຄລຜູ້ນັ້ນກຳນົດໃນການນອນ

ຕ. ບຸຄຄລຜູ້ນັ້ນກຳນົດໃນການນອນທີ່ມີຄວາມຫລຸດພື້ນທີ່ເຫັນແຫ່ງທຸກໆ
ອັນຕາຍຂວາງກັ້ນທາງສູ່ພຣະນິພພານ ຕ. ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່

ຮ. ຜູ້ກະທຳອັນຕາຍກຣມ ຕ. ໄດ້ແກ່ ຂ່າປິດ ຂ່າມາຮາດາ ຂ່າ
ອວທັນຕົວ ທຳຮ້າຍພຣະພູທະເຈົ້າຖື່ນທີ່ພຣະໂລທິຕະແລະທຳສົງໝົງໃຫ້ແຕກກັ້ນ

ເກ. ຜູ້ຕ້ອງແສງວິບາກພິກາຮແຕ່ກຳເນີດ

ຕ. ພຣະສົງທີ່ລ່ວງລະເມີດປຣາຊີກ ແລະສັ້ນຈາທີເສັສ ເວັນໄວ້ເລື່ອແຕ່ວ່າ
ໄດ້ປຣລຸ່ມຮຽມຂັ້ນຕົ້ນເຂົາກະແສພຣະນິພພານມາແລ້ວກ່ອນປວັບສ ສ່ວນຂຽວວາສ
ລະເມີດຄືລ (ຄືລ້າຫ້າ)

ແ. ຜູ້ຕີເຕີຍນກລ່າວຮ້າຍພຣະອຣີຍເຈົ້າ

ຕ. ບຸຄຄລເຫັນຜິດມີຈາທິງຸລື ເຊັ່ນ ເຊື່ອກາຮງເຈົ້າເຂົາຝຶກ່າວທີ່
ມານສມາປັຕິ ເປັນຕົ້ນ

ພຣະສົງຜູ້ລ່ວງລະເມີດຕາມຂໍ້ອ ၃ ອາບັດສັ້ນຈາທີເສັສ ແກ້ໄຂດ້ວຍ
ການເຂົ້າອູ່ປຣິວາສກຣມ ທີ່ອລາສິກຂາແລະເຮີມປົງປັບຕິຮຣມໃນຈູ້ນະອຸປາສກ
ການປົງປັບຕິຮຣມກີຈະເຈີຍງົກ່າວໜ້າຕ່ອງໄປເຖິງສູ່ຈານອຣີຍປຸ່ຄຄລຂັ້ນຕົ້ນໆ ແລະ
ສາມາຄົປົດອບາຍກູມໄດ້

ຜູ້ທີ່ຄິດຈະບວັນພຶ້ງໄຕຮ່ວມມື່ງໃຫ້ຈົນທັກ ແມ່ຈະເປັນມາກຸຄລຍິ່ງ
ໃຫຍ່ມີຄຸນອັນຕົວເຕີໂທໜົກມ້ານຕົວເຫັນກັນ ເພຣະມີສິກຂາບທໃຫ້ຮັກຂາສິ່ງ
ເໜັດລ ຂໍ້ອ “ດຸຈເອາມື່ອຈັບຮູດໃປໜ້າຄາ ຄໍາໄໝຮັມດັດຮະວັງກົບາດມື່ອດັນໄດ
ຄວາມເປັນສະນະປົງປັບຕິໄມ້ດີ ຍ່ອມຊຸດລົງນຽກດັນນັ້ນໆ ກຸໂສ ຍາຕາ ທຸຄຄທີ່
ໂຕ ໃຫ້ຕາມເວວ ກັ້ນທີ່ ສາມັນຍັງ ຖຸປະລົມງົງ ນິຮຢາ ຍູ້ປັກ້າຜົດຕິ່າ (ສັ້ນ
ຍຸຕຕົນນິກາຍ ສຄາຕາວວັດ ၁၅/၂၈ ຕາຍີນສູ່ຕະຫຼາດ) (ປັດທາອ່ານໜັງລື່ອມໜຸ່ຍ່າລ່າມ
၁၈ ວິນ້ຍພຣະພຣະ-ວິນ້ຍຄນ)

ສໍາຫັບຂຽວວາສື່ງອູ່ໃໝ່ໄວ້ຢູ່ສູງອາຍຸບາງຄນອາຈມີປູ້ຫາສຸຂາພ
ແລກກາຮອກບວັນເປັນເຮືອງທີ່ມີລັບປະຍະຫລາຍປະກາຮ (ອ່ານລັບປະຍະ ၈ ໃນ
ໜັງລື່ອມໜຸ່ຍ່າລ່າມ ၁၈) ຂອແນະນໍາວ່າ ມີເຕີມຕົ້ນທີ່ໃຫ້ບວັນໃຈປະພາຕີ

พระมหาจารย์มราวาสด้วย “อาชีวัช្យรูปภคีล” คือ คีลที่มีลักษณะเป็นข้อที่แปด ได้แก่ คีลข้อ ๑ ถึงข้อ ๗ ตรงกับกฎกรรมบก ๗ ข้อแรก (คือ การกรรมสุจริต ๓ เว้นพาณเติบາต เว้นลักทรัพย์ เว้นทำผิดประเวณี วจีสุจริต ๔ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดล่อเลี้ยด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อ) และลักษณะอาชีพ (เว้นอาชีพต้องห้ามห้าอย่าง คามนุษย์ สัตว์ มีชีวิต น้ำเม่า ยาพิษและพิษ ศัตรวาส) เป็นข้อแปด ซึ่งไม่ห้ามวิกลากโซชนา อย่างไรก็ตาม การอ ก ก บวชก็คือการค้นหาสัปปายะ ๗ นั้นแหล่!

(อนึ่ง อริยบุคคลขั้นโสดบันและพูดเท็จได้เด็ดขาด ตั้งแต่พระอริยะและโสดบันขึ้นไป ท่านไม่รับคีลสมាមานวิรัติแต่ท่านสมจเฉวิรัติ โดยอัตโนมัติด้วยตนเอง สถาพามีลักษณะล่อเลี้ยดได้อีก อนาคตมีลักษณะพูดคำหยาบได้อีก และพระอรหันต์เท่านั้นที่จะคำพูดเพ้อเจ้อและวจีทุจริตได้ทั้งหมด)

ผู้กระทำผิดตามข้อ ๔ แก้ไขโดยการทำการขอขมากรรมต่อองค์พระอริยเจ้าท่านนั้น หรือตัวแทนสงฆ์ ส่วนข้อ ๕ ก็ต้องแก้ไขโดยเปลี่ยนความคิดเห็นให้เป็นลักษณะที่ดี (โปรดทราบในหนังสือมนุษย์เล่ม ๑๓)

เครื่องกังวลปิดกั้นมรรคผลนิพพาน เรียกว่า ปลิโพธ มี ๑๐ อย่าง ได้แก่

๑. ความห่วงกังวลทิ้ง
๒. มีกิจต้องทำในตระกูล
๓. ติดลาภ
๔. ติดหมู่คณะ
๕. ห่วงกังวลการงาน
๖. มีกิจเดินทางบ่อย
๗. ญาติพี่น้อง (ความเสนาหาในบุตรและภรรยาสามีดุจไม่ໄ่กอกใหญ่ที่เกี่ยวพันกันอยู่)
๘. โรคภัยไข้เจ็บ

၃. ອ່າງກັນກົມພາແລ້ວຮັບຮັດກົມພາ ແລ້ວກັນກົມພາ ແລ້ວຮັບຮັດກົມພາ (ເຊັ່ນ ພຣະໂປງຈູ້ລົລະ ພຣະໄບລານເປົ່າ ເປັນຕົ້ນ)

၄၀. ອ່າງກັນກົມພາແລ້ວຮັບຮັດກົມພາ ແລ້ວກັນກົມພາ ແລ້ວຮັບຮັດກົມພາ
ສຶ່ງຂວາງກັ້ນວິປັສສນາ ၁၀ ປະກາຣ ໄດ້ແກ່

၈. ດາວໂຫຼວງຢັ້ງຢືນທີ່ໃນການຄຸນທ້າ (ການຈັນທະ)

၂၇. ດາວໂຫຼວງຢັ້ງຢືນທີ່ໃນການເຈີ້ງວິປັສສນາ (ຢັ້ງຢືນມືອືຖືບາທ)

၃၈. ຜິທລອກຫລອນ ທີ່ໄວ້ ເຫວດການບວກ (ເຫວຸດຕາມາຮ)

၄၅. ອາຫາຣ໌ຢັ້ງຢືນ (ຢັ້ງຢືນສັບປະຍະ)

၅၅. ກລັວຄວາມລຳປາຢັ້ງຢືນຈາກຫາຽນທຳຄວາມເພີຍຮ (ຢັ້ງຢືນ)

၆၇. ມີມານະເຢືອຫຍຶ່ງ ໂອື້ວດຄື່ອຕ້ວ (ສຳຄັນທັນຕານ)

၇၈. ເກື່ອງຈົກຈັກ

၈၈. ມັກມາກໃນການອອນ (ຄື່ນມືຖະ)

၉၈. ລັ້ງເລັ້ນລັ້ນໃໝ່ມຽນຄົດ (ວິຈິກິຈຈາກ)

၁၀၈. ດາວໂຫຼວງຢັ້ງຢືນ (ອຸທັນຈາກກຸກກຸຈຈະ)

ອັນຕາຍຕ່ອງວິປັສສນາງູາຄານ ၁၀ ປະກາຣ (ວິປັສສູນປົກລົສຫວີ່
ອຸປົກລົສ) ໄດ້ແກ່

၈. ໂອກາສ (ແສ່ງສ່ວ່າງ) ၆. ອົບໂມກໍ່ (ນ້ອມໄຈເຂື້ອ)

၂၇. ຖູານ (ຄວາມຮູ້ສອດສ່າຍ) ၈. ປັດຕາທະ (ເພີຍຮກລ້າ)

၃၈. ປິຕີ (ອົມືຈີ) ၄၈. ອຸປົກລົສ (ສົດໃຫຍ່ອຸປົກລົສ)
ສົມປັ້ງງູາປະຍະ

၄၈. ປັບປັບກົມພາ (ສົງຄວາມໝັ້ນມີເພິຈາລານ) ၅. ອຸເບກຂາ (ເຈຍຈມເໜີ)

၅၈. ສຸຂ (ລບາຍກາຍ-ໄຈ) ၁၀. ນິກັນຕີ (ຄວາມໝັ້ນໜ່າຍືນດີ)

ຂໍ້ອັນຕາຍ ເປັນກິເລສທີ່ເກີດຈາກການທຳສາມີ-ສມຄະໃນອອນຄົມານ
ເລີຍເປັນລ່ວນໃໝ່ ຄວາມສົມມາສຕິເຂົ້າໄປຮູ້ໃໝ່ມາກຂຶ້ນອ່າດີ່ງຈມເໜີໃນ
ອັນຕາຍ ຈະທຳໄວ້ວິປັສສນາງູາຄານໄມ້ກ້າວໜ້າ (ໂປຣດອ່ານວິທີແກ້ໄຂລະເອີດໃນ
ໜັນສື່ອມນຸ່ມຍົບເລີ່ມ ແລ້ວ ວິທີແກ້ໄຂລະເອີດໃນວິປັສສນາງູາຄານ ၈၈)

ສິ່ງຍອດເຢືຍມທີ່ສຸດ ແລະ ປະກາດ ໄດ້ແກ່

๑. บรรดาความยินดีทั้งปวง ความยินดีในวิปัสสนาภูณายอดเยี่ยมที่สุด

๒. บรรดาการให้ทั้งปวง การให้ธรรมทางนัยอุดเยี่ยมที่สุด
  ๓. บรรดาลสทั้งปวง รสแห่งธรรมยอดเยี่ยมที่สุด
  ๔. บรรดาภลินทั้งปวง กลินแห่งมรรคญาณ-ผลญาณ
ยอดเยี่ยมที่สุด
  ๕. บรรดาลากทั้งปวง การได้มรรคญาณ-ผลญาณ
ยอดเยี่ยมที่สุด
  ๖. บรรดา มิตรทั้งปวง การได้มิตรคือ มรรคญาณ
ยอดเยี่ยมที่สุด
  ๗. บรรดาทุกข์ทั้งปวง ทุกข์บริหารขันธ์ทุกข์ที่สุด
  ๘. บรรดาสุขทั้งปวง พระนิพพานเป็นสุขยอดเยี่ยมที่สุด

ธรรมที่ร้อยรัดสัตว์โลกติดตรึงไว้ในโลกนี้คือ “ธรรมตันหา” ทำให้จมปลักตกอยู่ในอำนาจและติดตามตัวเราคือ ตันหา ณ ได้แก่

๑. **การตั้งหา ทำให้สัตว์โลกจนปลักษณ์ในการขาวจร ๑๑ ภูมิ**
(อุบາຍภูมิ ๔ มันชย์ เท่าโลก ๖)

๒. ภาตตัณหา ทำให้สัตว์โลกจนปลักอยู่ในรูปภูมิ ๑๖ ภูมิ (ยกเว้นสุธรรมาราสภูมิ ๔ ของพระอนาคตี)

๓. วิภาตันหา ทำให้สัตว์โลกจมปลักอยู่ในอ้วนภูมิ ๔ ภูมิ

๑๕. ว่างใจให้กว้างทำอย่างไร?

๑. หลายคนสิงของแต่ก่อนเสียหายแล้วทำใจไม่ได้ ใจไม่ว่าง บางคนถูกลักขโมย ถูกด้อมโง ไม่ได้ของคืนก็ยังทำใจไม่ได้ ปล่อยวาง ไม่ได้ ใจก็เป็นทุกข์ (ความพลัดพรากจากของรักของชอบใจ เป็นทุกข์)

คนที่ปล่อยวางได้ง่าย “ช่างมันແຕอะ เอกากลับคืนไม่ได้แล้ว” (อย่าร้องไห้เมื่อnmหก) แก้ไขอดีตแก้ไม่ได้!

คนที่ปล่อยวางง่าย ส่วนใหญ่เป็นคนมีพื้นฐานที่เคย “เสียสละ” (ทานบารมี) สิงของมาแล้วในอดีต เสียสละ คือ ไม่อัลัยในสิงของเหล่านั้นอีกแล้ว ไม่อัลัยเป็นความหมายของนิพพาน (อนาโลย) พระพุทธองค์จึงทรงตรัสสอนเรื่องท่านเป็นเรื่องแรกในคำสอน

ยิ่งเคยเสียสละของที่ยังใช้อยู่และที่รักมากที่สุด (ดังเช่นพระโพธิสัตว์) มาแล้ว จะปล่อยวางง่าย จึงต้องหัดเสียสละทำบ่oyerขึ้น มากขึ้น านิสัสงส์ยอมมากๆ ขึ้นจะละลักษณะทิภูมิได้ง่ายขึ้นในโอกาสข้างหน้า

คนที่ไม่เคยเสียสละหรือเสียสละแต่ของไม่ค่อยจะมีประโยชน์ ของเหลือใช้ หรือเสียสละแล้วหวังผล เช่นนี้การปล่อยวางย่อมมีไม่ได้ เพราะยังมีอัลัยavarණ์อยู่

คนทำบุญแล้วหวัง สวรรค์ ความสุข ความเจริญ ยังปล่อยวางไม่ได้ เพราะยังไม่ออกจากกาม (รูป เลียง กลิน รส ลัมผัส) ทำบุญเพื่ออาศัยบุญเดินทางให้ถึงฝั่ง ถึงฝั่งแล้วก็เลิกกัน ไม่เอาได้เหมือน?

เรื่องความเสียสละ ขอนำเอาอรรถกถาชุทธกนิ迦ยกذا ก พระไตรปิฎกเล่ม ๒๗ มาเล่า ...สมัยพระเจ้าพรมทัตกรองกรุงพาราณสี มีพญากรวงทองโพธิสัตว์ชื่อ นิโคราช และพญากรวงทองชื่อ เสฆะ ต่างมีบริวารฝ่ายละหัวร้อย ถูกพระราชาล่าอา莫ไว้ในเขตราชอุทยาน เพื่อฆ่าถวายพระราชวันละตัวๆ โดยลับวันกันแต่ละฝูง

วันหนึ่งถึงวาระฆ่ากวางฝ่ายพญาภากวงทองเสขะ เป็นแม่กวางมีท้องแก่ นางห่วงลูกน้อยในท้องจึงอ่อนวนขอผ่อนผันรอให้ออกลูกก่อนแต่พญาภากวงทองเสขะไม่ยอมให้สับเปลี่ยน แม่กวางจึงวิงไปขอความช่วยเหลือจากพญาภากวงทองนิโคธโรพิธัตต์ว์ เกิดเมตตาสงสารจึงอาสาไปนอนเอาคอดาดเขียงรอพ่อครัวมาฆ่าตัดคอ เช้าวันนั้นพ่อครัวมาเห็นเข้าจึงสงสัยว่าทำไมพญาภากวงทองเชิงได้รับพระราชทานนอกจากแล้ว เหตุไนน์จึงามอนพาดคอที่เขียงนี้ จึงนำความไปกราบทูลพระราชา พระราชาเสด็จมาทอดพระเนตรแล้วตรัสตามทรงทราบความจริงถึงความเสียสละชีวิตของพญาภากวงทอง แม้เป็นสัตต์เดรัจฉานก็ยังมีจิตใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนกวางด้วยกัน หมู่มนุษย์เองยังไม่เคยเห็นผู้ใดเพียบพร้อมด้วยเมตตาคุณเหมือนสัตตนี้เลย จึงให้อภัยแก่พากวงห้างหมดนับแต่วันนั้นเป็นต้นไป พร้อมทั้งดำรงอยู่ในเทศพิธารธรรม พระราชาทานนามป่าแห่งนั้นว่า “ป่าอิลิปตันมฤคทายวัน” ป่าบำเพ็ญบารมีของดาบลึ้งเป็นเขตอภัยทานสัตต์

นี่คืออุดมชาติหนึ่งของพระโพธิสัตต์บำเพ็ญประวัติบำรา羯รีชั่งเดย เลี้ยสละแม่ชีวิตก็เคยสละมาแล้ว จนบรรลุพระลัมมาลัมโพธิญาณในพระชาติสุดท้าย!

๒. ผู้จะเข้าถึงความว่างต้องมีเมตตา (อโศก)

เมตตาเป็นการไม่เบียดเบี้ยน เป็นคือ ผู้มีคือไม่อาจไปอย่างได้เลย “เมตตาธรรม คำจุนโลก โลก ปัญญาภิกษา เมตตา”

“ผู้ได้เป็นอยู่ปักติดด้วยเมตตา เป็นผู้เห็นภัยของกิเลส เป็นผู้เลื่อมใสของพระพุทธเจ้า ผู้นั้นพึงบรรลุถึงทางที่สงบ เป็นที่ดับของสังขาร..”
ทำอย่างไรจึงจะเสียสละโดยไม่หวังผลตอบแทน

๑. ทำกุศลกรรมด้วยมหากุศลจิตดวงที่ ๑ เป็นเสมอสังประกอบด้วยปัญญาและวิเริ่มด้วยตนเองไม่ต้องมีการซักชวน และไม่หวังผลตอบแทนเป็นเชือสีียง เกียรติยศ หรือแม้สรรค์ นี้เป็นบันไดเบื้องต้น

นำไปสู่การปล่อยวาง

๒. อาย่าเป็นทาสอารมณ์ อาย่าให้กิเลสตัณหาพาไป ควรใช้โภนโนสมนสิการให้เกิดปัญญา เห็นโทษของกิเลสตัณหา หวังมากຍ่อมผิดหวังมาก “ไม่หวังเลยย่อ้มไม่ผิดหวังเลย!

“คนมีลูก ย่อ้มเสียใจเพราะลูก คนมีวัว ย่อ้มเสียใจเพราะวัว เหมือนกันๆ

โสดติ บุตเตหิ บุตติมา โโคมิโก โโคหิ ตเตา โสดติ”
(นันทีสูตร เล่ม ๑๕ หน้า ๙ พระพุทธเจดีย)

“...กรรมไม่คำ-ไม่ข้า มีวิบากไม่คำ- ไม่ข้า ย่อ้มเป็นไปเพื่อสิ้นกรรม...” (กุกุโรวาทสูตร เล่ม ๓๓ คหบดิวรรคสูตรที่ ๗ พระพุทธเจดีย) หาอ่านรายละเอียดในหนังสือมนุษย์เล่ม ๑๐

ทุกชีวิตเกิดมา ด้วยผลของการมและดำรงชีวิตอยู่ด้วยผลกรรม มีสุข-ทุกข์ ก็ด้วยอำนาจแห่งกรรม และทำกรรมต่อไปอีก เมื่อลิ้นกรรม ก็ลิ้นชีวิต แต่เป็นการลิ้นชีวิตลิ้นกรรมเพียงชาติหนึ่งๆ เท่านั้น ยังมีกรรมที่จะต้องไปนำเกิดอีกมากมาย และยังจะต้องลิ้นชีวิตต่อไปอีกหลายภพชาติเกินที่จะนับ (อสังขายหรือสังขาย=นับไม่ได้) จึงไม่ควรประมาทในชีวิต ควรใช้ชีวิตให้คุ้มค่าที่อุตสาห์ได้บำเพ็ญบุญไว้แต่ชาติปางก่อน (บุพเพกตปัญญา) จะได้มาเกิดเป็นมนุษย์ พบรอบพุทธศาสนา จึงควรปฏิบัติให้ถึงความลิ้นกรรมอย่างถาวร (กรรมไม่คำ-ไม่ข้า) และหมั่นถามตัวเองบ่อยๆ ว่า “เกิดมาทำไน?” ความสำเร็จของชีวิตคืออะไร? (เพื่อรำรวย ชื่อเสียง หรือเพื่อแสวงหาความสุขสนุกสนานแล้วก็ตายไป หรือจะอยู่ให้เหนื่อยความตาย!)

ก้อนเมฆบนห้องฟ้าหัวเราะเยาะคนว่าส่วนมากถูกพันธนาการ ไร้อิสรภาพ มีปัญหาร่างร้อนกระวนกระวาย เจ็บปวดร้าว น้ำตาล่อนหน ยังม่าตัวตาย ได้รับพิษภัยของความชั่วและความดี ทำชั่วก็เจ็บปวดมากพออยู่แล้ว ครั้นมีโอกาสได้ทำความดีบ้าง ก็ไปติดต่ให้ต้องทุกข์

เข้าไปอีก ละความชั่ว-ทำความดีแล้วให้ทางทั้งชั่วและดี คนติดดีเก้ายาก สรรเลริญกับนินามันโนกรธรรม มีได้เสื่อมໄได้ ถ้าไม่เข้าไปรู้เท่านั้น มันก็ทุกข์ พึงloyตัวให้สูงพ้นแบบก้อนเมฆ

“จงหอดูตัวเชืออยู่ในความเป็นอิสระ เช่นเดียวกันกับห้องฟ้า ไม่เรียกมันว่าดีหรือไม่ดี” (เช่นดวงใจแห่งพุทธะ)

จงอย่าปرجุอารมณ์ที่กระทบ อย่าวิจารณ์ อย่าตัดสิน อย่าตก เป็นทางของอารมณ์!

“อย่าแก้อารมณ์ อย่าแก่โลกธรรม ให้แก่ที่ใจตนเอง!”

ประโยชน์ของความว่าง

ถ้ายังมานาน บานตร แก้วน้ำ ว่างมีประโยชน์ จิตว่างย่ออมมีประโยชน์ ว่างคือ อากาศธาตุ อากาศธาตุ คือ ความว่างที่รองรับธาตุทั้งสี่ (динน้ำ ลม ไฟ) และรองรับวิญญาณธาตุด้วย ว่างเป็นนิพพานธาตุ ว่างไม่ใช่รูปธาตุ ว่างไม่ใช่วิญญาณธาตุ แต่ว่างเป็นนิพพานธาตุ

การทำใจให้ว่างนั้นยาก แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่สามารถทำได้ ใจที่ว่าง ๆ...ทำได้ แต่ไม่ใช่ทำ!

แต่เป็นการละ-วาง-ว่าง!

“ที่นี่สงบ ที่นี่ประณีต ที่นี่เองเป็นที่สร้างความเมما เป็นที่กำจัด ความกระหาย เป็นที่ถอนความอลาดัย เป็นที่ตัดวัฏญาณ เป็นที่ลิ้นตันหาย เป็นที่หน่ายราคะ เป็นที่ดับสนใจ นี่คือนิพพาน...” (พระพุทธเจ้า)

คนที่เข้าถึงความว่าง คือ ภาวะอันนี้นี่แหล่ะบรรลุถึงนิพพาน!

ต้องละสักกายทิภูมิ คือ ต้องทำให้ว่างจากตัวตน (ตัวตนไม่มี มีแต่ขันธ์ ๕) คนที่จะละสักกายทิภูมิได้ จะต้องมีพื้นฐานมาจากการที่ได้เคยเสียสละมาก่อนอย่างมาก เคยเสียสละลิงของนอกรากามาแล้ว จึงจะเสียสละละตัวตนได้

ลิงที่คนยึดมั่นเสมอ คือ ตัวตน ไม่ปล่อยวาง คือ ทุกข์ ใจ เป็นผู้สร้างขันธ์ทั้งสร้างและทำลาย ความดี-ไม่ดีเป็นขันธ์ ถาวรขันธ์ (ดี-ไม่ดี) ได้ยอมอยู่หนือขันธ์ เป็นขันธ์มุติ (รู้แล้วให้วางเสียเพราะมันไม่เที่ยง!)

ຄນທີ່ວາງໄດ້ ຍ່ອມໄມ່ຖຸກໜີ້ ລຶ້ງຄວາມວ່າງແລ້ວໄມ່ຖຸກໜີ້
ວ່າງຈາກອາຮມນີ້!

ອາຮມນີ້ ລົມ ໄດ້ແກ່ ຮູ່ ເສີຢັງ ກລິນ ຮສ ສັມຜັສ ອິດນິກເຮືອງຮາ
ຫ້າຕາກເປັນທາສຂອງອາຮມນີ້ ດຣາໄດ້ເນື່ອ ເຫັນ ໄດ້ກລິນ ຮູ້
ຮສ ຮູ້ສັມຜັສເຢັນ-ຮ້ອນ, ອ່ອນ-ແເງີງ, ຕິ່ງ-ຫຍ່ອນ ກົກິດ ຮັກ-ໜັງ ແລ້ວກົງ
ຫລັງໄປກັບອາຮມນີ້ນັ້ນ ອີ່ຢ່າງນີ້ເຮີຍກວ່າ “ໄຟວ່າງ” ເພຣະເຫັນ ໄດ້ຍິນ ໄລາ
ດຣາໄດ້ເປັນຕົວຕານ ເປັນເຮົາອູ່ຕຸລອດເວລາ ຈຶ່ງໄມ່ເຫັນຮຽມຮະ

ຄນທີ່ຫລັງອາຮມນີ້ ແນວຍອັນຄນທີ່ຖູກຂ້ອງຍູ້ໃນເວືອນຈຳ ຖຸກລົງໂທໝາ
ຖູກທຽມານ ໂດຍມີກີເລສຕັນທາເປັນຜູ້ນັ້ນບັງຫຼາກເກຣເວືອນຈຳ!

ແຕ່ລ້າໄມ່ຕັກເປັນທາສຂອງອາຮມນີ້ ດືວ່າ ໄມ່ຕິດອູ້ໃນອາຮມນີ້ໄດ້ ພ
ເນື່ອເຫັນ ໄດ້ກລິນ ຮູ້ຮສ ຮູ້ສັມຜັສ ຮູ້ເຮືອງຮາຄິດນິກ ກົມືສຕິຮູ້ຫຼັກ ໄມ່
ຫລັງຮັກ-ຫລັງໜັງໄດ້ ພ ອີ່ຢ່າງເກີດອາຮມນີ້ ແຕ່ໃຫ້ແກ້ທີ່ໃຈຕົວເອງ!

ແກ້ທີ່ຄນອື່ນແກ້ໄມ່ໄດ້ ໃຫ້ແກ້ທີ່ຕັນເອງ!

ຮູ້ວ່າມີອາຮມນີ້ມາກະທບແລ້ວ ເກີດແລ້ວກົດຕັບ ແລ້ວກົງເກີດອີກ-ແລ້ວກົງ
ດັບອີກ ຄ້າຈີຕົດ ກົດ-ຮູ້-ເຫັນຄົດໄປ ມັນເປັນຮຽມດາຂອງຈິຕເຫຍ່ອມຄົດ
ໄມ່ຕ້ອງໄປຄົດທີ່ຈະຫຼຸດຄົດ ຮູ້ຄົດແລ້ວຄົດກົງຫຼຸດ ກົງເຈີບູສຕິຕ່ອໄປ ທາວໄຫ່ນ
ເດັ່ນຫັດກົງຕາມຊູ້ຫວານນີ້ນ ນິດເດືອຍ...ໆ ເກີດ-ດັບ...ໆ ດີກົງໜ່າງ-ໄມ່ດີກົງໜ່າງ
ເນື່ອເພລອຄົດໄປ ກົງເຫຼື້ອວ່າແກ່ເພລອໄປ ໄມ່ຕ້ອງໄປຄົດອີກວ່າເພລອຄົດອະໄຮ
ຮູ້ແກ່ວ່າເພລອພວແລ້ວ ຮູ້ເພລອກົງຫຼຸດເພລອ ເພລອກົງໄມ້ໃໝ່ເຮົາ ເປັນຮຽມຮະ!
(ພັ້ນຄະບົກຂາຮູ້ອູ້ໃນອຸບກຂາທວາງ ລ) ເປັນເຫັນນີ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນໜັບ ຮູ້ອາຮມນີ້
ອີ່ຢ່າງນີ້ ຮູ້ແລ້ວໄມ່ຖຸກໜີ້ (ອ່ານເວືອງອຳນາຈແກ່ອາຮມນີ້ທີ່ທີ່ວ່າງທີ່ຍົດດືກປະກອບ)

ການທີ່ຈະບຣລຸຖື່ງຄວາມວ່າງຈະຕ້ອງມີເຫດປັຈັຍ ດັ່ງນີ້

ຮ. ເຄາະນະໃຈຕັນເອງໃຫ້ໄດ້

“ດູກອ່ອນກົກິນີ້ທີ່ໜ້າຫລາຍ! ເຫຼື່ອພຶ່ງຍືດເວືອນີ້ ເພຣະເວືອທີ່ວິດນໍາອົກ
ແລ້ວຍ່ອມເບາ ຍ່ອມຄື່ງຝ່າງໄດ້ເຮົວແລະເນື່ອຕັດຮາຄະໂກສະໄດ້ແລ້ວຕ່ອງຈາກນັ້ນກົງ
ຈະພຶ່ງຄົງນິພພານ”

การบรรลุถึงนิพพานหมายถึง บรรลุถึงความว่าง ความเป็นอิสระ ใจไม่ເກົ່າເກື່ອງໄມ່ຕິດอยູ້ໃນอารมณ์ໄດ້ เมໍອປ່ອຍອາຮມັນທີ່ຂອງຄວາມຄົດອັນໄດ້ໄດ້ແລ້ວ ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ຄົດໃນເຮືອນນັ້ນຢ່ອມແຫ່ງສົນທີປະຈາກໃຈທັນທີ່ໄມ່ມີອາຮມັນຕ້າງໜີວ່ອຄວາມກົດຕັນເໜີ້ອອູ້ ຜູ້ຂ້າເຖິງນີ້ນີ້ພັນຈະສາມາຮັດກຳຈຳອ່າຍ່ານີ້ໄດ້ເສົມອ...

ເນື່ອເຫັນຂອ່າໄວ ທີ່ໄດ້ຍືນຂອ່າໄວ ແລ້ວ ກົງຈະໄຟ່ທ່ານຜົດໄປກັບການເຫັນ ການໄດ້ຍືນ ແລ້ວ ດີກົງໜ້ວ່ວຽວ ໄມດີກົງໜ້ວ່ວຽວ ໄມເຖິງ!

ເນື່ອທຳໄດ້ເຊັ່ນນີ້ ວິญญาณທາງຕາ ທາງໜູ້ ແລ້ວ ກົງໄມ່ເກີດ ເນື່ອວິญญาณໄມ່ເກີດ ນາມຮູບກີ່ໄມ່ເກີດ ເພຣະສັງຂາດັບ ອວິຈ່າດັບເລື່ອແລ້ວຄວາມເກີດໃໝ່ໄມ່ມີ

“ເນື່ອດັບ ສຳພາຍຕະ ຜັສສະ ເວທະນາໄດ້ ຄວາມເກີດໃໝ່ຢ່ອມໄສ່ເວີ່”

ເນື່ອດັບອວິຈ່າໄດ້ ສັງຂາ ວິญญาณ ນາມຮູບ ສຳພາຍຕະ ຜັສສະເວທະນາ ຕັນໜ້າ ອຸປາຖານ ກາພ ປາຕີ ທ່ານຮັນນະ ຍ່ອມດັບ...ຄວາມເກີດໃໝ່ຢ່ອມໄມ່ມີ!

ວິญญาณເປັນຕົວກາຮອງກາລສ້າງຊື່ວິດ ຖຸກຄົນຕາຍແລ້ວຕ້ອງເກີດອີກເວັ້ນເລື່ອແຕ່ຜູ້ທີ່ປະລຸດື່ນີ້ນີ້ພັນທີ່ໄມ່ເກີດອີກ

ຕົວອວິຈ່າ ຕັນໜ້າ ອຸປາຖານ ເປັນຕົວສ້າງເຫຼຸດໃຫ້ເກີດ

ດັບອວິຈ່າ ຕັນໜ້າ ອຸປາຖານໄດ້ ໄຈິນຶ່ງຄວາມວ່າງ

ຈີ່ໄມ່ເກົ່າເກື່ອງກັບຕັນໜ້າ ອຸປາຖານ ຍ່ອມຖື່ງຄວາມວ່າງ ຍ່ອມຖື່ງນີ້ນີ້ພັນ

ເຫຼຸດທີ່ມີຕັນໜ້າ ອຸປາຖານ ເພຣະມີຂັ້ນນີ້ເປັນທີ່ເກີດ ເປັນທີ່ຕັ້ງ

ຄໍາໄມ່ມີຂັ້ນນີ້ ກົງໄມ່ມີທີ່ເກີດ ກົງໄມ່ມີທີ່ຕັ້ງ

ຈຶ່ງໃຫ້ສອນໃຈວ່າຂັ້ນນີ້ໄມ່ໃໝ່ເວົ້າ ຕັວຕານໄມ່ໃໝ່ເວົ້າ ນາມຮູບໄມ່ໃໝ່ເວົ້າ!

ລະຄວາມເຫັນທີ່ເຄຍຍີດວ່າເປັນເຮົາອອກເສີຍ!

ຕ້ອງລະຂັ້ນນີ້ໃຫ້ໄດ້ ໄມຕ້ອງກາລຂັ້ນນີ້ ໄມຕ້ອງການນາມຮູບ ໄມຕ້ອງການເກີດອີກ ເພຣະເກີດເປັນທຸກໆ ຈຶ່ງໃຫ້ອູ້ເໜີຂັ້ນນີ້ (ຂັ້ນຂວິມຸຕີ) ຈຶ່ງເໜີອທຸກໆ

ກາຮັດບັນຫາຄວາມອຍກເລື່ອໄດ້ ດືອ ທາງດັບຖຸກໍ່!

ສ່ວນຄົນທີ່ຢັ້ງມີຄວາມອຍກ ດືອ ຕັ້ນຫາ ດືອຢັ້ງອຍກເປັນເທວດາ
ອຍກມີນາມຮູບ ຈຶ່ງຢັ້ງອຍກເກີດອື້ກ

ພຣະສູດາບັນໄມ້ອຍກເກີດໃນຂັ້ນນີ້ທີ່ຫຍາບ ເຊັ່ນ ໃນອບາຍກຸມ ແຕ່
ຢັ້ງຕ້ອງກາຮັນນີ້ປະນີຕອຍໆ (ຂັ້ນນີ້ຂອງເທວດາ) ຈຶ່ງຢັ້ງຕ້ອງເກີດ ແຕ່ເກີດໃນ
ຂັ້ນນີ້ທີ່ປະນີຕ ຈຶ່ງໄໝ່ຈາລີໄປເກີດໃນອບາຍກຸມໄດ້ອື້ກເລຍ

๒. ຕ້ອງເພີ່ມພາຍາມຄິດອອກຈາກອຸກສລວິຕກ

ອຸກສລວິຕກ ۱ ໄດ້ແກ່ ການວິຕກ ພຍາບາທວິຕກ ວິທິງສາວິຕກ (ຄິດ
ເປີຍດເບີຍນ) ຄິດອ່າຍ່ານີ້ເປັນມີຈາສັງກັບປະ ມີຈາວິຕກ ແມ່ວັນຕກອຍໆໃນ
ກອງໄຟມີແຕ່ຖຸກໍ່

ເພຣະນັ້ນຄື່ອງ ໂົງປະເຈົ້າ ໂົງໂທສະ ໂົງໂມහະ ຢ່ອມຖຸກໍ່ທຽມານ
ແສນສາຫັກ ນີ້ແລ້ວຄື່ອງ ນຮກບນດິນ

ກາຮັດອອກຈາກອຸກສລວິຕກ ຕ້ອງປຳເພື່ອອຸກສລວິຕກ

ກຸສລວິຕກ ۲ ໄດ້ແກ່ ເນກັ້ມມິວິຕກ (ຄວາມໄມ້ຕິດກາມ) ອພຍາບາທ
(ຄວາມປລອດຈາກພຍາບາທ) ອວິທິງສາວິຕກ (ປລອດຈາກກາຮເປີຍດເບີຍນ)

ຄົນເຮົາຖຸກໍ່ເພຣະຄິດ ຄວາມຄິດທຳໄໜ່ຖຸກໍ່ ຂອໃຫ້ອອກມາອຍໍ
ນອກຄິດ...

ຮູ້ຄິດ...ດູ້ຄິດ...ເຫັນຄິດ ເຫັນຄິດແລ້ວໄໝ່ມີຖຸກໍ່! (ເໜືອນຍືນອຍໍປັນ
ຜົ່ງແລ້ວເຫັນກະແສ່ນໍາ)

ຮູ້ຈັກເຈົ້າຢູ່ອນຸສຕີ ۱۰ ທັ້ງວັນກີເລັສເຂົ້າໄມ້ໄດ້ ໂປຣດເລືອກອນຸສຕີທີ່
ຂອບ ເຊັ່ນ ເຈົ້າຢູ່ອນຸທຸກຄຸນ ດັບມຸນ ສັງໜຸກຄຸນ ເຈົ້າຢູ່ຈາການຸສຕີ ເຫວ
ຕານຸສຕີ ຮະລິກຖື່ກົດ່ານຂອງກາຮເລື່ອສະຫານ ແລ້ວອຸທິປະບຸງຮະລິກຖື່ກົດ່ານ
ຂອງເທວດາແລ້ວອຸທິປະບຸງໃຫ້ເປັນກາທໍາຄວາມດີ ເປັນຕົ້ນ ຈົນຖື່ກົດ່ານຸສຕີ
ແລະອຸປະສານຸສຕີຮະລິກຖື່ກົດ່ານວ່າງຂອງນິພພານ

“ອຍ່າໃຫ້ຈົດເປັນບວກ (ກາມ) ອ້ອງ ລບ (ພຍາບາທ) ອຍ່າໃຫ້ເລື່ອ
ກາຮທຽງຕ້ວໄປຕາມອາຮນີ້ກວ່າກໍ່ລົບທີ່ມາກະທົບ (ຜັສສະ)”

เมื่อไม่บวก-ไม่ลบ ก็ไม่เกิดตัวตน เมื่อไม่มีตัวตน กิเลส ตัณหา ก็ไม่มีที่ตั้ง เมื่อไม่มีที่ตั้ง ก็ “ว่าง”

๓. ต้องเพียรพยายามกันกิเลสนิวรณ์ให้ได้

นิวรณ์ คือ กิเลสเครื่องกันการบรรลุคุณธรรมความดี มี ๕ อย่าง ได้แก่

- ๑) **กามฉันทะ** ความพอใจต้องการความดูด รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส แก้ด้วยสมารถเชือกคดตา จิตตั้งมั่นในอารมณ์เดียว
- ๒) **พยาบาท** ความคิดพยาบาทปองร้าย แก้ด้วยเจริญเมตตา ให้มีความปีติปลื้มใจอิ่มเอยใจ
- ๓) **ถีมิทะ** ความเหดหู่และเชื่องซึม แก้ด้วยวิตรากยกจิตขึ้น ปลูกจิตให้ตื่น หรือสาธายามนต์
- ๔) **วิจิกิจชา** ความลังเลสงสัย แก้ด้วยวิจารชน์พิจารณาข้อธรรมซึ่งฝ่ายกุศล
- ๕) **อุทธัจจุกุจจะ** ความฟุ่มซ่านและกระบวนการระหวายใจ กังวลใจ แก้ด้วยอุเบกขาเวหนาในองค์ mana และเจริญสติให้ถึงขั้นอุเบกษาหาร ๖ (ฉบับคุปเอกษา) จะเป็นกิริยา การกันกิเลสนิวรณ์ได้มีอยู่ทางเดียวเท่านั้น คือ การเจริญสติ “สติ เตสัง นิวรณัง, สติเป็นเครื่องกันนิวรณ์” (อชิตปัญหา

(๒๔/๔๗๔ พระพุทธชานะ)

มีสติระลึกว่าสักตัวทั้งวัน รู้สึกที่ทวารได ระลึกว่าที่ทวารนั้น เกิดที่ทวารไหหน-ดับที่ทวารนั้น เกิดแล้ว-ดับไปแล้ว เกิดใหม่อีก-ก็ดับไปอีก นิดเดียว...

เพียรประคับประคองด้วยมีสติเป็นพี่เลี้ยงอย่าให้ตกจากฐานของสติ...แม่เหล็กอย่าให้หนาน รู้ให้ทันกิเลสนิวรณ์ มีตัวรู้มีสติอยู่ อารมณ์ กิเลส นิวรณ์เข้าไม่ได

“เก้าอี้ดินตรีใจ ครรภำลังครอง นายกุศลหรือนายอกุศล!”

“ທາງແທ່ງຄວາມພື້ນຖາກ໌ ມີໄດ້ປູລາດດ້ວຍເງິນ ເກີຍຣຕິຍຄ ພຣີ້ອ
ຊື່ເລື່ອຍຶ່ງ...

...ຈະລື່ມຕາມອັງດູຕ້ວເວັງ ແລະຄຶກຂາເຂົ້າມາທີ່ຕ້ວເວັງ ເຂົ້າໃຈຕ້ວເວັງ
ແລ້ວປຸລ່ອຍວາງ ຈຶ່ງຈະຄົ່ງຄວາມພື້ນຖາກ໌”

ໄມ່ວ່າຈະຍາກດີ-ມືຈນ ສາມາຮາດເດີນທາງໄປຄື່ນຄວາມວ່າງໄດ້ທັງລື້ນ
ຜູ້ເປັນໂສດາບັນໂສະດີກ່າວ່າມໍາຫາເຄຣະຈຸ້ແສນລ້ານເລື່ອກີກ!

ເພຣະວ່າເຄຣະຈຸ້ຢັ້ງຕກນຽກໄດ້ ໂສດາບັນປົດອບາຍງຸມໄດ້ແລ້ວ

ຕ. ຜູ້ທີ່ຈະບຣລຸຈຶ່ງຄວາມວ່າງ ພຶກມືສຕິອູ່ກັບຕ້ວເສມອ
“ສຕິເປັນເຄຣີອງຍື່ດ່ເທິນ່ຍ່ວຂອງໃຈ”

“ຈະເກາສຕິຕາມຮັກຂາຈິຕ...”

“ສຕິມີ່ນຄົງດີແລ້ວໃນກາරດ່າ-ກາຮ່ໄວ້ ໄມ່ວ່າຈະສຸຂໜ້ອທຸກ໌...”

“ຜູ້ວ່າງແຍຍ ມີສຕິທຸກເມື່ອ ໄມ່ລຳຄຳຜູ້ຕ້ວວ່າເສມອເຂາ ວ່າວິເຄະກວ່າ
ເຂາ ວ່າເລວກວ່າເຂາໃນໂລກ ກີເລສກີໄນ້ເນື້າທຸກ໌”

“ຜູ້ໄດ້ມີສຕິພິຈານາຮ່າງກາຍອູ່ເນື້ອນນິຕິຍ໌ທັງກລາງວັນແລກລາງຄືນ
ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຊື່ວ່າເປັນສາວກຜູ້ຕື່ນຂອງພຣະພຸທນເຈົ້າ”

“ຄນມີສຕິ ຍ່ອມປະລົບຄວາມສຸຂ ຍ່ອມອຍ່ເປັນສຸ”

“ສຕິຈຳປຣາຄາ (ມີປະໂຍ້ໝົນ) ໃນທີ່ທັງປວງໆ

ສຕິຄູຈ ຂວາທັງ ກີກຂເວ ສັພພັດຄືກັງ ວາມີ” (ອັດຕືສູຕຣ ๑๙/១៤៥

ພຣະພຸທນຈະນະ)

“ເຫັນຮູບແລ້ວ ມັວໄສີໃຈອາຮມນົກ ສຕິກີ້ຫລຸດລອຍ” (ອກໍໟເຄຣຄາຄາ
໩໖/ໜ້າ)

ເມື່ອໄດຕາເຫັນຮູບ ໃທ້ເຫັນອູ່ທີ່ກລາງແກ້ວຕາດໍ...ສັກວ່າເຫັນ...

ເມື່ອໄດ ທູ້ ໄດ້ຍິນເລື່ອງ ໃທ້ຝັງອູ່ທີ່ກລາງແກ້ວຫຼຸ...ສັກວ່າໄດ້ຍິນ ໄລໆ
...ເຫັນ ໄດ້ຍິນ ໄມ່ໃຊ້ເຮົາ ເປັນຮູບກັບນາມ (ເກີດແລ້ວ-ດັບແລ້ວ) ໄມ່ໃຊ້ເຮົາ!

“ດູກ່ອນພວກເຮອທັງຫລາຍ!”

...ເຮືອຍ່ອມພິຈາດາເຫັນກາຍໃນກາຍ (ເວທນາໃນເວທනາ ຈິຕໃນຈິຕ ດຽວມໃນດຽວມ) ອູ້ໜຶ່ງອູ້ໜຶ່ງ ອູ້ໜຶ່ງ ມີຄວາມເພີ່ຍຮ (ປະຕົບປະໂຄງແຜ) ໄກສີເລສເວົວວັນ

ມີລົ້ມປັ້ງຢູ່ນູ່ ມີລົດ ພຶ້ງນໍາວົງທີ່ (ກຳຫັດ-ໄລກະ) ໂທມນ້ຳ (ຊັດເດືອນ-ໂທສະ) ໃນໂລກເລີຍໃຫ້ທິນາຄ” (ມາຫຼັດປັ້ງຢູ່ນູ່ສູງ ເລີນ ๑๐ ສູງທີ່ ๓ ພຣະພູທ້າວຈະ)

๔. ພຍາຍາມຕັດກະແສຕັນຫາແໜ່ງກາມໃຫ້ເບານງລົງ

ຕັນຫາແໜ່ງກາມ ຄື່ອ ຄວາມອຍກ ຄວາມຕ້ອງການໃນ ຮູ່ ເລີຍ ກລິນ ຮສ ສັນຜັສ ອ້ອງອາຍກໃນອາຮມດັ່ງທີ່ມາກະທີ່ທາງຫວາງ

ສັນໂດຍ ຄື່ອ ຄວາມຍິນດີ ຄວາມພອງໃຈໃນຂອງຂອງຕຸນ ທີ່ໄດ້ມາດ້ວຍຄວາມເພີ່ຍຮໂດຍຂອບດຽວມ ຍິນດີໃນປັ້ງຈັຍສື່ຕາມມື້ຕາມໄດ້ ຮູ້ຈັກອົມຮູ້ຈັກພອ (ພອເພີ່ຍງໃນກາມຄຸນທັງໝໍາ)

“ຄວາມສຸຂ ຄື່ອ ຄວາມຖຸກໜີ້ທີ່ພວດດີລຳທັບຕຸນ”

ສັນໂດຍມີ ๓

- ๑) **ຍຄາລາກະ** ຍິນດີຕາມທີ່ໄດ້ **ໄມ່ອ່າຍກໄດ້ເກີນກວ່ານີ້**
- ๒) **ຍຄາພລະ** ຍິນດີຕາມກຳລັງ **ອ່າຍ່ອາຍາຈານເກີນກຳລັງ**
- ๓) **ຍຄາສາຮູປະ** ຍິນດີຕາມສມຄວາມເໝາະສົມແກ້ຈູນະຄວາມເປັນອູ້ໜຶ່ງ ຖ້າເຫັນວ່າເກີນຈູນະກົນນໍາລັບລະອອກ ຮັບເຂົາແຕ່ເລັກພະທີ່ເໝາະຄວາມແກ່ຕຸນ (ສັນໂດຍ ๑๒ ກີ່ຄື່ອ ສັນໂດຍ ๓ ໃນປັ້ງຈັຍ ๔ ອຍ່າງ ຮວມເປັນ ๑๒)

ສັນຕູງຮູກຄາ ເປັນ ๑ ໃນ ກາວັດຕຸ ๑๐ ເຮືອງທີ່ຄວາມພູດ ๑๐ ອຍ່າງ ເປັນສັນໂດຍໃນຄຳທີ່ຄວາມພູດ ເຊັ່ນ ພູດແຕ່ເຮືອງຄວາມມັກນ້ອຍ ຄວາມສັດສົງບວງເວກ ຄວາມ **ໄມ່ຄຸລຸກຄລີ້ດ້ວຍໝໍ** ປະກາດຄວາມເພີ່ຍຮ ຄ້ອຍຄຳຊັກຊວນໃຫ້ຕັ້ງອູ້ໃນຄື່ລ ຄ້ອຍຄຳທີ່ຊັກນຳໃຫ້ຈິຕໃຫ້ຕັ້ງມັນ ຄ້ອຍຄຳທີ່ຊັກນຳໃຫ້ເກີດປັ້ງຢູ່ ຄ້ອຍຄຳທີ່ຊັກນຳໃຫ້ພັນຈາກກີເລສຄວາມຖຸກໜີ້ ຄ້ອຍຄຳທີ່ຊັກນຳໃຫ້ເຂົ້າຄື່ງຄວາມຮູ້-ເຫັນສກວາມຮຽມທີ່ຫລຸດພັນຈາກກີເລສແລກຄວາມຖຸກໜີ້ (ສ່ວນເຊົ້າຈາກຄາ ๓๒ ປະກາດ ເປັນສິ່ງທີ່ຂວາງຕ່ອກການບຽນຮູມຮຽມຄຸນນິພພານອ່າງໄວ ອ່ານທັນເສື່ອມຫຼຸ່ມຍໍ່ເລີນ ๔ ທັນ້າ ໨໫-໧໬)

อัลันโดเช แปลว่า ล้วนเกินพอดี กิเลส ก็คือ เห็นแก่ตัวแก่ตน (เพราจะยึดว่ามีตัวมีตน)

ถ้าไม่มีอัลันโดเช ก็ยังเพิ่มกิเลส เพิ่มต้นท่า เห็นแก่ตัว(อัลลามีมานะ) ตนเห็นแก่ตัว หากความว่างไม่ได้หรือก้าว

ส่วนอัลันโดเชในกุศลธรรม ความไม่รู้อิ่มไม่รู้พอยในการสร้าง คุณความดี ควรเจริญให้มาก และอัลันโดเชในความพากเพียรพยายามให้ก้าวหน้าเรื่อยไปโดยไม่ยอมถอยหลัง

ธรรม ๒ อาย่างนี้ เป็นธรรมที่พระพุทธเจ้าดำเนินจนบรรลุจุดหมายสูงสุด (ที่ชนะภัย ปฏิวัติกรรม แล้ว ๑๑ หน้า ๒๙๗ องค์ตัตระนิภัย ทุกภินิบัต แล้ว ๒๐ หน้า ๒๕๑)

๔. พึงจะให้ได้ทั้งบุญและบาปเจิงถึงความว่าง

ทำบุญกุศลความดี ถ้าหวังผลก็คือ ความยึดมั่น มือวิชชา ต้นทางอุปทานเท่ากันกับการทำบุญ

ทำบุญแล้วหวังผลอาจผิดหวังก็ได้ ถ้าไม่หวังผลย่อมไม่ผิดหวัง จึงว่าง (หวังมากผิดหวังมาก Most Hope Most Hope Less!)

ลักษณะดีหรือลบุญมิได้หมายความว่าไม่ให้ทำอะไร ๆ แต่ให้ทำแล้วไม่หวังผลตอบแทน ทำแล้วให้อยู่เหนืออธิ มีชีวิตอยู่เพื่อการเสียสละโดยส่วนเดียว (ลະ คือ จำก ลະกิเลสอาอกจากชาโคแปลว่า นิพพาน)

“ความรู้สึกสุข-ทุกข์ (บุญ-บาป) ก็ยังเป็นนรก-สวรรค์อยู่” แต่ถ้าเห็นอสุข-เห็นอุทกข์ (เห็นอเวหนา-ตับເວໜາໄດ້) นั้นແທະເປັນພິພຳນາ

“ภัยย่อมไม่มีแก่ผู้ละได้ทั้งบุญและบาป ซึ่งเป็นผู้มีสติอยู่เสมอ”

ภัย หมายถึง กิเลสธรรมานจิตใจ ภัยได้แก่ ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย อันเนื่องมาจากภารຍ์ดี

คนส่วนใหญ่ทำความดียังยึดดืออยู่ ทำบุญยังอยากได้บุญ ก็ต้องเกิด Mara รับวิบากบุญอีก ก็ยังต้องเกิดต้องตาย จึงพ้นทุกข์ไม่ได้

เมื่อละได้ทั้งบุญและบาป ภัยแห่งการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ย่อมไม่มี เพราจะมีแต่ความว่าง

ກຸກໂຮງາສູຕຣ ເລີ່ມ ດຕ ດັບຕິວຽກ ສູຕຣທີ ໧

“ກຽມໄມ່ດໍາ-ໄມ່ຂາວ ມືວິບາກໄມ່ດໍາ-ໄມ່ຂາວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອລື້ນ

ກຽມ (ພະພຸທ່ອຈະນະ)

ກຽມເປັນລົງທຶນໆທີ່ນ່າກລ້ວ ແນ້ກະທັງກຽມຂາວ (ບຸນຸຄວາມດີ) ເພຣະກຽມຄື່ອ ກາຣເກີດ! (ຫຍຸດກຽມໃຫ້ເໜືອຫຍຸດໄຂລານນາພິກາ)

ຄ້າລະກຽມດໍາ (ບາປ) ແລ້ວຢັງໄປຄວ້າເກາຮຽມຂາວ (ບຸນຸຄລຄວາມດີ) ກີ່ຍັງຕ້ອງເກີດອີກ! (ໄມ່ຫຍຸດໄຂລານ ນາພິກາຍັງເດີນອູ້)

“ເຮາໄມ່ພັກ (ຈມອູ້ໃນໂທມນັສ) ເຮາໄມ່ເພີຍຮ (ລອຍອູ້ໃນອົກື່ຈາ) ຍ່ອມຂ້າມໂອຈະໄດ້” (ດ້ວຍມັ້ນມີມາປົງປາກ) (ພະພຸທ່ອຈະນະ)

ນີ້ແຫລະທີ່ເຮັດວ່າ “**ບຸນຸບັນຍິພພານ!**”

ໃຫ້ເພິ່ນຮ່ວງໃຫ້ມາກ ດັນທີ່ຕິດດີ ແກ້ຍາກວ່າຄັນຕິດຊ້ວ ແລະໄປນິພພານໄມ້ໄດ້ ເພຣະຄັນຕິດດີ ຍ່ອມເປັນທຸກໝົງ! (ຄວາມດີ ຄື່ອ ຄວາມມືດສີຂາວ ເທິ່ນຍາກ ດັນຕິດດີມີກເປັນໂຮຄປະສາທິໄດ້ຢ່າຍ) ຈຶ່ງໃຫ້ວາງດີເສີຍ!

๖. ພຶ້ງສະປ້ົມຢາທາງໂລກຍສບຣິວາຣແລະໂກຄທຮັພຍທັງປວງຈຶ່ງຄື່ງຄວາມວ່າງ

“ມີຍຄ ເລື່ອມຍຄ ມີລາກ ເລື່ອມລາກ ສຸຂ ທຸກໝົງ ສວຣເລີຣີມ ນິນທາແປດປະການນີ້ມີອູ້ຄູ້ໂລກ ເຮັດວ່າ ໂລກຍຮຣມ ຄື່ອ ອະຮມປະຈຳໂລກ ຈະເລືອກເວົາອຍ່າງໃດຍ່ອງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ແມ່”

ຄົນເຮັດວ່າງຈະປົງຢາທາງໂລກ (ແນ້ຳສິບແປດຄ່າສົກ) ກີ່ຍັງທຳບາປໄດ້ອູ້ ລະປ້ົມຢາທາງໂລກເມື່ອໄດ ຍ່ອມຄື່ງຄວາມວ່າງເມື່ອນັ້ນ

○ ມີບຸຕຣບ່ວງທຶນໆເກີ່ວ

ພັນຄວ

ກວັບຍົງຜູກບາຫາຄລອ

ທຶນ່ວງໄວ້

ສາມີ (ກວຽຍ) ເຢີ່ເປົ່ງປ່ວງປອ

ຮຶງຮັດ ມືອນາ

ສາມປ່ວງໃຈຮັ້ນໄດ້

ຈຶ່ງພັນສົງສາຮ

(ໂຄລົງໂລກນິຕີ)

“ຄວາມເສັ່ນໜ້າໃນບຸຕະແລກວຽກຢາ (ສາມື) ເປົ້າມີເຫັນໄຟໄຟ
ກອໃຫຍ່ທີ່ເກີ່ຍພັນກັນອູ່ຢູ່”

“ວັດສີ ວິລາລົວ ຍັຕາ ວິສັຕ້ໄຕ ບຸຕະເສີ ທາເຮັສ ຈຍາ
ອປັກຂາ” (ບັນຈຶກພຸທ່າປ່າທານ ຕ໐໒/១០ ພຣພຸທ່າຈະນະ)

ທຣພຍໍສມບັດ ລາກ ຍັຕາ ເປັນຂອງກາຍນອກກາຍ ແມ່ກາຍນີ້ໂອກົກ
ຢັງເຂົາໄປໄໝໄດ້ ກົດຕົວທີ່ງຮ່າງໄວ້ຈືນສູ່ຮຽມຈາຕີ ທຣພຍໍແລກວຽກນອກກາຍ
ຈະເຂົາໄປໄດ້ອ່າຍ່າງໄຮ

ພຶກລະແມ້ກາຍນີ້ ແມ່ຂອງນອກກາຍດ້ວຍ ຈຶ່ງຄື່ງຄວາມວ່າງ

ຜ. ຜົ່ງຄວາມວ່າງຕ້ອງໄມ່ຢືນມັນໃນຄວາມຮູ້

“ຝູ້ໄມ່ຢືນມັນໃນຄວາມຮູ້ ຍ່ອມຄື່ງຄວາມສົງບສຸຂ”

“ພາທີຍະ! ເຮອເທັນຂອະໄຮ...ໃຫ້ສັກວ່າເທັນ ໄດ້ຍິນຂອະໄຮ...ໃຫ້ສັກວ່າ
ໄດ້ຍິນ ລາລາ” (ອຍ່າໄປຮູ້ມັນໜ່າເທັນ, ໄດ້ຍິນຂອະໄຮ!)

“ຄນມີປັບປຸງ ມີຕາດີ ມີຫຼຸດີ ແຕ່ທໍາເໜືອນຫຼຸ້ນວກ ມີກຳລັ້ງີ ແຕ່
ທໍາເໜືອນ່ອຍເປັນໆ ໄນມີກຳລັ້ງ” (ອຍ່າເກາກຳລັ້ງໄປທຳບາປ)

“ປິດຫຼູ້ຂ້າຍຂວາ ປິດຕາສອງໜ້າງ ປິດປາກເລື່ອບ້າງ ນອນນັ່ງສບາຍ”

ກາຮທອດແທ ດරລືອກທຳເລີ່ມທີ່ຈະທອດ ຄ້າທອດໄປເຮືອຍໂດຍຊາດ
ກາຮພິຈານາວາຈຕິດເອົາຕອຫວີ່ອໜານ ນອກຈາກໄມ່ໄດ້ປຳລາແລ້ວ ແຫວາງ
ຂາດເລື່ອຫາຍ ເພວະຄວາມໄມ່ພິຈານນັ້ນ

ກາຮໃຫ້ຄວາມຮູ້ຄົນ ທຣີ່ອແມ້ກາຮສັຫනາ ຄ້າໄມ່ເລືອກເພື່ນຄົນຝັ້ງ
ຍ່ອມເລື່ອຫາຍດຸຈຸນທອດແຫ້ຂ້າງຕົ້ນ ຍ່ອມຄື່ງຄວາມວ່າງໄມ່ໄດ້ (ຄນອຍກາວຽຍ
ຫລັງລາກ ຍັຕາ ສຽງເສີມ ມ່ານກຸ່ມຸນໃນການຄຸນສຸດໂຕ່ງທຣີ່ອມີຈາທິກູ້ຈີ ຄວ
ໜັກສະພານເລື່ອແລ້ວຫລືກໃຫ້ທ່ານໄກລຈາກຄນພາລພວກນີ້)

ພຣະມວິຫາຣະຮຣມ ມີ ៥ ປະກາຣ ເມື່ອຈົງເມືຕຕາ ຂອໃຫ້ເຂາ
ມີສຸຂ ມີກຸ່ມາ ຂອໃຫ້ພັນຖຸກໍ່ ທາກເຂາໄດ້ມີສຸຂົກຈົງມູທີຕາຈີຕ ແຕ່ຄ້າ
ເມື່ອໄດ້ເຂາໄມ່ເປັນໄປດັ່ງໃຈທີ່ຫວັງ ຈົງຈົງອຸເປັກຂາວ່າ “ສັຕວົລົກມີກຣມເປັນ
ຂອງຕານ”

“การที่จะทำแย่งเดินทั้งโลกให้เรียบ剩มอเป็นหนักลงไม่ได้ฉันได้ การที่จะทำให้คนทุกคนเป็นคนเดิทั้งหมด ยอมเป็นไปไม่ได้ฉันนั่น”

พึงถือหลักพรหมวิหารธรรมทั้ง ๔ ประการให้ครบ เมตตา ปราณนาให้เขามีสุข เมื่อเขามีสุขก็ให้มุตตาพลอยยินดี กรุณายังคงนาให้เข้าพัฒนา ถ้าช่วยเหลือเขาสุดความสามารถแล้วไม่สำเร็จ พึงวางอุเบกษา ว่าทุกคนเมกรรมเป็นของตัว เข้าทำมา “นำเย็น-ลูกยอด-กอนไน-ทำใจใส่เตา” สุดท้ายต้องทำใจใส่เตาเพาะทั้งไป จึงให้วางใจให้เป็นกลางๆ ว่างๆ

ถ้าแบกโลกทั้งโลกไว้ ก็หาความว่างไม่ได้

การกล่าวธรรม ควรดูพื้นฐานจิตใจของผู้ฟังว่า เขายังได้สั่งสม อบรมกายใจมาแล้วแต่กำลังก่อนเพียงใด และไม่ควรทำให้เขาไป ถ้าทำให้ คนที่ทำหนินั่นแหลก คือคนโน

การยึดมั่นในความรู้ เป็นภูมิปัญญาในวิปัสสนากิเลส เป็นความดี ระดับหนึ่ง แต่ยังติดความไม่ว่าง ต้องปล่อยความให้ได้ และจะถึงความว่าง การปล่อยความง่ายที่สุด คือ เอาสติเข้าไปตามรู้ให้เท่าทัน รู้ตัวให้บ่อยๆ ขึ้น เรียกว่า “เป็นผู้มีสติอยู่剩มอ...มีสติ...มีธรรมอันแลเห็นอยู่ (เดียววนี..ๆ!)” “อนุปatha ใน ปรินิพายติฯ ผู้ไม่ยึดมั่น ยอมถึงนิพพาน” (เวสาลี

ญี่ตร ๑๙/๑๒๗ พธุพุทธวจนะ)

๕. อาย่าเสวงหาทางดับทุกข์อย่างอื่นนอกจากเสวงหาความว่าง

คนในปัจจุบันเมื่อมีทุกข์มากเที่ยวเสวงหาทางดับทุกข์โดย

- ดูหนังดูละคร พังเพลง คาราโอเกะ
- ดื่มสุรา
- เล่นการพนัน
- เที่ยวกลางคืน คลับ บาร์ ไปเที่ยวเมืองนอก
- หาหมอดู คนทรงเจ้าเข้าฝี สะเดาะเคราะห์ อาบน้ำมนต์
- เที่ยวบ้านนันชาวดบ้าน โภชคนโน้นคนนี้ ฯลฯ

บางคนหาทางออกไม่ได้ถึงกับฆ่าตัวตายก็เคยมี! (สำเร็จปริญญาทางโลกสูงสุดยังทำบ้าป้าได้อยู่!)

“กิจดัง มัจจาน ชีวิตต่างๆ เกิดมาเป็นชีวิตเป็นอยู่อย่างในโลก” และ “เกิดมาเป็นมนุษย์เสนอขายฯ กิจโฉ มานุสส ปฏิลาโภ”

ดังนั้นเจึงไม่ควรฆ่าตัวตาย “ไม่ควรหนีหนี้ เพราะหนีอย่างไรก็ไม่พ้นชั่ยงจะต้องไปตกนรกเพราะจากตัวตายอีก จึงควรยอมรับผลของวิบากกรรมเก่าเลี่ยให้หมด ยอมรับทุกข์มากๆ จะหมดเดียว และหมั่นสร้างสมบุญกุศลใหม่ให้มากขึ้นด้วย เกิดชาติใหม่จะได้ไม่ทุกข์มากนัก ขอเสนอแนวทางดับทุกข์ดังนี้

๑) เข้าหาลัตบุรุษหรือกลยานมิตร เช่น สำนักปฏิบัติหรือวัดปฏิบัติธรรม

๒) นั่งใกล้แล้วสันนาธรรม ใต้ต้าม พังธรรม แล้วนำมายปฏิบัติพยายามอย่าห่างคู่ อาจารย์ผู้สอนธรรม ทางทางสังบทกิจลงให้ได้

๓) หนีห่างจากอบายมุขและบำบัดทั้งหลาย

๔) คืนหาสาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ แล้วแก้ไขและไม่ทำซ้ำอีก เริ่มเพียรที่จะทำบุญกุศลความดีให้บ่อยๆ ยอมรับวิบากผลกรรมที่ทำไว้แต่ในอดีตอย่างเต็มอกเต็มใจ ยอมรับใช้หนี้กรรมมากๆ หนี้ย่ออมหมดเร็ว (คนที่เสวยวิบากบุญก็เหมือนกัน ถ้าได้รับผลเป็นความสุขเสวยสุขมากๆ ถ้าไม่สร้างบุญใหม่ บุญย่ออมหมดได้เหมือนกัน อย่าได้พึงประมาทเลย) เนื่องๆ ยิ่งขึ้นเพื่อหนีวิบากกรรมชั่ว ดูจหมั่นเติมนำ้ใส่ไล่น้ำխุ่นนั่นแหล่ะ

๕) อธิษฐานจิตให้เป็นสัมมาทิฏฐิแล้วตั้งเป้าหมายชีวิตขอพันทุกข์

พึงบอกคืนและบอกลาพุทธภูมิเลี่ยด้วย แล้วพึงปราณาสาวกภูมิในชาติอันใกล้นี้ให้จงได้

คนที่ยังทุกข์อยู่ อย่างน้อยก็ยังกังวลวิตกที่เที่ยวคอยซวยเหลือคนหมู่มาก หรือทำงานบุญกุศลให้ญ่าๆ ย่อมเห็นอยู่แล้วว่าอยู่กับผู้ชนหมู่มากหากความว่าไม่ได้ ยอมเนินช้า ยากต่อการบรรลุธรรม

“ຫຍຸດທลงສ້າງ (ໂລກະ) ຫຍຸດທลงທໍາລາຍ (ໂລສ) ດັບທຸກໆໄດ້!”
ທີ່ສຸດແໜ່ງໂລກອູ້ທີ່ໃໝ່? ອຈຸຕຕາງໝື ບຳເພື່ອມານຸທິທີເກະໄດ້
 ເວົ້າດັ່ງລູກຮູ່ນີ້ ອຢາກຮູ້ວ່າທີ່ສຸດແໜ່ງໂລກທັງສາມ (ກາມໂລກ ຮູ່ໂລກ ອຽບໂລກ)
 ອອູ່ທີ່ໃໝ່ ຈຶ່ງເຫັນໄປຫາຫວ່າຈະພັນຈາກແກ່ ເຈັນ ແລະຕາຍ ແຕ່ຕ້ອງໄປຕາຍ
 ຮະຫວ່າງເຫະອູ່ ຈຸດີໄປເກີດເປັນອຈຸຕເທັບນຸ້ຕຣ ລົມມາເຝົາພະບຽນສາສົດາ
ພຣະພຸທຮອງຄໍ ທຣາງຕຣສວ່າ

“ທີ່ສຸດແໜ່ງໂລກນັ້ນມີອູ່ ທີ່ກ່ຽວງຄອກ ຍາວວາ ມາກີບໜຶ່ງຄືກາຍນີ້
 ຄ້າຈະຄົ້ນຫາຈະຄົ້ນຫາທີ່ກາຍນີ້ເກີດ ອຍ່າແສວງຫາທາງດັບທຸກໆນອກໄປຈາກ
 ສັນຕິສຸຂແໜ່ງຄວາມວ່າງ ດື່ອພຣະນິພພານນີ້ແລຍ” (ອຈຸຕຕເທັບນຸ້ຕຣ ໄດ້ພັ້ງ
 ດຽວມປວຣລຸໂສດາປັຕິຜລ)

ພຣະພຸທຮອງຄໍທຣາງສອນໃຫ້ດັບທຸກໆ ແຕ່ຄົນມີທຸກໆແລະດັບທຸກໆໄມ້ໄດ້
 ເພວະໄໝຮູ້ຈັກຕ້ວເອງ ຕ້ວເອງທີ່ມີເພີ່ມກາຍ-ໄຈ ທຸກໆກາຍຕ້ອງໄປຫາມອ ແຕ່
 ທຸກໆໃຈຕ້ອງອາສີຍຕ້ວຂອງຕ້ວເອງດັບເອງ ທຸກໆຂອງໃຈຮົມຜູ້ນັ້ນຕ້ອງດັບເອງ
 ອຍ່າໄປໂທເພື່ສາງ ເຫວດາ ເຈົ້າປ້າເຈົ້າເຂົາ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຕ້ວເອງ ໃນກາຍກົມື ຕາ ຫຼຸ
 ໂລາ ໃນຈີຕ ເຈຕສີກ ກົມື ເທັນ, ໄດ້ຍິນ ໂລາ ທີ່ຈີຕກົມືທັງກຸລ ອກຸລ
 ວິບາກແລະກົມືຢາ ມຣດ-ຜລ ນິພພານມີອູ່ທີ່ນີ້!

ຄນໂໝ່ນັກແສວງຫາຮຽນໃນທີ່ຕ່າງ ຖ້າ (ນອກຕ້ວ) ໂດຍຫາຮູ້ໄໝວ່າໃຈ
 ຄືອໝຽມ ຫາຮຽມຕ້ອງຫາທີ່ໄຈ!

ຜູ້ທີ່ສາມາດຮັກຂາຈີຕຂອງຕົນໄວ່ໂນໃຫ້ປັ້ນປວນໄດ້ ໄນວ່າຈະອູ່ທ່າມ
 ກລາງອາຮມນີ້ແວດລ້ອມໜົນດີໃໝ່ທັງໝາດນັ້ນແທລະ ສື່ວ່າ ໄດ້ປົງປັບຕິຮຽມ
 ສມບູຽນບົງປົງຮົນ!

๑๖. ลักษณะเห็นแก่ตัวได้เป็นพหาน

การศึกษาปัจจุบัน สอนให้คนคลาด แต่ไม่สอนการควบคุมความคลาด (สติ) จึงนำเอาความคลาดไปใช้เพื่อความเห็นแก่ตัว (มีอัตตาตัวกูและของที่เนื่องด้วยตัวของกู)

ความเห็นแก่ตัว คือ ความหลง (โมหอวิชชา ไมรู้ความจริง) หลงบวก (POSITIVE)-หลงลบ (NEGATIVE) กล่าวคือ หลงราคะกำหนด (โกระ)-หลงปฏิจะชั่ดเครื่อง (โගะ) และว์หลงไปร่วมกันส่วนยังมีความสุข เที่ยงแท้ยังยืน และเป็นตัวตนตัวกูของกู จึงขาดความละอายช้า ไม่เกรงกลัวบาปกรรม กระทำได้ทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งตนปราถนา (กูตัณฑ่า ความอยากใช้หัวปักหัวปา)

ความผิดพลาด ผู้เป็นพ่อ-แม่ ตลอดจนถึงผู้นำบ้านเมืองให้ความสนใจในการอบรมบุตรหลาน และเยาวชนน้อยเกินไป ไม่สนใจที่จะสอนให้มีความละอายช้ากลัวบาป ไม่นำเด็กเข้าวัดฟังธรรม

สมัยก่อน ผู้ใหญ่จะเล่าเรื่องและવາດภាពនກ-ສวรรณ์ ให้ลูกหลานได้รู้เห็น และเกิดความละอายในการกระทำทุจริต และเกรงกลัวรักคนสมัยก่อนจึงกลัวปักลัววนรอกมาก แต่ยุคสมัยนี้คนไม่เกรงกลัวบาป กันแล้วและแฝงยังกล่าวว่าคนโบราณโน้ต้นเองเรียนสูงและฉลาดกว่า นี้คือผลของการผิดพลาดของผู้นำทั้งระดับครอบครัวและบ้านเมือง (อ่านหน้า ๒๐๖ ธรรมวิถีสูตร ๒๑/๘๙ พระพุทธเจน)

ถ้ามีความรู้เรื่อง “ความว่าง” (อนัตตา ความมีตนที่ไม่ใช่ตน) กันเสียบ้าง ก็จะไม่หลงบวก (โกระ)-ลบ (โกรธ) ไม่หลงไปทำกรรมที่เพิ่มกิเลสและจะไม่เห็นแก่ตัวแก่ตน (อนัตตา)

เมื่อลดกิเลสตัณฑ่าได้ ก็จะหมดความมีตัวตนและสิ่งที่เนื่องด้วยตน ไม่หลงสร้าง-หลงทำลาย ความเห็นแก่ตัวก็จะลดลง จะค่อยๆ

ຈຸດຂຶ້ນ ແລະຈະເຫັນຄວາມວ່າງ ເທັນຄວາມໄມ່ມີຕັວຕົນ (ອນຕັຕາ) ຂັດເຈນ
ຂຶ້ນ ເທັນຄວາມຖຸກໜ້າທີ່ໄດ້ຍາກ ເກີດ-ດັບ ອູ້ຕລອດເວລາເປັນອນນີຈັງໄມ່
ເຖິງແທ່ແນ່ນອນສັກສິ່ງເດືອຍາ ເກີດ-ດັບ ອູ້ຕລອດເວລາ

“ລົງ ໄດ້ລົງທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນຫຮຽມດາ ລົງທີ່ມວລນີ້ລ້ວນດັບໄປເປັນ
ຫຮຽມດາ”

ກາຣົກົກໜາພັດນາຂຶ້ນ ທີ່ເຮົຍກວ່າເຈົ້າຢູ່ຂຶ້ນ ແຕ່ຄວາມເທັນແກ່ຕັກົງ
ມາກຂຶ້ນ ເພວະຄົນຈາດມາກຂຶ້ນ ໄມ່ມີກາຣຄົບຄຸມກາຣໃຊ້ຄວາມຈາດ ຈຶ່ງ
ທຳຄວາມທຸກຈົດໄດ້ແນບນີຍນຂຶ້ນ (ໄມ່ມີໄປເສົ້ຈໃຫ້ດູ) ໂລກຈຶ່ງຮັອນໄປດ້ວຍ
ວິກົດຕີ ດືອ ໄພຣາຄະ ໄພໂທສະ ໄພໂມທະ ໄປຣດ່ວ່າງເວົ້າທີ່ເຈັດວັງ
ໜັງສື່ອມໝູ່ຍົ່ງເລີ່ມ ແລ້ວ ນັ້ນ ພຣ.)

ຄນເທັນແກ່ຕັມາກຂຶ້ນ ຈນໄມ່ຮູ້ວ່າຕົວເອງເກີດມາກຳໄນ? ເກີດມາ
ເພື່ອເປັນທາສັບໃຊ້ກິເລສຫຼືບ ແລ້ວເກີດມາເພື່ອທີ່ຈະຕາຍເທົ່ານັ້ນຫຼືວ້ອ? ທຳມາຈີ
ຕົວຕາມຄວາມອຍກຂອງກິເລສຕັນຫາພາໄປ ຕອສູ້ແກ່ງແຢ່ງແຂງຂັ້ນ ດີ້ນຮູ
ແສວງຫາເພື່ອຂອ້ໃຫ້ເດື່ອສິ່ງທີ່ຕັນຕ້ອງກາຣດ້ວຍຕັນຫານີ້ນໆ ຈນມີອັຕຕາຕັກົງ
ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍງູ້ ມີຄວາມເທັນແກ່ຕັມາເປັນເຈົ້າເວົ້າທີ່ເລົກຕົ້ນກຳຕົ້ນແກ່ ເຈັບ
ຕາຍໄປ ເກາະໄຮໄປໄມ້ໄດ້ສັກສິ່ງເດືອຍາ

ສ້າຫາກພື້ນເຮີມຕັນລົດກິເລສຕັນຫາລັງດ້ວຍ “ສັນໂດຍ” ຂອງພຣະ
ລັ້ມມາລັ້ມພຸທ້າເຈົ້າ ໄປຈົນສິ່ງຄວາມໄມ່ເທັນແກ່ຕັມ ກົງຈະເຫັນວ່າ ຖຸກສິ່ງໃນໂລກ
ເກີດຂຶ້ນເປັນຫຮຽມດາ ແລ້ວກົດັບໄປເປັນຫຮຽມດາ (ຜູ້ໄດ້ພິຈານາໄຕຮັກໜົນ
ອູ້ອ່ອຍ່າງໄມ່ມີກຳລາງວັນ-ກຳລາງຄືນ ຜູ້ນີ້ໄດ້ຄືອກຸມູແຈເປີດປະຕູພຣະນິພພານ
ໄວ້ໃນກຳມື່ອແລ້ວ)

ນິພພານ (ຄວາມວ່າງ) ອູ້ທີ່ນີ້ ເຕື່ອງນີ້...ງ!

ນິພພານ (ຄວາມວ່າງ) ໄມ່ຕ້ອງໄປຫາທີ່ເຫັນ ເນື່ອເພີກກິເລສ (ອວິຈ່າ
ຕັນຫາ ອຸປາຫາ) ທີ່ທ່ອງທຸ່ມຈົດອອກໄປ ນິພພານກົງຈະເຂົ້າສິ່ງຈົຕເອງ ໄມ່ຕ້ອງ
ມີໄປ-ໄມ່ຕ້ອງມືມາ, ໄມ່ໄປ-ໄມ່ມາ, ຍິ່ງໄປ-ຍິ່ງມາ ຍິ່ງທ່າງໄກລ ໄມ່ຄື່ນນິພພານ

ธรรมิกสูตร ๒๑/๙๙ พราพุทธawan ดูก่อนนิกขุทั้งหลาย...

สมัยได ผู้นำบ้านเมืองไม่ต้องอยู่ในธรรม ข้าราชการบริพาร บริหาร ข้าราชการ ก็ไม่อยู่ในธรรม

...เมื่อข้าราชการบริพาร บริหาร ข้าราชการ ไม่ต้องอยู่ในธรรม พระสังฆ์ คุณหนบดี ก็ไม่อยู่ในธรรม

...เมื่อพระสังฆ์ คุณหนบดี ไม่ต้องอยู่ในธรรม ชาวนิคม ชนบทก็ไม่อยู่ในธรรม

...เมื่อชาวนิคมชนบทไม่ต้องอยู่ในธรรม พระอาทิตย์ พระจันทร์ ดาวนักชัตรมุนเวียนไม่สม่าเสมอ

...เมื่อพระอาทิตย์ พระจันทร์ ดาวนักชัตรมุนเวียนไม่สม่าเสมอ คืน วัน เดือนและกี่เดือนก็มุนเวียนไม่สม่าเสมอ

...เมื่อคืน วัน เดือนและกี่เดือนไม่สม่าเสมอ ฤดูและปี ก็หมุนเวียนไม่สม่าเสมอ

...เมื่อฤดูและปีหมุนเวียนไม่สม่าเสมอ ลมก็พัดไม่สม่าเสมอ

...เมื่อลมพัดไม่สม่าเสมอ ลมก็เดินผิดทาง

...เมื่อลมเดินผิดทาง เทวดาทำเริบ

...เมื่อเทวดาทำเริบ ฝนตกต้องไม่เป็นฤดูกาล

...เมื่อฝนตกต้องไม่เป็นฤดูกาล ข้าวกล้าสุกไม่พร้อมกัน

...เมื่อข้าวกล้าสุกไม่พร้อมกัน มนุษย์มีอายุน้อย มีโรคมาก อาพาธมาก

*****

(หมายเหตุ พระสูตรนี้ ช่วยทำให้มองปัญหาออก ว่าควรจะแก้ที่ใคร? หรือจะปล่อยให้เป็นไปตามกฎแห่งกรรม-ผู้เชียน)

ນິພພານ ອູ້ທີ່ນີ້...ເດືອນນີ້...ໆ (HERE AND NOW!)

ຈົດເດີມ ຜ່ອງໄສເປັນອີສະຣະ ແຕ່ເນື່ອມາສັ້ມຜັສສັ້ມພັນນົກັນເຂົາກັບ
ກີເລສັດທັນຫາ (ຄວາມອຍກ, ຄວາມຮັກ-ຊັ້ງ) ກົງເລຍເຄົ້າໝອງ ໂມກມຸ່ນຈຸມ
ອູ້ ຮຸດອອກມາໄດ້ຍາກ ເພົະຈົດຕາເປັນທາລອກາມນີ້ ເປັນທາສົກເລສພາ
ໄປ (ຖຸກມັນໃໝ່ຈຳນ້ວປັກທົວປາ!)

ສັມຍຸພຸທ້ອກາລ ດັນຟັງເຮືອງທຸກໆກັບຄວາມດັບທຸກໆ ພົງເຮືອງ
ເກີດ-ດັບ ເພີ່ງເຫັນໜີ້ກີ່ເຫັນອະນຸມາ (ໄດ້ດວງຕາເຫັນອະນຸມາ) ແລ້ວຈຶ່ງຂອງລື້ນ
ພຣະຕັນຕຣັຍ

ແຕ່ປັຈຈຸບັນ ແມ່ຈະຂອງລື້ນພຣະຕັນຕຣັຍແລ້ວ ຂອງລື້ນແລ້ວລື້ນອີກນັບ
ຮ້ອຍນັບພັນໜັບໄມ້ຄໍາວຸນກີ່ຄົງຕ່ອກ່າວຸນກີ່ຄົງພັນໜັບໄມ້ເຫັນອະນຸມາ
(ສ່ວາອະນຸມາຕາມເປັນຈິງ)

ກາຮັກກຳນົດທີ່ຕ້ວເຮົາ ຕ້ວເຮົາເປັນຄົມກົງລົມໄຫດທີ່ສຸດ ປຽມຕານອະນຸມາ
(ຈົດ, ເຈົຕສິກ, ຮູບ, ນິພພານ) ອູ້ທີ່ນີ້ ມຽດ-ຜລ ກົງອູ້ທີ່ນີ້...ທາງພັນທຸກໆ
ກົງອູ້ທີ່ນີ້!

ແຕ່ຄົນປັຈຈຸບັນນີ້ ທັງກຶກກຳແຕ່ເຮືອງນອກຕັ້ງ^๑ ທັງໂລກກາຍນອກ
ມືອາຊີພແລ້ວແສງຫາອາມນີ້ທີ່ຫອບ ທີ່ຫັ້ງກົງຜລກໍໄສ ແມ່ຈະຈົບປຣິຜູນໝາເອກ
ຫລາຍໆ ໃບ ເປັນດີອັກເຕົວຮ່າຍໆ ແນວງວິຊາ ແຕ່ກົງຍັງທຳບາປ່ວຍໄດ້ອູ້
ເພຣະໄມ້ໄດ້ກຶກກຳຄວາມຈິງ (ສັຈຈະ) ຂອງຕ້ວເອງ! (ວ່າຄວາມສຳເຮົ່ງສູງສຸດ
ໃນຫີວິຕົກອະໄຮ?)

○ ນຳບໍ່ມີຈົດຫຼູ້	ໄລຈະ
ໄມ້ຄົດເຫັນກຳນົດ	ຫົວໄດ້
ບັນທຶກທາບສຸນທະ	ໂອວາຫ
ສອນສັ່ງອາຕະມະໃຫ້	ອ່ອນດ້ວຍໃຈເອງ

(ໄຄລົງໂລກນິຕີ)

๑ ພຣະເພື່ອສັຕິພິທະ່ສີທັດຕະຈົບສົບແປດຄາສຕົວ ຫາວ່ານໃນມຸນຸ່ງໝັ້ນ ອັດ ໜ້າ ៥

ປະລິມານາທາງຮຣມ ມີ ๓ ແມ່ນອກັນ ປະລິມານາຕີ ດື່ອ ຝາຕະ ບະລິມານາ (ຮູ້ປະລິມາຕີ) ປະລິມານາໂທ ດື່ອ ຕີ່ຮນປະລິມານາ (ຮູ້ປະລິມາຕີພິຈາດາ) ປະລິມານາເອກ ດື່ອ **ປະຫານປະລິມານາ** (ຮູ້ປະລິມານາຮຣມ-ຜລນິພພານ)

ພຣະອຣ້ທັນສາວກເກຮງວ່າເມື່ອພຣະພຸທົກເຈົ້າປຣິນພພານແລ້ວ ຊນ ຮູ່ໜ່າທີ່ໄໝຢູ່ວ່າພຣະພຸທົກເຈົ້າສອນຂອງໄຣ ຈຶ່ງຮວບຮມຄໍາສອນໄວ້ເປັນພຣະໄຕປິປຸກ ៨៥,០០០ ພຣມຊັ້ນນີ້ (ພຣະວິນຍິປິປຸກ) ២១,០០០ ພຣມຊັ້ນນີ້ ດື່ອ ຄືລ, **ພຣະສຸຕັນຕປິປຸກ** ២១,០០០ ພຣມຊັ້ນນີ້ ເຊັ່ນ ສັ້ນຍຸຕຕົນນິກາຍ ຂັ້ນນີ້ ວາວວຽກ ອາຍຕນວຽກ ເປັນຕົ້ນ **ພຣະອກົງມມປິປຸກ** ៤៥,០០០ ຊັ້ນນີ້ ມີ ៧ ຄົມກົງ ຍ່ອລົງມາເປັນອກົງມມັຕຄລັງຄະຫະ ៩ ປຣິຈເຈກ ຍ່ອລົງເຫຼືອປຣມັຕຄລັງ ພຣມ ៥ ໄດ້ແກ່ ຈິຕ ເຈຕສິກ ຮູ່ປ ນິພພານ)

ມື້ຜູ້ຄົງແກ່ເຮືອນຈ້າຄວາມຄົດ (ທິກູ້ລື) ເປັນພຣະສົງຮູ້ປັ້ນທີ່ຈົບປະລິມານາ ບັນທຶກ ຈາກມາທາວິທາຍາລັບສົງໝົງແຕ່ງໜຶ່ງ ກລາວຕູ່ວ່າ ແຕ່ເດີມສັມຍພຸທົກ ກາລມີເພີ່ຍງ ២ ປິປຸກ ດື່ອ ພຣະຮຣມກັບພຣະວິນຍິ ໄມມີພຣະອກົງມມປິປຸກ ແຕ່ມາມີກາຍຫລັງພຸທົກປຣິນພພານຈຶ່ງໄມ້ໃໝ່ພຣະພຸທົກຈະນະ

ຈຶ່ງຂອແກ້ວ່າຄໍາສອນຂອງພຣະພຸທົກເຈົ້າມີ ៨៥,០០០ ພຣະຮຣມຊັ້ນນີ້ ແລະ ພຣະອກົງມມປິປຸກມີ ៤៥,០០០ ພຣະຮຣມຊັ້ນນີ້ ດື່ອຄົງໜຶ່ງໃນພຣະຫາ ທີ່ ៧ ພຣະພຸທົກອົງຄໍໄດ້ເສົດຈີໄປປຣດພຸທົກມາຮາດທີ່ດາວຕຶງລົງເທວໂລກ (ເກີດ ເປັນປະເພີນຕັກປາຕະເທວໂລກແລ້ວທີ່ສັກສົນຄຽກ) ນີ້ກີ່ໄດ້ແສດງໃຫ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ມີພຣະອກົງຮຣມມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ສັມຍພຸທົກກາລ ເພີ່ຍແຕ່ຍັງໄມ້ໄດ້ແປ່ງແຍກ ທ່ານດ້ານທີ່ມີການກ່ຽວຂ້ອງກົມາ ຈຶ່ງເຮັກລົ້ນໆ ວ່າ ຄໍາສອນດີ່ອພຣະຮຣມວິນຍິ ດັນຈຶ່ງ ເຂົ້າໃຈຄລາດເຄລື່ອນໄປດັ່ງກ່າວ ດວມຈົງມີອູ້ວ່າການສັ້ນຍາຄົງທີ່ ៣ ພຣະໂມຄຄລືບຸຕະຕິສສເຕຣະທ່ານແຕ່ງກາວຕັດຖຸ ຖາມ-ຕອບ ຂັ້ນເພື່ອໃຫ້ ພິສດາຮອກໄປ ຕ້ອງການປລດເປົ້ອງມີຈາທິກູ້ປຣະທີ່ປລອມບວຊ ແຕ່ ເນື້ອຫາມີອູ້ແລ້ວໃໝ່ພຣະຮຣມວິນຍິເປັນພຸທົກຈະທັງລື້ນ ແຕ່ຜູ້ກິ່ກາຍ ເກົ່າໃຈວິຈາຮນໄປໃນທາງລົບ ແລະ ກລາວວ່າອກົງຮຣມໄມ້ໃໝ່ຄໍາສອນເຊື່ອເປັນການ ເຂົ້າໃຈຜົດຂອງຜູ້ວິຈາຮນຄ້າໄໝເນັ້ນຄົງໃນຕຄາຕໂພທີສັກຫາ ກົນບ່ວ່າເປັນມີຈາ

ทิภูภูมิเลี้ยดายความรู้ที่ร่วมเรียนมากก แต่ยังยากอยู่อีกนาน จึงขอให้พึง
ปรับทิภูภูมิ(ความเห็น)เลี้ยดให้ถูกต้องเด็ด

เมื่อมนุษย์ถึงยุคแห่งความเลื่อมทางปัญญา ปัญญาเริ่มลดลง
(หลังก็ง พุทธกาลเป็นกาลียุคคือยุคธรรมะชาติ) เพราะยุคปัจจุบันเจริญ
ทางวัตถุด้วยไซเทคโนโลยี มีเครื่องอำนวยความสะดวกมากมายขึ้น วัตถุ
เจริญขึ้น คนจะลาดขึ้น แต่จิตใจกลับเสื่อมลง ยิ่งมีอาการตึงรามสูง จิตใจ
ยิ่งต่ำ การศึกษาสอนให้คนฉลาด แต่ไม่สอนการควบคุมความฉลาด ยิ่ง
พัฒนาปัญหาอันเกิดจากการพัฒนายิ่งมากขึ้น จนผู้มัตตัวเองจนแก่
ไม่ได้ เช่น ปัญหาภาวะโลกร้อน เป็นต้น คนทำลายธรรมชาติ ธรรมชาติ
เริ่มส่งสัญญาณเตือนโลกแล้วว่า ควรหยุดทำลายธรรมชาติ เพราะธรรมชาติ
คือตัวมนุษย์เอง ธรรมชาติ คือ ธรรมะ

ปัจจุบันนี้ เยาวชนกุลบุตร-กุลธิดา ห่างไกลออกจากธรรมชาติ
จึงขาดธรรมะ (พระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ นิพพานในป่า) คนห่าง
ธรรมะจึงมักง่าย (แปลว่าชอบอะไร ง่ายๆ) เพราะเคยชินกับความ
สะดวกสบาย ไม่ชอบอะไร ที่ยากๆ ขาดความอดทน (ขันติ) ขาด
ความพยายาม (พากเพียร) ขาดความคิดอ่านทางสมองและปัญญา แต่
กลับเพิ่มพูนความลุ่มหลงบริโภคnidym หลงบริโภควัตถุnidym ไปกับอารมณ์
ที่น่ารักน่าพอใจ จนเกินความพอเพียง อยู่กับอกุศลวิถีกไปกับลิ่งสวยๆ
งามๆ ไม่รู้จักคิดตีคิดถูกคิดเป็น ขาดโยนโน้มนลสิการ ขาดปัญญา (พัฒนา
ความฉลาด แต่ขาดการพัฒนาอารมณ์) เสพสุขอย่างขาดสติในชีวิต
ประจำวัน ต่างด้านนรนและหัวความร่าวย แกงແย่งแข่งขันซึ่ดีซึ่งเด่น
อย่างไม่มีความละอายในการทำทุจริต (แต่กลับละอายที่จะทำความดี
ความสุจริต)

โลกเจริญขึ้น คนต่างใช้คอมพิวเตอร์ (เครื่องทำให้ปัญญาเลื่อม
ลง) ค้นหาความເຂົາເປີຍບັນພະແຫັນແກ່ຕົວ ໂຄງຈຶ່ງຫາຄວາມສຸຍາກ!

ยุคธรรมชาติ

คนสมัยนี้ ยกเอราวิทยาศาสตร์ มาหักล้างพุทธศาสนา ไม่เชื่อว่ามี สุริยเทพบุตร (เทพแห่งดวงอาทิตย์) จันทิมเทพบุตร (เทพแห่งดวงจันทร์) และอสุรินทราหู ไม่เชื่อเรื่องราหูอมพระจันทร์-พระอาทิตย์ ว่าคนโบราณ งมงายไม่มีเหตุผลและความเป็นไปได้ และยังวิพากษ์วิจารณ์แสดง ความคิดเห็นอีกว่า พระโพธิสัตว์เวสสันดรยกลูเมียให้เป็นทาน เป็นการ เบี้ยดเบียนลูกเมียและทำไปอย่างเห็นแก่ตัว ฯลฯ โดยหารือไม่ว่า บุตตประจักษะ ภิริยาประจักษะ เป็นทานบารมีปรมัตถ์ยกที่ปุถุชนทำได้ แต่พระองค์กระทำเพื่อพระโพธิญาณ เพื่อส่งเคราะห์โลกและหมู่สัตว์ และได้รับผ่านนิสัตต์แก่โลกสุดคณานับจนถึงปัจจุบัน และถ้าหาก พิเคราะห์ดูให้ตลาดจะเห็นได้ว่าพระองค์ทรงรู้ด้วยญาณล่วงหน้าว่า พระเจ้าตาเจ้ากรุงสัญชาติจะต้องໄถ่ตัวพระนัดดาและจะต้องออกไปรับ พระองค์กลับคืนพระนคร บุตรหงส์ลงและพระนางมหรีจะพ้นจากความ ทุกข์ยกในป่า ถ้าเข้าใจอย่างนี้ก็จะไม่เป็นมิจชาทิภูมิ

ความมหัศจรรย์ของพระพุทธองค์และครั้งเป็นพระมหาโพธิสัตว์ ยังมีอีกมาก ในอรรถกถา เอกนิບاثชาดก อวิธานิทาน ต้นคัมภีร์ว่า เมื่อครั้งพระโพธิสัตว์ยังอยู่ในดุสิตเทวโลก ได้เกิดพุทธโภглаหลาเหล่าเทวดา หมื่นลักษณะครั้นรู้ว่าอีกพันปีพระลัมพุทธเจ้าจะอุบัติขึ้นในโลก จึงประชุมอ้วนวอนพระมหาสัตว์จุติลงไปตรัสรู้ จึงได้เกิดมหาวิโลกนะ ดีแก่ กາລ ทວีປ ประเทศา ຕະရະກູລ และพุทธมารดา ที่ทรงเลือกไป ปฏิสนธิ (ครั้นเมื่อประสูติ ก็ยังมีเหลาติกิດร่วมถึงเจ็ดสิบ รวมทั้งต้นพระครีเมษาโพธิ์ และ ชุมพรพย์หันสี มี สังขนิธิ เอลานิธิ อุบลนิธิ บุณฑริกนิธิ) และเทวดาก็ยังคง เกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้าบั้งเต็งแต่ก่อนจุติ ปฏิสนธิ ลงสู่คุรุภ์พระมารดา ประสูติ ตรัสรู้ จนกระทั้งปรินพาน (โปรดอ่านพระไตรบัญญาก เล่ม ๑๕, สังยุต ตนิกาย ศศาสตร์ หรือเทวดา-มาร พระมลังยุตตี) นี้คือความมหัศจรรย์ของ มหาบุรุษซึ่งไม่มีเทวดา มนุษย์ มาร พระหม ผู้ใดจะยังกว่า จึงเป็นสิ่งไม่

ควรคิด เป็นพุทธวิสัย เป็นอุปนิธิ แล้วโปรดอย่าได้สังสัยในความอัศจรรย์ของพระมหาโพธิสัตว์ที่ประสูติ ทรงย่างพระบาท เจ็ดก้าวแล้วเปลงอาสวิวาชา แม้ครั้งเสวยพระชาติเป็นพระโพธิสัตว์ก็เคยเปลงพระวajaได้มาแล้ว เมื่อครั้งเสวยพระชาติเป็นพระมหолาด พอประสูติท้าวสักกะก์เสด็จมาวางแท่งจันทน์แดงไว้ในพระทัตถ์ พระมารดาตามว่าลูกเอ่ยเจ้าถืออะไรมา ทรงตอบพระมารดาว่า ถือยามาแม่ ครั้งพระชาติพระเวสสันดร พอประสูติกheyieldพระทัตถ์ขวากามพระมารดาว่า พระมารดาไม่ทรัพย์อะไรมี ลูกจะให้ทาน และในพระชาติสุดท้ายก็เปลงอาสวิวาชา นี้เป็นมหัศจรรย์ของศาสตร์เอกของโลก ขอจงอย่าได้วิพากษ์วิจารณ์พุทธวิสัยของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ เพราะเป็นอุปนิธิไม่ควรคิด (อังคุตตรนิกาย ๒๑/๗)

(ขอบันทึกเพิ่มเติมไว้เพื่อมีให้สูญหาย จากคำม栀์ปัญมสมโพธิ พวกลักษณะได้เสวยราชสืบต่อ ๆ กันมาหลายชั่วคติตริย์จนนับไม่ถ้วน จนถึงพระเจ้าสีวราช พระเจ้ากรุงสัญชัยพระเวสสันดร ฯลฯ นามนครว่า กบิลพัสดุ ได้เปลี่ยนเป็นแซตตุร พระชาลีอภิเชกกับพระนางกัญชาชินา (พระเวสสันดรเสด็จไปบังเกิดในดุสิตเทวโลก) จนมีพระอโรมทรงพระนามว่า พระเจ้าสีวะหนะมีราชโอรสทรงพระนามว่า สีหัสสระ และนับลำดับกษัตริย์ต่อมาได้ ๑ แสน ๖ หมื่นพระองค์ จนถึงพระเจ้าชัยเสนาฯ มีพระราชโอรสทรงพระนามว่าพระเจ้าสีหนุ เวลาันั้นนามพระนครได้เปลี่ยนมาเป็นกบิลพัสดุตามเดิม

พระเจ้าสีหนุมีพระราชโอรส ๕ พระองค์ ทรงพระนามว่า พระเจ้าสุทโธทนะ สุกโภทนะ อภิโตทนะ ໂຮໂຕทนะ ဓนິໂຕทนะ พระธิดา ๒ พระองค์ พระนางอภิตา และปมิตา พระเจ้าสุทโธทนะ ทรงอภิเชกกับพระนางสิริมามายา พระราชธิดาพระเจ้าชนากิปะแห่งเทวทະนคร (คือพระนางผุสติพราชาชนานีพระเวสสันดร เคยปราบนาพุทธมารดามา แต่ครั้งพระวิปัสสีสัมมาสัมพุทธเจ้า พอสารรอดตกไปบังเกิดในดุสิตสวารค์

ແລ້ວລວມມາເກີດເປັນພຣະຣາຊືດາແໜ່ງກຽງເທວທະ ມີພຣະຣາຊໂວຣສຄືອເຈົ້າໝາຍ ສີທັກຕະໂພທີລ້ວ່າ ມາຕັຮສູ້ເປັນພຣະສົມມາລັ້ມພຸທທເຈົ້າອົງຄົ່ນປັ້ງຈຸບັນ ນີ້ຄືອ ທີ່ມາແໜ່ງພຣະພຸທທປະວັດອັນຍາວານທີ່ຄວຈດຈໍາໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ເກີດລັກຫາ ປະສາທິເໜັ້ນຄົງໃນພຣະພຸທທເຈົ້າ ພຣະຫວົມ ແລະພຣະສົງຈົງ)

ຄນພວກນີ້ນີ້ຄັ້າຫາກໄປອ່ານພບວ່າ "...ໂສເຮຍມາຜັພຄົດລາມກມໃນ ກຣມທຸງຈົດຕ່ອພຣະວ່ອຮ້ານຕ່າງກມ່າກັຈຈາຍນະແລ້ວກລາຍເປດເປັນຫຼົງ ແລະໄປແຕ່ງໆນີ້ມີຄູກ..." ດົງວິຈາරົນໜັກຂຶ້ນໄປອີກ ຄ້າຍັງໄມ້ມີ "ຕາຄາຕໂພທີ ລັກຫາ" ເຊື່ອພຣະປ້ານູ້ພຣະພຸທທເຈົ້າກີບດອບາຍ່ໄມ້ໄດ້ ເພຣະເຮີຍນແຕ່ປຣົນູ້ ທາງໂລກ ເຮີຍນ້ຳສົມຜັສໄດ້ເຂົາພະແຕ່ກາຍວາຈາ ແຕ່ໄມ້ໄດ້ເຮີຍນ້ຳເທົ່ານີ້ໄປຄື່ນໃຈ (ມະເກີດກີມໄຮ້ຄວາມຈົງ) ຈຶ່ງເປັນຄນເມີມີຈາທິກູ້

ຄນເປັນມີຈາທິກູ້ ດຽວຫລືກໃຫ້ໄກລທ່າງພັ້ນລັບຕາ ທຸຮ່ານໄມ້ ອາຮົດບັນ! (ໄປສູ້ກັບເລື້ອຍ້ອີ່ເລີຍກວ່າໄປພູດກັບຄົນໄໝ່!)

○ ທລຶກເກວຍິນໃຫ້ທລຶກທໍາ	ສອກໝາຍ
ນໍາລືບຄອກກຮຍ	ອຢ່າໄກລ໌
ໜ້າງຢືນລືບຄອກກລາຍ	ຄຣາຄລາດ
ເຫັນທຸຮ່ານທລຶກໃຫ້	ທ່າງພັ້ນລັບຕາ
○ ຖູເຂາແລ້ວແຫລ່ລ້ວນ	ຄືລາ
ທາມຄົນຈິນດາ	ຍາກໄດ້
ຜູ້ງໜະເກີດນານາ	ໃນໂຄກ
ຫານັກປຣະງົງນັ້ນໄຊ່	ເລີຍກແລ້ວຖາມີ

(ໂຄລົງໂຄກນິຕີ)

ເມື່ອໄມ້ຄືກໍາຊາດຳສອນ ພຣະໄຕຣົປົງກົກຈະກລ່າວເຊັ່ນນັ້ນແລະຍ່ອມເປັນ ມີຈາທິກູ້ ເພຣະເຖິງກໍາຊາເລີ່ມເຮີຍນວິຊາກາຮາງໂລກ (ເຮີຍນຈົບປຣົນູ້ນາເອກ ກົງຍັງທຳບາປ່າໄດ້ອູ່!) ໄມ່ຄືກໍາຊາທາງຫວົມແລະໜົງວິຕົວເວັງ (ອນາຄຕວງສົກລ່າວ ຄື່ງພໜາມກາຮລຸ້ນກວາງ ຈະມາອຸປະຕິຕັ້ງສູ່ໃນອນາຄຕວງລ໌ ເປັນອົງຄົ່ນໄຊ ໃນ

๑๐ พระองค์ ต่อจากพระครือริยมตไตรยพธิสัตว์, พระรามพธิสัตว์, พระปเลนพธิสัตว์, พระอภิญพธิสัตว์ (พญาสวัตติมา) และมาเป็นองค์ที่ ๕ ชื่อ พระทีฆังษพธิสัตว์ เพราคลายທິກູສີและต่อมาได้ประทานนาพຸທົກມີ ขอเป็นพระพຸທົກເຈົ້າພຣະອງຄົກໜຶ່ງ) (ຫາວ່ານໃນທັນລືອມນູ່ຍົມເລີ່ມລວ່ວພຣະອາທິດຍ ພຣະຈັນທີ່ ເປັນແຫວດາໃຫ້ຫາວ່ານພຣະສູຕຣ໌ຂໍ້ອ່ສົງສູຕຣແລະຈັນທີມາສູຕຣໃນພຣະໄຕຣປິກແລ່ມ ๑๙ ມັນ້າ ๖๗”) ດນລັມຢືນໃໝ່ ດີດໄດ້ ເພີ່ງແຄນີ້ພຣະເປົ່ນຍຸຄຮຣມຂາລງ (ກາລີຍຸຄ) ໃຊ້ຄວາມຄິດນຶກແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົວເລົງເປັນເຄື່ອງວັດທຳໃຫ້ເຫັນຜິດໄປ

ຄົນທີ່ຍັກເຂາຫລັກກາລາສູຕຣ ມາວ້ານໄມ່ເຂົ້ອພຣະພຸທົກເຈົ້າ ເພຣະຍັງໄມ່ໄດ້ພິສູນົນເໜືອນພຣະສາຣີບຸຕຣ ຂອບອກວ່າ ວອໃຫ້ທ່ານພິສູນົນເລີຍກ່ອນແລ້ວ ດົງຈະອົກຫລາຍชาຕີ (ເລີຍດາຍชาຕີເກີດເພຣະປ່ານູນາຄານລະຫັ້ນກັບພຣະສາຣີບຸຕຣອັດສາວາ) ຈຶ່ງຂອໃຫ້ເຂົ້ອພຣະພຸທົກເຈົ້າໄກ້ກ່ອນ ດົນທີ່ຍັກຫລັກກາລາສູຕຣມາວ້າງ ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຄຶກໜາແລະເກີນແຈ້ງຈາກກາຍໃນເປັນລັນທິກູສີໂກ ຈຶ່ງຈະໄມ່ເປັນທາສຂອງປ່ານູນາຂອງໂຄຣ ປຮຣມແຫ່ຍ່ອມອຍ່່ເໜືອປ່ານູນາແລະຄວາມຖຸກໆທັງປວງ ແລະຍ່ອມດັບຖຸກໆໄດ້ ຈຶ່ງຂອໃຫ້ເຂົ້ອພຣະປ່ານູນາຕຣລູ້ຂອງພຣະພຸທົກເຈົ້າ (ຕັດຕໂພທິສັຫຼົາ) ເຄົ່າໄວ້

ເຮືອນີ້ ພຣະພຸທົກອົງຄົກທຽງຕຣລູ້ແລ້ວ ຄ້າໄມ່ເຂົ້ອພຣະພຸທົກອົງຄົກ ເປັນມີຈາທິກູສີຕາໂລກັນຕະນຣກ

ເຮືອງກາລໃນມາທີໂລກນະ ៥ ທີ່ພຣະມາໂພທິສັຫຼົາຈະຈຸຕິລົງມາອັບຕີຕຣລູ້ສັ່ງສອນຮຣມນັ້ນ ໄດ້ແສດງໄວ້ກາລທີ່ໄມ່ສ່ມຄວາມຕຣລູ້ສັ່ງສອນຮຣມມີ ແກາລ ໄດ້ແກ່ ກາລທີ່ມຸ່ນຍື່ມອ້າຍຸມາກກວ່າຫັ້ນີ້ແສນປີ່ ແລະກາລທີ່ມຸ່ນຍື່ມ ໃນໂລກມີອ້າຍຸນ້ອຍກວ່າຫັ້ນີ້ຮ້ອຍປີ່ ປັຈຈຸນພຸທົກຄັກຮາຊ ແລະ ອາຍຸກັ້ມຸ່ນຍື່ມໃນໂລກເກລືອນ້ອຍກວ່າຫັ້ນີ້ຮ້ອຍປີ່ ຈຶ່ງໄມ່ໃຊ້ກາລທີ່ມຸ່ນຍື່ມໂລກຜູ້ຫານດ້ວຍກີເລສຈະຟັງຮຣມຮູ້ເຮືອງ ຈະໄມ່ເຂົ້າໃຈພຣະຮຣມຫົວ້ອເຂົ້າໃຈໄດ້ແສນຍາກແມ່ພຣະພຸທົກອົງຄົກທຽງເຄຍທົ່ວພຣະທັຍມາແລ້ວເມື່ອຄຽງທຽງຕຣລູ້ໃໝ່ຕາ

“ຮູ້ມາກຍາກນານ ຮູ້ນ້ອຍພລອຍຮໍາຄາງ”

“ຈະຮະວັງ ກາຣເຮີຍຮູ້ກັບກາຣປົກປົບຕີ ແລະກາໃຊ້ຄວາມຮູ້...

ຕ ລຶ່ງນີ້ ໄນໃຈລຶ່ງເດືອກກັນ ຄໍາດັບທຸກໆໆໄດ້ຈົງ ນັ້ນແລະຮູ້ຈົງມີຜລຈົງ!”
ວ້າຍມນຸ່ຍໍ ແປ່ງໄດ້ເປັນ ແລ້ວ **ວ້າຍ ວ້າຍເດັກ** ໃຫ້ມໍ່ນີ້ຄຶກຂາວີ່ຊາກ
 ເປັນລູກທີ່ດີຂອງພ່ອແມ່ ຜິ່ນຍໍທີ່ດີຂອງຄຽງ ເປັນກໍລາຍານມີຕຽບຂອງເພື່ອນ (ໄໝ່
 ເປັນແລະໄໝ່ຄົບບາປົມືຕາ) **ວ້າຍໜຸ່ມສາວ** ເຮັຍຈະປົງມົງການກາຮັມມາອາຊີ່ພສູຈົຈົຕາ
 (ໄໝ່ອ່ານັສາອາຊີ່ວະ) ເກັບອອມສ້າງສູ້ນະແລະໄໝ່ປະມາຫາໃນກາຮັມອື່ນໆ
ວ້າຍ ດຣອບຄ້ວ້າ ແຕ່ງງານເລື່ອງຈູ່ບຸຕະກຣະຢາແລະພ່ອແມ່ຢາມທ່ານແກ່ໜ້າ “ຈົງ
 ທຳກຳໃຫ້ສຸກແລະມີຄວາມສຸຂອຍໆກັບກາຮັມທຳກຳ” (ອຍ່າລື່ມງານທາງໃຈດ້ວຍ ໃຈ
 ກີ້ຕ້ອງກາຮັມເອົາຫຼືອນກັນ!)

ຄັ້ນເຮີ່ມເຂົ້າສູ່ວ້າຍໜ້າ ດຽວເປັນວ້າຍພັກຜ່ອນ ພູດອາຊີ່ພັ້ງປົງ ເຂົ້າ
 ຄຶກຂາຫາພະນັກງານຄໍາສອນ (ຊື່ວິຕ້າວເອງ) ລະວາງເຮືອງທຳມາຫາກິນ ວາງ
 ກາຮັມທາງບ້ານ ວາງລູກຫລານ ເຂົ້ວດປັບປຸງທານ ຄື່ລ ປາວນາ ປັບປຸງທີ່ເຫັນ
 “ຄວາມວ່າງ”

ປ່ລ່ອຍວາງລູກຫລານແລະທຮ່ພຍໍສມບັດທັ້ງປົງ ໃຫ້ເດີກ່ອນສື່ນລົມ
 ທາຍໃຈເຂົ້າສູ່ດັກທ້າຍ (ຈົ່ງໃຫ້ດີນາທີ່ກອງ ທາວ່ານໃນຫັນສື່ມນຸ່ຍໍ່ເລີ່ມ ۱۲) ຈະໄປ
 ມືດຫຼືໄປສ່ວ່າງ? ເພຣະຖຸກຄົນຕາຍແລ້ວຕ້ອງເກີດອີກ ຈະໄດ້ໄປເກີດໃນພາກໝົມ
 ສຸດຕິທີ່ດີ ຖ້າ

“ແມ້ກ້າຍນີ້ກົງຍັງຕ້ອງທີ່ໄວ້ ທຮ່ພຍໍສມບັດນອກກາຍແລ້ວນີ້ກົງຕ້ອງທີ່
 ໄວ້ເໜືອນກັນ!”

ພຶກເຫັນທຸກໆໆເຫັນໂທໝວຍຂອງກາຮັມ ເກີດເໜືອນດັ່ງເຫັນພຣະເຕີມີຍົຮ
 ກຸມາຮໂພທີສັດຕົວ ພວປະສູຕີແລ້ວມອງເຫັນວ່າ ນອນອູ່ປາຍໃຕ້ເສວຕົ້ຕຣ
 ພຣະອອງຄົງກັບສະດຸງຫວາດກລ້ວ ເພຣະເຄຍເກີດມາປາຍໃຕ້ເສວຕົ້ຕຣພຣະ
 ຮາຊາມາກ່ອນແລ້ວຕ້ອງໄປສ່ວຍວິບາກໃນມາຮານຮາມາແລ້ວກົມາເກີດສານທີ່
 ເດີຍາກັນນີ້ອີກ ພຣະຮາຊາກຸມາຮໂພທີສັດຕົວທຮງຮະລືກໜາຕີໄດ້ວ່າເຄຍຕັດສິນຄົດີ
 ລົງໂທໝໍ່ໂທໝໍ່ໄໝ່ມີຄວາມຝຶດ ແຕ່ຕ້ອງຕັດສິນໄປຕາມຮູ່ປົດຕີທີ່ເຫັນໂທໝວຍຂອງກາຮັມ
 ແລະຈ້າທັນທີ່ພຣະຮາຊາວັງຜູ້ວິນີຈັຍຄົດີຮ່າຍງານ ເນື່ອເຫັນໂທໝວຍຂອງກາຮັມ
 ຕ້ອງກາຮັມຮາຍໍສມບັດຕີຕ່ອງຈາກພຣະຮັບດາແລະຈະຕ້ອງໄປຕັກຮັກອີກຈຶ່ງຄົດ

หากุบาย มารดาในอดีตชาติบังเกิดเป็นเทพดาลสกิตที่เครเวตคัตตรได้แนะนำให้แก่ลังทำเป็นใบพิการ พระองค์ทรงทำตามและใช้ชั้นดิบารมีน่อนไม่กระดิกพระองค์ไม่พูดไม่เจรจา ทรงอุดหนอนอนแซ่อุญลิบหกปี จนญาติพระราชบิดาเนรเทศให้นำไปฝังว่ากาลกิณี จึงได้ทรงรอดชีวิตแล้วได้ออกบวชสมดังใจหมาย

ให้พึงเห็นทุกข์เห็นโทษของการเกิดดังเช่นกับพระโพธิสัตว์เตมิย
ราชภาร!

○ ร่างกายมนุษย์นี้ที่ไป	เป็นการ
คำกล่าวเป็นแก่นสาร	เลิศแล้ว
เลื่องลือชื่อเชิดนาน	ดีซัก
โวร่างกายแล้วแคล้ว	คลาดลืนเสร็จคุณย์ (คงโลกนิติ)

“จะมีความรู้สึกอยู่กับใจ ทำความรู้สึกที่ใจ เช้าให้ถึงใจ หมั่นสังเกตใจ มีสติไม่เหลือ ดูใจให้ทัน หากดูแลใจทัน กิเลสมิ่งเกิด ใจก็ไม่เร้วร้อน จงหมั่นสังเกตใจ หมั่นเพียรประคองใจ จะอยู่เบ็นสุข!”

กรรมฐานลีมตา ในชีวิตประจำวัน!

“ความทุกข์ย่อมไม่เกิดแก่ผู้ไม่ท่วงใจในชีวิต” (อธิษฐานเดรคาถ้า ๒๖/๓๖)

និរនត្តុ

โดยหลวงพ่อดาบส สุมโน อารามไฝ่มรภกต เชียงราย

คัดลอกจาก <http://www.geocities.com/palapanyo/files/pakinaka/nirot.html>

นิโรธ แปลว่า ดับความทุกข์ ความชั่ว บาป ดับรูปกาย นาม
ซึ่งมีในกายดับจากวัตถุธรรมดิน น้ำ ลม ไฟ มีความหมายเช่นเดียวกับ
คำว่า นิพพาน ดับหรือว่าจากทุกสิ่งทุกอย่างในโลก นรก สวรรค์ พรหม
ไม่เหลือการเวียนว่ายตายเกิด ซึ่งเป็นสาเหตุของความทุกข์ยากลำบาก
อีกด้วย

ສັນຍາ ແປລວ່າ ຄວາມຈົດຈໍາ ໝາຍຈຳເຂົາໄວ້ຫົວໜ້າຈຳໄດ້ ນິໂຮ
ສັນຍາ ຈຶ່ງແປລວ່າ ດາວກຈຳໄດ້ໜາຍງົງໃນການດັບຄວາມທຸກໆຢາກລໍາບາກທັ່ງ
ປວງ ດັບຮາຕູທັ້ງໝົດ ດີນ ນໍ້າ ລມ ໄປ ໃຫ້ເຫຼືອແຕ່ຄວາມວ່າງເປົ່າ ການ
ປົກປັບດິນໂຮສັນຍາເປັນທາງລັດ ຮວດເຮົາ ທຳມະນາກ ເປັນການປົກປັບ
ໄດ້ຜລຽດເຮົາໄມ່ຢາກນັກ

ເພີ່ມເຝົາທຳຈິຕໃຫ້ວ່າງຈາກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໜັກຄື່ອ ລ່າງກາຍເຮາເຂາ
ຫົວໜ້ານີ້ ຕະ ຂັດສິ່ງວ່າຍົງວິຕິກັງລວງເຮືອງຕ່າງໆ ອອກຈາກຈິຕທ່ານ້ຳທາງ
ປົກປັບດິນໂຮສັນຍາ ກົມເມີດວ່າຍັດຈິຕໃຫ້ມີເມຕາໄປຢັງສຽງສັຕົວທັ້ງ ๓ ໂລກ
ນຽກໂລກ ມນຸ່ຍົງໂລກ ແລະເຫວໂລກ ຮັກຫາຄື່ອ ດີ ໃຫ້ຮັບຄ້າວັນ

ການເຝົາກຳຈັດຄວາມຄົດທີ່ໄມ້ເດີໄວ້ສາຮະອອກຈາກຈິຕກົມເປັນສາມາຟ
ອ່າຍ່າງໜຶ່ງ ການເຝົາພິຈານາທຸກສິ່ງທຸກອ່າງໃນໂລກໃນທີ່ສຸດກົມແຕກສູນສລາຍ
ກລາຍເປັນ ດີນ ນໍ້າ ລມ ໄປ ເປັນອາກາສ ແຍກກະຈາກຈາກອຸ່ນເປັນອະຕອມ
ເລັກໆ ລະເອີຍດ ເປັນຮາຕູວ່າງຄື່ອວິປັບສັນຍາມາ ຜູ້ມີຄື່ລເຈີຍສາມາຟການາ
ນິດເດີຍວັດຈິຕທຳເພື່ອຈິຕເຂົ້າສູ່ຄວາມສຸຂອຍ່າງຍິ່ງຄື່ອ ພຣະນິພພານ ກົມເຂົ້າສູ່
ເມືອງເກົ້ວພະນິພພານໄດ້ຈ່າຍ

ພຣະນິພພານນັ້ນໄໝໃຊ້ໄກລເກີນເຂົ້ມອອກໄປ ອູ້ໃນຈິຕໃນໄຈເຣານີ່ເອງ
ເຮັງກວ່າ ສອຸປາທີເສັນນິພພານ ທັ້ງທີ່ຂັນນີ້ ດີ ກາຍັນໄໝແຕກສລາຍ ຄ້າ
ລ່າງກາຍຕາຍຈິຕສະວັດທະນາຄວາມຢືດຕິດໃນຂັນນີ້ ດີ ຈິຕກົມຈະເຄື່ອນເຂົ້າ
ເສວຍຄວາມສຸຂຍອດເຍື່ອມແດນທີພິນິພພານ ເຮັງກວ່າ ອຸ້ນປາທີເສັນນິພພານ

ໂຮສັນຍາ ຄື່ອ ການເຝົາພິຈາຍາມທຳຈິຕໃຫ້ວ່າງຈາກສິ່ງທີ່ເປັນ
ຂອງສົມມຸຕິທັ້ງປວງໃນໂລກ ຮວມເຖິງຫົວໜ້າ ດາວກຈຳສິ່ງຂອງເປັນ
ຂອງສົມມຸຕິເປັນຂອງໜັກຄວາທັ້ງສິ່ນເປັນຂອງປລອມ ພຣະນິພພານຮາຕູ ພຸທົມ
ຮາຕູ ຖູຕະຮາຕູ ອັສ້ງຮາຕູ ທັ້ງໝົດນີ້ເປັນຂອງຈົງ ເປັນຮາຕູອະຕອມໄມ່
ຕາຍໄມ່ສູນສລາຍເໜີ່ອນຮາຕູຂອງໂລກ ຄື່ກາຈະມອງໄມ່ເກີດແຕ່ມີຍູ້ຈົງ ເປັນ
ຮາຕູປົກປັບດິນໂຮສັນຍາໄມ້ຢູ່ແລ້ວໂດຍຫຮຽມຈາຕີ ໄມມີໄຄຣສ້າງ

ເປີຣີບຈາຕຸນິພພານຂອມຕະນີກີ່ເໝືອນເມື່ອງທີ່ໄວ້ຝ່າງໂນ້ນທີ່ເຮັດ
ຂໍ້າມໄປ ຈິຕເປັນນາມຮຽມ ອາຄີຍອູ່ໃນກາຍໃນໜີນີ້ ອີ່ເປັນຂອງສມຸດ
ຊ້ວຄຣາວ ຈິຕເປັນຈາຕຸບຣິສຸທີ່ ໂດຍຮຽມຈາກໃນຈີຕິນັ້ນ ມີຮຽມກາຍທີ່ໄວ້
ພຸທົມກາຍທີ່ອນນາມກາຍທີ່ພີ້ ນິພພານກາຍອູ່ ມີຕາ ຫຼຸ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ
ທີ່ພີ້ ຈິຕທີ່ພີ້ ໄມຕ້ອງທຳຂຶ້ນ ມີອູ່ແລ້ວ ໄມຕ້າຍເປັນອມຕະ ໃນກາຍທີ່ພີ້
ນິພພານໄໝເປົ້າປະສາກ ໄມເອົວຍະກາຍໃນ ໂປ່ງສີເບາ ເຢັນສີບາຍເປັນຈິຕ
ຮູ້ຄະດສະດາບຣິສຸທີ່ ອີສະຈາກກູ້ທັງປວງອູ່ເຫັນອົກກູ້ຂອງກຽມທີ່ໄວ້
ກູ້ຂອງຮຽມຈາຕຸ ທີ່ເຮັດວຽກອື່ນຫຼາຍວ່າ ຈິຕຂອງພຣະວຣ້ານຕໍ່ ຈິຕຂອງ
ພຣະຊີ່ນາສພ ຜູ້ໜົມດົກລົສວົວິ່ຈາຕຸນຫາອຸປາຖານບາປ້າທັງປວງ

ຮູ່ປະເລີຍ ກລິນ ຮສ ສັມຜັສ ແລະ ຂັ້ມມາຮມ່ນ ອາຮມ່ນດີ່ວ້າຍທັງ ๖
ນີ້ ເປັນຜູ້ມາທີ່ຫັ້ງ ເປັນຂອງຜ່ານໄປມາ ເປັນຂອງສມຸດ ເປັນຂອງປລອມ
ໄມ່ໃຊ້ຂອງຈົງ ເປັນຂອງຮ້ອນເປັນຂອງໜັກ ຄ້າຈິຕເຮົາໄປຄົດເອາເປັນຈົງກີ່
ທຳໄໜເກີດຄວາມໄມ່ສີບາຍໃຈພິດທວງເປັນທຸກໆໃຈມີເຕັ້ງຫຼຸດຫຍ່ອນ ຮູ່ປະເລີຍ ກລິນ
ຮສ ສັມຜັສ ອາຮມ່ນທັງໝາຍເປັນຂອງສົກປຽກຂອງຊ້ວຄຣາວເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນ
ສິ່ງທີ່ເຮັດວຽກຕ້ອງຮູ້ເທັນ ແລະ ກຳຈັດອອກຈາກຈິຕທັນທີ ຄື່ອໄໜວ່າງເປົ່າຈາກ
ຂອງທີ່ເປັນທຸກໆໃໝ່ເປັນໂທໜີຈີຈະອູ່ວ່າງເປົ່າເຈຍ ທ່າ ໄມເຊີນກີ່ນີ້ກົງທຶນພຣະຄຸນ
ຄວາມດື່ອງອງຄໍສມເດືຈພຣະຜູ້ມີພຣະກາຄເຈົ້າ ນີ້ກົງຝຶ່ງແຕ່ນທີ່ພິພານ
ເປັນສຸຂເລີຄລໍ້າ ນີ້ກົງຝຶ່ງຮ່າງກາຍສມຸດນີ້ຕາຍໂດນເພາທີ່ແນ່ໜອນ ແບບນີ້ຈິຕ
ຈະວ່າງຈາກຂອງໜັກ ວ່າງຈາກຄວາມເຄີຍດ ຄວາມຝູ້ໜ້ານ ຄວາມວຸ່ນວາຍ
ທີ່ໄວ້ປລອດກັ້ນຈາກອັນຕຽມໄດ້ ເພຣະຈິຕວ່າງສະອາດ ປຣາຈາກ ໂລກ ໂກຮ
ທລກ ເພຣະມີເຕີ່ພຣະວັນຕຽມ ພຣະນິພພານເຕີມເປີ່ມອູ່ໃນຈິຕ ແລ້ມອືກ
ນິດມີເມຕຕາຕ່ອສຣພສັຕວົງທັງ ๓ ໂລກ ຕ້ອງການໃຫ້ທຸກຜູ້ທຸກຄົນພັ້ນທຸກໆ
ໄດ້ເໝືອນເຮົາ

ວິທີບົງບັດນິໂຮສໜູມາ ທີ່ໄວ້ໃຫ້ຈາກກິເລສ ຕັນຫາ
ອຸປາຖານ ບາປ່າກຣມ ມີ ๓ ອົ່ງ

① ໂນ້ມໃຈເຂົ້າຫາຄວາມວ່າງ ດ້ວຍການນີ້ກົງອງຄໍສມເດືຈພຣະສັມມາ

ລັ້ມພຸທໜ້າ ມີພຣະມາເມຕຕາ ມີພຣະປັບປຸງຄູາທີ່ຄຸນ ພຣະບຣຸສຸທົມື້ຄຸນ ນຳສັ່ວົ້ນທີ່ທາງເຂົ້າສູ່ພຣະນິພພານ ເວີ່ມະຮັກຄື່ງຄວາມວ່າງເປົລ່າໄມ້ມີອະໄວ ທັ້ງໂລກ ອາກາຄວ່າງເປົລ່າ ຮາຕຸວ່າງອູ່ຮ່ວມຕົວເວົບອາບໄປທ້ວ່າ ເປັນຮາຕຸອະຕອມ ໂອບອຸ້ມທຸກລົງທຸກອໍາຍ່າງ ເປັນຮາຕຸເບາ ຮາຕຸເຢັ້ນ ຮາຕຸສົງບ ຮາຕຸພອເພີ່ຍງ ຮາຕຸແທ້

ເ^๒) ທຳມະດີວ່າງ ດ້ວຍສັດຂອຈັດທີ່ຄວາມຄົດໄມ້ດີໄວ້ສະວະອອກຈາກຈິຕ ທີ່ໂປ່ລ່ອຍວາງອາຮມນີ້ຊ້າວ່າທັງປົງອອກຈາກຈິຕໃຫ້ມີເພີ່ຍງແຕ່ຄໍາວ່າຮູ້ ແຕ່ໄໝ່ ນຳເອມາຄົດປຽບງແຕ່ງເປັນຕົວເວົບຕ້າວເຫຼົາ ເປັນແຕ່ເພີ່ຍງຮາຕຸອອງໂລກ ຈິຕເປັນຮາຕຸເບາໄມ້ເອາໄປປັນກັບຮາຕຸທັກໆ ຂອງໂລກ ກາຍກີເປັນຮາຕຸອອງໂລກໄມ້ໃໝ່ ຂອງຈິຕ ແຕ່ຈິຕກີເພີ່ຍງໃຫ້ຮູ້ວ່າຈິຕມາອັນຍູ່ໃນກາຍບ້ານສມຸດໃໝ່ຈິຕວ່າໄມ້ເອມາປັນກັບຈິຕ ຈິຕສ່ວນຈິຕ ກາຍສ່ວນກາຍ ໄມ້ໃຊ້ອັນເດືອກກັນ ມີກາຍແລ້ວຈິຕກີທຳເປັນວ່າໄມ້ມີ ເພຣະໄໝ້ຊ້າກາຍກີຕາຍສູ່ສລາຍ ໄມ້ມີກາຍອີກ ເປັນຂອງວ່າງໆ ເພີ່ຍຄົດສັດກາຍ ອາຮມນີ້ທັງຫລາຍອອກຈາກຈິຕ ຈິຕຈະສ່ວ່າ ສະວັດຈາກກີເລສັ່ນຜູກພໍ່ມີມໍ່ນໍ່ກາຍເຮົາກາຍເຫຼົາ ແຕ່ກີ່ຢັ້ງຄົງທຳໜ້າທີ່ກາງ ການ ສັ່ນຄົມຄຽບຄ້ວັນ ຈິຕໃຈສະວັດຜ່ອງໄສ ຮ່າງກາຍກີໄມ້ມີໂຮຄຫຼວຂ່ອງໂຮຄນ້ອຍ ຈິຕກີຈະແປຣສາພຈາກໜັກເປັນເບາ ໂປ່ງສບາຍຈິຕທ່າຍບົກຈະກລາຍເປັນຈິຕລະເອີ່ມສະວັດຜ່ອງໄສ ໄມ້ມີຄວາມວ່າງວ່າຍຈິຕສົງບນິ້ງມີປັບປຸງຄູາດີ

ຕ) ວິທີທຳມະດີໃຫ້ສະວັດ ວ່າງຈາກກີເລສແບບໄທສັງເກຕທີ່ໂຈບດູອາຮມນີ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແຕ່ມີໃຫ້ໂຈບແບບຍື່ດໍມໍ່ນໍ່ຄົ່ມໍ່ນໍ່ ຄືອຈິຕມໍ່ນໍ່ ຂອບຄົດເຮືອງຕ່າງໆ ອູ່ເສມອ ມັນຄົດວ່າໄຮກ໌ເກົ່າເວົ່ອນັ້ນແລະມາພິຈາຮາດ ດູ້ໃຫ້ລຶກແລະໄກລອອກໄປ ໃຫ້ເຫັນຄວາມໄມ່ຄົງທີ່ ຈະເປັນໄປໃນທາງທີ່ດີທີ່ໄວ້ໄມ້ດີກີ່ເທົກນໍໄມ້ມີອະໄໄວເປັນຈິງເປັນຈັງ ເປັນແກ່ນສາຍ່ອມຄື່ງຄວາມແປຣພັນ ດັບສູ່ເສມອກັນ ແກ້ໄນກະຈາກທີ່ໄວ້ເນັ້ນມີໃໝ່ອອງຈິງຈັນໄດ ສරັບສັງຂາວາທັ້ງໝາຍດົກ໌ໄມ້ໃໝ່ອອງຈິງຈັນນັ້ນ ທີ່ຈະມອງຂົວຕັ້ງໜັນນີ້ແໜ່ອນຄວາມຜັນກີໄດ ເພຣະຈຸດຈົບຂອງຂົວຕັ້ງຄົວຄວາມຕາຍຄວາມຕາຍຂອງຂົວຕັ້ງຮ່າງກາຍຂອງຄົນນີ້ແລ້ວ ຄືອກາຮັດຕື່ນຈາກຄວາມຜັນ ຄືອຈິຕອອກຈາກຮ່າງໄປໜ້າທີ່ອູ່ໃໝ່ໄມ່ທີ່ອູ່ໃໝ່ໃໝ່ໂອ່ງເວົາທ່ານເຖິງແກ້ໄໜ່ນອນໄໝ່ຍ່ອມແປຣພັນອີກຕ່ວ່າໄປຄືອ ແດນ

ออมตะทิพยนิพพาน

เมื่อมาพิจารณาดูความจริงของชีวิตร่างกายทุกผู้ทุกนามแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าสิ่งที่มีอยู่เป็นอยู่ทั้งคน สัตว์ สิ่งของ มีก็เท่ากับไม่มี คือ ว่างเปล่าหันหนอง เพราะสัญญาไม่ซักก็เร็วเมื่อกำหนดจิตเห็นทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเป็นของว่างเปล่า จิตก็จะเข้าถึงความว่าง ชาติว่างจากทุกสิ่งทุกอย่างในโลก เมื่อพิจารณาทบทวนถึงความไม่มีในร่างกายเรากายเรา ขั้นนี้ ๕ เรา ขั้นนี้ ๕ เขา มันมีแล้วก็เหมือนกับไม่มี เพราะประปรวน ไม่เที่ยงแท้แน่นอน ไม่จริง เป็นของปลอมของสมมุติ หากตัวตนตัวเรา ตัวเขาไม่ได้ เพราะทุกอย่างมีแต่เดินทางหาความทรุดโกร姆 ผุพังสลาย ตายกันในที่สุด จิตก็จะหลุดจากกิเลสคือว่างจากความทุกข์ยาก จิตจะเป็นอิสรภาพ ไม่ยึดเกาะในสิ่งของจอมปลอมอีกต่อไป

ถึงแม้มิจิตจะยังอาศัยอยู่ในกาย แต่จิตไม่หลงรักว่ากายนี้เป็น อันเดียวกับจิต อย่าเออใจตีเป็นกวางมั่นมี รูป รถ กลิ่น เสียง สัมผัส ปล่อยไปเพียงแต่ผ่านมาผ่านไปเท่านั้น ถ้าทรงอารมณ์อยู่ จิตไม่สนใจขั้นนี้ ๕ ไม่ยึดถืออารมณ์ใดๆไว้ในจิต มีความจำได้หมายรู้ก็เหมือนไม่มีความจำ เพราะความจำอยู่ได้ไม่นานไม่ซักก็ลืม ประสาทสมองลืมง่าย ความคิด ความจำ ความฟังช้าน วิตกกังวลเป็นเรื่องของกายให้ลัดตึ้ง ให้จิต เต็มไปด้วยพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า จิตจะเปาบริสุทธิ์สะอาด จิตอันนี้เราจะตามรอยพระพุทธบาทเมื่อการพังแตกสลาย ผู้เพียรทำจิต ให้ว่างจากร่างกาย หรืออารมณ์ต่างๆแบบนี้เป็นแบบของพระอริยเจ้า เป็นสมารถเป็นวิปัสสนาญาณอยู่ด้วยกัน ทำได้ทุกเวลา ทุกอริยานุต นั่ง นอน ยืน เดิน ทำได้ทั้งที่อยู่คนเดียวและอยู่แบบหมู่คุณะเป็นทางหลุดพ้น ทุกข์ได้อย่างแน่นอน เป็นทางลัดตรงไปสู่จุดหมายปลายทางคือ พระนิพพาน

นิพพานชาตุ คือ นิโรธชาตุ อันเดียวกัน มีอยู่ทุกหนทุกแห่ง แม้ในจิตเราท่านที่อยู่ในร่างกายที่สักปrankนี้ทำจิตให้เข้าถึงพระนิพพานได้ทันทีทั้งๆ ที่ยังไม่ตาย นิพพานไม่ใช่มนุษย์โลก เทวโลก พรหมโลก แต่

อยู่เห็นโลกทั้งสิ้น มีอยู่ทั่วไป ถ้าจิตดับทุกข์ดับขันธ์ ๕ ว่างจากกิเลส จะรู้สภาวะพระนิพพานทันที นิโรธสัญญา คือ ทำจิตให้ว่างไม่มีอารมณ์ใดๆ ทั้งปวงคือหมาย จิตจะสะอาดปล่อยวางจากทุกสิ่งทุกอย่างทั้งโลก รูป รส กเลิน เสียง สัมผัส จิตจะเข้าสู่ภาวะที่เป็นจิตพุทธะดังเดิม จิตประภัสสรนิโรธสัญญา ทำจิตให้ว่างจากพันธะใดๆ ในโลก จะทำวิชชาให้สำเร็จด้วยฤทธิ์กายอ่อนได้ เพราะจิตสงบทรงตัว แต่ท่านที่เจริญความว่างทางจิตแบบนี้ ท่านไม่ต้องการอิทธิฤทธิ์ใดๆ ความรู้พิเศษใดๆ อีกทั้งสิ้น เพราะจิตท่านอิ่มด้วยความสุข สงบ สบาย สร้างสุตไม่ต้องการอะไร อีกต่อไป เป็นความสุขยอดเยี่ยม ไม่สามารถบรรยายเป็นตัวหนังสือได้

ยอดธรรม ยอดคถา

เวลาจะภารนา ให้ว่ายอดธรรม ยอดคถานี้ก่อน ถ้าหลายคนว่าพร้อมกัน

(ยะໂຂ້ຮັມມັງ ວັດທະສະ ເຍະນາເຕ ທະນາວະຮັງ ໂກຈິດຕັ້ງ
ສັງຂະຕັ້ງ ມຸດໂຕ ເອສປາຣະໂມ ທຸກຂັງຂະໂຍ)

ยะໂຂ້ຮັມມັງ ธรรมไม่ได้แล, เป็นธรรมไม่มีที่ภายในและที่ภายนอก,
ไม่มีที่ล่วงมาแล้วและที่ยังไม่มาถึง, ไม่มีทั้งที่กำลังเป็นอยู่, เป็นธรรมกามทั่ว
(คงที่), ผ่องใสปราศจากการมณ์ต่างๆ อันຈักพึงติดข้อง, เป็นธรรมว่าง
เปล่าจากปวงสังฆะที่เกิดดับฯ

ວັດທະສະ ธรรมนั้นแล, เป็นธรรมพึงประจักษ์เฉพาะตน, อัน
บุคคลจักพึงเห็นเอง, คือพระนิพพาน เป็นที่หลุดรอด, ที่เรียกว่าฝัง, ล่วง
วังวนเป็นที่ตั้งอยู่แห่งความตาย, อันบุคคลข้ามได้แสนยาก, เป็นธรรม
ประเสริฐ, อันพระตถาคตเจ้าตรัสแสดงไว้ดีแล้วฯ

ເຍະນາເຕ บรรดา�ນุชຍทั้งหลาย, ชนเหล่าใดที่เป็นผู้พันทุก
เข้าถึงฝัง, ล่วงวังวนเป็นที่ตั้งอยู่แห่งความตาย, อันบุคคลข้ามได้แสนยาก
ชนเหล่านั้นมีประมาณน้อย, ส่วนหมู่สัตว์ คือ ชนนอกจากนี้ๆ, ยอม
เละเลียบไปตามชายฝั่ง, คือไปแล้วในอารมณ์ต่างๆ, ตามเห็นรูป รส

ໂພງຈຸພພະ ເລື່ຍງ ກລິນ ອູ່ນັ້ນແຫລະ ແມ່ອນຫລັບອູ່ ກົດທັງຫລາຍ
ເຫຼາດໄດ້ປະເທິຕາມຮຽມ, ໃນຮຽມທີ່ພຣະຕາຄາຕາເຈົ້າຕົວສແດງໄວ້ດີແລ້ວ,
ໜັກທັງຫລາຍເຫຼານັ້ນຈັກເປັນຜູ້ພັນທຸກໆເຂົ້າສົ່ງຜົ່ງ, ລ່ວງວັງວນເປັນທີ່ຕັ້ງອູ່
ແທ່ງຄວາມຕາຍ, ອັນບຸດຄລຳໜຳໄດ້ແສນຍາມນັ້ນໆ

ະະນາວະຮັງ ກົດໃດຈົດຂອງຕົນ, ໄນໃໝ່ທີ່ກາຍໃນແລະທີ່ກາຍນອກ,
ໄນ້ໃໝ່ທີ່ລ່ວງມາແລ້ວແລະທີ່ຍັງມາໄນ້ຄື່ງ, ໄນໃໝ່ທີ່ທັງທີ່ກຳລັງເປັນອູ່, ໄນ້ໃໝ່ຕາມ
ເຫັນອາຮມນີ້ຕ່າງໆ, ໃຫ້ຜ່ອງໄສປະຈາກອາຮມນີ້ຕ່າງໆ ອັນມາຕິດຂຶ້ອງ, ໃຫ້
ວ່າງເປົ້າຈາກປວງສັງຫະກິດດັບ, ຜັນໜັກເປັນຜູ້ພັນທຸກໆເຂົ້າສົ່ງຜົ່ງ, ລ່ວງ
ວັງວນເປັນທີ່ຕັ້ງອູ່ແທ່ງຄວາມຕາຍ, ອັນບຸດຄລຳໜຳໄດ້ແສນຍາກນັ້ນໆ ທີ່ວິວ
ມີຈະນັ້ນໜີໃດ, ເປັນຜູ້ກຳທັນດຽວອາຮມນີ້ອັນໄດ້ອັນໜຶ່ງເປັນທີ່ຕັ້ງ, (ມີຈູປາຮມນີ້
ເປັນຕົ້ນ) ໂດຍຄວາມແຍບບາຍແທ່ງຈົດອູ່ແນພາຍ, ຜັນໜັກກົດຈັກປະຈັກໝົ່ງ
ອາຮມນີ້ຕ່າງໆ, ຕາມຄວາມເປັນຈິງທີ່ມັນໄມ່ຈິງ, ດີວ່າງເປົ້າ, ແລ້ວຮາຫຼັກຄອຍ,
ເຫັນໝູຍຫ່າຍຄລາຍວາງ, ເປັນຜູ້ພັນທຸກໆເຂົ້າສົ່ງຜົ່ງ, ລ່ວງວັງວນເປັນທີ່ຕັ້ງອູ່
ແທ່ງຄວາມຕາຍ, ອັນບຸດຄລຳໜຳໄດ້ແສນຍາກນັ້ນໆ

ໂກຈິຕັ້ງ ກົດຂອງເຮົານີ້ເລົ່າ, ມັນເພີ້ນທີ່ຢ່າງໄປແລ້ວໃນອາຮມນີ້ ຕ່າງໆ,
ຕາມເຫັນຮູບ ຮສ ໂພງຈຸພພະ ເລື່ຍງ ກລິນ ອູ່ເມື່ອນຫລັບອູ່,

ສັງຂະຕັ້ງມຸຕໂຕ ໄກສະເລົາ ເຈົ້າຈັກເປັນຜູ້ພັນທຸກໆ, ຈົດຂອງເຈົ້າເຂົ້າ
ສົ່ງຜົ່ງ, ລ່ວງວັງວນເປັນທີ່ຕັ້ງອູ່ແທ່ງຄວາມຕາຍ, ອັນບຸດຄລຳໜຳໄດ້ແສນຍາກນັ້ນໄດ້ໆ

ເອສປາຮະໂມ ແຫຼຸນ້ນກາລບັດນີ້, ເຈົ້າຈັກທີ່ຈົດຂອງເຮົາໄມ້ໃໝ່
ກາຍໃນແລະທີ່ກາຍນອກ, ໄນໃໝ່ທີ່ລ່ວງມາແລ້ວແລະທີ່ຍັງໄມ່ມາຄື່ງ, ໄນໃໝ່ທີ່
ທັງທີ່ກຳລັງເປັນອູ່, ໄນ້ໃໝ່ຕາມເຫັນອາຮມນີ້ຕ່າງໆ, ໃຫ້ຜ່ອງໄສ ປະຈາກ
ອາຮມນີ້ຕ່າງໆ ອັນມາຕິດຂຶ້ອງ, ໃຫ້ວ່າງເປົ້າຈາກປວງສັງຫະກິດດັບ

ທຸກຂັ້ນຂະໂຍ ເປັນຜູ້ພັນທຸກໆເຂົ້າສົ່ງຜົ່ງ, ລ່ວງວັງວນເປັນທີ່ຕັ້ງອູ່ແທ່ງ
ຄວາມຕາຍ, ອັນບຸດຄລຳໜຳໄດ້ແສນຍາກ ທີ່ວິວມີຈະນັ້ນ, ເຈົ້າຈັກກຳທັນດຽວອາຮມນີ້
ອັນໄດ້ອັນໜຶ່ງເປັນທີ່ຕັ້ງ, (ມີຈູປາຮມນີ້ ເປັນຕົ້ນ) ໂດຍຄວາມແຍບບາຍແທ່ງຈົດ
ອູ່ແນພາຍ, ເພື່ອປະຈັກໝົ່ງອາຮມນີ້ຕ່າງໆ, ຕາມຄວາມເປັນຈິງທີ່ມັນໄມ່ຈິງ,

ຄືວ່າງເປົ່າ, ແລ້ວຮາທ້ອຄອຍ, ແහັນຍໍ່ທີ່ມີຄວາມຕາມ, ເປັນຜູ້ພັນຖຸກໍ່
ເຂົ້າສົ່ງ, ລ່ວງວ່າງວັນເປັນທີ່ຕັ້ງອຢູ່ແໜ່ງຄວາມຕາຍ, ອັນບຸຄຄລ້າມໄດ້ແລ່ນ
ຍາກນັ້ນ, ຜົ່ງເປັນຮຽມປະເສົາ, ຄືວ່າງນິພພານເປັນທີ່ຫລຸດຮອດ, ຕາມທີ່
ພຣະຕາຄຕາຈຳຕົວສະເດົງໄວ້ດີແລ້ວ...ນັ້ນນັ້ນແລ

“ບຸຄຄລ້າມໄດ້ແມ່ມາເຈົ້າ ຄືວ່າ ສາຍາຍຍອດຮຽມຍອດຄາຖານີ້ຢູ່
ເນື່ອງໆ ບຸຄຄລ້ານັ້ນຈັກສະປະໂຍ້ໝານໃໝ່ຫຍຸ່ງລວງ ເປັນຜູ້ສືມຕາໃໝ່ ຈັກໄໝເຂົ້າ
ຄື່ງຄວາມຕາຍ ຄວາມຕາຍຈັກໄໝແລ້ວເຫັນຜູ້ນັ້ນ ຈັກຮຽກຄຸນວິເຄີຍອັນຫາຄ່າມໄດ້”

ພຣະຕາບສ ສຸມໂນ
ອາສຣມໄຟມຣກຕ ອ.ເມືອງ ຈ.ເຊີຍງາຍ
ມືອງສົມສົງ

ຍອດຮຽມ ຍອດຄາຖາ ມືອງສົມສົງ ອັນກລ່າວໄວ້ໃນກາລກ່ອນ ດັ່ງນີ້

๑. ຜູ້ໄດ້ຄວ້າ ດຳກຳໄວ້ໃນຕົນໂດຍເຄາປ ໄນໄປອົບາຍກຸມ ດືອນ
ໄປ່ປິບປາກ ເປົ້າ ອສຽກາຍ ເຊົ້າຈາກ

๒. ມືອງຍືນ ມືຄວາມສຸຂ ຕຶກແມ້ເປັນເຫວາດແລ້ວ ກີ່ໄປ່ພລັນຈຸຕີ

๓. ຕາຍຈາກມຸນໜຸ່ຍ ຍ່ອມໄປເກີດສວರົບ ເສຍຄວາມສຸຂ ເລີຄລໍາ

ນັກໜາ

๔. ຈະເປັນອວິຍບຸຄຄລ ໃນໜາຕີປັຈຈຸບັນ ທີ່ມີລະນັ້ນ ຈະໄດ້ສົດປ
ຮຽມໃນລຳກພຣະອວິຍເມຕຕຣຍລັມມາລັມພຸທ້າເຈົ້າ ແລ້ວໄດ້ປຽບຮຽມ
ເປັນອວິຍບຸຄຄລ ໃນສາສະນາຂອງພຣະອົງຄົ

ອີກປະກາຮ່ານີ້ວ່າຜູ້ປົງປັບຕົມຕາມແນວຍອດຮຽມ ຍອດຄາຖາ

๑. ຈະເປັນອວິຍບຸຄຄລ ໃນໜາຕີປັຈຈຸບັນ

๒. ຖ້າໜາຕີປັຈຈຸບັນຍັງໄປ່ປຽບຮຽມເປັນອວິຍບຸຄຄລ ຕາຍຈາກໜາຕີນີ້ຈະ
ໄປເກີດໃນແດນສວරົບ ເສຍສຸຂອຢູ່ຈັກວ່າພຣະເມຕຕຣຍລັມມາລັມພຸທ້າເຈົ້າ
ມາຕຣສ ຈຶ່ງຈະຈຸຕິລົງມາເກີດ ແລ້ວໄດ້ສຳເນົຟມຮຽບຜລໃນພຣະສາສະນັ້ນ

๓. ຜູ້ທ່ອງຈາໄດ້ ສວດໄດ້ ຮູ້ຄວາມໝາຍ ເຈີນຢູ່ເນື່ອງ ຈະມີຄວາມສຸຂສົ້ສັດມີອາຍຸຢືນ

๔. ຜູ້ທ່ອງຈາໄດ້ ສວດໄດ້ ແຕ່ໄມ່ຮູ້ຄວາມໝາຍ ດຳຮັງໄວ້ໃນຕານ ຕ້າຍຄວັດຫາດວາມເຄາරພ ຈະໄມ່ປ່ອບາຍ

ຄວາມເປັນມາແຫ່ງຍອດຮຽມຍອດຄາຖາ

ພຣະຄຸນແຈ້າດາບສ ສຸມໂນ ໄດ້ແສດງຮຽມຄາຖາເທິງນາ ດນ ທີ່ ຄໍາເຈີ່ຍແກ້ວຫົວໆທີ່ອາສຣມວິເວກເຈີ່ຍແກ້ວ (ຄໍາຜາຕູບ) ຈັງຫວັດນ່ານ ໃນພຣະຄຸນທີ່ ၁ ເດືອນ ၁၈ ເທິງນີ້ ຕຽບກັບວັນອາທິຍີ້ຂຶ້ນ ລ ຄໍາ ວັນທີ ၁၉ ສິງຫາຄມ ພ.ສ. ແລ້ວໜີ ປຶກສະເໜີ ປຶກສະເໜີ ມີຄວາມສຳຄັນດັ່ງຕ່ອໄປນີ້..

ກ່ອນທີ່ຈະກຳເນີດມາເປັນພຣະຄາຖາ ຍອດຮຽມ ຍອດຄາຖານີ້ຂຶ້ນມາໄດ້ນັ້ນ ມີສາເຫດຖຸເກີດຂຶ້ນຈາກ ດນ ບນສວຣົກຄືກາລັນ້ນ ໄດ້ມີເທັນພູຕູ ແລ້ວ ດືອນ ອົງກອນ ດືອນ ອົງກອນ ດືອນ ອົງກອນ ດືອນ ອົງກອນ ເພຣະໄກລ໌ຄື່ງເວລາຈຸຕີ ກີ່ໃຫ້ບັນເກີດຄວາມກລ້າເປັນຍ່າງຍິ່ງ ເພຣະໄມ່ອ່ອຍາກຈຸຕີ ຈາກທີ່ພົຍສົມບັດໃນສວຣົກ ຝາຍຫລັ້ງໄດ້ຮັບກາຮອນໆເຄຣະທີ່ຈາກ “ຮຽມໂໂນໜ້າເທັນພູຕູ” ຮຽມໂໂນໜ້າເທັນພູຕູ ຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມປະວັດຄວາມເປັນມາແຫ່ງຕານຈາກການທີ່ດຳຮັງໄວ້ສັ່ງຍອດຮຽມ ຍອດຄາຖາໃຫ້ເທັນພູຕູເລັ່ນໜີ້ພັງ ມີຄວາມວ່າດັ່ງນີ້..

“ເມື່ອກ່ອນຮຽມໂໂນໜ້າເທັນພູຕູຕານນີ້ຂໍ້ອວ່າ “ອຸປ່ໂສສະເທັນພູຕູ” ເມື່ອໄກລ໌ຈະຈຸຕີຈາກສວຣົກ (ເຮີຍກວ່າໜົມດູນູນູ) ຈຶ່ງຮະລືກໄດ້ວ່າ ເມື່ອຕານໜົມດູນູແລ້ວຈະຕ້ອງໄປເກີດຍັງຍາມໂລກ ເປັນສັຕິວົງກອງຢູ່ຄື່ງ ລ ແສນ ອ ໜີ່ນັກລົມ ຈາກນົກແລ້ວຈະຕ້ອງໄປເກີດເປັນສັຕິວົງເດັ່ຈຈານອີກ ລ ຈຳພວກງາລະ ៥០០ ຜັກ ເມື່ອພັນວິບາກຈາກເກີດເປັນສັຕິວົງເດັ່ຈຈານແລ້ວກີ່ຕ້ອງໄປເກີດເປັນມັນຫຼຸຍ່ພິກລົມພິການ ຫຼຸ້ຫນກາ ຕາບອດ ຈ່ອຍເປົ້າ ເລີ່ຍ້າ ໄມ່ຄຽບອາກາຮ ຕະ ອີກ ៥០០ ຜັກ ເພຣະກຣມວິບາກຂອງຕານທີ່ໄດ້ກະທຳໄວ້ແລ້ວຄວາມຫຼົງໃນປາກກ່ອນຕິດຕາມທັນ ເມື່ອອຸປ່ໂສສະວະລົກໄດ້ດັ່ງນີ້ ກີ່ຕົກໃຈມີ

ຄວາມກັບເປັນກຳລັງ ຂະນະນັ້ນພວດໄດ້ທຽບວ່າ ສມເຕັຈພຣະພູທົກເຈົ້າຂຶ້ນມາ ໂປຣດສັຕ່ງຊັ້ນດາວດິງລົ້ມ ປະທັບອູ້ໄຕໜິປຣີຈຳຕື່ມປຣີຈຳ ອຸໂປສະຈົນໜໍ້ມເກລ້າ ເຂົ້າປ່າຂອດຮຣມ ເພື່ອໃຫ້ຮັບກາງຈຸດີເສີຍໃນຂະນະນັ້ນເພື່ອຈະໄດ້ປໍາເພື່ອງກຸຄລ ສືບຕ່ອໄປ ພຣະລັມມາລັມພູທົກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຖິງຍອດຮຣມ ຍອດຄາຕາ ໂປຣ ອຸໂປສະເທພບຸຕຣ ເມື່ອອຸປີໂປສະເທພບຸຕຣໄດ້ຍອດຮຣມ ຍອດຄາຕາມາ ດຳຮັງໄວ້ໃນຕານ ຈຶ່ງບັນດາລໃຫ້ອຸໂປສະເທພບຸຕຣກລັບມືສກາພໃໝ່ແລະໄດ້ນາມວ່າ “ຮຣມໄໂຫຍ່ເທພບຸຕຣ” ແຕ່ໜັ້ນມາ ແລະມີອາຍຸຢືນ ໄມໄດ້ຈຸຕິລົງໄປຢັ້ງ ຍມໂລກແລະໂລກມນຸ່ຍ່ຕຣາບເທົ່າຖຸກວັນນີ້”

ຍອດຮຣມຍອດຄາຕາມີ ۱۶ ຄຳດັ່ງນີ້
“ຍົໂຂນມຸນໆ ວົດສູສ ເຍັນາເຕ ຜනວົ່ມ”

៣៧. វីអូប៊ូរោចិនអំបារ៉ា!!!

ผู้เขียน ได้มีโอกาสไปร่วมสัมนาธรรมที่สำนักปฏิธรรมสาขาแห่งหนึ่งในต่างจังหวัด เห็นว่าเป็นประโยชน์จึงนำมาเล่าสู่กันฟัง จะได้รู้ไว้ว่าอะไรเป็นอะไร!

ระหว่างสนทนา มีคำถามว่า “ทำอย่างไรคุณจิตใจเกิด?” เมื่อ
ถูกเชิญให้พูดก็แสดงความคิดเห็นไปว่า

ครารมี่พื้นฐานคึกคิวประภูมิธรรม (ประมัตธรรม) ๔ จิต เจตสิก
รูป นิพพาน) จะพูดคุยกันได้ง่ายขึ้น และการเจริญสติปัลสนากรรม
ฐานที่เดิมรู้ภูมิของวิปัสสนา ๖ อย่าง ให้เข้าใจชัดภูมิเดิมที่ถูก
จริตอัชฌาสัย (อนุสัย) ได้แก่ ขันธ์ ๔ อาการ ๑๒ ธาตุ ๑๙ อินทรี
๒๒ ปฏิจจสมุปปบาท ๑๒ อวิรยลักษณ์ ๔ ซึ่งเป็นภูมิของปัญญาที่จะเข้าไปรู้
แยกรูปแยกนาม ฯลฯ และควรคึกคิวประสูตร (ประสูตตันตปัญก) ไป
ด้วยจึงจะสามารถรู้ธรรมเห็มธรรมเข้าใจธรรมได้ชัดเจนและง่ายขึ้น เช่น
กัมมสูตร กุกุโลวาทสูตร ฉุฟ์มหาตันหาสังขยสูตร ฉนகกสูตร สพาย
ตนวิภังคสูตร ภารสูตตสูตร ภัทเทกรัตตสูตร เวสาลีสูตร เป็นต้น

อาจารย์สำนักสาขา ก่อร่วมกับ “..คนอ่านพระลูตร ถ้าไม่พิจารณาให้ดีก็เป็นมิจฉาทิฐิได้..”

ทำนองว่าไม่เห็นด้วยกับคำพูดประโภคดังกล่าวข้างต้นของผู้เขียน "...ธรรมะมีอยู่...ให้รู้ว่าอะไรกำลังปรากฏ ถ้าไม่รู้กุศลจิตก็เกิดไม่ได้" ทำนองนั้น และย้ำประโภคเหล่านี้อยู่เรื่อยๆ เหมือนบังคับไม่ให้ร้องไหอกจากประโภคเหล่านี้

ผู้ร่วมสนทนากลายคนที่เริ่มเข้ามาปฏิบัติใหม่ อินทรีย์น้อย พยายามฟังก์ไม่เข้าใจ และ ก็พยายามจะเข้าใจ อย่างที่จะเข้าใจ แต่ก็ ไม่เข้าใจ ก็เริ่มงง และ เครียด แล้วก็ถามว่าอย่างนั้นอย่างนี้ถูกไหม เป็น

ສຕື່ໄໝ? ເພຣະອຍາກຈະເຂົ້າໄລ ອຢາກຈະໄທ້ລົດີເກີດ

ຜູ້ເຂົ້າຍົນ ກີ່ແນະນຳຕ່ອໄປອີກິຈວ່າ ຄວາມຮັດວຽກເຂົ້າໄລເປັນເບື້ອງຕັນ
ເລີຍກ່ອນວ່າການປົງປັບຕິຮຽມຄືອະໄຣ ການປົງປັບຕິຮຽມໄມ້ໃຊ້ວ່າອຍາກຈະໄດ້
ທີ່ອຍາກຈະເຂົ້າໄລ ມີເຕີ່ມະລະ ລະ ແລ້ວກົງວາງ ... ຖ້າຍັງອຍາກໄດ້ຈະໄມ່
ໄດ້ເພຣະນັ່ນມັນຕົນໜ້າ!

ຜູ້ເຂົ້າຍົນ ມີຄວາມເຫັນລ່ວນຕົວວ່າ ການເຮົາຍົນແລະ ຄຶກຂາສິງໄດ້ກີ່ຕາມ
ຖ້າໄມ້ພິຈານາໄທ້ດີກີ່ເປັນ ມີຈາທິກູ້ຈີ້ໄດ້ທັງໝົດນັ່ນແລະ ອູ້ທີ່ປັ້ງປຸງ
ແລະ ຄວາມຕຽັນນີ້ກົດຄູກຂອບທີ່ໄມ້ ດວຍມີທັງຄວາມຮັດວຽກແລະ ປັ້ງປຸງກຳກັບ
ຜູ້ເຂົ້າຍົນໄມ້ຕ້ອງການໃຫ້ບຣຍາກາສເຄຣີຍດເກີນໄປແລະ ລຶກເລີ່ຍງຄວາມໜັດ
ແຍ້ງລົງໄມ້ໂຕຕອບ (ດຸຈສ່ວນຕົວທີ່ໄດ້ກີ່ຕາມແທກຕົວທີ່ໄດ້ກີ່ຕາມແທກ
ກລັ້ນຄຳດໍາຂອງທ່າວເວບຈິຕິອສູຮາ ໄນໄຕ້ຕອບດ້ວຍສົດສັງບອຍູ້ໄນ້ໂກຮັດຕອບ
ເພື່ອປະໂຍ້ນທີ່ສອງຝ່າຍະນັ້ນ) ກີ່ເລຍຍັງໄມ້ຮູ້ວ່າການຄຶກຂາພະສູຕຽນນັ້ນ
ເປັນມີຈາທິກູ້ຈີ້ໄຍ້ວ່າງໄຣ? (ຈັງທະວ່າກາລີ້ດີ່ຈະລົບຄາມມາເລົ່າໄຫ້ຝັ້ງ) ນັກ
ປຣີຍັດຖືເຂົ້າໄມ້ດື່ງປົງປັບຕິກີ່ໄມ້ຮູ້ຮຽມ ແລະ ທຳມະນຸດໃຫ້ວັນນັກປົງປັບຕິຖ້າ
ໆຈາດປຣີຍັດຖືກ້າງທຳກັນທາງໄດ້ອີກເໜີມືອນກັນພຣະໝາດແພນທີ່ເດີນທາງ

ພຣະສັນມາສັມພຸທຣເຈົ້າ ມີໄດ້ທຽບສ່ວັນຕົວໃໝ່ໄທ່ນັ້ນແລ້ວວ່າໄມ້ຄວາ
ມີຄຶກຂາພະສູຕຽນ ຜູ້ເຂົ້າຍົນເຫັນວ່າອະໄຮກີ່ຕາມທີ່ເປັນຄໍາສອນເປັນພຸທຣພຈົນ໌ທີ່ວິວ
ພຣະພຸທຣວຈນະ ຄື່ອ ພຣະໄຕຣປົງກັກທັ້ງ ๓ ປົງກັກ ໄດ້ແກ່ ວິນຍັປົງກັກ ພຣະ
ສູຕັນຕປົງກັກ (ພຣະສູຕຽນ) ພຣະວິທີຮຽມປົງກັກເປັນຄໍາສອນຂອງພຣະສັມມາ
ສັມພຸທຣເຈົ້າຄວາມແກ່ການຄຶກຂາທັງລື້ນ ກາຮກລ່ວງຄັດຄ້ານເຊັ່ນນັ້ນກີ່ໄມ້ຮູ້
ເໜີມືອນກັນວ່າກ່າວລ່ວງອອກມາຈາກຈິຕິດວງໄທ່ນັ້ນ? (ຈິຕິໄສທີ່ວິວ ຈິຕິໜູ້ນ) ກາຮ
ເໜີມາເວົາວ່າໄມ້ຄວາມເຮົາຍພຣະສູຕຽນຈາກເປັນມີຈາທິກູ້ຈີ້ນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຄຳພູດທີ່
ຄົນພູດນ່າຈະເປັນມີຈາທິກູ້ຈີ້ອັງເລີຍມາກກ່າວ

ອາຈາຍົກສຳນັກສາຂາທ່ານນັ້ນ ຍັ້ນກາລັບມາຄາມຫຼູ້ເຂົ້າຍົນຕ່ອງ "...ທີ່
ທ່ານພູດວ່າຮູ້ຮຽມເຫັນຮຽມໄດ້ຂັດເຈນນັ້ນ ຮູ້ອ່ວໄຮເຫັນອະໄຣ ເຫັນໂດຍຕໍາວາ
ສັນນູາ ຄວາມຈຳປຣີຍັດທີ່ວິວເຫັນອະໄຣ?" ຕາມທຳມະນຸດວ່າປຣະເມີນຜູ້ຝັ້ງອື່ນໆ

ທັງໝາດວ່າມີກົມົງກົມົງມິຫຣົມໄມ່ເທົ່າຕ້ວ ໄນເກມືອນຕ້ວ ແລະຕ້ອງປົງປັບຕິຕາມໃຫ້ເກມືອນຫຼືຍອມຮັບພັ້ງຕາມທີ່ລຳນັກຕ້ວສອນເທົ່ານີ້ ດັນພັ້ງໄດ້ພັ້ງແລ້ວມີຄວາມຮູ້ສຶກເກມືອນກັນໜົມດວກຸ່ຄາມມີເຈຕານາຂ່າຍ ທຳນອງວ່າຮູ້ເກມືອນພະບິລານເປົ່າ (ປົງລົງລະກິກູ່) ນັ້ນແລະ

ຜູ້ເຂົ້າຍົນ ເມື່ອຄູກຄາມຄໍາຄາມນີ້ຫລາຍຄັ້ງ ຈຶ່ງຄິດວ່າຄວາມທີ່ຈະບິນເຫດຸເປັນປັບໄຈຈັຍໃຫ້ຕ້ອງກລ່າງເຕືອນສຕິກັນເສີຍຫຸ່ນຍ່ອຍແລ້ວວ່າ ໃຫ້ພຶ່ງຮະມັດຮະວັງຄຳພຸດ-ຄໍາຄາມດັກລ່າງ ຈຶ່ງຕອບກລັບໄປ "...ມັນໄນ້ໃໝ່ກາໝາພຸດ ແຕ່ເປັນກາໝາໃຈແລ້ວເຫັນສກາພທຣມປຣມຕົກຕົກຕາມເປັນຈິງ ເຫັນກາເກີດ-ດັບຂອງນາມຮູປມີສຕິຮະລຶກຮູ້ເຫັນຄວາມເປັນໄປຕາມກູພຣະໄຕຣລັກນຸ່ຍນ (ສິ່ງໄດ້ເກີດ-ສິ່ງນີ້ດັບ) ບັນດັບໄມ້ໄດ້ ແລ້ວເຫັນຮຽມຮູ້ຮຽມຮັດດ້ວຍໃຈນີ້ມີອຸ່ຢູ່ເຫັນອຸ່ຢູ່ດ້ວຍຕ້ວປັນຍຸາລັ້ມມາທິກູ້ສູ້ ແຕ່ຄ້າຜູ້ປົງປັບຕິໄມ່ຮູ້ວ່າອາຮມັນໜ່ວງຈິຕ່ຫຼືຈິຕ່ຈຳກົງຄົງ (ປັນຈາວາວ້າໜະນະ) ອຍ່າງໄຣ ກີຈະໄມ່ຮູ້ສກາວທຣມທີ່ກຳລັງປຣກູພທຣມຫຼືອາຮມັນປັບຈຸບັນ ຕ້ອງມີປັນຍຸາຮັ້ກ້າງເດີນຂອງອາຮມັນແລະວິຖີຈິຕ່ທີ່ໄປກະຮບອາຮມັນແລ້ວຍັງຍືດມັນໄໝມ ມັນລະຄລາຍລົງໄໝມ ຄໍາໄມ່ມີສຕິຮະລຶກຮູ້ (ມໂນທາວາວ້າໜະນະ) ກີຈະໄມ່ແລ້ວເຫັນຮຽມຮູ້ຮຽມເຫັນຮຽມບອກໄປກີໄມ່ຮູ້ ຖາກຈະບອກວ່າເຫັນສື່ຕ່າງໆ ແລ້ວ ມາບອກໃຫ້ຄົນຕາບອດພັ້ງອຍ່າງໄຣກົງຄົງໄມ່ຮູ້ ເພວະມັນເປັນຮຽມ ເປັນສັນທິກູ້ສູ້ໂກເຫັນຮັດດ້ວຍຕານເອງເປັນປັບຈັດຕັ້ງຮູ້ເຂົາພະຕົນ ດັນປົງປັບຕິຮູ້ເອງເຫັນເອງຈະເບາກາຍເບາໄຈ ໄດ້ກິນຄົນນີ້ອິ່ນ ສິ່ງໄດ້ເປັນລັຈທຣມສິ່ງນີ້ນໍຮັບຮອງເອງ ສິ່ງໄດ້ໄມ່ໃໝ່ຄວາມຈິງກົງຮູ້ເອງ ແຕ່ກ່າວຈະຮູ້ສກາວະປຣມຕົກຕ້ອງຮູ້ປັນຍຸາຕີເລື່ອກ່ອນເກມືອນມີແພນທີ່ກ່ອນອອກເດີນທາງ"

"ທີ່ລະໄດ້ກົງເພຣະຮູ້ນີ້ແລະ!

ຮູ້ນີ້ມີ ໂ ອຍ່າງ ຮູ້ຈຳຍ່າງໜຶ່ງນີ້ຮູ້ດ້ວຍລັ້ມຍາ ຕ້ອງຈຳຜົສສະເວທາ ລັ້ມຍາ ເຈຕານ ຈິຕ່ທັງ ๗ ທາງຕາ ຫຼຸ ຈະເນີ້ງທາງໃຈ ແລະມິນວິມຍານຮາຕຸ (ຈິຕ່ທັງໝາດ ຍາກເວັນທີປັນຈິມຍານຮາຕຸ ๑๐ ແລະມິນຮາຕຸ ๓ ສັມປົງຈິນນຈິຕ່ຮັບອາຮມັນກັບປັນຈາວາວ້າໜະນະ) ແລະພຶ່ງເຂົ້າໃຈ

ธรรมชาติธรรมารมณ์เลี้ยด้วย (ตามวิถีคือภิชามปีปฏิก ๓๕/๔๕๓-๔) กับรู้แจ้ง
อีกอย่างหนึ่งคือ รู้ด้วยปัญญาญาณ ได้แก่ นามรูปปิจเจทญาณ เป็นต้น
เป็นอาทิ(อ่านโนสัญญาณประกอบในเชิงชั้ยและพระอภิธรรมเชิงแนวปฏิบัติ) การจะรู้แจ้ง
(รู้แจ้งอารมณ์แต่ไม่หลงอารมณ์จนมีอารมณ์เป็นนิพพาน) ได้จะต้องมีรู้
จำด้วยสัญญาเกิดก่อนแล้วญาณปัญญาเกิดภายหลัง (โปรดหาอ่านปีปฏิกจุปาย
สูตร พระไตรปิฎกเล่ม ๙ พระสูตรตันติปีปฏิก สลักขันธารคสูตรที่ ๙)

แต่ถ้าถามว่าเห็นตลอดเวลาหรือ ก็ขอตอบว่า เห็นแล้วแต่ก็ยัง
เห็นไม่ตลอดยังมีผลอยู่ เพราะพระอรหันต์เท่านั้นที่ทำมีสติสมบูรณ์
 เพราะจิตของท่านหลุดคล้ายจากการเกาะในรูปทั้งหลาย (ปัญชนมีความ
 เป็นอยู่เหมือนคนป่า ถ้าจิตหลุดออกจากกรุปก็เป็นพระอรหันต์)

ท่านคงจะเคยเห็นคนมีอาการป่วยเจ็บร้องครวญคราง ก็รู้ได้
ใช่ไหมว่ากำลังทุกข์ คนที่ไม่มีอาการป่วยเจ็บ ก็รู้ได้ใช่ไหมว่าคนนี้ไม่ทุกข์
(โลกมีทุกข์ แต่คนเห็นทุกข์หายาก!)

เรื่องของขีปปากิณญา และทันชาภิญญาบุคคล ที่เข้าไปรู้ก็มี
 ส่วนสำคัญเหมือนกัน ซึ่งแต่ละคนก็สั่งสมอоборมาแต่อีติไม่เหมือนกัน
 บางคนชอบบริกรรม บางคนก็ไม่บริกรรมก็สามารถรู้ธรรมเห็นธรรมได้เร็ว
 ถ้ายิ่งเป็นติเหตุกปภิสัชบุคคลด้วยแล้วการปัญบัติก็ง่าย

ถ้ายังรู้ตระนี้ไม่ได้ ก็เหมือนจุนคนตาบอดให้เดิน บอกให้เดิน
ไปทางซ้ายที่-ทางขวาที่ไปเรื่อยๆ ก็จะมีคำถามออกมากเรื่อยๆ!

บรรยายศาสตวนนน ดูเหมือนจะมีเสือสองตัวอยู่ในถ้ำ และเสือ
 เจ้าของถ้ำที่กำลังแสดงอาการไม่ค่อยพอใจนั้น ก็ค่อยลงบลง

ขอขยายความต่อ

.....นอกจากรู้ธรรมเห็นธรรมชัด มีสติมีธรรมอันเห็นชอบ
 แล้วแลอยู่ ก็พลาฯรำพึงในใจขึ้นมาว่า ยังแลเห็นธรรมอื่นต่อไปอีก!

.....ก็แลเห็นอุปกิเลสเครื่องเคราหมองชุ่นจิต (อาการของอกุศล
 จิต) ของผู้ถ้ามหลายประการ ในจำนวนอุปกิเลส ๑๖

ໂລກກລ້າ-ພຍາບາທ-ໂກຮ-ອຸປະາຫະ (ຜູກໂກຮ) ແລ້ວ ຕ້ວນີ້ ອາຈໄໝ່ມີ ແຕ່ອັກທີ່ເຫັນໄວ້ຢ່າງໄໝ່ແນ່

ມັກຂະ (ລົບຫລຸ່ວຄວາມດີຜູ້ອື່ນ) **ປລາສະ** (ໄມ່ຍ່ອມໃຫ້ໂຄຣດີກວ່າ) **ອີສສາ
ຮີ່ຍາ** (ທຽງໜ້າມກັບມຸທີຕາພລອຍຍິນດີໃນຄວາມດີຂອງຜູ້ອື່ນ ມັກເກີດກັບຄົນ
ຈຸດາດນ້ອຍຮີ່ຍາຄັນຮູ້ມາກກວ່າ) **ມັຈຊຮີ່ຍະ** (ຕະຫຼິນ໌ຄວາມຮູ້) **ມາຍາ**(ເຈົ້າເລີ່ມ
ໄໝເຊື່ອຕຽງໄໝ່ອຸປະປົມປົບຕິ) **ສາເຫຍະ** (ໂອ້ວາດ) **ຄົ້ມກະ** (ກະຮັດ້າງ) **ສາຮັມກະ**
(ມຸ່ງເອາະນະ) **ມານະ** (ດີອັຕົວຕານ) **ອົດມານະ** (ດູ້ມິນເຂາ) **ມະກະ** (ມັວເມາ)
ປມາທະ (ເລີນເລ່ອ)

(ເຄຍນິວິປໍລັນຈາຈາຍທ່ານໜຶ່ງ ແສດ “ອຸປົກີເລສ” ດ້ວຍກາຣແສດງຄວາມຄິດເຫັນ
ວ່າ.....ຕາມທີ່ມີຄຽງຈາຈາຍສອນວິປໍລັນຈາກຳທັນດຽບ ຍືນ ເດີນ ນັ້ນ ນອນ ນັ້ນສອນຜິດ ເພຣະ
ຮູບມືປ່ຽນຕົກ ແລ້ວ ໄມ່ມີຮູບ ຍືນ ເດີນ ນັ້ນ ນອນ.....ແກ່ຈິງຜູ້ສອນທ່ານສອນເຈຣົມສົຕີ
ເຮື່ອງກາຍານຸ້ມ້ສນາ ອົງຍາບຄບປຣ ແຕ່ເພຣະຕ້ວອຸປົກີເລສຕັກລ່າງຈຶ່ງພຍາຍາມລາກເວາມາພູດ
ໃຫ້ເຂວວອກໄປພຣະເພີຍຄໍາພູດທີ່ພູດວ່າ “ຮູບ” ເກົ່ານັ້ນ ພຍາຍາມແປລໃຫ້ລັດຄວາມລຳຄັ້ງຂອງ
ລຳນັກສອນອື່ນລົງ ທັງໆ ທີ່ທ່ານຜູ້ນີ້ເຄຍເປັນຄື່ງຍົງເຮົຍນພຣະອກົງຮຽມມາຈາກລຳນັກນີ້ດ້ວຍນີ້ແລະ
ຜູ້ເຂົ້າຍືນໄດ້ພັ້ນມານານໃຫ້ຮູ້ເສັດຫຼຸດຫຼຸດໜີ້ແລະລັ້ງເວົ້າໃຈ ໃນວັງກາຣພຣະຄາສາຄື່ງຍົງພຣະຕາຄຕເຈົ້າ
ດ້ວຍກັນ ທໍາມີຄື່ງຕ້ອງທຳກັນແບບນີ້ ເຈົ້າຕ້ວອຸປົກີເລສແລ່ວໜີ້ນັ້ນໄມ່ເຄຍລະເວັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດ ຄ້າ
ຜູ້ນີ້ເຟິກຈິຕາໄມ້ດີພອ ກົບມືອມັນໄມ່ອ່າຍ່ເມືອນກັນ)

ໄມ່ກ່າວບວ່າທ່ານຜູ້ອ້ານ ມີຄວາມຄິດເຫັນຍ່ອງໄ່ ຈຶ່ງຂອຳຝາກໄວ້ເຕືອນ
ສຕິນັກປົມປົບຕິດ້ວຍກັນ ຮວມທັງຄຽງຈາຈາຍລຳນັກສອນຕ່າງໆ ມີໄດ້ປະສົງຄົໍ
ຈະໃຫ້ກະທບຜູ້ໃດ ເພີຍແດ່ລະກິດເຕືອນໄວ້ວ່າ ດັນພັ້ນເຂມອອງຍ່ອງໄ່ (ຕ້າ
ເອງ ມອງຕ້າເອງໄມ່ອ່ອກ) ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າວ່າໄຣເປັນອະໄຣ ອະໄຣເປັນຮຽມທີ່ຄວາ
ແລະໄໝ່ຄວາປະປຸຕີ ທ່ານຜູ້ອ້ານຄວາເລືອກພິຈາຮາວ່າວ່າໄຣຄວາໄໝ່ຄວາ ເມຕຕາ
ກາຍກຣມ ເມຕຕາວຸຈິກຮມ ເມຕຕາມໂນກຮມໄປອ່າຍ່ເສີຍທີ່ໃຫນ ອຍ່າມວ
ສວດສັພເພັດຕາແຕ່ເພີຍງປາກອູ່ເລຍ!

ຄ້າທາກໄໝ່ເປັນໄປຕາມທີ່ພິເຄຣາຫ້ຂ້າງຕັ້ນ ກົງຂອນ້ມີໂທນາຍືນດີດ້ວຍ
ແຕ່ຄ້າທາກຍັງມີອຸປົກີເລສບາງຕ້າວຫລູກເຫັນໄອຢູ່ບ້າງກົງຂອງໃຫ້ພຍາຍາມປົມປົບຕິ

ขัดเกลา ฝึกฝนฝึกหัดกันต่อไป เม้มู้เขียนก็ยังต้องฝึกหัดฝึกฝนต่อไป
เหมือนกัน ถ้าหากเป็นการเข้าใจผิดพลาดพลั้งไปด้วยความเบาปัญญาของ
ผู้เขียนก็ต้องขออ้อมรับผิดและขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย คิดว่าซึ่งมีทรัพย์
ให้ท่านก็แล้วกัน ที่กล่าวมา นี้ไม่มีเจตนาประسังคงจะกล่าวว่าร้ายหรือไป
ตีโครง แต่จะบอกผู้อ่านให้รู้ว่าอะไรเป็นอะไรในวงการพระศาสนา

ปัจจุบันนี้ มีสำนักปฏิบัติธรรมมากมาย แต่ที่จะหาสากลสังโถดีนตามรอยบาทพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรงมีทั้งวิชชาและจรณะ ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ ถึงพร้อมด้วยปริยัติปฏิบัติและปฏิเวชธรรมนั้นหายาก ตัวรับตำรา ก็มีอภิมาภามากมาย แต่ที่จะเป็นพระพุทธวัจนตรตามพระไตรปิฎกหั้งคำสอนและการกระทำ ความประพฤติของผู้ที่จะเป็นปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาเท่าจริงนั้นหายากเหลือเกิน โดยมากเห็นมีแต่อาพระธรรมชายกิน ฯลฯ

○ ຜົນວ່າເຫັນແກ່ນຈຳນທີ່ເດັ່ງ
ໝາຍເຂລາເອາພອແຮງໄມ້ແຈ້ງໃຈ
ກຽງພຣະພູທີ່ທຳນາຍກົມປຣາຍໂປຣດ
ຈະແແນ່ນຳພຣະນຣວມອັນເພຣິດພຣາຍ
ໄມ້ອ່ອດສູງຮ້າຍລະອາຍບາປ
ເຜົ້າກ່ອງກຣມກຣະທຳຕົນໃຫ້ມລທິນ

ราคางเพงเลิศล้ำในตำใต้
ก็เอ้าไปแลกนมโโคเดียย่ายดาย
ภายนหน้าโสดหมู่ส่งชื่อสินหันหลอย
เที่ยวเร่ขายแลกทรัพย์มาซื้อกิน
นิยมท Bray เอ้อมอาจประมาทหริ่น
เหมือนหนึ่งกินยาตายไม่ทรายเป็นๆ

(หากอ่านพูดทำนาย ๑๖ ประการ ในหนังสือมนต์ยีเล่เม ๑ และเล่เม ๕)

“คนพาลเพ่งโภชผู้อื่นเป็นกำลัง.....แต่บัณฑิตเพ่งโภชตน....”

(ພລສູງ ແກ້ໄຂ/ເຈນ)

“หัวยน้ำน้ำมอยให้หลังสนนั่น.....หัวยน้ำให้ญี่ให้ลงงบ.....”

○ ກະລະອວມເພື່ອເພີຍບັນດາ
ໂອງອ່າງພຣວ່ອງຈລື້ງ ເພື່ອງໜົມ
ຜູ້ປະຈຸບົງທີ່ອນສູງສິງ
ຄນໂຄດວິ້ນອີຍກີ

Ղາຕິງ (ໜົມ້ອເຕີມນໍ້າ ເລື່ຍັງໄມ້ຕັ້ງ)
(ໜົມ້ອພວ່ອງນໍ້າ ເລື່ຍັງດັ່ງ)
ເຢີຍໃຫຍ່ (ປຣາຜູ້ມັກນຶ່ງ)
ພລອດພໍ້ນປະມານ (ຄນພາລພຸດມາກ)

บันทึกกับพอลเป็นของคู่โลก จะให้มีบันทึกฝ่ายเดียวในยุคธรรมชาติมีใช้ประโยชน์จะพึงมีได้ พึงเลือกแต่ความดีเข้ามืออยู่

ผู้เขียน เดຍได้ยินคำถามที่เจ้าสำนักหนึ่ง มักจะถามໄລ່เรียงผู้ฟังว่า... ..ເຫັນບວຍຕີເຫັນໂດຍຕໍາຮັ້ງທັນສື່ອຫວີອຍ່າງໄຣ ແລະບຽດາລຸກຄືໝົຍ໌ຫລານຄືໝົຍ໌ເຈີ່ງຮອຍຕາມ ນຳປະໂຍດຕັ້ງກລ່າມພູດເໜືອນແກະອອກມາຈາກພິມພົດເຈີ່ງກັນ ແຕ່ນັ້ນມີອອກຮັກຍົງເຈົ້າສຳນັກ ຄ້າຫາກວ່າມີຜູ້ຟັງພູດແສດງ ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນແສດງກຸມືຮູ້ກຸມືຮຽມອອກມາ ແທນທີ່ຈະມູທີຕາພລອຍຍືນດີກລັບພູດດັ່ງຕັດບຫບເບຣາໃຫ້ຫຼຸດໄມ່ຮັບຟັງ ແຕ່ຄ້າມີຜູ້ຟັງພູດຄາມປ້າຍຫາແບບງູ່ ປລາງ ຕື່ນໆ ກີ່ເຂົ້າທາງຈະພູດຈາດ້ວຍດີ ຈາກການເຝຶ່ງສັງເກຕິດຕາມຟັງຮຽມບຽບຍາມກວ່າເຈັດປີ ເປັນອ່າງນີ້ມາໂດຍຕລອດ ໄນເປົ້າຢືນ (ເປັນອຸປິກເລສຫວີເປົ້າ?)

การເຊື່ອຟັງແລະຄຣ້າຫາໃນຄຽງຈາຈາຍເປັນລິ່ງທີ່ດີ ແຕ່ຄ້າມີຄຣ້າຫາໂດຍໄນ່ມີປ້າຍໝາປະກອບກົງມາຍໄວ້ເຫຼຸຜ ແລະກີ່ຈະເຫັນກາພເຫຼານີ້ຖືກພິມພົດອອກມາແສດງບຫບສູ່ສັ່ງຄວາມກາພະສານາອູ່ເຮືອຍໆ ໃນຍຸດຮຽມຂາລ

ต้องขอขอบคุณ ຜູ້ຕັ້ງຄາມຕ່າງໆໜ້າງຕົ້ນ ປື້ນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ຂໍ້ຂຸ່ມກ່ຽວພົບ ທຳໄໝໂຄກສໄດ້ເຄາະສົນມແລະລັບຄມປ້າຍໝາ

ตลอดเวลา ທີ່ຕິດຕາມຟັງຮຽມບຽບຍາທາງສານີວິທີຢູ່ແລະແຜ່ນບັນທຶກເລື່ອງນາຫຫລາຍປີດ້ວຍສາເຫຼຸຜພະຍານຫລັງໃຫລ່ານີ້ເສື່ອງວ້າໄພເຮັດນ່າຟັງ ຮວມທັງເນື້ອຫ້ອງຮັດຫ້ອ່ອຮຽມຕຽງຕາມພະໄຕປົງກຳສອນ

ຄົ້ນຕ່ອມກາຍຫລັງໄດ້ມີໂຄກສພບຕ້ວງຈິງຂອງທ່ານວິປ່ສນາຈາຍໝາຍ້ທ່ານນັ້ນ ທ່ານວ່າມີອາຍຸມາກກວ່າແປດສີບປີແລ້ວ ແຕ່ກາພທີ່ພບເຫັນວັນນັ້ນທ່ານມີຜົມດັດຍາວສລວຍສວຍປະບ່າ ສີຜົມດຳຂັ້ນມະເມື່ອຕັດກັບສີສັນທີ່ວາດໄວ້ບໍ່ຮົມເປົ້າກຳຕົວຕ້ອງກຳຕົວໃບໜ້າແລະຮອຍເທິ່ງຍ່ານ່າງ (ບາງຄນອອກຄວາມເຫັນວ່າຈາກໄສວິກຜມສີດຳ) ຄົ້ນກັບຕະລິນິ່ງອັນໄປໜ້າຄູ່ ພລັນເກີດຄວາມສລດສັງເວັບ ໄຈົດຮັ້າພົງຄົງພະພູກຈະປທ່ານີ້...

“ຕາຄຕສອນຍ່າງໄວ....ຕາຄຕທໍາຍ່າງນີ້....ຕາຄຕທໍາຍ່າງໄວ..
..ຕາຄຕສອນຍ່າງນີ້....ຕາວາທີ ຍຕາກຣີ ຍຕາວາທີ ຕາກຣີ”

ຮຽມບປຣຍາດຳສອນຂອງທ່ານດີນີ້ ທັງໝ້ອງຮອດຂ້ອງຮຽມຕຽນຕາມ
ພຣະໄຕປປົກ ແຕ່ເຫັນວ່າມີຍ່າງໄວ ໂ່າງໆ ພູດ໌ມີຄູກ ໂ່າງໆເໜືອນ
ດຳສອນເລຍນີ້ ກົດເລີກຝຶກພັ້ນບັນດາຕົກລົງທີ່
ນີ້ກົດເປັນຮຽມະອີກຍ່າງທີ່ແກ່ມີອັນກັນ! (ນ່າຈະເລີກແຕ່ງຕົວແຕ່ງກາຍແບບນີ້
ທີ່ອັນກັນແຕ່ງຕົວໄມ້ໄດ້ ກົດຈະເລີກສອນຮຽມ ຄ້າຈະວ່າຜູ້ເຊີຍລະເມີດສິຫຼິສ່ວນບຸຄຄລົງຂອງ
ຍອມຮັບ ເພົ່າຍ່າງນີ້ແບບຍ່າງນີ້ຈະດີກວ່າພັນດຳສອນ) **ເລື້ອງໂຄເພື່ອຄ່າຈ້າງ ແຕ່ໄມ້ໄດ້**
ກິນຮໂຄທັ້ງໜ້າ!

ຕຽບໃດທີ່ຮຽມຍັງອູ້ເພີ່ຍແດ່ລົມປາກໄມ້ລົງສຶ່ງໃຈ ທ່ານຈະພື້ນ
ໄດ້ເຫັນ ໄດ້ຢືນເພີ່ຍແຕ່ປຣີຍີຕັ້ງສັກຮຽມ ສ່ວນປົງປັບຕິສັກຮຽມແລະປົງເວົ້າ
ສັກຮຽມຈະຄ່ອຍເລືອນຫາຍໄປໃນທີ່ສຸດ (ປິດທາວ່ານອນຕຽບຮານ ດີ ໃນນຸ່ງໝົດເລີ່ມ ດີ)
ຊື່ງຕຽບກັບພູຖົດພາກຮັນທີ່ທຽບຕົວສໍາພາດໃຈ່ “ຍຸດຮຽມມະຫາລັງ”

ຈຶ່ງໃຈຮ່ອງເຕືອນທ່ານຜູ້ອ່ານທັງໝາຍທີ່ກໍາລັງຄຶກ່າພະຮຽມ ດວຍ
ເລືອກເພີ່ນຫາສັກບຸຮູ່ຜູ້ປົບຕິປົງປັບຕິຕຽບປົງປັບຕິຂອບປົງປັບຕິຮຽມສມຄວາມ
ແກ່ຮຽມຊື່ງຄຽບາວາຈາຍຍັງພວມມີຫລງເຫັນວ່າຍັງທ່ານນີ້ (ໄມ້ມາກັນກັນ)
ຄວາມໃຫ້ປັບປຸງຢາກກັບຮັກຫາ ມີສົມມືຮຽມວິຈ້າຍເລືອກເພີ່ນສອດສ່ອງຫາດ້ວຍ
ໂຍນືໂສມນສຶກາຣ ໄກຮ່ວມງົງຈຶ່ງດີ

“...ວະໄໄທທີ່ຄ້າຫາກໄມ້ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຄລາຍກໍາຫັດ ຍົ້ມໃຈ ລະ
ກິເລີສ ມັກນ້ອຍ ສັນໂດຍ ....ຄວາມເປັນຜູ້ເລື້ອງງ່າຍ....ນັ້ນໄມ້ໃຊ້ດຳລົງດຳລົງ
ພຣະລັ້ມມາລັ້ມພູຖົດເຈົ້າ” (ໂຄຕມືສູຕະ ແຕ/ຮັດ)

ຜູ້ພູດເປົ້າຍບໍ່ເໜືອນຜູ້ທ່ວ່ານ.....ຜູ້ຝຶກເປົ້າຍບໍ່ເໜືອນຜູ້ເກົບ.....

ຈົງເລືອກເກົບເຂົາເຈົາພາແຕ່ເພື່ອກັ້ນຄື ສ່ວນໄມ້ດີໃຫ້ທີ່ໄປ !

“....ຈະຫາຄນມີດີໂດຍສ່ວນແດຍວ ອຍ່າມວ້າເຫັນເສະຫາສຫາຍເອີ່ຍ
ເໜືອນເຫັນວ່າຫານວດເຕົ່າຕາຍເປົລ່າເລຍ ຜຶກໃຫ້ເຄຍມອງແຕ່ດີ
ມີຄຸນຈິງໆ” (ພຣະພູຖົດກາສ ອິນທປັບປຸງໂນ)

ທີ່ຂອງຫາຕື່ນແຕ່ນກັນມາກຍັງມີອີກ ນັ້ນກີ່ວິວ ມີຫັນລື່ອເລີ່ມທີ່ນຶ່ງພິມພົດ
ຂໍ້ຄວາມແຜຍແພຣອອກມາໂດຍ ສຽງເນື້ອທານວີວ່າ ດົນໃໝ່ໂຮຄມະເງິ້ງຫຍ່າຍດ້ວຍ
ການທີ່ອາຈາຍໃໝ່ໃຫຍ່ເຈົ້າສຳນັກຍົກຫຼຸດໂກຮັດພົບທີ່ກູ່ທີ່ໄດ້ທຳມາແລ້ວທີ່ໜີ
(ຕັ້ງແຕ່ປະບວຍຮັມ ສອນຮັມ ມາກວ່າຫ້າລືບປີ) ໃຫ້ເກົ່າດົນໃໝ່ໂຮຄມະເງິ້ງ
ອຸ່ນໂມທານາບຸ້ນຢູ່ແລ້ວຫຍ່າຍຈາກໂຮຄ

ຄະອ້ານົກເຂົາມາຄາວວ່າ “ບຸ້ນ” ຍາກໃຫ້ກັນໄດ້ຈິງຫຽວ?

ຜູ້ເຂົ້າຢັ້ງ ຕອບໄປວ່າຕ້ອງມີໜິ້ນສູາລັ້ມມາທິກູ້ຈີ້ ມັນຄົງໃນລັດຖາ ແລະ
ເຊື່ອກຮົມ ຜລຂອງກຮົມ ສັຕົວໂລກມີກຮົມຂອງຕ້ວ ແລະເຊື່ອພະປ່ານຢູ່
ຕັ້ງສົ່ງພະພູທົດເຈົ້າ ຄ້າໄໝມັນຄົງຕຽນນີ້ ສັມມາມຮົກອື່ນອີກເຈືດອົງຄົຈ
ເກີດຂຶ້ນໄມ້ໄດ້ ຄ້າປ່ານຢູ່ເຫັນຜິດ ຕຽກຄິດກົງຈະຜິດ ແລະ ຄືລ ສາມາດ ປ່ານຢູ່
ກົງຜິດໄປທັງໝົດ ຄ້າທາກມັນຄົງຕຽນນີ້ ຈະໄໝສັ່ຍໃນຄໍາຖາມນີ້ ນີ້ເພຣະຍັງ
ໄມ້ມັນຄົງໃນລັດຖາ ແລະ ໂຮຄບາງອຍ່າງຮັກໝາຍກົມື ຮັກໝາໄໝທ່າຍກົມື ບາງ
ໂຮຄໄມ້ຮັກໝາກໜ້າຍກົມື ກຮົມມືສິ່ງ ເລີນ ອຍ່າງ ຕ້ອງມັນຄົງຕຽນນີ້!

(ສັມມາ ແປລວ່າ ໄນວິປຣິຕ ໄນວິປລາສຄລາດເຄລື່ອນຈາກຄວາມຈິງ
ຄ້າມີຄວາມເຫັນເປັນສັນນາແລ້ວປ່ານຢູ່ອມເກີດ ໄນສັ່ຍໃນກູ້ແໜ່ງກຮົມ
ກູ້ຮົມນິຍາມຂອງໂລກທັງໝົດ ເນື່ອເຫັນຄູ່ກົງຍ່ອມຕຽກຄິດຄູ່ກົງລ ມີ
ແຕ່ກູ່ຄລຈິຕ ໄນວິຕກຕຽກຄິດໄປໃນການ ພຍາບາທ ເບີຍດເບີຍຜູ້ໃດ ຕາມທີ່
ມີຄໍາຖາມວ່າທ່ານຍ່າງໄຮ່ກູ່ຄລຈິຕຈຶ່ງຈະເກີດ ຢ້ອງທ່ານຍ່າງໄຮ່ສົດຈະເກີດ ນັ້ນຈະ
ເປັນຄໍາຕອບອູ້ນໃຕ້ແລ້ວ ຄືລ ສາມາດ ປ່ານຢູ່ ຕ້ອງເປັນລັ້ມມາ ຕ້ອງມີ
ລັ້ມມາທິກູ້ຈີ້ເປັນອົງຄົນ)

ທີ່ກ່າວວ່າຄ້າເປັນລັ້ມມາທິກູ້ຈີ້ຈະໄໝສັ່ຍໃນຄໍາຖາມຂ້າງຕົ້ນ ເພຣະ
ອະໄຮ? ເພຣະຄົນທີ່ໄດ້ຮັບວິບາກທາງທວາງ ຫີ້ ເປັນກຮົມເກົ່າ (ກົມມສູຕາ)
ແມ່ພະພູທອງຄົຈ ຢ້ອງ ພຣອຮ້ານຕໍ່ສາກເໜ້ນກັບພະໂມຄັລລານ໌ ເປັນຕົ້ນ
ຮ່ວມມືສັຕົວໂລກທຸກຕ້າວຕະຍ່ອມຕາກອູ້ໃນກູ້ແໜ່ງກຮົມໄຟເມີຍກເວັນ

**ການທີ່ເຈັບປ່ວຍໄໝ ຢ້ອງ ການທີ່ຈະຫຍ່າຍຈາກການເຈັບປ່ວຍໄໝ ກົມ
ເຫດຸ່ມຈັຍຈຶ່ງເກີດ ກຮົມມືສິ່ງ ເລີນ ອຍ່າງ ຜັກກຮົມນຳເກີດກົມື ອຸປ້ມກາກ**

ກຣມກົມື ອຸປປີພັກກຣມ ອຸປມາຕກກຣມກົມື.... ກຣມໃຫ້ຜລໃນຫາຕືນີ້ ທ້າຕື່ທີ່ທີ່ນ້ຳ ທ້າຕື່ຕ່ອງ ໄປຈນກວ່າຈະນີພັພາກົມື ລ້ວນເປັນເຫດູເປັນປ່ຈັຈີຍທີ່ ສິ້ນ ສັຕົວໂລກລ້ວນມີກຣມເປັນສົມບັດຂອງຕ້ວຕາມຕິດຕໍ່ຕໍ່ໄປດຸຈເງາຕາມຕໍ່ຕໍ່
ຄ້າທາກຮັກຊາໂຮຄມະເຮັງຫາຍໄດ້ຕໍ່ວ່າວິທີກຣຍກູ້ນູ່ໃຫ້ກັນໄດ້ຈົງ
ຄວາມຕັ້ງສັບຕັບຮັກຊາໂຮຄດັ່ງກ່າວ ຜ່າຍເໜືອຄົນໃໝ່ທີ່ໂລກເພີ່ງຍາກຫຼູ
ໂຮຄັບທີ່ລຶ່ງຄົນໄໝຂໍ້ຮັບສາຍກ່າວອນຸໂມທານານູ້ນູ່ແລ້ວໂຮກຫາຍ ກົນໄຈຈະນີນູ້ນູ່
ນາມມີຢູ່ໃໝ່ເກີນກວ່າພະພຸທົທເຈົ້າໄປເລີຍ ເພີ່ພະພຸທົທອງຄົກຍັງໄໝ
ອາຈ່າຍພະໂມຄົດລານ໌ຖຸກໂຈຣຖຸໄດ້ ແມ່ພະວົອງຄົກເອງທຽງປະວຽດ
ໂຮກປັກໜັນທີກາພາດ (ລົງພະໂລທີຕອາເຈີຍນີ້ເປັນເລືອດ) ກົຍັງຫລັບຫລືກ
ເລີ່ມລື້້ນີ້ກຣມໄມ່ພັນ ເພວະເຫດູໄດ້ ?

ແມ່ພະພຸທົທເຈົ້າກົກແກ້ກຣມຂອງສັຕົວໂລກໄມ້ໄດ້ ກັມມັສໂຄມທີ່
ທຸກຄົນມີກຣມເປັນຂອງຕໍ່ຕໍ່ ພະພຸທົທເຈົ້າທຽງສອນໃໝ່ເຊື່ອກຣມ ໄມມີຄຣ
ແກ້ເຊີໄດ້ເລີຍ ໄດ້ຈະມາລັບລັງຜລກຣມທີ່ໄດ້ກຣທຳແລ້ວໄມ່ມີ

ພວກເຮາຈາວພຸທອມນຸ່ມຍົບພັນນີ້ແທ້ ໂປຣດຕອອງດູດ້ວຍສຕີແລະປັບປຸງນູ້!

“ກຣມເກ່າ ໜີ້ເກ່າ ຍອມຮັບແລະໃຫ້ໜີ້ເສີຍໂດຍເວົວ ອຍກວິວອຂອງ
ຜັດຜົນຫວີ້ອຫລືກເລີ່ມ ໜີ້ກຣມຄໍ່າຍັງໄມ່ຖຸກສົດໃໝ່ ກົຈະຕ້ອງໄດ້ສົດໃຫ້ຕ່ອ
ໄປໄມ່ທ້າຕີໄດ້ກົຈ້າຕີ່ນີ້ ຈົກກວ່າຈະນີພັພານ” ຄ້າທາກເຂົ້າໃຈກັມສູງຕຣ ๑៩/
១៨៧ ໜັດເຈນກົຈະຍອມຮັບກຣມເກ່າອ່າຍ່າໄມ່ມີເງື່ອນໄຂ ໄມມີເວລາໄໝທີ່
ສັຕົວຈະວ່າງຈາກກຣມເສວຍວິບາກກຣມ ສັຕົວໂລກຍູ້ໃຫ້ອໍານາຈຂອງກຣມຈະ
ເໜື້ອກຣມໄປໄມ້ໄດ້!

ໜົດກຣມຍ່ອມໜົດຜລກຣມແລະຄື່ນນີພັພານ ມີເຫດູມີປ່ຈັຈີຍ ເປັນ
“ກຣມນີ້ອຍ” ໄມໃຫ້ອຸບັດໃຫດ ແຕ່ເພວະມີເຫດູຈິງມີ “ອຸບັດ” (ເກີດ)!

ຜູ້ເຂົ້າຍົນກົກເຂົ້າຍົນໄປຕາມເຫດູຜລຕາມພະພຸທົທຈະນະ ຄ້າຖຸກຕ້ອງຕຽງ
ຕາມເຫດູຕາມຜລຕາມຄໍາສອນ ຮົ້ສາມາຮາພິສູຈນີໄຕ້ ດຣມແທ້ຍ່ອມທ້າທາຍຕ່ວ
ກຣມພິສູຈນີ ຄ້າຄືກໍາໃຫ້ລືກສິ່ງຄື່ນເຫດູປ່ຈັຈີຍ (ດູມນຸ່ມຍົບແລ່ມ ຂ ເວີ່ມາຫຬນູ້ຈານ ແລະ
ບໍລິຈີຍ) ກົຈະຮູ້ວ່າອະໄລເປັນອະໄລ!

ໄມ່ກຮາບວ່າ ມີເຫດຜູລີໄດຈຶ່ງພິມພົ້ນລື່ອນີ້ອກມາແພຍແພຣ໌ ທຳໄໝ ດັນ
ຄົນອ່ານລັບສນເຂົ້າໃຈໄປວ່າມີກາຍກຸບູນໃຫ້ເກົກ້ານໄດ້ແລ້ວໂຮກທາຍໄດ້ ນັ້ນ
ໄມ່ໃຊ້ຄໍາສອນຂອງພຣະສົມມາສົມພຸຖາເຈົ້າ ຄ້າເຊື່ອຜິດໄປຈາກນີ້ຍ່ອມເປັນມິຈາ
ທິກູ້ຈູ້ໄຟ ໄມ່ສົມຄວານໜໍາເຂົາມາແພຍແພຣ່ມັນບາປ່ ຈຶ່ງໃຫ້ພາກັນເຊື່ອກຣມ ໃຫ້
ຫວາດສະດຸ້ງ ກລັວບາປັກ້ນເຂົາໄວ້ບ້າງ

ຕັ້ງຕອບຕານອູນໃຫ້ໄດ້ວ່າ ຖຸກກຣມທີ່ກຣມທຳລົງໄປນັ້ນ ທຳໄປເພື່ອ
ອະໄຮ? ເພຣະເຈຕານາເປັນຕ້ວກຣມ ມີຜລເປັນວິບາກທັ້ງສິ້ນ

ວິບາກກີ່ມີທັ້ງດີແລະໜ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ພາກັນສໍາຮວມຮະວັງ ໄມ່ຄວາສ້າງຄວາມ
ທຸກໆຂໍ້ວັນໄສ່ຕົນ!

ເຄີຍອ່ານພບແຕ່ວ່າ ພຣະພຸຖອງຄົງທຽບໃຫ້ຮຶກຄື່ງພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະພຸຖາເຈົ້າ ພຣະຮຣມ ພຣະສົງ ໃນຍາມຫວາດກລັວກ້າຍຂນພອງສຍອງເກລ້າ
(ທ່ານເວົ້ອງ ດັ່ງກໍາສູງ) ໃນໜັງລື່ອມນຸ່ຫຍ່ຍ່ເລີ່ມ ລ ແລະ ຕ ທີ່ອທຽບແນະນຳໃຫ້ຝັ້ງ
ສົດໂພຜົມງົດ ໃນຍາມເຈັບໄຟໄຟໄດ້ປ່າຍ ເປັນຕົ້ນ

ເພື່ອຄວາມຂັດເຈນ ຂອງຍາຍຄວາມຍັ້ນກລັບຄື່ງຄໍາຖາມທີ່ຄູກຄາມ
ບ່ອຍໆ ວ່າ.....ທີ່ວ່າຮູ້ຮຣມເຫັນຮຣມນີ້ແມ່ນກາຮູດຕາມຕໍ່ກຣມບວຍັດທີ່ໄວ
ອ່າຍ່ງໆໄ? ຂອຕອບເພີມເຕີມດັ່ງນີ້

ໂປງສູງປາກສູດ ພຣະໄຕຣປິງກ ເລີ່ມ ລ ສື່ລື້ນຫວັດສູດຕະກິດ ທີ່ ລ
“...ສັນຍາເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ເພຣະກຣມຕື່ກິ່າຍາລຳໜີຍກ....ສັນຍາຄວາມ
ຈຳໄດ້ເກີດກ່ອນ ຢາານ ປັນຍາ ດວມຮູ້ເກີດກາຍໜັງ.....” ພຣະພຸຖອງຄົງ
ທຽບຕົວໂປງສູງປາກປິພາຊກ

ມີລິຫທປັນຍາ ພຣະອຮັດຕົ້ນາຄເສັນ ດາວຍຄຳຕອບແກ່ພຣະຍາມລິນທີ່
(ເມນັນເດອຮມທາຮາກບໍ່ຕຣີຍກຣີກ) ຄວາມວ່າ

“.....ສຕິເກີດໄດ້ດ້ວຍເຫດຸ ອລ ປຣະກຣມ ເພຣະເຫດຸແໜ່ງສັນຍາ
ຄວາມຈຳໄດ້ສຕິຈຶ່ງເກີດ.....ເພຣະເຫດຸແໜ່ງ ກາຮບວຍັດ.....ກາຮຄົນນານັ້ນບໍ່
ຄຳນວານ.....ກາຮທຳນີ້ມີຕເຄື່ອງໝາຍ່າລາ.....ສຕິຈຶ່ງເກີດ.....ໆລາ”

ສັນຍາເກີດ...ສຕິເກີດ...ປັນຍາເກີດ!!! (ພລິກິ່ບປ່ອນທຳ້ ໑ແລ້ວ)

สัญญา ๑๐ ประการ ได้แก่

อนิจลัษณญา-อนัตตลัษณญา-อสุกลัษณญา-วิรากลัษณญา-นิพพิทา
ลัษณญา- (เบื้องหน่ายคล้ายกำหนด)-สัพพลोเกอนกิรตลัษณญา (ไม่
เพลิดเพลินอารมณ์ ๖ ของขันธ์โลก) สัพพลังขาเรสรุนิจลัษณญา (ความ
ไม่เที่ยงของลัง哈尔) อาณาปานสตि-ปหานลัษณญา-นิโรหลัษณญา (กำหนด
ความดับ)

ปัญญา เป็นงานของสติ สติ เป็นงานของสัญญาความจำได้หมายรู้
ความระลึกนึกได้คือสติ ! เมื่อเข้าไปรู้รู้ป-รู้นาม รู้ความเกิด-ดับ ที่ไม่ใช่
เรา ไม่ใช่ตัวตนเราเข้า สัตว์บุคคล หญิง-ชาย ย่อมเห็นสภาวะธรรม ย่อม
รู้ธรรมเห็นธรรมอันนี้ด้วยใจ

มีสติมีธรรมอันเห็นแล้วแลอยู่!

สัญญา ๑๐ ขัดความวิปลาสคลาดเคลื่อน ๕ ประการ

๑. **นิจวิปลาส** เห็นความจริงไม่เที่ยง ว่าเที่ยง ขัดด้วยอนิจ
ลัษณญา

๒. **อัตตวิปลาส** เห็นความไม่เหมือนตัวตน ว่ามีตัวตน ขัดด้วย
อนัตตลัษณญา

๓. **สภวิปลาส** เห็นความไม่งำของกาย ว่าร่างกายงาม ขัด
ด้วยวิรากลัษณญา

๔. **สุขวิปลาส** เห็นความเป็นทุกข์ ว่าเป็นสุข ขัดด้วยลัษณญา
ทั้ง ๑๐

เมื่อไม่วิปลาสคลาดเคลื่อน ยอมรู้เห็นตามเป็นจริง ซึ่งว่ารู้
ธรรมเห็นธรรม มีสติมีธรรมอันเห็นแล้ว เห็นธรรมแจ้งเห็นแล้วแลอยู่!

ขออ้อนกลับ “ไปตอบขยายความคำถามข้างต้นอีกที ที่ถามว่า
“ทำอย่างไรก็จะจิตจะเกิด?” เพราะเป็นคำถามที่น่าสนใจ และเป็นเป้า
หมายของการเขียนหนังเลื่อนี้

กุศลจิต หรือ มหากุศลจิต ๕ ดาว คือ จิตที่เป็นกุศลอย่าง

ກວ້າງຂວາງ ເປັນຈົດທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມປຣາສຈາກທຸກໆໂທເຊ ເປັນສູງ ຜ່ອງໄສ ປລອດໂປ່ງ ພໍ່ທຸກໆ (ຈົດໃສເປັນບຸນູ) ໂປຣດວ່ານຮາຍລະເວີດເຮື່ອມທາກຸລຈົດໃຫ້ແນ້ນລື່ອມນຸ່ງໝຍໍເກີດມາກຳໄນ? ເລີ່ມ ๓ ແລະ ๙)

ພຣະພູທຮອງຄໍ ທຽງຕຽບເຫດໃຫ້ເກີດມທາກຸລຈົດໃຫ້ດັ່ງນີ້

ຈັກຮຽມ ๕ ຄື່ອ ດຣມອັນນຳໄປສູ່ຄວາມເຈີບດຸຈັກ ໄດ້ແກ່ ປົກລົງປະເທດ ສິ່ງແວດລ້ອມຄືນທີ່ອູ້ດີ ๑ ດັບສັດຕະບູຮູ່ ๑ ຕັ້ງຕັນໄວ້ຂອບເປົ້ນ ສັນມາ ๑ ໄດ້ທຳຄວາມດີໄວ້ແລ້ວແຕ່ກ່ອນ ๑

ໂສຕາປັດຕິຍັງຄະ ๕ ຄື່ອ ອອງຄຸນພຣະອົງບຸຄຄລໂສຕາບັນ ໄດ້ແກ່ ດັບສັດຕະບູຮູ່ ๑ ໄສ່ເຈົ້າກິ່າຂາແລະຟັງພຣະລັກຮຽມ ๑ ປົກບັດຕິຮຽມສມຄວາ ແກ່ຮຽມ ๑ ຮູ້ຈັກຄິດຕື່ຄິດເປັນປັ້ງຢູ່າດ້ວຍຄວາມຮອບຄອບແຍບດາຍ ๑

ສັມປັບປຸງຢູ່າ ๕ ຄື່ອ ຄວາມຮູ້ຕ້ວທ້ວ່າສັດ ໄດ້ແກ່ ຮູ້ປະໂຍ່ນ-ມື້ເປ ປະໂຍ່ນ ๑ ຮູ້ສິ່ງເກື້ອງກູລສັປປາຍະ ๑ ຮູ້ກິຈກາງານທາງຮຽມ ๑ ມີສົຕີ ຮູ້ສັດໄມ່ທັງໄມ່ເພື່ອເພີຍປະດັບປະປະຄອງ ๑

ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີອົງຄໍຮຽມເກື້ອງກູລຕ່ອມທາກຸລຈົດໃຫ້ເກີດເກື້ອງກູລ ການປົກບັດຕິຮຽມ ໄດ້ແກ່

ວິປັສສະນາກົມ ๖ ກົມີອັນເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງມທາກຸລຈົດ ກົມີແກ່ງຄວາມ ຮູ້ຈັງເຫັນວິເຄີ່າ ມີອູ້ໆ ๖ ກົມີ ໄດ້ແກ່ ຊັ້ນຮັ້າ ເປັນຕົ້ນ ນອກຈາກນີ້ ຄວ ຄິກິ່າໃຫ້ເຂົ້າໃຈສັດໃນອົງຄໍຮຽມ ຕ່ອໄປນີ້ອີກດ້ວຍ ເຊັ່ນ

ໂພທີປັກຂີຍຮຽມ ປຣມຕະຮຽມ ສາມຄູ່ງລັກຜະນະ-ວິເສລສັກຜະນະ ແລະຄວຮູ້ອົງຄໍຮຽມທີ່ຂັດຂວາງຫີ່ອຂວາງກັ້ນຄຸນຮຽມຄວາມດີ ເຊັ່ນ ນິວຮັນ ອຽມ ๕ ອຸນໍ່ສັຍ ๗ ສັ້ງໂຍ່ນ ๑๐ ເປັນຕົ້ນ ເພື່ອຂັດຂັດເກොລາໃຫ້ນ້ອຍລົງ ໄປຈົນກະທຳທຳກ່າວເກີດໄສ້ ເພີຍ້າຍັງມີອູ້ໆມາກ ກຸລຈົດກີດໄມ້ໄດ້

ໂປຣດອຍ່າລື່ມ ປັ້ງຢູ່າດີໄດ້ ๓ ທາງເທົ່ານັ້ນ ໄດ້ແກ່ ທາງທວາຮ ກາຍ ວາຈາ ໃຈ ຫີ້ອ ກາຍກຣມ ວິກຣມ ມໂນກຣມ ລ້າຂໍຍາຍເປັ້ນທວາຮ ๖ ໄດ້ແກ່ ຕາ ຫຼຸ ຈມູກ ສິ້ນ ກາຍ ໃຈ ແລະກິເລສັກເກີດທ່າວຽທັ້ງ ๓ ນີ້ ດ້ວຍເກີດກົນ ຈຶ່ງໃຫ້ພາກັນພຶ້ງສັງວະກັນເຊັ່ນເຕີຍກັນດ້ວຍ

ພຶດທະນາຄວາມເຄລືອນໄຫວທາງກາຍ (ທຳ) ວາຈາ (ພູດ) ໄລ (ຄິດ)
ຂອງເຮົາເອງວ່າ ມັນເຄລືອນໄຫວ ທຳ-ພູດ-ຄິດ ໄປໃນທາງດີທີ່ອ້າທຳໜ້າ ຕ້າ
ເຮົາຈະດີທີ່ອ້າໜ້າ ກົບເປັນໄປຕາມກາຮະທຳ (ກຣມ)

ໂດຍສຽນ ດີກໍາຊາຮ່ວມແລະປົງປັບຕິໂຮມດ້ວຍ ຕືລ ສມາຝີ ປ້ານູນາ
ຄື່ອງ ໄຕຮສຶກຂາ ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງຈຸດໝາຍຂອງພຣະຄາສනາ ຄື່ອງ ປົງປັບຕິໂຮມຮັບຜລ
ນິພພານ!

ຄ້າໄມ້ໄດ້ສັດບ ກົຈະໄມ້ຮູ້ວ່າ ອະໄໄເປັນອະໄໄ !!!

ທີ່ເຂົ້ານມາທັງໝາດນີ້ ຂອຍໆໄໝເກີດເປັນອກຸສລົງຕິແກ່ຜູ້ອ່ານທ່ານ
ໄດ້ໂຄຣເລຍ ເພຣະເປັນເຮືອງທີ່ຄວາຮູ້ທັງລື້ນ ລອງອ່ານດູໃໝ່ເອັກສັກເຖິງວ່າ ຄ້າ
ຍັງໄໝເຄຍເກີດເຫດຖາກຮົນຍ່າງນີ້ຂຶ້ນກັບຕະນົກຂອຍໆໄໝເກີດຂຶ້ນແລຍ ແລະ
ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກົດ ຂອຍໃຫ້ພິ່ງລ້ຽງວ່າວ່າໄໝເກີດຂຶ້ນອີກ ມີຄວາມປາຣາຖາ
ເພີ່ມປະກາດເດືອນເທົ່ານັ້ນ ຄື່ອງໃຫ້ສິ່ງຄວາມພັ້ນຖຸກໍ່ ຂອງຈົມມື້ແຕ່ຄວາມ
ສຸຂ ເຖິງປຣມສຸຂດ້ວຍກັນເຕີດ

ປະສບກາຮົນໝືວິຕສັມຜັສນັກປົງປັບຕິໂຮມ

۱) ອຸປາສກອາຍຸ ຕາວ ປີ ຊ້າວະການປຳນາງຢັ້ງໃໝ່ໄໝ່ ຮູ້ປະຍິດຕິດ
ປົງປັບຕິດູຄລ້າຍຈະດີ ຮູ້ອກົງຮ່ວມ ແຕ່ຍັງຕິດນັ່ງສມາຝີໜັບຕາ ຍັງຄື່ອໂຈດລາງ
ຍັງຂຶ້ວ່ວັດຕ່ອງວ່າທັງໝົດ ທີ່ກົງຮ່ວມຢູ່ແລ້ວ ກິລັສໂລກໄມ່ລັດ ແຕ່ໂທສະ
ເບາບາງ ຍັງວັດວ່າຍກຍອດຕ້າວເອງອູ່ເສມອ (ຮູ້ກາຍນອກ-ໄມ່ເຂົ້າກາຍໃນ)

۲) ອຸປາສກຄນທີ່ສອງ ອາຍຸ ۶۰ ປີເສັ່ນ ເຄຍບວຊເຮີຍນປາລີໄດ້
ຄື່ອ້ານເຮັດວຽກ ປະຍິດຕິດ ແຕ່ໄປຫລັງມານຕິດຕ່ອລິກວິມູນາມໄດ້ ອຸຍເພື່ອ
ກິລັສໄມ່ລັດ ທຳຕ້າວເປັນນໍ້າໜ້າລັ້ນຄ້າຍແນ່ນໍາຍາກ ເພຣະວູ້ໝາດທຸກຍ່າງເຕີ່
ໄມ່ປົງປັບຕິ ວິປາກກຣມເກົ່າຄົງຈະກຳລັງສົ່ງຜລ ໄນ້ອບອຸທິປະບຸນໍາ (ຮູ້ກາຍນອກ-
ອູ່ກັບກາຍນອກ)

۳) ອຸປາສຶກ ເພສະຮາວສ ມີບາມມີທາງສ້າງແລະກ່ອຕັ້ງມູນນິທີ
ເຮັດວຽກຮ່ວມ ປະຍິດຕິດ ແຕ່ຍັງອົບນັ່ງສມາຝີໜັບຕາ ປິດວາຈາ ປົງປັບຕິເອງ

ไม่ได้ ต้องไปอาศัยปฏิบัติธรรมลำนักที่มีอาจารย์พระสงฆ์อยู่คุณ ถ้าเป็นเช่นรา瓦สสอนธรรมไม่ค่อยสร้าง ถือตัวตนมากอยู่ ไม่แก่ແเน່ນำຍາກ เพราะตัวเองรู้เรื่องราวของคนอื่นไปหมด (ยกเว้นเรื่องของตัวเอง) รู้ภายนอก-อยู่กับภายนอก

(๕) อุบาลิกา เพศแม่ชี อายุ ๗๐ ปี เข้าวัดตั้งแต่ยังสาว ไม่แต่งงาน ช่วยงานวัดทุกอย่าง แม้ลับเหรอ บวชเมื่ออายุ ๔๐ ปี สามารถนั่งสมาธิอุดข้าวน้ำได้นานเจ็ดวัน ช่วง ๓๐ ปีสามารถนั่งเจ็ดวันได้ถึง ๓๐ ครั้ง ไปเห็นนรน-สวารค์มาแล้ว ช่วงลิบปีหลังได้ครูอาจารย์กัลยาณมิตรดีແเน່ນำให้จริงสติปัฏฐาน วิปัสสนากรรมฐาน จึงเห็นความไม่เที่ยง เป็นทุกๆ เป็นอนัตตา เข้าใจว่าคงจะได้ธรรมแล้วแต่ขึ้นไหหนตอบยาก เพราะท่านยังสร้างศาสนวัตถุไม่หยุด ต้องใช้เงินทำบุญเป็นลิบล้านແຕยังไม่สำเร็จ (รู้จากภายนอก-อุกมาภายนอก-สอนคนอื่นได้)

(๖) อุบาลิกาแม่ชี อายุประมาณ ๖๐ ปีเศษ ไม่เคยศึกษาเล่าเรียนปริยัติใด ๆ ตอนอายุ ๔๐ ปีเศษครองเรือนมีสามีมีบุตร แต่ท่านว่าถูกบังคับให้นั่งสมาธิสวดมนต์จนต้องออกเดินธุดงค์ไปพักแรมตามป่าเข้ารับประทานมังสะวิรติเกี๊ยบ ๒๐ ปี ท่านว่าท่านรู้มาจากการสอนให้ทำตัวรู้ บริกรรมพุทธศาสนา ปัจจุบันนี้มากเข้าใจว่าได้ธรรมบ้างแล้วโลกบ้างนิดหน่อย ໂกรธไม่มี แต่ยังไม่มีอนุปวาระ ยังไม่เว้นขาดจากสัมผัปปลาปวายทั้งมีตัวมีตนอยู่ ยังอ่อนหวานสิงคักดีสิทธิ์ถือโขคลางอยู่ไม่กินปลาไม่มีเกล็ด

คงจะอุบาลิกาแม่ชีชุดนี้มีหลายคน ล้วนผ่านรับองค์รับขันธ์ทรงเจ้ามาแล้วเกี๊ยบทั้งสิ้น เรื่องของโลกวิญญาณพิสูจน์ยาก พังทูไว้ทู ระยะหลังจากที่ได้ธรรมแล้วนี้พูดจาตรงตามคำสอนในสติปัฏฐานทั้งๆ ที่ไม่เคยได้เรียนได้ฟังใครมาก่อน ท่านว่าท่านรู้เองเกิดจากภัยในเองซึ่งเป็นเรื่องที่ค่อนข้างเข้าใจยากเป็นเรื่องเฉพาะตัว (รู้จากภัยใน-อุกมาภายนอก-แต่สอนคนอื่นไม่ได้)

๖) ອຸປາລືການກວົປໍສສນາຈາරຍ໌ເພົ່ມຮວາສອາຍຸ ៤០ ປີເສົ້າ ວິໄງ້
ບວຍິດຕິດິມາກ ພູດຮຽມສອນຮຽມກີ່ເກີດມາກແຕ່ຢັງມີປຶກສູນວາທະ (ສ່ວເລີຍດ)
ອໝ່ ຍັງຍັມຜົມຜົມດຳ ເຂົ້ານຄົ້າທາປາກແດງ ຍັງໄມ້ມື້ອຸ້ນປາໂທ (ໄມ່ກ່າວ່າວ້າຍ)
ຍັງຂອບພູດຂໍມຍກາຕານໍ້ມາຄົນອື່ນຍູ່ ດຳສອນກັບການປົງປັບຕິຄະລະຍ່ອງໆ (ວິໄງ້
ຈາກກາຍນອກ-ໄມ່ເຂົ້າກາຍໃນ-ໄປລານເປົ່າ)

ທ່ານຈະປະສົບຜລຳເຮົາໃນກາຮສອນໄດ້ຍ່ອງ່ໄວ? ໃນເມື່ອພຸດຕິກຣມ
ກັບດຳສອນສວນທາງກັນ ດັນເຮົາມັກຂອບສອນຄົນອື່ນແຕ່ໄມ່ຍ່ອມສອນໃຈຕານເອງ
ຄົນເປັນເພະສອນຕົວເຮົາຍາກຍິ່ງນັກ ດັນນັ້ນຈຶ່ງຄວາມເຮີມຕັ້ນທີ່ສອນ
ຕົວເອງເລີຍກ່ອນ

“ໜຶ່ງແບບຍ່ອງ່ ດີກວ່າພັນດຳສອນ”

ຂອກລ່າງເຖິງຫຍາໄທທີ່ເປັນນັກບາວັນເລີ່ຍງ໌ຊີພ(ສມມຸຕິສົງຫຼົງ) ເຊີ່ວິນ໌
ມີອາຊີພທີ່ແປລັກໃໝ່ມີອູ້ໃນພຣະຄາສະນາຍຸດ້າລັກກິ່ງພຸທ້າກາລ ຮູ່ອຮຸນຂອງ
ກາລື່ຢຸດໃນປັຈຈຸບັນ ກລ່າວັດຈີ່ບວ່າແລ້ວໄມ່ເຮີຍນ ແຕ່ເທິ່ງເວເສາເແສວງທ່າວ່າ
ຈະໄປຈຳພຣະຫາອູ້ວັດຫີ່ລຳນັກໄດ້ ທີ່ຈະມີໂຍມຄວາມປັ້ງຈັຍງານສວດານ
ເກຣນໍມາກາ ໄດ້ຍືນມາກັບຫຼູ້ຜູ້ເຂົ້ານວ່າ...ໄດ້ຂ່າວ່າພຣະທີ່ອູ້ວັດນັ້ນໆ ໄດ້ຮັບ
ປັຈຈັດຄວາມກິຈນິມນົດຕີເດືອນໜີ້ນໆ ຕຶງສອງທໍານີ້ປາທແລ້ວກີ່ພຍາຍາມ (ວິ່ງເຕັ້ນ)
ຂອເຂົ້າໄປຈຳພຣະທີ່ນັ້ນ (ແມ່ວ່າຈະຕ້ອງເລີຍເງິນຄ່າເໜັງກຸ້ມທີ່ອຸ່ກົງຍອມ) ນີ້
ຍ່ອງ່ນີ້ເຂົ້າເຮີຍກ່າວ່າ “ອຸປສລມຫິວິກາ” ອາຄີຍຄາສະນາເລີ່ຍງ໌ຊີພມີແລ້ວໃນຍຸດນີ້ ຄໍາ
ຫວັງຮຽກກົດ ໂ່າຍແບບວ່າງ່ນີ້ໄມ່ເປັນພຣະ ຈຶ່ງຂອຍເກອພຣະສູ້ຕຽ
ຂ້າງລ່າງນີ້ເຕືອນສຕີໄວ້ວ່າພຣະພຸທ້ອງຄໍທຽງຕຣັສສອນໄວ້ຍ່ອງ່ໄວ?

ກຸມມສູ້ຕຽ ១៦/ເມແຈ

“ກົກ່ຽວ້າກ່າຍ!

...ກົກ່ຽວ້ານຸ່ງຮູ່ປ ພວໃຈລາກສັກກາຮະແລະໜື່ອເລີຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກົກ່ຽວ້າ
ນີ້ເຮັກລ່າວ່າ ໄດ້ຮັບທຸກໆຄື່ງຄວາມພິນາຄົມບໍ່ຫຍາຍ ເພະລາກສັກກາຮະແລະ
ໜື່ອເລີຍດຸຈຈຸດອກ ເຂົ້າກົມກາທຳໄດ້ຕາມຄວາມພວຍໃຈ

ລາກສັກກາຮະແລະໜື່ອເລີຍ ຍ່ອມທາຮູນເຜົດຮ້ອນ ແລະຫຍາບຄາຍ ເປັນ
ອັນຕາຮາຍແກ່ກໍາກັບການບຣລຸ່ຮຽມອັນເກະຍມຈາກໂຍໂຄຍຂອຍ່າງນີ້ແລ້າ” (ພຣະພຸທ້ອງຈະນະ)

ສກຸນັດຄືສູງຕຣ ດັ/ຮແຈ

“ກົກບຸກທັງຫລາຍ!

...ເຮືອຍ່າໄດ້ເຖິ່ງໄປໃນອວຣມັນອື່ນອັນມີໃຊ້ທີ່ເຖິ່ງ (ກາມຄຸນທັງໜ້າ)

ອັນນ່າໂຄຣ່າ ນ່າປຣະການາ ນ່າພວໂຈ ນ່າຮັກຂັກໃຫ້ໂຄຣ ທວນໃຫ້ກຳໜັດ

...ເຮອຈງເຖິ່ງໄປ ໃນອວຣມັນທີ່ຈາກວິຕົວອັນເປັນຂອງປົດຕາຕະເຈົ້າ
ສັ່ງສອນ ຕາມຈາກວິຕົວທີ່ເຄຍເຖິ່ງ ມາຮັກຈະໄຟໄດ້ຊ່ອງ ໄຟໄດ້ອົກສ

ອວຣມັນທີ່ປົດຕາເຄຍເຖິ່ງ ກົກຄົວ ສຕີປັບປຸງສູນ ແລະ” (ພຣະພຸທ່ຽວຈະນະ)

ຢັກມາກລ່າວໃຫ້ຮັບທຽບ ແລະ ໄທ້ເລືອກເຂົມາປົງປັບຕິ ດວລີເລືອກເຕີ
ລຶ່ງທີ່ດີເຂົມືອງໆ ເຮືອງໄມ້ເດືອຍ່າໄປຮູ້ເຂາເລຍ ຮູ້ແລ້ວເຂົມາເປັນບົດເຮີນອຸທາຮຣົນ
ສອນໃຈຕານເອງເຄີດ ພຣະວິທາຮ່ຽນຮ່ວມພຶ້ມີພຶ້ມີໃຊ້ເກົ່າຮົບທັ້ງ ແລ້ວ ຖ້າມີຕາ
ແລ້ວໄຟໄດ້ກວາງອຸເປັກຂ້າໄວ້ເທິ່ງມາກາ “ສັວົນໄລກຕ່າງກົມໍກໍມີກຣມເປັນຂອງຕ້ວາ” ແມ່
ພຣະພຸທ່ຽວອົງຄົງຍັງທຽບທີ່ພຣະທ້າຍມາແລ້ວຕອນຕັ້ງສູ້ໃໝ່ໆ ຕ່ອໄປ
ເກີ້ນຈະຕ້ອງເລືອກຫວ່ານມີລົດພຶ້ມີແລ້ວ ດົງຈະພູດຈະເຂື່ອຍນໍ້ອຍລົງໄປເຈື່ອຍໆ
ເຮີຍກວ່າປິດວາຈາດ້ວຍສົດີ “ກົມໍມັສສົກໂກມທິ!”

ຂອກລ່າວຄື່ງ “ຮຽມກາຍ” ສັກໜ່ອຍ

ສຳນັກປົງປັບຕິ ມີມາກມາຍຫລາຍຫລາກ ເຊັ່ນ ພຸທ-ໂໂຈ ພອງ-ຍຸປ ຮູ່ປ-
ນາມ ສັມມາອະຮະທັ້ງໆ ໄລ່າ ເປັນຕົ້ນ

ແນວປົງປັບຕິທີ່ລົງໄດ້ກັບພຣະໄຕຮປົງກ ທີ່ວິວພຸທ່ຽວຈະຄຳສອນພຣະ
ສັມມາສັມພຸທ່ຽວຈ້າເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະຄື່ອງວ່າເປັນແນວທາງປົງປັບຕິຖຸກຕ້ອງແລະຕຽງ
ເປັນຄຸ້ມປົງປັນໂນ

ແນວປົງປັບຕິອື່ນໆ ກົດຄົງພອຈະທຽບກັນບັງແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ທີ່ຈະຂອ
ກລ່າວຄື່ງເຮືອງຂອງຮຽມກາຍສັກໜ່ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ໄປຄືກ່າບວ່າຮົບຮົມມາເປັນ
ເວລາ ๑ ເດືອນເຕີມໆ ມີຜູ້ຄົນມາສອບຄາມກັນມາກ ຈຶ່ງຂອໃຫ້ວິເຄຣາທີ່ວິຈິຍ
ຮຽມມາເລົ່າສູ່ກັນພັງ

หลวงພ່ອວັດປາກນຳ ພຣະມຄລເທັມຸນີ (ສດ ຈັນທສໂຣ) ທ່ານ
ປັບປຸງຕືໄດຍໍໃຊ້ “ອາໄລກກລືນ” ເປັນອາຮມັນສົມຕາກຣມຈຸນ ຕາມຮອຍບາທ
ພຣະພູທຮອງຄໍ ຄວບຄຸ້ມັກກັບ “ອານາປາກສຕິ” ແລະ “ພູທຮານຸສຕິ”

ພຣັນມັກບົງບຣິກຣມວາງນາ (ທ່ອງໃນໄຈ) ຕຽງຄູ່ຢັກລາງດວງກລມ
ໄລ້ນັ້ນວ່າ “ລັ້ມມາອະຮະໜ້າ ງາ” ນີ້ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງໃຈຈຸນທີ່ ۱

ແລ້ວເລື່ອນດວງກລມໄສ (ອຸດົດໜົມືຕົ້ອ ນິມືຕົດຕາ) ເຂົ້າໄປໃນ
ໜ່ອງຈຸກ (ຫຼົງໜ້າ-ໜ້າຂວາ) ແລ້ວເລື່ອນໄປທີ່ເພລາຕາ (ຫັວຕາດຳດ້ານໃນ
ຫຼົງໜ້າ-ໜ້າຂວາ) ປະຄອງບຣິກຣມນິມືໄປເຮືອຍໆ ວ່າ “ລັ້ມມາອະຮະໜ້າ ງາ”
ຈາກຈຸນທີ່ ۲ ໄປຈຸນຄົງຈຸນທີ່ ۷ ກລາກກາຍເໜີ້ອສະດືອ ແລ້ວ ນີ້ອອງຄຸລື
ຈຸນເຖິງໜັ້ນອັປປາສາມາຊີ ອັນເປັນເບື້ອງຕັ້ນຂອງປຸ້ມຄານ (ວິຕາກ ວິຈາກ ປຶກ
ສຸຂ ເອກັດຕາ) ຈະກະທັ່ງມີໃຈເປັນສາມີແນບແນ່ຈັນຄົງຄານຈິຕ ແລ້ວ
ແລ້ວຈີ່ຢູ່ສຕິປັງຈຸນຕ່ອ ແລ້ວ

ຈີຕເກີດ-ດັບຕຽນນີ້ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງກາຍໃນກາຍ ເວທນາໃນເວທනາ
ຈີຕໃນຈີຕ ດ້ວຍໃນທຣວມ ດັນ ກາຍໃນຕ່ອໄປຈຸນສຸດລະເອີຍດ ປະຄອງໃຈ
ຮ່ວມໃຈຫຼຸດໃນຫຼຸດ ກລາກໃນກລາກ ຫຼຸດເປັນຕົວລໍາເຮົຈ ແລ້ວ (ຈາກໜັກສື່ອ
ສມຄວັບສັນກາວນາ ຕາມແນວສຕິປັງຈຸນ ແລ້ວ ລົງພຣະບຣມກາຍແລະພຣະນິພພານຂອງພຣະພູທຮເຈົ້າ
หลวงພ່ອວັດປາກນຳ ພຣະມຄລເທັມຸນີ (ສດຈັນທສໂຣ) ຜູ້ປັບປຸງຕືແລະສັ່ງສອນ ອົບຍາຍ໌ແຈ້ງ
ໂດຍພຣະຫ່າຍ່ານວິສີ້ ເສົມຫ້ຍ ພລພັ້ນນາຖົທີ່ ທະຍົກລົກກົງຫຼຸງ)

หลวงພ່ອວັດປາກນຳ ໄມ່ເຄຍສັ່ງສອນເວັ້ງ ດຸສີຕັບປຸງ-ໜ້າສວරົບ
ໝາຍເຄຍຫັກຫົວໃຫ້ສ່ວນສ້ວຍຄອ ແກ່ວນເພເຊຣ-ພລອຍ ຜ້າວສວຣົບຕົ້ອງເຕັ່ງ
ກາຍອຍ່າງນັ້ນອຍ່າງນີ້ ໄມ່ເຄຍຫັກຫົວໃຫ້ທຳບຸນູມາກາ່ ຕ່ອບຸນູມາກາ່ ແຕ່ທ່ານ
ສອນໃຫ້ລະກິເລສຕາມຮອຍບາທພຣະພູທຮເຈົ້າ ຕາມແນວອຣິຍສັຈ ແລ້ວ ສຕິປັງຈຸນ
ແລ້ວ ແລ້ວ (ທຳບຸນູມເພື່ອລະມັຈຈົກວິຍະ ຕະຫະທີ່ ແລະ ໂກາ ໄມໃຫ້ເພື່ອຈະເຂົາ)

ແມ່ພຣະພູທຮເຈົ້າ ກົງທຽງສັ່ງສອນໄມ່ໄທ້ຕິດສວຣົບທ່ຽວພຣະມໂລກ
ເພຣະເປັນດຸຈອມນຸ່ຍໍຈັບເອາໄວ້ ດັ່ງໃໝ່ທາຮູ້ຂັ້ນຫຼູ້ຕຣ ພຣະໄຕປັກເລ່ມ ອະ
ແລະມານໃນພຣະມໂລກ ກົງທ່ານນີ້ວ່າ ເປັນຂອງອັນຕໍ່ທ່າມ ທຽງທ່ານນີ້ພຣະ
ສລັງປຸງຕົມ ທີ່ສອນຮັນໜູ້ຫານີພຣະມົນ ທຳກາລກົມຍາຕາຍໄປເກີດບນພຣະມໂລກ

ເພຣະກິຈອື່ນ (ນິພພານທາງພັນຖຸກໍ) ຍັງມີຢູ່ອົກ (ຮນ້າຍໜ້ານີສູຕຣ ເລີນ ๑๓
ພຣາມຄວຣຄ ສູຕຣທີ ๔၃ ມີຢາຍລະເຄີຍດີໃນມະນຸຍ໌ລ່າມ ၂-၁၀)

**ແມ່ເຫວດາກົງຈຸຕິເຄລື່ອນໄປເກີດໃນທຸກຕີງມີມາກຕ່ອມາກ ຜຶ່ງພຣະພຸທົກ
ອັກໍທຽງເສດງໄວ້ໃນເກອນນິປາຕອງຄຸຕຣນິກາຍ ເລີນ ၂၀ ໜ້າ ၄၇-၅၀**

“ການທຳນຸ້ມຸກຄລຄວາມດີ ເປົ້າຍບໍ່ເກີດໃນກາວອບນໍ້າ ຄ້າທຳແລ້ວຫວັງຂຶ້ອເລີຍ ມີໜ້າ
ຕາ ຂໍ້ວ່າອານນໍ້າໂຄລນ ຄ້າຫວັງໄປເກີດບັນລວຣ໌(ດຸລືຕົບບຸຮີ) ຂໍ້ວ່າອານນໍ້າໂຮມ
ແຕ່ຄ້າທຳກຳທຳແລ້ວ ໄມໝ່ວ່າກຳທຳແລ້ວ ໄມໝ່ວ່າກຳທຳແລ້ວ ໄມໝ່ວ່າກຳທຳແລ້ວ
ໄມໝ່ວ່າກຳທຳແລ້ວ ໄມໝ່ວ່າກຳທຳແລ້ວ (ມີວິບາກໄມ່ດຳ-ໄມ່ຂາວ) ຂໍ້ວ່າອານນໍ້າບົວສຸກ໌(ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອລື້ນກຣມ-
ກຸກຸໂຮງການສູຕຣ) ”

“ຄໍາສອນໄດ ຄ້າໄຟເປັນໄປເພື່ອຄລາຍກຳທັນດ ຍ້ອມໃຈ ເພື່ອປຣາຈາກທຸກໍ ເພື່ອລະ
ກິລັສ ສັດ ມັກນ້ອຍ ສັນໂດຍ ພາກເພີຍ ຄວາມເປັນຜູ້ເລີ້ຍງ່າຍ ນິ່ນໄມ້ໃຊ້ຄໍາສັ່ນສອນຂອງພຣະພຸທົກເຈົ້າ
(ໂຄຕມີສູຕຣ ၂၃/၄၇၄)

“ຮຣມກາຍ” ມໍາຍເລາ “ອສັງຫຼຣມ” ອົງ “ອມຕ່ຣຣມ” (ຮຣມ
ທີ່ໄມ່ປ່ຽນແຕ່ງ ຄື່ອ ພຣະນິພພານ) ທີ່ເປັນລ່ວ່ມໂລກຸຕຣາຕຸ ອົງລົກຸຕຣ
ຮຣມ ຜູ້ມີພຣະກາຄອຮ້ານຕສັມມາສັມພຸທົກເຈົ້າ ທຮງຕຣສໄວ້ດັ່ງນີ້

**ອັດຄົມົງສູຕຣ ພຣະໄຕປົງກເລີນທີ ၁၈ ທີ່ນິກາຍ ປັກິວວຣຄ
ໜ້າ ၄၅ ໜ້າ ၄၇**

“ຕຄາຄຕສສະ ແທດໆ ວາເສງູຈາ ອົງຈັນ ຮັມກາໂຍ ອົຕີປີ ພຣະ
ກາໂຍ ອົຕີປີ ຮັມກູໂຕ ອົຕີປີ ພຣະມກູໂຕ ອົຕີປີ”

“ດູກ່ອນ ວາເສງູຈູໂຄຕຣ ທັ້ງຫລາຍ !

ຄໍາວ່າ **ຮຣມກາຍ** ກົດີ ພຣະນິພພານ ອົງ **ຮຣມກູໂຕ** ອົງ **ຮຣມມກູໂຕ** ອົງ **ຮຣມມກູໂຕ**
ເປັນຂໍ້ອຂອງຕຄາຄ”

ອລັ້ງຫຼຣມ ດື່ອ ອຣມທີ່ໄມ່ປ່ຽນແຕ່ງ ເປັນພຣະນິພພານ ເປັນອມຕ
ຮຣມ ເປັນໂລກຸຕຣາຕຸຮຣມ ນີ້ເປັນຮຣມກາຍ ພຣະໄຕປົງກ ແສດງໄວ້ເພີຍທ່ານີ້
ຄ້າສອນຝຶດໄປຈາກນີ້ ໄມໝ່ວ່າຮຣມກາຍຂອງຫລວງພ່ອສດວັດປາກນໍາ!

ຮຣມກາຍຂອງແກ້ ຂອງດັ່ງເດີມ ໄມເປັນຮຣມກລາຍ ມີຢູ່ທີ່ວັດປາກນໍາກາເຈົ້າ
ກຽງເທັມທານຄຣ ແລະທີ່ວັດຫລວງພ່ອສດວັດປາກນໍາກາຍຮາມ ອຳເກວດໍາເນີນສະດວກ ຈັງຫວັດຮາບບຸຮີ
၅၀၁၈၀ (ໄທຮັກພົບທີ ၀၃၂-၂၁၃-၁၃၁၂ ກົດຕໍ່ອ ແກ້ໄຂ ၀၂၁၀/၈၈၈, ၀၃၃-၀၃၁-၄၅၀၈) ໄກສາ
၀၃၂-၂၁၃-၄၅၅-၄၅၅) www.dhammakaya.org

ນິພພານສູງສົດທີ ۱ ພຣະໄຕຮົມປຶກເລີ່ມ ແລະ ຂູ່ທຸກນິກາຍ ຊົ້ວ ເຕັກ “ກົກຊູ້ທັງຫລາຍ!

ອາຍຕະນະ ດື່ອ ນິພພານນັ້ນມີຢູ່

ດີນ ນໍ້າ ໄພ ລມ ອາກາສານ້ຳຈາຍຕະນະ ວິໝາງຫຼັງຈາຍຕະນະ ວິໝາງຫຼັງຈາຍຕະນະ ວິໝາງຫຼັງຈາຍຕະນະ ເນວລ້ມ້າງານາລ້ມ້າງານາ ໂຄນີ້-ໂຄນໜ້າ ພຣະຈັນທົກ-
ພຣະອາທິຕິຍ໌ທັງສອງ ຍ່ອມໄມ້ມີໃນອາຍຕະນະນິພພານນັ້ນ

ກົກຊູ້ທັງຫລາຍ!

ເຮັດວຽກໄມ້ກ່າວ່າງື່ອງອາຍຕະນະນິພພານນັ້ນວ່າ ເປັນກຣມ-ເປັນກຣໄປ
ເປັນກຣັງຕັ້ງອູ່ຢູ່ ເປັນກຣຈຸຕິ-ເປັນກຣອູບຕິ

ອາຍຕະນະນິພພານນັ້ນ ຫາທີ່ຕັ້ງອາຄັຍມີເດືອນ ມີໄດ້ເປັນໄປ ທາວອມນົ່ວ
ມີເດືອນ ພຣະນິພພານນັ້ນແລ້ວ ເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກໆ

ນິພພານສູງສົດທີ ۲

“ຄວາມໜວນໄຫວ (ດີນຮັນດ້ວຍຕັນຫາແລະທິກູ້ຈີ) ຍ່ອມມີແກ່ປຸຄຄລ
ຜູ້ອັນຕັນຫາແລະທິກູ້ຈີອາຄັຍ

ຍ່ອມໄມ້ມີແກ່ ຜູ້ອັນຕັນຫາແລະທິກູ້ຈີໄມ້ອາຄັຍ
ເນື່ອຄວາມໜວນໄຫວໄນ້ມີ ກົຍ່ອມມີປໍລັກທີ

ເນື່ອມີປໍລັກທີ ກົຍ່ອມໄມ້ມີຄວາມກຳໜັດຍິນດີ
ເນື່ອໄມ້ມີຄວາມກຳໜັດຍິນດີ ກົຍ່ອມໄມ້ມີກຣມ-ກຣໄປ

ເນື່ອໄມ້ມີກຣມ-ກຣໄປ ກົມໄມ້ມີກຣຈຸຕິແລະອູບຕິ

ເນື່ອໄມ້ມີກຣຈຸຕິແລະອູບຕິ ໂຄນີ້-ໂຄນໜ້າກົມໄມ້ມີ ຮະຫວ່າງໂລກທັງ
ສອງກົມໄມ້ມີ ນີ້ແລ້ນີ້ທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກໆ”

ຜູ້ທຳຄາສະນາເລື່ອມ

ກິກຫຼັກຫ້າຍ ມູລເທິງສື່ປະກາດແລ້ວນີ້ ທີ່ທ່ານໃຫ້ພະລັກທົ່ວປະລົງເລື່ອນຈານເລື່ອມສູນໄປ ສີ ອຳຍ່າງໄວ້ວັນແລ້ວ? ສີ່ຍ່າງຄົວ

ກິກຫຼັກຫ້າຍ ພວກກິກຫຼັກເຕົ່າເຮືອນສູຫະກິດ ຕົກມາພິດດ້ວຍນາພໍ້ອັນດີເຊີກິດ ເຊື່ອ ບາທແລະພັຍງຸນ໌ໃຫ້ກິດແລ້ວ ແມ່ຄວາມໝາຍກີມີນັຍອັນຄລາດເດືອນ ກິກຫຼັກຫ້າຍ ນີ້ມູລກຣອນທີ່ທີ່ນີ້ ຜົ່າງໃຫ້ໃຫ້ພະລັກທົ່ວປະລົງເລື່ອນຈານເລື່ອມສູນໄປ

ກິກຫຼັກຫ້າຍອີກຍ່າງທີ່ນີ້ ກິກຫຼັກເປັນຄົນວ່າຍາກ ປະກອບດ້ວຍເຫດ ທີ່ທ່ານໃຫ້ເປັນຄົນວ່າຍາກ ໄນເອົດທານ ໄນຍ່ອມຮັບ ດຳຕັກເຕືອນໂດຍຄວາມເຄறພනັກແນ່ນ ກິກຫຼັກຫ້າຍ ນີ້ມູລກຣອນທີ່ສ່ອງ ຜົ່າງໃຫ້ໃຫ້ພະລັກທົ່ວປະລົງເລື່ອນຈານເລື່ອມສູນໄປ

ກິກຫຼັກຫ້າຍ ອີກຍ່າງທີ່ນີ້ ພວກກິກຫຼັກທ່ານໄດ້ ເປັນພໜູ້ຕົວ ຄລ່ອງແຄລ່ວໃນໜັກພະພູທີ່ຈະນະ ທຽງຮຽມ ທຽງວິນຍີ ທຽງມາຈິກາ (ແມ່ບ່າ) ກິກຫຼັກທ່ານນີ້ ໄນ້ໄດ້ເວົາໃຈໃໝ່ກາສອນໃຈຄວາມແຂ່ງສູດ ທັກ້ງຫາຍແກ່ຄົນອື່ນໆ ເມື່ອທ່ານແລ້ານັ້ນ ລ່ວງລັບດັບປັບໄປ ສູດທັກ້ງຫາຍກີ່ເລີຍຂາດຜູ້ເປັນມູລກຣາກໄນ້ເມື່ອທ່ານກັບສິບໄປ ກິກຫຼັກຫ້າຍ ນີ້ມູລກຣອນທີ່ສ່າມ ຜົ່າງໃຫ້ໃຫ້ພະລັກທົ່ວປະລົງເລື່ອນຈານເລື່ອມສູນໄປ

ກິກຫຼັກຫ້າຍ ອີກຍ່າງທີ່ນີ້ ພວກກິກຫຼັກໜີ້ນເຄຮີ ທຳກາຮະສມບົງກາຮປະພຸດຕິຍ່ອຍ່ອນໃນໄຕຮລິກຂາ ເປັນຜູ້ນໍາໃນທາງທຽມ ໄນ້ເທີ່ມເລີຍແລ້ນີ້ກີຈແກ່ວິເວກຮຽມ ໄນປະກາດມາເພີຍເຫຼື່ອ ເພື່ອຄື່ງສິງທີ່ຢັງໄນ້ຄື່ງ ເພື່ອບຣລຸສິງທີ່ຢັງໄນ້ບຣລຸ ເພື່ອທ່ານໃຫ້ແຈ້ງໃນລົງທຶນໃຫ້ເກົ່າໃຫ້ແຈ້ງ ຜູ້ບ້ານໃນກາຍຫັ້ງໄດ້ເຫັນພວກພະເຮົາແຫ່ງທີ່ນັ້ນ ທຳແບບແຜນແຫ່ງທີ່ນັ້ນໄວ້ ກົດອົາເວົ້າປັບປຸງແບບອ່າຍ່າງ ຈຶ່ງໃຫ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ທຳກາຮະສມບົງກາຮນັ້ນ ປະຫຼາມປະພຸດຕິຍ່ອຍ່ອນໃນໄຕຮລິກຂາ ເປັນຜູ້ນໍາໃນທາງທຽມ ໄນ້ເທີ່ມເລີຍແລ້ນີ້ກີຈແກ່ວິເວກຮຽມ ໄນປະກາດມາເພີຍເຫຼື່ອ ເພື່ອຄື່ງສິງທີ່ຢັງໄນ້ຄື່ງ ເພື່ອບຣລຸສິງທີ່ຢັງໄນ້ບຣລຸ ເພື່ອທ່ານໃຫ້ແຈ້ງໃນລົງທຶນໃຫ້ເກົ່າໃຫ້ແຈ້ງ ຕາມກັນເລື່ອປັບໄປ ກິກຫຼັກຫ້າຍ ນີ້ມູລກຣອນທີ່ສີ ຜົ່າງໃຫ້ໃຫ້ພະລັກທົ່ວປະລົງເລື່ອນຈານເລື່ອມສູນໄປ

ກິກຫຼັກຫ້າຍ ມູລເທິງສື່ປະກາດນີ້ແລ້ວ ທີ່ທ່ານໃຫ້ພະລັກທົ່ວປະລົງເລື່ອນຈານເລື່ອມສູນໄປ

(ພຣະໄຕປົງກາບາລີ ສຍາມຮັກ ແກ/ດັກ/໑໖໖)

ຜູ້ທີ່ນໍາຮັກ ນໍາເຄົາຮພ

“ກິກຊູທັງໝາຍ! ກິກຊູ ເນື່ອປະກອບດ້ວຍຮຽມແປດ
ອຢ່າງແລ້ວ ຍ່ອມເປັນຜູ້ທີ່ນໍາຮັກ ນໍາພອໄຈ ນໍາເຄົາຮພ ນໍາ
ສຽງເສີ່ງ ຂອງເພື່ອນຜູ້ປະພຸດຕິພຣໍມຈຣຍ໌ດ້ວຍກັນ ຮຽມແປດ
ອຢ່າງຂະໜາດ ບ້າງເລ່າ? ແປດອຢ່າງ ດື່ອ :-

១. ກິກຊູໃນຮຽມວິນຍັນນີ້ ເປັນຜູ້ໄມ່ຕ້ອງກາຮລາກ
២. ເປັນຜູ້ໄມ່ຕ້ອງກາຮສັກກະ
៣. ເປັນຜູ້ໄມ່ຕ້ອງກາຮທຳຕັວໃຫ້ເດັ່ນ
៤. ເປັນຜູ້ຮັຈກາລ
៥. ເປັນຜູ້ຮັຈປະມານ
៦. ເປັນຄົນໃຈສະອາດ
៧. ເປັນຄົນໄມ່ພູດມາກ
៨. ໄນເປັນຄົນມັກດໍາວ່າຮ້າຍເພື່ອນຜູ້ປະພຸດ

ພຣໍມຈຣຍ໌ດ້ວຍກັນ

ກິກຊູທັງໝາຍ! ກິກຊູ ເນື່ອປະກອບດ້ວຍຮຽມແປດ
ອຢ່າງແລ້ວ ຍ່ອມເປັນຜູ້ທີ່ນໍາຮັກ ນໍາພອໄຈ ນໍາເຄົາຮພ ນໍາ
ສຽງເສີ່ງ ຂອງເພື່ອນຜູ້ປະພຸດຕິພຣໍມຈຣຍ໌ດ້ວຍກັນແລ້ວ”

(ພຣະໄຕຣປິງກບາດີ ສຍານຮັກ ເມສ/ກະຕ/ດຂະກ)

ຄນອກນັ້ນຊື່

“ກິກຫຼັ້ງຫລາຍ! ກິກຫຼັ້ງຫລາຍ ເປັນຄນທີ່ໂລກລວງ ກະດັ່ງ ພູດ
ພລໍາ ຍກຕ້ວ ຈອງທອງ ໄຈິ່ງເພື່ອ

“ກິກຫຼັ້ງຫລາຍ... ກິກຫຼັ້ງຫລາຍ... ມີໃຫຍ່ຄນຂອງເຮົາຕາຄຕ
ກິກຫຼັ້ງຫລາຍ... ກິກຫຼັ້ງຫລາຍ... ໄດ້ອອກໄປນອກຮົມວິນຍເສີຍ
ແລ້ວ ແລະກິກຫຼັ້ງຫລາຍ ຢ່ອມໄມ່ເຖິງຄວາມເຈົ້າຢູ່ງດົງມ ໄພນູລົມໃນຮົມ
ວິນຍນີ້ໄດ້ເລຍ”

(ພຣະໄທກປິງການເລື້ອງສຍານວັນ ໂອ/ຕຕ/ຂໍ)

ອນາມາສ ۱۰

ດີອວັດຖຸວັນໄນ້ຄວາງຈັບຕ້ອງ ຄໍາລະເມີດຕ້ອງວິນຍຸກກວູ ມີ
۱۰ ປະກາຣ ໄດ້ແກ່

๑. ວ່າງກາຍແລະເຄື່ອງປະດັບສຕີ ແນ້ສັຕິງເດັ່ນຈານຕົວເນື້ຍ
ຮວມທີ່ງວັດຖຸທີ່ທຳມະລັກຄຶງກັນ ເຊັ່ນ ຮູປຕຸກຕາຫພູຟີງ, ຮູປເຂີຍນຫພູຟີງ
ເປັນຕົ້ນ

໨. ຮັຕະນະ ທັ້ງ ۱۰ ມີ ເພີ່ມ ພລອຍ ທອງ ແລະເງິນ ແກ້ວ
ມຸກດາ ເປັນຕົ້ນ

໩. ອາວຸຫ ເຊັ່ນ ປື່ນ ມຶດ ຍາພິ່ນ ເປັນຕົ້ນ

໪. ເຄື່ອງມືອດັກຈັບສັຕິງ ເຊັ່ນ ແທ ອວນ ເປັນຕົ້ນ

໫. ເຄື່ອງດັຕີ-ກີ່ພໍາ ແລະການບັນເທິງທັງປວງ

໬. ຂອງທີ່ມີໄດ້ຮັບປະເຄນ ເວັນແຕ່ນໍາດືມ ໄນ ມີໜໍາຮະັກ
ກະດາບ ຊໍາຮະ ເປັນຕົ້ນ

໭. ອາຫາບັນເຕາໄພ

໮. ພລໄໝ້ເຊື່ອກິດໂຍ້ນິທີ (ໂຍ້ປັນຕົ້ນ)

໯. ຂໍາວເປົ້ອກແລະຮັບຜູ້ອາດີຕ່າງໆ

໱. ສີລັພຕປຣາມາສ ເຊັ່ນ ເຄື່ອງຮາງ ຂອງຂັ້ງ ມົງຄລ
ຕື່ນຂ່າວ ເປັນຕົ້ນ (ຈາກພຣະວິນຍິປົງກ ເລີ່ມ ۱ ການ ۳ ມັນ ۱۷/໔)

໨ມາຍເຫຼຸ ອົ່ງໆ ພຣະພຸທອບັນຍູ້ຕີທີ່ທຽງທ້າມທຸກຂ້ອງ ເທິ່ນກ່າວ່າຈະປັບເຂົ້າຂ້ອງ ۱۰ ເປັນ
ສີລັພຕປຣາມາສດ້ວຍ ແມ່ກຸ້ງໝື່ສົງໝົງທີ່ລ໌ວ່າງເກີນກວ່າ ၈ X ၁၃ ຕີປ ພຣະສຸດຕະທີ່ທຽງ
ບັນຍູ້ຕີກົ່ນ່າຈະເປັນວັດຖຸອນາມາສດ້ວຍເໜີອຸນກັນ (ຜູ້ວັບຮົມ)

ຕະບອວຍຫ້າ

อาณีสูตร (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๖ หน้า ๓๐๒)

“กิษทั้งหลาย! เรื่องเคยมีมาแล้ว กลองซึ่วอานกของกษัตริย์ ท่านจะเป็นกลองเก่าแก่ ต่อมากลองอานกแตกเนื้อกะบังส่วนหลุดออก พากท่านจะได้ตอกกลิ่มไว้ด้วยไม้อ่อนลงไปแทนเรื่อย ๆ จนเนื้อไม้เดิมหมดไป เหลือแต่ไม้ใหม่นั้นได้”

กิษทั้งหลาย! ในอนาคตกาล เมื่อมีผู้กล่าวพระสูตรที่ตถาคตกล่าวไว้ดีแล้ว ซึ่งมีอรรถอันเล็กซึ่งเป็นโลกุตระ ประกอบด้วยสัญญาธรรมอยู่ เชอเหล่านั้นจักไม่บรรลุนาจฉัพัง ไม่เก็บความสำคัญว่าควรเรียนควรศึกษา

แต่เมื่อมีผู้กล่าวพระสูตรที่นักประญรุ่นหลัง ๆ เรียนเรียงไว้ด้วยอักษรอันวิจิตรพิสดาร เป็นของภายนอกศาสนา เป็นสาวกภาษาเชต เชาเหล่านั้นย่อมสนใจฟัง อย่างฟัง ตะแคงฟังอย่างตั้งใจ และให้ความสำคัญว่าควรเรียนควรศึกษา

...พระสูตรเหล่านี้ที่ตถาคตกล่าวแล้วล้วนมีอรรถอันเล็กซึ่ง เป็นโลกุตระ ประกอบด้วยสัญญาธรรมจักอันตรธานสูญหาย เมื่อันเนื้อแท้ของกลองอานกฉันนั้นเหมือนกัน

ฉะนั้น เชอทั้งหลายพึงศึกษาอย่างนี้ว่า เมื่อเขากล่าวพระสูตรที่ตถาคตกล่าวไว้ดีแล้ว...พากเชอจะฟังด้วยดี จงเยี่ยஸตลงสตับ ตั้งใจฟัง ให้ความสนใจแก่ธรรมเหล่านั้นว่า ควรเรียนควรศึกษาตั้งนี้ฯ”

ตัวบทวิชา

ເອົຟກສູດຮ (ພຣໄຕປີປົກ ເຄີມ ۱۶ ທັນ ແລ້ວ)

“ແມລົງດູ່ດີກິນຂີ້ເຕີມທົ່ວງ ແລະ ຫ້າງໜ້າຍັງມີຂີ້ກອງໃຫຍ່ຮ່ວຍໆອີກ ມັນ
ຈຶ່ງດູ່ທີ່ມີນັ້ນແມລົງດູ່ດີ່ເຫັນວ່າ ເກິນຂີ້ເລີຍເຕີມທົ່ວງແລ້ວ ເຮຍັງມີຂີ້ກອງ
ໂຕມທີ່ມາຮ່ວຍໆຫ້າງໜ້າອີກ ດັ່ນໃດ

ກີກໜຸບາງຽຸນໃນຮຣມວິນຍັນນີ້ ອັນລາກສັກກາຮະແລະ ຂົ້ວເສີຍຄຣອນຈຳ
ຍໍາຍືຈິດແລ້ວ ກົດໜັ້ນ

ກີກໜຸທັ້ງໝາຍ! ລາກສັກກາຮະແລະ ຂົ້ວເສີຍຍ່ອມທາຮຸນ ເພື່ອຮອນ
ແລະ ພຍານຄາຍ ເປັນອັນຕະຣາຍແກ່ກ່າວບຮຣລຸຮຣມອັນເກນມຈາກໂຍຄະ ປື້ນ
ໄມມີຮຣມອື່ນຍິ່ງໄປກວ່າວ່ອຍ່າງນີ້ແລ

ດັ່ບອວິທີຫາ

พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๙ พระสูตตันตปิฎก เล่มที่ ๑๐ สังยุตตานิกาย สพายtanວຣຄ

ທາຮຸ້ນຫສູຕຣີ ๑

[๓๒๗] ສມຍໜຶ່ງ ພຣະຜູມືພຣະກາຄປະທັບອູ່ທີ່ຝຶ່ງແມ່ນໜ້າຄົງຄາ ແກ່່ງໜຶ່ງ ພຣະຜູມືພຣະກາຄໄດ້ກອດພຣະເນຕຣເຫັນທ່ອນໄມ້ໃໝ່ເຫຼຸ່ງທ່ອນໜຶ່ງ ອັນກະແລສໍາພັດລອຍມາຮົມຝຶ່ງແມ່ນໜ້າຄົງຄາ ແລ້ວຕັ້ງສາມວິກິຂູ້ທັ້ງຫລາຍວ່າ ດູກວິກິຂູ້ທັ້ງຫລາຍ ທ່ານທັ້ງຫລາຍເຫັນຫີ່ວ່າ ທ່ອນໄມ້ໃໝ່ໂນ້ນອັນກະແລສໍາພັດລອຍມາໃນແມ່ນໜ້າຄົງຄາ

ວິກິຂູ້ທັ້ງຫລາຍ ກຣບຫຼຸລວ່າ ເຫັນ ພຣະເຈົ້າ ฯ

ພ.ດູກວິກິຂູ້ທັ້ງຫລາຍ ຄ້າທ່ອນໄມ້ຈະໄມ້ເຂົ້າມາໄກລ໌ຝຶ່ງນີ້ຫີ່ວ່າ ຝຶ່ງໄສ້ນີ້ຈັກໄມ່ຈົມເລີຍໃນທ່າມກລາງ ຈັກໄມ່ເກຍບກ ໄມ່ຄູກມນຸ່ຫຍ່ຍໍ່ຫີ່ວ່າ ມີຄູກມນຸ່ຫຍ່ຍໍ່ຈັບເຂົ້າໄວ້ ໄມ່ຄູກນ້ຳວັນາ ໄວ້ ຈັກໄມ່ເນຳໃນກາຍໃນ ດູກວິກິຂູ້ທັ້ງຫລາຍ ດ້ວຍປະການ ດັ່ງກ່າວມານີ້ແລ ທ່ອນໄມ້ນັ້ນຈັກລອຍໄຫລເລື່ອນໄປສູ່ສຸມຖຣໄດ້ ຂໍອນນັ້ນພຽງເຫດຖ້ວໄຣ ເພຣະເຫດວ່າກະແສນໍາແກ່່ງແມ່ນໜ້າຄົງຄາລຸ່ມລາດໄຫລໄປສູ່ສຸມຖຣນັ້ນໄດ້ ດູກວິກິຂູ້ທັ້ງຫລາຍ ຄ້າທ່ານທັ້ງຫລາຍຈະໄມ່ແວ່ເຂົ້າຝຶ່ງຂັ້ນນີ້ຫີ່ວ່າ ຝຶ່ງໄສ້ນີ້ຈັກໄມ່ຈົມລົງໃນທ່າມກລາງ ໄມ່ເກຍບກ ໄມ່ຄູກມນຸ່ຫຍ່ຍໍ່ຫີ່ວ່າ ມີຄູກມນຸ່ຫຍ່ຍໍ່ຈັບໄວ້ ໄມ່ຄູກເກລີຍນ້ຳວັນາ ໄວ້ ຈັກໄມ່ເປັນຜູ້ເລີຍໃນກາຍໃນເຊີ່ວ່າ ດ້ວຍປະການ ດັ່ງກ່າວມານີ້ ທ່ານທັ້ງຫລາຍຈັກໂນົມນ້ຳມເອີ່ງໂນົມໄປສູ່ນີ້ພັພານຂ້ອນນັ້ນພຽງເຫດຖ້ວໄຣ ເພຣະເຫດວ່າ ສົມມາທິຈູ້ຍ່ອມໂນົມນ້ຳມເອີ່ງໂນົມໄປສູ່ນີ້ພັພານກີ້ຈັນນັ້ນແໜ້ອນກັນ ฯ

[๓๒๘] ເມື່ອພຣະຜູມືພຣະກາຄຕັ້ງສອຍໆນີ້ແລ້ວ ວິກິຂູ້ຫຼູປ່ານີ້ໄດ້ຫຼູລຄາມພຣະຜູມືພຣະກາວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ງຜູ້ຈີຣີຢູ່ ຝຶ່ງນີ້ໄດ້ແກ່ວ່າໄຣ ຝຶ່ງໄສ້ນີ້ໄດ້ແກ່ວ່າໄຣ ກາຣຈມລົງໃນທ່າມກລາງໄດ້ແກ່ວ່າໄຣ ກາຣເກຍບນັບໄດ້ແກ່ວ່າໄຣ ມນຸ່ຫຍ່ຍໍ່ຜູ້ຈັບຄືອະໄຣ ມີຄູກມນຸ່ຫຍ່ຍໍ່ຜູ້ຈັບຄືອະໄຣ ເກລີຍນ້ຳວັນາ ໄວ້ຄືອະໄຣ ຄວາມເປັນຂອງເນຳໃນກາຍໃນຄືອະໄຣ ພຣະຜູມືພຣະກາຄຕັ້ງສ່ວ່າ ດູກວິກິຂູ້ ຄໍາວ່າ ຝຶ່ງນີ້ ເປັນເຊື້ອແກ່ວ່າຍາຍຕະກາຍໃນ ນ ຄໍາວ່າຜູ້ໄສ້ນີ້ ເປັນເຊື້ອ

ແທ່ງອາຍຕະນະກາຍນອກ ລ ຄໍາວ່າລມໃນທ່າມກລາງ ເປັນຫື່ອແທ່ງນັ້ນທີຣາຄະ ຄໍາວ່າເກຍບກ ເປັນຫື່ອແທ່ງອ້ລມືມານະ ດູກຮົກກີກຊຸ ກົມນຸ່ຫຍ່ຜູ້ຈັບເປັນໄລ່ນ ກີກຊຸໃນຮຽມວິນຍິນ໌ ເປັນຜູ້ຄຸລຸກຄລື ເພລິດເພລິນ ໂສກເຕຣ້ວ້ອຢູ່ກັບພວກຄຸທັສົດ ເມື່ອເຂາສູກສູຊີ່ວ້າຍ ເມື່ອເຫາຖາກໜົກທຸກໜົກຊີ່ວ້າຍ ຍ່ອມຄິດກາປປະກອບຕະນີໃນ ກິຈການອັນບັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວຂອງເຂາ ດູກຮົກກີກຊຸ ນີ້ເຮີຍກວ່າມນຸ່ຫຍ່ຜູ້ຈັບ ດູກຮົກກີກຊຸ ອມນຸ່ຫຍ່ຜູ້ຈັບເປັນໄລ່ນ ກີກຊຸບາງຮູບໃນຮຽມວິນຍິນ໌ ຍ່ອມປະກົດຕີ ພຣ່າມຈຣຍ່ ປຣາຄານາເປັນແທນນິກາຍໝູ ໄດ້ໜູ່ໜຶ່ງວ່າ ດ້ວຍຕື່ລ ດ້ວຍວັຕຣ ດ້ວຍຕບະ ທີ່ອດ້ວຍພຣ່າມຈຣຍ່ນີ້ ເຮົາຈັກໄດ້ເປັນເຫວາດຫີ່ອເຫພຍເຈົ້າ ອົງຄົດໂອງຄົດໜຶ່ງ ດູກຮົກກີກຊຸ ນີ້ເຮີຍກວ່າອມນຸ່ຫຍ່ຜູ້ຈັບ ດູກຮົກກີກຊຸ ຄໍາວ່າເກລີຍວ ນ້ຳນານໆ ໄວ້ ເປັນຫື່ອແທ່ງກາມຄຸຄົນ ຕ ດູກຮົກກີກຊຸ ຄວາມເປັນຂອງເໜ່າໃນ ກາຍໃນເປັນໄລ່ນ ກີກຊຸບາງຮູບໃນຮຽມວິນຍິນ໌ ເປັນຜູ້ທຸກຄືລ ມີຮຽມອັນລາມກ ມີສະອາດ ມີຄວາມປະກົດຕີ່ນ່ວ່າຮັງເກີຍຈ ມີກາງານປກປິດໄວ້ ໄມເປັນສມຄະ ກົບປົງຄູານວ່າເປັນສມຄະ ໄນເປັນພຣ່າມຈາຣີ ກົບປົງຄູານວ່າເປັນພຣ່າມຈາຣີ ເປັນຜູ້ເໜ່າໃນກາຍໃນ ມີໃຈໜຸ່ມດ້ວຍກາມ ເປັນດຸຈຂະຍະມູລົມຍ ດູກຮົກກີກຊຸ ນີ້ ເຮີຍກວ່າ ຄວາມເປັນຜູ້ເໜ່າໃນກາຍໃນ

[ຕະແລ] ກົດໂດຍສມ້ຍັນນັ້ນແລ ນາຍນັ້ນທົດບາລີຍືນອູ້ໃນທີ່ໄມ້ໄກລ ພຣ່າຜູ້ມື້ພຣະກາດ ດນ ທີ່ນັ້ນແລ ນາຍນັ້ນທົດບາລີໄດ້ກຣາບທຸລພຣ່າຜູ້ມື້ພຣະກາວ ຂ້າແຕ່ພຣະອງຄົງເຈີຍ ຂ້າພຣະອງຄົງມີເຂົ້າໄກລືຟ່າງນີ້ ໄມເຂົ້າໄກລືຟ່າງ ໂດ້ວນ ໄມຈຳລັງໃນທ່າມກລາງ ໄມຕິດບນບາກ ໄມຖຸກມານຸ່ຫຍ່ຜູ້ຈັບ ໄມຖຸກອມນຸ່ຫຍ່ຜູ້ຈັບ ໄມຖຸກເກລີຍວ ນ້ຳນານໆ ໄວ້ ຈັກໄມ່ເໜ່າໃນກາຍໃນ ຂ້າແຕ່ພຣະອງຄົງເຈີຍ ຂ້າພຣະອງຄົງພົງໄດ້ບຣພໜາອຸປສມບທໃນ ສຳນັກຂອງພຣ່າຜູ້ມື້ພຣະກາດ ພຣ່າຜູ້ມື້ພຣະກາດຕຣ້ວສ່ວ່າ ດູກຮັນທະ ຢ້າຍ່າງນັ້ນ ທ່ານຈົງມອບໂຄໃຫ້ເຈົ້າຂອງເຄີດ ບ

ນ. ຂ້າແຕ່ພຣະອງຄົງເຈີຍ ໂຄທີ່ຕິດລຸກຈັກໄປເອງ ບ

ພ. ທ່ານຈົງມອບໂຄໃຫ້ເກົ່າຈົ້າຂອງເຄີດ ນັ້ນທະ ບ

ครั้งนั้นแล้ว นายนันท์โคงามอบโคให้แก่เจ้าของแล้ว เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคถึงที่ประทับ ครั้นแล้วได้กราบทูลพระผู้มีพระภาคว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์มอบโคให้เจ้าของแล้ว ข้าพระองค์พึงได้บรรพชาอุปสมบทในสำนักของพระผู้มีพระภาค นายนันท์โคงามได้บรรพชาอุปสมบทแล้วในสำนักของพระผู้มีพระภาค ก็แล้วท่านพระนันทะอุปสมบทแล้วไม่นาน เป็นผู้เดียว หลีกออกจากหมู่ไม่ประมาณมาก มีความเพียร มีตนส่งไปแล้วอยู่ไม่นานนัก ก็ทำให้แจ้งซึ่งที่สุดแห่งพระมหาธรรมจรรยาลัยอันยอดเยี่ยม ซึ่งกุลบุตรทั้งหลายผู้อุกบาชเป็นบรรพชิตโดยชอบต้องการนั้น ด้วยปัญญาอันยิ่งด้วยตนเองในปัจจุบันเข้าถึงอยู่รู้ชัดว่า ชาติลินแล้ว พระมหาธรรมจรรยาลัยจบแล้ว กิจที่ควรทำทำเสร็จแล้ว กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้มิได้มีกิจท่านพระนันทะได้เป็นพระรหันต์องค์หนึ่งในจำนวนพระอรหันต์ทั้งหลาย ๆ

ຈບສູຕຣທີ ๔

ທາຮຸ້ນຫສູຕຣທີ ๒

[๓๒๕] สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำคงคา ใกล้เมืองกิมมิลา พระผู้มีพระภาคได้ทรงเห็นท่อนไม้ท่อนใหญ่ ถูกกระเส้น้ำพัดไปในแม่น้ำคงคาครั้นแล้วตรัสรីภิกขุทั้งหลายมาตรัสสามว่า ถูกรภิกขุทั้งหลาย เธอทั้งหลายเห็นหรือไม่ท่อนไม้ใหญ่นั้น ถูกกระแสน้ำพัดไปในแม่น้ำคงคา ภิกขุทั้งหลายกราบทูลว่า เห็นพระเจ้าช้า ๆ แล้ว เมื่อพระผู้มีพระภาคตรัสอย่างนี้แล้ว ท่านพระกิมมิลະได้ทูลถามพระผู้มีพระภาคว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ผ่านน้ำได้แก่ออะไร ฯลฯ ถูกรภิกขุมิลະ ความเป็นผู้เน่าในภายในเป็นใจน ภิกขุในศาสนานี้เป็นผู้ต้องอาบติดที่เครื่าหมายของอย่างใดอย่างหนึ่ง การอุกจากอาบติดเช่นนั้น ยังไม่ปรากฏนี้เรารายกว่าความเป็นผู้เน่าในภายในใน

ຈບສູຕຣທີ ๕

ເນື້ອຄວາມພຣະໄຕຣປິກູກ ເລີ່ມທີ ۱۵ ປຣທັດທີ ۴၇၀၄-၄၈၈၄.

ໜ້າທີ ២១២-២១៥

ໄດ້ນຳພຣະທາຮູ້ຂັ້ນຮສູຕຣ ຂ້າງຕັ້ນນີ້ມາລົງໄວ້ ດ້ວຍເຫັນວ່າພຣະສົມມາສົມພຸທ່າເຈົ້າໄດ້ທຽງແສດງພຣະຮຣມໄດ້ໄຟໄພເຮົາທີກໍລາຍັ້ນ ມັ້ງເຊກໍລາຍັ້ນ ປຣໂຍສານກໍລາຍັ້ນ ໄພເຮົາທັງເປື້ອງຕັ້ນ ທ່າມກລາງ ແລະທີ່ສຸດ ດັ່ງເຊັ່ນຂໍອຄວາມຕ່ອໄປນີ້

-ຈະໄມ່ເຂົ້າໄກລືັ່ງນີ້-ຝັ້ງໂນັ້ນ ມາຍຄື່ງໄມ່ຕິດໃນອາຍຕະນະກາຍໃນ-ກາຍນອກ (ຕາກັບຮູປີ, ຫຼູກັບເສີຢຶງ)

-ຈັກໄມ່ຈຳລົງເສີຍໃນທ່າມກລາງ ມາຍຄື່ງໄມ່ຈຳລົງຢູ່ໃນນັ້ນທີຣາຄະຄວາມເພີດເພີນໃນກາມຄຸນ

-ຈັກໄມ່ເກຍບກ ມາຍຄື່ງ ໄມ່ມີອັສມິມານະ ຄວາມຕື່ອຕ້ວ ທະນະຕນ

-ໄມ່ຖຸກອມນຸ່ຍ່ຈັບໄວ້ ມາຍຄື່ງ ໄມ່ຄຸລຸກຄືລື ໂຄກເຄຣວ້າ ເພີດເພີນອູ່ກັບພວກຄົຫ້ສົນ

-ໄມ່ຖຸກອມນຸ່ຍ່ຈັບໄວ້ ມາຍຄື່ງ ໄມ່ປະປັດຕິພຣມຈະຈຣຍີເພື່ອ ຄວາມປຣາດນາເປັນເທັພທີ່ອເທວດາ ອີ່ເທັພເຈົ້າອົງຄືໄດ້ອົງຄືໜີ້

-ໄມ່ຖຸກເກລີຍວໍາວ່ານາ ໄວ ມາຍຄື່ງ ໄມ່ຖຸກຄວາມຄຸນທັງຫ້ດູດວນເຂົາໄວ້

-ຈັກໄມ່ເນົ່າໃນກາຍໃນ ມາຍຄື່ງ ໄມ່ຖຸຄືລື ໄມ່ມີຮຣມອັນລາມກອັນໃຈໜຸ່ມດ້ວຍການ

ມີສຳນັກປົງປັບຕິມາກມາຍຫລາຍແໜ່ງ ທີ່ສອນໃຫ້ສາວກແລະພຸທ່າ ບຣັ່ງທີ່ປະປັດຕິປົງປັບຕິຮຣມເພື່ອປຣາດນາຈະເປັນເທວດາໃນສວຣົກໜັດດຸສີຕາ ແຕ່ມີອູ່ລຳນັກໃຫຍ່ລຳນັກທີ່ອີ່ຈູ້ານປຣາດນາຈະໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ເຮີຍກັນໃນໜຸ່ສາວກ ວ່າ “ດຸສີບຸວີ” ເປັນເປົ້າໝາຍປລາຍທາງສູງສຸດດ້ວຍຄຣກຫາ ອຢ່າງຄວາຍໜີວິດ ດ້ວຍການປຳເພົັນທານຕ່ອບໜູ້ດ້ວຍທຣພົບສິນເງິນທອງຈຳນວນ ມາກ ມີການແຕ່ງກາຍລ້ອລື່ອເລີຍແບບອ່າງໝາວສວຣົກດ້ວຍອັນຸມັນຕື່ເຄື່ອງປະດັບ ຜູ້ເຂົ້າເກີດວ່າມີຜູ້ຄົນລ່ອມໜ່າງມາບຸນຍອ່າງໜີ້ກັນມາກເຫຼືອເກີນ ຈຶ່ງໄດ້ນຳ ພຣະສູຕຣນີ້ມາລົງໄຫ້ອ່ານກັນວ່າ ພຣະພຸທ່າເຈົ້າທຽບສອນວ່າໄວ້? ທ່ານຈະໄມ່ເຂົ້າ “ຖຸກອມນຸ່ຍ່ຈັບໄວ້” ຕາມພຣະສູຕຣນີ້ດອກທີ່ອ? ແລະໜີ້ໄມ່ຮູ້ສັຈະ ປຣາດນາ

การเกิดเป็นเทวดามีมากในโลกนี้ (สูเมรุเควีคานา๒๖/๔๐๖) ไปเกิดเป็นเทวดาก็ทุกข์อย่างเทวดา เพราะเทวดาก็มีขันธ์ มีขันธ์ก็มีทุกข์ เพราะปิดอยาภูมิ ยังไม่ได้ (ไปหาอ่านชาดก “สุพรหมเหพบุตร” ในหนังสือมหาชัยเล่ม ๙) พอธุรู้ว่าตัวเองจะต้องจุติแล้วไปตกนรกเพราแวงกรรม ก็เคร้าโโคกาอาดูร จนกระหงั่นได้พับคำสอนพระพุทธองค์ให้เจริญสติปัญญาจึงได้พันทุกข์

จำได้ไหม เมื่อทรงตรัสรู้ใหม่ๆ เมื่อครั้งจะส่งพระรหันต์สาวกหลบลับองค์ไปประภาคพาราสนาหารแแรก ทรงประทานโอวาทว่า “เราได้พันแล้วจากป่วยทั้งป่วย ทั้งที่เป็นของพิพิญและของมนุษย์ แม้วกเวชอก็เมื่อนกัน จงเที่ยวไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ชนเป็นอันมาก...” ดังนั้นแก้เบ็นธรรมทายาทรัช จงอย่าหลงของพิพิญ!

สำนักนี้อีกเมื่อนกัน ที่แบงแยกชนชั้นผู้ปฏิบัติธรรม ไม่ว่า อุบาสก-อุบาสิกา หรือภิกษุสงฆ์ (โดยสมมุติ) แบ่งแยกชนชั้น มีพระเก่า พระใหม่ พระใน พระนอก แบ่งระดับชั้นภัณฑ์ (ผู้แก่พระขนาดมากกว่า คือผู้บัวช ก่อนเม้มเพียงวันเดียว) และชั้นอนุรุโถ (ผู้บัวกายหลังเม้มในวันเดียวกันนั้น) ผู้บัวกายหลังจะถูกกดข่มด้วยประการต่างๆ ให้เคารพ นบไห้ว มีเงิน เป็นปัจจัยถวายหัวหน้าสายหัวหน้าศูนย์เป็นค่านำบุญคล้ายการค้าบุญหรือบุญธุระอย่างนั้น เงินนำบุญนี่ ถ้ามิที่มาไม่ชอบแล้ว จะนำมาใช้บัวพระ สักกิ้งเสนก็คงไม่ได้บุญ เพราะไม่ใช่เนื้อนานบุญ เพราะลากลักษณะซึ่งเสียง แลบผิดร้อนหมายค่ายเป็นอันตรายต่อการบรรลุธรรมดุจเมลงคุณกินนี้เต็มท้อง (เอฟกสูตร เล่ม ๑๖/๒๕๑) “ลากลักษณะ ย่อมทำลายคนชั่วฯ ลักการโกรกบุริสัง หันติ” (เทวทัตสูตร ๑๕/๒๑๓) และยิ่งเอาเครื่องดนตรีกีฬ้า การฝึกแ雷ของตำรวจทหารมาใช้กับนาคกับพระ มันเป็นอาบัติโนามาสต์องห้ามหรือไม่ขอให้ไปอ่านวินัยเล่ม ๑ ภาค ๓ หน้า ๑๗๔ (คุณนุชย์เล่ม ๑๖ หน้า ๒๓๓ ภิกษุมหาโร หน้า ๒๓๓) การเผยแพร่พระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าไม่เคยใช้เครื่องดนตรีกีฬ้าในการบันเทิง ดีดลีตีเป่า ร้องรำเติดเทิง ที่ไหนไปที่นั่น หรือว่าต้องใช้การเผยแพร่ศาสนาด้วยการตุนฉบับเทิงธรรมทางจหทีกันแล้ว สืบอย่างเดือนดีหมายแก่สมัย แต่ถ้ามองข้ามเสียงวัตรและอภิสมาจารพุทธ วินัยบัญญัติ ไม่สำรวมสั่งไว้ร่วมอินทรีย์ทางหูตาก็เรียกๆ จีๆ จ้าๆ

เหมือนคุณหัสส์ชาวบ้านเลี้ยงแล้ว จะพึงเป็นธรรมทายาทได้อย่างไร คงเป็นได้แค่ปากกับตัวหนังสือบนโปสเตอร์ เพราะพระแท้ท่านจะทอดถ่ายตาเพียงช้าๆ และสันทนาธรรมแต่พ่องาม ไม่สรวราเลsexารึเคร่งเหมือนอย่างกับ大爷ลากคู่หูคู่ชา ถ้ายิ่งให้สาวกอภิเษกสอนว่าพระพุทธเจ้ายังต้องมาให้หลงปุ่น หลวงพ่อของตนด้วยแล้ว ถ้าหากสอนอย่างนี้จึงจะเป็นที่ว่าอเวจีมานราก็คงจะรับไม่ไหวจะกระซิบ มืออยู่ในพระสูตรหรือคัมภีร์ไหนกันหรือ? แม้แต่การนุ่งห่มก็ใช้แต่งให้ดูแตกต่างกันตามตำแหน่ง สุดพิจารณาปฏิสัมขายโโย นิโล จีรังกันแต่ปาก ไม่ลงไปถึงใจ เน้นสอนดีชัวร์ยุ่นที่การนุ่งห่ม เรียกนุ่งห่มดี-นุ่งห่มชัว เน้นทานอาภิสูตรเป็นหลักจะไปสร้างคติแต่ด้วย กิเลส เรียกันว่าสร้างระบบเหมือนราชการที่ทำอยู่คล้าย (การทำงานคล้าย) กระทรวง ทบวง กรม กอง แล้วก็แต่ตั้งตำแหน่ง ยศคักดีในหมู่สำนักของตน มีค่าจ้างเป็นปัจจัยค่าน้ำบุญ ที่นี่พระที่บวชเข้าไปที่สำนักนี้ ต่างกับวชเพื่อหวังตำแหน่งระดับสูงๆ ก็คงจะหวังลาชือเลียงอันแสนผิดหวังนั่นแหลกถือเรือถือตัวกันมากเหลือเกิน (ก็คงอาจจะเนื่องมาจากการยึดถือเอวานิพพานเป็นอัตตาลกรรมัม จึงมุ่งนิพพานกันมาก) แต่ไม่ควรพัดด้วยคีลวัตtrapปฏิบัติ มุ่งเอาผลงานเป็นสำคัญอย่างนี้จะเรียกว่า “ท่อนไม้ ที่เกยบก” (มีอัลมิมาณะ ความถือตัวท่านตน) ตั้งในตราฐานธสูตร “ได้หรือไม่? โปรดพิจารณาตรองดูด้วยสติและปัญญาเอาเองเถิด และถ้าหากยิ่ง “แห่ในภายใต้” (ทุคีล มีใจซุ่มด้วยการ) ด้วยแล้ว ก็อย่าหวังเลยว่า จะได้loyให้ไปสู่มหาสมุทรคือพระนิพพานได้สำเร็จ แม้แต่ดุลิตบุรีก็ไปไม่ถึง ยังมีกิเลส โภค โกรธ หลง อย่างนี้ปิดประตูอบายภูมิยังไม่ได้ เชือพระพุทธเจ้าเตือน!

พระพุทธองค์ทรงสอนให้ล่วง ปฏิบัติเพื่อสัลโดย ไม่ใช่สัลเข้า!

(หลักตัดสินพระธรรมของพระพุทธเจ้ามีแบดประการคือ คล้ายกำหนด-คล้ายทุกข์-ลงกิเลส-มักกันอยู่-ลันโดไซ-ลงปลงด-พากเพียร-เลี้ยงง่าย-จากโโคตมีสูตร)

ກາຮອຸທິສບຸຜູ້ໃຫ້ເຫວດາ

ໃນ “ເຫວຕາທີສະ ທັກຂີ່ານານີ້ມີທາ” ແປລ

“ຢ້ສົມົງ ປະເທເສ ກັບເປີຕີ ວາສັງ ປັນເຕີຕະຫາດີໂຍ”

ບັນທຶກຕາຕີສຳເວົ້າກາຮອງຢູ່ໃນປະເທດລາວທີ່ໄດ້

ສືລະວັນເຕັດຄະ ໂກເຊົ້າ ສັນຍະນະເຕ ພຣະມະຈາຣີໂນ

ພຶກເຊົ້າແລ້ວທ່ານແນ້ງມີມືລືກສຳຮ່ວມປະພາດີພຽມຈະຮຍໍລື່ງດູກັນໃນທີ່ນັ້ນ

ຢາດັຕະຄະ ເຫວດາ ອາສຸງ

ເຫວດາແລ້ວໄດ້ມີໃນທີ່ນັ້ນ

ຕາສັງ ທັກຂີ່ານະມາທີເສ

ຄວາອຸທິກທັກຂີ່ານາການເພື່ອເຫວດາແລ້ວນັ້ນດ້ວຍ

ຕາປູ້ມືຕາ ປູ້ປະຍັນຕີ

ເຫວດາທີ່ໄດ້ບູ້ຈາເລົ້ວ ທ່ານຍ່ອມບູ້ຈາບ້າງ

ມານິຕາ ມານະຍັນຕິນັງ

ທີ່ໄດ້ນັບຄືອເລົ້ວ ຍ່ອມນັບຄືອບ້າງ

ຕະໂຕນັ້ນ ອຸນຸກົມປັນຕີ

ແຕ່ນັ້ນແພດາທ່ານຍ່ອມອຸນຸເຄຣາະທີ່ເຂາ

ມາຕາປຸຕັດວະ ໂອຮະສັງ

ປະທິບິນມາຮາດາອຸນຸເຄຣາະທີ່ບຸຕຣອັນເປັນໂລຮສ

ເຫວຕານຸກົມປົມໂປໂສ

ບຸ້ຮູ່ບັນທຶກຕາຕີເນື່ອໄດ້ອາຄີຢາເຫວດາອຸນຸເຄຣາະທີ່ເລົ້ວ

ສະຫາ ກ້າທ່ານີ ປັສສະຕີ

ຍ່ອມເຫັນກິຈການອັນເຈຣີຢູ່ຖຸກເນື່ອ ບໍາ

ໃນ “ເຫວຕາກີສັ້ມມັນຕົນຄາຄາ” ແປລ

“ຢານີ້ຮະກູຕານີ ສມາຄະຕານີ ກຸມມານີວາ ຢານີວະ ອັນຕະລິກເຂ

ທີ່ມູ່ກູຕາແລ້ວໄດ ຖື່ນີ້ກຸມມານີວາກີດີ ເຫວດາ ທີ່ສົດິຕິຢືນອາການ

ກີດີ ຜົ່ງມາປະໜຸມກັນແລ້ວໃນທີ່ນີ້

ສັພເພວະ ຖູຕາ ສຸມະນາ ກະວັນຕຸ

ຂອໜູ່ເທິພແລກ່ານັ້ນທັງໝາດຈົງໂສມນັ້ສ

ອະໂຄປີ ສັກກັຈະ ສຸນນຕຸ ກາສີຕັງ

ອົ່ງຈະຟັງກາຍືຕໂດຍເຄາຣພ...ໍາລາ

...ເມຕັດ ກະໂຮຄະ ມານຸສີຍາ ປະຍະ

ຈົກຈະທຳເມຕາໄມ້ຕົວຈິຕີໃນໜູ່ສັຕິງ...ໍາລາ ...ບູຕາທູ່ເທິພທັ້ງ
ໜ່າຍເປັນຜູ້ມືຖື້ມີມາກ ເປັນພວກອາທິສມານກາຍທີພຍ່...ຈົກເປັນຜູ້ໄມ້
ປະມາກແລະຮັກໝາມນຸ່ຍໍຍ່ອຍໆເຄີດາ”

“ໜັ້ນເຫັນໄດ້ ໄມວູ້ສັຈະ (ອວິຈໍາ ຕັນຫາ ອຸປາຫານ) ວັນ
ພຣະພຸທ່ອເຈົ້າທຽບແສດງແລ້ວ ພາກັນຊື່ນໝາກພ (ກວັດຕັນຫາ) ປະກາດ
ເກີດໃນເຫວາດ ຜັ້ນເຫັນນີ້ມີມາກໃນໂລກນີ້” (ສູເມັກເກົ່າຄາຕາ ๒๖/๔๐๖)

ກະວະຕຸ ສັພພະມັງຄະລັງ

ຂອ້ສຽງມົງຄລຈົງມືແດ່ທ່ານ

ຮັກຂັ້ນຕຸສັພພະເຫວາດ

ຂອ້ເຫັນເທິພດາທັ້ງປະງ ຈົກໝາກທ່ານ

ສັພພະພຸທ່ອຫານນຸ່ກາວເວນະ...ສັພພະຮັມມານຸ່ກາວເວນະ...ສັພພະສັງໝານນຸ່ກາວເວນະ ສະຫຼາໂສຕີ ກະວັນຕຸເຕ

ຂອ້ຄວາມສັວສັດີທັ້ງໜ່າຍ ຈົກມືແດ່ທ່ານທຸກເນື່ອເທິອຸ່ນ ພ

ເຮື່ອງເຫວາດ ໄດ້ເຄຍ້ນມາກລ່າງໄວ້ໃນໜັງສື່ອມນຸ່ຍໍຍ່່ຫ່າຍເລີ່ມ ເຊັ່ນ
ເລີ່ມ ๓-๔-៥-๗-១២ ແລະໂດຍເຄພາເລີ່ມທີ່ໜ້ວວ່າ “ຄຳສອນກາວອຸທິສະບຸນູ່ທີ່
ໄດ້ຜົລ” ຂອງຫລວງນູ່ເກົ່າມ ອາຈີນຄະສືໄລ

ເຮື່ອງຂອງເຫວາດ ມີເສດງໃນພຣະໄຕຣີປຶກ ສົຕີຕອຢູ່ໃນເທິງໂລກທັກໜັ້ນ
ໂດຍເຄພາອຍ່າງຍິ່ງໜັ້ນຈາຕຸມທາຮາຊິກາ ທີ່ອູ່ໄກລ້ມນຸ່ຍໍຍ່ມາກທີ່ສຸດ ອັນມືກ້າວ
ມທາຮາຊທັ້ງສີເປັນທ້າວຈຸໂລກບາລ ຕູ້ແລຮັກໝາໂລກມນຸ່ຍໍຍ່ ມືຖື້ມີກຳນາຈ
ມາກ ແມ່ນພຸທ່ອກາລັກກີ່ເກີ່ວຂ້ອງກັບພຣະມາໂພທີສັຕິ ແລະພຣະສັມມາ
ສັມພຸທ່ອເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຈຸຕິລົງສູ່ພຣະຄຣວົງພຸທ່ອມາຮາດາ ປະສູຕີ ຕຣັສົງ ແລະດັ
ປລຸມເທິນາ ແລະຈົກຈະທຳພຣິພພານ

ຜູ້ທັງຄວາມເຈົ້າຢູ່ໃນທັງທາງໂລກແລະທາງອະນຸມ ພຶ້ງປົກິບຕີ “ອຸທິດ
ບຸ້ນຸ້ທີ່ເຫວາດເປັນເຫວາພລື” ເດີ

ถ້າທ່ານລະເລຍກາທໍາເຫວາພລື ຄືວ່າທ່ານພລາດກາຣເຮີມຕັ້ນຊືວິຕ
ທ່ານຈະພລາດຈາກຄວາມສໍາເຮົາຈັກທັງທາງໂລກແລະທາງອະນຸມ ພລາດທັ້ງປິຍັຕີ
ປົກິບຕີ ປົກິເວັດ ມຣຄຜລນິພພານ໌ໄໝເກີດ

ຜູ້ໄໝລັ້ກຫາເຂື່ອເຮື່ອເຫວາ ຄືວ່າຜູ້ໄໝມີ “ທລວຕຖ ລັ້ມສກຕາລັ້ກຫາ
ບັນຍາ” ເປັນຜູ້ມີມິຈາທິງສູງ ໄມເຂື່ອພຣະພຸທະເຈົາ ໄມມີຕາຄຕໂພທີລັ້ກຫາ
ສິ້ນຊືວິຕີໄປອບາຍກູມສັນເດືອວ ຄື ໂລກັນຕນຽກ

ໄໝເຂື່ອ...ອຍ່າລົບຫລຸ່ງ !

ຫລວງພ່ອປານ ໂສ້ນໂໂ (ພຣະຄຽວິທາກີຈານຸກາຣ) ວັດບາງນມໂຄ
ຈັງຫວັດອຍຸ່ຍາ ທ່ານວ່າໄວ້ໃນໜັງສື່ອປະວັດຕີຂອງທ່ານວ່າ ໃຫ້ປັນຮູ່ປົນໝາຍ-
ໜູ້ງ ແລະສັດງເລື້ຍເທົ່າຈຳນວນຄນລັດຕົວໃນບັນ ເປັນຕູ້ກາດີນປັນ ພຣ້ອມ
ດ້ວຍຂົນເຈື່ອນແລະຂ້າວຕົມລູກໂຍນ ໄສ່ກະຈາດໄປວາງໄວ້ທີ່ຫັ້ງບັນ ທໍາກາຣ
ນູ້ຈາເຈົ້າກາຣນາຍເວຣຂອ່ໂທລິກຣມ ຈະແຄລ້ວຄລາດປລອດກັຍຈາກໂຮຄຮ້າຍ
ແລະກັຍທັ້ງປົງ ເໜັນຜລ້າງດັນກແລ້າ (ເກີດ ១៦ ກຣກງາມ ២៤៨ - ២១
ກຣກງາມ ២៤៨ ຕຽງກັບແຮມ ១៤ ຄໍາ ເດືອນແປດ ອກໂມງເຍັນ ອາຍຸ
៦៣ ປີ ພຣະຊາ ៤៣ ພຸທະກູມສ່ວັງວັດໂບສົດວິທາර ៤០ ວັດ ສູ້ວັນ
ມຣແນກພລ່ວງໜ້າສາມປີ)

ໄໝເຂື່ອ...ອຍ່າລົບຫລຸ່ງ !

๑๙. ปัจฉินลิขิต

การทำใจให้ว่าง เป็นเรื่องยาก เพราะเกิดมาก็สั่งสมอะไรๆ เข้ามาตามมา “ความเสน่หานในบุตรภรรยา” (ทรัพย์สมบัติทั้งปวง) “ดูจะไม่ไฝกอใหญ่ที่เกี่ยวพันกันอยู่” จึงให้ฝึกหัด ปล่อยวาง ทำใจให้ว่างๆ เริ่มต้นตั้งแต่เดี๋วนี้ จนให้เกิดเป็นอาชีวกรรมเป็นชนกกรรมนำไปเกิดทำให้เป็น “กรรมฐานในชีวิตประจำวัน” (กรรมฐานลึมตา) คือ ทำให้สติปัญญาเกิดปอยๆ เนื่องๆ ให้เป็นนิสัยปัจจัยเข้าไว้ไปพชาติข้างหน้า

ความจริง ไม่ควรขอให้ลึกลับซราเลียก่อนแล้วจึงเข้าปฏิบัติหรอกวัยเด็กวัยหุ่นลงมา กดครัวเข้าไปศึกษาชีวิต ไม่ควรประมาทว่ายังหุ่นสาวอยู่ ยังแข็งแรงอยู่ ยังไม่ป่วยไข้ ยังไม่ตาย ถ้าหากรอให้แก่ เจ็บไข้ก็จะสายเกินแก้ไข เดี๋ยวนี้เครื่องมือสื่อสารเจริญมาก การหาฟังธรรมการฝึกปฏิบัติธรรมก็มีมากมายหลากหลายกว่าแต่ก่อนมาก ควรเริ่มต้นที่ปรับเปลี่ยนแนวคิดของตนให้มีสัมมาทิฐิ ให้เชื่อกรรม เชื่อว่าสัตว์โลก มีกรรมเป็นของตัว และเชื่อในพระปัญญาตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า

หยุดคิดสักนิดว่า “เกิดมาทำไม?” หรือว่าเกิดมาเพื่อที่จะตาย เท่านั้น ตายแล้วจะไปเมืดหรือไปสว่างก็ไม่รู้!

ถ้าหากมนุษย์แสวงหาพระธรรม เหมือนกับที่ไปแสวงหาเงิน หาทรัพย์กัน่าจะดี เพราะใจก็ต้องการอาหารของใจเหมือนกัน!

พึงเริ่มต้นศึกษา ด้วยการฟัง (ฟังธรรมคึกคักธรรมเป็นปัญญาเรียกสูตรมายปัญญา) ด้วยการจำแล้วพิจารณา โคร์ครามญสิงห์ที่ได้ฟังหางเหตุ-ผล (เป็นปัญญาเรียก จินตามยปัญญา) และนำเอาไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นปฎิเวช (ภานามยปัญญา) ปัญญาทั้ง ๓ นี้ประเสริฐนัก ควรสร้างไว้กับตัวให้เป็นอริทรัพย์เป็นภาพหน้าชาติหน้า จะทำให้รู้แจ้งโลก รู้จักทุกข์แล้วจะอยู่กับทุกข์อย่างไม่ทุกข์

ประการสำคัญที่สุด ต้องถามตัวเองว่า “เข้าใจเรื่องเจริญสติปัฏฐฐานถูกต้องหรือยัง?” ถ้ายังไม่เข้าใจก็เจริญสติในชีวิตประจำวันไม่ได้

การเจริญสติปัฏฐฐาน คือ การที่มีสติระลึกรู้ลักษณะสภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามเป็นจริงในปัจจุบัน การเจริญสติปัฏฐฐานเป็นหนทางเดียวที่จะดับกิเลสเป็นสมุจชาตเด็ดขาด เกิดการละคลายที่เคยยึดถือสิ่งทั้งหลายว่าเป็นตัวตน สัตว์บุคคลเราเขา สิ่งที่เกิดขึ้น เพราะมีเหตุปัจจัยเกิดขึ้นแล้วก็ดับไป ถ้าอย่างดับทุกข์ดับกิเลสต้องเจริญสติปัฏฐฐาน ซึ่งเป็นเอกยั่นธรรมคหทางสายเอกสารสายเดียวที่นำไปสู่ทางพั่นทุกข์และมีเลื่อนชั้นเป็นพระอริยบุคคลได้

ความจริงแรกๆ นั้นสติจะเกิดขึ้นนิดเดียว หรือยังไม่เกิดก็ต้องปล่อยไปก่อน แล้วจะค่อยๆ รู้เอง เมื่อมีสติกิริรู้สึกตัว จะต้องมีสภาพธรรมที่กำลังปรากฏ สั้นแسنลั้น...นิดเดียวๆ... (Presentent Continuous เติม ing แปลว่า เหตุการณ์ปัจจุบันกำลังปรากฏไม่ใช่ PartTent อดีต已然 หรือ FutureTent อนาคต已然) คือ รูป-นาม ถ้าไม่มีรูป-นามปรากฏก็ไม่ใช้การเจริญสติปัฏฐฐาน ปัญญาจะพิจารณารูป-นาม ปัญญาเท่านั้นจะทำลายกิเลสได้ ปัญญา ก็มีหลายขั้น ถ้าปัญญาคุมกล้าขึ้นจะสามารถละคลายการยึดถือสภาพธรรมทั้งหลายว่าเป็นตัวตนได้

วิธีตรวจสอบว่า มีปัญญาละคลายมากน้อยแค่ไหนจะต้องรู้ว่ามีสติกับหลังลึกลับต่างกันอย่างไร และประการต่อมาคือ ขณะกำลังเห็น ได้ยิน ที่ไหนก็ได้ ไม่ว่า เช้า สาย บ่าย เย็น การเห็น ได้ยิน นั้นไม่ใช่ตัวตน เป็นแต่สภาพรู้เท่านั้น

ถ้ารู้ชัดได้อย่างนี้ ก็เป็นปัญญาที่ละคลายตัวตนได้ เพราะเป็นเพียงลักษณะที่เป็นรูปแบบ

คนส่วนใหญ่เข้าใจผิด คิดว่าการปฏิบัติ คือ การทำให้ใจสงบ จึงไปนั่งปิดตา ปิดปาก ปิดหู ปัญญาจึงไม่เกิดไม่เห็นสภาวะธรรมตามเป็นจริง ข้อควรระวังให้มาก คือ อย่าปฏิบัติธรรมจนกว่าจะคึกคักให้เข้าใจเสีย

ກ່ອນວ່າພຣະພູທຮອງຄໍ ທຽງຕັ້ງສສອນຂອບໜຸດ?

ປົງປັບຕົງຮຣມ ໃຫ້ເປັນຫຼືວິຕປະຈຳວັນ (ກຣມຈຸນລືມຕາ) ຕັ້ງແຕ່ຕື່ນຈນຫລັບ “ລືມຕາແຕ່ອ່ຍ່າລືມຕົວ ຈົງຍ່າລືມຕົວເອງ ແມ່ນຄອນື່ຈະລືມເຮົາ” (ຄໍານຶກສິນແຕ່ເຂົາ ຫັ້ງວັນມີແຕ່ເຂົາ ໄນເຄຍມີເຮົາເລັຍ ດິດນຶກອຍ່າງນີ້ເປັນທຸກໆໆ ເປັນອຸປະລົງຕົກ) ແຕ່ແທ້ທີ່ຈີງແລ້ວ ແມ້ແຕ່ ‘‘ເຮົາ’’ ກີ່ມີມີ!

ໄທ້ຄິດນີ້ກ່ອຍຸແຕ່ໃນບຸນຸກສຸລ ຄວາມດີ ອຸປະລົງບາປັ້ງທັງໝາຍເຫຊງອອກທີ່ໃຫ້ທ່ານໄກລ (ເຊັ່ນ ໄນພູດ ໄນວິຈາຮົນ ໄນຕັດສິນສິນຄວາມໄມ່ດີຂອງຜູ້ອື່ນ) ສໍາວັດຕຽບຕາງດູຕົວເອງວ່າຍັງໄມ່ດີອູ້ໃນຂ້ອໄດບ້າງ ແລ້ວພຍາຍາມແກ້ໄຂ ກາລເວລາຜ່ານໄປທຸກເວລານາທີ່ ເຮົາກຳລັງຄູກພຣະກຳ (ເວລາ) ເຄີຍວິກິນທຸກໆຂະະຈິຕ ທຸກໆໆ (ມຣນທຸກໆໆ) ກີ່ກຳລັງເຄີຍວິກິນຫິ່ວິຕຽບປຸນນາມໄປເຮືອຍໆ ຍັງມີຄວາມຮັກຄວາມອາລີຍອູ້ອີກມາກໄໝໝ? ເຮົາຈະເກີດຕາຍກັນອີກຄນະກິ່ງຈາຕີ!

ວັນໜຶ່ງໆ ຜຶກເຈົ້າສົຕິເພີ່ຍະປະດັບປະໂຄງ ໄກສິ້ນກູ້ສິກຕົວອູ່ເສມອບ່ອຍໆ ເນື່ອງໆ ເພລອກີ້ເຫຼື້ອວ່າເພລອ ເຟຳເພີ່ຍະພຍາຍາມປະດັບປະໂຄງຈີຕຽບແລລວ່າໃຫ້ບ່ອຍໆ ຂຶ້ນ ທາຕິນີ້ກ້າທາກູ້ວ່າ “ອະໄໄຣເປົ້າຫຼຸບ-ນາມ” “ອະໄໄຣເກີດ-ດັບ” ກີ່ຈະມີອານີສົງລົບເປັນນິລັຍປັຈລົຍໄປໃນເພື່ອຕິດຕົກຕ່ອງ ໄປ (ດັ່ງກວດກັບໝາຍແລ້ວອື່ນເລີຍພຣະສວດມນຕົກຍິນດີໃນເລີຍໜັ້ນ ຮັ້ນຕາຍໄປເກີດເປັນທ່ານ ແລ້ວມາເກີດເປັນມຸນຸ່ງບໍລິຫານໃນຫາຕິດຕ່ອມ ນີ້ເຮົາເປົ້າມຸນຸ່ງຍົດ ອຍ່າໃຫ້ອ້າຍຄ້າງຄວາມແລ້ງແລ້ວອ່ານຮາຍລະເອີຍດໃນມຸນຸ່ງຍົດລ່ວມ ๑)

○ ພັນຍົນພັນແດ້ອດຮ້ອນ	ໂຮຄາ
ພັນຈາກທຸກໆຂວາທ່າ	ໂຄກເຕົວ້າ
ພັນຕາຍແກ່ເກີດມາ	ໃນໂລກ
ສຸດັ່ງນີ້ພຣະເຈົ້າ	ວ່າເໜືອນຄຸພານ
- (ໂຄລົງໂລກນິຕີ)

ปົບຕືໃຫເປັນເຊີຕປະຈຳວັນ ໃຫ້ເຫັນຄວາມໄມ່ເຖິງ (ອນິຈັງ) ຄວາມທນອຍ້ໄມ່ໄດ້ (ຖຸກໜັງ) ຄວາມບັງການບັນຍ້າບັນຄັບໄມ່ໄດ້ (ອນັຕຕາ ໄນໄຊ້ຕ້ວາຕົນຂອງຮາ) ແລ້ວໄມ່ຕົ້ງໄປການໂຄຮ ພົກມະນາຄາ ທີ່ໄດ້ເຄີຍກິດສູງວ່າ ຈະບරລຸ່ມຮຽມເມື່ອໄດ້ ເຮັດທັງທີ່ປຸກ ຮັດນໍ້າ ພຣວນດິນ ໄລປ່ຽນ ກຳຈັດວັ່ນພື້ນທີ່ຕັດຖຸພື້ນ ສ່ວນດອກພລເຂາຈະມີໃຫ້ເມື່ອໄດ້ນັ້ນໄມ່ໃຊ້ທັງທີ່ “ກລົວຢ່າໄຟ້ອກດອກຫ້ານັ້ນໄດ້ ກາຣປົບຕືທົຣມເປັນໄປ/ນານກວ່ານັ້ນໆ” ສຕິເກີດປູ້ຜູ້ມາເກີດຮູ້ປ່ອຍໆ ເປົ້າບ່ອຍໆ ເມື່ອຈັບດ້າມມີດຍ່ອມສຶກຮ່ວມທຸກຄົ້ງທີ່ຈັບ ແຕ່ວັດໄມ່ໄດ້ໜັ້ງໄມ່ໄດ້ ແຕ່ກໍລຶກຮ່ວມຢ່າຍໄປເຮືອຍໆ ຈະກິລັບເບາໄປບາງໄປໆ ໄນມີໂຄຮູ້ວ່າຈະໝາດລົງນີ້ໄວ ຈາກຫລາຍປີ້ໂຮ້ອຫລາຍຫາຕີ!

ກາຣປົບຕືທົຣມ ໄນໄຊ້ຫວັງວ່າຈະໄດ້ອ້ໄຣ ທີ່ຈະເຂອະໄຣ ທີ່ອ ອຍາກຈະມີຈະເປັນອ້ໄຣ ເພວະຫຼາມມີໄມ້ອ້ໄຣຈະໃຫ້ເຂາໃໝ່ໂຮ້ອໃຫ້ເປັນເພວະວ່າມັນ “ວ່າງໆ” (ວ່າງຈາກກິລັບເບານົວຄົນທົຣມ ແຕ່ໄມ່ວ່າງທີ່ຈະຕາມຮູ້ພິຈາລະນາໄໝ້ຂັດຕອນ!) ວ່າງໆ...ນີພພານ!

ຄ້າເບາກາຍ-ເບາຈືຕ ກິລັບໂລກ ໂກຣົງ ລ່າມ ມັນລດມັນເບາບາງລົງ ຄວາມອຍາກຕ່າງໆ (ຕັ້ນທ່າ) ມັນລດນ້ອຍລົງ ນັ້ນແລລະໃໝ່ເລຍ “ກຣມຮູ້ນ ລົມຕາ ໃນເຊີຕປະຈຳວັນ!”

ແຫ່ງຈີງ ກາຣປົບຕືທົຣມກົດ ກີດກິດທັດປລ່ອຍວາງ ສິ່ງທີ່ເຄຍຢຶດຖື້ວາຕັ້ງເຕີມເວົ້າຕົ້ງຫຼື ຕັ້ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍຕາມອອກເສີຍ ໃຫ້ປລ່ອຍໃຫ້ສລະລະວາງອອກໃຫ້ໜົມ ແມ່ນຸ່ງກຸກສລ ຄວາມດີ ເມື່ອວາງໄດ້ ຈະເຖິງຄວາມວ່າງ (ວ່າງຈາກກິລັບຕັ້ນທ່າ) ເທິນສກວາງປຽກຕິທົຣມດາບຮອມຫາຕີຂອງໂລກຕາມເປັນຈິງ ໃນຍາມວາຮະສຸດທ້າຍຂອງເຊີຕ ຂະນະມຽນາສັນນກາລີ້ນສູງວິທີຕ ໄກລ້າຕຍ ຈຸດິຈີຕະຈະເຄລື່ອນໄປສູ່ພັກໄທ່ມ່າຈາຕິໄທ່ໄປປົບປົງໃນຫຼືຈິຕເກີດໄທ່ ຈະ ຜື້ດັດໃຫ້ເໜື້ອນທຸກວັນທີກ່ອນຫລັບດ້ວຍສຕິແລ້ວໄປຕື່ນໃນກັບໄທ່ມ່າຈາຕິໄທ່ເກີດໄທ່ເໜື້ອນຕື່ນນອນດ້ວຍສຕິວິຊີ້ຕ້າເສມອາ

ອຍ່າລື່ມ ພຶກເຈັຍດີເຫຼຸກປົບປົງໃນຫຼືຈິຕ ເປັນຕີເຫຼຸກປົບປົງໃນຫຼືຈິຕ ໃໃຫ້ຈີງໄດ້!

ຄວາມຕາຍໄມ້ໃຊ້ສິ່ງທີ່ນ່າກລ້ວ ຈົງຍອມຕາຍພຣະຈິຕທໍາທຳນໍາທີ່ເຄີ່ອນໄປສູງພິເໜ່ງ (ຈຸຕືຈິຕ) ກັບຈິຕດວງທີ່ຂະແນນອນຫລັບ (ກວັງຄົງຈິຕ) ເປັນຈິຕດວງເດືອກັນ ຂະໜັ້ນກ່ອນຕາຍ (ອນຫລັບ) ພຶ້ງທຳຈິຕໃຫ້ສປາຍໆ “ຈົ່ວງໃຫ້ດີນາທີ່ທອງ”!

ທີ່ປົງປັບຕິໂຮມກັນມາ ກີ່ເພື່ອທີ່ຈະໃຊ້ຕອນໜີ້ທີ່ເກຳນັ້ນເອງ...ຕອນທີ່ຈະຕາຍກຳຫັນດູໃຫ້ດີນາທີ່ທອງ ກຳຫັນດູຈິຕໃຫ້ເປັນທີ່...ແລ້ວຫຼຸດເພັ່ງ...ປລ່ອຍວາງ!

○ ອັນເງິນທອງຫລັນຫາຍຍ້ອນໄປໜາ

ຄົງຍົ່ວມາໄດ້ປັບປະລົບສມ

ແຕ່ເວລານາທີ່ທອງ ອຢ່າປ່ຽນມັນ

ຈະຫວັງໝໍອັນຫລັບອຍ່າຫວັງເລຍ່າ

ນາທີ່ທອງນີ້ ຈະເອາຈິຕ ເຈ ດວງໄທນໄປເກີດໃໝ່ (ເພີ່ຍປະຈຳປປ ປະຄອງໂດຍມີສຕິເປັນພື່ເລື້ອງ)

ອຽມປາວຈະຈິຕ ແລະ ດວງໄປເກີດບັນອຽມປາວຈະຈິຕ ແລະ ທັ້ນ

ຮູ້ປາວຈະຈິຕ ແລະ ດວງໄປເກີດບັນຮູ້ປາວຈະຈິຕ ທັ້ນ

ກາມາວຈະຈິຕ ແລະ ດວງໄປເກີດບັນເຫວໂລກ ຫັ້ນ ແລະມນຸ່ງໝົດ
ບນມນຸ່ງໝົດໂລກ

ອຸເບັກຂາສັນຕິຮັນກຸກສລຈິຕ ແລະ ດວງໄປເກີດເປັນເທວາຊັ້ນຕໍາ (ຈາຕຸ
ມහາຮັສີກາ) ທີ່ວິວ ມນຸ່ງໝົດຊັ້ນຕໍາ

ອຸເບັກຂາສັນຕິຮັນອກກຸກສລຈິຕ ແລະ ດວງໄປເກີດໃນອົບາຍກຸມີ ແລະ ສັ້ນ
ເວົ້າຈຸນ ເປົ້າ-ອສູງກາຍ ສັ້ນນຽກ

ຖຸກວັນນີ້...ຖຸກລາມຫາຍໃຈເຂົ້າ-ອອກນີ້ ຈິຕເຈຕສິກດວງໄທນກຳລັງທຳງານ?
ຈິຕບຸ່ນຫຼືວິຈິຕບາປ ຈິຕກຸກສລຫຼືວິຈິຕອກກຸກສລ! (ຈິຕໄສ່າເປັນບຸ່ນຫຼື-ຈິຕຊຸ່ນໆ
ເປັນບາປ)

ຄ້າອກກຸກສລຈິຕທຳງານຈະເປັນອາຈີຕນາກຣມ ເປັນຫຼັກກຣມນຳເກີດ
ກີໄປອົບາຍກຸມີ

ถ้ากุศลจิตทำงานจนเป็นอาชีวกรรม เป็นชนกกรรมนำกิດ
บันอุปพรหมภวมิ รุปพรหมภวมิ เทวโลก มนุษย์โลก

ถ้าเป็นกุศลจิตแต่เป็นอุเบกข่า จนเป็นอาทิตย์นั้นกรรม เป็น
ชนกกรรมนำเกิดเป็นเทวดาและมหุษย์ชั้นต่ำ (เจยฯ ไม่รู้อะไร)

ท่านผู้อ่านคงต้องเลือกแล้ว เก้าอี้ดันตรีใจไกรกำลังครอบครอง?

“จิตใจเป็นบุญ จิตชั่วนเป็นบาป”

“กรรมไม่ดำเนินไปข้าม มีวิบากไม่ดำเนินไปข้าม ย่อมเป็นไปเพื่อสืบกรรม”

“จิตว่างๆ...นิพพาน!”

แท้จริงก็เป็นเรื่องของหล้าปากอก!

พระพุทธเจ้าทรงตรัสสอนชาวโลกผู้ครองเรื่อง ด้วยเบญจคีล-
เบณจธรรม ด้วยหลักของกรรมเป็นกรรมว่าที่ ไม่ประมาทในกรรม

ເບີນຈົ່ລື ຄືວ ຄືລ້າທ້າຂ້ອງ ໂມ່ເປີຍດເບີຍນ້ຳວິຕ ທຣັພຢີລິນ ດນຮັກ
ຄຸ່ມຮອງ ໂມ່ພຸດເຖິງ ໂມ່ເສັພຂອງມື້ນມາ

ເບີນຈະຮ່ວມ ຄືອ ດ້ວຍຮ່ວມທ້າຂ້ອ ມືມີຕາ-ກຽດນາ ສັນມາອາຊີ່ພ
ການລັງວ່າ (ໃນການຄຸນທ້າ) ມີສັຈະ ມີສົຕິ-ລັມປັ້ງຄູງຈະ

ถ้ามีเมตตากรุณาก็ให้แก่กันและกัน ให้แก่คนทั้งโลกดูจริงบุตรคนเดียวที่เกิดแต่อก ก็เท่ากับมีเปญจคีล-เปญจธรรม คีลเป็นพื้นเป็นบทเป็นฐาน คีลเป็นท่าหยั่งพระนิพพาน ถ้าคีลปกพร่องก็ไม่มีท่าจะลง!

ถ้ามีสติสัมปชัญญะ มีสติคือ ความไม่ประมาท ไม่ขาดสติ ระลึกนึกได้ ไม่เหลือ มีสัมปชัญญะคือ รู้ชัดเข้าใจชัดเห็นชัดเองตามความเป็นจริงของโลก มีเกิดขึ้น-ตั้งอยู่-แล้วดับไป มีสติอย่างนี้ก็เชื่อว่ามี เปณฑรศีล-เปณฑรรวม

ดังนั้น จึงขอให้พลิกกลับไปอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเจริญสติ ปัญญาอีกหลายๆ เที่ยง จนรู้ชัดเข้าใจชัดเห็นชัดด้วยตนเอง แล้วจึง

ເຮີມປົງປົບຕີ ອ່ານແພນທີແລ້ວໃໝ່ເພີຍຮົບອອກເດືອນທາງ...ຮອຍປາທພຣະຄາສດາ ຍັງມີໄທ້ເລີ່ມທຶນອ່ອຍຸ...!

“ອ່ານໜັງລື້ອເລີ່ມໄທ່ນ ກີ່ໄມ່ເທົ່າກັບອ່ານໃຈຕນເວັງ”

ອ່ານໃຫ້ເປັນແນ້ວເດືອຍກັບຊື່ວິຕປະຈຳວັນ “ກຣມຈູນສື່ມຕາ”!

ເພີຍທຳລາຍອາສະເວົ້າເຄື່ອງໜັກດອງທີ່ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມເມາເລີຍໃຫ້ ໂໝດໃຫ້ສ່ວ່າງມາຈາກເຄື່ອງໜັກດອງໃນການ ໃນເພ ທິ່ງໆ ອົງລື ອວິຈາເລີຍ ປັບປຸງມານຸ່ຫຍໍຍໍທຍາບເລື່ອມລົງໄປເຮື່ອຍ່າ ຕ່ວໄປຈະທາຄນມີອິນທຣີຢ່າກ່າລ້າ ປະົນືຕາຍາກ ຈະທາຄນຮູ້ຮຽມເຫັນຮຽມມາກລ່າວຮຽມຍາກຂຶ້ນແລະພຣະສັກ ຮຽມກີ່ຈະເລືອນຫຍ່າໄປໃນທີ່ສຸດ

ດັ່ງນັ້ນ ຂອໃຫ້

- ຮ. ດຶກຂາວິປັສສນາກຸມີ ۶ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ໃຫ້ລາພຸທຮກຸມີເລີຍ!
- ເຂ. ແຍກຽບ-ແຍກໜາມໄດ້ຖຸກແລະເກີນໜັດດ້ວຍຕາປັບປຸງ ປະຈັກໜີ້ ແຈ້ງການເກີດ-ດັບຂອງຮູປ-ນາມ ເຫັນໄຕຮັກຂົນປະຈັກໜີ້ໜີ້ດ້ວຍເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອ່ອຍ່າ-ດັບໄປ ທີ່ລະຂະນະໆ
- ຕ. ທຳຄວາມຮູ້ສຶກທັງວ່າໃຫ້ເປັນປຣັກຕົກ ພຶກເລີຍສມມຸດໃບປັບປຸງຜູ້ຕີອກໄປ
- ແ. ມັ້ນເພີຍປະດັບປະໂຄງຈິຕອ່ອຸ່ກັບຮຽມຝ່າຍກຸລ (ໂພທີ ປັກຊີຍຮຽມ ๓๗) ພຶກເລີຍອກຸລມູລແລະອໂຄຈາ (ອບາຍມຸ່າ)
- ກ. ອຢ່າໃຈຮ້ອນ ອຢ່າອຍາກປົງປົບຕີ ອຢ່າອຍາກເຫັນຜລ ອຢ່າຈົງໃຈຮ້ອນບົງລົງ ທີ່ກ່າວເປັນຫຼັງລົງມາຈົງກ່າວເປັນຫຼັງລົງ
- ຂ. ດຶກທ້າ-ກຸລກຮຽມບັດສິບ ພຍາຍາມໃຫ້ບຣິສຸທົ່ງບຣິບູຮົນ ດຶກເປັນທ່າທ່ຽ່ງລົງມາຈົງກ່າວເປັນຫຼັງລົງ ພຣະນິພພານ (ຂອງວັດຂອງສົງໝົງ ພຶກຮ້ອນ ແມ່ແຕ່ດິນທິນທາຍເວັດເດືອຍວິບຣາດເຄື່ອກັນມາກ ຕ້ອງເຄາະຮອງເທົ່າກ່ອນອອກພັ້ນເຂົ້າວັດ ດຶກໃຫ້ດື່ອທີ່ໄລ ໄນໃໝ່ໃໝ່ຍັງກັນແຕ!)
- ງ. ດັບຫາແຕ່ກໍລາຍານມີຕຣ ພຶກເລີຍບາປມິຕຣ
- ຂ. ລະດິວຮົນໃຫ້ໄດ້ ຊົ່ມື້ສັບປຸງມານອກຸລມາກຮາບ ເຊັ່ນ ວາຄະ

ໂທສະ ຕ້ອງເຂົ້າສຳຮັບໃຫ້ຕັ້ງມັນ (ອຈັດວຸພຸໂທ-ນິມໂມ-ສັງໂຄດື່ງ) ແລ້ວມັນ
ອຸທືບຸຜູ້ຄາກທາງທາງເດືອນໃໝ່ມັກໆ ປະຈຳທຸກວັນ ສົຕິກິດເຮົວ

៥. ພາຍໃນການໃຊ້ສຳເນົາໃຫ້ມັກໆ ປະຈຳທຸກວັນ ສົຕິກິດເຮົວ
ລດລະໃນໂຄກາສູດຕໍ່ໄປ

១០. ມອງໂລກແງ່ດີ ໄນກຳລ່າງວ້າຍ ໄນພູດເດර້ຈຈານກຳຖາ ໃຫ້ພູດ
ອູ່ເຕີເນັກວັດທຸລືບ (ຮວນຮວມໄວ້ໃໝ່ນຸ້ມຍີ່ເລີ່ມ ៥) ພຍາຍາມວາງໃຈເປັນ
ອຸເປັກຂາວ່າທຸກຄົນມີກິຣມເປັນຂອງຕ້ວ ມັນເພີຍຮົງຈິຕວ່າງໆ ອູ່ເສົມອ
ແລະທ່ານຈະພບຮຽມເຫັນຮຽມງ່າຍໆ (ຫາອ່ານສັບຍົດໃໝ່ນຸ້ມຍີ່ເລີ່ມ ៣)

ໂດຍສຽງ ຜຣມະຂອງພຣະພຸທທເຈົ້າສປາຍໆ ທັ້ງໝາຍຮຽມສຽງ
ລົງທຶນທີ່ໄໝ “ຮັກໜ້າໃຈ” ຕ້າເດືອນ “ຮັກໜ້າໃຈໄຟ່ຮຽມ” ຜຣມະກົງຮັກໜ້າທັ້ງໝາຍ
ແລ້ວກີ່ຈະເປັນສຸດໂຕໄໝເລື່ອຍເຂົ້າສູ່ກະແສຮຽມ

ຈິຕວ່າງໆ ເສົມອ ໄນກຳລັບອືກແລ້ວ!

๑๙. ของฝากจากพระธรรม

○ ...ดีเหลือเกิน วันนี้ เราปั้งมือชีวิตอยู่ เราจะทำหน้าที่ของความเป็นมนุษย์ให้ดีที่สุด แต่เราจะไม่หวังอะไร จากใครๆ โดยที่สุด แม้คำว่าขอบใจ เพาะะอำนวยอยู่ที่**พระธรรม**

○ ...ชีวิตของเรา ต้องแก่ เจ็บ ตายไปแห่นอน...จะตายแบบไหน เวลาไหน ตรงไหน มาเกิดเราพร้อมแล้ว ถึงอย่างไร เราจะไม่เป็นทุกข์ เพราะนั้นไม่ใช่เรา แต่เป็นของ**พระธรรม**

○ ...เราจะต้องปลัดพรางจากคนรัก ของรัก ของชอบใจ มี พ่อ-แม่ ภรรยา (สามี) ลูก ตลอดถึงทรัพย์สมบัติทั้งปวง ต้องปลัดพรางกลั่มหายตาจากกันไปอย่างแน่นอน ไม่วันใดก็วันหนึ่ง ถึงเป็นเช่นนั้น เรา ก็จะไม่เป็นทุกข์ เพราะนั้นไม่ใช่ของเรา แต่เป็นของ**พระธรรม**

○ ...เขาว่าเราดีบ้าง เขาว่าเราไม่ดีบ้าง เขายังสุ่นใจกับเราเลยบ้าง เราจะไม่ค้าน ไม่ถีบ แล้วไม่หัวนี้ให้โดยประการทั้งปวง

...เขาว่าเราดีก็ถูกของเขา เขาว่าเราไม่ดีก็ถูกของเขา เขายังสุ่นใจเราเลยก็ถูกของเขา มันเป็นเช่นนั้นเอง เราจะไม่เป็นทุกข์ เพราะนั้น**เป็นธรรมะ**

○ ...ทั้งกายทั้งใจ แม้บุญกุศลความดีงามที่ได้ทำแล้วทั้งหมด ทั้งสิ้น เรายกให้พระธรรม เราจะไม่หวังที่จะเอาอะไร เราจะไม่หวังที่จะเป็นอะไร ไม่ว่าโลกนี้ หรือโลกไหนๆ เพราะนั้น**เป็นธรรมะ**

○ ...ทุกชีวิตต่างก็มีความทุกข์อยู่แล้ว เราคนหนึ่งจะไม่เพิ่มทุกข์ให้แก่ทุกชีวิตเลย แม้ว่าเขาให้หรือด่าเรา โดยที่สุดมาเราให้ ตามก็ชี้ญูเกิด เราจะไม่ทำตอบ บุญกุศลความดีงามไดๆ ที่ได้ทำให้เกิดมีขึ้นแล้ว ของจริงแก่ทุกชีวิต ทั้งที่ตายไปแล้วด้วย ทั้งที่มีชีวิตอยู่ เดียวนี้ด้วย

ขอให้มีความสุข พ้นจากทุกข์ทั้งปวง และเข้าสู่นิพพานโดยเร็ว
พลันเทอญฯ

○ ...ສຽງວ່າ ໄນມີເຮົາ ເຮົາໄໝໄດ້ເກີດ (ມາທຳໄໝ?) ມີແຕ່ຫຼວມະເກີດ
ມີແຕ່ຫຼວມະດັບ ເພຣະໄໝມີເຮົາ ຈຶ່ງມີເຕີ ອົນຈັງ ຖຸກຂັງ ອັນຕາ ເກີດ-
ດັບ ຄືຢັບ (ວິນາທີລະໜຶ່ງລ້ານລ້ານຄົ້ງ) ໄນມີເບື້ອງຕົ້ນ...ໄນມີເບື້ອງປລາຍ...
ເຮົາຈະປະຈັກໜີ້ຫຼືໄໝ ເຊັກເກີດ-ດັບ ຂອງເຂາຍູ້ອ່ຍ່າງນັ້ນເຕລຸດເວລາ
ຈົງຄັນດູໃຫ້ເຫັນຊັດ ນີ້ແຫລະຄື່ອ ດຽວຝົວຝົເສ່າ!

ສືບສຸຕຣ ແລ້/ຮັບ-ຮັບ (ອັງຄຸຕຕຽນນິກາຍ ຈຕຸການນິປາຕ ຊ້ອ ເຕີ)

“...ສັນປັນນີ້ລາ ກິກຂວົວທຣາ ສັນປັນນປາຕິໂມກຂາ ປາຕິໂມກຂ
ສັງວັນສັງວັຕາ ວິທຣາ ອາຈາຣໂຄຈຣສັນປັນນາ ອັນມັຕເສຸ ວັນເຊຸ ກາຍທ້າສ
ສາວິໂນ ສມາຫາຍ ສີກຂົດ ສີກຂາປເທສຸ ສັນປັນນາສີລານັງ ໂວກິກຂວ
ວິທຣຕັ້ງ ສັນປັນນປາຕິໂມກຂານັ້ນ ປາຕິໂມກຂສັງວັນສັງ ວຸຕານັ້ນ...ໍາລາ
ກິມສສ ຍຕັ້ງ ຈເຣ (ພຶ້ງເຕີນ) ອັຈເລ (ພຶ້ນ່ຳ) ຍຕາເມຕັ້ງ
ປສາຮຍ (ພຶ້ງເຫັນຍືດ) ອຸຖັ້ງ ຕີຣັຍ້ງ ອປາຈືນັ້ນ ຍາວຕາ ທັດໂຕ ດຕີ
ຮູ້ຕັ້ສສ (ຍືນ) ເຈີປີ ກິກຂວ ກິກຂຸໂໂນ ເປົ ນິສິນນັ້ສສ (ນັ້ງ)
ເຈີປີ ກິກຂວ ກິກຂຸໂໂນ... ສຍານນັ້ສສ (ນອນ) ເຈີປີກິກຂວ ກິກຂຸໂໂນ
ໜາຄຮັສສ (ຕິ່ນອຍູ່) ອົກໜາມາ (ໂລກ) ພຍາປາໂທ (ໂກຮ) ວິດໂຕ ໂທຕີ
ຄື່ນມີທັ້ງ ອຸທັ້ງຈົກກຸງຈຸຈັງ ວິຈິກິຈຈາ ປີທີ່ນາ ໂທຕີ ອາຮັກທັ້ງໂທຕີ
ວິຮະຍັງ ອສລລືນັ້ນ ອຸປ່ງຮູ້ຕິ່າ ສຕິ່າ ປັສລັກໂຕ ກາໂຍ ອສາຮັກໂຕ
ສມາທິຕັ້ງ ຈິຕຕັ້ງ ເກົກົດັ່ງ ສຍາໂນຢີ ກິກຂວ ກິກຂຸ ຜາກໂຮ ເອວັງ
ກູ້ໂຕ ອາຕາຢີ ໂອຕຕັບປິງ ສາຕຕັ້ງ ສມືຕັ້ງ ອາຮັກວິຣີໂຍ ປິທິຕັດໂຕ
ຕິງຈົຈົຕີ ໍາລາ...

...ສມເກົກຂົຕາ ຈ ອັນມານັ້ນ ຂັ້ນຫານັ້ນ ອຸທັ້ງພຍັງ ເຈໂຕສມຄ
ສາມືຈິງ ສີກຂມານັ້ນ...ປິທິຕັດໂຕ ອາຫຸ ກິກຂຸ ຕາວິຫັນຕີ ທຸຕິຍັງໆ...

“ດູກ່ອນກຶກຊຸ້ທັ້ງໝາຍ!

....ຄ້າແມ່ກຳລັງເດີນໄປ ອົກື່ຈາ (ໂລກ) ພຍາບາທ (ໂກຮົງ)
ໄປປະເມັດແລ້ວ ລະນິວຮົນໄດ້ແລ້ວ ປරາກວາມເພີຍໄໝ່ຢ່ອຫຍ່ອນ
ມີສົດມັ້ນໄໝ່ຫລົງລື່ມ ມີກາຍສົງບໄມ່ຮ່າສໍາຮ່າຍ ມີຈິຕົມໍ່ນົກ ມີ
ອາຮມັນເປັນໜຶ່ງ...

...ແແກ້ກຶກຊຸ້ເດີນ...ຢືນ...ນັ່ງອູ່...ນອນຕື່ນ (ຊັດໂຕ ດຕີ) ອູ່
ລະນິວຮົນໄດ້ແລ້ວ ປරາກວາມເພີຍໄໝ່ຢ່ອຫຍ່ອນ ມີສົດມັ້ນໄໝ່ຫລົງລື່ມ
ມີກາຍສົງບໄມ່ຮ່າສໍາຮ່າຍ ມີຈິຕົມໍ່ນົກ ມີອາຮມັນເປັນໜຶ່ງ...

...ແແນ້ນອນຕື່ນອູ່ເປັນອຍ່າງນີ້...ເຮົາ (ຕຖາຄຕ) ເຮີຍກວ່າ
ຜູ້ມີກວາມເພີຍຮ ມີໂວຕຕັປປະ ມີກວາມເພີຍຮອັນປරາກແລ້ວເປັນໜີຈ
ນີ້ຮັດ ມີຈຳເຕັດເດືອຍ...

...ກຶກຊຸ້ພິ້ງ ເດີນ...ຢືນ...ນັ່ງ...ນອນ ຕາມສນາຍ ພຶ້ງ ດູ້...
ເຫັນດີ ຕາມສນາຍ ຕລອດດົດຕື່ຂອງໂລກ ທັ້ງເບື້ອງບນ-ທ່າມກລາງ-
ແລະເບື້ອງຕໍ່າ ພິຈາລາຕລອດກວາມເກີດຂຶ້ນ-ເສື່ອມໄປແໜ່ງຊຽມ
ແລະຂັ້ນທັ້ງໝາຍ (ຮູປ-ນາມ)

...ນັກປຣາຊົງທັ້ງໝາຍ ກລ່າວກຶກຊຸ້ອຍ່າງນີ້ວ່າ ເປັນຜູ້ມີສົດ
ທຸກເມື່ອ ຄຶກຂາປົງປົງທາອັນສມຄວາມແກ່ກວາມສົງບໄຈເສມອ ວ່າມີ
ໄຈເຕັດເດືອຍ ແລ້ວ...” (ລື່ມສູຕາ ແລ/ຮູຈ ພຣະພຸທ້າວຈະນະ)

ຕັບອວິທີ່

ໂມຄດລານສູຕຣ ແຕ/ແດ

“ຂ້າແຕ່ພວະອອງຄັ້ງເຈົ້າຢູ່...

ເພຣະເທິ່ງເຫັນໄວໜອ ຈຶ່ງລຸດພື້ນແລ້ວເພຣະລື້ນຕັນຫາ...

“ດູກ່ອນໂມຄດລານ...

...ຮຽມທັງປວງ ໄນເຄວົງອົມນັ້ນ ຄວັນໄດ້ສົດປະແລ້ວ ເຮືອຍ່ອມຮູ້ໜັດດ້ວຍ
ບໍ່ຢູ່ຢາອັນຍິ່ງ ຄວັນຮູ້ໜັດແລ້ວ ໄດ້ສ່ວຍເວທນາຍ່າງໄດ້ຍ່າງໜຶ່ງ (ລຸ່ມ
ທຸກໆ ມີໃຊ້ສຸຂທຸກໆກົດຝີ)

...ເຮືອຍ່ອມພິຈາຮານເຫັນຄວາມໄໝເຖິງໃນເວທນາເກລ່ານັ້ນ

ພິຈາຮານເຫັນຄວາມຄລາຍກຳໜັດ...ເຫັນຄວາມດັບ...ເຫັນຄວາມສະລັກືນ

ເນື່ອເຫັນອຸ່ງ...ຍ່ອມໄໝຍືດມັນອະໄຮງ ໃນໂລກ (ທວາ ៦ ຕາ ຫຼຸ ລາລາ)

ເນື່ອໄໝຍືດມັນ ຍ່ອມໄໝລະດຸ້ງ...ເນື່ອໄໝລະດຸ້ງ ຍ່ອມປຣິນິພພານ ທີ່ເດີຍວ
(ຕ່າງຄະຫຼວງ)

...ຢ່ອມຮູ້ໜັດວ່າ ທາຕີລືນແລ້ວ ພຣະມຈຈະຍໍຍ້ອງຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວກທຳ
ເສົ້າຈແລ້ວ

ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນອຍ່າງນີ້ໃຈໄດ້ມີ

ດູກ່ອນໂມຄດລານ...

...ໂດຍຂໍ້ອັບປົງປັດຕິເພີຍເທິ່ງນີ້ແລ ເຮືອຈຶ່ງເປັນຜູ້ລຸດພື້ນແລ້ວ ເພຣະລື້ນ
ຕັນຫາ..."

ຮຽມບາ ສັກສວຽບທີ່ ៨

“ຜູ້ໄດ້ເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນ-ຄວາມເສື່ອມໄປ (ເກີດ-ດັບ) ມີຄວາມເປັນອຸ່ງ
ວັນເດີຍວ ປະເລີກສູງກວ່າຜູ້ມີອາຍຸອຸ່ງຮ້ອຍປີ ແຕ່ໄມ່ເຫັນຮຽມນັ້ນ (ຮຽມ
ທາງວິຫຼາຍານ ៦ ເຫັນ ໄດ້ຍິນ ລາລາ) ງ

ໂຍ ຈ ວັດສັດ ທີ່ເວ ອັບສັດ ອຸທຍັພັງ ເວກາຫັ້ງ ທີ່ວິຕັ້ງ
ເສຍໂຍປໍລສໂຕ ອຸທຍັພັງ”

ប្រធានក្រម

- พระไตรปิฎก ฉบับประชาชน ย่อความจากพระไตรปิฎก ฉบับภาษาบาลี ๔๕ เล่มของมหาภูราชน วิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๗ โดยสุชิพ ปัญญาณภาพ
  - พจนานุกรมพุทธศาสนา ฉบับประมวลคัพท์ โดยพระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต) พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๕๖
  - พจนานุกรมพุทธศาสนา ฉบับประมวลธรรม ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยพระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) พ.ศ. ๒๕๕๖
  - เจ้ากนกุณ-เจกิธรรม พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗
  - พระอภิรัมมตัตถลังคหะ ๙ ปริเจดท พระเทพกิตติปัญญาคุณ (กิตติ ว่าโณกิกุข) มูลนิธิอภิธรรม มหาธาตุวิทยาลัย มิถุนายน ๒๕๕๗
  - ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในอินเดีย พระมหาดาวยาสยาમ วชิรปัญโญ พิมพ์เมืองหาดใหญ่ ๒๕๕๖
  - พระไตรปิฎก ฉบับสุภาษิต โดยธรรมรักษา จัดพิมพ์ครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๓๑
  - พระไตรปิฎก ฉบับสาระ โดยธรรมรักษา จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๔๐
  - พระไตรปิฎก ฉบับสอดมนต์แปล โดยธรรมรักษา จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๓๑
  - พระไตรปิฎก ฉบับปฏิบัติ โดยธรรมรักษา
  - พระไตรปิฎก ฉบับเบื้องต้น โดยธรรมรักษา จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๓๒
  - พระไตรปิฎก ฉบับเช็น โดยธรรมรักษา พิมพ์ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๖
  - คู่มือการศึกษาพระพุทธศาสนาพื้นฐาน โดยวรรณเลิฟ มูลนิธิແນບ มหาเนื่รานนท์ จังหวัดนครปฐม
  - คู่มือการศึกษาพระอภิธรรมมตัตถลังคหะ โดยวรรณเลิฟ วิทยาลัยมูลนิธิແນບ มหาเนื่รานนท์ จังหวัดนครปฐม
  - เอกสารประกอบการศึกษาพระอภิธรรมทางไปรษณีย์ ของอภิธรรมໂಚติกะ
  - ดังได้สัดบัญชี บัญญัติ รวมรวมจากนิกายเช็น เล่าโดย ภาดา
  - อธิบายวินัยประมวลพระพุทธบัญญัติ รวมรวมจากพระไตรปิฎก พิมพ์ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๕

๑๙. สวัสดมนต์แปล ของมหามกุฏราชวิทยาลัย พิมพ์ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ โดยพระคานสัน
โลภาน (จตุตสลโล) วัดมหาภูมิพลาราม กรรมการมหามกุฏราชวิทยาลัย รวมรวม
และแปล
๒๐. พุทธทาลลিচิตร โดยคณะกรรมการคิชชานนุคิชช์ ธรรมทานมูลนิธิ พิมพ์ครั้งแรก ๒๗
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักพิมพ์สุขภาพใจ กรุงเทพฯ
๒๑. รัฐมนตรีจักกปปวันสุสาน โดยพระคันธารากิวงศ์ แปลและเรียบเรียง วัดท่ามกลาง
อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ขันวานนค ๒๕๕๑
๒๒. วิสุทธิญาณกถา ว่าด้วยวิสุทธิ ๗ และญาณ ๑๖ คำแปลภาษาไทย ของธนิต
อยู่โพธิ์ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑
๒๓. พระอรหันต์ ของหลวงตาพรหมมาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด จังหวัด
อุดรธานี ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๑
๒๔. มหุษย์เกิดมาทำไม่? เล่ม ๑๒ ว่าด้วยคู่มือมนุษย์พันธุ์แท้ สุวรรณ์ พิทักษ์วงศ์
สิงหาคม ๒๕๕๑
๒๕. ตามรอยธรรมพราวนนท์ พุทธอนุชา โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณจำรัส ยานสมุทร
กันยายน ๒๕๕๐
๒๖. มหุษย์เกิดมาทำไม่? เล่ม ๒ ว่าด้วยภาคธรรมปฏิบัติสู่ธรรมปฏิเวช ของสุวรรณ์
พิทักษ์วงศ์ ธันวาคม ๒๕๕๗
๒๗. หนังสือมนต์พิธี โดยพระครูอวุโสธรวรรรังษี (เอี่ยม สิริวนโน) โรงพิมพ์อักษร
สมัย (1999)
๒๘. สวัสดมนต์แปลของมหามหามหาภูมิพลาราม พิมพ์ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ โดยพระคานสัน
โลภาน (จตุตสลโล) วัดมหาภูมิพลาราม ๕ ถีรรมกายและนิพพานของพระพุทธเจ้า
โดยพระราชนูญนิสัย (เสริมชัย ชยุมงคล) ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

๔ ข้อปฏิบัติให้พันทุกข์

- ทุกข์ -

- สมุทัย -

- นิโรธ -

- มรรค -

พระพุทธศาสนา ไสบบริสุทธิ์ ดุจแก้วมณีรัตน์

รายชื่อผู้บริจากเงินร่วมพิมพ์หนังสือชุดมนุษย์เกิดมาทำไง? เล่ม ๑๔

สายบุญคุณสุวัฒน์-คุณจงกนอม พิทักษ์วงศ์ จ.ปทุมธานี โทร. ๐๒-๕๓๖-๖๕๗๒
รายละ ๓,๐๐๐ บาท:- คุณสนอง-คุณรอดขวัญ-ด.ช.ทวีทอง เชื้อไทย, คุณสมพร-คุณ
ชัยลูลี สมุทรคุณ, คุณสมชาย-คุณดรุณี-ด.ญ.ณัฐธิดา ศุภปัญญาพงศ์ (ร้านสมชายวัสดุ
ก่อสร้าง)

รายละ ๒,๐๐๐ บาท:- คุณวิเชียร-คุณปราณี-น.ส.วิลาสินี-ด.ญ.วรันนัน ปิยะรากร, คุณ
แม่เกี้ยก-คุณอ้มพร ศรีปีภูก, พล.อ.ต.คิริศักดิ์ ชุมเสนา

รายละ ๑,๕๐๐ บาท:- คุณสุทน-คุณชม้อย อกุล และบุตรหลาน, คุณบุญมา-คุณนนทรี
อินทรภานี

รายละ ๑,๒๐๐ บาท:- คุณสมพล-คุณปิยะพร อัษฎัตติพันธ์, น.ท.วิเชียร-คุณครีนวล
จันทร์เรือง

รายละ ๑,๐๐๐ บาท:- คุณจิมหจุทา สุขวิลัย, คุณฉวีวรรณ สุขสมวัฒน์, คุณเนตรราย
ถาวรคงคล, อ.สุบรรณ-อ.บุญเรือง พรມลาย, คุณนิพนธ์-คุณอ่ำไฟ เกียรติกมลวงศ์,
น.อ.หญิงราธิพิทย์ ลิปตสุนทร, รศ.เกษร วีระชาโต, คุณลิริกานต์ ชุมแร่, คุณยาวยของ
หลานแรมลีวี, คุณจิราภรณ์ สุวรรณโณชิต, คุณอรอนุช ลิ่มเที่ยมเจริญ

รายละ ๖๐๐ บาท:- พ.อ.นิคม หน่อเต็ม, คุณเสมอ ตันติวงศ์, สายบุญ น.อ.บุญมี กิตตะคุปต์
รายละ ๕๐๐ บาท:- คุณเจษฎา-คุณสมกิจ ลิงห่อรุณและบุตร, คุณสมชาย ศรีจินดา,
คุณชนากานต์ ธรรมปัญญา, คุณสมชาย-คุณวรรณษา กลินจันทร์

รายละ ๔๕๐ บาท:- คุณ Jarvis สิริวัฒน์

รายละ ๓๐๐ บาท:- คุณประเสริฐ อร่ามศรีวรงค์, คุณบานเย็น เพ็งคำ, คุณธีระภัทร
วิชัยสุชาติ, คุณวีนัส งามตามพงศ์, คุณอนรรรถ-คุณเนตรฟ้า-น.พ.ปานัสน์-นายณัฐณัช
ศรีอรันันด์

รายละ ๒๐๐ บาท:- คุณนุกูล ชูเฉลิม, คุณสมสมัย ลีลาภัทร, คุณมานิตย์ วรินทร์อุดมสุข,
วัฒนา สันทัดพร้อม, คุณลำดาวน พุ่มประพัฒน์, คุณวนิดา แหงกสิมมา

รายละ ๑๐๐ บาท:- คุณภัครินทร์ จริยคุณกุลพัฒน์, คุณฟ่อง มาณพ, คุณสุธัน พีชรัตน์,
คุณธนวัชชัย นาดีสกิต, คุณอานันท กิตติคุณไฟโรจน์

สายบุญอาจารย์สมาน แสนสุวงศ์ จ.อุบลราชธานี โทร.๐๔๔-๒๔๔-๖๕๔
รวมเงิน ๑,๐๐๐ บาท

รายละ ๓๐๐ บาท:- อาจารย์สมาน แสนสุวงศ์ อุทิศให้คุณพ่อ จ.อ.ท.บัว และคุณแม่บุญเหลือ
แสนสุวงศ์, รายละ ๒๐๐ บาท:- คุณศรีอ้มพร แสนสุวงศ์ อุทิศให้คุณพ่อปลดหม่น และ

คุณแม่เลียง ใจเกื้อ รายละ ๑๐๐ บาท:- คุณอนิรุทธิ์ แสนวงศ์, คุณแพ็ตตี้ศักดิ์-คุณวิไล แสนวงศ์, คุณประยูร-อ.สิรินาถ ภาพเนตร, ร.ท.อธิพงษ์-อ.สิรินิติ ไทยภักดี, คุณประจำวน เชื้อมรัมย์ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเรว

**สายบุญคุณนริศ-คุณรุ่งอรุณ troninoivas กรุงเทพฯ โทร.๐๘-๒๔๖-๕๔๙๑
รวมเงิน ๓,๑๕๐ บาท**

รายละ ๕๐๐ บาท:- คุณนริศ-คุณรุ่งอรุณ-น.ล.ณัฐนริ troninoivas รายละ ๓๐๐ บาท:- คุณวีนัส อารีย์, คุณวีระรักษ์ อารีย์, รายละ ๒๕๐ บาท:- คุณกันตภณ จงไกรรุณิ, อาจารย์สมสุข มฤตสนธิ รายละ ๒๐๐ บาท:- คุณสมชาย-คุณฉลัด อัญวารธรรม, คุณบุญปลูก ปานประสงค์ รายละ ๑๐๐ บาท:- คุณปาลาน อารีย์, คุณภัทรสร อารีย์, ด.ญ.เขมิกาญ์ อารีย์, คุณอัมราพร อารีย์, ด.ญ.ณัฐณมน อารีย์, คุณนริส อารีย์, คุณพิม จากฟ้า, คุณอ่อนวย-คุณจันทร์เพ็ญ เติมกลิพานิชย์, คุณสมใจ-น.ล.นัชชา-ด.ช.วิศรุต ยงทรัพย์อนันต์ และครอบครัว, คุณบุบพา จงไกรรุณิ รายละ ๕๐ บาท:- คุณพลิษฐ์โชค จงไกรรุณิ, คุณชัยพลิษฐ์ จงไกรรุณิ, คุณพลดิษฐ์ จงไกรรุณิ

**สายบุญคุณรัตนา ห้องทิรัญ โรงพยาบาลกำแพงเพชร รวมเงิน ๕,๐๐๐ บาท
ครอบครัวห้องทิรัญ, คุณวิเศษ อุดมศิลป์ และครอบครัว, คุณศิรินันท์ ประสาดี และ ครอบครัว, คุณอรวรรณ เชื่องเพชร และครอบครัว, คุณผกามาศ โตวารี และครอบครัว, คุณлавลย์ กลินบัว และครอบครัว, คุณเสาวลักษณ์ สายรัตน์ และครอบครัว, คุณเนียน และครอบครัว, คุณใจทิพย์ แซ่กอ**

**สายบุญคุณวัฒนา วังบุญ โรงเรียนวัดสิงห์ อ.วัดสิงห์ จ.ชัยนาท
รวมเงิน ๑๓,๐๕๐ บาท**

รายละ ๑,๐๐๐ บาท:- คุณมานิต-คุณวัฒนา วังบุญ, คุณสุรพงศ์-คุณสุนันทา ทินวงศ์, คุณสนุ่น-คุณทองอยู่-คุณศรีสุดา-คุณธนลิทธิ รายละ ๕๐๐ บาท:- คุณกัมพู-คุณรุ่งกานต์ วังบุญ, คุณประดิษฐ์ ปีตานันท์ชัย, คุณภาคภูมิ จิมพารี, คุณจิตรา จันทร์ครรชี, คุณจีวรรณ ภัทรเดชไฟศาล, คุณกมลทิพย์ อယุ่งษ์ไฟบูลย์, คุณนงเยาว์ หนุ่ก์กำแหง, คุณจีวรรณ เสลา-คุณอัศนัย จิมอ่อง รายละ ๓๐๐ บาท:- คุณชมพูนุท วังบุญ รายละ ๒๕๐ บาท:- คุณอัมพิดา เலยบุญ, คุณณัฐพล-ด.ช.นราวิชญ์ ยะสำลี-คุณสาวิตรี ศุภปัญญาพงศ์, คุณทิวา ฉายสอดดิย์ รายละ ๒๐๐ บาท:- คุณไฟเราะ-คุณธนพล-คุณวิริยา-ด.ญ.ญา อรรรมโยธิน, คุณพงศ์ศักดิ์-คุณวิภา พงษ์ธรດพานิช, คุณนิพนธ์-คุณเสาวนีย์ จิการพงษ์,

คุณรำเพย ตุ่นเงิน, คุณເອກຂໍ້-คุณແພງ ຕາສຸກໄສ, คุณມັນດາ ວິລິທີ່ ຮາຍລະ ๑๐๐
บาท:- คุณວິນາ ນວນເພື່ອຮ, คุณມົງຄລ-คุນມາດາ ກີຍໂຫຍ້, คุນປະມວລ ພລສມບັດີ,
คุນຮາມົລ ພລສມບັດີ, ທັນດແພທຍໍສມພົງຄໍ ສຽປະຕິປ ບັນທຶດ, คุນພວຣຣນ ເນື້ອທອງ,
ດ.ຊ.ພົກສກ ພົກຊອກຖານິຈ, คุນອັຈຄານ ເທີຍນແກ້ວ, คຸນອລິສາ-ດ.ບູ.ຈິດກາ ຈິກາຣພົກ,
คຸນນັງນຸ່ງ ຕາມວົງຕົວລົຍ, คຸນອາກຣົນ ຕຸ່ນທອງ, คຸນປະກັບສົກ ອູ່ເພື່ອຮ, คຸນເພົງຮາ ປະຫາຊ້ຍ,
คຸນພາສຸຂ ດຣູໂພນົງ, คຸນຮູ່ງອ່ວຸນ ຄວິດຳ, คຸນວັຈະກາຣນ-ດ.ຊ.ກັກກົດ ດ້າຄຸນ ຮາຍລະ ៥០
บาท:- คຸນພວກຕົວ ສູ່ຂຶ້ນ, คຸນວາງຮຸນ ບຸນູເຮືອງຄັກດີ, คຸນຄຣັນຍາ ກລ້າຢູ່ທອ, คຸນລຳເຈີຍຮ
ສຸກຮລັກຍິນ, คຸນຄລມໂຍ ພຸ່ມວິວ, คຸນວັນເພື່ນ ເຮືອນຈັນທີ, คຸນສາຍັນຕີ ດິມນາ

**ສາຍບຸນູຄຸນເພື່ອນກາ ເມືພັດນີ້ ໂຮງພຍານາລວດສິງຫຼຸດ ອ.ວັດສິງຫຼຸດ ຈ.ຊ້ານາທ
ຮວມເງິນ ๑,๘๕๐ ບາທ**

ຮາຍລະ ៣០០ ບາທ:- คຸນເພື່ອນກາ ເມືພັດນີ້, ດ.ບູ.ກວິຕາ ເມືພັດນີ້ ຮາຍລະ ២០០
บาท:- คຸນມົນຕີ ພັນພິທັກໝໍ, คຸນປັບປຸງ ຈັນທີ່ຕົວ, คຸນປາຣີ່ຫາຕີ ແລ້ງທຶນ, คຸນສຸ້ຍ
ອ່ອນຕົວ ຮາຍລະ ១០០ ບາທ:- ດ.ບູ.ຢານິຄາ ເມືພັດນີ້, คຸນປັບປຸງພັສລີ ສີນັ້ງພົງຄໍ, คຸນ
ວຽກທານາ ຂຸມເພື່ອຮ, คຸນກຸລິນ ບຸນູມີ ຮາຍລະ ៥០ ບາທ:- คຸນສຸດາພຣ ບຸນູ່ຫ່ວຍ

ສາຍບຸນູຄຸນຈິນຕາ ລັດຈັກສໂຮງຈິນ ຮວມເງິນ ៥,១៥០ ບາທ

ຮາຍລະ ២,៥៥០ ບາທ:- คຸນຈິນຕາ ລັດຈັກສໂຮງຈິນ, คຸນມັນທາ ສົວັດນິຄີລີປ
ຮາຍລະ ១,០០០ ບາທ:- ນ.ພ.ລິທອວີ່ ເກີຍຕົວຮັນນັດ, คຸນອາຣິນທີ່ ກັກດີ ຮາຍລະ ៥០០
ບາທ:- ພ.ອ.ລໍາຮາມູ-ຄຸນທຽງພຣ ເປັນເອກ ຮາຍລະ ៣០០ ບາທ:- คຸນສມຈິຕຣ ເບົ້ອຮຣມ,
ຄຣອບຄວ້ອກໜ້າ ຮາຍລະ ៥៥០ ບາທ:- คຸນທັກພຣ ປານພຣໝ ຮາຍລະ ៥០០ ບາທ:- คຸນ
ວິວະເທະ-ຄຸນສຸວຽກນາ ເໝີນເພື່ອຮ, คຸນນິຕຍາ ສີຮການ ຮາຍລະ ១០០ ບາທ:- คຸນຈິຕຣາ
ແສງວູຮ, คຸນເບົງຈັກຕົວ ການວັດນີ້, คຸນເຮັງ ຜົ່ນປິບປຸງ, คຸນແດງ ຈັນທີ່ຂາມປົ້ມ

**ສາຍບຸນູອາຈານຍໍສຸການີ ພິທັກໜ່ວງໝໍ ໂຮງເຮືນວິຊປະກາກວິທີຍາຄມ ຈ.ກຳແພງເພົ່ງ
ຮວມເງິນ ៥,០០០ ບາທ**

ຮາຍລະ ៥,០០០ ບາທ:- คຸນແມ່ເຄົວ-ຄຸນສຸວຽກນາ ພິທັກໜ່ວງໝໍ, คຸນສຸການີ-ຄຸນການຕືລືນີ
ພິທັກໜ່ວງໝໍ

ຮາຍລະ ៥៥០ ບາທ:- คຸນພັນຮູ່ຕົວ ສາຍທອງອິນທີ່ ແລ້ວຄຣອບຄວ້າ, คຸນຮັບຜົນີ່ຫາ ທຽບປະດິບສູງ,
คຸນແມ່ບຸນູເຮືອງ ສຸຂສຸກລ ແລ້ວຄຣອບຄວ້າ, คຸນສຸກິຕຣາ-ຄຸນຂ້ວນູກິຕິບ ຕັນຄລາຮັກໝໍ ຮາຍລະ
៥៥០ ບາທ:- คຸນສມບູຮຸນ ສິ້ວອິນທີ່ ແລ້ວຄຣອບຄວ້າ ຮາຍລະ ៣០០ ບາທ:- คຸນທອງຄຳ-

คุณสุรีย์มาศ ติษลละ อุทิศล่วงกุศลให้คุณลัมพ์ทัย ติษลละ, คุณจิติภัทร-คุณอัญชรี กับปพฤกษ์, คุณนฤมล สุดไทย และครอบครัว, คุณพราวภัสสร-คุณวิมพ์ภิภาพร จงสวัสดี, คุณอัญชรี ดิบู' และครอบครัว รายละ ๒๐๐ บาท:- คุณศิรินุช คิริชัย และครอบครัว, คุณอัญชรี กลิ่นหอม และครอบครัว, คุณเพลินพิศ เจริญบุญ และครอบครัว, คุณอิตามาศ สถิตย์อยู่' และครอบครัว รายละ ๑๐๐ บาท:- คุณวิมลสิริ มูลิกะปาน และครอบครัว, คุณทักษนิย์ แก้วหินลาย, คุณวิรัตน์ นวลลงทะเบียน และครอบครัว, คุณวีนัส แสนนพรอม และครอบครัว, คุณสุจิตรา ตะติยะ และครอบครัว

สายบุญ คุณพรวณคิริ อุทิศเรื่องเดช บริษัท พี ซี เอ็ม คอนสตรัคชั่น แมททีเรียล จำกัด
โทร. ๐๘-๙๘๗๑๐๘๐ รวมเป็นเงิน ๕,๘๕๐ บาท

รายละ ๒,๐๐๐ บาท:- คุณแม่ม่าย-คุณกุลิสรา รุ่งมนี, คุณสุรีย์พงศ์-คุณพรวณคิริ-ด.ช.คิริพงศ์ญาณี อุทิศเรื่องเดช รายละ ๑,๐๐๐ บาท:- คุณกนกวรรณ สังข์เพือก รายละ ๓๐๐ บาท:- คุณสุภาวดี วิจักขณ์สุกรารย์ รายละ ๒๐๐ บาท:- คุณฉันทนา ยะติตี้ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเรว รายละ ๑๐๐ บาท:- คุณจันทร์ทิพย์ ประสานพันธ์ และครอบครัว รายละ ๕๐ บาท:- คุณสมเดช, คุณเพ็ญ, คุณเกรวิน, คุณพิเชษฐ์, คุณทิพย์สุดา สมบัติ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเรว

“อิทั้ง เม ญาตีนัง ໂຫຼ
ขอผลบุญนີ້ ຈະถึงแก่ญาติของຂ້າ
ສຸຂົຕາ ໂທນຕຸ ພາຕໂຍ
ขอให้ญาติของຂ້າ ຈະถึงชິ່ງຄວາມສຸຂ
ອີທັງ ເມ ປຸລູ້ມັງ ນິພພານສະ ປັຈໂຍໂຫຼາ
ขอผลบุญນີ້ ຈະถึงชິ່ງພຣະນິພພານເທອບູ້”

ขอจงโปรดอนุโมทนาบุญด้วยกันทุกท่านเทอญๆ